

Giới thiệu Tiên Giới Hồng Bao App Convert

Tiểu tử nghèo Hoàng Minh ngẫu nhiên đạt được Tiên Giới App từ này nhân sinh phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa!

Đô thị tiêu dao, chơi cổ vật, phân biệt ngọc thạch, tập võ tu tiên, hóa thân thấu thị thần y, ngang dọc Tiên Phàm Lưỡng Giới!

Tại Tiên Giới, lão tử là Thiên Đạo, không phục? Một đạo thiểm điện biểu lộ đánh chết ngươi! Bát Hầu, lão tử thu ngươi làm đồ, năm trăm năm trước ngươi đại náo thiên cung, hôm nay lão tử để ngươi lật tung Đại Hùng Bảo Điện.

Thần Nông Thị, Hoa Đà, Biển Thước muốn ăn mì tôm? Cầm y thuật pháp lực đến đời.

Doremon cánh cửa thần kỳ, Dragon Ball đậu tiên, Nami vừa thay đổi nội khóa, Robin tình thú áo ngực, ta đi, lão tử mua, hết thầy mua!

P/s: tặng Kim Đậu sẽ bạo chương, truyện hay, đọc giải trí rất tốt, tác giả ra 1 ngày cố định số chương. Truyện được đặt mua nên khó drop.

Cầu Nguyệt Phiếu cho bộ <http://truyencv.com/tieu-dao-tieu-thu-sinh/>.

P/s: Bên Trung đã ra hơn 400c.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: : Ngộ Không điện báo

Lại là một cái dài đằng đặc ban đêm, Hoàng Minh chống đỡ mê muội muốn nứt đầu bò lên giường, tung ra lộn xộn ga giường, hần âm thầm cười khổ một tiếng, mở ra điện thoại di động nhìn xem thời gian.

Rạng sáng năm giờ chuông, ta đi, nha lại mất ngủ, đi làm buổi sáng dậy không nổi, thật vất vả đến cái cuối tuần lại mất ngủ, thật sự là mẹ nó xui.

Rời giường, Hoàng Minh lung tung hướng miệng bên trong nhét cái tối hôm qua cắn một nửa bánh bao, lúc này chuông điện thoại vang, xem xét, phần mềm điện báo.

"Cái gì quý? Lão tử không có chứa qua phần mềm này a?" Tiệp tay dè xuống kết nối, "Uy..."

"Uy cái gì uy, mới tới, ta Lão Tôn là bọn này bên trong một phương bá chủ, cây này là ta trồng, này bày là ta mở, muốn nhập này bày, hắc hắc, lưu lại nhập bày lộ phí!"

"Bệnh thần kinh!" Hoàng Minh hung hăng cúp điện thoại, cái này vừa sáng sớm thì tiếp vào điện thoại quấy rầy, nha, xúi quẩy!

Đô! Đô! Đô!

Vừa để điện thoại di động xuống, nó thì liều mạng chấn động, trên điện thoại di động biểu hiện có gần trăm đầu chưa tin tức.

"Tiên Giới App, ngươi đáng giá nắm giữ!"

"Tiên Giới hồng bao nói chuyện phiếm bày, đề ngài phát tài bày!"

Mỹ Hầu Vương : "Nha, tức chết ta Lão Tôn, một cái mới tới cũng dám treo ta Lão Tôn điện thoại, này, Ngũ Hành cần ăn đòn!"

Nhị Lang Thần : "Bát Hầu, đến đi, cái này mấy vạn năm, thật vất vả đến cái tân nhân, khác lại cho ngươi dọa cho chạy."

Hạo Thiên Khuyển : "Rung rung, chủ nhân nói là, Bát Hầu lại nghịch ngợm..."

Mỹ Hầu Vương : "Tam nhân quái, tin hay không Lão Tôn một gây gỗ chết ngươi, còn có con chó kia, ngươi nha có phải hay không muốn chết, ta Lão Tôn gần nhất đang muốn thay cái khẩu vị, ném thử thịt chó..."

...

"Móa, thật sự là mẹ nó xui, lão tử không có cầm điện thoại nhìn Nhật Bản phim 18+ a, thế nào thì dính virus?"

"Cái gì cầu thí phần mềm, một đám bệnh ngu ngốc cộng thêm bệnh thần kinh! Ngươi nha Mỹ Hầu Vương, lão tử còn Tề Thiên Đại Thánh."

Hoàng Minh thật hấn m phiến muộn, muốn tháo dỡ cái này cái gọi là "Tiên Giới App", tuy nhiên lại làm không được!

Không cách nào tháo dỡ!

Hoàng Minh tức giận tới mức đập bập đui, còn kém nhảy dựng lên gào thét.

"Móa! Tiên Giới App? Cái gì đồ chơi? Lão tử ngược lại muốn xem xem nha là cái gì virus như thế lợi hại, liền tháo dỡ đều tháo dỡ không." Hoàng Minh cảm giác muốn chém cả thế giới, một đêm mất ngủ cũng liền thôi, hiện tại điện thoại nha còn dính virus, thật hấn m không may.

"Ong ong ong..."

Đột nhiên điện thoại di động kịch liệt vang, Tiên Giới App bên trong một đám bệnh ngu ngốc người vậy mà đoạt lên hồng bao tới.

Mỹ Hầu Vương : Nha, sáng sớm phía trên xúi quẩy, Tài Thần nguoi cái thổ hào còn không ra phát cái hồng bao cho ta Lão Tôn an ủi một chút, Tài Thần.

Nhị Lang Thần : Ngồi đợi hồng bao, Tài Thần!

Hao Thiên Khuyển : Ngồi đợi hồng bao, Tài Thần!

Thác Thập Thiên Vương : Ngồi đợi hồng bao, Tài Thần!

Na Tra : Dưới lầu góc B, theo sát phụ vương đội hình!

Trư Bát Giới : Tiểu thập tam, tan học đừng đi! Nam Thiên Môn, chờ lấy!

...

Tài Thần : Ai, Đại Thánh, lại thổ hào cũng không chịu nổi các nguoi đám này thổ phi nha! Theo sau tăng thêm mấy cái bắt đắc đi biểu lộ.

Leng keng, một giây sau một cái đồ bùng hồng bao đồ án xuất hiện.

Hoàng Minh tay mắt lanh lẹ, thói quen điểm xuống đi, hồng bao tới tay, tốt nhất vận may!

Leng keng!

"Chúc mừng ngài, đoạt Tài Thần tiền tệ, đã lưu giữ nhập ngài Tiên Giới App trong sổ tài khoản!"

"Móa, 10 tiền tệ? Cái gì quý?" Hoàng Minh một mặt mộng, thế nào không phải NDT? Cái này tiền tệ đến cùng là cái gì đồ chơi, phun một cái, "Dùng làm cái gì a?"

Ngay tại Hoàng Minh còn tại hiểu kỳ cái này kỳ quái tiền tệ lúc, Tiên Giới App bắn ra một cái khung chat.

"Chúc mừng ngài, trước mắt Tiên Giới App tài khoản số dư còn lại vì tiền tệ, xin hỏi là mua hay không đến từ tương lai tin tức tin tức!"

"Tương lai tin tức tin tức, cái gì đồ chơi?" Hoàng Minh hiểu kỳ điểm "Đúng" !

Ngay sau đó lại một cái khung chat bắn ra tiêu đề là "Mua sắm tương lai tin tức tin tức" .

Phía sau tiếp lấy bắn ra mấy cái nút.

"Tương lai một ngày "

"Tương lai hai ngày "

"Tương lai một tuần "

"Chưa tới một cái tháng "

"Tương lai một năm "

"Cái gì quý?" Mang lòng hiểu kỳ tình, Hoàng Minh điểm "Tương lai một năm" cái nút, ngay sau đó Tiên Giới App đánh

Chương 2: : Hỏa Nhãn Kim Chử

Ngày thứ hai buổi tối Hoàng Minh đầu mê mẫn đau nhức, nằm ở trên giường, Tiên Giới App chuyện này thoát nhìn là như vậy không thể tưởng tượng, nhưng là hiện tại hắn đã chậm rãi có thể tiếp nhận, hắn biết mình nhân sinh liền muốn phát sinh biến hóa.

"Ông "

Lúc này, Hoàng Minh cảm giác được điện thoại di động chấn động, nói chuyện phiếm bầy một cái tin nhắn ra tới.

Nhị Lang Thần : "Người mới này thế nào một mực lặn xuống nước, đều không ra nổi lên."

Na Tra : "Tân nhân mau ra đây, chiếu theo quy cũ mà làm, báo ra giới tính, yêu thích, ba vòng "

Mỹ Hầu Vương : "Đừng nói, người mới này cũng không biết là cái gì đường mật hàng, kén ăn đến không được, hôm qua cũng dám cắt đứt ta Lão Tôn trò chuyện, muốn ăn đòn!"

Nhị Lang Thần : "Bát Hầu, người ngược lại là đánh a, có bản lĩnh theo dưới Ngũ Chi Sơn đứng tới a, Bản Tiên liền sợ người không có cái năng lực kia."

Hao Thiên Khuyển : "Chủ nhân nói là, còn năm trăm năm trước đại náo thiên cung, cái con khỉ này bây giờ bị Như Lai đặt ở dưới Ngũ Chi Sơn còn không yên tĩnh, còn chơi lên nói chuyện phiếm bầy "

Mỹ Hầu Vương : "Tê tê tức chết ta Lão Tôn, tam nhân quái, các loại ta Lão Tôn ra ngoài diệt người cái này nha "

Hoàng Minh im lặng nhìn lấy một đám thần tiên đang tán gẫu trong nhóm xé, cười cười, nói : "Xem ra Tiên Giới đoạn thời gian còn ở vào Đại Thánh bị đặt ở dưới Ngũ Chi Sơn thời gian a!"

Đột nhiên, điện thoại di động chấn động, là Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không phát tới tư cửa sổ.

"Mới tới, cho ta Lão Tôn lặn ra đến, khác nha một mực lặn xuống nước, đừng tưởng rằng có thể giả bộ như không online, ta Lão Tôn một mực chú ý người."

"Ha ha, cái con khỉ này tại trong nhóm theo một đám thần tiên so, không so được, tới tìm ta cái này tân nhân hả giận." Hoàng Minh cười cười, đột nhiên linh quang nhất tiểm.

"Bát Hầu, không biết lớn nhỏ, chớ có vô lễ! Chẳng lẽ người muốn cho Bò Đề Lão Tổ tiểu tử kia cũng theo người đến dưới Ngũ Chi Sơn chịu khổ sao?" Nếu biết Tiên Giới đoạn thời gian, lại biết Tiên Giới tương lai muốn phát sinh cái gì, Hoàng Minh bắt đầu trang bức.

Dưới Ngũ Chi Sơn Tôn Ngộ Không một mặt bụi đất, buồn bực gãi đầu, tâm lý một trận nói thầm, tên này là ai? Cũng dám theo ta Lão Tôn trang bức, có điều hắn thế nào biết ta Lão Tôn sư phụ là Bò Đề Lão Tổ, còn gọi hắn là tiểu tử, chẳng lẽ là cái gì đường quy ẩn sơn lâm thần tiên?

Mỹ Hầu Vương : "Nha, người là ai, thế nào biết ta Lão Tôn sư phụ? Mau nói, không phải vậy các loại ta Lão Tôn ra ngoài diệt người tên này."

"Bát Hầu!" Hoàng Minh tiếp tục trang B khiến trách, phía sau tiếp một cái tiểm điện biểu lộ.

Dưới Ngũ Chi Sơn, Tôn Ngộ Không thu đến "Bát Hầu" hai chữ, vừa định nổi giận, đột nhiên bầu trời phía trên một đạo tia chớp màu vàng óng đánh xuống, trực tiếp bổ vào đầu hắn bên trên, cái này tiểm điện so với phổ thông tiểm điện uy lực mạnh quá nhiều, kém chút không có đem hắn cho bổ nát đi.

Cách không thi pháp, cái này cỡ nào bản lĩnh lớn, Bò Đề Lão Tổ cùng Như Lai lão nhi cũng làm không được a?

Tôn Ngộ Không tâm lý giật mình, càng thêm xác định đây tuyệt đối là này đường quy ẩn thế ngoại cao nhân.

Mỹ Hầu Vương : "Hắc hắc, Thượng Tiên bớt giận, ta Lão Tôn cũng liền chỉ đùa một chút, không cần thiết

Như vậy nghiêm túc còn cầm tiểm điện bổ ta a? Ha-Ha "

"Tiểm điện?" Hoàng Minh nhìn lấy chính mình phát tiểm điện biểu lộ, nói thầm lấy, "Chẳng lẽ ta phát biểu tình tại Tiên Giới đều biết ứng nghiệm?"

Quả quyết thử một thanh, một cái tiểm điện biểu lộ lần nữa phát ra.

Mỹ Hầu Vương : "Lại tới, đậu phộng Thượng Tiên bớt giận, Thượng Tiên bớt giận, khác bỏ, ta Lão Tôn biết sai!"

"Hắc hắc, vẫn là thật" Hoàng Minh một trận mừng thầm, tiếp tục trang bức, "Đầu khi, đã biết sai có phải hay không nên bày tỏ một chút a?"

Bày tỏ? Giết chết Lão Tôn Tôn Ngộ Không tâm lý một vạn con thảo nê mã bay qua, tối mắng thầm này đường thế ngoại cao nhân như thế xấu bụng, tuy nhiên một trận khó chịu, nhưng vẫn là lại trả lời : "Ta Lão Tôn bây giờ bị Như Lai lão nhi kia đặt ở dưới Ngũ Chi Sơn, nghèo đến chỉ còn lại có chùm lông, không có cách nào bày tỏ a." Phía sau tiếp lấy một chuỗi về mặt bối rối.

Hoàng Minh : "Thì trên người người Hòa Nhân Kim Chử đi, còn có đầu khi, không muốn một mực Thượng Tiên Thượng Tiên kêu, lão tử là Thiên Đạo!"

"Thiên Đạo!" Tôn Ngộ Không một trận kinh ngạc, đã sớm nghe đồn Thiên có ý thức, không có nghĩ đến cái này mới tới lại là Thiên Đạo!

Mỹ Hầu Vương : "Thiên Đạo đại năng, ngươi muốn ta Lão Tôn cái này Hòa Nhân Kim Chử làm gì!" Tuy nhiên nói như vậy, Đại Thánh vẫn là đem Hòa Nhân Kim Chử truyền đi.

"Hòa Nhân Kim Chử nhất cấp bí tịch một bản! Phải chăng tiếp thu?"

Nhìn điện thoại di động phía trên bắn ra khung chat, Hoàng Minh quả quyết điểm kích "Đúng" .

Ngay sau đó, đột nhiên một đạo mắt thường không thể gặp bạch quang bắn vào Hoàng Minh đại não, rồi sau đó hắn chỉ cảm thấy mi mắt ảm áp.

Mở hai mắt ra, đột nhiên một đạo kích thích phong cảnh xuất hiện tại Hoàng Minh trước mắt, một cái tuổi trẻ thiếu phụ ngồi ở trên ghế sa lon nhìn điện thoại, đây không phải trọng điểm, đây không phải trọng điểm!

Trọng điểm là thiếu phụ kia vậy mà không mặc quần áo, tuyệt đối trần trụi! Màng lớn màng lớn trắng như tuyết! Quả thực khiến người ta phun máu!

Tại lay một cái đầu, trước mắt khôi phục bình thường, một bức tường xuất hiện.

"Móa! Cái gì tình huống!" Hoàng Minh một trận hồ nghi, rồi sau đó đột nhiên vừa tỉnh, "Nha, không phải đã nói Đại Thánh Hòa Nhân Kim Chử sao? Thế nào biến thành thối thị nhân đâu?"

Có điều thối thị có vẻ như càng tốt hơn , Hoàng Minh làm xấu cười cười.

"Hòa Nhân Kim Chử thu đến! Đầu khi, đúng, làm lợi tức hôm nay nói tiết lộ cho ngươi một tin tức, không lâu sau khi, Đông Thổ Đại Đường hội có một cái gọi là làm Đường Huyền Trang gia hỏa đến Ngũ Chi Sơn cứu ngươi, đến lúc đó Quan Âm sẽ để cho ngươi theo Đường Huyền Trang đi Tây Thiên lấy kinh, nhớ lấy, đến lúc đó Đường Huyền Trang sẽ có một cái Khẩn Cô Chú, tuyệt đối không nên đeo lên." Hoàng Minh phát đến.

Mỹ Hầu Vương : "Đường Huyền Trang? Quan Âm? Khẩn Cô Chú? Cái gì đồ chơi! Mời Thiên Đạo đại năng chỉ điểm sai lầm!"

Hoàng Minh : "Thiên cơ không thể tiết lộ!"

Lại một trận theo Tôn Ngộ Không trang B sau, Hoàng Minh tự logout đây, hắn kém chút không có hạnh phúc nhảy dựng lên, hiện tại không chỉ có cái gọi là Tiên Giới App, còn có thể bên trong trang B, không chừng còn có thể thu Tôn Ngộ Không vì thù hạ, ngấm lại thật hưng phấn!

Càng quan trọng hơn là thối thị Hòa Nhân Kim Chử a! Đậu phộng ngươi nói ta là nhìn? Vẫn là nhìn? Vẫn là nhìn?

Tùy ý không bằng đừng

Ngày, Hòa Nhân Kim Chử mở ra Hoàng Minh trong nháy mắt chạy xuống lầu, đến nữ nhân đường phố các loại đi dạo

Đầy đường trắng bóng dụ hoặc, trắng như tuyết trắng như tuyết, eo nhỏ nhắn bờ mông, hưng khí bức người, muốn ngừng mà không được a!

"Ta đi cái kia cái kia lại là bạch hồ "

"Dựa vào muốn hay không như thế gọi cảm, quần lót da báo "

"Còn có cái kia, chỉ ít có D áo lót trở lên a? Thật lớn "

Hoàng Minh xoa xoa tay, trực tiếp ngồi xổm ở đường cái lề đường phía trên nhìn lên mỹ nữ đến, chỉ bất quá hắn trong mắt mỹ nữ đều là trần trụi

Đột nhiên, Hoàng Minh cảm giác một trận choáng đầu, kém chút không có trực tiếp té xỉu xuống đất, lắc đầu, hắn rõ ràng cảm giác được mi mắt vô cùng chua xót : "Xem ra công lực, còn được thật tốt tu luyện một chút!"

Đóng lại Hòa Nhân Kim Chử, mỹ nữ tuy tốt, cũng không thể quá độ nha!

Huống hồ ta thể nhưng là có mặt mũi người, sai lầm sai lầm!

Ông! Ông! Ông!

Đột nhiên điện thoại di động chấn động, Hoàng Minh xem xét, là lão mụ phát tới tin nhắn.

"Hài tử, người mấy ngày nay gửi trở về tiền ta và cha người đã thu đến, từ khi người tìm tới tháng này nhập bảy ngàn thẻ điện công tác sau, trước kia chút xem thường nhà chúng ta thân thích thì thường xuyên đến thông cửa, hài tử, người phải chiều cố kỹ lưỡng chính mình a."

Hoàng Minh hít sâu một hơi, khoe miệng hơi vênh, cười khổ tự giễu : "Thẻ điện công tác "

Hắn là một cái điển hình quý nghèo, trong nhà phụ mẫu là trồng trọt, cả ngày dãi gió dầm mưa, không biết ngày đêm lao động, so chó còn mệt hơn, chỉ là vì cung cấp hắn trả có muối muối của hắn lên đại học.

Phụ mẫu một mực là Hoàng Minh tâm lý ngạnh, là hắn nước mắt đầm đìa, mỗi khi nhớ tới mẫu thân tâm kia lao lực mệt, nhớ tới lão ba cái kia đầy tay phát Hoàng nếp nhăn, Hoàng Minh luôn luôn một trận đau lòng, yên lặng rơi lệ!

Một người phiêu bạt lâu, ai không muốn nhà đâu?

Hoàng Minh thay đổi biểu hiện vui vẻ, nhẹ nhàng lau khoe mắt hơi nước, nhìn lấy lão mụ lại phát tới một cái tin nhắn ngắn.

"Còn có, muối muối của người tại đại học lại cả ngày không biết ngày đêm đi làm làm thêm, người nói hắn một cái nữ hài tử gia nhiều như vậy nguy hiểm, hiện tại xã hội này, có rảnh người giúp mẹ khuyên nhiều khuyên nài, nha đầu nghe người nhất lời nói, để cho nàng học tập cho giỏi, tiền sự tình không dùng nàng quan tâm, cha đến nghĩ biện pháp."

Nhìn lấy "Tiền sự tình không dùng nàng quan tâm, cha đến nghĩ biện pháp" mấy chữ mắt, Hoàng Minh rốt cục nhìn không được, nhớ tới cặp kia còn phủ đầy bùn đất hai tay cần thận từng li từng tí đếm lấy vì số không nhiều mấy trương tiền tình cảnh, còn có cái kia mặt mũi nhăn nheo cùng mồ hôi gát ra về u sầu, hai hàng nhiệt lệ không khỏi chảy xuống

"Tiền a" Hoàng Minh tâm lý một trận cười khổ, muối muối tại trong đại học thành tích ưu tú, đạt được một cái ra nước ngoài học danh ngạch, thế nhưng là cái kia đất đỏ học phí hoàn toàn không phải cái này phổ thông gia đình có thể thừa nhận được đến

Đi tại người đến người đi trên đường phố, người xa lạ từng cái gặp thoáng qua, tòa thành thị này thoạt nhìn là như vậy phồn vinh

"Đúng! Ta hiện tại đã có Hóa Nhân Kim Chữ lại có Tiên Giới App, tiền sự tình còn cần phát sầu sao? Cha mẹ, nha đầu, ta nhất định sẽ làm cho các người được sống cuộc sống tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: : Con hổ không phát uy còn coi ta là mèo bệnh

Lại một cái dài đằng đặc ban đêm, tối hôm qua Hoàng Minh muốn rất nhiều, đã có Tiên Giới App hắn là sao không hảo hảo sử dụng đâu?

Hiện tại Tiên Giới thời gian ở vào Tôn Ngộ Không bị đặt ở dưới Ngũ Chi Sơn đoạn thời gian, tiếp xuống liền muốn Tây Thiên lấy kinh, ta nếu là ở Đại Thánh gặp được khó khăn thời điểm sớm nhắc nhở hắn không biết Tôn Ngộ Không cái kia con khi có thể hay không cảm động đến rơi nước mắt đâu? Hắc hắc

Còn có Tiên Giới khẳng định không có Hamburger a, Pizza a những thứ này ăn? Không biết có thể hay không cùng bọn hắn làm cái giao dịch, thay cái bảy mươi hai biến, tối thiểu cười mây đạp gió, 32 biến cũng được a.

Hoàng Minh mộng tưởng là làm nhà ảo thuật, làm cái đại minh tinh, nếu là có bảy mươi hai biến? Cái kia Dean, David · Copperfield, Đái Tân Thuần, Phó Diễm Đông, Lưu Khiêm hết thấy về nhà bán khoai lang đi thôi? Lão tử mới là thiên hạ đệ nhất nhà ảo thuật!

Một đêm suy nghĩ lung tung, dẫn đến một đêm mất ngủ thật vất vả mới ngủ lấy, còn tại trong mơ mơ màng màng, điện thoại di động đồng hồ báo thức vang lên không ngừng, mơ hồ nắm lên điện thoại di động xem xét, lập tức lý ngư đã đình đứng lên, lớn tiếng kêu lên: "Ta đi, chín điểm, xong xong, đến trễ, đến trễ!"

Nhanh chóng nhảy xuống giường, đơn giản rửa mặt một thanh, nắm lên tối hôm qua ăn để thừa nửa cái bánh bao liền dón vào trong miệng, một bên gặm một bên xông ra ngoài!

Lúc này điện thoại ông ông vang lên, nhìn xem điện báo biểu hiện "Dương Quy Đản", ngay sau đó không dám thất lễ, nhận điện thoại, dùng ôn nhu hiền lành thanh âm nói ra : "Uy, là Dương chủ quản à? Ta là Tiểu Minh."

"Ta biết là người, điện thoại cho người cũng là phải nói cho người một sự kiện, người chẳng những vụng trộm lấy đi công ty cơ mật tư liệu ra ngoài bán lấy tiền, còn trộm dùng công quỹ, Hoàng Minh, ta biết người thiếu tiền, có điều không nghĩ tới người người lại còn là cái tay chân không sạch sẽ người, nghe, công ty đã quyết định, hôm nay bao quát sau này người đều không cần tới làm, người bị đuổi việc."

Đầu bên kia điện thoại "Dương Quy Đản" là Hoàng Minh trước mặt người lãnh đạo trực tiếp, bộ môn chủ quản Dương Văn, làm người luôn luôn bụng dạ hẹp hòi, lòng dạ hẹp hòi, từ khi Hoàng Minh tiến vào hẳn bộ môn liền không có thiếu bị làm khó dễ, những thứ này Hoàng Minh đã nhìn lắm thành quen, không có cách, không thể trêu vào người ta, người nào để người ta chẳng những hội vượt mông ngựa, còn một mực cho quản lý làm việc tư đâu?

"Cái gì? Dương Quy Đản Dương chủ nhiệm, ngài làm à? Ngài thật biết nói đùa, cái này nói khẳng định không phải ta!" Hoàng Minh không ngừng giải thích, phần công tác này với hẳn mà nói quá trọng yếu, một tháng này bảy ngàn tiền lương, tuy nói không nhiều, nhưng là không biết có thể vì trong nhà giảm bớt bao nhiêu gánh vác.

"Không phải Dương chủ nhiệm, ngài khẳng định làm, cái này "

Đầu bên kia điện thoại trực tiếp thô bạo cắt ngang Hoàng Minh lời nói : "Làm làm người cút, Hoàng Minh, từ khi người tiến công ty tiện tay chân không sạch sẽ, đừng tưởng rằng lão tử không biết, sớm làm xéo đi là đúng người tốt "

"Dựa vào người nhà, gốc B, lười nhác cùng người con chó này nói, vậy lão tử tháng này tiền lương đâu? Thế nào kết toán?"

"Tiền lương? Ha-Ha, là người gốc vẫn là ta khờ? Người còn muốn tiền lương, tay chân không sạch sẽ, trộm cầm công ty cơ mật tư liệu ra ngoài bán, còn trộm dùng công quỹ, đây chính là bao lớn tham ô trộm cướp tội, người chờ pháp luật chế tài à? Có điều nếu là người nếu là thức thời lời nói, quý xuống, lão tử nói với quản lý tình hình bên dưới, cũng không thể không suy nghĩ."

"Móa!" Cái này nói rõ là cái cái bẫy, việc này Hoàng Minh dám đoán chắc đây là Dương Quy Đản theo kia mẫu thí quản lý thông đồng tốt, muốn đuổi đi chính mình, còn muốn lừa bịp chính mình một chút.

Nổi giận dùng dùng cắt đứt điện

Lời nói, Hoàng Minh mắng : "Gốc B, con hồ không phát uy, các người làm lão tử là mèo bệnh!" Nói thì hướng công ty mà đi

Hoàng Minh vừa tới văn phòng cũng cảm giác được đến từ bốn phương tám hướng dị dạng ánh mắt.

"Người nhìn, đây không phải là Hoàng ăn trộm sao?"

"Tuổi còn trẻ không nghĩ tới lại là tên trộm, ài, biết người biết mặt không biết lòng à."

"Còn không phải sao, trộm bán công ty tư liệu, trộm dùng công quỹ, đây chính là tử tội, cái này quý nghèo chết chắc, đây chính là phải ngồi tù."

Hoàng Minh còn không có ngồi xuống liền nghe đến một số phi nhỏ xì xào bàn tán cùng khinh bỉ ánh mắt, hẳn phần nộ từng cái trừng trở về.

Một đám chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng có đầu tường!

Lúc này cùng mình quan hệ thì tốt hơn đồng sự Chu ca đi tới, bắt đầu đi lác đầu, nhỏ giọng nói rõ với chính mình tình huống, Hoàng Minh cười cười, cảm kích chạy ra ngoài Chu ca gật gật đầu.

"Hoàng Minh, không nghĩ tới người nhà lại còn có mặt tới công ty, hẳn m nhanh bỏ tới đây cho lão tử!"

Đúng lúc này bộ môn chủ quản Dương Văn tại hẳn văn phòng chạy ra ngoài bên ngoài giận dữ hết.

Hoàng Minh chậm rãi đứng lên, "Con hồ không phát uy còn tưởng là lão tử là mèo bệnh! Ân cần thăm hỏi người cái bố khi "

Hoàng Minh vừa đi vào Dương Văn văn phòng, cái kia Dương Văn một mặt phi nhỏ, khinh bỉ nhìn lấy hẳn, hung hăng vỗ xuống cái bàn : "Tiểu tử nghèo, ta không phải để người xéo đi nhanh lên sao? Người có phải hay không là gan mập à? Tại lão tử không coi vào đâu còn dám ăn vụng, có phải hay không muốn vào trong lao ngồi xỏ mẩy ngày à?"

Hoàng Minh vô cùng bình tĩnh nhìn lấy Dương Văn, lạnh lùng nói : "Người đang làm, trời đang nhìn, tự nhiên sẽ có người thu thập người!"

"Ai u! Tiểu tử nghèo thật sự là lá gan mập, nói mạnh miệng không sợ sét đánh đầu lưỡi!" Lúc này Dương Văn bên cạnh một người mặc bại lộ thiếu phụ yêu tư pháp phối nói ra.

Đó là Dương Văn thư ký, toàn công ty người đều biết con hàng này không phải sạch sẽ đồ chơi, sớm đã bị Dương Văn cho lặn.

"Gốc B!" Hoàng Minh mở ra Hòa Nhân Kim Chữ lạnh lùng nhìn lấy thiếu phụ kia, nhất thời một thân trắng như tuyết nhìn một cái không sót gì, "Thức thời lời nói cảm miệng cho ta, đừng tưởng rằng mặc lấy báo văn nội y, không mặc nội khó liền có thể đi ra hoành hành à?"

Nghe vậy, thiếu phụ kia tâm lý giật mình, nàng thế nào biết ta không có mặc nội khó!

"Dương ca, người nhìn hấn" thiếu phụ kia bị chửi sau run rẩy trước ngực hai viên thịt giống như mèo treo ở Dương Văn trên thân, mềm mại nũng nịu.

Ngựa mình từ bị người khi dễ, cái kia Dương Văn trực tiếp nắm lên trước người cái gạt tàn thuốc, không chút khách khí chạy ra ngoài Hoàng Minh đầu đập tới.

Hấn hít nửa mi mắt nhìn lấy Hoàng Minh, tựa như là đang nhìn một cái một lòng muốn chết ngốc B một dạng, trong mắt hấn, trước mắt cái này tiểu tử nghèo nhiều nhất cũng là bị chính mình hung hăng phỉ nhổ một hồi, rồi mới tội nghiệp xin chính mình buông tha hấn

Nhưng, kết quả cũng không có chạy ra ngoài hấn Tường Phương hướng phát triển.

Tại Hoàng Minh Hòa Nhân Kim Chữ bên trong, cái kia bay tới cái gạt tàn thuốc tựa như động tác chậm một dạng, ba tuổi tiểu hài tử đều có thể tránh thoát được.

"Ba "

Một tiếng thanh thúy thanh âm đột nhiên nhớ tới, Hoàng Minh ngoe đầu tránh thoát bay tới cái gạt tàn thuốc, rồi sau đó nhanh chóng hướng về phía trước, một bàn tay thô đập vào Dương Văn trên mặt, nhất thời năm ngón tay ấn nóng bỏng in lên, rồi sau đó hung hăng trừng một cái, dọa đến thiếu phụ kia trực tiếp té quỵ dưới đất.

"Hắc hắc không nghĩ tới cái này Hòa Nhân Kim Chữ còn có thả chậm vật thể tốc độ công năng!" Hoàng Minh cười cười, không đủ hấn đã cảm giác mi mắt có chua xót, xem ra cái này Hòa Nhân Kim Chữ đẳng cấp quá thấp, hôm nào đến gõ lại

Tôn Ngộ Không một hồi.

"Muốn chết!"

Sự việc phát sinh quá đột ngột, nửa ngày cái kia Dương Văn đồ ăn kịp phản ứng, tiểu tử này lại dám đánh lão tử? Thật sự là phản, phản!

Ngay sau đó hấn vậy mà trực tiếp vung dưới thân ghế chạy ra ngoài Hoàng Minh đập tới.

Hoàng Minh nhướng mày, trong mắt hấn Dương Văn tốc độ quả thực cũng là động tác chậm chiều lại, tùy tiện thì tránh thoát một kích này, hấn ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chăm Dương Văn, mặt không biểu tình, muốn quen thuộc Hoàng Minh người khẳng định biết, đây là hấn thật tức giận.

Một chân bay đập ra ngoài, trực tiếp đá vào Dương Văn trên bụng, bốn năm đại học bóng đá cũng không phải Bạch đá, trực tiếp đem Dương Văn cái thăng kia đập bay đến bên tường.

"Ai u!" Cái kia Dương Văn bị đau, nửa ngày mới thở nổi, nằm rạp trên mặt đất, hung dữ nhìn chăm chăm Hoàng Minh, hướng về phía hấn gầm thét nói, " họ Hoàng, người nhà không để van cầu lão tử tư? Cũng dám ở công ty động thủ với ta, thật tốt, người để ta làm thế nào lấy nhìn."

Nói, Dương Văn tranh thủ thời gian lấy điện thoại di động ra gọi gây ra dòng điện lời nói.

"Uy! Quản lý mà! Ai, ta là Dương Văn "

"Chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng gia hỏa!" Hoàng Minh cười cười, mặt không biểu tình nhìn một chút Dương Văn.

Lớn như vậy rồi động tĩnh, chung quanh sớm đã bị đồng sự vây quanh, một đám Dương Văn chó săn càn đem Hoàng Minh đường đi ngăn cản, Chu ca lo lắng nhìn lấy Hoàng Minh, muốn nói cái gì

"Ông!"

Lúc này, Hoàng Minh điện thoại di động đột nhiên chấn động, hấn mò ra xem xét, là một cái số xa lạ!

Hoàng Minh ấn nút tiếp nghe khóa, đầu bên kia điện thoại truyền đến từng tiếng ngọt thanh âm nữ nhân.

"Uy! Là Hoàng Minh sao? Ta là Vũ Vi, người bây giờ ở nơi nào? Ta đi qua tìm người chơi!"

Nghe đến nơi này, Hoàng Minh mới phản ứng được, đây không phải hôm qua cứu mỹ nữ kia mà!

"Có thể a, bất quá ta ở công ty gặp được điểm phiền phức, có người muốn mệnh ta, người dám đến sao?" Hoàng Minh nửa đùa nửa thật nói.

Hoàn Thị một cao cấp hội sở bên trong.

Vũ Vi cúp điện thoại, sắc mặt lau một chút trở nên rất khó coi, nàng nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn một chút bên người nam tử, quát lớn : "Lư Sinh, người tốt mặt to, công ty của các người dưới tay có phải hay không đều là ngốc B, hiện tại ta ân nhân cứu mạng tại công ty của các người bị người uy hiếp, chính người nhìn lấy xử lý? Lư Sinh, ta cho người biết, nếu như các người Lư Thị tập đoàn không muốn làm lời nói, ta ngày mai thì để cho các người đóng cửa!"

Nói, Vũ Vi quay đầu nhìn về phía bên cạnh thư ký, phần nộ quát : "Đi, cho ta thông báo hoàn thành phổ thương hội, lập tức đình chỉ tất cả theo Luru Thị tập đoàn hết thấy hợp tác, còn có đề Luru Thị tập đoàn mấy năm này buôn bán thiếu có tất cả tiền duy nhất một lần trả hết nợ, không làm xong việc này, đề thương hội hội trưởng chính mình xéo đi nhanh lên!"

Nghe nói như thế, một bên Luru Sinh đầu tiên là sững sờ, rồi sau đó trong nháy mắt cảm giác như bị sét đánh còn kém không có tại chỗ té xỉu đi qua, vốn là nghe được chính mình công ty con dưới đáy nhân viên cứu trước mắt cái này đại tiểu thư xem ra nịnh bợ hạ, không nghĩ tới

Sắc mặt trắng bệch, tâm lý không ngừng mắng lấy cái nào không có mắt ngu xuẩn hoài hù chính mình chuyện tốt, Luru Sinh cố nén trong lòng nộ hồng, run rẩy đối với Vũ Vi nói ra : "Đại tiểu thư, người lại cho ta một cơ hội, chuyện này ta lập tức giải quyết, không giải quyết được tốt ta đưa đầu tới gặp."

Nói xong cũng không đợi Vũ Vi đang nói chuyện lập tức buồn bực đầu xông ra đại môn

Hắn cũng muốn nhìn nhìn cái nào không có mắt gia hỏa cho mình rước lấy lớn như vậy rồi phiền phức.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: : Đánh mặt

Hoàng Minh bị mười mấy người vây quanh ở Dương Văn trong văn phòng, ngăn chặn hắn đường đi, chỉ chốc lát sau, một người trung niên nam tử mang theo mấy cái bảo an đi tới.

Nhìn thấy trung niên nam tử kia, Dương Văn theo nhìn thấy Cha một dạng, hắn một thanh đứng lên, chạy ra ngoài trung niên nam tử ngang nhiên xông qua, cầu khẩn nói : "Quản lý, cứu ta, nhanh cứu ta, tên tiểu tử nghèo này điên, chẳng những nuốt riêng công quỹ còn ở văn phòng công nhiên đánh ta!"

Quản lý họ Chu, tên là Chu Ba, hắn hung dữ nhìn chằm chằm Hoàng Minh, ánh mắt kia tựa như nhìn một cái chó chết một dạng, muốn nhiều khinh bỉ thì có bao nhiêu khinh bỉ.

"Tên tiểu tử nghèo này chết chắc "

"Cái này ngu ngốc, thật sự là muốn tạo phản cũng dám trộm công ty đồ, vật còn dám đánh người, cái này hắn chết chắc."

Người chung quanh nghị luận âm ỉ, đại đa số đều đang chỉ trích Hoàng Minh, muốn tại quản lý trước mặt lưu lại một cùng chung mối thù ấn tượng tốt.

Hoàng Minh mặt không biểu tình, yên tĩnh đứng tại chỗ, băng lãnh nhìn lấy Chu Ba.

Chu Ba bị trừng đến hóa khí thẳng bão tố, trong mắt hắn tên tiểu tử nghèo này cũng là con kiến hôi, theo liền có thể loạn giẫm, không nghĩ tới lúc này cũng dám dạng này trừng chính mình, đang muốn bão nổi, lúc này có một người đi tới.

Chu Ca bắt đầu dĩ mắt nhìn Hoàng Minh, đi đến Chu Ba trước mặt, gạt ra về mặt vui cười, nói : "Quản lý, hôm nay sự tình đều là hiểu lầm, trộm công ty tư liệu tư dụng công quỹ sự việc ta tin tưởng Hoàng Minh là làm không được, tiểu tử này cũng là tuổi trẻ khí thịnh, bị Dương bộ trưởng chọc giận mới sẽ làm ra dạng này sự tình, ngài nhìn "

"Ba!"

Chu Ca lời nói còn chưa lên tiếng, cái kia Chu Ba mặt không biểu tình nguyệt hắn một cái, hung dữ một bàn tay một mực vung đi qua, trực tiếp rơi vào Chu Ca trên mặt, lưu lại năm đạo đỏ bầm dấu ngón tay tử.

Cái này Hoàng Minh hoàn toàn không kịp chuẩn bị, chưa kịp ngăn cản.

Chu Ca bị rút một cái lão đao, kém chút ngã xuống, nếu không phải Hoàng Minh dù cho đỡ lấy lời nói

"Cái gì cầu vật, cũng không nhìn một chút chính mình là cái gì thân phận, có nặng mấy cân mấy lượng!" Chu Ba phần nộ quát, hắn vô cùng rõ ràng Dương Văn một mực cho mình làm việc tư, mà cái này Hoàng Minh cùng Chu Ca cũng là một góc nhỏ sắc, thân là công ty này quản lý, hắn có thể tùy tiện giẫm bọn họ, thế nào? Không phục? Không phục lời nói liền lẩn tránh!

Thấy thế, một bên Dương Văn âm hiểm cười rộ lên, trốn ở Chu Ba phía sau, quát: "Thế nào, biết sợ? Lão tử hiện tại cho các người một cái cơ hội, quý

xuống đến theo lão từ cùng quản lý đập mấy cái khẩu đầu, lại chịu nhận lỗi đem nuốt riêng công quỹ trả hết nợ, lão từ tâm tình tốt có lẽ người hôm nay còn có thể đứng ra ngoài, nếu không, hắc hắc "

"Chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng!" Chu Ca tính tình thẳng, trực tiếp phản nộ quát, nghe vậy cái kia Dương Văn mặt trong nháy mắt vận vẹo, hôm nay là thế nào, thế nào cả đám đều dám theo chính mình đối nghịch, đây là muốn tạo phản sao?

"Đánh cho ta, đánh cho đến chết, đánh chết coi như ta." Dương Văn phản nộ quát, trong nháy mắt mấy cái bảo an vùng quyền đầu liền muốn đối Chu Ca động thủ.

Giận, Hoàng Minh triệt để giận!

Một quyền vùng, trực tiếp đánh vào cách gần nhất Chu Ba trên bụng, đánh cho hắn trực tiếp ngao ngao gọi.

"Người muốn chết! Các người trả ngược đứng đây làm gì? Lên cho ta!" Chu Ba bị đánh đến một cái lão đảo kém chút ngã xuống, lập tức thì giận, không nghĩ tới trong mắt mình con kiến hôi vậy mà thực có can đảm đối chính mình động thủ, lập tức lớn tiếng hét.

Nhất thời cái kia hơn mười người bảo an như ong vỡ tổ chạy ra ngoài Hoàng Minh mà đi, liền muốn đem Hoàng Minh cho phế.

Thế nhưng là bọn họ thất vọng, bọn họ động tác ở trong mắt Hoàng Minh cũng là động tác chậm chểnh lại, Hoàng Minh tay mắt lanh lẹ, nhanh chân hướng về phía trước, trực tiếp bắt lấy Chu Ba cổ, trở tay chế trụ, la lớn : "Lăn, ai dám còn dám tới, lão tử thì bóp chết các người quản lý!"

Hoàng rõ ràng mặc dù biết có Hòa Nhân Kim Chữ, nhưng là trước mắt chính mình hoàn toàn không phải trước mắt cái này mười cái bảo an đối thủ, quyết định thật nhanh làm ra động tác này.

Xem ra vẫn phải tìm Tiên Giới các lộ thần tiên yếu điểm thuật phòng thân a!

" ! "

Một quyền trực tiếp đánh vào Chu Ba trên mặt, "Đây là thay Chu Ca trả lại người!"

Mười cái bảo an thấy thế lớn tiếng hét lớn, đem Hoàng Minh cùng Chu Ca vây lại, thì muốn động thủ!

"Đồng đồng đồng!"

Lúc này, văn phòng hành lang truyền đến một trận gấp rút tiếng bước chân, Chu Ba cùng Dương Văn gặp một đoàn bảo an ủng hộ lấy một người nam tử hướng về bên này đi tới.

Đây không phải là người khác, chính là không may Lư Sinh!

Giờ phút này Lư Sinh sắc mặt băng lãnh, nổi giận đùng đùng, vội vã xông vào văn phòng.

Chu Ba nhìn thấy Lư Sinh tới đầu tiên là sững sờ, rồi sau đó trên mặt gạt ra nụ cười đến : "Lão bản, lão bản cứu ta "

"Àm!"

Không đợi hắn nói hết lời, Lư Sinh không chút khách khí một chân đem đạp bay, cái kia Chu Ba một mặt mộng nằm rạp trên mặt đất.

Chu Ba còn không có kịp phản ứng, Lư Sinh lần nữa trực tiếp hướng hắn đi đến, một bàn tay thô vãi ra, trực tiếp để cái kia Chu Ba mặt nổi đom đóm.

"Cho lão tử quỳ xuống! Ngốc B!"

Lư Sinh thật sự là lửa giận đốt tới cực điểm, dưới tay cái này ngốc B kém chút để cho mình tập đoàn đóng cửa, hắn nghiêm nghị chạy ra ngoài Chu Ba quát.

Nghe vậy, cái kia Chu Ba trực tiếp bị dọa phát sợ, hai chân như nhũn ra, trực tiếp quỳ gối Hoàng Minh trước mặt.

Cái kia Dương Văn còn một mặt mộng, không biết phát sinh cái gì liền bị hai bảo vệ trực tiếp một chân gạt ngã, đặt tại Hoàng Minh trước mặt quỳ xuống.

"Hoàng tiên sinh, thật sự là xin lỗi thủ hạ hai cái này ngốc B để ngài chán kinh, ta ở chỗ này đại biểu Lư Thị tập đoàn hướng ngài xin lỗi, còn mời ngài khoan hồng độ lượng, cho Vũ tiểu thư gọi điện thoại, giờ cao đánh khê, thả Lư Thị tập đoàn một ngựa!"

Hoàng Minh nhìn lấy Lư Sinh, đại khái hiểu sự việc chân tướng, hắn cười cười, quay đầu mắt nhìn bên cạnh mình Chu Ca.

Cái kia Lư Sinh đã sớm là trung tâm mua sắm

Lão hồ ly, lập tức thì hiểu rõ, đi nhanh lên đến Chu Ca trước mặt, cho hắn khom người xin lỗi nói : "Ngài là chúng ta Lư Thị tập đoàn lão công nhân Chu Ca a? Hôm nay sự tình, thực sự là có lỗi với, dưới tay người làm sự việc này, để người bị chê cười, dạng này ta nhìn người có được dân được đại

tướng phong phạm, cái này công ty con tổng giám đốc một vị thì giao cho người, còn mời ngài cùng Hoàng tiên sinh bớt giận."

Nghe vậy, Chu Ca cũng là sững sờ sững sờ, chính mình đại lão bản cho mình khom người chịu nhận lỗi, hấn trong nháy mắt cảm thấy thụ sủng nhược kinh, một bàn tay đôi tới một cái tổng giám đốc vị trí, một tát này đáng!

Cái kia nằm rạp trên mặt đất Chu Ba nghe vậy, trong nháy mắt theo nhựt chí bóng cao su một dạng, chỗ này đi xuống

Hoàng Minh hài lòng cười cười, hướng Chu Ca gật gật đầu, một chân trực tiếp đem quỳ ở trước mặt mình Dương Văn gạt ngã. Nhân từ đối với địch nhân cũng là tàn nhẫn đối với mình, Hoàng Minh đối với cái này tràn đầy thể nghiệm, hấn băng lãnh nói ra : "Lão bản, cái này Dương Văn cùng Chu Ba làm việc tư, trộm dùng công quỹ sự tình "

Tâm lý lại tại thâm nghĩ, không nghĩ tới chính mình thuận tay cứu mỹ nữ ngược lớn thân phận vậy mà như thế cao

Sự việc phát sinh đến tầng này mặt vàng rõ ràng lại không đoán ra được cũng là ngốc.

"Hiểu rõ!" Lưu Sinh không hổ là lão giang hồ, lập tức ngẫm hiểu, lập tức giận mắng, " hai cái ngốc B, cũng dám trộm lão tử đồ, vật, người tôi đem cái này hai ngốc B ném tới cục công an đi "

Hai người kêu khóc bị kéo ra ngoài, bọn họ đi vào sau khẳng định hối hận đến ruột đều xanh, không nghĩ tới chính mình trong mắt con kiến hôi vậy mà

"Hoàng tiên sinh, cái kia Vũ tiểu thư chuyện này" gặp Hoàng Minh sắc mặt hơi tốt đi một chút sau, Lưu Sinh tài nhược yếu nhắc nhở, đây chính là liên quan đến hấn toàn bộ Lưu Thị tập đoàn sinh tử tồn vong đại sự, nếu là cái kia Mã tiểu thư thật nổi giận lời nói, hấn hoàn toàn tin tưởng ngày mai Lưu Thị tập đoàn liền đem triệt để đóng cửa! Điểm này không hề nghi ngờ.

"Ừm, ta biết" Hoàng Minh cười cười, rồi mới cầm điện thoại di động lên, phát thông điện thoại, "Uy "

Chờ Hoàng Minh tắt điện thoại, gật gật đầu, Lưu Sinh mới buông lỏng một hơi, mặt mũi tràn đầy cảm kích nhìn lấy hấn, mặt mũi tràn đầy cười ha ha nói ra : "Hoàng lão đệ, hôm nay việc này, ca ca thiếu người một cái nhân tình a! Sau này có cái gì sự tình cứ việc nói với lão ca ca "

"Ha ha Lưu Sinh lão hồ ly này" Hoàng Minh trong lòng thâm nghĩ, nhìn lấy hấn, nói nói, " a, đã Lưu lão ca nói như vậy, ta ngược lại thật ra có một chuyện muốn nhờ "

"Cái gì sự tình? Có việc cứ việc nói, chỉ cần lão ca người ta có thể giúp đỡ bạn bè, ta nhất định hết sức tương trợ!" Cái kia Lưu Sinh nghe được Hoàng Minh có việc muốn nhờ lập tức vui vẻ nở hoa, đây chính là Vũ tiểu thư ân nhân cứu mạng, nếu có thể trèo lên điểm quan hệ lời nói

Hoàng Minh còn chưa mở miệng, cái kia Lưu Sinh lập tức còn nói thêm : "Có phải hay không em dâu sự tình? Lão đệ người nhìn lão ca cái này nảo tử, đến bây giờ mới nhớ tới, không có việc gì, em dâu sự tình bao tại lão ca trên thân "

Nghe vậy, Hoàng Minh cười cười

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: : Nha đầu bị bắt cóc

Trở lại phòng thuê, Hoàng Minh cảm thấy thoải mái bạo, đã sớm muốn hung hăng cho cái kia hai cái cấu kết với nhau làm việc xấu ngu xuẩn một bàn tay thô, bây giờ trở về vị lên còn chưa đã ngứa.

Sa thái Lưu Sinh cho mình cô phần để cho mình lưu ở công ty ý tốt, sờ sờ trong ví tiền thẻ ngân hàng, bên trong chỉ có đáng thương 5000 khối tiền, khấu trừ tháng này tiền thuê nhà cũng chỉ còn lại hơn bốn nghìn điểm, lúc này Hoàng Minh hiện tại toàn bộ tài sản.

Ta nhưng là muốn làm đệ nhất thế giới nhà ảo thuật, làm cái đại minh tinh nam nhân!

Bất quá, Hoàng Minh tuyệt không lo lắng, còn có xô số đêm nay mờ thương, lấy điện thoại di động ra, mở ra Tiên Giới App, ấn mở chợ đen bản khối, cái này bản khối hấn còn không có sử dụng tới, không biết có thể hay không giống trong tưởng tượng một dạng, chỉ cần điểm kích mua sắm, bên trong đồ, vật sẽ xuất hiện ở trước mặt mình.

Nếu quả thật có thể lời nói, vậy liền mang ý nghĩa Hoàng Minh có thể mua được nhị thứ nguyên thương phẩm.

Ngắm lại đã cảm thấy nhiệt huyết xông đầu, hưng phấn không thôi.

Đây chính là đến từ nhị thứ nguyên đồ, vật a!

Doraemon cánh cửa thần kỳ, Dragon Ball bên trong đầu tiên, Bulma từ xe mô tô bay xe, One Piece bên trong trái ác quỷ!

Ngắm lại thật hưng phấn!

"Không biết buổi tối xô số trong hội bao nhiêu tiền, công việc bây giờ không, nha đầu còn thiếu tiền ra nước ngoài học, các lộ thần tiên phù hộ, một điểm muốn lĩnh a!" Hoàng Minh xoa xoa tay.

Có điều lại một vấn đề bày ở trước mặt, muốn xoay người làm giàu, điều ti nghị tập, cưới Bạch Phú Mỹ, mấu chốt nhất một điểm là cái gì?

Cái kia chính là tiền tệ! Chỉ có tiền tệ mới có thể mua được mình muốn đồ, vật, chỉ là cái này tiền tệ tuy nhiên có thể nạp tiền, thế nhưng là vô luận Hoàng Minh thế nào ném thứ đều nạp tiền thất bại.

Hoàng Minh suy tư nửa ngày, bỗng nhiên như có điều suy nghĩ gật gật đầu, nói một mình, "Cái này chợ đen nạp tiền chỉ sợ ta thực hiện không, xong cũng không kê là NDT vẫn là Euro đều không phải là Tiên Giới tệ loại, xem ra chỉ có thể thông qua đoạt hồng bao đến thu hoạch."

"Được thật tốt nghĩ biện pháp kiếm lấy tiền tệ, đây chính là đều là nhị thứ nguyên đồ tốt." Hoàng Minh một trận nhần đồ.

"Ong ong ong "

Điện thoại di động chấn động mấy lần, Hoàng Minh cười cười, mở ra nói chuyện phẩm bày.

Thiết Quái Lý : "Nghe nói sao? Đại Thánh bị một phạm nhân theo dưới Ngũ Chi Sơn cứu ra "

Nhị Lang Thần : "Móa, thật sao? Cái nào không có mắt phạm nhân, cũng dám thả ra loại kia Bát Hào, đợi Bản Tiên đi diệt hần."

Hao Thiên Khuyển : "Uông uông chủ nhân, ta sợ "

Na Tra : "Nghe nói là tên hòa thượng, Nhị Lang Chân Quân, hòa thượng kia người có thể diệt không được, người ta thế nhưng là Kim Thiên Tử chuyển thế!"

Bắc Đẩu Tinh Quân : "Đúng vậy a, nghe nói Quan Âm đại sĩ cho hòa thượng kia một cái Khẩn Cô Chú muốn khống chế Đại Thánh."

Lam Thái Hòa : "Kết quả đây? Bắc Đẩu Tinh Quân mau nói, khác rơi người ta khẩu vị mà!"

Bắc Đẩu Tinh Quân : "Minh Đại Thánh là ai, đây chính là thần thông quảng đại Tề Thiên Đại Thánh, điểm ấy tiểu thủ đoạn hần liếc một chút Hòa Nhân Kim Chử thì nhìn thấu, quả thực là không có mắc lừa."

"Rồi mới đâu? Mang lên không?"

"Theo Đại Thánh cái kia tính cách khẳng định đánh chết hần?"

Bắc Đẩu Tinh Quân : "Sai vậy. Sai vậy! Nghe nói không biết vị nào cao nhân cho Đại Thánh chỉ điểm sai lầm, Đại Thánh chẳng những không có xé hòa thượng kia còn theo hòa thượng kia đi Tây Thiên lấy kinh."

"Xuyết xuyết nhanh đừng nói, Đại Thánh tại trong nhóm, không chừng ở chỗ nào dòm bình phong."

Lời này vừa nói ra

, nhất thời tất cả ánh chân dung hoàn toàn biến thành màu xám, các lộ thần tiên nhao nhao lặn xuống nước.

Bất quá bọn hần tâm lý đều có một cái nghi vấn, đến cùng là vị nào cao nhân, như thế thần thông quảng đại, liên kiên cường bất tuân Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không đều ngoan ngoãn nghe hần lời nói đâu? Không khỏi chúng thần tiên nhao nhao bốn phía nghe ngóng, muốn kết giao cái này cao nhân, tránh khỏi ngày sau thụ Tôn Hào Tử khi dễ, dù sao, đánh khẳng định là đánh không lại.

Hoàng Minh vừa định cũng theo ớn lạnh vài câu, lúc này Tôn Ngộ Không phát tới tư cửa sổ.

"Thiên Đạo đại năng, đa tạ người lần trước đề điểm, không phải vậy ta Lão Tôn liền lên Quan Âm cùng cái này con lừa trọc làm, ta Lão Tôn thật nghĩ giáng một gậy chết tươi cái này con lừa trọc, có điều nghe ngài, tha hần một lần, thế nhưng là cái này con lừa trọc nha thật phiền, cả ngày lải nhải lảm bầm, phiền chết ta Lão Tôn, nếu để cho ta Lão Tôn một người đối với hần, mấy ngày nữa khẳng định điên."

"Đầu khi, người lại hồ nháo." Hoàng Minh trang B giả bộ rất giống.

"Không phải ta Lão Tôn, nói, thật cái này con lừa trọc rất có thể lải nhải, ta Lão Tôn cái này khi tính khí, muốn tìm người nói chuyện phẩm cũng khó

khăn, thật vất vả có đầu Tiểu Bạch Long, nha còn cả ngày không nói lời nào, nhằm chán chết ta Lão Tôn."

"Đầu khi, không nên gấp gáp, lại không lâu nữa, ngươi liền muốn có cái sư đệ."

"Sư đệ? Cái gì sư đệ?"

"Người này vốn là Thiên Bồng Nguyên Soái, bây giờ đang ở Cao Lão Trang, thành Trư Yêu, nhớ lấy, đến lúc đó ngươi đừng đem nó đánh chết, đem hẳn hàng phục, người kia sẽ trở thành ngươi nhị sư đệ."

"Cao Lão Trang? Trư Yêu? Nhị sư đệ? Cái gì loạn thất bát tao?"

"Thiên cơ không thể tiết lộ, bốn tọa chỉ có thể nói cho ngươi, đến lúc đó công việc bản thủ việc cực, ngươi toàn giao cho hắn, ngươi liền đợi đến hưởng thanh phúc đi!"

"Đa tạ Thiên Đạo đại năng, nếu là lần này ngài nói chuyện lại ứng nghiệm, ta Lão Tôn đời này theo định ngươi."

Tây Thiên lấy kinh trên đường, Tề Thiên Đại Thánh trên không trung bay lên, nghĩ thầm, này thiên đạo bản sự thật to lớn, vậy mà có thể dòm trộm Thiên Cơ, không phục không được a, sau này muốn là theo chân hắn bảo đảm ăn ngon uống sướng, cái gì Ngọc Đế lão nhi, cái gì Như Lai lão nhi, tính là cái gì chứ!

Hoàng Minh một mặt trang B, giả heo ăn thịt hổ, hắn đây là thả dây dài câu cá lớn, thu cái Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không vì thù hạ, cảm giác coi như không tệ, ngày nào lại lần lộn cái bảy mươi hai biến, Ha-Ha, thiên hạ đệ nhất nhà ảo thuật, đệ nhất thế giới đại minh tinh, tuyệt đối là lão tử.

Hoàng Minh chính trộm vui sướng, lúc này chuông điện thoại di động vang lên, mắt nhìn điện báo biểu hiện, là muội muội của hắn.

"Uy, nha đầu, gần nhất có được khỏe hay không?" Hoàng Minh quan tâm hỏi.

"Ô ô, ca "

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng muội muội khóc, Hoàng Minh trong nháy mắt cảm thấy không thích hợp, lấy vội hỏi : "Thế nào đâu? Nha đầu đừng khóc, có chuyện gì theo lão ca nói một chút."

Thông qua cùng nha đầu trò chuyện, Hoàng Minh biết rõ nha đầu vì kiếm lấy học phí ở trường học phụ cận một KTV đánh nhân viên tạm thời, bất hạnh gặp được gian thương, không nghĩ tới cái kia gian thương cùng địa phương hắc đạo có một chân, vậy mà đem nha đầu bắt cóc, hiện tại để nha đầu người nhà lấy tiền chuộc người, không phải vậy liền đem nha đầu bán được Hồng Đăng Khu đi làm.

Giận, Hoàng Minh triệt để giận, rồng có vảy ngọc, người có điểm máu chốt.

Huynh đệ cùng người thân cũng là Hoàng Minh nghịch lân, phòng tuyến cuối cùng, tuyệt đối không cho phép người khác xúc phạm.

"Nha đầu, đừng sợ, tiền sự tình lão ca sẽ nghĩ biện pháp, ngươi đừng sợ."

Hoàng Minh âm áp an ủi nha đầu, để cho nàng bình phục tâm tình tốt, nghe được đầu bên kia điện thoại biến thành lưu manh thanh âm, Hoàng Minh mặt trong nháy mắt đen đến, băng lãnh nói ra : "Bao nhiêu tiền?"

"Hắc hắc, không nhiều, em gái ngươi dài đến như thế xinh đẹp, ngươi nhìn vóc người này, gương mặt này, chắc chắn nhìn lấy đều nghĩ kỹ thật yêu phù - vuốt ve, như thế tốt điều kiện thế nào cũng phải 3 triệu đi!" Đầu bên kia điện thoại truyền đến lang thang mà thô kệch thanh âm.

"Cái gì? 3 triệu? Ngươi người không đi cướp, ô ô "

"Gái điểm thú, ngươi cầm miệng cho ta, không phải vậy đưa ngươi bán được Hồng Đăng Khu trước khi đi gia gia ta trước hết chơi đùa ngươi "

Nghe đầu bên kia điện thoại tiếng ồn ào âm, Hoàng Minh thật giận, nhút nhát từ còn có ba phần hỏa khí, hướng chỉ hắn, một cái vừa tốt nghiệp đại học thanh niên.

Cổ nén lửa giận, Hoàng Minh băng lãnh nói ra : "Tốt, 3 triệu thì 3 triệu, có điều các ngươi cho ta cẩn thận một chút, nếu là em gái ta thụ nửa điểm ủy khuất, lão tử vén các ngươi hang ổ."

"Dễ nói, dễ nói" đối phương nghe được có tiền, cũng không tức giận, cười hắc hắc nói, "Chỉ cần tiền tới tay, gia gia cam đoan muội muội của ngươi một cái Âm - mao cũng sẽ không rơi, Ha-Ha "

Điện thoại cắt đứt sau khi, Hoàng Minh thu đến một tấm ảnh nha đầu bị dùng dây thừng cột vào một trương ghế bành phía trên ảnh chụp, bộ dáng muốn đáng thương biết bao thì có đáng thương biết bao, mà lại hắn phát hiện nha trên đầu người cảm thấy có bị quẹt qua dấu vết.

Nhìn đến nơi này, Hoàng Minh triệt để giận, một quyền hung hăng đánh trên bàn, nhất thời máu tươi từng cái theo trên tay rơi, thế nhưng là hắn không thêm đề ý chút nào, chuyện này không thể để cho cha mẹ biết, không phải vậy bọn họ khẳng định sẽ lo lắng, mà lại dù cho cha mẹ biết cũng không làm nên chuyện gì, trong nhà liền xem như đập nồi bán sắt cũng góp không đến 3 triệu.

Xem ra thì đội buổi tối bóng hai màu mờ thường, hi vọng cái này Tiên Giới App truyền đến chưa đến tin tức đáng tin hơn.

Bất quá, Hoàng Minh cũng không phải là loại kia quả hồng mềm, nha đầu thụ ủy khuất tuyệt đối không thể như thế đơn giản dùng tiền sơ lược, suy nghĩ hồi lâu, Hoàng Minh cầm điện thoại di động lên bấm cái dây số.

"Lão Tổng, là ta, Hoàng Minh, muội muội ta tại Tân Thị Hà Tây khu bị bắt cóc, người giúp ta tra tra tới cùng là cái gì cái nào hắc đạo, ai, tốt, cảm ơn."

Hoàng Minh dùng lực nắm chặt quyền đầu, Lão Tổng nguyên danh Tổng Giai là Hoàng Minh bạn học thời đại học kiêm bạn cùng phòng, quan hệ thiết còn kém mặc cùng một cái quần, trong nhà hắn tại Tân Thị có chút ít thế lực, cha của hắn là Tân Thị sở công an Phó cục trưởng, ra chuyện này Hoàng Minh cái thứ nhất nghĩ đến cũng là hắn.

Cúp điện thoại, Hoàng Minh mở ra Tiên Giới App, nhìn lấy nhất cấp nói chuyện phiếm trong nhóm các lộ thần tiên lại ở nơi đó nói bừa, nhao nhao nghĩ hoặc đến cùng là cái gì đường Đại Tiên vậy mà làm cho Tề Thiên Đại Thánh nói gì nghe vậy, các loại cúng bái.

Lúc này Hoàng Minh không có có tâm tư cùng bọn hắn nói chuyện phiếm, tiền vấn đề thì nhìn đêm nay bóng hai màu là có hay không trong hội phần thưởng, thế nhưng là phần này ủy khuất, phần này khuất nhục, hắn tuyệt đối không thể dạng này thì nuốt xuống.

Chỉ là, hắc đạo, cấp độ này hoàn toàn không phải Hoàng Minh có thể với tới cùng đối kháng, chỉ là hắn không cam lòng, phần này khuất nhục, hắn như thế nào cũng không thể cứ như vậy qua.

Án mở chợ đen, Hoàng Minh xem nửa ngày cuối cùng hắn ánh mắt bị một cái Doraemon "Nói gì nghe nấy thần bút" hấp dẫn, nhìn phía trên thương phẩm giới thiệu, cái này nói gì nghe nấy thần bút chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng công năng cường đại, chỉ cần tại Laptop phía trên viết phía trên một cái tên người chữ cùng yêu cầu hắn làm một chuyện, người này đến chết đều biết dựa theo viết ra sự việc đi làm, trừ phi viết chữ người đem chữ viết vẽ roi.

Linh cơ nhất động, cái này có lẽ có thể có chút tác dụng, Hoàng Minh cười cười, có điều nhìn lấy phía trên giá bán hắn thì sàu muộn, cái này nói gì nghe nấy thần bút giá bán 50 tiền tệ, nhìn lấy túi tiền phía trên số 0 tiền tệ Hoàng Minh có chút muốn mua khối đậu hũ đâm chết xúc động.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: : Thập trúng thưởng

"Không có cách, chỉ có thể tìm các lộ thần tiên hỗ trợ, các lộ các thần tiên? Các người sùng bái đối tượng, thần bí Đại Tiên tới." Hoàng Minh cười gian nói, cho Tôn Hầu Tử phát xong tư cửa sổ sau, yên tĩnh dờm bình phong.

Tề Thiên Đại Thánh: "Đều khác lặn xuống nước, đều cho ta Lão Tôn lặn ra đến, Thiên Đạo đại nhân đến, còn không đều ra nghênh tiếp."

Lúc này Tôn Ngộ Không đã đem nick name đổi thành Tề Thiên Đại Thánh, mà Hoàng Minh cũng đem nick name theo đem năm đổi thành Thiên Đạo, đổi xong nick name, hắn chăm chăm điện thoại di động, chỉ chốc lát liền có người hồi phục.

"Thiên Đạo? Đại Thánh, ngài nói Thiên Đạo là ai a, lớn như vậy rồi phô trương."

"Đại Thánh, chẳng lẽ ngài nói Thiên Đạo không phải là ngài phía sau cái kia thần bí Đại Tiên?"

"Trời ạ, không nghĩ tới lại là Thiên Đạo, trong truyền thuyết Thiên Đạo."

Nhìn trên màn ảnh treu chọc, Hoàng Minh cười cười, cái này hiệu quả rất tốt, không khỏi đối Tôn Ngộ Không năng lực làm việc càng thêm khẳng định, không hổ là mọi người trong mắt không gì làm không được Tề Thiên Đại Thánh, Hoàng Minh chỉ bất quá nói với hắn muốn tại trong nhóm lặn lộn cái quen mặt, không nghĩ tới hắn làm như vậy lớn như thế phô trương.

Mỹ Hầu Vương: "Đó là đương nhiên, Thiên Đạo đại năng không gì làm không được, tất cả lặn xuống nước, còn không đuổi nhanh ra nghênh tiếp."

Hoàng Minh cười cười: "Mới nhập bầy, lần thứ nhất nổi lên, sau này các vị chiếu cố nhiều hơn." Phía sau thêm mấy cái về mặt bối rồi.

Tin tức vừa mới phát ra, trong nhóm nhất thời vỡ tổ, các lộ thần tiên nhìn lên trời nói hai chữ, cảm giác mi mắt đều muốn hiện ra, đây chính là Tiên Giới trong truyền thuyết tồn tại a, không nghĩ tới bây giờ chân chân thực thực xuất hiện, hơn nữa còn

Cảm giác còn như thế bình dị gần gũi!

Nhị Lang Thần : "Hoan nghênh Thiên Đạo đại năng nhập bầy, Tiểu Tiên cúng bái "

Hao Thiên Khuyển : "Hoan nghênh hoan nghênh, Thiên Đạo đại có thể giáng lâm vốn bầy, nhất thời để vốn bầy rông đến nhà tôm "

Tài Thần : "Hoan nghênh hoan nghênh "

Đối với cái này, Hoàng Minh chỉ là phát cái vẻ mặt vui cười, giả heo ăn thịt hổ, trang B liền muốn giả bộ ra đáng điểm, đúng không?

Tề Thiên Đại Thánh : " Tài Thần, Tài Thần đừng chỉ nói nhảm, này thiên đạo thế nhưng là ta Lão Tôn lão đại, ngươi nha cái này thổ tài chủ, cũng không thể chỉ nói ngoài miệng nói, còn không mau mau tán điểm tài."

Phía sau trong nháy mắt có một đồng lớn Tiên người phù hợp.

Thiên Lý Nhân : "Tán Tài là người tốt, ngồi đợi Tán Tài, lão tài chủ, ngươi nha đừng nói ngươi không có tiền, ta đều nhìn thấy, ngươi trong kho hàng cái kia một xấp một xấp là cái gì? Đừng nghĩ giấu điểm được lão tử mí mắt."

Thuận Phong Nhĩ : "Đúng a, Tài Thần, anh của ta nói đúng, tối hôm qua ta cũng nghe được, nếu không ta đem ngươi cùng sát vách "

Nhìn đến nơi này, Tài Thần cuống quýt đi ra nổi lên nói chuyện : "Đừng đừng khác các ngươi đám này thật sự là thổ phi, thần tiên thổ phi, tính toán lão phu sợ các ngươi, hồng bao cái này đến, cái này đến "

Leng keng! Theo sau một cái như vậy đại hồng bao xuất hiện đang tán gẫu trong đám đó.

Hoàng

Rõ ràng tay mát lạnh, lập tức ra tay, hiện tại hần thiếu nhất là cái gì? Đương nhiên là tiền tệ rồi...!

"Chúc mừng ngài, đoạt Tài Thần 50 tiền tệ, đã lưu giữ nhập ngài Tiên Giới App trong sổ tài khoản!"

"Móa, mới 50 tiền tệ! Cái này mới miễn cưỡng đủ vốn a!" Hoàng Minh phun một cái, nếu là hần biết Tiên Giới một cái bình thường Tiểu Tiên một tháng bổng lộc cũng liền 50 tiền tệ hần liền sẽ không nói như vậy, có điều lúc này trong nhóm lại vỡ tổ.

Phong Bá : "Tài Thần, ngươi nha muốn hay không như thế hẹp hòi, mới phát như thế điểm, còn chưa đủ ta thổi một trận gió."

Hoàng Minh hiểu kỳ điểm hồng bao xem xét các lộ Tiên gia vận may, nhìn không được cười phun lên tiếng, cũng khó trách gió này bá hội chửi mẹ, tên này thì cướp được 01 tiền tệ.

Vũ Sư : "Lão công, ngươi thì thỏa mãn đi, nhìn xem lão nương, một cộng lông đều không cướp được, ngươi chỉ ít có 01 tiền tệ a."

Phong Bá phát tới một màu sắc biểu lộ : "Lão bà, nhìn lời này của ngươi nói, ta không phải liền là ngươi nha, hắc hắc "

Vũ Sư đánh cái đắc chí biểu lộ : "Tính ngươi có chút nhân lực giá, buổi tối không dùng ngủ trên sàn nhà, lên giường đến ngủ đi, lão nương rất lâu không muốn "

Phong Bá : "Tuân lệnh, ta nhất định ra sức làm ruộng "

Theo sau một chúng thần tiên nhao nhao trêu chọc Phong Bá Vũ Sư cái này rõ ràng nhất xuất sắc ân ái.

Tề Thiên Đại Thánh : "Phong Bá Vũ Sư hai ngươi nha muốn trồng ruộng về nhà loại đi, dài đến còn không có ta Hoa Quả Sơn Mẫu Hầu đẹp mắt, cũng đi ra khoe khoang, ai, không tốt, đầu kia heo cùng con lừa trực lại bị yêu quái bắt đi, các ngươi trò chuyện, ta Lão Tôn rút lui trước "

Na Tra : "Không hổ là Thiên Đạo đại nhân, thật sự là hảo thủ khí, vậy mà cầm cái vận may tốt nhất, cầu Thiên Đạo đại nhân thu Na Tra làm đồ đệ a!"

Điện Mẫu : "Tiểu hài tử gia gia về nhà bú sữa mẹ đi, Thiên Đạo đại nhân trăm công nghìn việc nào có ở không phản ứng ngươi cái này tiểu hài tử "

Na Tra : "Điện Mẫu, ngươi nha có phải hay không muốn chết a, đừng tưởng rằng ngươi ngực lớn liền có thể hung, tin hay không bản thái tử lột sạch ngươi, uống ngươi sữa "

Na Tra Điện Mẫu tiếp tục xé lấy, Cự Linh Thần đi ra nổi lên, phát cái tiếc nuối biểu lộ : "Tiểu Tiên tới chậm, cái gì đều không cướp được, cái này Thiên Đạo đại nhân mặt mũi cũng là lớn, Tài Thần cái này thổ hào cũng đầy đủ xa hoa vậy mà phát sáu mươi tiền tệ, so ta một tháng bổng lộc còn nhiều, ai, Tiên so Tiên Khí chết Tiên a "

Lại tại trong nhóm cùng chúng thần tiên tán gẫu hội đại sơn, Hoàng Minh nhìn xem Tiên Giới App túi tiền, trước mắt hần hết thấy có 50 tiền tệ, tuy nhiên không nhiều, nhưng là miễn cưỡng đầy đủ, quả quyết mở ra nói gì nghe nấy thần bút, điểm kích mua sắm.

Trong nháy mắt một đạo quang mang lóe lên, một cái cùng trên hình ảnh giống như đúc bút xuất hiện tại Hoàng Minh trong tay.

Nhìn trong tay thần bút, Hoàng Minh nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, tuy nhiên đã sớm biết hẳn là sẽ như thế, nhưng là thật cái này Doraemon thương phẩm xuất hiện trong tay thời điểm, vẫn là để hấn hưng phần không thời

"Ta đi, thật có thể mua được nếu là ngày nào có thể được nhiều tiền, mua cái Nami nóng hổi

Nội khổ đùa giỡn một chút, hắc hắc "

Dùng lực nắm chặt trong tay nói gì nghe nấy thần bút, Hoàng Minh chạy ra ngoài Tân Thị phương hướng nhìn lại, từ tốn nói : "Tân Thị "

Buổi tối, Hoàng Minh ngồi trước máy vi tính, khăn trương nhìn lấy màn ảnh máy vi tính.

"Thứ Xxx Xxx kỳ bóng hai màu hiện tại mở thưởng, bản kỳ trúng thưởng mã số là "

Hoàng Minh khăn trương nhìn lấy trên tay xổ số, đối với trên màn ảnh máy vi tính lần xuống bóng hai màu dãy số

"Ta đi thật thật bên trong các loại phần thưởng "

Hoàng Minh miệng đắng lưỡi khô nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, lại nhìn xem trên tay xổ số, một trận nhiệt huyết xông đầu, không nghĩ tới thật thật bên trong, hơn nữa còn là cực phẩm phần thưởng.

"Lão tử phát tài, Ha-Ha, lão tử phát tài" Hoàng Minh nắm thật chặt tay trúng xổ số, thật lâu không thể bình tĩnh trở lại.

"Theo thống kê bản kỳ giải đặc biệt trúng thưởng nhân số hai người, tiền thưởng 3 triệu NDT "

Nhìn lấy trên máy vi tính đưa tin, Hoàng Minh đã kích động lại hưng phấn, bởi vì hẳn biết lần này trúng thưởng không chỉ có mang ý nghĩa trúng thưởng càng là mang ý nghĩa cái này Tiên Giới App chân thực độ tin cậy, nó cũng không phải là một số bệnh ngu ngốc kỹ thuật nhân viên nghiên cứu ra được chơi ác.

Tâm lý nắm chắc, Hoàng Minh dùng lực nắm chặt quyền đầu, thấp giọng băng lãnh nói ra : "Nha đầu, đừng sợ, lão ca đến "

Ngày thứ hai, Hoàng Minh lĩnh xong phần thưởng trở lại phòng thuê, lên mạng mua tám theo hoàn thành phố đến Tân Thị phi cơ, lúc này chuông điện thoại vang lên, kết nối.

Vừa mới kết nối, điện thoại di động đầu kia truyền đến Lão Tổng tiếng hơi thở : "Hoàng Minh, tra được, làm chuyện này là Giang Cửu, người xưng Cửu Chi Ca, là Tân Thị Hà Tây một phương bá chủ."

"Cửu Chi Ca?" Hoàng Minh ý vị thâm trường lặp lại một lần.

"Vâng, cái kia hỗn đản người giang hồ xưng Cửu Chi Ca, tại Hà Tây kéo một cái làm xằng làm bậy, không ít rượu đi, KTV đều là hẳn địa bàn, muội muội của người cũng là đi KTV phòng vãn, kết quả bị tên kia cho hắc."

"Tuy nhiên" Lão Tổng dừng lại, uống miếng nước sau, tiếp tục nói, "Có điều cái này Cửu Chi Ca mặc dù là một phương bá chủ lại không đủ gây sợ, hẳn phía sau lão đại mới là căn hung ác thâm."

"Được, vât vâ, Lão Tổng, ta vừa mua tám vé phi cơ, buổi tối hôm nay liền có thể đến Tân Thị, ta đến trước đó người trước có khác cái gì động tác, ta sợ nha đầu hội gặp nguy hiểm"

"Tốt, Hoàng Minh, người yên tâm, ta sẽ thời khắc chú ý cái này, sẽ không để cho tiểu muội nhận cái gì ủy khuất."

"Đa tạ, cái kia trước dạng này, ta đi chuẩn bị xuống, buổi chiều phi cơ."

"Cùng ta còn khách khí, thế nào, không đem ta Lão Tổng làm anh em a , được, vậy người trước bận bịu, bên này người yên tâm."

Cúp điện thoại Hoàng Minh từ trong ngực lấy ra nói gì nghe nấy thần bút, cẩn thận vuốt vuốt sẽ, trong lòng của hắn đã có quyết định biện pháp.

"Ha ha, Giang Cửu? Dám động nha đầu một cộng lông măng, lão tử để người chết!"

"Nếu là hẳn phía sau lão đại ngại mạng lớn, lão tử không ngại liền hẳn cùng nhau chơi một chút."

Chương 7: : Quan Nhị Gia hiển linh

"Hoàng Minh, người làm gì đi?" Đầu bên kia điện thoại Hoàng Minh bạn gái vênh vào hung hăng nói, " cho người đánh nửa ngày điện thoại thế nào một mực không hiểu lão nương điện thoại?"

Hoàng Minh cô gái này bạn tên là Lý Phương, là bạn học thời đại học, bây giờ đang ở Hoàng Minh trước đó công ty công ty con đi làm, hai người cảm tình thực cũng không thể nào tốt, nói trắng ra cái này Lý Phương tại thời đại học sở dĩ nguyện ý cùng với Hoàng Minh chẳng qua là bởi vì Hoàng Minh có thể cho hắn mua cái này mua cái kia.

Tóm lại cái này Lý Phương tương đương thế lực, thấy tiền sáng mắt, dần dà, thực Hoàng Minh đã sớm đối nàng không có cảm tình, chỉ là lẫn nhau ở giữa cũng không có nói chia tay, bởi vậy cứ như vậy hao tổn.

"Nghe nói người bị công ty sa thải? Tốt, trong đại học lão nương liền biết người là không có tiền đồ kẻ bất lực, không nghĩ tới vậy mà luân lạc tới bị khai trừ phân thượng, thật là một cái phế vật!" Đầu bên kia điện thoại Lý Phương vênh vào tự đắc mắng lầy, "Khác đặc biệt sao coi là không nói lời nào là được, lúc trước lão nương đặc biệt sao nếu không phải muốn cho người cho lão nương mua chỉ quả điện thoại di động, cũng sẽ không đuổi ngược người, thật sự là buồn cười bay múa, như thế nhiều năm liền lão nương ngược đều không chạm qua."

"Nếu không nói người là phế vật, nghèo hèn tiểu tử một cái, cóc ghè cũng muốn ăn thịt thiên nga? Ta nhỏ vào!" Lý Phương không ngừng mắng lầy, "Lão nương lần này điện thoại cho người cũng là muốn nói cho người cái này bị khai trừ phế vật, lão nương đều đã ngồi lên công ty con Phó quản lý vị trí, người nhà không xứng với lão nương?"

Tiếp lấy điện thoại, Hoàng Minh biểu lộ lạ thường bình tĩnh, không có bất kỳ cái gì gợn sóng, hắn cười nhạt cười, thực hắn đã sớm đối nữ nhân này không có bất kỳ cái gì cảm tình, cái này Lý Phương hám lợi, yêu tài như mạng, hoàn toàn không phải nàng đồ ăn, trước đó nghĩ đến lẫn nhau chỉ gặp cũng không có bao nhiêu mâu thuẫn, chỗ lấy thì chỗ lấy, cũng không thể phụ người ta, hiện tại xem ra, thôi, Hoàng Minh mừng rỡ vui vẻ, loại nữ nhân này, yêu bay sớm một chút bay, Hoàng Minh may mắn chính mình không có chạm qua nàng.

Cầm điện thoại di động, Hoàng Minh lạnh lùng nói : "Lý Phương?"

"Ừm?"

"Người biết ta vì sao như thế nhiều năm cũng không có đụng người sao?" Lý Phương còn chưa mở miệng, Hoàng Minh lạnh lùng nói, " đó là bởi vì lão tử chê người quá bẩn, hiện tại lão tử chính thức nói cho người, có bao xa lẫn bao xa!"

Nói xong Hoàng Minh quả quyết tắt điện thoại, đầu bên kia điện thoại Lý Phương nửa ngày mới phản ứng được, tức giận đến kém chút nhảy dựng lên.

"Phế vật này cóc ghè, có một ngày lão nương nhất định khiến người hối hận." Lý Phương hung hăng dậm chân một cái, lúc này trong văn phòng truyền tới một thanh âm, "Phương, người nhanh lên, ta đã còi sạch."

Nghe vậy, Lý Phương vội vàng ồ ồ ồ ồ ồ ồ đáp : "Đến, lập tức tới, Trịnh quản lý "

"Các vị hành khách xin chú ý, lần này lễ hành trạm cuối Tân Thị liền muốn đến, phi cơ liền muốn hạ xuống, mời các vị hành khách đóng lại điện thoại di động, máy tính các loại truyền tin trang bị "

Hoàng Minh ngồi ở trên máy bay, nếu là hắn biết cái kia Lý Phương cho là mình được đề thăng làm Phó quản lý hoàn toàn là bởi vì cái kia Trịnh quản lý duyên cớ mà hiển thân lời nói, hắn tuyệt đối sẽ đối với nữ nhân này cảm thấy đáng thương.

Cầm điện thoại di động lên cho Lưu Sinh gọi điện thoại, vài phút sau mỗi một văn phòng một nam một nữ ở văn phòng yêu đương vụng trộm bị Lưu Sinh bắt được chân tướng, song song bị công ty chế nhạo rồi sau đó song song bị khai trừ.

Đương nhiên những chuyện này Hoàng Minh đã không quan tâm, hắn hiện ở trong lòng muốn chỉ có nhà đầu.

Tắt máy, Hoàng Minh nhìn ngoài cửa sổ hơi hơi mưa phùn, nhẹ nhàng vuốt ve phía dưới trước ngực nói gì nghe nấy thần bút, tâm lý mặc niệm nói : "Nhà đầu, đừng sợ, lão ca lập tức tới cứu người."

Ở trong lòng âm thầm làm ra một cái quyết định : Sau này nếu ai dám xúc phạm chính mình phòng tuyến cuối cùng, liền để người nào xong đời!

Mà Hoàng Minh nghịch lân, Hoàng Minh phòng tuyến cuối cùng là cái gì?

Đó là nhà hắn người, bạn gái hắn, cùng hắn các huynh đệ, người nào nếu là dám động đến bọn hắn, Hoàng Minh tuyệt đối diệt cả nhà của hắn, cho dù là người nào đến đều không được!

Làm phi cơ vững vàng hạ xuống sau khi, Hoàng Minh còi giấy nịt an toàn ra, hữu ý vô ý mò xuống nói gì nghe nấy thần bút, rồi sau đó nắm chặt quyền đầu, thật dài thở ra một ngụm trọc khí : "Nhà đầu, chờ lấy, lão ca tới.

"

Tân Thị, Hoàng Minh vị trí quốc gia phương Bắc một tòa Kinh Tế Đặc Khu thành thị, có thể là bởi vì nó cùng thủ đô liền nhau, thu hoạch được không ít tư nguyên, nơi này kinh lịch phát đạt, xa không phải Hoàng Minh sở dĩ hoàn thành phố chỗ có thể sánh được, ở chỗ này, Hoàng Minh vượt qua chính mình bốn năm đại học thời gian

Hoàng Minh tâm sự nặng nề theo sân bay đi tới, chắc là không còn nói với Lão Tổng chủ yếu là không muốn còn phiền phức hấn qua đến đón mình, tại Tân Thị đợi bốn năm đối với nơi này vẫn là tương đối quen thuộc.

Vừa đi ra sân bay, Hoàng Minh đang muốn đánh xe taxi, đột nhiên một cái nữ hướng về phía chính mình chạy tới, kết quả đụng vào ngực, cái kia Nữ Trực tiếp bị đụng vào trên mặt đất.

"Ai ư!"

Cái kia nữ một tiếng hét thảm, mà Hoàng Minh lại chỉ là từ nãy về sau lui mấy bước.

"Ngươi không sao chứ?" Tuy nhiên không phải mình sai, Hoàng Minh vẫn là quan tâm hỏi, tranh thủ thời gian đưa tay kéo.

Cái kia nữ một mặt vô tội, ngồi dưới đất, vớ đen đôi chân dài đập đến đất xi măng, trên đầu gối có một ít vết máu chảy ra, tóc dài vậy xuống, gương mặt kia quả thực đẹp đến để mỗi cái nam đều có phạm tội xúc động, cười mặt trần đầy ủy khuất, thật to trong ánh mắt cũng hơi hơi ngậm lấy hơi nước.

"Ngươi ngươi không sao chứ?" Hoàng Minh có chút xấu hổ, đưa tay nói.

Ai ngờ cái kia nữ thái độ khác thường trực tiếp ôm lấy bắp đùi mình, đầm đìa đáng yêu nói : "Cứu ta!"

"Cái gì?" Hoàng Minh hoài nghi mình phải chẳng nghe lầm, lúc này phía sau một tiếng nhao nhao tiếng mắng truyền đến, "Xú bà nương, ngươi chạy không "

Nghe vậy, cái kia nữ càng là hướng trên người mình dựa vào dựa vào, ôm chặt Hoàng Minh bắp đùi, nói ra : "Van cầu ngươi, cứu ta."

Hoàng Minh còn chưa mở miệng, có âm thanh truyền đến : "Xú tiểu tử, chớ xen vào việc của người khác, nếu không gia gia cam đoan ngươi sẽ chết đến rất khó coi."

Theo thanh âm nhìn lại, Hoàng Minh nhìn thấy hai cái mặc lấy màu đen chế phục, xem ra hiển nhiên giống như là bảo tiêu nam tử chính chạy ra ngoài chính mình khoa tay múa chân, nhìn cái kia hai bảo tiêu bộ dáng, cao lớn thô kệch, xem xét cũng là người luyện võ.

"Xú tiểu tử, nói ngươi, đem Trịnh Tân Phàm giao ra, không phải vậy lão tử đánh cho ngươi răng rơi đầy đất." Một cái khác bảo tiêu chạy ra ngoài Hoàng Minh vênh vào tự đắc tức giận mắng, bộ dáng rất là phách lối.

Thấy thế, cái kia Trịnh Tân Phàm mỹ nữ mở to sở sở động lòng người mắt to chữ, ngẩng đầu nhìn Hoàng Minh, hướng về chính mình không ngừng lắc đầu, hiển nhiên muốn để cho mình cứu hấn.

Hoàng Minh nhìn xem hai cái đối với mình khoa tay múa chân hộ vệ áo đen, nhìn nhìn lại ôm bắp đùi mình mỹ nữ, tuy nhiên không biết phát sinh cái gì sự tình, bất quá khi quyết tâm bên trong có chính mình phán đoán.

"Đứng lên trước đi!" Hoàng Minh không nhìn thẳng đối với mình khoa tay múa chân, vênh vào tự đắc hai cái bảo tiêu, thân thủ đem Trịnh Tân Phàm kéo lên.

Thấy mình lại bị một tên mao đầu tiểu tử không nhìn, hai cái hộ vệ áo đen lên cơn giận dữ, vừa muốn nổi giận, đột nhiên

"Mau nhìn, mau nhìn, Tà thiếu gia đến "

Chung quanh sớm đã có rất nhiều người vây xem, tông nhân nghị luận ầm ĩ, một cỗ màu trắng xe Bentley môn từ từ mở ra, một người mặc màu sắc áo sơ mi, giữ lấy Mohicans đầu thanh niên gạt mở đám người, sải bước xông lại.

"Cút!"

Gầm lên giận dữ, thanh niên kia không nói hai lời nhấc chân liền chạy ra ngoài Hoàng Minh bụng dưới hung hăng đá tới.

May mắn, Hoàng Minh trốn tránh dù cho, né tránh.

"Từ đâu tới đồ nhà quê, không biết trời cao đất rộng có phải không? Không biết Tân Phàm là ta Tà Cảnh nữ nhân a?" Mohicans thanh niên nhìn lấy Hoàng Minh một thân hàng secondhand khinh thường nạt đầy miệng, sắc mặt âm trầm mà khinh thường, trên ót nổi gân xanh.

Hoàng Minh cười cười, không nhìn thẳng, quay đầu mắt nhìn một mực trốn ở chính mình phía sau mỹ nữ, gặp mỹ nữ không ngừng lắc đầu, hấn cũng biết đại khái là thế nào chuyện.

"Ai là ngươi nữ nhân! Ta cùng ngươi không có bất cứ quan hệ nào." Trịnh Tân Phàm trốn ở Hoàng Minh phía sau, cho thấy thân phận của mình, "Ngày

đó ta vừa tan học theo cửa trường học đi ra, kết quả là bị người bắt, dưới ban ngày ban mặt, trắng trợn cướp đoạt dân nữ, có còn vương pháp hay không đâu?"

"Vương pháp? Ha-Ha" cái kia Tạ Cảnh còn chưa mở miệng, hần phía sau hai cái hộ vệ áo đen cười, "Các người nghe một chút, hần vậy mà tại nói vương pháp, Ha-Ha tại cái này Tân Thị chúng ta Tạ thiếu gia cũng là vương pháp."

Việc này chung quanh đã rất nhiều quần chúng vây xem, mọi người giận mà không dám nói gì, nhao nhao thảo luận.

"Tên tiểu tử nghèo này không biết cái nào nông thôn đến, thật không biết trời cao đất rộng, cũng dám theo Tạ thiếu gia đoạt nữ nhân."

"Tên tiểu tử nghèo này thâm rồi, cái này Tạ thiếu gia từ trước đến nay thủ đoạn độc ác, tên tiểu tử nghèo này chết chắc."

"Ai, dân cùng quan viên đâu? Đây không phải là cảm Trúng chọi Đá mà!"

"Đúng vậy a, cái này Tạ thiếu gia khỏi xướng bão tố, chỉ sợ tên tiểu tử nghèo này khó giữ được tính mạng, dù cho chết người đến lúc đó cũng sẽ qua loa sự tình, dù sao cha của hần là Công An Cục Cục Trưởng a!"

Nghe tiếng nghị luận, Hoàng Minh đại khái rõ ràng thân phận đối phương, Tân Thị công an cục cục trưởng Tạ Hoa con một Tạ Cảnh.

"Tiểu tử nghèo, ngươi bây giờ đem Tân Phạm giao ra, rồi mới cho gia gia quỳ xuống, đập mấy cái khẩu đầu, lão tử tâm tình thoải mái, nên tha cho ngươi một mạng, nếu không, hắc hắc" Tạ Cảnh nổi giận nằng.

Người bần còn có ba phần hỏa khí, con thỏ gấp còn cắn người, hướng chỉ Hoàng Minh?

Nghe vậy, Hoàng Minh cũng không để ý hần, trực tiếp cảm điện thoại di động lên.

"Na Tra, có hay không cái gì tốc thành võ công tâm pháp có thể trong nháy mắt học được, cần dùng gấp a! Gấp! Gấp! Gấp!" Nghĩ đến hôm qua Na Tra muốn bái chính mình vì sư, Hoàng Minh thuận tay ấn mở hần cửa sổ.

"Ta điểm ấy pháp thuật nhỏ Thiên Đạo đại nhân ngài khẳng định chương mắt, như vậy đi, ta cái này có Quan Vũ thần lực, không biết có thể thực hiện không?"

Nhìn thấy Na Tra vậy mà giãy vể, Hoàng Minh thờ phào, Quan Vũ? Quan Nhị Gia! Đây chính là nổi tiếng nhân vật có tiếng tăm, một tay Thanh Long Yên Nguyệt Dao khiến cho là xuất thần nhập hóa, cái kia Thanh Long Yên Nguyệt Dao nặng đến tám mươi hai cân, có thể thấy được Quan Nhị Gia lực lớn vô cùng.

Nếu là có Quan Nhị Gia Thần lực, trước mắt mấy người này, còn không phải thuận thực, vài phút diệt sự việc.

"Tốt, tốt, tốt! Lập tức!" Hoàng Minh lập tức hồi phục.

"100 tiền tệ, tổng thể không ký sỏ!" Na Tra hồi phục.

"Cái gì!" Hoàng Minh kém chút kêu đi ra, trong nháy mắt mắt tròn, mẹ nó, hần hiện tại hoa 50 tiền tệ mua nói gì nghe nấy thần bút, mao đều không còn lại, cái này Quan Nhị Gia Thần lực quả nhiên không tầm thường, lại muốn 100 tiền tệ.

"Hắc hắc, thân huynh đệ còn muốn mình toán sỏ sách, đúng không? Thiên Đạo đại nhân, tiện nghi không có hàng tốt, hàng tốt không rẻ mà! Tiểu đệ ta biết ngài khẳng định không thiếu tiền tệ, có điều ngài nếu là quay vòng không mở lời, ta có thể cho ngài trả tiền từng đợt một, ngài sau này mỗi tháng còn 10 tiền tệ, như thế nào?" Na Tra gấp Hoàng Minh không có vẻ, lập tức nói bỏ sung.

Trên trán ba đạo hắc tuyến xẹt qua, Hoàng Minh có loại bị hồ cảm giác, bắt quả khi phía dưới đâm lao phải theo lao, nếu là không có cái này Quan Nhị Gia Thần lực, hần liền muốn thật bị đánh đến răng rơi đầy đất.

"Tốt! Có điều bốn tọa hiện tại một điểm tiền tệ đều không có, trước thiếu." Hoàng Minh cắn răng một cái đáp ứng, quần hần có phải hay không hổ, trước dùng lại nói.

Theo sau Na Tra phát tới một cái trả tiền Logo, Hoàng Minh điểm xuống xác định, nhất thời một đạo nhìn bằng mắt thường không thấy ánh sáng từ điện thoại di động bắn vào Hoàng Minh trong đầu, trong nháy mắt ánh sáng tán đi, hần chỉ cảm thấy toàn thân có dùng không hết khí lực.

Gấp Hoàng Minh nhất thời cúi đầu chơi điện thoại di động, hoàn toàn không nhìn chính mình, Tạ Cảnh Tạ đại thiếu gia cảm giác trên mặt bị hung hăng đánh một bàn tay giống như, từ nhỏ đến lớn vẫn chưa có người nào dám dạng này không nhìn chính mình.

"Tiểu tử nghèo, ngươi cái này là muốn chết, dám không nhìn lão tử, các người hai cái đem ta cho hần đánh ngã, để hần quỳ xuống cầu xin tha thứ."

Nghe vậy, cái kia Trịnh Tân Phạm hiển nhiên khăn trương, dùng lực ôm Hoàng Minh một cái cánh tay, mở to mắt chỉ nhìn chăm chăm Hoàng Minh.

Hoàng Minh lát nữa, chạy ra ngoài Trịnh Tân Phạm cười cười, rồi mới nhẹ nói nói : "Ngươi trước chờ đã, chó sủa đến quá phách lối, ta đi diệt diệt hần."

"Muốn chết!" Nghe được Hoàng Minh lời nói, Tạ Cảnh khí vô cùng lo lắng, còn kém tự mình động thủ.

Đột nhiên

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: : Tân Thị

Hoàng Minh động, hần một mực tin tưởng đại lực xuất kỳ tích, lập tức chạy ra ngoài, lúc này cái kia hai cái áo đen bảo an cũng chạy ra ngoài hần chạy tới, gặp Hoàng Minh vậy mà chủ động xuất kích, hai người kia trong nháy mắt cười, trong mắt bọn hần, Hoàng Minh cũng là cái yếu không trải qua gió cận bã, vài phút có thể qua quạt ngã.

Thế nhưng là một giây sau, bọn họ ngây người, lập tức sắc mặt trở nên hoảng sợ, bởi vì bọn hần đánh đi ra quyền bị Hoàng Minh một tay một cái trực tiếp bắt trên tay, mặc cho bọn họ thế nào giãy dụa, tên tiểu tử nghèo kia vậy mà không nhúc nhích tí nào.

Thật kinh người khí lực!

Hoàng Minh làm xấu cười cười, đột nhiên dùng lực, đem hai người hướng chính mình phương hướng kéo qua, đột nhiên một tay một cái, nắm lấy hai đầu người đụng vào nhau, gọn gàng, cái kia hai bảo an còn không có kịp phản ứng trong nháy mắt ngất đi.

Theo sau Hoàng Minh băng lãnh trừng Tà Cảnh liếc một chút, dọa đến cái thẳng kia trực tiếp té lăn trên đất.

Cười cười, lập tức Hoàng Minh mặt không biểu tình hướng đi Tà Cảnh, dọa đến cái thẳng kia không ngừng cầu xin tha thứ.

Hơi hơi khom lưng, Hoàng Minh tùy ý nhìn lấy dọa đến toàn thân run rẩy Tà Cảnh, lạnh lùng nói : "Vừa mới không phải còn đề cho ta quỳ xuống cầu xin tha thứ sao? Hôm nay ta thì thay cha ngươi giáo dục một chút ngươi, không phải con ông cháu cha liền có thể làm xằng làm bậy!"

Vừa dứt lời, còn chưa chờ Tà Cảnh nói chuyện, Hoàng Minh không chút do dự nhấc chân, một chân giẫm trong ngực cảnh trên đầu gối, nhất thời, cái kia Tà Cảnh miệng bên trong phát ra như giết heo gọi tiếng, phịch một tiếng quỳ xuống đất bên trên, đầu gối trực tiếp bị giẫm nát.

Hoàng Minh lần nữa nhấc chân, roi vào Tà Cảnh một cái khác trên đầu gối, băng lãnh nhìn lấy hần.

Cái kia Tà Cảnh dọa đến toàn thân phát run, liên tục cầu xin tha thứ : "Không muốn, van cầu ngươi không muốn."

Gặp Hoàng Minh không có thu chân, cái kia Tà Cảnh tức hồn hển, lộ ra một bộ cao cao tại thượng biểu lộ, ngược lại uy hiếp nói : "Ngươi biết ta là ai không? Cha ta là Tân Thị công an cục cục trưởng, ta không phải ngươi có thể chọc được, hiện tại ngươi nếu là quỳ xuống hướng lão tử cầu xin tha thứ, gia gia ta còn có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, để ngươi rút ra khỏi Tân Thị, không phải vậy "

Hần còn chưa nói xong, Hoàng Minh bắt đắc dĩ lắc đầu, không có dấu hiệu nào một chân đạp đi xuống, Tà Cảnh gào lên thê thảm, trực tiếp đã hôn mê.

Sau đó, lại tới mấy cái cao lớn thô kệch hộ vệ áo đen, vốn là muốn hung hăng đánh Hoàng Minh một thanh, thế nhưng là khi bọn hần nhìn thấy Hoàng Minh cái kia băng lãnh ánh mắt sau khi dọa đến run rẩy chỉ có thể ôm Tà Cảnh nhanh chân liền chạy.

"Tiểu tử nghèo, xem như ngươi lợi hại, ngươi chờ, đắc tội Tà đại thiếu gia, cái này Tân Thị không có ngươi nơi sống yên ổn!"

Vừa chạy đi mấy cái hộ vệ áo đen từ trong hàm răng gọt ra một câu ngoan thoại.

"Ha ha" Hoàng Minh bắt đắc dĩ cười cười, cũng không thêm để ý.

Nửa ngày, bên cạnh mỹ nữ mới từ chân kinh trạng thái tỉnh táo lại, đối với Hoàng Minh nói ra : "Ngươi thật lợi hại cảm ơn ngươi, ta gọi Trịnh Tân Phàm, tân đại sinh viên năm 4, hôm nay nhờ có ngươi, không phải vậy "

"Tân đại" cười cười, miệng bên trong thì thảo nói, "đây không phải nha đầu trường học mà!"

"Thế nào" Trịnh Tân Phàm không nghe rõ Hoàng Minh nói cái gì, dò hỏi.

"Không có không có cái gì ngươi có thể gọi ta Hoàng Minh." Hoàng Minh cười cười nói, theo sau cúi đầu nhìn xem cánh tay mình.

"A không không có ý tứ!" Cái kia Trịnh Tân Phàm nửa ngày mới phản ứng được, mặt lau một chút đỏ đến theo anh đào giống như, lập tức vung ra ôm lấy Hoàng Minh ngọc thủ.

Không đợi Trịnh Tân Phàm nói cái gì, Hoàng Minh nhìn lấy nàng mở miệng nói : "Người thụ thương, nếu không ta dẫn người đi lợi bệnh viện tiêu tan hạ độc đi!"

"Không không dùng" lúc này Trịnh Tân Phàm còn thẹn thùng đỏ bừng cả khuôn mặt, nhìn rất là đáng yêu, tại tăng thêm nàng cái kia tuyệt mỹ khuôn mặt, quả thực là

Nếu là Hoàng Minh biết rõ cái này Trịnh Tân Phàm chính là đại danh鼎鼎 tân đại hoa khôi, không biết hẳn có thể hay không hối hận vừa chính mình thiện ý nhắc nhở, Ha-Ha

"Vậy được, ta có chút sự tình, đi trước" cười cười, Hoàng Minh mở miệng nói, theo sau quay người liền muốn rời khỏi, "Mình ca" Hoàng Minh vừa muốn rời khỏi, Trịnh Tân Phàm đột nhiên xông đi lên, cúi đầu, hướng trên tay mình nhét tờ giấy nhỏ sau thẹn thùng chạy đi.

Mở ra tờ giấy nhỏ, phía trên Thanh Tú chữ viết viết một chuỗi chữ số, đó là Trịnh Tân Phàm số điện thoại.

Cười cười, Hoàng Minh hữu ý vô ý chạy ra ngoài cái kia khả ái bóng lưng nhìn nhiều mắt, rồi sau đó đánh Taxi rời đi

Tân công bình thường, Hoàng Minh đã từng trường cũ, tọa lạc tại Tân Thị Hà Tây khu, bốn năm lâu lóng, Hoàng Minh đối cái này một mảnh quen theo chính mình nhà đại viện một dạng một dạng.

Làm Hoàng Minh lúc xuống xe đợi, Tống Giai đã đứng ở cửa trường học chờ lấy.

Cái này Tống Giai đừng nhìn tên theo đàn bà giống như, trên thực tế là cái đại bàn tử, mà lại là tốt sắc đại bàn tử, bởi vì hắn lão cha là tân thành phố Công An Cục Phó cục trưởng, hẳn tự nhiên mà vậy cũng được xưng là con ông cháu cha, trong túi quần xưa nay không sàu tiền, trong lúc học đại học cả ngày không phải mở ra cái kia tao màu đỏ BMW X5 mang theo Hoàng Minh bốn phía lâu lóng cũng là tìm mấy cái yêu tiền học sinh muội trên xe chơi đến kinh thiên động địa.

Gặp Hoàng Minh xuống xe, nguyên bản dựa vào tao màu đỏ X5 phía trên nhìn chăm chăm cười Xe điện theo trước mặt hắn đi ngang qua nữ tử trong quần bộ Tống Giai lập tức chạy tới.

"Lão Tống" Hoàng Minh không nhiều lời cái gì.

Tống Giai lên không nói hai lời, cho Hoàng Minh tặng tặng ôm áp.

Huynh đệ chính là như vậy, dù cho nhiều năm không thấy, cảm tình vẫn như cũ, không cần nhiều lời, chỉ cần một cái trùng điệp ôm áp liền đầy đủ.

"Băng Dương bị trời địa phương ta còn không có không tra được, có điều" Tống Giai trên mặt lộ ra một tia áy náy cùng phẫn nộ, hẳn theo Băng Dương cũng đã gặp vài lần, trong mắt hẳn Băng Dương một mực là chỉ có thể nơi xa tự sướng không thể chỗ gần khinh nhờn cao cao tại thượng học bá Nữ Thần cấp bậc nhân vật, huống chi nàng còn là huynh đệ mình muội muội, không nghĩ tới vậy mà tại chính mình địa bàn bị trời, hẳn thật trong lòng cảm thấy có lỗi với Hoàng Minh.

"Lão Tống, việc này không trách người" bốn năm hảo huynh đệ, Hoàng Minh tự nhiên nhìn ra Tống Giai tự trách, tâm lý ủ ảm, cái này huynh đệ, cả đời làm định.

"Có điều có một nơi có lẽ sẽ có điểm manh mối" Tống Giai mở miệng nói.

"Cái gì địa phương, đi mau!" Nghe được khả năng có nha đầu tin tức, Hoàng Minh vội vàng hỏi.

"Hải Hà hội sở, nào có tốt xấu lẫn lộn, có thể sẽ có chút tin tức."

Hai người phía trên Tống Giai cái kia tao màu đỏ X5, Hoàng Minh một cái cánh tay khoác lên trên cửa sổ xe, thổi gió, vừa lên tiếng nói : "Lão Tống, đa tạ."

Nghe vậy, Tống Giai bóp tắt trong tay tàn thuốc, hướng ngoài xe quăng ra, nói : "Móa, Hoàng Minh, người nha không coi lão tử là huynh đệ đúng không?"

"Không phải chỉ là lần này tính chất không giống nhau, khả năng có chút nguy hiểm" Hoàng Minh vừa muốn nói chuyện, gặp Tống Giai trùng tới hung dữ ánh mắt, hẳn cũng không hề nói cái gì, chỉ nói ba chữ, "Hảo huynh đệ!"

"Cái này đối rồi...! Không kích thích, lão tử còn không muốn chơi" Tống Giai một gào to, một chân chân ga đạp xuống, ban đêm Tân Thị trên đường lớn một cỗ tao màu đỏ X5 chạy vội mà ra

Chỉ chốc lát, Hải Hà hội sở đến.

Sửa sang khá cao lớn hơn, loại địa phương này lúc trước Hoàng Minh chưa từng có đặt chân qua tầng thứ, khám viên vàng màu đen đá cẩm thạch, cự đại thủy tinh đèn treo, cùng cửa hai tên sự nghiệp dây dầy dầy, mặc lấy kiểu Trung Quốc áo dài, trên mặt nhộn nhạo vui sướng nụ cười thị nữ

"Hoan nghênh quang lâm!" Hai tên thị nữ hơi hơi chố ngoặt

Eo, Tống Giai mê đắm nhìn chăm chăm người trước ngực hai đoàn trắng như tuyết, hắc hắc cười không ngừng.

Hội sở bên trong đèn đuốc tưng bừng, náo nhiệt cực kỳ, Hoàng Minh theo Tống Giai, xe nhẹ đường quen đi vào một gian gian phòng, bên trong truyền đến thanh thúy mà dịu hoặc người "Lưu đại thiếu gia, người chán ghét, làm thương người ta".

Tống Giai đẩy cửa đi vào, bên trong ngồi hai nam tam nữ, nam toàn thân cao thấp đều là hàng hiệu, vừa nhìn liền biết là có tiền công tử ca, nữ xiêm y xộc xệch, trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn hiện ra hơi hơi đỏ ửng

"Tống mập mạp, người thế nào mới đến, làm bà làm bầm, theo cái đàn bà một dạng." Ngồi ở giữa người thanh niên kia giữ lấy đầu đinh, bắt chéo hai chân, tay trái tay phải phân biệt ôm lấy một cái mỹ nữ, mắt nhìn Tống Giai, rồi sau đó ánh mắt rơi vào Hoàng Minh trên thân, rồi sau đó dùng đầu chỉ chỉ đặt lên bàn ly để cao, luyện một chút gào to nói, "tới tới tới, lời đầu tiên phạt ba chén."

Tống Giai một mặt cười khỏ, không khỏi nhanh thì ứng hòa lấy, cầm lấy ly để cao ào ào ào ba chén trực tiếp vào trong bụng sau mới gạt ra cái kia tiêu chuẩn hèn tởa thức nụ cười.

Hoàng Minh cũng không ngốc, lần này thì nhìn ra cái này nam thân phận đoán chừng không tầm thường, chỉ ít không thể so với Tống Giai cái này Phó cục trưởng nhĩ tử kém, mà lại giống như Lão Tống ở cái này trong nhóm giống như lần vào cũng không ra hồn.

Tống Giai một mặt cười bồi, rất tự nhiên ngồi tại bên cạnh, nói ra : "Lưu thiếu, đây là Hoàng Minh, ta bạn học thời đại học."

Nghe vậy, cái kia được xưng là Lưu thiếu thanh niên chỉ là tùy ý liếc mắt Hoàng Minh, rồi sau đó khinh thường cười cười, cũng không có cái gì bày tỏ, tiếp tục trêu chọc bên người xiêm y xộc xệch mỹ nữ.

Thông qua Tống Giai cùng bọn hắn một phen huyền thuyên, Hoàng Minh biết rõ hai người này đều là Tân Thị tại to mắt lớn công tử ca, cái kia Lưu thiếu đại danh gọi là Lưu tử vọt, sở dĩ dám đối Tống Giai cái này con ông cháu cha như thế hoành, chủ yếu là cha của hắn thân phận càng trâu, Tân Thị Thị Ủy Bí Thư, tùy tiện hất cái xỉ hơi Tân Thị đều muốn dốc hết ra ba dốc hết ra nhân vật, hơi trọng yếu hơn là nhà bọn hắn cùng Tân Thị hắc đạo thượng quan hệ mật thiết, người sáng suốt đều biết có một chân.

Cái này hắc đạo thượng người cũng không phải ăn chay, đều là một số dân liều mạng, một cái tức giận cho người âm trầm một chút, ai cũng không chịu đựng nổi, đây cũng là Lưu thiếu tại Lão Tống trước mặt như thế phách lối một trong những nguyên nhân.

Hoàng Minh một mực ngồi tại lớn nhất bên bờ, hai người kia gặp Hoàng Minh một thân tên giả mạo, không để ý tí nào hắn.

Trong bữa tiệc, Tống Giai mở miệng hỏi : "Lưu thiếu, gần nhất Hà Tây cái kia Giang Cửu giống như làm cái mỹ nữ, không biết chuyện này người biết được hay không?"

Tống Giai sở dĩ cho rằng Lưu thiếu sẽ có chút manh mối, cũng chính bởi vì cái này Lưu thiếu tại Hà Tây kéo một cái lần vào rất lợi hại mở, mà lại cùng hắc đạo cái kia hai mặt nộ lên hướng rất sâu.

Nghe nói như thế, Hoàng Minh gặp cái kia Lưu thiếu sắc mặt trong nháy mắt ngưng trệ hạ, rồi mới chậm rãi buông xuống ly để cao, nhìn lấy Tống Giai, thanh âm băng lãnh hỏi thăm : "Thế nào? Tống mập mạp, người còn muốn tham gia một chân?"

Tống Giai nhất thời sững sờ, không nghĩ tới chỉ là tùy ý xách một câu cái kia Lưu thiếu vậy mà lớn như vậy rồi phản ứng.

"Không không phải, chỉ là nghe nói cái kia mỹ nữ dài đến tặc thanh tú, hắc hắc Lưu thiếu, người biết ta liền tốt cái này miệng, hỏi thăm một chút, hỏi thăm một chút" Tống Giai cũng là lão giang hồ, cũng không có nói ra lời nói thật.

Chỉ là, hắn vừa nói xong, cái kia Lưu thiếu mặt trong nháy mắt âm trầm xuống tới, hai mắt híp nửa, hung dữ nhìn chăm chăm Tống Giai.

Lúc này, ngồi tại Lưu thiếu bên cạnh thanh niên tóc lục đột nhiên đứng lên, lập tức đập rơi trước người cái bàn, cầm lấy trước mặt ly để cao, mạnh mẽ phía dưới hướng về Tống Giai giới tới.

"Ta nói, Tống mập mạp, tiêu tử người nhà chán sống đúng không? Lưu thiếu coi trọng đàn bà người cũng dám dùng tới não cân? Người nhà có biết hay không đó là Giang Cửu muốn tặng cho Lưu thiếu quà sinh nhật a?"

Đang khi nói chuyện, cái kia lông xanh thanh niên còn nổi giận dùng dùng, một bàn tay chụp về phía Tống Giai.

Chương 9: : Không có mắt cầu vật

"Ba "

Còn chưa chờ cái kia lông xanh thanh niên một bàn tay nằm xuống, Hoàng Minh sau phát tới trước, một bàn tay thô vòng lên, trực tiếp vãi ra, hung hăng đánh vào kia đáng thương tóc xanh tiểu tử trên mặt, Hoàng Minh hiện tại có Quan Nhị Gia Thần lực, cái kia lực đạo cũng không phải là trung cho đẹp.

Tóc xanh tiểu tử chỉ cảm thấy trước mắt liếc một chút, trực tiếp bị một bàn tay cho vỗ bay ra ngoài, hung hăng đụng vào tường, rồi sau đó bất tỉnh nhân sự.

"Tiểu tử nghèo, ngươi nha có phải hay không muốn tìm cái chết! Các ngươi đám này phế vật còn thất thần làm gì, cho ta đánh cho đến chết, đánh chết một cái lão tử thưởng một triệu!" Cái kia Lưu Tử Dược lên con giận dữ, không nghĩ tới cái này một thân tên giả mạo nhà quê cũng dám theo chính mình động thủ.

Vừa dứt lời, cũng không biết từ nơi nào lao ra mười cái cao lớn thô kệch bảo tiêu, từng cái thân thể mặc quần áo bó màu đen, trắng kiện bắp thịt có lõi có lõm, hiển nhiên đều là một số người luyện võ, trong nháy mắt liền đem Hoàng Minh cùng Tổng Giai cho vây lại.

Càng nguy hiểm hơn là những người hộ vệ này cũng không biết từ nơi nào mò ra gia hỏa, từng cái cầm trong tay đao gậy gộc các loại gia hỏa, miệng bên trong còn đang không ngừng kêu gào.

Thấy thế, Tổng Giai di chuyển hần mấp mạp kia thân thể, xấu hổ đối với Hoàng Minh cười cười : "Minh ca, cái này sự việc làm lớn phát."

Hoàng Minh đứng tại chỗ, mi mắt nghiêng mắt nhìn gấp trên mặt bàn có một cây côn gỗ thuận tay cầm lên đến, cầm ở trong tay ánh chừng, khoe miệng hơi hơi giương lên, ân, tên này phân lượng vừa vặn phù hợp, đánh người tặc đầu nhưng lại đánh không chết người, vừa vặn.

Cầm gậy gỗ, thả trong tay nhớ tới, Hoàng Minh cười cười, không nhìn bất luận kẻ nào, chậm rãi đi thẳng về phía trước, cái này một đám cao lớn thô kệch bảo tiêu đều bị cái kia cường đại khí tràng bị dọa cho phát sợ, vậy mà cũng không khỏi đến theo hướng lùi lại đi.

"Quy củ cũ, ngươi hai, ta tám cái!"

Đột nhiên Hoàng Minh hướng Lão Tổng bình thân nói ra, vừa dứt lời hần liền như là một mực Ngựa chứng mất dây trời, chạy vội mà ra, nhảy lên một cái, nhất côn đi xuống trực tiếp nện ở lớn nhất trước mặt hộ vệ kia trên đầu, nhất thời máu tươi chảy ra, hộ vệ kia choáng chuyển vài vòng thì ngã xuống.

Một côn này đi xuống không chỉ có cái kia ngã xuống đất bảo tiêu mộng vòng, hần bảo tiêu cũng là sững sờ sững sờ, không nghĩ tới trước mắt cái này nhìn không chút nào thu hút tiểu tử nghèo vậy mà thật dám động thủ.

"Còn không lên cho ta, chém chết hần, người nào chém chết hần lão tử cho các ngươi 5 triệu!" Lưu Tử Dược cũng hoàn toàn không nghĩ tới cái này Hoàng Minh như thế có thể đánh, ngay sau đó gấp, thù này đã kết xuống, nếu là không kết tiểu tử này, chính mình chỉ sợ sau này thì thảm, ngẫm lại thì một trận tâm hồng, "Giết, cho lão tử vào chỗ chết giết!"

Chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng đồ, vật, nghe thấy có Lưu Tử Dược chỗ dựa, một đám

Bảo tiêu không muốn sống giờ lên Đại Khảm Đao, thiết bồng xông về phía trước.

Đại lực xuất kỳ tích, Hoàng Minh từ khi có Quan Nhị Gia Thần lực sau, luôn luôn bạo lực cực kì, Quan Nhị Gia là ai? Đây chính là tất cả cảnh sát hắc đạo đưa tiền bảo hộ đối tượng, đám này hộ vệ áo đen căn bản không phải từng cái.

"A...!"

Một cái không sợ chết hộ vệ áo đen vùng Đại Khảm Đao liền hướng Hoàng Minh phản eo chém tới, Hoàng Minh một cái nghiêng người, miễn cưỡng tránh thoát, rồi sau đó trên tay phải gậy gỗ trực tiếp vùng, hung hăng nện ở hộ vệ kia trên cổ, hộ vệ kia chỉ cảm thấy một trận tê tâm liệt phế đau đớn, cổ đều nhanh đoạn, trong nháy mắt ngã xuống đất, bất tỉnh nhân sự.

Mà lúc này Hải Hà hội sở trên lầu hai hai cái dân cánh tựa ở trên lan can nhìn lấy phía dưới đây hết thấy, còn đang trò chuyện Thiên.

"Trương ca, cái này nên sẽ không náo ra nhân mạng a? Vạn nhất thật chết người thì không dễ làm, chúng ta nhưng không cách nào hướng lên phía trên bàn giao." Một cái dân cánh tuổi tác hiển nhiên tương đối nhỏ, lo lắng nói ra.

Bên cạnh được xưng là Trương ca dân cánh gọi Trương Nhất Ba, Hà Tây bên trong một cái cảnh giác, hần cười cười, khinh miệt nói : "Không chuyện nhỏ Triệu, ngươi không nhìn thấy ngồi ở trên ghế sa lon cái kia là ai chăng? Ra cái nhân mạng tính toán cái gì? Có hần tại, chính xác không có việc gì!"

Theo Trương Nhất Ba ngón tay nhìn lại, Triệu Văn Thành nhìn thấy một cái đầu đỉnh thanh niên : "Cái này đây không phải Lưu Tử Dược, Lưu đại thiếu gia sao? Không nghĩ tới là hần sự tình, xem ra hai người này phải ngã nắm móc."

"Còn không phải sao! Lư đại thiếu gia muốn làm người, ai dám ngăn cản, huống chi là một cái toàn thân tên giả mạo tiểu tử nghèo theo một cái mập chết bầm." Trương Nhất Ba khinh miệt cười cười, hôm nay hắn mang theo tân nhân Triệu Văn Thành đi ra happy, vừa mới nghe được động tĩnh đi ra nhìn thấy Lư thiếu mang người tại chém người.

Lấy điện thoại di động ra hai cái dân cảnh tiếp tục xoát lên bằng hữu vòng, trong mắt bọn hắn dưới đáy cái kia hai cái không có mắt gia hỏa đã là người chết, chỉ là nếu là hắn nhận ra trong miệng hắn tên mập mập chết bầm kia không là người khác mà chính là Tổng cục phó con một lời nói không biết nên làm phản ứng gì?

Bình bình bang bang

Lư Tử Dục ngồi ở ngoại vi trên ghế sa lon, híp nửa mi mắt khẩn trương nhìn về phía hỗn loạn đám người, hắn chỉ nhìn thấy một thân ảnh cầm một cây côn gỗ trong đám người tả xung hữu đột, không có một phút đồng hồ thời gian liền phát hiện dưới tay mình mười người đã toàn bộ nằm trên mặt đất, miệng bên trong phát ra từng đợt ngao ngao tiếng kêu thảm thiết, có thậm chí đã ngất đi bất tỉnh nhân sự.

"Ta đi Minh ca, ngươi lúc nào trở nên như thế mãnh liệt?" Tống Giai kinh ngạc nhìn lấy nằm trên mặt đất ngao ngao kêu thảm một đám cao lớn thô kệch bảo tiêu, vừa mới hắn cơ hồ còn chưa bắt đầu mở làm, không nghĩ tới không đến một phút đồng hồ thời gian, Hoàng Minh một người thì quật ngã tất cả bảo tiêu.

Cái này cũng quá

Buru hân đi!

"Lão Tống, lão tử luôn luôn rất lợi hại buru hân a?" Hoàng Minh cười cười, rồi sau đó chậm rãi chạy ra ngoài Lư Tử Dục đi đến, dọa đến tiểu tử kia liều mạng hướng lui lại, miệng bên trong còn không ngừng cầu xin tha thứ, còn kèm trực tiếp cho Hoàng Minh quỳ xuống.

"Mập mập chết bầm, không Tống ca Tống gia, van cầu ngươi cùng ngươi anh em nói rằng, buông tha tiểu đệ, tiểu đệ có mắt như mù, chuyện gì cũng từ từ chuyện gì cũng từ từ "

Gặp Hoàng Minh chạy ra ngoài chính mình đi tới, cái kia Lư Tử Dục hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch trắng bệch, tội nghiệp nhìn về phía Tống Giai, hắn hoàn toàn không nghĩ tới không chút nào thu hút đồng thời một thân tên giả mạo Hoàng Minh vậy mà như thế có thể đánh.

Tống Giai cũng là sững sờ, hắn khi nào nhìn thấy Tân Thị Lư đại thiếu gia như thế uất ức qua, bình thường đối với mình luôn luôn ở trên cao nhìn xuống lạnh lùng chế giễu gió nóng, bây giờ lại hướng mình cầu xin tha thứ.

Hoàng Minh cười cười, mặt không biểu tình đi thẳng về phía trước, tới gần Lư Tử Dục, hắn cố ý không chế tốc độ, đem tốc độ thả chậm, chính là muốn để Lư Tử Dục đầy đủ sợ hãi.

Gặp Hoàng Minh mây may thờ ơ, cái kia Lư Tử Dục kém chút khóc lên, cầu xin tha thứ : "Cái này vị đại gia này, tiểu đệ có mắt không nhìn thấy thái sơn, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, thả tiểu a? Đúng, cô nàng kia Giang Cửu bắt đến cô nàng kia ta không muốn, đại gia muốn là ưa thích, đưa cho đại gia thật tốt chơi đùa "

"Cái kia cô nàng kia có thể chính, cái kia đáng người tiêu chuẩn, cam đoan đại gia hội chơi đến rất lợi hại thoải mái!" Lư Tử Dục đau khổ cầu xin tha thứ lấy.

Nghe vậy, Tống Giai đem đầu từ nay về sau ngửa mặt lên, đập vỗ trán, thương hại nhìn lấy Lư Tử Dục, tựa như là đang nhìn một cái ngốc B một dạng, tên này đây không phải thuần nát muốn chết sao? Nói việc rất không nên nói!

Quả là như vậy, Hoàng Minh trong nháy mắt màu sắc trang nhã biến đến mức dị thường băng lãnh, đại cát bước hướng về phía trước, một tay lấy cái kia Lư Tử Dục nhắc lên, cái kia Lư Tử Dục trong tay Hoàng Minh như cùng một con yếu con thỏ nhỏ, đảm nhiệm liều mạng gãy dựa cũng thoát khỏi không.

Hoàng Minh sắc mặt một lạnh, nhà này người tuyệt đối là hắn nghịch lân, hắn phòng tuyến cuối cùng, cái này không có mắt ngốc B lại còn dám lấy chính mình nha đầu làm giao dịch, quả thực Ngũ Hành cần ăn đòn!

Thuận tay quăng ra, Hoàng Minh trực tiếp đem Lư Tử Dục ném ra, trùng điệp đánh tới trên tường, cái thằng kia phát ra một tiếng như giết heo kêu thảm sau chậm rãi theo trên tường trượt xuống.

"Không có mắt cầu vật!" Hoàng Minh hướng về phía trước, một quyền vung, trực tiếp đánh vào cái kia Lư Tử Dục trên mặt, một quyền này Hoàng Minh không chế sức mạnh, không bị chết người, nhưng là để cái cằm đứt gãy, thống khổ không chịu nổi là khẳng định.

"Đậu phộng" Trương Nhất Ba kêu to một tiếng, mang theo Triệu Văn Thành cầm cảnh còn vội vã phóng tới lầu một.

Cùng lúc đó, Hải Hà hội sở cửa truyền đến gấp rút tiếng còi cảnh sát

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: : Không muốn làm xéo đi

Trương Nhất Ba, Tân Thị Hà Tây khu kéo một cái cảnh giác, chó nhìn hần chỉ là cái nhỏ nhỏ cảnh giác, nhưng là bởi vì cái kia một trương theo bờ mặt đồng dạng miêng, rất là lấy Lưu Từ Dược niềm vui, luôn luôn là lấy Lưu Từ Dược chó săn thân phận tại Hà Tây bên trong lẫn lộn, có điều cũng lẫn vào phong sinh thủy khởi, có thể nói là đen trắng ăn sạch.

Bây giờ thấy lão đại của mình bị đánh thành một trương mặt chó, đoán chừng liền cái kia Thị Ủy Bí Thư lão cha đều nhận không ra, ngay sau đó vì lập công báo động sau thủ đương xông chạy xuống, cứu chủ đi.

Chân chó này từ làm, cũng đầy đủ xứng chức.

Thân là tân nhân Triệu Văn Thành nhìn thấy đầy đất bảo tiêu còn tại ngao ngao kêu thảm, dọa đến trong tay cảnh còn đều kém chút không có bắt được, đây chính là mười cái cao lớn thô kệch bảo tiêu a, không đến một phút đồng hồ thì toàn bộ nằm trên mặt đất, cũng là mười đầu sẽ không động heo đứng đây khiến người ta đánh cũng sẽ không như vậy nhanh đi!

Lưu Từ Dược đầu súng giống như đầu heo, nằm trên mặt đất, nhìn đứng ở trước mắt Hoàng Minh, mi mắt trợn thật lớn, hiện tại trái tim nhỏ còn tại bịch bịch cuồng loạn, dọa đến mồ hôi lạnh ứa ra.

Trong lòng của hần chỉ có một cái ý nghĩ : Ta đi, cái này nha còn là nhân loại sao? Như thế có thể đánh!

Cái này này là nhân loại a? Đây rõ ràng cũng là cái quái vật! Lưu Từ Dược hồi hận phát điên, giờ phút này hần muốn chết tâm đều có, con hàng này như thể chỉ sợ, vốn là hôm nay xem ra hần là muốn câu cạnh chính mình đến, không nghĩ tới..

Hôm nay vậy mà đắc tội nhân vật như vậy! Thật sự là hồi hận phát điên..

"Dừng tay! Cảnh sát!" Trương Nhất Ba tại trên đường lẫn lộn lâu, quỷ tinh đến không được, nghe thấy ngoài cửa một trận gấp rút cộc cộc cộc thanh âm truyền đến biết cảnh sát đến, ngay sau đó cảm cảnh còn gác ở Hoàng Minh trên cổ.

"Lưu thiếu! Ngài không có sao chứ!" Gặp Hoàng Minh không nhúc nhích cho là hần sợ hãi, Trương Nhất Ba lá gan càng lớn, vội vàng đi đến Lưu Từ Dược trước mặt, gạt ra một mặt ân cần, theo con chó một dạng đem một trương đầu heo Lưu Từ Dược nâng đỡ.

"Ngươi... Ngươi nha... Thế nào... Thế nào mới đến!" Thấy mình người đến, Lưu Từ Dược đầu tiên là thở phào, cảm thấy mình kiếm một cái mạng, hần vô cùng tin tưởng người nam nhân trước mắt này tuyệt đối dám giết chính mình.

Đã cừ oán đã kết, như thế nhân vật kinh khủng, tuyệt đối không thể lưu!

Thẹn quá hoá giận, Lưu Từ Dược nhãn châu xoay động, một bàn tay lách tại Trương Nhất Ba trên mặt, áp ứng bị đau mắt : "Còn... Còn không không cho... Cho lão từ giết hồn đản này, nhanh đi..."

"Vâng vâng vâng..." Bị đánh một bàn tay Trương Nhất Ba cái rầm cũng không dám thả một cái, cúi đầu liều mạng gạt đầu, rồi sau đó...

Một đạo hung ác ánh mắt theo trong mắt của hần lóe ra, Trương Nhất Ba một bụng lửa giận, đều là bởi vì hai cái này ngốc B hại được bản thân bị Lưu thiếu cho rút bàn tay, nhìn lão từ hôm nay không chơi chết các ngươi!

Xoay người lại, Trương Nhất Ba nâng lấy trong tay cảnh còn hung dữ nhìn chăm chăm Hoàng Minh

, chỉ hướng Hoàng Minh, hần rõ ràng Hoàng Minh thân thủ đến, nhưng là lão từ là cảnh sát, thế nào ngươi còn dám đánh lên cảnh sát? Hiện tại xã hội này đánh lên cảnh sát thế nhưng là trọng tội! Cho ngươi mượn ba gan cũng không dám!

Trương Nhất Ba mang theo khinh bỉ cùng khinh thường ngữ khí chạy ra ngoài Hoàng Minh giận dữ hét : "Tiểu tử, ngươi nha có phải hay không muốn chết a! Lưu đại thiếu gia cũng dám động, tin hay không lão từ hiện tại thì nhỏ ngươi một lớp da!"

Hoàng Minh đứng tại chỗ, không chút biểu tình nhìn lấy Trương Nhất Ba.

Thấy đối phương không dám nói lời nào, Trương Nhất Ba cho là hần sợ hãi, trong nháy mắt càng thêm lớn lối : "Ngốc B, biết sợ a? Hiện tại cho lão từ cùng Lưu thiếu quý xuống đến, đập mấy cái khẩu đầu, không chừng lão từ tâm tình tốt nên tha cho ngươi một mạng, Ha-Ha..."

Cái kia Trương Nhất Ba cười đến rất là phách lối, miệt thị nhìn lấy Hoàng Minh, cả lo phát phơ quơ thân thể, muốn nhiều đắc chí thì có bao nhiêu đắc

chỉ!

"Muốn chết? Ta có thể thành toàn ngươi!" Hoàng Minh lạnh lùng nói ra, không chút biểu tình, chậm rãi đi thẳng về phía trước.

"Ngươi... Ngươi..." Trương Nhất Ba hoảng sợ đến liên tục lùi lại, sắc mặt trắng bệch, không nghĩ tới tiểu tử này như thể hung ác, liền cảnh sát cũng dám uy hiếp.

"Trương đội trưởng!"

Lúc này, cộc cộc cộc thanh âm gần, mười cái mang theo cảnh côn mãc lấy cảnh - phục cảnh sát xông tới.

Thấy mình người tiến đến, Trương Nhất Ba lực lượng trong nháy mắt đủ, đối với mình thủ hạ rống nói, " còn thất thần làm gì, đem tiểu tử này cho lão tử khảo!"

Ngay sau đó căm tức nhìn Hoàng Minh, hô : "Tiểu tử, cho thể diện mà không cần, liền lão tử cũng dám uy hiếp, không muốn sống đúng không? Hiện tại ngươi chính là cho lão tử quý xuống đều vô dụng, các loại trở về cục, có người hảo hảo mà chịu đựng!"

Hoàng Minh mặt không biểu tình đứng tại chỗ, mười cái cảnh sát xông về phía mình liền muốn vu oan giá hoạ.

"Ba..."

Một tiếng thanh thúy ba tiếng vỗ tay vang lên, Tống Giai giãy dụa mập mạp thân thể, một bàn tay thô thi hung hăng lắc tại Trương Nhất Ba trên mặt, lưu lại năm đạo nóng bỏng dấu ngón tay từ, cái kia Trương Nhất Ba bị tát đến một mặt mộng, vừa lớn tiếng chửi ầm lên "Cái nào ngốc B dám đánh..."

Thế nhưng là hần lòi còn chưa dứt, Tống Giai lại là một bàn tay thô lắc tại hần má bên kia, lạnh lùng nói : "Họ Trương, ngươi nha là không phải là không muốn làm!"

"Tống... Tống đại thiếu gia!" Làm đang muốn nổi giận Trương Nhất Ba ngẩng đầu đối đầu Tống Giai cái kia mập ục ục khuôn mặt lúc, trong nháy mắt hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, toàn thân phát run, trực tiếp đòi phé trên mặt đất.

Trương Nhất Ba thân là Hà Tây khu mảnh nhỏ Cảnh Đội lớn lên, mà chính là luôn luôn cáo già thế nào khả năng không biết tân thành phố Công An Cục Phó cục trưởng con một Tống Giai đâu? Bình thường nịnh bợ còn tìm không thấy phương pháp, không nghĩ tới hôm nay...

Giờ phút này hần muốn chết tâm đều có, vừa mắt chó mù vậy mà không nhận ra cái tên mập mạp kia cũng là Tống đại thiếu gia, đời này hần xem như xong...

"Ta xem ai dám khảo huynh đệ của ta!" Tống Giai quay người đối với một đám cảnh sát một tiếng giận

rống, dọa đến cái này mười cái cảnh sát đều là một mặt mộng.

"Còn nha thất thần làm gì! Còn không cho lão tử đem cái này ngốc B cho khảo!" Tống Giai một chân hung hăng đá vào Trương Nhất Ba bụng, chạy ra ngoài mười cái cảnh sát rống giận.

"Vâng vâng vâng..." Cái này mười mấy cái cảnh sát cũng là người biết chuyện, lập tức nghe lời đem Trương Nhất Ba dựng lên đến cho khảo.

"Kéo ra ngoài cho ta..." Tống Giai không kiên nhẫn vẫy vẫy tay...

Trương Nhất Ba như cùng một con chó chết một dạng bị kéo ra ngoài, còn đang liều mạng hô hào "Lưu thiếu, Lưu thiếu cứu ta a, Lưu thiếu..."

Chỉ là, hần không biết lúc này sợ nhất người không phải hần, mà chính là trong miệng hần Lưu thiếu.

Hoàng Minh yên tĩnh đứng đấy, cười cười, chậm rãi hướng về phía trước, một thanh bóp lấy Lưu Từ Dục cổ nâng lên giữa không trung, trực tiếp đè lên tường!

"Nói, Giang Cửu ở đâu..." Hoàng Minh lạnh lùng nói ra.

"Khục khục..." Lưu Từ Dục bị bóp có chút không thở nổi, vốn là sung giống như đầu heo mặt trong nháy mắt đỏ bừng, chột nhìn đỏ cùng nhau xanh một miếng, giống như đốt cháy khét đầu heo thịt, nhìn lấy cũng có thể cười.

"Ta nói, ta nói..." Lưu Từ Dục có ngốc cũng biết trước mặt người sát thần này là hướng về phía Giang Cửu bắt cái kia cô nàng đến, "Giang Cửu cái kia hỗn đản ra Tân Thị, không..."

Cảm nhận được cổ họng chỗ lực đạo tăng thêm, Lưu Từ Dục cuống quýt nói bỏ sung : "Bất quá hần ngày mai trở về, chịu... Khẳng định sẽ đi Song Lâm quán Bar! Lớn... Đại ca tha mạng... Lại bóp thì... Thì chết..."

Nghe vậy, Hoàng Minh như có điều suy nghĩ đứng sẽ, rồi sau đó như là ném chó chết một dạng đem Lưu Từ Dục ném ra...

"Ai u..." Nơi xa truyền đến một tiếng thê thảm đau đớn heo gọi tiếng.

"Minh ca..." Tống Giai lại gần.

"Đi, Lão Tống, trở về nghỉ ngơi thật tốt một đêm, đến mai đi một chuyến Song Lâm quán Bar!" Hoàng Minh dưng lấy Tống Giai bả vai đi ra ngoài.

Tống Giai nghỉ hoặc nhìn lấy Hoàng Minh giống như đang nói : "Thế nào? Biết lão tử lợi hại, ngày mai không bỏ rơi lão tử chính mình làm một mình đi đâu?"

"Móa, cái gì ánh mắt..." Hoàng Minh cười, chỉ có cùng huynh đệ mình, người nhà mình cùng một chỗ mới là vui vẻ nhất, một quyền nhẹ nhàng đánh vào Tống Giai bộ ngực, "Thôi a! Lão tử biết ngươi chính là một thuốc cao da chó, thế nào vung đến rơi, còn không bằng không lãng phí miệng lưỡi, Ha-Ha..."

"Đặc biệt sao, ngươi mới thuốc cao da chó, Ha-Ha... Đêm nay ngươi ở thì sao?"

"Tùy tiện tìm nhà khách chấp nhận một đêm đi!"

...

Một cỗ tao màu đỏ X5 tại Đại Cô Nam Lộ phía trên chạy như bay lấy, trên xe Hoàng Minh vuốt vuốt trong tay nói gì nghe nấy thần bút, khoe miệng hơi hơi giương lên, tâm lý tối thì thầm : "Nha đầu, chờ lấy, lão ca cái này tới cứu ngươi!"

Chỉ là Hoàng Minh không biết, lúc này Tiên Giới đã vỡ tổ...

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: : Thực Thần

Tiên Giới, Lăng Tiêu Bảo Điện!

Nơi này đã sớm vỡ lở ra, loạn theo hỗn loạn một dạng, bởi vì mỗi năm một lần bách tiên thịnh yến liền muốn bắt đầu.

Lúc này Ngọc Hoàng Đại Đế nổi trận lôi đình, hung hăng mắng Thực Thần một hồi, đơn giản là hắn là cao quý Ngọc Hoàng Đại Đế, cao cao tại thượng, lại vài vạn năm ăn cái gì đều là liên miên bất tận, ngày ngày cũng là những sơn hào hải vị đó, đã sớm chán ăn, đáng thương Thực Thần chen hư đầu cũng nghĩ không ra món ăn mới thức.

"Thực Thần, trầm cho ngươi thêm một ngày thời gian, ngày mai tại cử hành bách tiên thịnh yến, nếu là không còn làm ra trò mới đi ra, ngươi liền lăn đi xoát cái bờ!" Ngọc Hoàng Đại Đế ngồi cao Kim Loan trên bảo tọa giận dữ mắng mỏ lấy.

"Vâng vâng vâng Tiểu Tiên Tiểu Tiên tuân chỉ!" Thực Thần bị dọa đến hai chân phát run, mồ hôi lạnh ứa ra, liền tiếp khom người gật đầu, vội vàng nghênh hợp với.

"Bệ hạ bớt giận, bệ hạ bớt giận! Hôm nay thế nhưng là ngày vui, mỗi năm một lần bách tiên thịnh yến lập tức sẽ bắt đầu, đây đều là dựa vào bệ hạ hồng phúc tề thiên chi vận thế a" Thái Ất chân nhân đứng ra, vuốt vuốt phát chòm râu bạc phơ, vẻ mặt tươi cười nói ra.

"Thái Ất khanh gia lời này rất được trầm tâm, trầm nhất định trùng điệp có thưởng, ban thưởng Thái Ất khanh gia công đức hơn một ngàn thêm Tiên Đan một khóa! Công Đức Tinh Quân mau mau ghi lại!" Ngọc Đế lão nhi lớn nhất thích nghe tán dương, ngay sau đó mừng rỡ không được.

"Tiểu Tiên tuân chỉ!" Nghe vậy Công Đức Tinh Quân cuống quýt xuất ra bút tại trục cuộn lên khoa tay lên.

"Đa tạ bệ hạ!" Thái Ất chân nhân không hổ là lão giang hồ, lão hồ ly, hai ba câu nói chọc cho Ngọc Đế lão nhi vui tươi hơn hờ, vẫn phải không ít chỗ tốt, này một ngàn công đức không chỉ có thể tấn thăng, càng là tương đương với Tiên Giới App 1000 tiền tệ, có thể nói hiếm có cực kỳ.

Chúng tiên nhà lộ ra ánh mắt hâm mộ, Thái Ất chân nhân cười cười, tiếp tục nói : "Bệ hạ, bây giờ ta Tiên Giới có thể nói là quốc thái dân an, bách tiên không buồn không lo, cái này cũng đều là dựa vào bệ hạ hồng phúc tề thiên chi vận thế."

"Ha-Ha" Ngọc Đế lão nhi vui đến quên cả trời đất.

Lôi Công nhỏ giọng thăm thì lấy : Cái này trông ngựa tinh, thật sự là không muốn gương mặt già nua kia, cẩn thận nha sinh con không có cái rắm - mắt.

Điện Mẫu : Lôi ca ca, đừng để ý tới lão già này, ta nghe nói người mỗi sáng sớm đều đang ăn bánh bao, giống như người rất lợi hại thích ăn bánh bao lớn a.

Lôi Công gật gật đầu : Đúng vậy a, mềm mại, lại có thịt.

Điện Mẫu đình đình ngực, mềm mại nói : Chán ghét, tỷ lần sau mời người ăn, một lần ăn hai cái.

"Hất xì!"

Hoàng Minh đánh một cái to lớn hất xì, một người nằm tại nhà khách trên giường lớn, nếu là hẳn biết Tiên Giới chuyện phát sinh tuyệt đối sẽ rất lợi hại im lặng.

Nguyên lai Tiên Giới cũng giống như Địa Cầu, lãnh đạo đều ưa thích nghe trông ngựa, mà lại thể giới lớn như vậy rồi, xưa nay không thiếu khuyết hội vuốt trông ngựa người, ngạch cũng không thiếu hụt hội vuốt trông ngựa thần tiên!

Hoàng Minh rất lợi hại lo lắng nha đầu an nguy, nhưng là nóng vội cũng vô dụng, Giang Cửu không tại, cho dù hẳn cùng Lão Tổng giết đi vào cũng không biết nha đầu bị nhốt ở đâu, còn có thể đã thảo kinh xà, còn không bằng đợi đến cái này xà đầu xuất hiện sau, trực tiếp một mẻ hốt gọn tới dứt khoát.

"Nha đầu, người chờ, lão ca ngày mai thì cứu người đi ra!" Hoàng Minh vuốt vuốt trong tay nói gì nghe nấy thần bút, trong lòng của hẳn đã có dự định, cái đồ chơi này trên quý dị thường, có thể là đến từ nhị thứ nguyên đồ, vật, đồng thời hoa chính mình như vậy nhiều tiền tệ.

Đánh rắn đánh bảy tấc, như thế đồ tốt đương nhiên phải dùng đến trên lưỡi đao, đáng tiếc chỉ hạn chế sử dụng một lần!

"Ông ơng ơng "

Điện thoại di động chấn động mấy lần, nguyên lai là Thực Thần phát tới tư cửa sổ, đi xuống đi, khung chít chít lập tức bắn ra tới.

"Thiên Đạo đại nhân, cầu hỗ trợ a!"

"Hắc hắc, Thực Thần?" Hoàng Minh nhìn lấy khung chít chít cười cười, thật không biết cái này Thực Thần thể nào, vậy mà tìm chính mình hỗ trợ, hắc hắc, hỗ trợ có thể a, không quá thiên hạ cũng không có miễn phí bữa trưa, cộng thêm bữa sáng cùng bữa tối người hiểu.

Tiện tay lập tức trả lời : "Thể nào? Thực Thần Đại Tiên, người có cái gì buồn rầu a? Nói nghe một chút."

"Không dám không dám, Tiểu Tiên chẳng qua là cái địa phương Tiểu Tiên mà thôi, không tính là cái gì Đại Tiên a Thiên Đạo đại nhân nói đùa." Thực Thần đứng tại chính mình trước bếp lò lập tức trả lời, đồng thời đem Ngọc Đế để hẳn vào ngày mai bách tiên thịnh yến phía trên làm ra có thể khiến hẳn hài lòng món ăn mới phẩm sự việc cũng nói với Hoàng Minh.

"Người không phải Thực Thần nha, làm đồ ăn còn không dễ dàng, xoát xoát xoát mấy lần, trực tiếp biến ra không phải." Hoàng Minh tâm lý bất đắc dĩ khi dễ, cái này Thực Thần còn lo lắng làm đồ ăn, có phải hay không cái kia cái gì nữ còn lo lắng sẽ không hắc hắc ô ô

"Thiên Đạo đại nhân người tất cả không biết a, làm đồ ăn tuy nhiên dễ dàng, thể nhưng là sáng chế mới thật sự là rất khó khăn, cái này Tiên Giới đều tồn tại mấy vạn năm, Ngọc Đế bề hạ cái gì dạng mỹ thực chưa ăn qua, thật sự là làm khó chết Tiểu Tiên, Thiên Đạo đại nhân bản lĩnh cao siêu, kiến thức rộng rãi, còn mời cho Tiểu Tiên chỉ cái chiêu a!"

"Mà lại không phải Tiểu Tiên không muốn biến, thật sự là không thể biến a, pháp thuật biến ra thức ăn vị đạo không rất nói, còn cần khẩu trù công đức, cái này công đức lại giống như là tiền tệ, Tiểu Tiên thật sự là hết biện pháp a, lần này cần là làm hư, Ngọc Đế bề hạ tuyệt đối sẽ không buông tha Tiểu Tiên." Thực Thần khổ không thể tả, liên phát hai đầu tóc khổ.

Nhìn lấy Thực Thần phát tới xin giúp đỡ, Hoàng Minh bất đắc dĩ cười khổ, có điều từ đó hẳn cũng nhận được một số hữu dụng tin tức, không nghĩ tới chính mình vậy mà trở thành Tiên Phạm Lưỡng Giới câu thông độc nhất vô nhị người, hắc hắc, thật sự là đụng đại vận.

Không chỉ có như thế, cái này xem ra, chỉ sợ cái này Tiên Giới tuyệt đối còn ở vào xã hội phong kiến tầng diện, nếu là

Muốn là mình sắp hiện ra thay đồ, vật ti như cái gì điện thoại di động a, máy tính a, đưa đến Tiên Giới há không

Tâm lý đưa ra tại Tiên Giới mở rạp chiếu phim? Cái kia chẳng phải sung sướng!

Ngắm lại Hoàng Minh thì một trận mừng thầm, dạng này không chỉ có thể thu một đám thần tiên làm tiểu đệ, còn có thể cảm tới cái gì Tiên Đan a, Trường Sinh Bất Tử Dược a, cái gì bảy mươi hai biến a, Căn Đầu Văn a ai, ta còn chưa nghĩ ra trường sinh bất tử, thật phiền não

Không chỉ có như thế, có một đám thần tiên tiểu đệ còn có thể gây đến vô số tiền tệ, dạng này là hẳn có thể mua được càng thêm nhị thứ nguyên, ngắm lại thì hạnh phúc

Nami -chan, Robin -chan, Tsunade đại đại, Sakura muối muối, ta đến

Xoay người làm cao phú soái, suất lĩnh một đám thần tiên tiều đệ, thẳng

Lấy Bạch Phú Mỹ!

Hoàng Minh vô hạn náo bỗ lấy, miệng bên trong vui tươi hơn hờ cười khúc khích, lúc này Thực Thần lại phát đến tin tức.

"Thiên Đạo đại nhân, xin giúp đỡ a, nếu như lần này ngươi khả năng giúp đỡ Tiểu Tiên vượt qua lần này nan quan, Tiểu Tiên nguyện nguyện cho ngài phát cái 500 tiên tệ hồng bao!"

"500 tiên tệ? Thực Thần, ngươi đây cũng quá keo kiệt a?" Hoàng Minh cười, cái này Thực Thần thật đúng là lão hồ ly, biết mình hiện tại thiếu nhất cũng là tiên tệ, quả nhiên lớn nhất tình có điều thần tiên! Ai

"Không không ít, Thiên Đạo đại nhân ngài không biết, cái này 500 tiên tệ giống như là Tiểu Tiên 500 công đức, Tiểu Tiên bắt quá là cái không có ý nghĩa địa phương thần tiên, một năm này có thể thu hoạch công đức cũng bắt quá 5000 công đức a!" Thực Thần toàn thân đỏ mề hôi lạnh, cái này lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, thật sự là khổ không thể tả.

"1000 tiên tệ, không thể ít hơn nữa." Hoàng Minh cười cười, cùng thần tiên cò kè mặc cả thật đúng là có một phen đặc biệt ý tứ.

"Thiên Đạo đại nhân, cầu buông tha a! Đây một ngàn công đức thực sẽ nhỏ hơn Tiên mạng già a!" Trước bếp lò Thực Thần thật tình là mề hôi lạnh ứa ra, bên cạnh thị đồng chưa bao giờ thấy qua Thực Thần dạng này, dọa đến không biết chỗ sai.

Mà Thực Thần thật tình sợ hãi Hoàng Minh ghét bỏ tiên tệ quá ít không chịu hỗ trợ, thế nhưng là, lần này Ngọc Đế đã nói nghiêm túc, nếu là lại không có thể làm ra món ăn mới phẩm, hẳn liền muốn đi xoát xoát cái bô, ngấm lại tâm lý thì run rẩy.

Nảy ra ý hay, Hoàng Minh cười cười, nhìn lấy màn hình điện thoại di động, nghĩ đến Thực Thần bộ dáng nhìn không được vậy mà cười ra tiếng, tiếp tục trả lời: "Như vậy đi, Thực Thần, hôm nay đạo niệm ngươi vì tạo phúc Tiên Giới chúng tiên có lộc ăn tương niệm, quyết định giúp ngươi lần này, theo ngài kết giao bằng hữu, thẳng thần chút, 100 tiên tệ cộng thêm ngươi Thực Thần làm đồ ăn tinh túy, chuyện này, ta liền giúp định!"

Tiên Giới trước bếp lò Thực Thần thu đến Hoàng Minh truyền đến thần thức, trái tim không biết làm tại sao nắm chặt trở xuống, đau đến muốn mạng, cái này thì cái này còn Thiên Đạo đại nhân đâu? Còn hiện ngang lâm liệt vì tạo phúc Tiên Giới chúng tiên có lộc ăn, ta nhờ vào! Thật không biết xấu hổ!

Lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, không thể làm gì, Thực Thần hung hăng bóp bấp đùi mình một chút, dù sao cái này Thực Thần tinh túy thì ở trong đầu mình, truyền cho hẳn một phần chính mình lại thiếu không một miếng thịt, tính toán, thì theo hẳn nói, có lẽ còn có thể kết giao cái này không chỉ có Thượng Tiên thậm chí ngay cả Ngọc Hoàng Đại Đế đều nhìn trúng thần bí Thiên Đạo đại nhân.

"Tốt a! Cái kia Tiểu Tiên thì tuân mệnh, trước ở chỗ này tạ qua Thiên Đạo đại nhân, sau này nếu là Thiên Đạo đại nhân có cái gì cần phải dùng đến Tiểu Tiên, cứ việc phân phó."

Hoàng Minh thu đến tin tức, mừng rỡ không được, lập tức điện thoại di động truyền đến leng keng một tiếng, Thực Thần phát tới một cái hồng bao, ấn mở một cái, 100 tiên tệ đi thẳng đến trước.

Ngay sau đó một đạo ôn hòa tia sáng màu vàng từ điện thoại di động truyền vào Hoàng Minh đồng hồ báo thức, một lát sau, Hoàng Minh cảm thấy toàn thân thông thái.

"Thực Thần tinh túy, quả nhiên không tầm thường, tương lai lão bà đại nhân, sau này ngươi có có lộc ăn!" Hoàng Minh cười cười, nhanh chóng tại điện thoại điểm trả lời: "Đồ, vật đã thu đến, Thực Thần ngươi cho ta một ngày thời gian, ta cho ngươi tốt nhất nghĩ biện pháp, cam đoan để ngươi tại Ngọc Đế trước mặt nở mày nở mặt!"

"Một ngày, thế nhưng là" Thực Thần nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: : Mì tôm

Tiên Giới, Thực Thần phủ đệ.

Lúc này Thực Thần đứng tại nhà mình trước bếp lò nhớ kỹ thiếu chút nữa nhảy dựng lên, dùng Tiên Giới App liên hệ nửa ngày Thiên Đạo đại nhân, thế

nhưng là một mực chưa hồi phục, nếu là lại nghĩ không ra biện pháp lời nói, thì hần thân này lão cốt đầu có thể không chịu nổi mỗi ngày xoát cái bỏ a.

Đương nhiên, nơi này cái gọi là Tiên Giới App các thần tiên dùng là thần thức tiến hành câu thông, bọn họ cũng không có điện thoại di động như thế công nghệ cao đồ chơi.

Ngày thứ hai Hoàng Minh lên sau khi mở ra điện thoại di động thì thu đến Thực Thần lão gia hỏa kia phát tới một trận tin tức.

"Thiên Đạo đại nhân, đồ vật ngươi cũng thu đến, cầu hỗ trợ a, ngày mai bách tiên thịnh yến liền muốn bắt đầu, ngài cũng không thể mặc kệ Tiểu Tiên a, nếu là làm hư, ta bộ xương già này thì xong."

"Còn có, cái này Tiên Giới thực đơn, không nói Táo Quân, thì liền ta dưới đây già sai vật đều đổi Tiểu Tiên vị trí nhìn chăm chăm, lại không nghĩ một chút biện pháp, Tiểu Tiên thật xong"

Làm xấu cười cười, Hoàng Minh thầm nghĩ: "Cái này Thực Thần, chẳng lẽ ta còn có thể khát nợ ngươi đồ vật hay sao?"

Thật có thể kéo, trên địa cầu này chỗ làm việc phía trên cái kia một bộ các loại trong tối đầu đá nhau, không nghĩ tới Tiên Giới cũng là như thế.

"Hắc hắc cái này đơn giản, không phải liền là cái bách tiên thịnh yến sao? Loại này nhân số đông đảo tụ sẽ trực tiếp làm cái mì tôm Party không phải, ta cũng không tin Ngọc Đế lão nhi ăn rồi mì tôm, đơn giản lợi ích thực tế lại tốt ăn" rửa mặt xong sau Hoàng Minh vừa ăn Khang sư phụ một bên cười hắc hắc hồi phục.

"A, Thiên Đạo đại nhân, ngài rốt cục đáp lời!" Tới lúc gấp rút đến kém chút nhảy vào trong nồi Thực Thần đột nhiên nghe được Hoàng Minh thanh âm, hưng phấn đến còn kém trực tiếp khóc lên, bên cạnh mấy cái nhóm lửa trợ thủ tiểu nhị nhìn thấy Thực Thần như thế thất thố, dọa đến cho là bọn họ làm sai cái gì, cuống quýt quỳ rạp xuống đất.

"Thiên Đạo đại nhân, Party là cái gì đồ chơi? Ăn ngon không? Còn có cái gì là mì tôm? Mặt ta biết, thế nhưng là đem mặt dùng cái gì phao ăn ngon đâu?" Thực Thần một mặt mơ hồ, mặt nói công phu hần nhưng là đến, cái gì mùa xuân mặt a, một loại mì a, tiện tay liền đến, chỉ là cái này mì tôm đến cùng là cái gì đồ chơi.

Có thể làm sao? Đây chính là bách tiên thịnh yến a! Sơ sót một cái mũ Ô Sa khó giữ được không nói, Tiên Giới như thế nhiều người cái bỏ hần có thể không quét đi được a.

"Phốc" thu đến Thực Thần hồi phục Hoàng Minh kém chút một ngụm mặt trực tiếp phun ra đi, "Như vậy đi? Ta cũng không biết nên thế nào giải thích với ngươi, chờ lấy, lập tức cho ngươi phát cái hàng mẫu đi qua, số dư lượng ngươi dựa theo phương pháp này nghiên cứu ra được là được, ngươi là Thực Thần có hàng mẫu muốn làm được còn không phải vài phút sự việc."

Hàng mẫu? Thực Thần trong nháy mắt kích động đến không nên không nên, trực tiếp kêu đi ra, dọa đến bên cạnh những cái kia trợ thủ tiểu nhị còn kém ngã nhào xuống đất bên trên.

"Bái tạ Thiên Đạo đại nhân a"

Hoàng Minh cười hắc hắc cười, hàng mẫu còn không đơn giản tuy nhiên không thể đốt cho ngươi, ta cho ngươi đập tấm hình được rồi đi?

Mở ra khung chít chát bên trong chụp ảnh công năng, xoạt, đối với một thùng mới Khang sư phụ hương cay mì thịt bò vừa chiếu, lựa chọn xác nhận gửi đi!

Đột nhiên, các loại tới điện thoại di động phía trên biểu hiện ảnh chụp gửi đi thành công lúc, Hoàng Minh không ngừng xoa xoa mi mắt, liều mạng chăm chăm lên trước mặt cái bàn

Bởi vì vừa mới, cái kia thùng Khang sư phụ hương cay mì thịt bò trong nháy mắt không thấy, đúng, hư không tiêu thất!

Nãi nãi ta, cái này cái này truyền tống đi qua?

Không nghĩ tới như thế thuận tiện, Hoàng Minh hắc hắc cười không ngừng, tâm lý tính toán nhỏ nhặt tính toán, xem ra ta tiên tề không lo nha!

Chợ đen ta đến!

Trường sinh bất tử? Không tốt a? Ta vẫn là làm cái Đại Thánh bảy mươi hai biến đến!

Tiên Giới!

Thực Thần cả người toát mồ hôi lạnh, đột nhiên một thùng đồ rục mì tôm xuất hiện ở trong tay chính mình, chỉ là

Để hần đầu đầy mồ hôi là phía trên trên mặt chữ, lão phu trên cơ bản xem không hiểu a, chẳng lẽ là ta sách thiếu? Thật sự không biết a!

"Thiên Thiên Đạo đại nhân, cái này mì tôm thế nào sử dụng a, Tiểu Tiên Tiểu Tiên không biết phía trên chữ a!" Thực Thần ôm lấy trong tay Khang sư phụ hương cay mì thịt bò một mặt đắng chát, "Cầu Thiên Đạo đại nhân chỉ điểm sai lầm."

"Ba!" Hoàng Minh dùng lực ba phía dưới đầu, phát cái về mặt bối rồi, "Không có ý tứ, ta quên, Địa Cầu chúng ta phân trên chữ cùng các người hơi kinh ngạc." Nói hấn một người thông dịch Thần khí, thuận tiện sau này chính mình truyền tống đi qua chữ phiên dịch thành cổ văn.

"Người làm như vậy, mở ra mặt thùng xé mở bên ngoài bao khóa túi nhựa! Bên trong có cất kỹ đồ gia vị, người đem đồ gia vị xé mở để vào trong thùng! Đem nấu nước đổ vào trong thùng, đem cái nắp đắp kín! Các loại 3- 5 phút đồng hồ! Chú ý: Nước nhất định là muốn vừa sôi lên nước nóng, nếu không bánh mì rất dễ dàng phát thô, không có co giãn! 3 đến 5 phút đồng hồ sau, mở ra cái nắp trực tiếp ăn là được rồi."

"Như thế đơn giản!" Thu đến hồi phục Thực Thần dùng lực vỗ xuống bắp đùi, lập tức phát công nấu nước dựa theo Hoàng Minh nói phương pháp thử một chút, 4 phút sau, mở ra cái nắp, nhất thời một cỗ mùi thơm tràn ngập toàn bộ nhà bếp!

"Hữu tình nhắc nhở, ăn thời điểm chú ý từng ngụm từng ngụm dùng lực ăn nha! Ngày mai bách tiên thịnh yến chúc người thành công!" Ngay sau đó Hoàng Minh phụ mang lên một cái cười ha ha biểu lộ sau thì rời khỏi sủi cáo tiếp

Sở truyền tin.

"Ông ơng ơng "

Lúc này điện thoại chấn động, là Lão Tổng đánh tới.

"Minh ca, ta người phát hiện Giang Cửu trở về, tiến Song Lâm quán Bar!" Lão Tổng thanh âm truyền đến.

"Tốt! Ta hiện lại xuất phát" nói xong Hoàng Minh cúp điện thoại, hai tay dùng lực nắm chặt quyền đầu, thuận tay cầm lên trên mặt bàn dao gọt hoa quả.

"Giang Cửu!" Hoàng Minh tâm lý giận hờ, cái này hấn đản phải chết!

Chờ Hoàng Minh đến Song Lâm quán Bar đường phố thời điểm Lão Tổng đã đến, đang đứng tại một nhà quán rượu nhỏ trước mặt trêu đùa thân mang bại lộ nữ, một đôi mê đắm đôi mắt nhỏ chữ trực câu câu nhìn chăm chăm cái kia hàng cổ ý lộ ra nửa bên trắng như tuyết giang sơn.

Có điều Hoàng Minh không ngờ, thậm chí còn có chút khốn vật, lập tức thì nhìn ra tại phụ cận có mấy người bộ dạng khả nghi, rất rõ ràng là Lão Tổng an chen vào người, tuy nhiên không có mặc cảnh - phục, nhưng theo cái kia mỗi tiếng nói cử động liền biết là cảnh sát.

"Lão Tổng" Hoàng Minh hô to một tiếng, một tay lấy tay khoác lên trên vai hấn, vừa vặn ngăn lại hấn đuổi ra tham lam đầu lười

"Dựa vào tiểu tử người liền sẽ hư lão tử chuyện tốt!" Tổng Giai mặt ngoài một mặt khó chịu, cố ý la lớn, "Lão tử đầu lười liền muốn leo đến Đỉnh Everest đỉnh núi, hư lão tử chuyện tốt "

"Được rồi!" Hoàng Minh dựng lấy Tổng Giai bả vai, hai người cứ như vậy cả lợ phát phơ đi về phía trước.

Hơi hơi cúi đầu xuống, Hoàng Minh nhẹ giọng tại Tổng Giai bên tai nói ra : "Lão Tổng, người người rất rõ ràng lộ ra, rút lui đi!"

"Có thể thế nhưng là" Tổng Giai vừa định nói cái gì, ngừng đầu vừa vặn đối đầu Hoàng Minh cứng cỏi ánh mắt, bất đắc dĩ lắc đầu, tùy ý hướng sau phát tay.

Cái này Song Lâm quán Bar đường phố người bình thường rất nhiều, nhưng là người tới rất lợi hại tạp, có Đại Quan quý tộc, cũng có một chút xã hội tiểu côn đồ, hiện tại là ban ngày thời gian, tuy nhiên người không giống buổi tối như thế chen chúc, nhưng là cũng đã có không ít người đi ra ngoài tìm vui mừng.

Có điều Hoàng Minh cùng Tổng Giai lại không ngờ, nơi này là Giang Cửu địa bàn, mặt ngoài đánh giá thái độ lưu lạc, trên thực tế giống Giang Cửu dạng này lão giang hồ tuyệt đối sẽ tùy thời xếp vào một số tai mắt ở chung quanh, để phòng ngừa có người đến phá quán các loại sự việc phát sinh.

Hai người cứ như vậy tùy ý tại Song Lâm quán Bar trên đường đi tới, đột nhiên tất cả mọi người bị phía trước tiếng ồn ào hấp dẫn, đã có rất nhiều người tại vây xem

Hoàng Minh cùng Tổng Giai cũng chen vào đám người, phát hiện có cái nữ bị một đám tiểu côn đồ vây vào giữa, đột nhiên Hoàng Minh trong mắt sáng lên, tâm lý kêu gào

"Trịnh Tân Phàm "

Chương 13: : Lấy thân báo đáp

"Trịnh Trịnh Tân Phàm!"

Hoàng Minh phát hiện bị một đám tiểu côn đồ vây vào giữa không là người khác, chính là ngày đó tại sân bay theo Tạ Cảnh trong tay cứu nữ học sinh, tân đại sinh viên năm 4, nha đầu đồng học.

"Các người các người đều không là đồ tốt, ta bạn thân đến các người KTV đến phỏng vấn sau thì không thấy, để cho ta đi vào, ta muốn đi vào "

Trịnh Tân Phàm bị một đám lưu manh vây vào giữa, dọa đến gương mặt tuấn tú trắng bệch trắng bệch, có điều nàng vẫn như cũ gào thét lấy, hiển nhiên là vừa mới bị người theo KTV bên trong ném ra.

"Xú bà nương, người nha có phải hay không điên, vừa mới ở bên trong ném loạn đập loạn, bây giờ còn đang cửa làm càn, biết Giang Cửu KTV là cái gì địa phương không?"

"Lão lục, đừng tìm cái này điên bà nương nói nhảm, nện đồ hư hỏng gấp bội bồi thường, không có tiền, kéo vào đi tiếp khách "

"Hắc hắc, Vương ca, tiếp khách trước để huynh đệ mấy cái trước sung sướng, cô nàng này dài đến như thế xinh đẹp, chơi tuyệt đối sáng khoái!"

"Ha-Ha, A Cường thì người đồ chơi kia như vậy chút điểm đại còn muốn chơi, vẫn là để huynh đệ mấy cái lên đi, Ha-Ha "

Một đám lưu manh có hai tay để trần, có vòng quanh ống quần, từng cái cà lơ phát phơ kêu gào, dọa đến cái kia Trịnh Tân Phàm co lại trên mặt đất, ngập nước mắt to chữ ngâm lấy hơi hơi hơi nước

"Băng Dương Băng Dương" tuy nhiên sợ hãi, nhưng là Trịnh Tân Phàm vẫn là chạy ra ngoài KTV bên trong lớn tiếng hô hào

Cái này một hô thì thật chọc giận đám côn đồ này, ngay sau đó cái kia được xưng là A Cường tóc húi cua tiểu tử đại cát bước hướng về phía trước vùng bàn tay liền muốn chạy ra ngoài cái kia Trịnh Tân Phàm đập tới đi

"Phanh "

Chỉ là dự đoán đến nữ bị đập bay trăng diện chưa từng xuất hiện, ngược lại là cái kia A Cường phát ra một tiếng thê thảm tiếng giết heo sau bay thẳng ra ngoài, trùng điệp đụng vào KTV trên cửa chính.

"Người không sao chứ?" Hoàng Minh cười cười, đem dọa đến toàn thân phát run Trịnh Tân Phàm nâng đỡ, làm xấu cười cười, "Người khuyên ta hai lần rồi...!"

"Là là người?" Nguyên bản dọa đến nhắm mắt lại chữ Trịnh Tân Phàm chậm rãi mở hai mắt ra, một trương không tính suất khí nhưng lại khiến người ta cảm thấy có thể sự hiểu rõ, trải qua tang thương khí chất, khí chất kia khiến nữ tính lòng say.

"Ai còn để cho ta triệt tiêu thuộc hạ, hành sự cẩn thận gấp sắc cái gì đều quên" Tống Giai bắt đắc dĩ lắc đầu, đi đánh bài Hoàng Minh bên cạnh xem như cho thấy thái độ.

"Từ đâu tới xú tiểu tử, có phải hay không muốn tìm cái chết, biết đây là ai địa bàn sao?" Người một nhà đột nhiên bị đánh bay, tất cả lưu manh đều là sững sờ

Ồ, nửa ngày mới phản ứng được.

"Chúng ta địa bàn cũng dám đến giường oai, có phải hay không chán sống a, tiểu tử!" Cái kia được xưng là lão lục đầu đinh thanh niên, một đầu tóc lục, trên mặt còn có điều mặt sẹo, lúc này rống giận lộ ra phá lệ dữ tợn.

"Cẩn thận!" Trịnh Tân Phàm đột nhiên bèn nhon mà gấp rút hô.

Nghe vậy, Hoàng Minh ánh mắt hướng phía sau thoáng nhìn, phát hiện cái kia được xưng là Vương ca tiểu đầu mục âm hiểm nhất, không nói một tiếng trực tiếp vùng thiết côn chạy ra ngoài đầu mình thì đập tới.

Còn tốt Trịnh Tân Phàm kịp thời nhắc nhở, Hoàng Minh thuận thế khom lưng, khom người hướng về phía trước, một quyền trực tiếp vòng ra ngoài, sau phát tới trước, nện ở cái kia Vương ca bụng.

" làm "

Thiết côn rơi xuống đất, cái kia Vương ca phát ra một tiếng thê thảm kêu thảm thiết sau trực tiếp vạch lên mặt đất bay ra ngoài, bụng đau đón để hấn như cùng một con đùn sôi tôm, khúc lấy toàn thân, trong miệng thốt ra bọt mép.

Đây là Hoàng Minh không chế sức mạnh kết quả, không phải vậy Quan Nhị Gia một quyền không trực tiếp đập chết con hàng này.

"Ngươi" sự việc phát sinh quá đột ngột, một đám lưu manh không nghĩ tới không biết nơi nào xuất hiện xú tiểu tử vậy mà quyền đầu làm bay phía bên mình hai người, cái này đây cũng quá có thể đánh a?

Hoàng Minh tùy ý ngừng đầu một cái, trong lúc vô hình Bá khí dọa đến đám này lưu manh hai chân phát run, không tự giác từ nay về sau thối lui.

"Lăn đem các ngươi lão đại kêu đi ra!" Hoàng Minh làm xấu cười một tiếng, đột nhiên chạy ra ngoài đám này lưu manh giận dữ hét, kém chút không có đem đám người này sợ mất mật, nghe được Hoàng Minh "Lăn" chữ như trút được gánh nặng, vung ra chó săn liền hướng phụ cận Song Lâm quán Bar lộn nhào chạy tới.

Giang Cửu KTV, ngu ngốc đều biết lão đại bọn họ là ai, huống chi đây là Giang Cửu địa bàn.

Hoàng Minh như thế làm rõ ràng là có ý, đã náo ra động tĩnh, trực tiếp Bá khí đem Giang Cửu dẫn ra không phải.

Trịnh Tân Phàm lúc này còn sững sốt một chút, mở ra mắt to chữ, có chút hăng hái nhìn nhiều Hoàng Minh vài lần, nam nhân này dài đến không phải đặc biệt Suất, chợt nhìn cũng liền người bình thường, nhưng nhưng lại có thể sự hiểu rõ, trải qua tang thương khí chất, khí chất kia chẳng hiểu ra sao khiến nữ tính lỏng say.

"Khác như thế nhìn ta, cẩn thận ta sẽ muốn ngừng mà không được nha!" Hoàng Minh làm xấu cười một tiếng, dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm điểm Trịnh Tân Phàm cái trán.

"Ta" bị như thế vậy một cái đùa, Trịnh Tân Phàm trong nháy mắt thẹn thùng mặt mày đỏ rực theo quả táo, cấp tốc cúi đầu xuống, không dám nhìn Hoàng Minh liếc một chút.

"A" Hoàng Minh lắc đầu, cười nghĩ, "Tiểu nương bì này da mặt quá mỏng, hôm nào được thật tốt điều giáo điều giáo hạ, theo tâm lý đến sinh lý!"

Sai lầm sai lầm

, ta thế nhưng là có mặt mũi người.

"Ngươi nhận biết nha" đem "Đầu" chữ sinh sinh nuốt xuống, Hoàng Minh hỏi nói, "ngươi biết Băng Dương?"

Nghe được Băng Dương hai chữ, Trịnh Tân Phàm lập tức ngừng đầu, chỉ là hai mắt đối đầu Hoàng Minh ánh mắt lại thẹn thùng cúi đầu: "Đương nhiên, Băng Dương là ta tốt nhất bạn thân, đối "

"Ngươi như thế lợi hại van cầu ngươi mau cứu Băng Dương a? Van cầu ngươi "

"Đến cùng là thế nào chuyện nhanh nói nghe một chút!" Tống Giai không đợi Hoàng Minh lên tiếng đoạt hỏi trước, như thế xinh đẹp hoa khôi hẳn nơi nào sẽ buông tha, chỉ là hiện tại thời cơ không thích hợp a!

"Ngày đó Băng Dương tới nhà KTV phỏng vấn, chỉ là một mực không có trở về, ba ngày, đã chinh một chút ba ngày, ta biết nàng khẳng định bị đám này bại hoại cho chế trụ, van cầu ngươi mau cứu Băng Dương đi, ngươi "

"Ngươi để cho ta làm cái gì đều được!"

"Nha đầu, ngươi có như thế tốt bạn thân, lão ca thay ngươi vui vẻ!" Hoàng Minh tâm lý nghĩ thầm, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Tống Giai vượt lên trước nói, " thật? Làm cái gì đều được? Cái kia "

"Vậy có thể hay không lấy thân báo đáp a!"

"A?" Nghe được lấy thân báo đáp lại ngừng đầu nhìn thấy Tống Giai cái kia một thân thịt mỡ, Trịnh Tân Phàm dọa đến kém chút không có ngã xuống.

"Đúng là cái đầu của ngươi!" Hoàng Minh gõ Lão Tống một đầu, "Cứu người là ta, muốn đúng là cũng không tới phiên ngươi "

Tống Giai lắc đầu vừa muốn nói chuyện, lúc này Trịnh Tân Phàm đỏ bừng cả khuôn mặt, thẹn thùng cúi đầu, hai tay còn không tự giác tại bắt lấy góc áo, nhỏ giọng lầm bầm

"Ngươi lời nói đúng là cũng không phải là không thể được "

Nghe vậy, Hoàng Minh mặt xạm lại, Tống Giai làm theo tức bực gặm chân, thế nào chuyện tốt đều rơi xuống tiểu tử ngươi trên đầu, ta ta chẳng phải hơi ngạc, chẳng phải béo điểm nha, thịt nhiều một chút nha, thế nào, thế nào đâu? Lão tử lớn lên so tiểu tử ngươi Suất đi a? Đi!

"Ai, ven đường hoa đại, ngươi không muốn hái!" Tống Giai nâng cao bụng lớn xoa đầu ảo não, lộ ra một mặt bất đắc dĩ

Thấy thế, Trịnh Tân Phàm mang theo điểm phần nộ lại có một chút tiếc nuối ngừng đầu nhìn mắt Hoàng Minh, vừa hay nhìn thấy Hoàng Minh đang xem chính mình, mặt càng thêm đỏ bừng, càng làm hại hơn xấu hổ cúi đầu, còn kém đem mặt chôn ở trong lồng ngực.

Mà Hoàng Minh thì là mặt đen lại, Lão Tống người anh em này tổn hại!

Lúc này, một tiếng ồn ào tiếng mắng chửi cắt ngang đoạn này khúc nhạc dạo ngắn, một cái hồng phát đầu đình nam mang theo trùng trùng điệp điệp một đám người chạy ra ngoài Hoàng Minh bọn họ đi tới.

"Cái nào không có mắt cầu vật, dám đến ta Cửu Chi Ca địa bàn nháo sự, lão tử chém chết người!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: : Hương tiêu ngọc tổn

Một nhóm lớn người đập trên dếp lão, mặc lấy Smart y phục thanh niên khí thế hung hung đi tới, người cầm đầu kia mặc một bộ áo sơ mi bông, tay trái thiếu một cái ngón út, trên trán còn có một đạo nhân nhát mặt sẹo, có điều người sáng suốt vừa nhìn liền biết là trầy thương cố ý lưu lại dấu vết.

"Cái nào không muốn sống ngọc B vậy mà chạy đến ta Cửu Chi Ca địa bàn sinh anh hùng a? Có phải hay không chán sống..." Cửu Chi Ca trong tay kéo lấy một thanh đại khảm đao một mặt hung thần ác sát.

Trịnh Tân Phàm thấy thế, dọa đến nhện không được hướng Hoàng Minh phía sau dựa vào dựa vào, khăn trương nắm lấy Hoàng Minh y phục.

"Lão... Lão đại, cũng là hai cái này ngọc B, bọn họ đến đập phá quán."

"Cũng là bên kia tiểu tử kia động thủ."

"Bọn họ còn nói Cửu Chi Ca tính toán cái gì cầu vật, nếu là theo đến vài phút... Diệt hẩn."

Mấy cái bị Hoàng Minh đánh chỉ còn lại có nửa cái mạng còn đồ lúc này chỉ Hoàng Minh bọn người thêm mắm thêm muối lấy.

"Thao, dám mắng lão đại của chúng ta, làm thịt mấy cái này vương bát đần..."

"Đúng, làm thịt mấy cái này không muốn sống vương bát đần!"

Hoàng Minh đột nhiên lao ra, nhấc lên một cái gọi rầm rĩ đến lợi hại nhất côn đồ, trực tiếp hung hăng ném ra, chỉ nghe ai u một tiếng tên kia liền bất tỉnh nhân sự.

Nhẹ nhàng phì phì y phục, theo một người không có chuyện gì một dạng, vạn chúng nhìn trùng trùng phía dưới chậm rãi đi về tới, cười lạnh nói : "Mẹ, lão tử phiền nhất cũng là loại này ồn ào ngọc B.

Yên tĩnh, giống như chết yên tĩnh, Cửu Chi Ca bọn người hoàn toàn không nghĩ tới người tới như thế phách lối, chính mình thế nhưng là có chừng một trăm người, đối phương cũng liền ba... Hai cái rười rười, không chạy cũng coi như, cũng dám chủ động động thủ, nha, thật sự là không muốn sống.

"Hẩn m , cũng dám động thủ, chém chết tên vương bát đần này!"

"Đúng, chém chết cái này ngọc B!"

Có câu lời nói được tốt, nhất gan tiểu cầu thích nhất sủa loạn, một đám côn đồ liều mạng kêu gào, lại không có người nào dám lên trước, Cửu Chi Ca khoát khoát tay ra hiệu thủ hạ yên tĩnh, rồi sau đó cười lạnh nói : "U, ta tưởng rằng người nào, nguyên lai là Tổng thiếu gia đại giá quang lâm a."

Hẩn lời nói là nói với Tổng Giai, thế nhưng là mi mắt nhưng vẫn không có rời đi Hoàng Minh, trong lòng suy nghĩ chắc hẳn đây chính là Lưu thiếu trong miệng tên vương bát đần kia đi.

"Hừ!" Tổng Giai căn bản không để ý hẩn, chỉ là trùng điệp lạnh hừ một tiếng

Cái kia Cửu Chi Ca thật đúng là lão giang hồ, cũng không tức giận, cười hi hi nói : "Không biết Tổng thiếu gia đến ta Cửu Chi địa bàn làm gì sao đâu?"

Nói mắt cũng không nháy phía bên cạnh Biên tiểu đệ một bàn tay, rồi sau đó cười lạnh nói : "Thuộc hạ không có nhãn lực giới, chọc giận Tổng thiếu gia, còn mời Tổng thiếu gia đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, chỉ là..."

Dừng lại hạ, Cửu Chi Ca tiếp tục nói : "Tổng thiếu gia đã thương ta như thế nhiều tiểu đệ, để cho ta cũng thật khó khăn a, đám này tiểu đệ đều là một

đám không muốn sống dân liều mạng, vạn nhất hôm nay không

cẩn thận lỡ tay thương tổn Tổng thiếu gia, vậy cũng không tốt..."

Hoàng Minh cười ha ha, đi qua, ngăn tại Tổng Giai trước người : "Nha, ngươi có còn hay không là đi ra lẫn lộn, lẽ mà chậm chạp, theo cái đàn bà một dạng!"

Cửu Chỉ Ca sững sờ, vốn là muốn dọa một chút mấy người, không nghĩ tới gặp được cái làm cản làm bậy, ngay trước như thế thủ hạ bị người mắng nung pháo, ngay sau đó tức giận đến quá sức, giận dữ hét : "Lão tử là địa bàn này lão đại, tiểu tử ngươi hèn nhìn xem ngươi cái kia nghèo hèn dạng, nơi này không có ngươi nói chuyện phần, lẫn..."

"Ồ?" Hoàng Minh lông mày nhướn lên, "Nguyên lai là lão đại à?"

"Thế nào? Sợ? Nếu là biết sợ sẽ hèn m cho lão tử quỳ xuống nói xin lỗi, lão tử cao hứng có lẽ còn có thể tha cho ngươi, Ha-Ha..."

Hoàng Minh mi mắt hơi hơi nheo lại : "Cửu Chỉ Ca thật sao?"

"Àm!"

Hoàng Minh thân thủ nhanh nhẹn, đột nhiên xuất thủ, trực tiếp một chân hung hăng đá vào Cửu Chỉ Ca trên bụng, cái kia Cửu Chỉ Ca một tiếng hét thảm, bay thẳng ra ngoài hơn ba mét nguyên, đau đến mặt một trận vận vẹo, miệng bên trong phun bọt mép.

Hoàng Minh cười lạnh, đi qua, nắm lên hắc tóc, trực tiếp nhắc lên, lạnh lùng nói ra : "Đánh cũng là ngươi, nha, cho là mình là lão đại rất lợi hại không nổi đúng không? Thiên Vương lão tử đến, lão tử đều đánh." Nói xong trực tiếp đem Cửu Chỉ Ca ném ra thật xa.

Cửu Chỉ Ca hét thảm một tiếng, trong miệng thốt ra ngum lớn máu tươi.

Chẳng ai ngờ rằng Hoàng Minh lại đột nhiên xuất thủ, đem Cửu Chỉ Ca đánh cho không thành nhân dạng, Tổng Giai cũng không kịp chuẩn bị, dù sao đây chính là tại người ta địa bàn, đối phương thế nhưng là có chừng một trăm người, mà lại từng cái trong tay đều có gia hỏa.

Trịnh Tân Phàm trong mắt lóe ra sáng ngời ánh sáng, vui vẻ hoa tay múa chân đạo : "Tốt a, đánh chết hắc, Ha-Ha..."

Tổng Giai nheo mắt, "Cái này không ngại chuyện lớn chủ a..."

Vừa định tiến lên hỗ trợ, một đám côn đồ nhất thời kêu la : "Mẹ, lại dám đánh lão đại của chúng ta, các huynh đệ, phé hắc."

Vừa dứt lời, chừng một trăm người điên một dạng phóng tới Hoàng Minh, Tổng Giai biến sắc, vừa muốn đi lên hỗ trợ, thế nhưng là hắc đi ra ngoài hai bước thì dừng lại, mười cái côn đồ ngăn trở hắc con đường.

Theo sau hắc nghe được từng tiếng đáng sợ tiếng xương gãy, còn có vô số kêu thảm tiếng giết heo.

Ngẩn ngừ vài giây đồng hồ, mặt đất đã nằm xuống mười cái côn đồ, từng cái nằm trên mặt đất thống khổ lẫn lộn, lẫn qua lẫn lại.

"Ta đi, cái này nha như thế mãnh liệt, còn cứu hắc, lão tử vẫn là bảo mệnh quan trọng..." Tổng Giai dọa đến sùng sốt một chút không nghĩ tới Hoàng Minh như thế dữ dội, lúc này mười cái côn đồ đã đem hắc cùng Trịnh Tân Phàm bao vây lại.

"Bàn tử, đánh bọn hắc, đánh bọn họ, để bọn hắc khi dễ Băng Dương, hừ!" Trịnh Tân Phàm trốn ở Tổng Giai phía sau, tại hắc mập mạp kia trên thân thể khoa tay lấy.

Tổng Giai mặt đáng chết, cười khổ nói : "Đại tiểu thư, ta thế nhưng là thịt lớn lên, không giống quái vật kia như vậy biến thái a, ngài tự cầu phúc a ..."

Vừa dứt lời, hắc giãy dụa mập mạp thân thể, thả người bỏ nhào về phía trước, trực tiếp đem một cái côn đồ ép trên mặt đất, kia đáng thương côn đồ căn bản không biết phát sinh cái gì sự tình, thì miệng sùi bọt mép, hôn mê trên mặt đất.

Hoàng Minh nhìn lấy Lão Tổng cái kia khô hài động tác, cười cười, Hóa Nhân Kim Chử mở ra, một cái thiết côn theo động tác chậm chiều lại một dạng bô về phía hắc, Hoàng Minh nhô ra tay, tùy tiện liền đem gãy gỗ cướp đến tay bên trong, rồi mới bình bình bang bang, hai mươi người thời gian nháy mắt đều bị hắc đặt xuống ngã trên mặt đất.

"Ta thao, như thế dữ dội, gạt người à?" Chung quanh rít lên một tiếng âm thanh.

"Đúng đúng, cứ như vậy, đánh hắc, đối đá hắc, đánh a..."

"Ai, thế nào như thế yếu, một chút thì ngã trên mặt đất, cẩn thận phía sau, đúng, đập hắc, Ha-Ha..."

"Hừ, để bọn hắc khi dễ Băng Dương, đánh chết bọn họ, đánh..."

Trịnh Tân Phàm mi mắt lóe ra sáng ngời ánh sáng, đối với không khí hưng phấn khoa tay lấy, đột nhiên...

Một đạo lành mang hiện lên, một cái hồng phát còn đồ bộ mặt dữ tợn, một đạo đâm hướng Trịnh Tân Phàm...

Đỏ tươi máu chảy ra, Trịnh Tân Phàm nằm trên mặt đất, nằng hai tay bụng bít lấy bụng, thế nhưng là đảm nhiệm như thế nào, máu tươi vẫn như cũ không ngừng chảy xuống, đầy đất đều là máu tươi, sắc mặt nằng trắng bệch, tròn tròn mi mắt, phảng phất tùy thời muốn mất đi lộng lẫy, nhưng là trên mặt nằng vậy mà tràn đầy nụ cười, cứ như vậy nhìn lấy Hoàng Minh.

"Đi ngươi - mẹ - tao - hàng..." Cái kia hồng phát còn đồ tranh cười gằn, hung tợn nhìn chăm chăm Trịnh Tân Phàm, giờ chân lên liền muốn hướng nằng trên vết thương đá tới.

"A..." Bàn từ cách gần nhất, ngay sau đó lập tức bỏ nhào qua, dùng thân thể ngăn tại Trịnh Tân Phàm trên thân, hồng phát còn đồ một chân trực tiếp đá vào trên lưng hắn...

A a a a a! Tại sao? Tại sao!

Tại sao sẽ phát sinh sự việc này!

Tại sao hết thấy đều phát sinh ở ta không coi vào đâu, mà ta lại cái gì cũng làm không?

Là ta sai, là ta không nên bởi vì đến Quan Nhị Gia Thần lực thì như thế tự đại!

Là ta không thể thật tốt bảo hộ người bên cạnh, là ta sai!

A a a a...

Hoàng Minh nổi điên giống như tiến lên, trong mắt của hắn vậy mà chảy ra nước mắt.

"Lăn..."

Đắm ra một quyền, trực tiếp nện ở cái kia hồng phát còn đồ trên mặt, chỉ nghe thấy một tiếng kêu thê lương thảm thiết, không trung nhiều một đạo thê thảm đường vòng cung, rồi sau đó phanh trưng điệp tiếng va đập truyền đến, cái kia hồng phát còn đồ trực tiếp miệng sùi bọt mép bất tỉnh nhân sự.

Hoàng Minh ngón tay tại Trịnh Tân Phàm trên vết thương ép một chút, sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi, trong cổ họng truyền ra rầu rĩ tiếng gào thét...

Lúc này một đám còn đồ thừa cơ xông lại, kêu gào: "Giết hắn, giết tên vương bát đản này..."

"A a a a a!" Hoàng Minh tròn mắt tròn xoe, trong ánh mắt phủ đầy dọa người tơ máu, nổi giận gầm lên một tiếng, điên cuồng xông tới giết, "Đi chết! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: : Nha đầu, không có việc gì

Hoàng Minh tiện tay nhặt lên thiết côn xông vào đám người, chỉ nghe thấy binh binh bang bang còn có khủng bố tiếng xương gãy, trong nháy mắt mười mấy cái còn đồ thống khổ vạn phần ngã trên mặt đất.

"Àm!"

Hoàng Minh một quyền nện ở một cái còn đồ bụng, trực tiếp đem hắn đánh ra xa mấy mét, hai mắt phủ đầy dọa người tơ máu, trực tiếp hướng đi vừa mới đứng dậy Cửu Chỉ Ca, một chân trực tiếp đá vào Cửu Chỉ Ca trên bờ vai.

"Àm!"

Cửu Chỉ Ca căn bản không có phản ứng cơ hội, chỉ nghe thấy "xoạt" tiếng xương vỡ vụn vang, ngay sau đó trên bờ vai truyền đến kịch liệt cảm giác đau đớn, hai chân trong nháy mắt cách mặt đất...

Hoàng Minh không giống nhau rơi xuống đất, vọt thẳng đi qua, một thanh nữu lại hấn cổ áo, trực tiếp một cái ném qua vai, hung hăng đập xuống đất.

"A..."

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết, theo sau Cửu Chi Ca lần nữa như cùng một con trên tay đã thú, liều mạng tru lên, sắc mặt trắng bệch, toàn bộ vai trái trọn vẹn lún xuống dưới hơn hai tấc sâu, nằm trên mặt đất không ngừng cuộn cuộn lấy, trên mặt mặt đất tất cả đều là vết máu.

Hoàng Minh trợn mắt tròn xoe, một chân gạt gao đem Cửu Chi Ca giẫm trên mặt đất, hướng về phía phía sau hô : "Lão Tổng, ngươi mau dẫn Tân Phàm đi bệnh viện, nhanh!"

Bàn tử mắt nhìn Hoàng Minh, hấn cho tới bây giờ chưa thấy qua Hoàng Minh như thế phần nộ, ngay sau đó cũng không do dự, ôm lấy đã ở vào trạng thái hôn mê Trịnh Tân Phàm, đối với căn đường còn đồ giận quát một tiếng "Lăn" sau thì chạy ra ngoài bên ngoài đi ra ngoài...

Một đám côn đồ là sinh sinh bị Hoàng Minh khí thế hù đến, đi ra lăn lộn như thế nhiều năm, căn bản chưa thấy qua như thế ngoan nhân, ngay sau đó vậy mà quên ngăn cản bàn tử.

Hoàng Minh trừng mắt huyết hồng hai mắt, ngồi xổm người xuống, nhìn hằm hằm Cửu Chi Ca, lạnh lùng nói : "Nói, nha đầu bị các ngươi nhốt ở đâu?"

"Nha đầu... Cái gì nha đầu?" Cửu Chi Ca đau đến sắc mặt trắng bệch, muốn động đánh lại bị Hoàng Minh một chân giẫm đến sít sao.

"Ba..."

Không có dấu hiệu nào, Hoàng Minh một bàn tay thờ ra, tát đến cái kia Cửu Chi Ca mắt nổi đom đóm, một ngụm hàm răng toàn bộ bị đánh rơi, miệng mũi tất cả đều là vết máu.

"Nói, nha đầu ở đâu?" Hoàng Minh trợn mắt, đối với Cửu Chi Ca gào thét, dọa đến cái thằng kia kém chút tè ra quần.

"Ta nói, ta nói, cái kia tao - hàng, cái kia nữ tại Song Lâm quán Bar, phòng làm việc của ta bên trong, ta đây sẽ gọi người đem nàng để thoát khỏi..." Cửu Chi Ca bị Hoàng Minh dọa đến run rẩy, chịu đựng đau đớn nói nói, "hai hồ, nhanh đi đem nha đầu kia phóng xuất..."

"Thế nhưng là... Hà lão đại cái kia..."

cái kia hai hồ vừa muốn nói chuyện, bị Hoàng Minh lạnh lùng trừng một cái, dọa đến trực tiếp lộn nhào chạy hướng Song Lâm quán Bar.

Hoàng Minh nửa ngồi lấy, một chân giẫm tại Cửu Chi Ca ở ngực, vuron tay vỗ nhẹ đập hấn mặt, dọa đến hấn một trận run rẩy : "Tiểu tử ngươi tốt nhất phù hộ nha đầu cùng Tân Phàm không có việc gì, không phải vậy lời nói lão tử sẽ đem ngươi băm cho chó ăn!"

Cửu Chi Ca hoảng sợ đến sắc mặt một hồi xanh một hồi trắng bệch, hấn hoàn toàn tin tưởng trước mắt cái tên điên này tuyệt đối sẽ nói được thì làm được.

"Ca..."

Chỉ chốc lát nha đầu bị cái kia hai hồ trở tay chế trụ áp đi ra, trên thân trần trụi bên ngoài trên da có rất rõ ràng vết thương.

A a a a...

Thấy thế, Hoàng Minh giận, triệt để giận!

Thân nhân, bằng hữu đó là Hoàng Minh phòng tuyến cuối cùng, Hoàng Minh nghịch lân, tuyệt không không cho phép bất luận kẻ nào đụng vào!

Lúc này thấy nha đầu vết thương đầy người, hơn nữa còn bị hai hồ trở tay chụp lấy, ngay sau đó hấn trợn mắt tròn xoe, gào thét một tiếng, trực tiếp nhảy dựng lên, một quyền đem hai hồ đánh cho liền hấn lão mù cũng không nhận ra.

"Giết cho ta hấn..." Cửu Chi Ca thật vất vả có thể thở một ngụm, ngay sau đó chịu đựng đau đớn hô, hấn biết hôm nay Hoàng Minh là sẽ không bỏ qua hấn.

"Nha đầu, nhắm mắt lại chứ." Hoàng Minh thân mật vuốt ve phía dưới nha đầu tóc mái, trong mắt trừ dọa người tơ máu còn ngậm lấy từng tia từng tia hơi nước.

Hoàng - Băng Dương tốt muốn biết muốn phát sinh cái gì, nhu thuận gật gật đầu, hai mắt nhắm lại.

Làm Băng Dương hai mắt nhắm lại một sát na kia, Hoàng Minh dùng lực nắm chặt quyền đầu, như cùng một đầu phần nộ mãnh thú, cũng không gào thét, mặt không biểu tình tiến lên...

Một phút trôi qua, chừng một trăm người toàn bộ nằm trên mặt đất, thống khổ tru lên, mà lúc này Hoàng Minh đã máu me be bét khắp người, hấn từng bước một chạy ra ngoài Cửu Chi Ca đi đến, mỗi tới gần một bộ, cái kia Cửu Chi Ca đều dọa đến toàn thân phát run, cuối cùng nhất trực tiếp té cút té đài...

Hoàng Minh mặt không biểu tình một chân giẫm tại Cừu Chi Ca trên mặt, băng lãnh nói ra : "Người đang làm, trời đang nhìn, người có thể đi chết!"

Cừu Chi Ca dọa đến không ngừng cầu xin tha thứ, nhìn lấy Hoàng Minh, hấn phảng phát nhìn thấy nhất tôn tới từ địa ngục Từ Thần, cuối cùng nhất cầu xin tha thứ vô vọng, vậy mà phần giận dữ hết : "Vương bát đản, người biết lão tử lão đại là người nào không? Đây chính là Tân Thị đệ nhất bang phái vết đao đường đường chủ gì Văn Hào, nếu là người giết lão tử, sau này cũng đừng nghĩ tại Tân Thị lẫn lộn..."

Hoàng Minh mặt không biểu tình, ánh mắt băng lãnh trừng Cừu Chi Ca liếc một chút, trong nháy mắt để hấn cảm giác như là rơi vào hầm băng..

"Người có thể đi chết!"

"Hoàng Minh băng lãnh nói chuyện, một chân đạp đi xuống, Cừu Chi Ca chính cái đầu như là dưa hấu một dạng vỡ vụn mở, trong nháy mắt đỏ trắng tương tung tóe, tinh hồng dòng máu nhuộm đỏ Hoàng Minh ống quần..."

"Nha đầu, không có việc gì..." Hoàng Minh lau trên tay vết máu, dùng lực đem Hoàng - Băng Dương ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng hôn lên phía dưới nha đầu cái trán, "Không có việc gì, chúng ta đi..."

Hoàng - Băng Dương sớm đã dọa sợ, thân là tân đại thứ nhất học bá nàng thế nào không biết Hoàng Minh hôm nay vì cứu mình kết quả sẽ có cái gì hạ tràng..

Hai hàng nhiệt lệ im ắng theo Hoàng - Băng Dương Mỹ Đồng bên trong chảy ra, thân thể nàng có một chút phát run, nhìn qua là như vậy ta thấy mà yêu.

Hoàng Minh ôm lấy nha đầu chạy ra ngoài bệnh viện đi đến..

Tuy nhiên hấn mặt ngoài như vô sự, nhưng là tâm lý lại ngũ vị tạp trần, hôm nay chuyện phát sinh đem đối người khác sinh sôi sinh hoàn toàn thay đổi.

Đều tại ta, đều tại ta, nếu không phải là bởi vì ta tự đại, Tân Phàm cũng sẽ không..

A a a a a...

Tại sao hết thấy đều phát sinh ở ta không coi vào đâu, mà ta lại cái gì cũng làm không?

Tại sao ta không có năng lực cải biến đây hết thấy!

Tại sao?

...

Làm Hoàng Minh cùng Băng Dương đi vào Hải Hà bệnh viện lúc, bàn tử mặt mũi tràn đầy tái nhợt sụt ngồi tại cửa phòng cấp cứu, gặp Hoàng Minh cùng Băng Dương đến, hấn phảng phát nhìn thấy cây cỏ cứu mạng một dạng bỏ nhào qua, hai hàng nhiệt lệ thấm ướt Hoàng Minh quần áo.

Tuy nhiên hấn theo Tân Phàm không quen, thế nhưng là dù sao cùng một chỗ đứng tại cùng một trận chiến đây qua, tương đương với cùng một chỗ vượt qua thương Đà Quý Tử, hấn một cái chỉ hội sống phóng túng đại thiếu gia, nơi nào thấy qua dạng này Sinh Tử Biệt Ly, ngay sau đó đầu hoàn toàn là trống rỗng.

"Minh ca, y... Thầy thuốc nói Tân Phàm mất máu quá nhiều, sợ... Chỉ sợ..."

"Cái gì? Tân Phàm..." Hoàng Minh còn chưa mở miệng, Băng Dương nghe được "Tân Phàm" hai chữ đầu trong nháy mắt ông một tiếng nổ tung, nắm lấy béc tốt y phục liều mạng rống nói, "bàn tử, người nói cái gì Tân Phàm... Tân Phàm nàng thế nào..."

"Cương... Vừa mới tiến phòng cấp cứu..." Tổng Giai khóc ròng nói, Băng Dương nghe vậy kém chút té xỉu trên đất, còn tốt Hoàng Minh một thanh đỡ lấy nàng.

Thế nào lại như vậy dạng này? Thế nào lại như vậy dạng này?

Tân Phàm nàng không nên ở trường học sao? Thế nào lại như vậy dạng này?

A a a a a a a a a...

Ông..

Phòng cấp cứu đèn sáng lên, cửa khe khẽ mở ra...

Chương 16: : Ý thế hiệp người

Phòng cấp cứu đèn sáng lên, cửa khe khẽ mở ra, một người trung niên thầy thuốc hát lên màu trắng áo choàng đi tới, bắt đắ dĩ lung lay, nói ra : "Thật xin lỗi, bệnh nhân mất máu quá nhiều, đoạt không cứu kịp lúc, ta đã hết sức!"

"Ông!"

Trong đầu mọi người trong nháy mắt nổ tung, biến thành trống không, Trịnh Tân Phàm thế mà thì cứ như vậy chết?

Nàng là như vậy tuổi trẻ xinh đẹp, vì cứu nha đầu là như vậy phần đầu quên mình, vậy mà liền dạng này chết?

Không có khả năng, không có khả năng?

Hoàng Minh ba người từng cái mi mắt hồng nhuận phon phớt, nha đầu càng là bi thương đến sứt ngời dưới đất

"Phanh "

Tổng Giai một đám hung hăng nện ở trên tường, dùng lực giận dữ hét : "Đều là Tạ Cảnh cái kia hỗn đản hại, đều là hấn hại!"

"Cái gì?"

Nghe vậy, Hoàng Minh rống giận, theo Tổng Giai trong miệng mới biết được, bàn tử ôm Trịnh Tân Phàm xông vào bệnh viện, không nghĩ tới đụng tới công an cục cục trường nhi tử Tạ Cảnh, cái kia hàng cũng không biết phát cái gì điên, ngăn trở bàn tử, không cho Tân Phàm tiến phòng phẫu thuật, miệng bên trong còn điên điên khùng khùng nói cái gì "Ta không lấy được đồ,vật, người khác cũng mơ tưởng được" .

Bởi vậy, Tân Phàm mới bỏ lỡ cứu giúp thời cơ tốt nhất, kết quả

"A Tạ Cảnh!" Hoàng Minh nổi giận gầm lên một tiếng, vọt thẳng tiến phòng cấp cứu.

"Người muốn làm cái gì?" Trung niên thầy thuốc cũng theo sát lấy chạy vào đi, bàn tử cùng Băng Dương cũng theo tiến phòng cấp cứu.

Hoàng Minh tiến vào phòng phẫu thuật đã nhìn thấy Trịnh Tân Phàm sắc mặt tái nhợt nằm tại trên bàn giải phẫu, có một tên nữ y tá đang muốn nhỏ truyền máu túi.

"Không nên động." Hoàng Minh hét lớn một tiếng, dọa đến cái kia nữ y tá vội vàng ngừng tay, chính là chuẩn bị đóng lại cấp cứu thiết bị thầy thuốc cũng đình chỉ động tác.

Hoàng Minh nhìn cái này điện tâm đồ dụng cụ, xác thực đã đình chỉ nhảy vọt, hấn đi đến Trịnh Tân Phàm bên người, lại còn có mạch đập.

"Còn có mạch đập, thầy thuốc, còn có mạch đập" Hoàng Minh đối với trung niên gầm lên giận dữ nói.

Trung niên thầy thuốc bị Hoàng Minh một hô giật mình : "Đây chỉ là trước khi chết hồi quang phản chiếu, ta đã không làm được gì nữa, trừ phi Hoàng lão tự thân xuất mã, có lẽ còn có một đường sinh cơ."

"Cái gì?" Nghe được còn có một đường sinh cơ, Hoàng Minh nhất thời mi mắt sáng lên, vội vàng hỏi nói, " Hoàng lão là ai? Hấn ở đâu, nhanh để hấn tới cứu cứu Tân Phàm "

Nghe vậy, trung niên thầy thuốc lắc đầu, bắt đắ dĩ nói ra : "Hoàng Trí Huy, Hoàng lão, là nước ta bên trong y giới ngôi sao sáng nhân vật, ta tiểu nhân vật này này có thể biết hấn ở đâu "

Nghe được mập mập này dĩ nhiên minh bạch cái gì, xông đi lên nắm lấy trung niên thầy thuốc cổ áo rống giận, để hấn tranh thủ thời gian liên hệ bệnh viện, liên hệ Hoàng lão

Mà lúc này Hoàng Minh mặt không biểu tình, hấn dùng lực nắm chặt quyền đầu, theo ở ngực móc ra đã bị máu

Nhuộm đỏ nói gì nghe nẩy thần bút, tại lòng bàn tay viết :

"Hoàng lão, vô luận người ở nơi nào, tại làm cái gì, lập tức đi vào trước mặt ta cứu Tân Phàm!"

Làm cuối cùng nhất một khoản họa viết xuống sau, nói gì nghe nẩy thần bút vậy mà hư không tiêu thất.

Hoàng Minh cười cười, tâm lý thăm than : "Xem ra xác thực chỉ có thể dùng một lần, có điều nếu có thể cứu Tân Phàm mệnh lời nói, giá trị!"

"Nhanh hán m đem viện trưởng giao ra, lão tử muốn gặp hán!" Tống Giai nắm lấy trung niên thầy thuốc cổ áo rổng giặt, hán hai mắt vẫn vện tia máu.

"Có mạch đập, còn có được cứu" Hoàng Minh miệng bên trong lẩm bẩm, lúc trước hán theo Thần Y Hoa Đà tại Tiên Giới App bên trong nói chuyện phiếm biết được, ở trái tim ngưng đập trong vòng mười phút tiến hành cứu giúp, còn có 0.5% cơ hội có thể cho tim đập.

Hoàng Minh cũng không phải là không có ý đồ tại Tiên Giới App bên trong liên hệ những tiên nhân kia, thế nhưng là vô luận là Thần Y Hoa Đà, Biển Thước vẫn là Trương Trọng Cảnh, thì liên Thái Thượng Lão Quân Hoàng Minh đều liên hệ, thế nhưng là không có một cái nào thần tiên có đáp lại, theo Tôn Ngộ Không miệng bên trong hán mới biết được lúc này bọn họ đều tại tham gia Ngọc Đế lão nhi tổ chức bách tiên thịnh yến.

"Tân Phàm, người hội không có việc gì, người hội không có việc gì!" Hoàng Minh đuổi ra ngón tay cái chạy ra ngoài Tân Phàm Tâm Tạng Bộ Phận có tiết tấu nện lấy, cường độ rất lợi hại đều đều.

"Các người đây là tại hồ nháo, đang nháo sự tình, có ai không, nhanh đem bọn hán đuổi đi ra." Trung niên thầy thuốc nhìn lấy Hoàng Minh sắc mặt đột nhiên trở nên rất khó coi, giống như sợ Hoàng Minh thật cứu sống Tân Phàm một dạng, chạy ra ngoài mấy cái người y tá thầy thuốc nộ hồng. "Mấy người các người còn thất thần làm gì, còn không đóng lại cấp cứu thiết bị."

Băng Dương tròn tròn mắt hạnh, nhìn lấy trung niên thầy thuốc, hỏi thăm : "Người nào cho các người như vậy quyền lực lớn?"

"Ta cho." Hoàng Minh nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn về phía cửa, hai cái lão nhân xuất hiện tại cửa ra vào, một người mặc áo khoác trắng, mang theo một bộ chiều sâu kính lão, một cái khác âu phục, phía sau còn theo hai cái hộ vệ áo đen.

Cái kia áo trắng áo dài lão già đỡ nâng kính mắt, nói ra : "Ta là cái này Hải Hà bệnh viện viện trưởng, cho ta mang ra cái này cấp cứu thiết bị, đem đám hăng này đuổi ra bệnh viện."

Hoàng Minh đối xử lạnh nhạt trừng phía dưới chuẩn bị động thủ mấy cái người y tá thầy thuốc, hoảng sợ đến bọn hán nhao nhao lùi lại, không dám có động tác nữa, Hoàng Minh làm xong trong tay động tác, thu tay lại, ngẩng đầu, nhìn lấy cái kia lão viện trưởng, ngữ khí không tốt nói : "Chăm sóc người bị thương là bệnh viện bản chức, ta dùng tiền, thì có quyền ở chỗ này tiếp nhận trị liệu, coi như người là viện trưởng cũng không có lý do gì hiện tại đóng lại cấp cứu thiết bị đuổi chúng ta xuất viện."

Cái kia âu phục lão già đột nhiên đi về phía trước một bộ, một mặt khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, nói ra : "Người chính là Hoàng Minh? Ta là Tạ Diễn Hạo, Tạ Cảnh phụ thân."

Nghe vậy, Hoàng Minh trong mắt lóe lên một đạo sắc bén băng lãnh, hán nhìn xem Trịnh Tân Phàm y phục, căn bản thì còn không có cất bỏ, cũng đứng quan tâm căn bản còn chưa bắt đầu mổ.

Hán rút cuộc mình bạch đây là thế nào chuyện,

Ha ha, quả nhiên là có cha tất có từ a!

Ý thế hiếp người, tốt, lão tử liền để người liền người đặc ý nhất thế đều không còn sót lại chút gì!

Rồng có vậy ngược, thuận người hưng thịnh, nghịch người vong!

Hoàng Minh mặt không biểu tình nhìn lấy lão viện trưởng cùng Tạ Diễn Hạo, hướng về phía trước chậm rãi đi đến, quen thuộc Hoàng Minh người khẳng định biết loại trạng thái này hán là động thật giặt, Băng Dương cùng Tống Giai đều im ắng hướng lùi lại mấy bước.

Hoàng Minh vẫn như cũ mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn lấy Tạ Diễn Hạo, ngữ khí vô cùng bình thản nói ra : "Là bởi vì Tạ Cảnh a?"

Tạ Diễn Hạo khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, trương đương vênh vào hung hăng nói ra : "Người có ba năm cửu đẳng, người cần phải rõ ràng vị trí của mình, Tạ gia không phải cái gì a miêu a câu đều có thể gây, người trẻ tuổi, thừa dịp ta còn không có thay đổi chủ ý, người tranh thủ thời gian quỳ xuống cho ta, đập mấy cái khấu đầu, khẩn cầu ta tha thứ, nếu không người đem không có thể còn sống rời đi Tân Thị."

A miêu a câu? Quỳ xuống đập đầu! Đây là nhiều sao trần trụi nổi giặt.

Băng Dương biến sắc, gấp hô : "Ca, không nên đáp ứng hán."

Tống Giai nhìn lấy Tạ Diễn Hạo, giặt không chỗ phát tiết, lão gia hỏa này không có một chút phòng tuyến cuối cùng, ý vào chính mình là cục trưởng chức vị vượt trên cha hán Phó cục trưởng, thì ngày ngày công nhiên cho cha hán làm khó dễ.

"Mình ca, tuyệt đối không nên đáp ứng hán."

Tạ Diễn Hạo cười lạnh, trừng bàn tử liếc một chút : "Tại Tân Thị cái này địa bàn, không có ta hoài mỡ làm không được sự việc, chỉ cần ta động động mồm mép, đừng nói cái gì a miêu a câu muốn tại Tân Thị sống sót, thì liền kia câu thí không phải Phó cục trưởng cũng phải sống không bằng chết."

Nghe vậy, Hoàng Minh mặt không biểu tình, nhẹ nhàng thờ dài một tiếng, dùng một loại thương hại ánh mắt nhìn lấy Tạ Diễn Hạo : "Người đáng thương a, đòi ta thân nhân cùng băng hữu là ta nghịch lân, ai cũng không thể chạm vào!"

"Ha-Ha" Tạ Diễm Hạo nghe vậy khinh miệt cười rộ lên, khinh thường nói, "đụng, ngươi thì phải làm thế nào đây?"

Hoàng Minh không nói gì, lạnh lùng trừng Tạ Diễm Hạo liếc một chút, ánh mắt kia trong nháy mắt để hần phảng phất rơi vào hàm băng, trái tim cũng nhin không được ngừng nhảy mấy đập, hần lạnh cả người, kém chút một cái lão đảo hướng sau đồ tới, còn tốt bị hai cái hộ vệ áo đen đỡ lấy.

Mà lúc này một cái tóc trắng xoá lão giả chính vội vã chạy ra ngoài Hoàng Minh chỗ phòng cấp cứu chạy chậm đi, hần phía sau theo nhất đại sóng mang theo kính lão áo khoác trắng, cẩn thận từng li từng tí đi theo hần phía sau

Trong bệnh viện thầy thuốc sớm đã bị trận thế này dọa sợ, một số hơi có chút kiến thức thầy thuốc thậm chí kinh hô, hưng phần đến kém chút nhảy dựng lên.

"Cái này đây là ai a, lớn như vậy rồi phô trương "

"Trời ạ, ta có phải hay không hoa mắt, đây không phải là Tân Thị bệnh viện hiệp hội hội trưởng sao? Thế nào theo cái cháu trai một dạng cúi đầu đi theo lão giả kia phía sau "

"Ta thân nương, cái kia vậy sẽ không là trong nước y học giới ngôi sao sáng Hoàng Hoàng lão đi!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: : Rong có vậy ngược

Tạ Diễm Hạo bị Hoàng Minh trừng một cái, hoảng sợ đến sắc mặt lúc xanh lúc trắng, then quá hoá giận, tức hần hần quát : "Chiêm viện trưởng, bệnh viện các ngươi chẳng lẽ không có bảo an sao? Dạng này ngốc B còn không cho hần cút ra ngoài cho ta, lăn ra ngoài!"

Chiêm Hiểu Ba đối trả gạt ra ân cần cúc hoa, hoảng hốt vội nói : "Tốt tốt tốt, Tạ tổng chấn kinh, ta cái này kêu là bảo an, cái này kêu là bảo an. "

Rồi sau đó đối với mấy cái sững sờ ở một bên nữ y tá cùng thầy thuốc quát : "Các ngươi điếc sao? Còn sững sờ tại cái kia làm gì? Còn không tranh thủ thời gian cho ta gọi bảo an, đem cái này ngốc B đuổi đi ra."

Hoàng Minh trừng điệp hừ một tiếng, dọa đến cái kia nữ y tá hai mắt nước mắt, không dám nhúc nhích, rồi sau đó hần lạnh lùng nhìn lấy Chiêm Hiểu Ba, từ tốn nói : "Chiêm viện trưởng, đây chính là chỗ bệnh viện công, không phải ngươi họ chiêm, ta giao tiền, thì có quyền lợi lưu tại nơi này, chẳng lẽ ngươi còn muốn một tay che trời sao?"

"Ha-Ha, trờ cười, đây là ta bệnh viện, ta là nơi này viện trưởng, tại trong bệnh viện này, ta lớn nhất."

"Người đang làm, trời đang nhìn! Có người hội trừng phạt ngươi!"

Hoàng Minh lạnh lùng nói ra, hần mắt nhìn điện thoại di động, hiện tại đã qua tám phút, còn có hai phút đồng hồ, Hoàng lão còn chưa tới sao?

Nếu như không nghĩ, cuối cùng nhất chỉ có thể chờ đợi cầu Thái Thượng Lão Quân cảm cứu mạng Tiên Đan, chỉ là cái này bách tiên thịnh yến muốn chạy đến khi nào đâu?

Chiêm Hiểu Ba khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, giống như đang nhìn một cái ngốc - từ một dạng, vênh vào hung hăng nói : "Trờ cười, người nào đến trừng phạt ta? Chẳng lẽ là ngươi? Ha-Ha "

Chỉ là hần tiếng cười hoàn toàn mà dừng, một tiếng thanh thúy tiếng vang lác tại cái kia tám chậunich cúc hoa mặt già bên trên, lưu lại năm đạo có thể thấy rõ ràng dấu ngón tay.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ gặp Hoàng Trí Huy tại Tân Thị y học hiệp hội hội trưởng Dương Ngạn Hổ nâng đỡ, chạy chậm đi tới, phía sau còn theo một đoàn áo khoác trắng, vừa nhìn liền biết là thân phận hiển hách thầy thuốc, mà một cái tát kia chính là Dương Ngạn Hổ phiến, tát đến rần rần chắc chắn.

Chiêm Hiểu Ba vừa định nổi giận, chẳng qua là khi hần thấy rõ Dương Ngạn Hổ cùng Hoàng lão mặt lúc, trong nháy mắt lộ ra không thể tin cùng trợn mắt hốc mồm biểu lộ, nom nớp lo sợ nói ra : "Hoàng Hoàng lão "

"Người thế mà còn nhận ra ta." Hoàng Trí Huy lạnh lùng quét Chiêm Hiểu Ba liếc một chút, dọa đến cái kia Chiêm Hiểu Ba lạnh mồ hôi rơi như mưa.

"Ngài ngài thế nhưng là chúng ta trong nước y học giới ngôi sao sáng, thân thể thân là thầy thuốc ai không biết ngài, ta còn hi vọng có cơ hội hướng ngài học tập." Lúc này Chiêm Hiểu Ba cười đến so với khóc còn khó coi hơn.

Hoàng lão? Hoàng Minh? Hoàng chẳng lẽ

Lúc này Chiêm Hiểu Ba hồi hận phát điên.

"Hừ!" Hoàng Trí Huy chỉ là trừng điệp hừ một cái, không hề phản ứng đến hấn, bất quá hấn phía sau Dương Ngạn Hồ lại cười lạnh nói, "tốt một cái ý thế hiệp người Chiêm Hiểu Ba, ai bảo người bệnh viện viện trưởng có thể lấy quyền mưu tư, xem nhân mạng vì trò đùa?"

Chiêm Hiểu Ba thanh âm run rẩy : "Không không phải "

Hoàng lão không kiên nhẫn khoát khoát tay, Dương Ngạn Hồ lập tức nói ra : "Người người viện trưởng này vị trí cũng không cần làm, bao quát người tất cả tại y học phía trên chức vị đều bãi miễn, người tới cho ta đem hấn ném ra "

"Hoàng Hoàng lão, Dương hội trưởng, ngài nghe ta giải thích a, không phải ngài nghe được như thế "

"Tạ tổng, Tạ tổng cứu ta a "

Chiêm Hiểu Ba phát ra mấy cái tiếng kêu thảm thiết liền bị Dương Ngạn Hồ phía sau mấy cái cái thầy thuốc trẻ tuổi cho dựng lên đến ném ra.

Tạ Diễn Hạo nhìn lấy Hoàng lão, cái này mới rõ ràng trước mắt lão đầu này quyền lợi là nhiều sao kinh người, cái kia chiêm viện trưởng mặc dù chỉ là một viện chỉ trưởng, nhưng là tại Tân Thị y học giới địa vị cũng không thấp, không nghĩ tới lại bị người kia một lời, nói rút lui thì rút lui, hấn không khỏi nhìn nhiều Hoàng Minh liếc một chút.

"Hoàng lão, cái này là bằng hữu ta" Hoàng Minh tiến lên vội vàng nói.

"Đừng nói trước, cứu người quan trọng, các người đi ra ngoài trước." Hoàng lão cắt ngang Hoàng Minh lời nói, mắt nhìn Hoàng Minh rồi sau đó nhìn lấy nằm tại trên bàn giải phẫu Trịnh Tân Phạm.

"Đa tạ!" Hoàng Minh cũng nghiêm túc tranh thủ thời gian mang theo bàn tử cùng Băng Dương đi ra phòng cấp cứu.

Dương Ngạn Hồ mang theo một nhóm lớn thân phận không tầm thường thầy thuốc đi vào phòng cấp cứu, mắt lạnh nhìn Tạ Diễn Hạo, lạnh lùng nói ra : "Tạ cục trưởng, nơi này là phòng cấp cứu, ta mặc kệ người tại Tân Thị thế lực lớn bao nhiêu, hiện tại ngay lập tức rút ra ngoài cho ta!"

Nghe vậy, cái kia Tạ Diễn Hạo cái trán lạnh lẽo mồ hôi rơi xuống, Hoàng lão hấn không biết, bất quá trước mắt cái này Dương Ngạn Hồ hấn có thể không xa lạ gì, Tân Thị y học giới đệ nhất nhân, từ trước đến nay nhanh chóng quyết đoán, ngay sau đó mang theo hai cái hộ vệ áo đen đi ra phòng cấp cứu.

Cửa phòng cấp cứu nhanh chóng đóng lại!

Theo trước đó vênh vào tự đắc đề Hoàng Minh bọn người lẫn ra ngoài, đến bây giờ trực tiếp bị người theo đến, Tạ Diễn Hạo gương mặt già nua kia bị đánh đến nóng bỏng đau, đây cũng là bởi vì người nam nhân trước mắt này, hấn âm u nhìn lấy Hoàng Minh, hung hăng nói ra : "Chuyện này không xong! Ta Tạ nỗ ở đây cam đoan, bằng hữu của người lại nhận tương ứng đại giới."

Nói hấn nhìn Tống Giai liếc một chút, rồi sau đó lạnh lùng nói ra : "Về phần người, người không có khả năng còn sống rồi đi Tân Thị."

Hoàng Minh cười lạnh, tiến lên một bộ, từ tốn nói : "Ta sẽ đem lời này của người coi như là

Uy hiếp ta bằng hữu, có một chút người phải chú ý, rỗng có vậy ngược, không phải người muốn chạm liền có thể đụng, dùng không bao lâu, người hội quỳ xuống đi cầu ta bỏ qua cho người Tạ gia vô tri!"

Tạ Diễn Hạo tâm lý một rồi, dọa đến kém chút ngã xuống, sắc mặt trắng bệch, một cái hộ vệ áo đen cuống quýt đỡ lấy hấn, một cái khác hộ vệ áo đen trợn to hai mắt, khí thế hung hung chạy ra ngoài Hoàng Minh mà đến, một quyền đánh về phía Hoàng Minh.

Hoàng Minh lạnh lùng hừ một cái, đồng dạng một quyền vung, đánh vào quả đấm đối phương bên trên, chỉ nghe thấy xoạt xoạt tiếng vang, dòng máu vậy ra, cái kia hộ vệ áo đen toàn bộ quyền đầu đều mục nát, toàn bộ cánh tay trực tiếp vụn vụn đứt gãy mờ, trực tiếp ngắt đi.

Một cái khác hộ vệ áo đen vừa định tiến lên, bị Hoàng Minh trừng một cái dọa đến không dám động.

"Mặc kệ người quyền lợi lớn bao nhiêu, lão tử nói cho người, rỗng có vậy ngược, không phải người nói đụng liền có thể Phanh!" Hoàng Minh lạnh lùng nói ra.

Tạ Diễn Hạo dọa đến toàn thân phát run, lưu lại một câu "Việc này không xong" sau xám xịt đi, đương nhiên cái kia đã hôn mê hộ vệ áo đen bị một cái khác dọa sợ bảo tiêu cũng cho kháng đi.

Tổng Giai cùng Băng Dương hai người nhìn từ đầu tới đuôi, theo xem kịch một dạng, Tạ Diễm Hạo theo vừa mới bắt đầu vênh vào tự đắc, ý thể hiếp người, đến cuối cùng nhất thậm chí bị đuổi đi ra, đẩy hết thầy phảng phất cũng bởi vì trước mắt cái này gọi là Hoàng Minh nam nhân.

Tổng Giai cùng Băng Dương thật không thể tin nhìn lấy Hoàng Minh, Hoàng Minh bị nhìn thấy không có ý tứ, cười hắc hắc cười, gãi gãi đầu.

"Quả hấn m hả giận, cái này Tạ Diễm Hạo luôn luôn cao ngạo tự đại, không ít cho cha ta tiểu hài xuyên, cái này đá trúng thiết bản đi, Minh ca, thoải mái!" Bàn tử gạt ra mặt mũi tràn đầy thịt nụ cười, dựng lấy Hoàng Minh bả vai cười ha hả nói ra.

"Yên tâm, hấn không phải cảm thấy mình thế lực lớn đến không được sao? Ta sẽ để hấn mất đi hết thầy thế lực!" Hoàng Minh lạnh lùng nói.

"Muốn thật là như thế này, cha ta không phải cảm tạ chết người, Ha-Ha" Hoàng Minh vỗ xuống bàn tử, rồi sau đó thân mật nhìn lấy Băng Dương, nhẹ nói nói, "nha đầu, không có việc gì."

Nói đem Băng Dương dùng lực ôm vào trong ngực, trong ngực Băng Dương ngẩng đầu, hai mắt có một tia bọt nước, nói khẽ : "Ca, Tân Phàm nàng "

"Nàng không có việc gì, nha đầu yên tâm, có lão ca." Nói càng thêm dùng lực đem ôm vào trong ngực.

"Ta cũng muốn, ta cũng muốn ôm một cái" bàn tử phóng tới Băng Dương

"Muốn em gái người" Hoàng Minh một chân đem đạp bay.

"Phốc phốc" nhìn thấy bàn tử chống vó rất giống một cái ăn nhiều Vương Bát, Băng Dương rốt cục cười, lúc này phòng cấp cứu ánh đèn cũng sáng lên, môn tử từ từ mở ra

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: : Nửa bình Tiên Đan cùng Nhân Tiên quyết

Hoàng Minh bọn người gặp Hoàng lão đi ra, phản phất một chút phun lên đi : "Làm sao, ra sao?"

"Hoàng lão xuất mã, tiểu huynh đệ người còn có cái gì không yên lòng? Ha-Ha" Hoàng Trí Huy không nói gì, ngược lại là Dương Ngạn Hồ quăng ra khẩu trang sau mọc ra ngum trọc khí nói ra.

"Đa tạ Hoàng lão!" Hoàng Minh hai tay nắm ở Hoàng Trí Huy tay, kích động không ngừng đong đưa, hấn đây là xuất phát từ nội tâm cảm tạ, nếu là Trịnh Tân Phàm có cái cái gì không hay xảy ra lời nói, hấn tuyệt đối sẽ hận cả đời mình, dù sao cũng là bởi vì hấn có Quan Nhị Gia Thần lực sau trở nên có chút tự đại.

Hoàng Trí Huy nhìn lấy Hoàng Minh không có nói cái gì, ngược lại là hỏi thăm : "Tiểu huynh đệ, không biết người cũng đã biết là ai giúp người bệnh này dùng lực ngón cái nén pháp?"

Hoàng Minh không có ý tứ gãi gãi đầu, nói ra : "Ta lúc ấy vừa sốt ruột cứ dựa theo trong cổ thư nhìn thấy thử xuống, sẽ không cho Hoàng lão phẫu thuật mang đến phiền phức a?"

Nghe vậy, Hoàng lão mi mắt sáng lên, phảng phất phát hiện bảo vật, cười ha hả nói : "Nguyên lai là trong cổ thư học được, cái này ngón cái nén pháp tuy nhiên phương pháp đơn giản, nhưng là coi trọng nhất lực đạo đều đều, nếu không phải tiểu huynh đệ kịp thời sử dụng, chỉ sợ cho dù là lão phu tự tay cầm đao cũng trở về Thiên không thuật rồi."

Nói hấn không khỏi nhìn nhiều Hoàng Minh liếc một chút, càng xem càng cảm thấy hợp khẩu vị, hào sảng cười nói : "Hôm nay lão phu cuối cùng là kiến thức đến cái gì gọi là anh hùng xuất thiếu niên, Ha-Ha lão phu họ Hoàng, tên trí huy, không biết tiểu huynh đệ gọi cái gì? Có thể nguyện ý cùng ta lão già này kết cái bạn vong niên?"

Hoàng Minh cười hắc hắc, tâm lý thầm nghĩ chẳng lẽ ta còn có thể nói cho người phương pháp kia ta là theo Hoa Đà chỗ nào học được? Nói người cũng sẽ không tin tưởng a.

"Lão ca, ta gọi Hoàng Minh!" Hoàng Minh vui vẻ trong lòng, có cái y học ngôi sao sáng làm lão ca sau này lại y học giới chẳng lẽ có thể đi ngang? Ha-Ha

"Hoàng Minh? Tên rất hay, đặc biệt là cái họ này, tốt tốt tốt!" Hoàng lão cười đến không ngậm miệng được, theo tới mấy người thậm chí bao gồm Dương Ngạn Hổ ở bên trong đều hiện lên vẻ kinh sợ, bọn họ nào có gặp qua Hoàng lão như thế cao hứng qua, mà bệnh viện các bác sĩ càng là hướng Hoàng Minh quăng tới hăm mộ ghen ghét ánh mắt.

Hoàng lão a, đây chính là Hoàng lão a! Trong nước y học đệ nhất nhân, y học giới thái đầu cấp người khác vật!

Cùng Hoàng lão lại một trận hàn huyên sau, Hoàng lão rời đi, mà Băng Dương cùng bàn tử cũng làm cho Hoàng Minh đi về nghỉ trước, Tân Phàm có bọn họ chiếu cố.

Hoàng Minh nhìn xem chính mình toàn thân vết máu y phục, xấu hổ cười cười cũng không nhiều lời cái gì, để bàn tử chiếu cố thật tốt nha đầu, đồng thời phân phó bệnh viện Phó viện trưởng bố trí tốt phòng bị sau liền rời đi.

Trở lại nhà khách, Hoàng Minh thật tốt rửa mặt một phen sau, đổi thân thể quần áo sạch nằm ở trên giường, hôm nay chuyện phát sinh với hắn mà nói quá khó lường, không chỉ có quật ngã chừng một trăm hào còn đồ, càng là giết Cửu Chi Ca, tuy nhiên Hoàng Minh trước đó trong sinh hoạt chưa bao giờ từng giết người, nhưng là lần này hắn lại phát hiện tâm tình lại bình tĩnh đến dọa người.

Dù sao cái này Cửu Chi Ca quá đáng giận, người có điểm máu chó, rồng có vảy ngược, tên này không biết sống chết, chính mình muốn chết, vậy liền để hắn nhập địa ngục đi.

Vừa lấy điện thoại di động ra thì thu đến Vũ Vi tin nhắn : "Uy, người bạn rộn, thế nào như thế lâu không người liên hệ nhà, hơn nữa còn chạy đến Tân Thị đi, hừ!"

Hoàng Minh

Trong đầu hiện ra Vũ Vi cái kia gọi cảm đáng người, còn có chọc người tư thái, không khỏi bật cười, ngón tay nhanh chóng đánh : "Vũ đại tiểu thư như thế muộn còn chưa ngủ, đến tao - nhiều ta, là không là muốn muốn lấy thân báo đáp a?"

"Người ta đã sớm rời sạch chờ người, thế nhưng là người vậy mà chạy đến Tân Thị như vậy xa, hừ, đừng tưởng rằng chạy xa liền có thể tránh thoát tỷ tỷ vấy xoe, hừ, tỷ tỷ quần lót thế nhưng là trong suốt nha!"

Hoàng Minh cười khúc khích, tiểu yêu tinh này thật có thể trêu chọc hán tử.

Trong đầu không khỏi hiện hiện cái kia rời sạch, bóng loáng da thịt, ngạo nhân đường cong nằm ở trên giường, sai lầm sai lầm, Hoàng Minh lắc đầu, nhanh chóng trả lời : "Sai lầm sai lầm, tiểu yêu tinh người cần thận trêu chọc trên lửa thân thể, đốt tới chính mình." Theo sau lại dây cốt "Hôm nay ta mệt mỏi, ngủ ngon."

Rất nhanh thu đến hồi phục : "Gọi ta bảo bối, không phải vậy ta hiện tại thì bay qua tìm người, hừ!"

Não bỏ ra tăng lên khoe miệng, Hoàng Minh không khỏi bật cười, "Bảo bối, ngủ ngon."

"Cái này đúng, thân ái, ngủ ngon!"

Thân ái? Hoàng Minh không khỏi lạnh run, ta thế nhưng là có mặt mũi người, sai lầm sai lầm, ta theo thân thể ý đến tâm lý cũng còn chưa chuẩn bị xong.

Tiên Giới bách tiên thịnh yến đã chuẩn bị kết thúc, Tam Tiên Sơn khắp nơi đều là ăn đến sạch sẽ mì tôm thùng, bách tiên càng là từng cái ăn đến bóng loáng đầy mặt, vui đến quên cả trời đất, Hao Thiên Khuyến còn ở bên cạnh liêu mạng liếm láp mì tôm trong thùng cận bã.

Nhìn lấy chúng tiên mỗi cái mặt mày hớn hở, Ngọc Đế lão nhi Long Nhan cực kỳ vui mừng, "Tuyên trầm ý chỉ, Thực Thần lần này phụ trách bách tiên thịnh yến có công, ban thưởng Tiên Đan một bình, bàn đảo một khóa, trực nhật Tinh Quân, làm thức ăn Thần gia phong ba ngàn công đức!"

"Tôn chi!" Trực nhật Tinh Quân hài lòng uống cho hết trong thùng canh, xoa đem miệng, tranh thủ thời gian đứng lên.

Ngón tay vung lên, trong tay lập tức xuất hiện một cái thô to bút lông cùng một bản thật dày công đức phổ, nâng bút liền bắt đầu viết.

Chúng tiên hài lòng gật gật đầu, cái này Tiên Giới có mấy vạn năm không có đi ra như thế ăn ngon món ăn mới đồ ăn, một bên Táo Quân tức giận đến trừng lớn ánh mắt, mà Thực Thần lại hưng phấn đến kém chút hoa chân múa tay : "Đa tạ bệ hạ ân điển."

Thực Thần là thoải mái, mà lại quả thực là sáng khoái, cái này tại Ngọc Đế lão nhi cái kia địa vị tuyệt đối thăng tấp tăng lên, đây hết thấy đều thua thiệt Thiên Đạo đại nhân phúc, tâm lý tới muốn trở về được thật tốt nịnh bợ nịnh bợ Thiên Đạo đại nhân, không chừng từ đó xoay người làm chủ nhân, điều gì nghịch tặc, vinh dự trở thành Thượng Tiên, đạt tới nhân sinh đỉnh phong. Ha-Ha!

Thực Thần là thoải mái, bất quá bây giờ Hoàng Minh lại không có chút nào thoải mái, Tân Phàm thật vất vả mới trở về từ cõi chết, cuối cùng là thờ phào.

"Thiên Đạo đại nhân, có ở đây không?"

Nhìn lấy Thực Thần phát đến tin tức, Hoàng Minh nhếch miệng lên, gần đây bận việc lấy nha đầu sự việc cũng có đoạn thời gian không cùng Tiên Giới các thần tiên trang B, lần trước Thực Thần tình túy trải qua mấy ngày nửa tiêu hóa Hoàng Minh lúc này trên cơ bản hoàn toàn lĩnh ngộ, luận trừ kỹ lời nói hắn tuyệt đối tính toán trên thế giới số một số hai đỉnh cấp đầu bếp.

"Mi tôm hiệu quả như thế nào a? Ngọc Đế lão nhi có phải hay không cao hứng không được chứ?" Hoàng Minh trả lời.

Thực Thần trong phủ, Thực Thần thu đến Thiên Đạo tin tức hưng phấn trực tiếp nhảy dựng lên, dọa đến bên cạnh tiểu tư sùng sốt một chút, bọn họ nơi nào thấy qua già nua trầm ổn Thực Thần như thế

"Lần này nhờ có Thiên Đạo đại nhân phúc, bệ hạ đối với mi tôm tương đương hải lòng, còn ban thưởng Tiểu Tiên ba ngàn công đức cùng Tiên Đan một bình."

"Tiên Đan? Chẳng lẽ là Thái Thượng Lão Quân Tiên Đan?" Hoàng Minh nhìn thấy Tiên Đan hai chữ trong nháy mắt mắt nổi đom đóm, đây chính là khá lắm a.

"Lão đầu, lần này ban thưởng đều là lão tử công lao a? Người nhìn cái này Tiên Đan" có điều nếu là Hoàng Minh sau đó biết cái này công đức tương đương với Tiên Giới App bên trong tiên tệ lời nói không biết có thể hay không tức giận đến mua khối đậu hủ đâm chết chính mình.

Nhìn thấy Thiên Đạo chỉ là nhớ thưởng Tiên Đan mà không có đề công đức sự việc, Thực Thần thờ dài một hơi, Tiên Đan tuy tốt, nhưng là nào có công đức tốt, công đức chẳng những có thể chuyển đổi thành Tiên tệ tại trong nhóm đuổi theo Tiên mua sắm đỉnh cấp Tiên thuật, tích lũy đầy đủ công đức còn có thể vinh dự trở thành Thượng Tiên, lau đi trên trán mồ hôi lạnh : "Đó là tự nhiên, cái này Tiên Đan tuy nhiên không thể khởi từ hồi sinh, nhưng cũng có thể tăng tiến tu vi, ngài nhìn bầu trời nói đại nhân ngài tu vi như thế cao thâm, mà Tiểu Tiên lại cho nên cho ngài nửa bình Tiên Đan a?"

Nhìn lấy Thực Thần áp ứng cuối cùng nhất chỉ cấp nửa bình Tiên Đan, Hoàng Minh vừa muốn chửi má nó, đây là trên điện thoại di động truyền đến Tiên Đan hình ảnh, điểm kích tiếp nhận, nhất thời, một đạo mắt thường không thể gặp bạch quang lấp lóe, theo sau Hoàng Minh trong tay nhiều một bình lớn chừng ngón cái cái bình.

Cái bình này tương đương phong cách cổ xưa, cổ kính, vừa nhìn liền biết là món hàng tốt, mở ra nắp bình, nhất thời một mùi thơm nhưng không gay mũi vị đạo xông vào mũi, thật sâu ngửi một chút trong nháy mắt cảm giác sáng khoái tinh thần.

"Hắc hắc, thật đúng là là đồ tốt." Hoàng Minh hải lòng cười cười, tuy nhiên hơi ít, có điều từ từ sẽ đến nha. Vừa vặn gần nhất cảm thấy sử dụng Đại Thánh Hòa Nhân Kim Chử thời gian quá ngắn, một quá thời gian thì mi mất mọi như, có cái này Tiên Đan vừa vặn

Đột nhiên Hoàng Minh mi mắt sáng lên, một đạo giáo hoạt quang thiểm qua : "Có cái này Tiên Đan, chẳng lẽ ta cũng có thể tu luyện tiên pháp? Hắc hắc cái gì cười mây đạp gió a, Căn Đầu Vân a, bảy mươi hai biến a, ta đến "

Ngay sau đó phát cái quyền đầu biểu lộ, nào bỏ ra Thực Thần lão già kia ai u một tiếng hét thảm bị quyền đầu đánh cho máu mũi hai ống chảy ròng, Hoàng Minh thì một trận cuồng tiếu : "Đây coi như là cho người một điểm nhỏ giáo huấn, lần này tính toán, sau này nếu là cần cái gì món ăn mới phẩm thời điểm nhớ kỹ tìm lão tử, nhưng là, có một chút người phải nhớ kỹ, ban thưởng chia năm năm "

Thực Thần vịn eo hướng trong lỗ mũi nhét hai đoàn cây bông vải, tâm lý thầm nghĩ này thiên đạo quả nhiên không gì làm không được, cái gì đều không thể gạt được hắn, bất quá khi hắn nhìn thấy còn có sau này thời điểm, Thực Thần trong nháy mắt hưng phấn : "Vâng vâng vâng, Tiểu Tiên sau này liền theo Thiên Đạo đại nhân lần lộn "

"Đã như vậy, lão đầu người có phải hay không nên quỳ xuống, thế nào lấy cũng phải xuất ra Bản Tiên thuật nhập môn văn chương cái gì a?"

"Tiên thuật nhập môn văn chương? Thiên Đạo đại nhân ngài nói là Nhân Tiên quyết? Không biết ngài muốn loại này trẻ sơ sinh học tập đồ, vật làm gì?"

"Trẻ sơ sinh?" Hoàng Minh mặt có ba đường hắc tuyến xẹt qua, Tiên Giới trẻ sơ sinh thật đáng sợ, "Người đừng nói nhầm như vậy nhiều, có vẫn là không có?"

"Có có có 10 tiên tệ!"

"Thảo!" Thấy tiền sáng mắt tao lão đầu, Hoàng Minh sắc mặt tối đen, "Tin hay không lão tử một đạo thiên lôi đánh chết người?"

"Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng, Tiểu Tiên không dám, cái này cho người gửi tới "

Nhân Tiên quyết đang gửi đi bên trong

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: : Tại Tiên Giới mở phố hàng rong

"Nhân Tiên quyết? Có tình ý, hắc hắc..." Hoàng Minh trong tay cầm phong cách cổ xưa đến thậm chí phát Hoàng cổ thư, cười cười, đây chính là hắc tu luyện Tiên thuật bước đầu tiên a.

Người này Tiên quyết tuy nhiên tại Tiên Giới chỉ là trẻ sơ sinh học tập nội dung, nhưng là đối với nhân loại tới nói lại là gần như không tồn tại Tiên thuật, cái này nếu là đối được huyền huyền bên trong, tuyệt đối là đỉnh cấp nhân loại muốn tấn thăng Tán Tiên Cấp Bạc vô địch công pháp.

Bất quá, làm Hoàng Minh lật ra phong cách cổ xưa Nhân Tiên quyết, đầu trong nháy mắt nổ...

"Nhân Tiên quyết cấp một đan phương : Nhân sâm ba lượng, táo khô từ bốn tiền, sương mai huyền thảo hai khoa, Thái Dương Thạch một lượng, linh chi năm lượng, Đông Trùng Hạ Thảo năm lượng..."

Liên tiếp cùng sở hữu 50 vị dược tài, dùng nước đun sôi ngâm toàn thân hai canh giờ, mấu chốt là bên trong tương đối quen mắt nhân sâm, táo khô từ, linh chi, Đông Trùng Hạ Thảo các loại còn nghe nói qua, thế nhưng là triều này lộ huyền thảo, Thái Dương Thạch là cái gì đồ chơi...

"Nãi nãi, tu tiên quả nhiên là kẻ có tiền chơi, cái lưới này lạc nhà thật đúng là không phải mù viết..." Nhìn lấy cái này liên tiếp dược tài, Hoàng Minh đau cả đầu.

Cái này Đông Trùng Hạ Thảo, nhân sâm loại hình còn dễ nói, hiện tại Hoàng Minh thế nào nói cũng là có 5 triệu tài sản người, thế nhưng là triều này lộ huyền thảo cùng Thái Dương Thạch đến cùng cái gì đồ chơi, lên mạng tra ếp xuống căn không có cái này hai vị thuốc.

Bất đắc dĩ lắc đầu, Hoàng Minh biết rõ đã trên Địa Cầu không có cái này hai vị thuốc, vậy khẳng định cũng là Tiên Giới đồ chơi.

"Ai, tiên tệ a... Nên thế nào kiếm lời tiên tệ đâu?" Cái này tiên tệ số lượng quyết định Hoàng Minh tại tu tiên con đường này phía trên có thể đi bao xa, dù sao cái này tu tiên là kẻ có tiền chơi, nằm ở trên giường Hoàng Minh trái lo phải nghĩ, đột nhiên linh cơ nhất động.

Hiện tại cái gì đào bảo a, hơi Thương a trải rộng mạng lưới, vậy lão tử có hay không có thể tại Tiên Giới mở phố hàng rong? Bán điểm trên Địa Cầu đồ chơi nhỏ Ha-Ha...

Tâm động không bằng hành động, Hoàng Minh làm dưới lập tức nở ra nói chuyện phiếm bày phát cái thông báo đồng thời toàn thể thành viên.

"Bốn tọa Vân Du Tứ Hải, phát hiện trong thiên hạ có rất nhiều lý kỳ cổ quái chơi vui đồ, vật, vì phong phú chúng tiên tại Tiên Giới sinh hoạt đặc biệt ở đây nói chuyện phiếm bày mở phố hàng rong, đến lúc đó các vị chỉ cần tiến vào cá nhân ta bằng hữu vòng xem xét hình ảnh, nhìn sung cái nào thương phẩm nói chuyện riêng là được, hoan nghênh chúng tiên Gia Quang Lâm bản điểm."

Tin tức một phát, Hoàng Minh hài lòng cười cười, đến trung tâm mua sắm đập chút đồ ăn vặt trên hình ảnh truyền đến người bằng hữu trong vòng.

Trong nháy mắt nói chuyện phiếm bày liền bị xoát bình phong.

Tề Thiên Đại Thánh : Không hổ là Thiên Đạo đại nhân, chúc mừng chúc mừng!

Thác Thập Thiên Vương : Phố hàng rong? Có tình ý có tình ý, chúc mừng Thiên Đạo đại nhân khai trương đại cát!

Na Tra : Vừa vụng trộm đi Thiên Đạo đại nhân bằng hữu vòng nhìn xem,

trời a, lại có hiện tại Tiên Giới đứng đầu nhất mì tôm, bao nhiêu tiền a, sẽ không rất đắt a, phụ vương, ta muốn ăn...

Thác Thập Thiên Vương : Hài nhi ngươi lại nghịch ngợm, phụ vương... Muốn ăn.

...

Nhìn lấy chúng tiên nhà trong nháy mắt xoát bình phong, Hoàng Minh không khỏi vì chính mình thông minh tài trí điểm cái khen, hài lòng gật gật đầu, tại trong nhóm thống nhất trả lời : "Hôm nay vừa khai trương, hết thấy 50% tiêu thụ, ưa thích nói chuyện riêng."

50%? Cái gì quý? Chúng tiên nhà không hiểu ra sao, Hoàng Minh đành phải giải thích vì toàn bộ thương phẩm nửa giá, chỉ cần một nửa tiên tệ.

Ong ong ong...

Điện thoại di động chấn động không ngừng, chúng tiên nhà nhao nhao phát tư cửa sổ, đại bộ phận đều là đến mua mì tôm.

Ta đi, Tài Thần quả nhiên là thổ hào a, lập tức muốn 20 thùng mì tôm, cũng không sợ ăn chết người, Ha-Ha!

Phát tài, phát tài, ta Nami nội khổ, Robin áo ngực, còn có, còn có người mù một kho, tin gia cục hoa ở đâu, Galen Demacia, ta tới...

Lập tức xoay người phủ thêm đại quần cộc hướng dưới lầu siêu thị chạy tới, trực tiếp xách mấy cái rương lớn mì tôm trở về, thu ngân tiểu muội muội nhìn xem mì tôm, lại nhìn xem Hoàng Minh mẫn kiểm hồ tra, lộ ra thật không thể tin vừa đồng tình biểu lộ, Hoàng Minh đáp lại cục hoa nụ cười.

Xoạt xoạt...

Bận rộn nửa giờ, nhìn lên trước mặt từng cái hòm rỗng, Hoàng Minh hài lòng cười cười, nhìn nhìn lại Tiên Giới App túi tiền, tràn đầy 5000 tiên tệ!

Ha ha ha, phát tài, theo mì tôm bắt đầu.

Trong lúc ngủ mơ, Hoàng Minh miệng đều là đang cười, không biết 5000 tiên tệ có thể mua Hằng Nga tỷ tỷ không? Sai lầm, sai lầm.

Sáng ngày thứ hai, Hoàng Minh sớm thì lên, mua chút nguyên liệu nấu ăn, dùng Thực Thần tay nghề vì Tân Phàm bọn người nổi chung canh gà, đi vào Hải Hà bệnh viện.

Tân Phàm đã theo phòng cấp cứu đi ra, đổi được Vip phòng bệnh, đi vào Vip phòng bệnh, lúc này trong phòng bệnh chỉ có Trịnh Tân Phàm một người.

Trịnh Tân Phàm ước chừng chừng hai mươi bộ dáng, trước đó không có cẩn thận chu đáo qua, bây giờ nhìn nhìn, thật đúng là cái mỹ nhân bại hoại, da thịt trắng tích, hạnh sắc tóc dài phần đuôi có chút ít gọn sóng quăn, tùy ý hất lên, bởi vì dáng người duyên có, rộng rãi đồng phục bệnh nhân sinh sinh để cho nàng xuyên ra bó sát người cảm giác, đặc biệt là trước ngực nút thắt, căng đến lão gấp, một đôi nhỏ nhắn trắng nõn bàn chân nhỏ theo chân mền dưới đáy vớ ra, nhẹ nhàng quơ.

Hỏi dò xét hội hoa khôi, Hoàng Minh cười cười, đi vào phòng bệnh, ho khan vài tiếng: "Người tốt điểm không?"

"Tốt nhiều, bắt quá..." Mất máu quá nhiều, hoa khôi sắc mặt có chút tái nhợt, có điều vẫn như cũ nghịch ngợm chơi điện thoại di động, chuyển ngập nước mắt to chữ, bĩu môi nói, "ta nhảm chán người ngồi lại đây theo giúp ta tâm sự."

"

Thanh âm xộp xộp giòn giòn, ôn ôn ồ ồ, làm cho người ta xương cốt run lên, cái này nếu để cho tân đại nam sinh nhìn gặp trong lòng bọn họ Quý Tinh Linh hoa khôi vậy mà dạng này đối một người nam nhân nữ nị lời nói, tuyệt đối đem Hoàng Minh truy sát đến chân trời góc biển.

Hoàng Minh cau mày một cái, đi đến bên giường: "Không có việc gì, ta đứng sẽ, người muốn nhiều chú ý nghỉ ngơi."

Nghe vậy, Tân Phàm cúi đầu nhìn xem bộ ngực mình, rồi sau đó ngẩng đầu, nháy mắt mấy cái chữ, trên mặt lộ ra không sai chi sắc, cười hi hi nói: "Có phải hay không đứng đây thấy rõ ràng điểm, hi hi!"

"Xoẹt... Tiểu hồ ly này..." Hoàng Minh kém chút không có bị sắc đến, tranh thủ thời gian nghiêng đầu sang chỗ khác, đem trong tay canh gà bỏ lên trên bàn, "Khác nói mò, người nào nhìn người."

"Hi hi, chúng ta Minh ca ca vậy mà then thùng." Tân Phàm tuy nhiên sắc mặt tái nhợt, nhưng lại hoạt bát không được, vén chăn lên, lộ ra bộ ngực, còn có ý đem đồng phục bệnh nhân cái thứ hai nút thắt cùng cái thứ ba nút thắt ở giữa chống đỡ ra một cái khe hở, rồi sau đó cười hi hi nói, "Minh ca, người nói là nhìn thấy kích thích vẫn là không thấy được dựa vào tưởng tượng kích thích điểm a?"

Hoàng Minh quay người, nhìn thấy nàng động tác, trên trán tam điều hắc tuyến xẹt qua, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, đi qua đem chăn mền cho hoa khôi đắp kín, lúc này mới lời nói thăm thía nói: "Cô nãi nãi, người nói người, nơi nào có điểm bệnh người bộ dáng."

"Người rốt cục đến, ta chờ người chờ đến thật nhảm chán, phòng bệnh này bên trong trống rỗng thì một mình ta, nhảm chán chết, hừ!" Tân Phàm dứt khoát dùng chăn mền trực tiếp che kín đầu mình.

"Cô nãi nãi, người vừa mới trở về từ cõi chết, mình có thể yên tĩnh sẽ, nghỉ ngơi thật tốt sao? Người nhìn trong phòng bệnh có truyền hình, người có thể nhìn xem a..." Hoàng Minh nói đem truyền hình mở ra, rồi sau đó giúp hoa khôi đem chăn mền mở ra.

"Thế nào, mới một giây đồng hồ không nhìn thấy ta liền muốn ta rồi! Ta liền biết người nhớ lại ta, hi hi!" Tân Phàm mở to ngập nước mắt to chữ đáng yêu nhìn chăm chăm Hoàng Minh.

Con bé này, cái này... Quả thực là treu chọc a, không thể nhịn, tuyệt đối không thể nhịn!

Có điều Hoàng Minh vẫn là lựa chọn trầm mặc không nói, cùng nha đầu này không thể phân cao thấp, không phải vậy hội càng bồi càng hắc, ta thế nhưng là có mặt mũi người.

"Không dám nhìn ta, không nói lời nào, hừ, tâm lý nhất định có quỷ, hi hi..."

Gặp Hoàng Minh vẫn là không nói lời nào, Tân Phàm nháy mắt mấy lần mắt to chữ, đột nhiên thâm tình nói: "Minh ca..."

"Ừm?" Hoàng Minh xoay người.

"Người cứu ta mệnh, mặc kệ, ta liền muốn người!"

A? ? ?

Hoàng Minh ngốc tại chỗ, trong TV truyền đến thanh âm : Gần đây Song Lâm quán Bar đường phố xuất hiện cùng một chỗ tụ tập dân chúng ẩu đả án kiện, dẫn đến 130 người thụ thương, một người tử vong, trước mắt vụ án đang hoá tốc trong điều tra, cảnh sát bày tỏ sẽ mau chóng bắt được người hiềm nghi phạm tội, còn thị dân một cái chân tướng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: : Hoàng lão bệnh bất trị

"Ái chà chà, chúng ta tiểu hồ ly hoa khôi vậy mà vùng lên hán tử, trêu chọc còn là anh ta "

Người chưa tới thanh âm tới trước, Băng Dương vui tươi hơn hờ đi vào phòng bệnh, Hoàng Minh gấp nha đưa đầu vào thân mật cười cười, hỏi thăm : "Nha đầu, ngươi không sao chứ?"

"Không có việc gì, một chút xú bị thương ngoài da, chỉ là có người thể nhưng là xảy ra đại sự rồi" Băng Dương nói cười hi hi cho Tân Phàm đưa khóa gọt xong chỉ quả.

Hoa khôi mi mắt sáng lên, một phát bắt được Băng Dương tay, sáng giọng : "Hắn hẳn là ca ngươi? Hoàng Minh, Hoàng - Băng Dương "

Tân Phàm nhìn xem Băng Dương lại nhìn xem Hoàng Minh, hưng phấn đến kém chút đau sốc hông, đang đưa Băng Dương tay, làm nũng nói : "Hảo muội muội, ta bình thường đối ngươi không tệ a? Ta mặc kệ, ngươi muốn giúp ta truy ca ngươi "

Nghe vậy, Hoàng Minh kém chút một cái lão đảo không có ngã chết, Băng Dương nói ra : "Muội muội?"

"Đương nhiên rồi, ta thể nhưng là tẩu tử ngươi, hi hi, đúng không, lão công "

Ách Hoàng Minh nuốt nước miếng kém chút không có nghẹn chết, nữ nhân a! Thật đáng sợ, ngay sau đó phân phó phía dưới nha đầu nhớ kỹ theo Tân Phàm cùng uống canh gà thì hừng hực ra bên ngoài chạy, đến hành lang hán tử nghe thấy tiểu hồ ly hô to "Lão công, ta theo định ngươi!"

Sai lầm, sai lầm, ta thể nhưng là có mặt mũi ngươi, ven đường hoa đại, không hái ngu sao mà không hái, ách, ngươi không muốn hái!

Thoát đi nữ nhân khỏi lửa sau, Hoàng Minh đem Hoàng lão Hoàng Trí Huy ước đi ra, mà lại ước tại Hải Hà thiết trên cầu quỳ đồ nướng.

Quầy đồ nướng không lớn, chỉ thả mười cái cái bàn, có điều mỗi cái bên cạnh bàn đều chật ních người, Hoàng Minh gặp Hoàng lão tới lập tức nghiêng đón : "Hoàng lão, sự tình lần này thật sự là nhờ có ngươi, nay Thiên tiêu đệ mời khách, có điều nơi này có thể không sánh bằng ngài tại thủ đô ăn tiệc."

"Không tệ không tệ, Hoàng lão đệ, ngươi thể nào biết lão ca ta liên tốt cái này miệng" Hoàng lão cười đến không ngậm miệng được, nhìn lấy Hoàng Minh tâm lý không thể nói vui sướng.

Hoàng Minh đỡ lấy Hoàng lão ngồi xuống, quả quyết đốt một đồng xuyên, nhìn lấy Hoàng lão phía sau người da đen, nói ra : "Huynh đệ, ngươi cũng ngồi đi, nơi này không có cái gì nguy hiểm "

Nghe vậy, Hoàng lão cười cười : "Lão đệ, ngươi đừng vì khó Meger, hẳn không quen, Ha-Ha!"

Hoàng Minh không khỏi nhìn nhiều Hoàng lão phía sau người da đen Meger, Meger trong mắt chỉ có Hoàng lão, không khỏi Hoàng Minh trong lòng thất kinh, đây tuyệt đối là một cái tử trong đồng người chết leo ra, tuyệt đối là cái đỉnh cấp cao thủ, Hoàng Minh tuy nhiên có Quan Nhị Gia Thần lực, nhưng là muốn thật đối đầu dạng này cao thủ, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ.

Hoàng lão cầm lấy một chuỗi thịt dê nướng gặm lên, ăn đến miệng đầy chảy mỡ, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì giả đờ : "Cái này mỹ thực a là ăn một ngày ít một ngày rồi, lão ca ta có thể tại cuối cùng nhất trong khoảng thời gian này gặp được lão đệ ngươi, thật xem như đời này không tiếc, Ha-Ha "

Hoàng Minh gặp Hoàng lão một chút kiêu ngạo cũng không có, mà lại là thật tình đối với mình, sớm đã đem coi như hôn lão ca, ngay sau đó nghe được Hoàng lão lời nói, không khỏi chau mày, hỏi thăm : "Lão ca chẳng lẽ ngại?"

"Ai, người nha, lớn tuổi rồi, chắc chắn sẽ có điểm bệnh vặt, có điều có thể nhận biết ngươi, lão ca ta thỏa mãn."

Nghe được cái này Hoàng Minh lại hỏi thăm hội phương mới biết được Hoàng lão vậy mà đến toàn cầu mấy cái đại bệnh bất trị một trong Thiên chứng chó nhìn hẳn hiện tại vẫn như cũ thân thể cường tráng, thể nhưng là đây chẳng qua là hẳn thời gian dài dùng chính mình nghiên cứu ra đặc hiệu thuốc duy

trì kết quả.

Nhưng là cái này, trị ngọn không trị gốc , dựa theo Hoàng lão chính mình nói nhiều nhất cũng chỉ có thời gian hai năm có thể sống.

"Hoàng lão, chẳng lẽ chính ngài cũng trị không hết?" Hoàng Minh cau mày hỏi, Hoàng lão thế nhưng là trong nước y học giới ngôi sao sáng, nếu như ngay cả chính hắn đều trị không hết, chỉ sợ trên cái thế giới này liền không có mấy người có thể chữa cho tốt.

"Nhân sinh đắc ý cần đều vui mừng, đến, lão đệ, cạn ly!" Hoàng lão cười đến rất lợi hại coi mờ, hoàn toàn không giống như là cái hơn năm mươi tuổi lão nhân.

Ừng ục một ngụm buồn bực trong tay Mao Đài, nhân loại trị không hết bệnh, cái kia còn có thần tiên a, Hoàng Minh đột nhiên mi mắt sáng lên, hưng phấn nói : "Lão ca, có thể tiểu đệ có thể trị hết ngài bệnh."

Nghe vậy, Hoàng lão mi mắt có nói tia sáng kỳ dị hiện lên, có điều lại lóe lên liền biến mất, không có người nào so với hắn biết mình bệnh có bao nhiêu khó trị, thì ngay cả mình đều

"Tốt, xem ra ngươi cái này lão đệ không có phí công giao" Hoàng Minh cười đến rất vui vẻ, "Đến, chúng ta không nói cái này mất hứng lời nói, tiếp tục uống từu lột xuyên "

Mà lúc này Tạ Diễm Hạo ngồi tại Vip phòng bệnh giường bệnh bên cạnh mặt mũi tràn đầy ưu sầu, hán lửa giận trong lòng sớm đã bị nhóm lửa, vốn là muốn vì nhi tử báo thù, thật tốt nhục nhã một phen cái kia ngoại lai nghèo hèn tiểu tử, không nghĩ tới bị nhục nhã, từ khi hắn ngồi lên Tân Thị công an cục cục trưởng vị trí sau khi, đầu chịu nổi dạng này nhục nhã qua?

Trên giường bệnh Tạ Cảnh toàn thân trên dưới bị bao theo cái xác ướp một dạng, đứng bên cạnh một cái ăn mặc phú quý trung niên phụ nữ Trương Diễm Lệ, một thanh nước mũi một thanh nước mắt khóc.

Trương Diễm Lệ ghét hận nhìn lấy Tạ Diễm Hạo : "Ngươi nói ngươi vẫn là cái đàn ông sao? Vẫn là cái cục trưởng sao? A? Nhi tử đều bị đánh thành dạng này, ngươi cái này làm phụ thân ra ngoài tìm người tính sổ còn làm một cái mũi bụi, ngươi cũng liền chút bản lĩnh này."

Tạ Diễm Hạo nguyên bản thì lên cơn giận dữ, nghe Trương Diễm Lệ lời nói cả giận nói : "Tiểu tử ngu ngốc này có thể thành hôm nay cái dạng này đều là bị ngươi cho quen đi ra, cho lão tử gây lớn như vậy rồi một rắc rối."

Vốn chỉ muốn Hoàng Minh bắt quá là bên ngoài tới một cái nghèo hèn tiểu tử, một không có tiền, hai không có thế lực, ba không có bối cảnh, như là con kiến hôi đồng dạng theo liền có thể bóp chết, có thể ai có thể nghĩ tới nửa đường giết ra cái y học ngôi sao sáng Hoàng lão, bị chửi mắng té tát Tạ Diễm Hạo tự nhiên tâm lý khó chịu.

Tạ Cảnh trong mắt ngậm lấy nước mắt, miệng bên trong hồ nói ra : "

Cha, người nhất định muốn báo thù cho ta."

Tạ Diễm Hạo trùng điệp hừ một tiếng : "Lần này xem như dạy cho ngươi một bài học, hừ, tiểu tử kia cũng không phải đèn cạn dầu."

Trương Diễm Lệ nghe không phục phần nộ quát : "Không phải liền là cái ngoại lai người làm công sao? Còn không phải con kiến hôi một cái, vài phút bóp chết tiết tấu, ta mặc kệ, nhi tử thù này, ta nhất định muốn báo, ngươi nếu là không được ta tìm cha ta đi."

"Xú bà nương, bót ở chỗ này nói những thứ này ngồi châm chọc, chút chuyện nhỏ này nếu là kinh động cha ngươi, toàn bộ Tân Thị đều sắp biến thiên, chính ta sẽ xử lý tốt!" Tạ Diễm Hạo nghe vậy phần nộ đứng lên, hung hăng trừng Trương Diễm Lệ liếc một chút, Trương Diễm Lệ nhất thời không dám lên tiếng.

Tạ Diễm Hạo tuy nhiên nói như vậy, nhưng là lúc này hắn thậm chí so con trai mình càng hận hơn Hoàng Minh, cái này không biết sống chết ngoại lai người làm công, ngay sau đó đối với phía sau bảo tiêu cả giận nói : "Các ngươi đám này phế vật còn không mau đi tra cho ta, tra rõ ràng tiểu tử kia bối cảnh, dám đánh ta con trai của Tạ Diễm Hạo, ta nhất định phải làm cho hắn sống không bằng chết."

Vừa dứt lời, một cái bảo tiêu chạy ào tiến đến, nhìn thấy Tạ Diễm Hạo lát nữa trừng mắt về phía hắn, dọa đến kém chút ngã trên mặt đất, hoảng nói gấp : "Cục cục trưởng, ta điều tra ra, tiểu tử kia gọi Hoàng Minh, Tuyên Thành nhân sĩ, trước mấy ngày Song Lâm quán Bar đường phố tụ tập dân chúng ẩu đã cũng là hắn làm."

"Song Lâm quán Bar đường phố? Tụ tập dân chúng ẩu đã? Mau nói, thế nào chuyện?" Thân là cao cao tại thượng cục trưởng tự nhiên không biết những thứ này trong mắt của hắn cái gọi là việc nhỏ, bất quá khi phía dưới loại tình huống này nghe xong, giao hoạt Tạ Diễm Hạo phảng phất nghĩ được một cỗ có làm đầu vị đạo.

Nghe được cục trưởng thúc giục hộ vệ kia vội vàng nói : "Nghe nói là Song Lâm cái kia tiểu đầu mục Cửu Chi Ca đem Hoàng Minh tiểu tử kia muối bắt cóc, tiểu tử kia mang theo Tổng thiếu mập mập chết bầm đi cứu, kết quả chừng một trăm người đều bị tiểu tử kia một người đánh ngã, mà lại Cửu Chi bị sống sờ sờ đánh chết, liền liền đầu đều bị đánh thành cặn bã!"

"Cái gì? Chừng một trăm hào côn đồ bị tiểu tử kia một người đánh ngã?" Trương Diễm Lệ nghe nhất thời một trận sợ hãi, cái này còn là người sao?

Tuy nhiên Trương Diễm Lệ tiếp tục nói : "Nếu biết là hắn làm đâu? Vì sao không đem tiểu tử kia bắt, để hắn ngồi xổm cả một đời đại lao, ngươi người

cục trường này là thế nào làm?"

"Người ta, người biết cái gì!" Tạ Diễm Hạo bộ mặt dữ tợn, độc ác nói, " tại Tân Thị dám để cho lão tử khó chịu, dám động con trai của lão tử, làm cho cả Tân Thị người nhìn ta Tạ gia trò cười, ta tuyệt đối để hắn sống không bằng chết! Hừ!"

Tạ Diễm Hạo trừng điệt hừ một cái, đột nhiên ánh mắt lộ ra hung ác hàn quang, liền gọi ba tiếng tốt : "Tốt tốt tốt, Cửu Chi tiểu tử kia lão đại thế nhưng là cái nhân vật hung ác, Tân Thị hắc bang đệ nhất Đào Khẩu Đường đường chủ, hắc hắc "

Nói xong Tạ Diễm Hạo cầm điện thoại lên, âm lãnh cười một tiếng, trong giọng nói mang theo dữ tợn : "Uy, Lão Hà sao? Có chuyện người giúp ta giải quyết một chút "

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: : Võ tiểu yêu tinh

Trong nhà khách.

Hoàng ngày mai lấy ngồi trong bồn tắm, sương mai cô huyền cùng Thái Dương Thạch đã theo Dược Vương Trương Trọng Cảnh cái kia dùng tiền tệ mua được.

Bồn tắm này mang theo làm nóng công năng, đem nhiệt độ điều đến vừa phải, Hoàng Minh việc này nhắm mắt dưỡng thần, hai chân giao nhau xếp bằng ở chính giữa, 50 mấy vị thuốc đã hoàn toàn dung nhập dược thủy bên trong, miêng bên trong ngâm lấy nửa bình Tiên Đan, không ngừng vận chuyển tiên nhân quyết cấp một công pháp, hắn có thể cảm giác được rõ ràng chính mình cốt cách chính đang phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Nhà khách bên ngoài bầu trời trong trẻo, giữa trời thái dương chiếu lên khiến người ta mi mắt đau nhức, thật sự là hiếm có thời tiết tốt, Tân Thị thế nhưng là có rất ít đại thái dương thời điểm, xem ra lại là một cái sáng sủa khí trời.

Oanh!

Đột nhiên, một tiếng điếc tai nhức óc tiếng vang nổ tung vang lên.

Tùng đạo từng đạo chói mắt thiểm điện dày đặc ở trên vòm trời.

Sấm sét giữa trời quang!

Oanh!

Lại một tiếng sấm rền gào thét, một đạo thô to thiểm điện đánh xuống, muốn hướng mặt đất bổ tới, thế nhưng là phảng phất nhận cái gì trở ngại, chỉ có thể dày đặc trên bầu trời.

Khắp Thiên sấm chớp dày đặc trên bầu trời, hình thành dày đặc lưới điện, phảng phất từng cái từng cái thô to Điện Long muốn xông hướng mặt đất lại nhận không cũng biết lực ngăn cản, đây quả thực giống như là ngày tận thế!

Thủ đô Cổ Cung chỗ sâu, một cái tóc trắng xóa lão giả cau mày nhìn lên bầu trời phía trên sấm sét giữa trời quang, dưới tay quả trứng nhện không được run không ngừng lên.

"Trương lão" phía sau hai cái thường phục vội vàng muốn phía trên đỡ lão giả, lại bị lão giả ngăn lại.

Trương lão ngẩng đầu, mục đích không chuyển chữ nhìn qua tiếng sấm đầy trời như tia chớp, toàn thân nhện không được run rẩy, miêng bên trong không ngừng lặp lại lấy : "Lôi kiếp, lôi kiếp, Lão Trương ta sống hơn nửa đời người vậy mà tận mắt nhìn thấy lôi kiếp "

Mà Tuyền Thành vùng ngoại thành một chỗ phong cách cổ xưa trong nhà cổ, một nữ tử che chở phía sau hai tên tiểu quỷ trốn ở trong tủ treo quần áo, nom nớp lo sợ ôm hai tên tiểu quỷ.

"Tỷ tỷ, ta sợ "

"Tỷ tỷ, ta cũng sợ, đây là thế nào, ta toàn thân phát run, phảng phất liền muốn hồn phi phách tán."

Nữ tử cái trán toát mồ hôi lạnh, ôm thật chặt hai tên tiểu quý : "Đừng sợ, có tỷ tỷ, tỷ tỷ hội bảo hộ các ngươi, tuyệt không sẽ cho nhân loại thương tổn các ngươi "

Hoàng Minh mọc ra ngum trọc khí, mở hai mắt ra, một đạo nhìn bằng mắt thường không thấy ánh sáng chọt lóe lên, hần ánh mắt thông qua vách tường nhìn thấy sát vách trên giường hai cái trần truồng lửa thể thanh niên say sưa sướng kịch chiến lấy, cái kia cao ngất sơn phong, cái kia đen nhánh rừng rậm bên trong khe rãnh

Hoàng Minh nhất thời huyết khí bay thẳng đại não, chậm rãi

Đứng lên, trong nháy mắt xương cốt phát ra bên trong cách cách tiếng vang, thật không thoải mái.

Đại đại đuổi người một cái, Hoàng Minh cảm giác được bên trong thân thể có một cỗ chân khí trong đan điền lưu động, phảng phất có dùng không hết kinh, quan trọng hơn là cái này Đại Thánh Hóa Nhân Kim Chử phảng phất càng thêm rõ ràng.

"Hắc hắc" nhin không được lại mở ra Hòa Nhân Kim Chử, trong nháy mắt tám kia rên rỉ vô cùng hưởng thụ hơn nữa còn mang theo một mồ hôi khuôn mặt thì đập vào mi mắt, bụng dưới còn đang không ngừng phụ họa

"Phi lễ chó nhìn, phi lễ chó nhìn" Hoàng Minh cảm giác được một vị trí nào đó bắt tranh khí có phản ứng, nhìn lấy nguyên một bồn tắm lớn được thủy thậm chí ngay cả cận bã đều không còn lại hoàn toàn bị hấp thu, cười hắc hắc cười, "Xem ra là thành công, ta bước vào Nhân Tiên Cảnh Giới."

Nhân Tiên tên như ý nghĩa cũng là xen vào phạm nhân cùng thần tiên tồn tại.

Tranh thủ thời gian xông cái tắm nước lạnh, xông roi đầy thân thể hơi thối cùng bay thẳng đầu xúc động

Kéo ra cửa phòng tắm, Hoàng Minh thân trên ** lấy, mặc cái quần lót thì đi ra, hiếu kỳ mở ra Hòa Nhân Kim Chử, đối diện cái kia hai cái thanh niên cũng đã xong việc, cô nương hài lòng nằm tại tiểu tử trong ngực thở hổn hển, một đôi trắng như tuyết trên dưới toát ra, tốt là nghịch ngợm.

Cộc cộc cộc

Đi vào tiên nhân cấp một cảnh giới, Hoàng Minh thính lực rõ ràng đề cao không ít, thông qua vách tường, hần nhìn thấy một cái mỹ nữ trần truồng lửa thể chạy ra ngoài gian phòng của mình đi tới, theo nàng đi lại, cái kia một đôi trắng như tuyết phảng phất hai đầu nghịch ngợm đại bạch thỏ trên dưới vui sướng toát ra.

Thật lớn

Không đứng, nàng, nàng thể nào tại mở ta cửa phòng.

"Ta đi vũ tiểu yêu tinh, nàng thể nào đến, hơn nữa còn mẹ, còn có lão tử thể phòng."

Cái này đây là đưa tới cửa sao? Lão tử theo thân thể ý đến tâm lý cũng còn chưa chuẩn bị xong.

Không được, lão tử chỉ mặc cái quần lót, còn như vậy gấp!

Đừng, đừng mở cửa, tuyệt đối đừng mở cửa

Đừng như vậy, ta thể nhưng là có mặt mũi người, Hoàng Minh vừa vô cùng lo lắng muốn nhào tới giường dùng tránh trong chăn, đột nhiên kết một tiếng, phòng cửa bị mở ra.

Lúc này Hoàng Minh vừa vặn nửa phốc tại cạnh giường, đành phải xấu hổ xoay người, ngồi ở giường xuôi theo, Hòa Nhân Kim Chử còn mở, gọi cảm trắng như tuyết thân thể trong nháy mắt đập vào mi mắt, bó sát người nội khó chống càng mở : "Tiểu "

Cuống quít đóng lại Hòa Nhân Kim Chử, Hoàng Minh xấu hổ lấy tay bưng bít lấy bắt tranh khí vị trí : "Tiểu yêu tinh, ngươi tiến đến thể nào không gõ cửa, ngươi nhìn ta cái này "

"Ta có thể phòng a, phốc phốc" Vũ Vi yêu nhiều đi tới, nhìn lấy Hoàng Minh xấu hổ động tác cùng biểu lộ, phốc thử cười một tiếng, "Thể nào, còn sợ tỷ mạnh ngươi a."

Vũ Vi hai mươi lăm vừa qua khỏi, so Hoàng Minh hư trưởng mấy tuổi, dài đến điểm như học trò, tú sắc khả xan, tuy nhiên khuôn mặt không tính là tuyệt mỹ, nhưng là vóc người này tuyệt đối kinh bạo, đặc biệt là một đôi nhìn ra 36D trở lên to lớn trắng tấp, theo tâm tình chấp chòn hơi hơi rung động, mê người cực kỳ.

Mà lại Hoàng Minh rất rõ ràng, tiểu yêu tinh này thân phận tuyệt đối không đơn giản, không phải vậy cũng sẽ không để Lưu Sinh cái kia giá trị con người quá trăm triệu công ty lên sàn lão tổng tại trước mặt cái rắm cũng không dám thả một cái.

"Không phải, ngươi từ đâu tới thể phòng? Ta cái này nếu là tại quả ngủ" Hoàng Minh nhìn lấy cái này mê người đáng người, đặc biệt là cái này trời rất nóng mỹ nữ Chủ nhà toàn thân thì một kiện hơi mỏng bó sát người váy đầm, chính mình một vị trí nào đó lại bắt tranh khí động động, Hoàng Minh cuống quít cầm lấy trên giường chăn mền khoác lên người.

Cái này trời rất nóng! Ai!

"Phốc phốc" Vũ Vi gặp Hoàng Minh cử động yêu nhiều cười một tiếng, trước ngực càng là lắc lắc, "Yên tâm, tỷ vóc người này người chắc chắn sẽ không ăn thiệt thòi nha "

Nói tiểu yêu tinh này còn hướng về phía Hoàng Minh nửa nhắm một con mắt chữ, gọi cảm động đưa môi đỏ, ta thiên còn tại tối đưa, không, rõ ràng đưa lần thu thủy

"Thật là muốn chết tiểu yêu tinh" nhìn lấy Vũ Vi câu hồn ánh mắt, Hoàng Minh phun một cái, theo sau nói, " lão tử ta bán nghệ không bán thân" nói chăm chú trên thân chần mẫn, có điều thật mẹ hần nóng

Tiểu yêu tinh kia cười một tiếng, vũ mị đem trên trán sợi tóc từ nay về sau từ biệt, chậm rãi đem Hoàng Minh bức đến bên tường, cổ ý đem bả vai y phục kéo thấp, lộ ra mảng lớn màu đen dây đeo vai.

Theo sau đem Hoàng Minh Bích Đông ở trên tường, trước ngực trắng như tuyết hai cái trực tiếp dính lấy Hoàng Minh cơ ngực.

Thật mềm, thật thoải mái!

"Thật không bán thân sao?" Tiểu yêu tinh vũ mị cười híp mắt, kích cỡ so Hoàng Minh thấp một điểm, hơi hơi ngẩng đầu, ẩn ý đưa tình nhìn lấy Hoàng Minh, tối đưa, sai, rõ ràng đưa lần thu thủy.

Ta đi, muốn mạng, tiểu yêu tinh này vậy mà lại cắn lên bờ môi, còn lè lưỡi!

Nha, đưa tới cửa thịt không ăn? Cái kia là kẻ ngu, Hoàng Minh vén chăn lên liền muốn sói đói chụp mồi.

Sai lầm sai lầm, ta thế nhưng là có mặt mũi người, phi lễ chó nhìn, phi lễ chó nhìn, các người nhìn không thấy

"Phốc phốc" tiểu yêu tinh lại vũ mị cười rộ lên, rất là thời điểm tránh đi Hoàng Minh sói đói chụp mồi, yêu điểm quay người sau, ngồi ở trên ghế sa lon bắt chéo hai chân, có ý lộ ra điểm màu đen cơ sở - quần.

"Tỷ tỷ cũng không phải tùy tiện người, hi hi "

"Dựa vào tùy tiện lên căn bản không phải người "

"Tỷ vừa tới Tân Thị, thế nào? Không mời tỷ ăn bữa ngon?" Tiểu yêu tinh yêu nhiều cười một tiếng, "Ăn được, tỷ tỷ để người tốt nhất sung sướng! Hi hi "

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: : Đại Thánh bị sét đánh nghiệm

Theo tiểu yêu tinh com nước xong xuôi sau, Hoàng Minh lại đi bệnh viện nhìn nha đầu cùng Tân Phàm, nha đầu vết sẹo đã toàn không, về phần tiểu hồ ly kia cũng không biết có phải hay không là thật Hồ Ly, có chín đầu mệnh, phẫu thuật trước còn nhanh tắt thở, bây giờ lại theo một người không có chuyện gì một dạng, hoạt bát vô cùng.

Nhìn thấy Hoàng Minh đến, một đôi Hồ Ly Nhân hai mắt tỏa ánh sáng, từng tiếng lão công lão công kêu, dọa đến Hoàng Minh phân phó các nàng nghỉ ngơi thật tốt sau mau thoát đi tiểu hồ ly ma chường.

Ong ong ong!

Điện thoại di động đến tin nhắn, là tiểu yêu tinh phát tới : Thân ái, vừa tách ra có phải hay không lại muốn tỷ tỷ ta à nha? Rất lâu không có như thế tận hứng ăn đồ nướng, tỷ tỷ nói lời giữ lời, hôm nào để người tốt nhất sung sướng, hi hi

Nhìn lấy tin nhắn, Hoàng Minh cười khỏ một tiếng, lắc đầu, một con tiểu hồ ly, một cái tiểu yêu tinh, ai, lão công, thân ái, kêu, thật sự là bó tay toàn tập

"Thiên Đạo đại nhân, rất lâu không có liên hệ, hắc hắc, ta Lão Tôn có thể nghĩ người" Tôn Ngộ Không phát tới tin tức, sau đó còn theo mấy cái nững nịu biểu lộ.

Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo.

Hoàng Minh cười cười lập tức hồi phục : Bát Hầu, mau nói, có cái gì sự tình muốn bẩm tấu hỗ trợ.

Tề Thiên Đại Thánh : Cũng không có gì, cũng là gặp được chút ít sự tình, việc nhỏ.

Hoàng Minh : Có chuyện mau nói, có rắc rối mau thả.

Phía sau theo một cái thiểm điện biểu lộ, Tây Thiên lấy kinh trên đường, nhất thời sấm sét giữa trời quang, một đạo thiểm điện đánh xuống, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Chữ nháy mắt, một cái bỏ nhào tránh thoát đi, hấn vò đầu bứt tai vừa định chế giễu Thiên Đạo, đột nhiên, xấu bụng Hoàng Minh phục chế dán liền tiếp thiểm điện biểu lộ.

Hắc hắc, đánh không đến ta Lão Tôn.

Ai u, ta thiên, đầy trời lời kiếp!

A, đau đau đau

Một lát Đại Thánh Hào Mao từng cây ngược lại đứng lên, toàn thân biến thành màu đen, tựa như năm đó mới từ Thái Thượng Lão Quân trong lò luyện đan đi ra như vậy chặt vật.

Hoàng Minh xấu bụng cười cười, Đại Thánh Gia thân thể như vậy cứng rắn, bị đánh một chút vài chục cái sẽ không có chuyện gì a? Theo sau phát nói : Bát Hầu, ngươi lại nghịch ngợm

Tề Thiên Đại Thánh : Thảo, cậu thí Thiên Đạo, cái gì đồ chơi, nhanh đánh chết ta Lão Tôn, ta Lão Tôn ngày ngươi.

Nhìn lấy màn hình điện thoại di động, Hoàng Minh không khỏi nghẹn ngào cười, không hổ là nước trong lòng người anh hùng, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, ngay cả trời cũng dám ngày! Có bá lực.

Hoàng Minh vừa định hồi phục lại thu đến Đại Thánh tin tức.

Tề Thiên Đại Thánh : Ai, không đúng, cái này lời kiếp giống như có thể đề bạt ta Lão Tôn tu vi? Ha-Ha, ta Lão Tôn vừa vặn đến tu luyện bình cảnh, nhanh nhanh nhanh, Thiên Đạo lão đầu, tranh thủ thời gian bỏ ta Lão Tôn, tranh thủ thời gian bỏ ta Lão Tôn

"Ta đi" nhìn lấy trên màn hình điện thoại di động

Vấn tự, nào bỏ ra Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không tiện tiện biểu lộ, Hoàng Minh cảm giác trên trán phảng phất có ba cái quạ đen bay qua

Cái này trang B gấp sét đánh, mà

Cái này đầu khi, bị sét đánh còn nghịch! Có làm hay không!

Tề Thiên Đại Thánh : Nhanh lên, Thiên Đạo lão đầu, khác gậy vò khôn khéo, ta Lão Tôn đang chờ, nhanh bỏ nhanh bỏ!

Hoàng Minh cười cười, nhớ tới Hoàng lão bệnh tình, trong mắt một đạo giáo hoạt hào quang loé lên : Đầu khi, lão tử bỏ ngươi không phải là không thể được, chỉ là, cái này Lời cũng không thể Bạch bỏ a?

Ta đi bị sét đánh vẫn phải nói giao dịch, chẳng lẽ còn người trả giá cao được a?

Đi lấy kinh trên đường, Tôn Ngộ Không họa cái vòng vòng, nguyên rửa con lừa trọc ba người, không để bọn hắn đi ra vòng vòng, phòng ngừa hai cái ngốc hàng cùng một đầu sắc heo bị cái kia yêu nhiều bạch cốt muội tử cho dụ hoặc đi, theo sau lật lên Cân Đầu Vân tìm khoảng không chờ đợi bị sét đánh.

Có điều khoan hãy nói, cái kia bạch cốt muội tử dài đến thật đúng là thanh tú! Không giống những yêu nhiều đó hàng, trước ngực hai đại đoàn thịt lúc ẩn lúc hiện thật buồn nôn, vẫn là loại này tấm phẳng tốt, Ngộ Không trong lòng suy nghĩ.

Tề Thiên Đại Thánh : Thiên Đạo lão nhi, nhanh lên, có cái gì sự tình mau nói, chỉ cần ta Lão Tôn có thể làm được, đều đáp ứng ngươi, có điều nói tốt, ta Lão Tôn chỉ bán nghệ không bán thân!

Ta đi, lão tử cũng không có như thế trọng khẩu vị, ngày con khi, ách

Hoàng sáng loáng đầu : Năm đó ngươi không phải đi Thái Thượng lão nhi cái kia đi dạo lộ đường phố sao? Khẳng định còn có cái gì hàng tồn a? Có hay không cái gì chữa khỏi trăm bệnh Tiên Đan lưu lại a?

Dạo phố? Hàng tồn? Cái gì ý tứ? Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai ngẫm lại, trả lời : Ta Lão Tôn nghe không hiểu ngươi lão nhân này nói cái gì, có điều Tiên Đan ta Lão Tôn như thế có một hạt, chữa khỏi trăm bệnh, nhanh lên, bỏ ta Lão Tôn, bỏ ta Lão Tôn.

Gặp qua tiện, chưa thấy qua như thế tiện, vậy mà khóc hô hào đánh lẫn lấy cầu sắt đánh

Hoàng Minh nội tâm là sụp đổ, quả quyết phục chế dán năm mươi mấy người thiểm điện biểu lộ.

Tây Thiên lấy kinh trên đường nhất thời sấm chớp, lưới điện dày đặc, phảng phất toàn bộ trời cũng sắp sụp, một con khi tắm rửa tại Lôi Hải điện triều bên trong phảng phất rất là hưởng thụ.

Chờ lôi kiếp tán đi, Tôn Ngộ Không ngừng ở giữa không trung, toàn thân sớm đã bị bỏ đến lấm tẩm màu đen, từng cây Hắc Mao dựng ngược mà lên

Đột nhiên, Tôn Ngộ Không hai mắt mở ra, hét lớn một tiếng "Xấu" !

Trong nháy mắt phảng phất có một cỗ Hồng Hoàng chi lực tăng vọt, thiên địa cũng vì đó biến sắc, từng đợt cuồng phong gào thét lấy, Tôn Ngộ Không ngừng ở giữa không trung, giống như nhất tôn đỉnh thiên lập địa Chiến Thần! Vạn vật không khỏi nhao nhao run rẩy, chạy ra ngoài cái phương hướng này quỳ bái!

Trời đang rung, địa đang động! Nhật Nguyệt ảm đạm không ánh sáng!

"Ha-Ha ta Lão Tôn tiến giai á!" Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, khí thế chi

Lớn, thậm chí ngay cả Linh Tiêu Bảo Điện đều không ngừng lay động, phảng phất đều nhanh muốn sụp.

Ngọc Đế lão nhi hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng hỏi phát sinh cái gì, Thiên Lý Nhân Thuận Phong Nhi đến báo.

"Bẩm báo bệ hạ, Đại Thánh độ kiếp thành công, phảng phất tiến tiến giai!"

Nghe vậy, Ngọc Đế lão nhi giật mình, dưới đáy Nhị Lang Thần Dương Tiễn càng là sắc mặt tái xanh, nghĩ thầm, xong xong, cái này triệt để chơi không lại cái kia con khi.

Tề Thiên Đại Thánh : Thiên Đạo lão đầu, ta Lão Tôn độ kiếp thành công, đây là ngươi Tiên Đan, Ha-Ha

Điểm kích tiếp nhận, theo sau một đạo bạch quang hiện lên, ngay sau đó Hoàng Minh trong tay nhiều một khóa Tiên Đan, cái này Tiên Đan nhìn cổ kính, chỉ có lớn chừng hạt đậu, thế nhưng là cũng là như thế tiểu nhất khóa lại tản mát ra một cỗ nhân nhạ mùi thơm ngát, nhẹ nhàng vừa nghe, nhất thời khiến cho người tâm thần thanh thản.

Tề Thiên Đại Thánh thực lực tăng lên rất nhiều, lấy hấn tính xấu sẽ không đi tìm Như Lai lão nhi đánh một trận a?

Ngẫm lại không biết sao, Hoàng Minh lại có điểm tiểu hưng phấn, lắc đầu, dứt khoát trước không muốn như vậy nhiều, bình đến tướng chán, nước đến đất chặn.

"Hoàng lão, ngươi có thể cứu, Ha-Ha" nắm cái này Tiên Đan Hoàng Minh cười, mà lại cười đến rất vui vẻ, trong đầu hiện ra Hoàng lão tám kia còi mở về mặt vui cười, tuy nhiên nhận biết Hoàng lão chưa được mấy ngày, thế nhưng là hai người lại vô cùng hợp ý, đã sớm thành chân chính bạn vong niên.

Ong ong ong!

Điện thoại di động chấn động, là bàn tử điện thoại tới, theo tay cầm điện thoại di động lên, kết nối, Hoàng Minh còn không nói chuyện, đầu bên kia điện thoại thì truyền đến bàn tử thanh âm, nghe thanh âm giống như rất gấp.

"Minh ca, không tốt, ra ra đại sự, đạo Đạo Khẩu Đường chủ Hà Văn Hào nghe nói hán tiểu đệ Cửu Chi Ca bị ngươi làm rất tức giận, gần nhất toàn thành tra ngươi tung tích, muốn muốn diệt ngươi."

"Ồ?" Hoàng Minh trong lòng không sợ, từ khi có Quan Nhị Gia Thần lực đối phó đồng dạng tiểu côn đồ căn bản không nói chơi, huống chi hiện tại càng là tiến vào Nhân Tiên cấp một cảnh giới, cười nhạt cười, "Lão Tổng, ngươi giúp ta tra phía dưới cái kia Hà Văn Hào thường xuyên ở nơi nào ẩn hiện."

"Thế nào? Minh ca ngươi muốn" Tổng Giai nghe ra Hoàng Minh ý tứ, tâm lý có chút lo lắng, "Đây chính là Đạo Khẩu Đường a, Tân Thị hắc bang đệ nhất, người đường chủ kia Hà Văn Hào luôn luôn thủ đoạn độc ác, liền xem như cha ta cũng phải đáng sợ ba phần, Minh ca ngươi "

"Theo ta đi nói làm!" Hoàng Minh cắt ngang Tổng Giai lời nói.

"Tốt!"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến mạnh âm, Hoàng Minh ánh mắt băng lãnh, còn nhớ rõ lúc đó tại Hải Hà hội sở thời điểm nghe Lưu Tử Dục nói qua, cái này Cửu Chi Ca bắt cóc nha đầu chính là vì cho hán cùng Hà Văn Hào xum xoe.

Muốn đến nơi này, Hoàng Minh nắm tay chặt chẽ nắm, mặt không biểu tình nhìn hướng trời xa.

"Hà Văn Hào!" Hoàng Minh thấp giọng gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: : Hà Văn Hào

Tám giờ tối, Hải Hà trên đường lớn dòng xe cộ chen chúc, cái này Hải Hà hội sở bãi đậu xe dưới đất càng là xe đầy là mối họa, phóng tầm mắt nhìn tới cơ hồ đều là xe sang trọng.

Phụ trách bãi đậu xe tiểu đệ vừa mới cúi đầu đưa đi một tên say khướt bàn tử, lại tới một cỗ chói mắt Bentley.

Chủ xe vũ mị xuống xe, đứng, là vũ mị!

Người chủ xe kia một thân màu đỏ váy bó sát người, trắng như tuyết bắp đùi bại lộ bên ngoài, có lồi có lõm đáng người, tính tuyệt đối cảm giác, cái kia sâu v phía dưới lộ ra mảng lớn trắng như tuyết, thật gọi người muốn ngừng mà không được!

"Đa tạ tiểu thư khen thưởng!" Bãi đậu xe tiểu đệ tiếp nhận mỹ nữ đưa qua tiền, siểm cười híp mắt, hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm cái kia hai bên lác lư bị màu đỏ bộ váy chấm chú bao trùm bờ mông, cho đến khi một màn kia đỏ biến mất tại tầm mắt mới chà chà nước bọt, "Có tiền đều là đại gia, không có tiền đều là cháu trai!"

Tít tít tít!

Bãi đậu xe tiểu đệ còn tại nào bỏ lầy cái gì kích tình hình ảnh, bên người suu một tiếng, trượt vào một chiếc xe, đó là một cỗ trên thị trường giá cả rẻ nhất bình diện động lực xe đạp, lớp sơn đọng đến không còn mảnh giáp, cần nước đạp ở mép sinh đầy rỉ sắt, bề ngoài muốn nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi.

Ngồi trên xe một cái chán nản nam tử, đầy cái cảm đều là râu ria, đầu tóc rối bởi không chịu nổi, một thân tên giả mạo, vô lại mười phần, chột nhìn đi, thỉnh linh thì một cái chán nản đại thúc, cùng lúc trước vị kia phục trang ngăn nắp gọi cảm mỹ nữ hình thành so sánh rõ ràng.

"Mau mau cút nơi này là cơ động xe chỗ đậu, người nha mù sao? Nhìn không thấy a?" Bãi đậu xe tiểu đệ trong lòng xem thường loại này một thân tên giả mạo quý nghèo.

"Không muốn chết liền lăn, mắt chó coi thường người khác gốc B" nam tử này chính là Hoàng Minh, hấn ngừng dễ phá cũ Xe điện, tiện tiện cười một tiếng, lại lạnh lùng trừng cái kia bãi đậu xe tiểu đệ liếc một chút, dọa đến người kia nhanh chân liền chạy.

Mắt nhìn cái kia vừa mới dừng lại chói mắt Bentley, Hoàng Minh cười cười, tâm lý thầm nghĩ : Tiểu yêu tinh này quả nhiên không phải lương thiện, ăn mặc như thế gọi cảm liền hướng loại địa phương này chạy.

Hoàng Minh sở dĩ không cùng Vũ Vi chào hỏi đó là bởi vì đêm nay muốn làm sự việc hấn không nguyện ý để tiểu yêu tinh biết, mắt nhìn cách đó không xa cái kia quen thuộc màu đỏ BMW, ha ha, bàn tử tới thật đúng là sớm.

Buổi tối Hải Hà hội sở cùng lần trước tới ban ngày hoàn toàn khác biệt, lúc này nơi này đã sớm kín người hết chỗ, đại bộ phận đều là làm một đêm Cú Mèo, trong quán bar người người nhốn nháo, khói mù lượn lờ, ăn uống linh đình, trầm thấp vũ khúc chấn thiên giá vang, vô số tịch mịch nam nữ dùng lực vận vẹo thân thể, thỏa thích phát tiết công việc ban ngày áp lực.

Tự nhiên cũng có đến làm ngoại tình, tình một đêm.

"Xoa, Lão Tổng, tồ!" Hoàng Minh ngón tay hung hăng gõ gõ mặt bàn, ngữ khí rất là không kiên nhẫn.

Tổng Giai điều tra ra Đào Khẩu Đường đường chủ Hà Văn Hào lớn nhất tốt nữ nhân cái này miệng, mỗi lúc trời tối cái giờ này cơ hồ đều sẽ tới Hải Hà hội sở đùa nghịch một đùa nghịch, bởi vậy Hoàng Minh cùng Tổng Giai sớm đi vào Hải Hà hội sở, muốn làm một món lớn.

"Gấp cái cọng lông" Tổng Giai cẩn thận từng li từng tí lật ra lá bài thứ tư, rồi sau đó cười đến cái kia mặt mũi tràn đầy dầu đều nhanh muốn bảo tố đi ra, "A bích, hắc hắc, Minh ca, người nha thua định "

Tổng Giai trước mặt năm tám bài, có bốn tờ lật ra

, ba tấm A một tấm cơ 6, cuối cùng nhất một trương che kín.

Bọn họ chơi là a suu.

Đối diện, Hoàng Minh trước mặt đồng dạng năm tấm bài, theo thứ tự là K cơ, Q cơ, J cơ, 10 cơ, cuối cùng nhất một lá bài tẩy đồng dạng che kín.

Bất quá, lúc này Hoàng Minh chú ý lực hoàn toàn không tại ván bài bên trên, ánh mắt trời hướng cách đó không xa một gian trong phòng, theo khe cửa nhìn thấy, Vũ Vi đang ở bên trong, một thân bó sát người sâu v xê tà cao bộ váy đem gợi cảm đáng người hoàn mỹ làm nổi bật lên tới.

Tổng Giai nhìn Hoàng Minh một bộ không quan tâm bộ dáng, theo hấn ánh mắt nhìn lại : "Ta đi, Minh ca, cô nàng này chánh thức, ngươi nhìn cái kia đáng người chặc chặc "

"Chính ngươi cái đại đầu quỷ a, đánh bài!" Hoàng Minh nhìn lấy Tổng Giai cái kia một mặt mê đắm biểu lộ, gõ đầu hấn một thanh, "Chẳng lẽ ngươi còn có thể có bốn tờ lão A?"

"Hắc hắc, lão tử thật là có bốn tờ lão A." Tổng Giai tại cái gạt tàn thuốc nhấn diệt tàn thuốc, phun ra một cổ nhẹ nhàng khói trắng, la lớn, "Có dám theo hay không?"

Hoàng Minh mở ra Hỏa Nhãn Kim Chữ, ta đi, hồng đào A, mập mập chết bầm này nha vận cứt chó, thật đúng là bốn tờ lão A.

Cúi đầu mắt nhìn chính mình che lại bài, tấm kia đắp bài là 3 rô, cùng lúc trước bốn tờ bài vô luận như thế nào cũng không tổ hợp được thành một bộ thùng, xa xa không sánh bằng đối thủ mặt bài bốn tờ lão A.

Gặp hấn mày nhíu lại lấy, Tổng Giai trong lòng càng chắc chắn, quơ một mặt thịt mỡ, phách lối cười cười : "Minh ca, nhìn ngươi cái kia héo dạng, không được thì ném đi."

"Sợ ngươi a! Theo!" Hoàng Minh hô to một tiếng, tay phải lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ theo ống tay áo đổi lá bài.

Đang chuẩn bị mở bài, đột nhiên cửa truyền đến một tiếng tiếng мэng chửi.

Quay người nhìn lại, chỉ gặp một đám mặc lấy áo sơ mi bông thanh niên ước chừng 50 người, từng cái cả lợ phát phờ, nghênh ngang đi vào quán Bar, còn thỉnh thoảng ngã cái bàn, nện bình rượu, dọa đến một đám tới nơi này tiêu khiển lãnh đạo lẫn mất xa xa, mà lại từng cái trong tay đều cầm một thanh khảm đao.

"Đao Khẩu Đường." Tổng Giai cắn răng nói, " Minh ca, đám gia hỏa này cũng là Đao Khẩu Đường, bọn họ xuất hiện chắc hẳn cái kia Hà Văn Hào liền tại phụ cận."

"Phô trương thật là to lớn, dưới ban ngày ban mặt vậy mà liền dạng này cầm đem đại đao." Hoàng Minh cúi đầu mở ra điện thoại di động, Tiên Giới App bên trong một đám bệnh ngu ngốc người trò chuyện quên cả trời đất, bất quá bây giờ hấn cũng không rảnh rồi phản ứng, ấn mở chợ đen, mắt nhìn "Triệu Tín chiếm hữu một phút đồng hồ!", nhện không được vụng trộm cười cười.

"Hấn m ngươi bước đi không có mắt chữ a? Ngăn trở lão tử nói thấy không? Ngươi nếu không xuất ra 1000 Đại Dương đi ra, hôm nay cũng đừng nghĩ ra cái cửa này." Cầm đầu cái kia hồng phát đầu đinh thanh niên tiện tay vung một cái bia chén hướng mép bàn một đập, dùng phá miếng thủy tinh bình chỉ một người nam nhân, phía sau còn đeo một thanh đại khảm đao.

Nam nhân kia có chút bối rối, trước mắt cái này một đám gia hỏa xem xét cũng không phải là lương thiện, ngay sau đó muốn lùi lại, cầm đầu thanh niên kia trong nháy mắt, cho nam nhân kia một cái vang dội bạt tai mạnh, chung quanh xem nào nhiệt người đều cảm thấy khó chịu, giống như bạt tai này là phiến tại trên mặt mình.

5 mươi mấy người, thuần một sắc thanh niên, lớn nhất cũng liền hai mươi mấy tuổi bộ dáng, nhỏ nhất thoát nhìn cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi, từng cái hung thần

Ác sát, xem xét thì là bất kể hậu quả nhân vật hung ác.

Kính cái này nháo trò, Hải Hà hội trong nháy mắt an tĩnh lại, tất cả mọi người nhìn về phía nơi khởi nguồn.

"Hấn m các ngươi đám này ngốc B nhìn cái gì nhìn? Có phải hay không muốn tìm cái chết?" Một thanh niên cầm đại đao chỉ hướng mọi người, bộ dáng mười phần phách lối.

"Minh ca, lên hay không? Gọt chết cái này ba ba cháu trai!" Lão Tổng mi mắt nheo lại, thuận tay nắm lên cái chai bia.

Hoàng Minh miệng bên trong ngâm lấy điệu thuốc đầu, nhìn lấy Tiên Giới App chợ đen cái kia "Triệu Tín chiếm hữu một phút đồng hồ!" Thương phẩm từ chối cho ý kiến.

Cầm đầu cái kia hồng phát đầu đinh lại ào ào ào phiến hai phát vang dội cái tát, nhìn lấy nam nhân kia run rẩy bộ dáng cảm thấy lần có mặt mũi, phách lối quơ thân thể đối với nam nhân kia quát : "Ngươi nha, ngốc B, đến cùng cho tiền hay không, không trả tiền lời nói lão tử để ngươi hôm nay ra không cái đại môn này."

Nam nhân nhìn chung quanh một chút lạnh lùng mọi người, ước gì phi thân rồi đi cái này thương tâm, lòng tràn đầy dưới sự sợ hãi liền vội vàng nói : "Nhanh nhanh cho, ta lập tức cho!"

"Cho thì thống khoái điểm, ngươi nha còn nhìn cái gì nhìn, nơi này là lão tử địa bàn, không ai dám cứu ngươi, Ha-Ha" hồng phát đầu đinh một tay giờ đại

đao một tay giờ vỡ vụn chai bìa nhìn hằm hằm mọi người, khinh thường cười cười, "Các người đám này gốc B đều ngoan ngoãn ở một bên đội, bị hấn m không biết điều, nha, nếu là có người không biết điều đâu?"

Người cầm đầu kia dương dương đắc ý, bộ dáng mườì phản phách lối, phát ra nắm chắc thắng lợi trong tay tiếng cười : "Hắc hắc hắc "

Tiếng cười im bật mà dừng, người cầm đầu kia tóc đỏ bị người theo phía sau bắt lấy, một chút nói không ra lời.

"Người nào hấn m không biết điều, đây cũng là hấn hạ tràng." Hoàng Minh tiếp nhận hấn câu chuyện, một bàn tay lắc tại trên mặt hấn.

"Ba!" Thanh âm thanh thúy vang dội, nắm đao nóng bỏng đầu ngón tay nhìn thấy mà giật mình.

tiểu thanh niên bị tát đến văng đầu chuyển hướng.

còn không có lấy lại tinh thần, Tống Giai trong tay chai bìa tại hấn trán trên đỉnh ầm vang nổ tung.

trên đầu máu tươi cuộn cuộn mà xuống, chảy đầy khuôn mặt, tiểu thanh niên trực tiếp đặt mông ngồi dưới đất, chỉ cảm thấy trong đầu ngơ ngơ ngác ngác.

"Lão đại!"

một đám người cái này mới phản ứng được có người đem nâng đỡ, người khác trong nháy mắt đem Hoàng Minh cùng Tống Giai vây, có người còn từ hông bên trong móc ra tiểu đao.

"Hắc hắc Minh ca" Tống Giai nắm chặt trong tay nát bình rượu, xấu hổ nhìn lấy Hoàng Minh cười cười.

Xong xong, hai người đôi năm mươi mấy người người, mà lại đối diện còn cả đám đều cầm đại đao, còn tại đối phương địa bàn, ai, cái này xong

Hoàng Minh như vô sự đứng tại chỗ, không coi ai ra gì mở ra Tiên Giới App chợ đen , ấn xuống "Triệu Tín chiếm hữu một phút đồng hồ" điểm kích trả tiền 500 tiền tệ.

"Hắc hắc, Lão Tống" Hoàng Minh âm hiểm cười một tiếng.

"A?" Tống Giai dựa vào Hoàng Minh, khẩn trương nhìn về phía năm mươi mấy người hung thần ác sát thanh niên, đặc biệt là trong tay bọn họ đại đao sẽ còn phản quang, khẩn trương nuốt nước miếng.

"Chờ lấy xem kịch vui" Hoàng Minh cười thần bí.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: : Một điểm hàn mang tới trước theo sau cúc hoa lấy ra

Một đao mắt thường không thể gặp bạch quang bắn vào Hoàng Minh đầu, hấn chỉ cảm thấy toàn thân ầm ập, phảng phất có một thân khí lực dùng không hết.

Trong đầu truyền tới một thanh âm.

"Tiểu gia là XinZhao linh hồn, chiếm hữu trên người người một phút đồng hồ."

"Đậu phộng, nguyên lai tin gia thân trên là cảm giác này?" Hoàng Minh một mặt thật không thể tin, toàn thân tràn ngập lực lượng, mà lại cái này cúc hoa gấp gấp cảm giác, chơi mấy năm lột a lột, chơi vạn năm XinZhao đánh đã, không nghĩ tới hôm nay vậy mà có thể cảm thụ một thanh tin gia chiếm hữu.

Cái này cúc hoa gấp gấp cảm giác, thật là thoải mái!

"Nha, cũng dám cùng chúng ta Đao Khẩu Đường đối nghịch, các huynh đệ, phé cái này hai hàng." Chỉ có bọn họ khi dễ người khác, chỗ nào đến phiên bọn họ bị người khi dễ, một đám tiểu thanh niên trong nháy mắt lửa, giờ đại đao liền muốn nhào về phía Hoàng Minh hai người.

"Rõ ràng Minh ca làm sao đây? Nha, quá nhiều người "

Tổng Giai hô, nhìn về phía Hoàng Minh, lúc ấy thì dọa sợ, chỉ nghe được một tiếng thanh âm quen thuộc.

"Một điểm hàn mạng tới trước, theo sau cúc hoa lấy ra! Demacia!"

Ngay sau đó chỉ gặp Hoàng Minh cầm trong tay Thiên Niên Sát thủ thể, theo sau giống một trận gió đồng dạng xông ra, theo sau ào ào ào không đến một phút đồng hồ thời gian chỉ nghe được từng tiếng kêu thảm, rồi mới năm mười mấy người tiểu thanh niên hết thấy bụng bít lấy cái rắm - mắt, thống khổ không chịu nổi nằm trên mặt đất rên rì.

"Cái này cũng quá mãnh liệt a?" Tổng Giai trực tiếp dọa sợ, đây quả thực là tin gia chiếm hữu a, ngâm đến bay lên.

Hoàng Minh cười hi hi đứng ở trung ương, nhìn bề ngoài phong khinh vân đạm, trên thực tế tâm lý đã sớm ba đào hung dữ, rồi sau đó lạnh lùng hướng đi cầm đầu cái kia thanh niên tóc đỏ.

Hắn bụng bít lấy cúc hoa, còn chưa kịp phản ứng, ngẩng đầu nhìn thấy Hoàng Minh tới, trong nháy mắt dọa đến kém chút tè ra quần, theo sau chỉ cảm thấy tóc bị người kéo một cái, chính cái đầu hung hăng đụng trên mặt đất, nhất thời đầu choáng váng hoa mắt, người này quá đặc biệt sao hung tàn.

Thanh niên tóc đỏ muốn chết tâm đều có, trên đầu bị đâm đến choáng váng cũng coi như, cái rắm - mắt chỗ trực tiếp đau đến Ruột già, tuyệt đã chảy máu.

Hoàng Minh vung một chai bia làm một tiếng nện ở cái kia thanh niên tóc đỏ trên đầu, trong nháy mắt kết thúc chiến đấu.

Lúc này bên cạnh cái kia nhìn giống lão nhị thanh niên tóc lục chính bụng bít lấy cái rắm - mắt nằm trên mặt đất rên rì, gặp Hoàng Minh nhìn về phía hắn, dọa đến hai chân run rẩy, đều nhanh muốn nói không ra lời : "Khác khác khác đừng động thủ, ta ta là Hà lão đại người "

Tay hắn nhịn không được liều mạng run rẩy, phía sau đại đao đã sớm rơi trên mặt đất.

Hoàng Minh chậm rãi đi qua, vỗ nhẹ đập người này mặt, cười nhạt một tiếng : "Đánh thì là các ngươi Hà lão đại, không muốn chết thì dẫn ta đi gặp các ngươi Hà lão đại, lão tử ngược lại muốn xem xem muốn mạng của lão tử người đến cùng là cái gì mặt hàng."

Nghe vậy, thanh niên tóc lục dọa đến toàn thân phát run, thật không thể tin nhìn lấy Hoàng Minh, một mặt do do dự dự, Hoàng Minh một thanh trực tiếp đem nhắc lên, lạnh lùng nói : "Không muốn chết thì cho lão tử dẫn đường."

"Gi Hà lão đại ngay ở chỗ này ta ta mạng "

Làm Hoàng Minh cùng Tổng Giai tìm tới Hà Văn Hào thời điểm, Hà Văn Hào đang đối với một cái gọi cảm mỹ nữ động thủ động cước, một bên ý đồ muốn đem

Theo dưới thân thể, một bên không ngừng tiện hề hề cười : "Mỹ nữ, bồi ca ca thật tốt chơi đùa, toàn bộ Tân Thị đều là lão tử địa bàn, chỉ cần ngươi từ đằng sau Lão Tử dễ chịu, từ đó sau này ngươi chính là Tân Thị đại tẩu, Ha-Ha "

Mỹ nữ này không là người khác, chính là tiểu yêu Tinh Vũ Vi, lúc này nàng nổi giận dùng dùng trừng mắt Hà Văn Hào, dùng lực chống ra hắn lấy giữ một khoảng cách, nổi giận nói : "Hỗn đản, ngươi buông ra cho ta, chọc ta, lão nương chẳng cần biết ngươi là ai, đừng nói là Tân Thị, trong nước đem không có người đặt chân địa phương "

"Ai u, vẫn rất hung, lão tử ưa thích, Ha-Ha" Hà Văn Hào tiện hề hề cười, liền muốn nhào về phía Vũ Vi trên ngực, "Lão tử chẳng cần biết ngươi là ai, tại Tân Thị lão tử cũng là lão đại, các loại gạo nấu thành cơm, coi như ngươi là Thiên Vương lão tử nữ nhi cũng là nữ nhân lão tử, Ha-Ha "

Hà Văn Hào một thân Smart trang điểm, kinh điển phi cơ đầu tại dâm - cười trung thượng vạt áo động, tiện hề hề chụp vào Vũ Vi bộ ngực, bên cạnh một đám tiểu đệ không ngừng ồn ào lấy.

Tiểu yêu tinh Vũ Vi chỗ nào nghĩ ra được người trước mắt này vậy mà như thế không biết xấu hổ, thậm chí không biết xấu hổ, ngay cả mình chủ ý cũng dám đánh, nhưng là nhìn lấy cái kia đánh tới tiện mặt, ngay sau đó hoa dung thất sắc.

Phanh một tiếng, Hà Văn Hào còn không có kịp phản ứng thì bay ra ngoài, trực tiếp ngã tại cách đó không xa trên bàn rượu, cái bàn trực tiếp bị ngã mục, trên mặt bàn loại rượu toàn bộ vẩy ở trên người hắn, Hà Văn Hào thủ hạ nửa ngày mới phản ứng được, vội vàng chạy tới đem nâng đỡ, miệng bên trong còn không ngừng hỏi thăm : "Lão đại, ngươi không sao chứ?"

"Tên vương bát đản nào dám đánh chúng ta Hà lão đại!"

"Thao, là cái kia hai cái vương bát đản, giết chết bọn chúng!"

"Thao, phế hai cái này Vương Bát con độc nhất."

Hoàng Minh phì phì y phục, lạnh lùng nhìn lấy Hà Văn Hào : "Tự cho là đúng ngốc B, thì ngươi còn dám nhớ thương nhà chúng ta nha đầu, ta nhổ vào. Tiểu yêu tinh, ngươi thế nào chạy tới cái này."

Cuối cùng nhất một câu tự nhiên là nói với Vũ Vi, tiểu yêu tinh ngẩng đầu thấy là Hoàng Minh, vũ mị cười một tiếng, lại có loại khuynh quốc khuynh thành cảm giác : "Thân ái, ta liền biết ngươi sẽ không để cho ta gặp nguy hiểm, hi hi "

"Thân ái?" Tổng Giai lập tức lại gần, sắc - mê mẩn nhìn chăm chăm tiểu yêu tinh sâu v bên trong trắng như tuyết, vron tay, "Mỹ nữ, ngươi tốt, ta gọi Tổng Giai, Hoàng Minh anh em, dài đến cũng so với hần Suất nhiều, không biết ngươi" nói xong thình thoảng vạch trần một chút Hoàng Minh cánh tay, hướng về phía Hoàng Minh chớp mắt chử.

Tiểu yêu tinh tâm lý tố chất không phải bình thường tốt, vừa trải qua những cái kia, trên mặt lại không kinh hoàng chút nào thất thổ chi sắc, hần lệch ra cái đầu hiếu kỳ nhìn mập mập này : "Ta gọi Vũ Vi, Hoàng Minh vị hôn thê."

"Vị hôn thê?" Tổng Giai uể oải nhìn xem Hoàng Minh lại nhìn xem Vũ Vi.

Hoàng Minh một mặt nhưc đầu, cái trán ba cái quạ đen xẹt qua, vừa định giải thích, đột nhiên cảm giác được rung cả mình đánh tới, từ khi tiến vào Nhân Tiên cấp một cảnh giới, Hoàng Minh cảm giác thì biến đến bốn nhảy dị thường.

Ngay sau đó cảm giác được gặp nguy hiểm, Hóa Nhân Kim Chử mở ra, cái kia luân quá đến đại đao phảng phất động tác chậm chiều lại, Hoàng Minh dù cho né tránh đại đao, theo sau một quyền vòng ra, trực tiếp nện ở cái kia đánh lên côn đồ trên mặt, con ngựa kia từ mặt trong nháy mắt lồm đi xuống.

Làm một tiếng, đại đao rơi trên mặt đất, mà con ngựa kia từ trực tiếp ngã đi.

"Hoàng Hoàng Minh" chờ

Hà Văn Hào thấy rõ ràng Hoàng Minh mặt lúc, đó là vừa mừng vừa sợ, kinh hãi là không nghĩ tới Hoàng Minh như thế có thể đánh, mà lại hần phát ra khí tức phảng phất cao không thể chạm son phong, khiến người ta không rét mà run.

Mà vui là đập phá thiết hại vô mịch xử, nhận ủy thác của người hết lòng vì việc người khác, Hà Văn Hào chính đầy thành tìm Hoàng Minh tung tích, thì là muốn hần muốn sống không được, muốn chết không xong, như thế rất tốt, đối phương chính mình tìm tới cửa.

Bị bên cạnh côn đồ nâng đỡ, Hà Văn Hào túm lấy một tiểu đệ đại đao, chỉ Hoàng Minh phần nộ quát : "Chém chết hần, chém chết lão tử có thưởng, có trọng thưởng!"

Nghe vậy, mười cái côn đồ lớn tiếng thì thâm lấy, gior đại đao cùng một chỗ hướng Hoàng Minh bổ nhào qua.

Chỉ là bọn hần động tác tại Hoàng Minh Hóa Nhân Kim Chử bên trong chậm theo rùa đen bò một dạng, bình bình bang bang, cái này mười cái côn đồ đao mất công phu đều bị Hoàng Minh đánh nằm rạp trên mặt đất, tương xứng, đại đao rơi một chỗ.

"Ta đâu phong, gạt người a?" Hà Văn Hào vừa muốn xông lên đi, thế nhưng là không đợi hần tiến lên, mang đến mười cái thiếp thân côn đồ vậy mà thời gian nháy mắt đều ngã trên mặt đất.

Vũ Vi trong mắt lóe ra sáng ngời ánh sáng, chỉ Hà Văn Hào, làm xấu cười : "Thân ái, thay ta đề lại hần."

"Tiểu yêu tinh, khác gọi vậy." Hoàng Minh bất đắc dĩ phun một cái, rồi sau đó chạy ra ngoài Hà Văn Hào đi đến, Hà Văn Hào thấy thế, gior đại đao lớn tiếng thì thâm lấy, mắt lộ vẻ dữ tợn, dùng lực chạy ra ngoài Hoàng Minh bổ tới.

Chỉ là bình thường người với người Tiên, thực lực sai biệt thực sự quá lớn, Hoàng Minh một phát bắt được cổ tay, nhẹ nhàng một ngum, đại đao làm rơi, theo sau nghe được một tiếng kéo kẹt cánh tay đứt gãy thanh âm, Hà Văn Hào phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, muốn tránh thoát lại bị Hoàng Minh theo đến sát sao.

Hắc hắc tiểu yêu tinh Vũ Vi làm xấu cười một tiếng, ưu nhã chạy ra ngoài Hà Văn Hào đi đến, bay lên một chân đá vào Hà Văn Hào hai - chân - ở giữa, Hà Văn Hào phát ra một tiếng càng thêm thê thảm tru lên, trực tiếp miệng sùi bọt mép, ngã đi.

Trước mặt mọi người, hơn nữa còn ngay trước tiểu yêu tinh mặt, Hoàng Minh không thể giết Hà Văn Hào, đành phải tạm thời coi như thôi.

Hoàng Minh cùng Tổng Giai chỉ cảm thấy cái trán có mồ hôi lạnh chảy ra, phía dưới lạnh lẽo, nếu ai gây tiểu yêu tinh này, người nào hần m tuyệt đối phải không may.

Tổng Giai nhin không được bùng bít lấy dưới đũng quần, may mắn lau đi trên trán mồ hôi lạnh, chưa tính hồn thờ dài một hơi, còn tốt lão tử không có loạn động.

Tiểu yêu tinh Vũ Vi theo người không việc gì, vũ mị cười híp mắt, kéo Hoàng Minh cánh tay : "Thân ái, ta liền biết ngươi hội bảo hộ ta, đi, trở về để tỷ tỷ thật tốt hầu hạ ngươi "

Ngạch

Hoàng Minh bất đắc dĩ lắc đầu, hướng về bàn tử nháy mắt, ra hiệu tìm cơ hội chuồn đi.

Tiểu yêu tinh này, cũng không phải dễ trêu, nhìn bề ngoài là cái thành thực mà gọi cảm ngự tỷ, trong thực tế tâm tình tế, đơn thuần.

Vũ Vi lại một mặt không vui : "Thế nhưng là đêm nay nếu không có người, người ta liền bị khi dễ, còn lại bị người khác khi dễ, còn không bằng thật tốt hầu hạ người, đúng không?" Nói tiểu yêu tinh còn nhẹ cần môi dụ hoặc Hoàng Minh.

Bàn tử ở một bên hát nói : Ái tình không phải người muốn mua, muốn mua liền có thể mua

Hoàng Minh đứng đầu một vọn con quạ đen bay qua, bắt đầu dĩ cười nói : "Coi như vừa mới ta không xuất thủ, người cũng sẽ không có sự tình, không phải sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: : Hà Văn Hào cái chết

"Không thú vị..." Tiểu yêu tinh Vũ Vi phun một cái, rồi sau đó trừng liếc một chút cách đó không xa hai người mặc thường phục bảo tiêu, khí ục ục đi ra, giống như tại ghét bỏ hai cái bảo tiêu vô dụng, cái này đều có thể bị phát hiện.

Tiểu yêu tinh sau khi đi, Tống Giai đối đối Hoàng Minh cánh tay, tiện hề hề nói ra : "Dáng người như thế nóng nảy cô nàng, xem ra vẫn là cái đại tiểu thư, người thật đều không muốn?"

Gặp Hoàng Minh không nói, Tống Giai lại tiện tiện nói ra : "Không muốn cho huynh đệ ta a, người nhìn huynh đệ ta cái này tuổi trẻ khí thịnh, hỏa lực chính mạnh, cô nàng kia..."

Hoàng Minh trực tiếp tại Tống Giai đầu bạo nhất đại lật : "Cho người cái đại đầu quý, còn có mở hay không bài đầu?"

Nói hai người đi đến bàn đánh bài trước.

"Mở, mở, mở, lão tử còn sợ người a!" Tống Giai ánh mắt sáng lên, lật lên át chủ bài, dùng lực vung trên bàn, về mặt đắc ý lằng lằng nói nói, "Minh ca, xem trọng, lão tử hết lần này tới lần khác thì bốn tờ lão A, người thua định."

Trên mặt bàn chỉnh chỉnh tề tề bốn tờ lão A, vô cùng bắt mắt chói mắt, thực Hoàng Minh bồi dưỡng dùng Hỏa Nhãn Kim Chử nhìn thấy bàn tử át chủ bài.

"Chờ một chút, Lão Tống, nếu không, chúng ta chơi lớn một chút, đánh cược một lần? Có dám hay không mở?"

"Mở! Mở a, lão tử bốn tờ lão A còn chả lẽ lại sợ người, chỉ cần không phải bán cái mông lão tử đều đánh cược với người!"

Hoàng Minh tặc cười mờ ám cười, khe khẽ thở dài : "Ta thua đem vừa tiểu yêu tinh kia nhường cho người, người thua sau này thì vĩnh viễn làm ca tiểu đệ, không rồi không bỏ! Như thế nào?"

"Tốt, làm! Lão tử còn không tin người có thể có siêu cấp thùng!" Nghe được có mỹ nữ điện thoại Tống Giai nhất thời hai mắt tỏa sáng.

Hoàng Minh nhẹ nhàng lật ra mặt bài, Tống Giai không thể tin xoa xoa mi mắt, nhất thời trợn mắt hốc mồm.

Hoàng Minh lật ra bài là hồng đào A, vừa vặn cùng phía trước bốn tờ bài tạo thành con thoi - a hàng hiệu nhất siêu cấp thùng.

Hoàng Minh hít một hơi thuốc lá, thần nhiên nói : "Được, cứ như vậy đi, sau này người thì cho lão tử bùng trà đưa nước, Ha-Ha..."

Tống Giai sững sờ tại nguyên chỗ, một lát bỗng nhiên nhảy dựng lên, sắc mặt vô cùng kích động, vội vã đuổi theo ra đi : "Không đúng, nha, Minh ca, ta rõ ràng đã có bốn tờ lão A, người thế nào còn có một trương A? Nha, người chơi bản! Câu này không tính."

Hoàng Minh mây trôi nước chảy, giống như cười mà không phải cười nói ra : "Ta chơi bản? Lão Tống, mình đừng thua không nổi được không? Người lão A là A, chẳng lẽ ta lão A cũng không phải là A a? Ai, người này a, sợ nhất là thua không nổi..."

Tống Giai nhảy dựng lên, mắng : "Ta đi, Minh ca, nghĩ không ra tốt nghiệp không có

bao lâu người vậy mà trở nên như thế không biết xấu hổ a, lúc trước ta thật sự là mắt mù cùng người xưng huynh gọi đệ!"

"A? Còn có tính khí? Thế nào không muốn tiểu yêu tinh số điện thoại đâu?"

Tổng Giai lập tức tích tụ ra cái kia tiêu chuẩn thịt mỡ nụ cười, lấy lòng nói : "Lão đại, lão đại, người nhìn người, một điểm hài hước cảm giác đều không có, ta đây không phải phát triển phát triển bầu không khí nha, sau này người chính là ta lão Tổng đại ca, người để cho ta hướng Đông ta tuyệt không hướng Tây, hôm nay tiền thưởng, ta mời, thì như thế định."

"Ai ư, có giác ngộ, này mới đúng mà!"

"Hắc hắc, đúng thế, đúng thế!" Tổng Giai ân cần cười, sát ruột mắt chỉ nhìn Hoàng Minh điện thoại di động, chỉ gặp hần chậm rãi đưa điện thoại di động để vào túi, rồi mới vỗ vỗ chính mình bả vai, lời nói thâm thúy nói ra : "Có giác ngộ là chuyện tốt, sau này tiếp tục bảo trì, có điều coi như thế, cái này số điện thoại ta cũng sẽ không cho người."

"Đậu phộng..."

Tổng Giai xạm mặt lại, thuận tay nắm lên Hoàng Minh tấm kia lão A.

"Nha, còn nói không có chơi bản, Hoàng Minh, người này đến bài liền theo chúng ta bộ này bài không giống nhau, đứng lại, người nha đừng chạy..."

...

Ngày thứ hai đêm khuya, Hà Văn Hào vừa từ bệnh viện trở về, hai cánh tay đều bị băng vải che phủ cực kỳ chặt chẽ, bước đi khắp khiêng, một đám tiểu đệ chờ đến nhà trọ cửa.

"Mẹ, cái này Hoàng Minh, chẳng những giết Cửu Chi, hiện tại còn dám theo lão tử động thủ, các người cho ta gọi một đám huynh đệ, ta không muốn ngày mai còn nhìn thấy hần tại Tân Thị hoạt động."

"Lão đại, tiểu tử kia rất có thể đánh, ra tay lại ngoan độc, chỉ sợ các huynh đệ không phải đối thủ của hần a."

Hà Văn Hào ba một bàn tay phiền tại cái kia tiểu đệ trên mặt : "Sợ? Sợ lời nói lão tử hiện tại thì cho người đi gặp Diêm La Vương, không phải liền là cái biết chút công phu mèo ba chân tiểu tử sao? Tiểu tử kia lợi hại hơn nữa có thể có viên đạn nhanh?"

"Lão đại, tiểu nhân mình bạch, cái này phải." Nói cái kia tiểu đệ thì hướng mặt ngoài chạy tới.

Hà Văn Hào lời mặc dù nói như vậy, thế nhưng là tâm lý lại càng phát ra không có sức, không biết làm tại sao tiểu tử kia không khỏi cho trong lòng của hần có cổ cực đại trùng kích, vội vàng gọi lại cái kia đi ra ngoài tiểu đệ, quát : "Mẹ, phải thêm ít nhân thủ, lão tử không muốn để cho hần nhìn thấy ngày mai thái dương."

"Đứng!"

Các tiểu đệ tán đi sau Hà Văn Hào đi vào phòng ngủ mình, vừa mới mở ra phòng ngủ đèn, cả người trong nháy mắt không tốt, trực tiếp dọa đến toàn thân phát run, phảng phất như thấy quỷ giống như.

Lúc này Hoàng Minh đang ngồi ở Hà Văn Hào phòng ngủ ghế sa lon bằng da thật, bắt chéo hai chân cười từ từ nhìn lấy hần.

"Người... Thế nào là người?"

người... Là thế nào tiến đến?"

"Thế nào tiến đến?" Hoàng Minh cười lạnh, "Ta muốn nói là thần tiên giúp ta, người tin không? Người đang làm, trời đang nhìn."

Hà Văn Hào lúc này hồi hận phát điên, hần mới không phải vì cái gọi là Cửu Chi Ca báo thù mới muốn Hoàng Minh mệnh, mà lại lấy người tiền tài thay người tiêu tai, tại hần dạng này trong mắt người không có cái gì cái gọi là huynh đệ nghĩa khí, chỉ có tiền cùng lợi ích.

Bất quá, chi đồ thừa hần gây không nên dây vào người, lúc này Hà Văn Hào nhìn lấy Hoàng Minh, phảng phất nhìn thấy từ địa ngục ác ma, dọa đến trực tiếp phù phù té quỵ dưới đất.

Hà Văn Hào không biết Hoàng Minh muốn làm cái gì, trong lòng long đong bất an, ngu ngốc đều biết chắc không phải tìm đến mình cảm được soi dũa đàm : "Rõ ràng... Minh ca, ngài lớn như vậy rồi nửa đêm, tìm có chút sự tình?"

Hoàng Minh mây trôi nước chảy gật gật đầu.

"Trước kia... Trước kia sự việc đều là tiểu đệ sai, tiểu đệ có mắt không biết Cự Thần, không nên đắc tội Minh ca, tốt như vậy không, tiểu đệ đem lòng bàn tay kẻ tiếp bàn khâu cho Minh ca, còn hi vọng Minh ca ngài đại nhân không chấp tiểu nhân, bỏ qua cho tiểu đệ lần này."

"Không cần thiết." Hoàng Minh cười nhạt một tiếng, giống như đang nói một kiện theo chính mình không liên hệ sự việc, mây trôi nước chảy nói nói, "bởi vì ta xưa nay sẽ không theo người chết nói nhảm."

Hà Văn Hào trong lòng nhất thời rồi một chút, trong nháy mắt nản lòng thoái chí, sắc mặt trở nên trắng bệch trắng bệch, dữ tợn gạt ra một cái cục hoa nộ

cười : "Rõ ràng... Minh ca, ngài thật thích nói giỡn."

"Ta cũng sẽ không theo người chết nói đùa." Hoàng Minh từ tốn nói.

Sợ, Hà Văn Hào triệt để sợ, hai chân phát run, bộ mặt dữ tợn, khàn giọng liệt phế quát : "Tại sao?"

Hắn không thể nào hiểu được, chính mình còn rõ ràng không có đối ra tay, khó trách vèn vèn bởi vì đùa giỡn hắn vị hôn thê, liền muốn sát nhân diệt khẩu, người này cũng đủ hung ác.

"Cửu Chi cái kia ngọc B bắt cóc nữ hài là muốn hiểu kính người đi?" Nói đến đây, Hoàng Minh sầm mặt lại, một chân trực tiếp đá vào Hà Văn Hào giữa hai chân, trong nháy mắt có một loại trứng nát cảm giác, cái kia Hà Văn Hào bụng bít lấy dưới đũng quần thống khổ nằm trên mặt đất rên rỉ.

Hà Văn Hào hiểu rõ, triệt để hiểu rõ, nguyên lai là bởi vì nữ hài kia...

"Ta... Ta... Đây hết thảy đều không liên quan chuyện ta, đều là Cửu Chi cái kia hỗn đản tự chủ trương..." Hà Văn Hào thống khổ lăn lộn trên mặt đất lầy, rên rỉ, đột nhiên trong mắt của hắn một đạo tàn nhẫn lãnh mang hiện lên, đột nhiên mọc ra một cây dao găm, "Lão tử giết người."

Con nào hắn trả chưa tiến lên, chỉ cảm thấy cổ họng mát lạnh, theo sau nghe được phía sau dần dần đi xa tiếng bước chân, "Người đang làm, trời đang nhìn!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: : Người muốn đối với người ta phụ trách

"Cái gì?" Tạ Diễm Hạo ngồi tại thị ủy phòng thư ký làm việc, tiếp vào điện thoại vậy mà không để ý đến thân phận nhảy dựng lên, phần nộ chạy ra ngoài điện thoại rống nói, "Hà Văn Hào chết? Cái này đặc biệt sao không dùng câu vật."

Nói thờ phỉ phỉ cúp điện thoại, vốn định dùng Hà Văn Hào là bài này làm Hoàng Minh, không nghĩ tới Hà Văn Hào lại bị giết, chết tại trong phòng ngủ mình.

"Tạ thúc, không phải ta nói ngài, ngài thật sự là càng sống vượt qua đi, liền như thế cái ngoại lai người làm công đều đối phó không." Lưu Tử Dục ngồi trên ghế làm việc, lúc này trên mặt hắn còn đeo băng.

Nghe Lưu Tử Dục lời nói, Tạ Diễm Hạo cũng không có tức giận, trong mắt lóe lên lão hồ ly giao hoạt, bắt chéo hai chân ngồi ở trên ghế sa lon, nói ra : "Thế nào, hiền chất có cái gì kế sách hay?"

Lưu Tử Dục nghĩ đến ngày đó tại Hải Hà hội sở nhận nhục nhã, giận không chỗ phát tiết, trong mắt một cổ tàn nhẫn màu đậm hiện lên, lạnh lùng nói : "Tại Tân Thị không có ta Lưu thiếu làm không được sự tình, cũng không có ta làm không rơi người!"

"Ha-Ha, tốt, hiền chất, đã cái kia Hoàng Minh là chúng ta hai nhà cửu nhân, hai chúng ta nhà sao không liên thủ đâu?" Tạ Diễm Hạo ngoài cười nhưng trong không cười, âm trầm hừ lạnh, "Lão tử muốn để hắn tại Tân Thị kéo dài hơi tàn sống sót, muốn sống không được muốn chết không xong, cho hắn biết đắc tội chúng ta Tạ gia hạ tràng."

"Ha-Ha, thống khoái, Tạ thúc quả nhiên là cái ngay thẳng người, văn bối bội phục bội phục." Lưu Tử Dục âm trầm cười lạnh, đột nhiên đứng lên, đi đến ghế xô-pha bên cạnh, "Tiểu chất này cũng có một kế, có điều chỉ sợ muốn phiền phức Tạ thúc ngài cục trưởng này tự thân xuất mã một chuyến."

Nghe được có biện pháp tốt đối phó Hoàng Minh, Tạ Diễm Hạo ngay sau đó mi mắt sáng lên, hồi tưởng lại Hoàng Minh lúc ấy nói câu kia "Dùng không bao lâu, người hội quý xuống đi cầu ta bỏ qua cho người Tạ gia vô tri!" Bây giờ tâm lý vẫn như cũ phát lạnh.

"Hoàng Minh đi vào Tân Thị sau khi vẫn nghe ngóng Cửu Chi tung tích, trước đó không lâu Cửu Chi chết tại Song Lâm quán Bar đường phố, trước Thiên Hoàng Minh tại Hải Hà hội sở cùng Hà Văn Hào lên xung đột, tối hôm qua Hà Văn Hào thì chết trong nhà mình ngài vị này Công An Cục Cục Trưởng đại nhân đối cái này ngoại lai người làm công thật đúng là khách khí a "

"Lão tử cũng không muốn để hắn chết trong tù, dạng này cũng quá tiện nghi tiểu tử kia." Tạ Diễm Hạo âm mặt nói.

"Ha-Ha, Tạ thúc, tiểu chất nói người càng sống vượt qua đi quả nhiên không có oan uổng người" Lưu Tử Dục âm u cười, "Sống không bằng chết cũng không quang ở bên ngoài, đến bên trong thế nhưng là chúng ta địa bàn, muốn hắn như thế nào hắc hắc, còn không phải chúng ta nói tính toán?"

Nghe vậy, Tạ Diễm Hạo ánh mắt sáng lên, hưng phấn đứng lên, có điều theo sau vừa lo lo ngồi xuống : "Nói thì nói thế không sai, ta mặc dù là cục trưởng không sai, có điều trong ngục giam sự tình đều là Lão Tổng đầu nói tính toán, người cũng biết Hoàng Minh cùng Lão Tổng đầu đưa con kia căn bản cũng là một đám

"

"Có ta hai nhà thế lực liên thủ, chỉ là một cái Phó cục trưởng, chẳng lẽ Tạ thúc không muốn thừa này đem Lão Tổng đầu cho" nói Lưu Từ Dục đối với mình khoa tay lấy cất cổ động tác.

Tạ Diễm Hạo nghe nghe, mi mắt không khỏi sáng lên, nghĩ đến đối thủ một mất một còn Lão Tổng đầu chết thảm ngục giam mà Hoàng Minh trong tù bị ngược đãi cảnh, hẳn hưng phấn đến cũng không ngồi yên được nữa, vội vàng đứng dậy.

Lưu Từ Dục âm u cười nói : "Tạ thúc muốn đi đâu?"

"Hiện chất, quả nhiên Trường Giang sóng sau dồn sóng trước, lão Lưu gia không nổi a, ta trước cáo từ."

Mà lúc này đang cho nha đầu cùng tiểu hồ ly Tân Phàm làm thủ tục xuất viện Hoàng Minh tự nhiên không biết phát sinh dạng này đại sự.

"Lão công, chúng ta cái này là muốn đi đâu?" Tiểu hồ ly hai tay nâng cằm lên chớp song mắt thấy Hoàng Minh, mở miệng một tiếng lão công làm cho có thể ngọt có thể thuận miệng.

Hoàng Minh trên trán tam điều hắc tuyến lấy xuống, làm tốt thủ tục xuất viện trực tiếp theo tiểu hồ ly xe lăn bên cạnh đi qua, hướng đi ngoài cửa lớn.

"Uy uy lão công , chờ ta một chút a" tiểu hồ ly liều mạng kêu, vạch lên xe lăn muốn đuổi kịp đi, hướng về phía Băng Dương hô nói, " nha đầu, còn không tranh thủ thời gian giúp chị dâu một tay?"

Đoạn thời gian gần nhất Tân Phàm một mực lấy chị dâu tự xưng, tự nhiên mà vậy cũng theo Hoàng Minh một dạng gọi Băng Dương nha đầu.

Băng Dương bắt đắc dĩ lắc đầu, nhàn nhạt cười một tiếng, đẩy tiểu hồ ly đang muốn đi lên phía trước, đột nhiên Hoàng Minh dừng bước lại, đi tới, cúi người, hai tay chống lấy xe lăn hai bên, cúi đầu

Tiểu hồ ly chỉ cảm thấy Hoàng Minh mặt cách mình chỉ có một cm khoảng cách, hẳn trong mũi hô hấp tán mát ra thành thực nam tính mị lực để tiểu hồ ly không khỏi tâm hoa nộ phóng, Hoàng Minh bờ môi cách mình bờ môi cũng liền một cm, nhìn qua là như vậy gọi cảm!

"Tiểu hồ ly, người cẩn thận dẫn lừa thân trên!" Hoàng Minh nhàn nhạt nhìn tiểu hồ ly liếc một chút, theo sau tại trên trán đánh một chút, còn chưa chờ tiểu hồ ly kịp phản ứng liền tiêu sái quay người, chạy ra ngoài cửa bệnh viện đi đến

Nửa ngày, tiểu hồ ly mới hồi phục tinh thần lại, Hoa Si - mê gái (trai) nâng cằm lên : "Tốt Suất a, vì sao ta vừa không nhào tới."

"Ta mặc kệ, ta mặc kệ thân nhân người nhà liền muốn đối với người ta phụ trách, đời này ta Trịnh Tân Phàm theo định người "

Phía sau truyền đến tiểu hồ ly **, ngách, Thôi Hồn thanh âm, Hoàng Minh một cái lão đảo, kếm chút ngã xuống.

Ai, tiểu hồ ly, không dễ chọc a, tranh thủ thời gian rút lui.

Băng Dương nhìn xem chặt vật chạy đi Hoàng Minh, nhìn nhìn lại chu môi Hoa Si - mê gái (trai) nâng cằm lên tiểu hồ ly, bắt đắc dĩ lắc đầu, miệng bên trong mắng : "Ai, đáng thương ta mẹ già còn tần tần khổ khổ cho lão ca xem mắt cái đối tượng a."

Tiểu hồ ly trong mắt đột nhiên lóe ánh sáng, phảng phất người được mờ ám, quay đầu nhìn chằm chằm Băng Dương : "Nha đầu,

Người vừa nói cái gì?"

"Không có cái gì, ta nói đi thôi, tẩu tử "

"Cái này còn tạm được, hi hi "

Trở lại Hoàng Minh cố ý cho nha đầu cùng Tân Phàm thuê trong căn hộ, làm nha đầu cùng tiểu hồ ly đi tiến gian phòng còn không tới kịp tán thưởng nhà thật to lớn thời điểm.

Hoàng Minh đem ba bát nóng hồi trứng gà canh bùng đến trên bàn cơm, nhìn thấy nha đầu hai người tiến đến, vừa cười vừa nói : "Rốt cục đến? Nhanh lên tới, ăn chút điểm tâm."

Làm nha đầu ánh mắt rơi vào ba bát trứng gà canh phía trên thời điểm, nằng trong nháy mắt ngơ ngác đứng tại chỗ, vành mắt lóe ra trong suốt lệ quang.

Hoàng Minh phì phì y phục, mỉm cười nói : "Ngốc nha đầu, còn đứng lấy làm gì? Thật lâu chưa ăn qua trong nhà trứng gà canh a? Không biết có hay không mẹ nấu ăn "

"Ca!" Băng Dương cũng nhin không được nữa, tiến lên, đem Hoàng Minh chăm chú ôm vào trong ngực, nước mắt cũng nhin không được nữa rơi đi xuống, "Ca "

"Ngốc nha đầu!" Hoàng Minh thân mật đem Băng Dương ôm vào trong ngực, vỗ nhẹ vỗ đầu nàng, nhẹ nói nói, " ca biết trong lòng ngươi khổ, yên tâm sau này có lão ca, tuyệt đối sẽ không để ngươi chịu một chút ủy khuất."

Băng Dương trừng điệp gật đầu, nước mắt ngăn không được rơi đi xuống, trong khoảng thời gian này như thế nhiều chuyện phát sinh tại một cái đại học nữ sinh trên thân, dù cho Băng Dương lại thế nào kiên cường cũng không chịu nổi, lúc này ở lão ca trong lòng ngực, nàng mới cảm giác được nhà ấm áp.

"Nha đầu, không có việc gì, không khóc, đến, chúng ta ăn trứng gà canh!" Hoàng Minh thân mật nói.

"Ừm!" Băng Dương lau đi trên mặt nước mắt, cười cầm một muỗng, rồi mới liên tục gật đầu, gọi thẳng ăn ngon thật, nàng tóc dài tản mát trên bàn, đều đã ngăn trở mặt nàng, thế nhưng là nàng lại không quan tâm, tiếp tục cúi đầu từng ngụm từng ngụm ăn trứng gà canh.

Gặp nha đầu ăn đến như thế vui vẻ, Hoàng Minh trên mặt lộ ra vui mừng nụ cười, còn nhớ rõ khi còn bé nha đầu luôn luôn hấp tấp đi theo chính mình phía sau, nhìn lấy phụ mẫu tại nông điền bên trong cần mẫn khổ nhọc lấy, chuyện cũ rõ mồn một trước mắt.

Rồi sau đó Hoàng Minh cũng đem tiểu hồ ly đẩy lên trước bàn cơm.

"Nha đầu, ta nhớ được khi còn bé trong nhà nghèo "

"Ân ân!" Băng Dương miệng lớn ăn trứng gà canh, cười ngẩng đầu, nhìn lấy Hoàng Minh, "Ca luôn luôn đem chính mình cái kia phần đều cho ta, sợ ta không đủ ăn, hi hi."

Thực sinh hoạt chính là như vậy, bình bình đạm đạm, lại vui vui sướng sướng, hi vọng nhiều thời gian có thể ngừng lưu tại thời khắc này lâu một chút.

"Ngốc nha đầu." Hoàng Minh thân mật vuốt ve Băng Dương đầu, đột nhiên điện thoại di động chấn động, đầu bên kia điện thoại truyền đến Tống Giai thống khổ tiếng khóc, nghe nghe, Hoàng Minh sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi, cuối cùng nhất phần nộ đến mặt không biểu tình.

"Cái gì! Tống thúc hấn "

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: : Hoàng Minh vào tù

Làm Tống Giai đi vào Hoàng Minh phòng cho thuê một đường thời từ vô cùng chật vật, toàn thân cao thấp có thể nói là không có một tác tốt da thịt, mặt thậm chí bị đánh đến sưng không được.

Nhìn lấy Tống Giai cái này bộ dáng chật vật, Hoàng Minh giận, làm nghe xong bàn tử nói chân tướng sau, Hoàng Minh trên trán gân xanh chuẩn bị nổ lên.

Nguyên lai là cục trưởng Tạ Diễn Hạo cùng Thị Ủy Bí Thư lấy ăn hối lộ trái pháp luật có lẽ có tội danh cường ép đem Tống Giai cái kia Phó cục trưởng lão ba bắt bỏ vào trong ngục giam, mà Tống Giai trong nhà tài sản tự nhiên mà vậy toàn bị mất, bàn tử sao có thể đồng ý sự việc này, ngăn cản đến niêm phong cảnh sát, kết quả là bị đánh thành dạng này...

"Hoài! Diễn! Hạo!" Hoàng Minh cắn răng, từng chữ nói ra hô, hai tay dùng lực nắm chặt quyền đầu, móng tay đều muốn lòng bàn tay cho đâm rách, máu tươi chậm rãi chảy ra, rơi trên sàn nhà.

"Minh ca... Ta hiện tại thật không biết nên thế nào xử lý, cha ta hấn, lớn tuổi thân thể lại không tốt, mà lại hấn..."

"Hấn một mực phụ trách ngục giam sự tình, đám kia tù phạm hấn hấn so hấn Ngục Trưởng càng sâu, hiện tại hấn vào tù, có trời mới biết sẽ phát sinh chuyện gì..."

Tống Giai ngồi dưới đất, nước mắt đã ngăn không được chảy xuống, vừa nghĩ tới thân thể không tốt Tống lão đầu vô duyên vô cớ lang thang vào tù, đám kia trời đánh tù phạm, từng cái đều là không muốn sống chủ...

Hoàng Minh nhìn lấy chật vật như thế Tống Giai, tâm lý vừa đau vừa hận, ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết, cái này Tạ Diễn Hạo rất

rõ ràng là trả thù chính mình giận chó đánh mèo đến già người nhà họ Tống.

"Minh ca, ta... Ta đi cùng cái kia họ hoài liễu..." Tống Giai kêu khóc liền muốn xông ra ngoài đi.

Hoàng Minh mặt không biểu tình đứng tại chỗ, một thanh niú lại hấn cánh tay đem ngăn lại, nói khẽ : "Lão Tống, chuyện này giao cho ta!"

Thanh âm tuy thấp, nhưng lại làm kẻ khác không có cách nào phản kháng!

Đúng lúc này ngoài cửa tiếng còi cảnh sát đại tác phẩm, mấy cái chiếc xe cảnh sát ngừng dưới lầu, tại một cái ô tô phục trung niên nam tử chỉ huy hạ, một đám cảnh sát trẻ tuổi đi theo hấn trực tiếp xông tới, khinh thường nhìn mặt đầy nước mắt Tống Giai rồi sau đó đem ánh mắt dừng lại tại Hoàng Minh trên thân, rồi sau đó giả vờ giả vịt hô : "Ta là Tân Thị công an cục cục trưởng Tạ Diễm Hạo, Hoàng Minh ở đâu, cắt ra đây cho ta?"

Nha đầu bọn người nhìn lấy một đám xông tới cảnh sát tất cả đều tròn mắt hốc mồm, Tống Giai thấy là Tạ Diễm Hạo kém chút không có nhào tới hung hăng đánh lão tiểu tử kia một hồi, còn tốt Hoàng Minh đem cản lại, rồi sau đó bình thân nhìn lấy Tạ Diễm Hạo, nói ra : "Ta chính là!"

Tạ Diễm Hạo khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, ở trên cao nhìn xuống nói : "Người dính líu tới hôm qua nhập thất án giết người kiện, người bị bắt!"

nghe vậy, Tống Giai triệt để giận, hướng về phía Tạ Diễm Hạo quát : "Chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng đồ, vật, ta cùng người liễu, nếu là Minh ca cùng cha ta có cái gì không hay xảy ra lời nói, lão tử cho dù chết cũng lôi kéo người cùng chết!"

"Hừ!" Tạ Diễm Hạo khinh thường hừ nói, "u, đây không phải Tống đại thiếu gia sao? Vậy mà nhục mạ bản cục trưởng, chẳng lẽ người cũng muốn bị bắt sao? Người tới, cho ta hung hăng đánh cho hấn một trận!"

Tiếng nói nói, Tạ Diễm Hạo phách lối cười, khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh bọn người, phảng phất tại nhìn con kiến hôi, theo liền có thể bóp chết.

Nghe được cục trưởng lên tiếng, mấy cái cảnh sát trẻ tuổi thì muốn xông lên đi cho Tống Giai một hồi đánh cho tề người, Hoàng Minh đem Tống Giai kéo trở về, cản ở sau người, lạnh lùng trừng mấy cái cảnh sát trẻ tuổi liếc một chút, hoảng sợ đến bọn hấn kém chút hồn đều theo cái rầm - mất bay ra ngoài.

Hoàng Minh đứng tại Tạ Diễm Hạo trước mặt, nhú nhú mày, lạnh lùng nói : "Người khẳng định muốn bắt ta?"

Tạ Diễm Hạo phách lối cười, dùng tay chỉ Hoàng Minh, bộ mặt bởi vì đắc chí mà quá mức dữ tợn, khinh thường nói ra : "Lão tử nói qua, tại Tân Thị đắc tội ta Tạ gia, thì phải làm cho tốt sống không bằng chết chuẩn bị, Ha-Ha... Tiểu tử, người muốn theo lão tử đâu? Còn kém xa lắm "

Băng Dương trừng gà canh vừa ăn một nửa, nằng nặc đứng dậy, quát : "Không có bằng chứng, các người bằng cái gì bắt ta ca?"

"Chứng cứ, các huynh đệ người nhìn, nằng nói muốn chứng cứ..."

"Ha-Ha, nói cho các người biết, tại Tân Thị cục trưởng chúng ta cũng là vương pháp, cũng là chứng cứ."

Một đám cảnh sát trẻ tuổi tranh cười gằn, phách lối đối với Hoàng Minh bọn người khoa tay múa chân.

Tạ Diễm Hạo lại bày làm ra một bộ chính nghĩa lăng nhiên bộ dáng : "Nói với các người qua bao nhiêu lượt, không phải vậy nói đến như thế rõ ràng Ha-Ha... Muốn chứng cứ đúng không? Lão tử có là bó lớn chứng cứ, Hoàng Minh, lão tử cảnh cáo người, vô luận người là cái gì thân phận, vô luận người cùng Hoàng lão sư cái gì quan hệ, tại Tân Thị, lão tử cũng là Như Lai, cho dù người là Tôn Ngộ Không cũng trốn không thoát ta Ngũ Chi Sơn, thức thời lời nói ngoan ngoãn thủ chịu trời, nếu không chúng ta có quyền hiện trường đưa người đánh chết."

Cho dù Hoàng Minh hiện tại vũ lực mạnh hơn, cũng không có khả năng thắng được qua viên đạn, huống hồ lần này hấn là thật giận, rồng có vảy ngược, mà cái này Tạ Diễm Hạo lại liên tiếp xúc phạm Hoàng Minh phòng tuyến cuối cùng, hấn đã theo tâm lý đem cái này xử từ người.

Tạ Diễm Hạo gặp Hoàng Minh không nói lời nào cho là hấn sợ, ngay sau đó càng thêm lớn lối, nằng quát : "Theo lão tử đâu, lão tử để người sống không bằng chết, người tới cho ta khảo đi."

Hoàng - Băng Dương ngậy người, không lo được lại suy nghĩ lung tung, nhìn về phía Hoàng Minh, ngữ khí lo lắng nói : "Ca, người không thể bị bọn họ mang đi."

Hoàng Minh mỉm cười, nhìn xem

nha đầu, ra hiệu hấn không cần lo lắng, rồi sau đó đem ánh mắt nhìn về phía Tạ Diễm Hạo, chậm rãi duỗi ra bản thân hai tay, rồi mới dựa vào, cười nhạt nói : "Người khẳng định muốn bắt ta sao?"

Tạ Diễm Hạo bên cạnh cảnh sát trẻ tuổi cầm công tay hướng đi Hoàng Minh.

Hoàng Minh không ngăn ngại chút nào, vẫn như cũ nhìn lấy Tạ Diễm Hạo, vẫn như cũ cười nhạt nói : "Người đang làm, trời đang nhìn!"

Nghe vậy, Tạ Diễm Hạo phách lối nộ cười trong nháy mắt trở nên nghiêm túc lên.

Hoàng Minh vẫn như cũ duy trì cái kia nộ cười nhàn nhạt : "Người có thời gian chính là như vậy, cho người cơ hội người không nắm chặt ở!"

Lời nói này đến rất bình thản, lại làm cho Tạ Diễm Hạo tâm lý một trận rồi, sắc mặt hơi đổi một chút, quát : "Người nói cái gì!"

"Ta nói, đã người muốn chết, ta liền bồi người tốt nhất chơi đùa!"

Xoạt một tiếng, còng tay đem Hoàng Minh cho còng lại.

Nhưng mà Hoàng Minh cái kia trấn định tự nhiên vẻ mặt và khinh thường ánh mắt, để Tạ Diễm Hạo tâm lý hoảng sợ, phảng phất bị còng đi không phải hấn Hoàng Minh, mà là mình một dạng, thẹn quá hoá giận, Tạ Diễm Hạo quát : "Mang đi, cho lão tử mang đi!"

Ong ong ong!

Lúc này Hoàng Minh điện thoại di động chấn động, hấn cười cười, nhìn về mặt khăn trương Tạ Diễm Hạo, khinh thường lấy điện thoại cầm tay ra, rồi sau đó tắt máy ném cho nha đầu, rồi mới đối với Tạ Diễm Hạo nói ra : "Đã người sốt ruột xuống địa ngục, vậy thì đi thôi!"

"Nhanh hấn m mang cho ta đi, mang đi!" Tạ Diễm Hạo thẹn quá hoá giận dữ tợn quát.

Hoàng Minh cười nhạt một tiếng, không giống nhau cảnh sát trẻ tuổi áp, trực tiếp đi đến trước nhất đầu, đi tới cửa, hấn tiêu sái quay đầu lại, mắt nhìn Tống Giai, trong mắt mang theo phó thác chỉ ý, gấp bàn từ gật gật đầu, hấn cười, cười đến rất tự nhiên, rồi sau đó tự tin nói ra : "Nha đầu, đừng lo lắng, các người an tâm dưỡng bệnh hai ngày, lớn nhất đối hai ngày, ta liền sẽ trở về!"

Đây là trần trụi tuyên chiến, càng là đối với Tạ Diễm Hạo nhục nhả!

Nhìn lấy Hoàng Minh cái kia không biết này đến tự tin cùng không hợp phù lễ thường trấn định tự nhiên, còn có Hoàng Minh vừa mới nói câu nói kia, Tạ Diễm Hạo tâm lý càng phát giác sợ hãi.

Người đang làm, trời đang nhìn!

Dùng không bao lâu, người hội quỷ xuống đi cầu ta bỏ qua cho người Tạ gia vô tri!

Đã người muốn chết, ta liền bồi người tốt nhất chơi đùa!

Mỗi chữ mỗi câu đều chăm chú chụp lấy Tạ Diễm Hạo trong lòng, hấn hung hăng nắm chặt quyền đầu, người này nhất định phải làm cho hấn chết trong tù.

Chờ Hoàng Minh sau khi đi, Tống Giai điện thoại vang lên, đầu bên kia điện thoại truyền đến Vũ Vi tiểu yêu tinh vũ mị mà giận dữ thanh âm.

"Hoàng Minh tiểu tử kia đâu? Cũng dám treo tỷ điện thoại..."

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: : Tiểu yêu tinh đối đầu tiểu hồ ly

Nhìn qua vượt ngục các loại ngục giam điện ảnh, đều biết, vào ngục giam thứ nhất soát người, thứ hai trừ độc, thứ ba đau nhức đánh một trận.

Việc này Hoàng Minh trên chân mang theo nặng nề xiềng chân, mặc lấy quần áo tù đứng xếp hàng ngũ chính muốn đi vào một gian mật thất, mật thất bên trong đầu truyền đến từng tiếng kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

"Số 60, đến người mau cút đi vào." Một tên giám ngục không chút nào quản tên kia tù phạm không ngừng thờ dài cầu xin tha thứ, một tay lấy tiến lên trong mật thất, theo sau liền truyền đến một mảnh thê tiếng kêu thảm thiết, đợi đến gọi tiếng kết thúc thời điểm, cái kia tù phạm trực tiếp là bị kéo lấy đi ra, máu me khắp người, chỉ sợ xương cốt không tề vị cũng phải nằm trên giường hơn nửa tháng.

Theo sau sắp xếp ở phía trước tù phạm có đồng dạng bị đau nhức đánh một trận, có trực tiếp không dùng tiến mật thất đến trông coi chỗ, hiển nhiên là trước đó đã cho giám ngục chỗ tốt, rốt cục đến Hoàng Minh.

Một ngục cảnh cầm cảnh còn khinh thường nhìn Hoàng Minh liếc một chút, chỉ cao khí dương nói : "Số 88, người tranh thủ thời gian cút vào cho ta."

Hoàng Minh cười cười, lạnh lùng nhìn cái kia giám ngục liếc một chút, dọa đến hấn một cái lão đảo, kém chút ngã xuống.

Bình tĩnh đi vào mật thất sau, Hoàng Minh mới phát hiện mật thất này trống rỗng cái gì đều không có, chỉ có sáu cái cao lớn thô kệch giám ngục đứng ở nơi đó, từng cái hung thần ác sát, cầm trong tay điện côn.

Lúc này sáu cái giám ngục ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy Hoàng Minh, khinh thường quát : "Lại là một cái không có tiền nghèo hèn tiểu tử, thật hấn m không may, không có tiền cầm vẫn phải làm việc tổn thể lực."

Một cái khác giám ngục không kiên nhẫn nói ra : "Lão Vương, chờ cùng hấn nói nhảm, hung ác đánh một trận xong việc."

Nói cái kia được xưng là Lão Vương Vương Hạo giám ngục giờ điện côn, chạy ra ngoài Hoàng Minh đi đến, hung hăng giờ lên điện côn muốn một chút đem Hoàng Minh nện choáng.

Hoàng Minh đứng tại chỗ cười cười, vừa mới tiến tới cho đám này giám ngục lập cái hạ mã uy, cảnh giới đến Nhân Tiên Cảnh Giới, vận chuyển chân khí trong cơ thể, đem tất cả chân khí ngưng tụ nơi bả vai, một lần sử dụng hết.

"Nha, cho lão tử đi chết đi!" Vương Hạo nổi giận gầm lên một tiếng, đánh tới hướng Hoàng Minh bả vai, chỉ là một giây sau hấn chấn kinh, rồi sau đó tất cả giám ngục ngờ ngác đứng tại chỗ, phảng phất nhìn thấy ác ma đồng dạng nhìn lấy Hoàng Minh.

Vương Hạo một điện côn dùng lực đánh tới hướng Hoàng Minh bả vai, không nghĩ tới Hoàng Minh lông tóc không tổn hao gì đứng tại chỗ, mà trong tay hấn điện côn vậy mà chỗ ngoặt, không sai, triệt để chỗ ngoặt.

Hoàng Minh lông mày chau chợn, đứng tại chỗ, cười lạnh, bình thân nói ra : "Nhớ kỹ, không muốn chết lời nói, chờ chọc lão tử!"

Cái này vừa nói, dọa đến sáu cái báo động trước kém chút té lăn trên đất, mà Hoàng Minh cho bọn hấn lưu lại một suất khí bóng lưng,

lạnh lùng hỏi thăm : "Ăn được ở đâu?"

Sáu cái giám ngục nuốt nước miếng, nơm nớp lo sợ chỉ ăn được.

...

Tạ Diễm Hạo văn phòng, lúc này hấn mặt mũi tràn đầy phiền muộn, đem tất cả bất an cùng phần nộ đều phát tiết dưới thân thể cái kia không ngừng rên rỉ thư ký trên thân.

"A... Lão bản, nhanh lên, lão bản, nhanh a..."

Thư ký liễu mạng kêu, thanh âm đã gió - tao lại bén nhon, nằm tại ghế sa lon bằng da thật, bụng dưới còn không ngừng trên dưới phụ họa, theo thân thể đong đưa, hai đoàn trắng như tuyết cũng nghịch ngợm trên dưới nhảy lên.

Cái này thư ký điển hình mập - mông phong - vũ, tiện đến không được tiểu tam hàng.

Ba ba ba...

"Tạ thúc thật sự là tốt có lịch sự tao nhả..." Lưu Từ Dục vỗ tay đi vào văn phòng.

Tạ Diễm Hạo liếc mắt nhìn một chút Lưu Từ Dục, song tay nắm chắc thư ký cánh tay, bụng dưới dùng lực một cái, hét lớn một tiếng, đem trong khoảng thời gian này đến bất an cùng nhục nhả toàn bộ nghiêng bắn tới thư ký bên trong thân thể, rồi sau đó nhấc lên quần, trực tiếp đem còn nửa khép lấy mi mắt say mê thờ nữ thư ký đuổi ra văn phòng.

"Chậc chậc... Mùi vị kia..." Lưu Từ Dục lấy tay quạt quạt không khí, đi đến bên cửa sổ đem cửa sổ mở ra.

"Hiền chất, người nói nội kinh kỳ cao thù tìm tới đâu?" Tạ Diễm Hạo cũng không theo Lưu Từ Dục nói nhảm, vừa làm xong vận động nửa nằm trên ghế làm việc, nhớ tới trước sau gặp Hoàng Minh hai lần hấn nói chuyện, đến nay còn lo sợ bất an, hấn cũng không biết là sao dạng này một cái ngoại lai người làm công vậy mà làm cho hấn sinh ra bất an.

Nhưng chính là như vậy bất an, mới là lớn nhất... Khùng bố.

Người đang làm, trời đang nhìn!

Dùng không bao lâu, người hội quỷ xuống đi cầu ta bỏ qua cho người Tạ gia vô tri!

Đã người muốn chết, ta liền bồi người tốt nhất chơi đùa!

Mỗi chữ mỗi câu đến nay vẫn như cũ khắc khổ khắc sâu trong lòng.

"Ha-Ha, tiểu chất làm việc chẳng lẽ Tạ thúc vẫn chưa yên tâm?" Lưu Từ Dục tàn nhẫn cười, nói rồi mới vỗ vỗ tay, một người trung niên nam tử chậm rãi đi tới.

"Tốt tốt tốt!" Nhìn vào đến trung niên nam tử liếc một chút, Tạ Diễm Hạo mi mắt sáng lên, trong nháy mắt đến tinh thần, ngồi xuống, quan sát tỉ mỉ lấy trước mắt cái này nội kinh kỳ cao thủ, rồi sau đó cười nói, "có nội kinh kỳ cao thủ, lão tử để Hoàng Minh cái kia hồn đản trong tù muốn sống không được, muốn chết không xong, Ha-Ha..."

Mà lúc này Vũ Vi tiểu yêu tinh đi vào Băng Dương nhà trọ, nàng mang trên mặt mấy phần sầu lo cùng phần nộ, hôm qua cho Hoàng Minh gọi điện thoại lại bị hấn cho treo, rồi mới nàng cho Hoàng Minh bạn bè Tổng Giai gọi điện thoại mới biết được Hoàng Minh xảy ra chuyện, tuy nhiên trong điện thoại bàn tử còn chưa nói với nàng đến cùng ra cái gì sự tình.

vội vã đi vào nhà trọ, Vũ Vi liền thấy đứng ngồi không yên Tổng Giai, lúc này Tổng Giai cũng đồng dạng nhìn thấy Vũ Vi, từ khi Hoàng Minh bị bắt sau khi hấn một mực vô cùng sốt ruột, thế nhưng là lại không có một điểm biện pháp nào, muốn muốn đi ra ngoài lại không thể, bởi vì hấn nhất định phải bảo hộ nha đầu cùng Tân Phàm.

Ngay sau đó nhìn thấy Vũ Vi tới, tuy nhiên hấn không cảm thấy Vũ Vi có thể qua cứu được Hoàng Minh lại tâm lý không khỏi an tâm chút.

Vũ Vi đi đến Tổng Giai trước mặt, lấy vội hỏi : "Minh ca đâu?"

"Minh ca... Minh ca..."

Nhìn thấy bàn tử áp ứng, Vũ Vi là người phương nào, tự nhiên biết chắc ra đại sự, tâm lý lo lắng vạn phần, lập tức quát : "Ta hỏi ngươi Minh ca đâu? Đến cùng ra cái gì sự tình? Mau nói!"

Nghe được Vũ Vi thanh âm, Tân Phàm bị nha đầu đẩy đi ra, ngay sau đó hỏi thăm : "Ai vậy, ngươi là ai a, không biết chạy đến trong nhà người ta la to rất lợi hại không có lễ phép sao?"

"Ngươi là ai?" Vũ Vi thân phận như thế nào, rất nhanh ngữi được mờ ám, nghe cự - vù không cam lòng yếu thế quát.

Tổng Giai bắt đầu nhìn xem tiểu hồ ly, rồi sau đó vừa bắt đầu nhìn xem tiểu yêu tinh, hơi vung tay, quát : "Ai u, hai vị chị dâu, các ngươi đừng ồn ã, Minh ca đều bị bắt!"

"Cái gì?" Nghe vậy, tiểu yêu tinh Mỹ Đồng tròn trĩnh, tiểu hồ ly cũng rất ngoan ngoãn im miệng, tâm lý đều quan tâm Hoàng Minh, Vũ Vi nắm lấy Tổng Giai bả vai, vội vàng hỏi thăm : "Đến cùng ra cái gì sự tình? Mau nói!"

"Minh ca hấn bị Tạ Diễm Hạo mang theo một nhóm cảnh sát bắt đi!"

"Bắt đi? Tại sao?" Vũ Vi biến sắc, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Bọn họ bằng cái gì bắt hấn?"

Tổng Giai thờ dài, đem sự việc chân tướng cho Vũ Vi giảng một lần.

Nghe từ đầu đến cuối, tiểu yêu tinh sắc mặt càng ngày càng khó coi, đôi bàn tay trắng như phấn gấp siết chặt, cho đến khi Tổng Giai đem tất cả mọi chuyện kể xong, nàng mới nghiêng răng nghiêng lợi nói : "Hoài! Diễm! Hạo! Tốt một cái Tạ gia, lần này ta nhất định sẽ không bỏ qua các ngươi, nhất định!"

Theo sau Vũ Vi lác đầu theo diện một dạng, không quan tâm lao xuống lầu, lớn tiếng quát : "Tạ gia! Trong nước đục không có các ngươi nơi sống yên ổn, ta Vũ Vi thề với trời, nhất định!"

"Tiểu yêu tinh, ngươi cẩn thận tự rước lấy họa nha!"

"Ta bán nghệ không bán thân!"

"Bảo bối, ngủ ngon!"

Vũ Vi ngồi trên xe, trong đầu muốn từ bản thân cùng Hoàng Minh chỗ kinh lịch từng màn, nàng lúc này mới phát hiện, bất tri bất giác Hoàng Minh ở trong lòng vậy mà chiếm cứ lấy trọng yếu như vậy vị trí.

Nhẹ nhàng lau đi khóe mắt nước mắt, cầm điện thoại di động lên phát thông điện thoại : "Uy, cha, là ta..."

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: : Nội kinh cao thủ

Lúc này Hoàng Minh đã đi tới trong phòng giam, cái này đại lao trên dưới cùng sở hữu bốn cái giường ngủ, bất quá khi Hoàng Minh lúc đi vào đợi nơi này cũng chỉ có một người trung niên nam nhân, một cái bị đánh đến cơ hồ không thành nhân dạng trung niên nam nhân.

Chẳng qua là khi Hoàng Minh nhận ra trung niên nam nhân kia sau, hấn triệt để giận, trong lòng một cỗ lửa đang nấu, phần nộ Hoàng Minh kém chút đem trợn cái phòng giam cho mang ra.

Người kính ta một thước, ta kính người một trượng!

Nhưng là!

Người như phạm tiện, ta tất không dễ tha!

Người, là Hoàng Minh giết! Tạ Cảnh cũng là Hoàng Minh đánh cho tàn phế!

Nhưng là đây đều là quả báo của bọn hán, Tạ Diễn Hạo muốn muốn đối phó chính mình, không có vấn đề! Nhưng là!

Muốn muốn đối phó bên cạnh mình người, tuyệt không được!

"Tổng thúc!" Ôm Tổng Thiên thành thân thể Hoàng Minh rống giận, khoe mắt có hơi nước tại quanh quẩn lấy, đàn ông không dễ rơi lệ, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết!

Hoàng Minh nhìn lấy hấp hối Tổng Thiên thành, trong lòng phần nộ tới cực điểm, đám này trời đánh hỗn đản, thậm chí ngay cả một cái tay trái gà không chặt không quan hệ người đều ra tay.

"Hoài! Diễn! Hạo! Ta sẽ để ngươi trả giá đắt!" Hoàng Minh song quyền nắm chặt, dùng lực nện trên mặt đất, nhất thời mặt đất bị nện ra một cái động lớn.

"Tiểu Tiểu Minh!" Trong ngực Tổng Thiên thành chậm rãi mở mắt ra chữ, nhìn lấy Hoàng Minh một mặt sầu lo, "Ngươi thế nào cũng tiến vào, Tiểu Giai đâu?"

"Tổng thúc, ngài yên tâm, Lão Tổng an toàn." Hoàng Minh ôm Tổng Thiên thành, nghẹn ngào nói, "ngài yên tâm, Tổng thúc, ta nhất định sẽ mang ngài ra ngoài, nhất định!"

Tổng Thiên thành hài lòng cười cười, hấn lúc này thân thể vô cùng suy yếu, bản thân thể chất thì không tốt, tiến đến sau khẳng định không ít bị đánh, lúc này mặc dù không cần lo lắng cho tính mạng, nhưng là thân thể vô cùng suy yếu, cần tĩnh tâm nghỉ ngơi, dưỡng thương.

Hoàng Minh đem Tổng Thiên thành ôm, chậm rãi đặt lên giường, lúc này làm một tiếng, nhà tù cửa bị mở ra, trại tạm giam sở trưởng Lưu Văn Thủy thả năm cái cao lớn thô kệch đại hán tiến đến, rồi sau đó chỉ Hoàng Minh cái mũi quát : "Lão tử là tân nhiệm trại tạm giam sở trưởng Lưu Văn Thủy, nơi này lão đại, tiểu tử ngươi chú ý một chút, không phải vậy lão tử gọt chết ngươi."

Nói xong làm một tiếng vững chãi môn đóng lại.

Hoàng Minh yên tĩnh ngồi tại cạnh giường bên trên, bình tĩnh nhìn lấy mấy cái cao lớn thô kệch đại hán, vừa nhìn liền biết bọn họ cả đám đều không có hảo ý.

"Tạ cục trưởng nói, cho ta đánh cho đến chết, trước tiên đem tiểu tử kia hai chân cắt ngang, để hấn muốn sống không được, muốn chết không xong, Ha-Ha!" Lưu Văn Thủy đứng tại phòng giam bên ngoài phách lối kêu gào.

Nghe vậy, bên trong một cái đại hán hướng đi Hoàng Minh, thô lỗ chạy ra ngoài Hoàng Minh giường hung hăng đá một chân, cả cái giường kịch

liệt lay động, gần như sắp tan ra thành từng mảnh, đại hán kia gặp Hoàng Minh một mực không nói gì cho là hấn sợ hãi, phách lối hô : "Tiểu tử, hấn mau tránh ra, cái giường này về lão tử."

Hoàng Minh mặc kệ hấn, hấn phiền nhất cũng là loại này sẽ chỉ kêu gào chó!

Nhất gan chó tổng sẽ liều mạng gọi tới tăng thêm lòng dũng cảm.

"Tiểu tử! Lão tử đặc biệt sao nói chuyện với ngươi, ngươi nha có phải hay không muốn tìm cái chết a!" Gặp Hoàng Minh còn không để ý tới hấn, đại hán kia giận, rồi sau đó cười lên ha ha, "Tiểu tử này dọa đến cái rắm cũng không dám thả một cái, Ha-Ha "

Hấn tráng hán cũng là liếc lẫn nhau, ché giễu lên Hoàng Minh đến, đột nhiên một đại hán nhìn về phía phía sau nhất cái giường kia bên trên, đột nhiên mi mắt sáng lên, quát : "Thao, đây không phải là Lão Tổng đâu mà! Con mẹ ngươi, lại còn không chết!"

"Ta dựa vào, thật sự là Lão Tổng đầu, mấy ca chúng ta lần trước vậy mà không có đánh chết cái kia hồn đản."

Nghe vậy, Hoàng Minh mi mắt mát lạnh, đột nhiên đứng lên, lạnh lùng đối với mấy người đại hán hô : "Các người nói cái gì! Nguyên lai là các người! Ôn ào! Đều cho lão tử hết thấy đi chết!"

"Con mẹ ngươi, như thế phách lối, mấy ca, diệt tiểu tử này!"

Mấy người đại hán nhào về phía Hoàng Minh thời điểm, Hoàng Minh cũng đứng lúc nhào về phía bọn họ, đơn quyền ném ra đi, vừa vặn đối đầu xông lên phía trước nhất đại hán kia trên nắm tay, chỉ nghe được bên trong cách cách tiếng xương vỡ vụn vang, cái kia xông lên phía trước nhất đại hán hét thảm một tiếng sau, ôm cánh tay kia thống khổ nằm trên mặt đất ngao ngao kêu to.

"Ồn ào Tổng thúc, ồn ào!" Hoàng Minh giận dữ, một chân trực tiếp đem đá bắt tỉnh dưới đất.

Hắn bốn đại hán nhìn trợn mắt hốc mồm, cái này nha, còn là người sao? Một quyền thì làm nát một cánh tay, ngay sau đó tâm lý đáng sợ ba phần, bốn người hét lớn một tiếng tăng thêm lòng dũng cảm sau liền chạy ra ngoài Hoàng Minh phóng đi.

Bình bình bang bang, không đến mười giây đồng hồ thời gian, bốn cái tráng hán cũng toàn bộ bị đặt xuống té xuống đất bên trên, muốn thống khổ tru lên lại bị Hoàng Minh trừng một cái sống sờ sờ nghẹn tiến cái rầm - mất.

Phòng giam bên ngoài Lưu Văn Thủy nhìn lấy đây hết thấy, dọa đến trực tiếp té lăn trên đất, cái này cái này còn là người sao?

Hoàng Minh phì phì y phục, nhìn về phía đứng tại cửa nhà lao bên cạnh cái kia một mực không có động thủ trung niên nam tử, Hòa Nhân Kim Chữ mở ra, thân nhiên nói : "Ra tay đi!"

Nghe vậy, trung niên nam tử kia cũng nghiêm túc, một chân bước ra, mặt đất trong nháy mắt rạn nứt mở, quyền đầu thẳng oanh Hoàng Minh.

Hoàng Minh đồng tử co rút lại, trung niên nam tử này tuyệt đối là cao thủ!

Hòa Nhân Kim Chữ hạ, trung niên nam tử công kích biến chậm, nhưng là không chậm chút nào, Hoàng Minh không khỏi thầm than, không hổ là cao thủ! Xem ra cái này Hòa Nhân Kim Chữ đẳng cấp còn muốn tăng lên a!

Tránh thoát trung niên nam tử nhất kích, Hoàng Minh liền cảm giác được lại một nguy hiểm đánh tới, trung niên nam tử quyền đầu như bóng với hình, một quyền tiếp lấy một quyền oanh đến, Hoàng Minh thậm chí cảm giác được theo bên trong

Năm nam tử đâm ra một quyền, vậy mà trong không khí mang theo gọn sóng, tốt lực lượng kinh khủng.

Cao thủ như thế, không nghĩ tới vậy mà làm người sử dụng , đáng tiếc.

Trung niên nam tử hét lớn một tiếng, lần nữa công tới, hắn chiêu thức một chiêu một thức đều vô cùng đơn giản, lại vô cùng muốn mạng, mỗi lần đều là thẳng đến Hoàng Minh nhọc điểm mà đi, tuyệt không dây dưa dài dòng.

"Đây tuyệt đối là cái xuất ngũ đặc chủng binh!" Hoàng Minh nhìn lấy cái kia ngắn gọn mà trực tiếp thế công, thẳng tắp sống lưng, tâm lý chắc chắn nói.

Hoàng Minh cười cười, cũng bắt đầu hoạt động, trung niên nam tử này thực lực tuyệt đối mạnh, thậm chí có thể nói mạnh phi thường, nếu không phải gặp Hoàng Minh loại người này Tiên cấp khác, phổ thông nhân loại chỉ sợ chưa có đối thủ.

"Nhập võ, ngưng khí, Đoán Cốt, nội kinh ngươi chỉ ít đã đến nội kinh cảnh giới tối cao cao thủ mức độ, thú vị thú vị!" Hoàng Minh cười đến rất vui vẻ, đây tuyệt đối là hán tập vô tu tiên sau gặp được cao thủ số một.

Hoàng Minh đâm ra một quyền, đánh vào trung niên nam tử kia trên nắm tay, trung niên nam tử kia sắc mặt giật mình, thật không thể tin nhìn lấy Hoàng Minh.

Lúc này Hoàng Minh so với hắn càng khiếp sợ, từ khi nắm giữ Quan Nhị Gia Thần lực sau, một quyền chi lực há lại thường nhân có thể thừa nhận được, không nghĩ tới vừa chính mình chín điểm lực một quyền, đối phương vậy mà chỉ là lùi lại mấy bước, quả nhiên là cao thủ!

Trung niên nam tử bị Hoàng Minh một quyền đánh lùi lại mấy bước, một chân dùng lực giẫm mạnh, dưới chân địa mặt trong nháy mắt rạn nứt mở.

Phòng giam bên ngoài Lưu Văn Thủy dọa đến trực tiếp đôi phé trên mặt đất không đứng dậy được.

Trung niên nam nhân lớn tiếng vừa hô, đằng không mà lên, một quyền dùng lực đánh tới hướng Hoàng Minh, mang theo tiếng gió phàn phật.

Hoàng Minh nhếch miệng lên, không lùi mà tiến tới , đồng dạng đâm ra một quyền, đối phía trên trung niên nam tử quyền đầu.

Quyền quyền chạm nhau, va chạm chỗ không khí thậm chí bị đánh ra sóng nhiệt, Hoàng Minh mỉm cười, rồi sau đó trung niên nam tử liên tục lùi lại mấy bước, cho đến khi đụng vào cửa nhà lao mới dừng lại, cánh tay bị đau rũ xuống.

Trung niên nam tử chán kinh nhìn lấy Hoàng Minh, mà Hoàng Minh càng thêm chán kinh nhìn lấy hắn, nam tử này thân thể quả thực như là làm bằng sắt, tại hắn dùng ra Quan Nhị Gia Thần lực toàn lực nhất kích phía dưới cũng chỉ là có chút gãy xương.

Thân thể này quả thực là làm bằng sắt, dù cho nội kinh đỉnh phong cao thủ đều không thể với tới, đây tuyệt đối là trên chiến trường rèn luyện ra được như sắt thép thân thể.

Hoàng Minh cười nhạt một tiếng, khoe miệng hơi hơi giương lên, hơi nhún chân giẫm một cái, mặt đất nhất thời rạn nứt mở, một tay nắm tay, như gió tiến lên, một quyền đánh ra.

Đổi mặt Hoàng Minh chủ động nhất kích, trung niên nam tử thần thái tự nhiên, tuyệt không hoảng hốt, quyền đầu như gió, sắp đánh tới trên mặt hắn, hắn đột nhiên nói ra : "Không đánh, không đánh!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: : Kiếm Tiêu

Lâm nguy không sợ, gặp không sợ hãi, nội kinh đỉnh phong cao thủ, lại có theo trên chiến trường rèn luyện ra được làm bằng sắt thân thể, Hoàng Minh nhìn lấy dạng này một người, trong mắt tràn ngập nóng rực, chỉ có dạng này một người, mới xứng với theo chính mình kẻ vai chiến đấu.

Hoàng Minh thu hồi quyền đầu, mang theo một trận gió nóng, nhiều hứng thú nhìn lấy trung niên nam tử, cười nói : "Thế nào không đánh đâu?"

Trung niên nam tử xoay một tiếng tự hành cho mình rũ xuống cánh tay tiếp hảo xương cốt , đồng dạng cùng chung chí hướng nhìn lấy Hoàng Minh, nói ra : "Dù sao lại thế nào đánh cũng đánh không lại ngươi, quân nhân không biết làm hy sinh vô vị."

Hoàng Minh cười ha ha, vỗ vỗ trung niên nam tử bả vai, trong mắt càng thêm nóng rực, liền gọi ba tiếng tốt : "Tốt tốt tốt, là điều dám yêu dám hận hán tử."

Nói Hoàng Minh vươn tay, nhìn lấy trung niên nam tử, trịnh trọng nói ra : "Hoàng Minh!"

Trung niên nam tử quan sát tỉ mỉ phía dưới Hoàng Minh, rồi sau đó gật gật đầu : "Kiếm Tiêu!"

Ba, hai cánh tay nắm thật chặt cùng một chỗ, mấy chục năm sau, Thủ Trưởng Kiếm Tiêu hồi tưởng lại một kích này nắm giữ tay, như cũ kích động không thôi.

Hoàng Minh cười đến rất vui vẻ, nói ra : "Kiếm Tiêu, ngươi nguyện ý cùng ta cùng đi ra sao?"

Kiếm Tiêu mi mắt sáng lên, nở nụ cười hớn hở : "Nơi này đồng dạng khôn không được ta!"

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, cùng chung chí hướng, dùng lực ôm cùng một chỗ!

Bốn cái thống khổ nằm trên mặt đất đại hán nhìn xem một mảnh hỗn độn phòng giam, dọa đến toàn thân phát run, đi qua hai người mấy hiệp đối kháng, lúc này phòng giam mặt đất xuất hiện mấy cái hơn nửa thước thật sâu hố, vách tường cũng là bốn phía rạn nứt, phảng phất đụng một cái tức ngược lại.

Hoàng Minh nhìn xem đã hoảng sợ co quắp trên mặt đất sở trưởng Lưu Văn Thủy, cười nói : "Đa tạ Lưu đồn trưởng, ta đối với các ngươi an bài cho ta bần tù rất hài lòng, có điều "

Một câu có điều dọa đến ban đầu vốn đã đứng dậy Lưu Văn Thủy một cái lão đảo lại té lăn trên đất, nhìn lấy Hoàng Minh tầm kia bình tĩnh mặt, hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch.

"Có điều ngươi cái này tân nhiệm trại tạm giam sở trưởng giống như không thể nào chào đón lão lãnh đạo a?" Nói Hoàng Minh sắc mặt lạnh lẽo.

"Ngươi ngươi ngươi" Lưu Văn Thủy chậm rãi đứng lên, toàn thân phát run có điều ngăn cách cửa nhà lao thêm can đảm một chút, "Có ai không, người đều chết cho ta đi đâu?"

Cộc cộc cộc

Mười cái giám ngục mang theo cảnh côn vọt vàng chạy vào, đứng tại Lưu Văn Thủy phía trước.

"Ngươi dám uy hiếp ta?" Có mười cái giám ngục, sở trưởng Lưu Văn Thủy trong nháy mắt lớn lối, vênh vao tự đắc đối với Hoàng Minh rống nói, " ngươi

bất quá là lão tử trong ngục giam một tù nhân, một con giun dế, một cái cặn bã,

Lão tử muốn thế nào chơi người thì thế nào chơi người, Ha-Ha "

Nghe vậy, Hoàng Minh cũng không tức giận, thì nhìn như vậy Lưu Văn Thủy, lạnh lùng nói : "Nói! Tổng thúc có phải hay không là người gọi người đánh thành dạng này!"

"Tổng thúc?" Lưu Văn Thủy nhìn xem Hoàng Minh, lại nhìn xem nằm ở giường vị phía trên Tống Thiên thành, khinh thường mắng, " người nha nguyên lai là nói Tống lão đầu a, không sai, cái kia ngục B cũng là lão tử gọi người đánh, trước kia lão tử thì không quen nhìn hần cách làm, luôn luôn bày làm ra một bộ ra vẻ đạo mạo giả đờ, đoạn bọn lão tử tài lộ, Ha-Ha "

"Hần cũng có hôm nay, hiện tại bất quá là lão tử cơ sở phía dưới một tù nhân, một cái cặn bã, không có đánh chết hần coi như mạng hần lớn, các loại diệt người, lão tử hội lại chơi chơi ngược đãi hần, để hần sống không bằng chết, các huynh đệ, các người nói sướng hay không?!" Lưu Văn Thủy tranh cười gằn.

Mười cái giám ngục từng cái ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy Hoàng Minh, phách lối cười.

"Người còn có cái gì di ngôn muốn nói?" Hoàng Minh sầm mặt lại, lạnh lùng nói ra.

Hần giận, thật giận!

Xã hội này, quốc gia này, vậy mà lưu lạc thành dạng này, cương trực công chính người chỉ có thể bị người lăng nhục, tiểu nhân vĩnh viễn đắc chí!

Là thời điểm phải có người đứng ra, là thời điểm phải có người dứt khoát dứt khoát đứng ra!

Hoàng Minh mặt không biểu tình, chỉ là như vậy yên tĩnh Lưu Văn Thủy, dọa đến cái kia Lưu Văn Thủy liên tục lùi lại, chột cùng rút giậu quát : "Người muốn làm cái gì? Người bất quá là thứ cặn bã cặn bã tù phạm, lão tử thế nhưng là sở trưởng, người muốn làm cái gì "

"Người có thể đi chết!" Hoàng Minh mây trôi nước chảy nói ra, từng bước một chậm rãi đi thẳng về phía trước, xoạt, hai tay dùng lực một chiết, cửa nhà lao cây cột sắt trong nháy mắt bị xếp chỗ ngoặt

"Người người muốn làm cái gì người muốn vượt ngục lão tử cảnh cáo người vượt ngục có thể là tử tội người người nếu là dám động lão tử, Tạ cục trưởng tuyệt đối sẽ không buông tha người" Lưu Văn Thủy dọa đến toàn thân run rẩy, hần chỗ nào nghĩ ra được cái này Hoàng Minh vậy mà có thể sống sờ sờ đem cửa nhà lao cho vụn xếp, cái này còn là người sao?

"Các người nhanh đặc biệt sao lên cho ta" Lưu Văn Thủy dùng lực đem trước người giám ngục đẩy về phía trước đi, chính mình liền muốn hướng mặt ngoài chạy tới.

Hoàng Minh không nhìn thẳng mười cái xông lại giám ngục, từng bước một chạy ra ngoài Lưu Văn Thủy đi đến.

"A đi chết đi!" Mười cái giám ngục gào thét lớn tăng thêm lòng dũng cảm, giờ điện côn hướng Hoàng Minh phóng đi, nhưng mà phảng phất có một trận gió thổi qua, theo sau một trận bên trong cách cách tiếng vang, mười cái bảo động trước trực tiếp thống khổ ngã trên mặt đất rên rì.

"Làm tốt lắm, Kiếm Tiêu!" Hoàng Minh lát nữa nhếch miệng lên.

"Đa tạ khích lệ,

Minh ca!" Thiết huyết Kiếm Tiêu đồng dạng nhếch miệng lên, trong mắt lóe lãnh mang, quật ngã mười cái giám ngục sau trực tiếp ngăn trở Lưu Văn Thủy đường đi.

"Người người đừng tới đây, người đừng tới đây" Lưu Văn Thủy hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, toàn thân phát run, cuộn mình trong góc, nom nóp lo sợ nhìn lấy Hoàng Minh.

Hoàng Minh cười cười, từng bước một chạy ra ngoài hần đi đến, mỗi tiến về phía trước một bước phảng phất đều giẫm tại Lưu Văn Thủy trên trái tim, để hần một trận run rẩy.

"Người ta người đều ở bên ngoài, nếu là người người dám đụng đến ta một chút, người cũng đừng hòng sống lấy rồi đi cái này ngục giam" muốn đi ra bên ngoài còn có chính mình hơn một trăm hào giám ngục, Lưu Văn Thủy trong nháy mắt lại lớn lối.

Ba!

Chỉ là nghênh đón hần là một bàn tay thô, Lưu Văn Thủy trực tiếp bị tát đến miệng mũi ra máu, đầu tóc rối bời ngã trên mặt đất, hần đầu chịu nổi dạng này khí, hung dữ nhìn chằm chằm Hoàng Minh, quát : "Lão tử thế nhưng là cái này ngục giam sở trưởng, dám đánh lão tử, có ai không "

"Người là đang gọi ta sao?"

Cộc cộc cộc, Vũ Vi giẫm lên suất khí Martin giày vũ mị đi tới, một thân bó sát người trang phục sắc sỡ lộ ra đặc biệt tinh thần, hăng hái, gọi cảm đáng người tại cái này trang phục sắc sỡ phía dưới càng là nổi bật không thể nghi ngờ

"Người người là ai? Ta người đâu? Có ai không!" Lưu Văn Thủy sắc - mê mẩn nhìn chăm chăm Vũ Vi bộ ngực, có điều lúc này hắn cũng không có cái này sắc dâm.

"Người nói đúng đấy kia giám ngực?" Vũ Vi chạy ra ngoài Hoàng Minh ném cái vũ mị mị nhãn, "Đều ở bên ngoài quỳ "

"Thế nào khả năng, người đặc biệt sao nói bấy lâu từ" Lưu Văn Thủy vừa định bão nổi, chẳng qua là khi hắn nhìn thấy Vũ Vi quân hàm phía trên cái kia hai đầu màu đỏ tí mĩ đôn khiêng cùng ba cái ngôi sao huy, trong nháy mắt thì chỗ này, sắc mặt trắng bệch : "Thượng thượng tá "

Nghe vậy, Hoàng Minh nhìn về phía Vũ Vi, vẫn cảm thấy tiểu yêu tinh này thân phận rất lợi hại thần bí, không nghĩ tới, lại là

Khi hắn nhìn sang thời điểm, tiểu yêu tinh vũ mị cười một tiếng, lập tức nhào tới, ôm thật chặt Hoàng Minh, trước ngực cái kia hai đoàn đầy đặn đến không được tuyết trắng bóc gạt ra Hoàng Minh ở ngực

Thật mềm, thật thoải mái, không đúng, tiểu yêu tinh này nha vậy mà không có mặc nội y!

Cái kia hai khóa thô sấp là cái gì, a chân thực tiêu - hồn tiểu yêu tinh

"Đại đại tiểu thư!" Kiểm Tiêu kinh ngạc nhìn lấy Vũ Vi, hắn từ thiết huyết trên trán cũng bay qua vô số chỉ quạ đen

"Ô a" Vũ Vi tùy hứng tại Hoàng Minh trên mặt lưu lại một đạo dấu son môi, lát nữa mắt nhìn Kiểm Tiêu, ánh mắt lóe lên vẻ kinh dị, "Đội trưởng, người thế nào tại cái này "

"Ta "

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: : Mặt đều quát sừng

Nguyên lai Vũ Vi lão đầu lại là trong nước quân đội người đứng đầu, tiểu yêu tinh này cũng lẫn lộn cái đoàn trưởng, Thượng Tá quân sù cáo cái kia hai đầu màu đỏ tí mĩ đôn khiêng cùng ba cái ngôi sao huy nhưng không biết là bao nhiêu quân nhân mệnh tướng.

Mà kiểm này đánh dấu càng là thần bí, Vũ gia lão đầu thân binh, mỗi thần bí đặc chủng tổ chức đội trưởng, chỉ là hắn chẳng biết tại sao rồi đi đặc chủng tổ chức, đã nhiều năm chưa từng ở trong nước lộ diện, đặc chủng tổ chức đội trưởng, thực lực tuyệt đối không thể khinh thường.

"Thân ái, hù chết tỷ tỷ... Ta còn tưởng rằng cái nào tìm gấu gan báo dám bắt người khai đao, lão nương đánh chết hắn..." Vũ Vi ôm Hoàng Minh không buông tay, trước ngực hai đoàn đầy đặn chen tại Hoàng Minh ở ngực, đều chen lẫn biến hình.

"Khục khục..." Hoàng Minh ho nhẹ vài tiếng, nhẹ nhàng đẩy ra Vũ Vi.

Tiểu yêu tinh này, còn thật là muốn chết, bắt quá... Cũng thật đúng là... Đại!

Nhìn lấy đây hết thấy, Lưu Văn Thủy đã sớm nản lòng thoái chí, đòi phế ngã trên mặt đất, lúc này hắn hối hận phát điên, cái gì Tân Thị công an cục cục trưởng, cái gì Tạ Diễn Hạo, ở trước mắt mấy vị này trước mặt, cái kia chính là cặn bã, căn bản không đáng chú ý.

Bịch... Hắn trực tiếp quỳ gối Hoàng Minh trước mặt : "Minh ca tha mạng, Hoàng ca tha mạng, có chút mắt không biết Cự Thần, Hoàng ca tha mạng..."

"Tha mạng?" Hoàng Minh cười lạnh, một bàn tay thô đập tới đi, nắm đạo rõ ràng thủ chương ấn khiến người ta nhìn lấy đều đau, "Người nha gọi người đánh Tổng thúc thời điểm thế nào không nghĩ tới thủ hạ lưu tình?"

Ba... Lại là một bàn tay thô phiến tại má bên kia.

"Tổng thúc như vậy lớn tuổi tác, luôn luôn cương trực công chính, vì Tân Thị bách tính lao tâm lao lực, các người đám này sâu mọt đang làm gì sao? A... Tổng thúc hắn thân thể lại không tốt, các người nha phía dưới như thế nặng tay, có bản lĩnh xông lão từ đến a..."

Hoàng Minh càng nghĩ càng tức giận, một chân trực tiếp đem Lưu Văn Thủy đạp bay đung vào trên vách tường, tạt vào vách tường chậm rãi đi xuống.

Hoàng Minh thuận thế hướng về phía trước, một tay trực tiếp đem Luru Văn Thủy nhấc lên, nắm quyền đầu liền muốn đập xuống..

"Tiểu Minh..." Phòng giam bên trong mặc đến Tống Thiên thành thanh âm, lúc này hắn đã ngồi tại trên mép giường, không phải người đánh đập, để cái này lão Phó cục trưởng cơ hồ chỉ còn lại có nửa cái mạng, sắc mặt hắn trắng bệch, không có một chút huyết khí, toàn thân cao thấp khắp nơi đều là vết thương, càng có nhiều chỗ trật khớp xương.

Tuy nhiên Tống Thiên thành theo Hoàng Minh khoảng chừng hắn thời đại học đã gặp mặt vài lần, nhưng lại để lại cho hắn phi thường tốt ấn tượng, vì người cương trực công chính, không có một chút giọng quan, càng là mình hảo huynh đệ Tống Giai lão ba, không nghĩ tới dạng này trường bối lại bởi vì chính mình mà lang đang vào tù, bị đánh đến nửa chết nửa sống.

Hoàng Minh là động thật giận, đây là hắn nghịch lân, hắn phòng tuyến cuối cùng, chỉ có người nhà cùng bằng hữu, hắn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào chà đạp, bất kỳ người nào!

"Tổng thúc!" Hoàng Minh xách lấy trong tay Luru Văn Thủy ném ở Tống Thiên thành trước mặt, cái kia Luru Văn Thủy dọa đến trực tiếp bịch té quỵ dưới đất, liều mạng cầu xin tha thứ lấy: "Minh ca tha mạng, Tống Cục trưởng tha mạng, Tống Cục trưởng tha mạng..."

"Tha mạng... Ngươi không xứng!" Hoàng Minh tức giận đến lại một cái tát đập tới đi, nếu không phải hắn khống chế sức mạnh, con hàng này sớm không biết chết bao nhiêu hồi.

"Tiểu Minh, tốt, lại đánh thì chết người." Tống Thiên thành một bên ho khan một bên vịn bên giường thang cuốn nói ra.

Ba ba ba...

"Đa tạ Tống Cục trưởng tha mạng, đa tạ Tống Cục trưởng tha mạng..."

Luru Văn Thủy bị Hoàng Minh đập bay lại bịch quỵ rạp xuống Tống Thiên thành trước mặt, càng không ngừng quật miệng mình, đập lấy khấu đầu cầu xin tha thứ, lúc này hắn ruột hối hận xanh, ngàn vạn lần không nên, trên choker như thế cái hung ác sừng, cái gì Tạ cục trưởng, cái kia tính là cái gì chứ.

Hoàng Minh vịn Tống Thiên thành đi ra phía ngoài lấy, Vũ Vi vũ mỉm cười híp mắt liền muốn tiến lên chuẩn bị cho Hoàng Minh mở ra xiềng chân, lại nghe được khoanh tròn một thanh âm vang lên, mẽ kim loại rắn chắc xiềng chân, thế mà bị Hoàng Minh dùng chân tùy tiện giẫm rơi, dọa đến Luru Văn Thủy trực tiếp co lại đến dưới giường.

Theo sau lại là một tiếng khoanh tròn, Kiếm Tiểu dưới chân xiềng chân cũng bị hắn đập gãy, Hoàng Minh nhìn nhau cười một tiếng, hài lòng gật gật đầu.

Tiểu yêu tinh cười hi hi chạy tới tại Tống Thiên thành một bên khác đỡ lấy, tròng lớn ngập nước mi mắt nhìn lấy Hoàng Minh, câu giận nói: "Hừ, ra lớn như vậy rồi sự tình đều không nói với ta dưới."

Hoàng Minh bắt đắc dĩ nhún nhún vai, đối với tiểu yêu tinh mỉm cười, ngữ khí khinh nhu nói: "Ngươi không phải là tôi."

Ta có thể nói ta khẳng định biết ngươi sẽ đến không?

Tiểu yêu tinh Bạch Hoàng rõ ràng liếc một chút, thờ phỉ phò nói: "Hừ, đừng tưởng rằng tỷ tỷ lo lắng ngươi, nghĩ hay lắm! Trong nhà người còn không có một con cáo nhỏ sao?"

Nghe vậy, Hoàng Minh kềm chút một cái lão đảo té ngã trên đất, trong nháy mắt bó tay toàn tập, tiểu yêu tinh, tiểu hồ ly, ai...

Tống Thiên Thành Hòa Kiếm Tiểu đều nhìn nhau, ăn ý cười một tiếng.

Hoàng Minh nhún nhún vai, ôn nhu nói ra: "Ta đây không phải sợ ngươi lo lắng sao?"

"Hừ!

"tiểu yêu tinh đem mặt dùng đi qua trùng điệp hừ một cái, có điều nội tâm của nàng lại nổi lên khó có thể miêu tả cảm động, Hoàng Minh không biết mình thân phận, sợ nói cho nàng sau nàng một cái nữ hài tử bất lực khẳng định phải tìm người hỗ trợ, đến lúc đó khẳng định sẽ nhận ủy khuất..."

Tiểu yêu tinh cái mũi chua chua: "Thôi đi, tiểu hồ ly mới có thể lo lắng ngươi, tỷ tỷ ta vội vàng, cũng không rảnh rồi."

"Ừm!" Hoàng Minh nhìn lấy tiểu yêu tinh quật cường khuôn mặt, cười cười, "Chúng ta đi thôi!"

Chờ Hoàng Minh bọn người sau khi đi, Luru Văn Thủy mới từ dưới giường chui ra, cả người phảng phất nhụt chí bóng cao su, trở nên xui xẻo lên, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, lần này hắn thể diện mất hết, tại chính mình trên địa bàn ngay trước như thế nhiều người mặt người khác rút như thế nhiều bàn tay, còn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Đây tuyệt đối sẽ trở thành hắn đời này khó có thể xóa đi sỉ nhục!

"Chỗ, sợ trường!" Bốn đại hán nâng một cái ở vào trạng thái hôn mê hán tử đi tới.

"Cút! Để cho các người đóng vai thành tù phạm đến đánh cái ngoại lai người làm công đều không làm xong, đừng các người có cái gì dùng?" Lư Văn Thủy khi vừa vận không có địa phương ra, một bàn tay rút đi qua, đánh cho bốn đại hán trợn mắt hốc mồm, rống to, "Đều cút ngay cho ta!"

Bốn đại hán bụm mặt, nâng hôn mê người kia, mang theo oán độc ánh mắt đi ra ngoài.

"A..." Lư Văn Thủy quát to một tiếng kéo lấy nặng nề tốc độ đi ra ngoài, chỉ là khi hắn đi ra ngục giam trong nháy mắt liền bị giám ngục cho giữ lại, ném vào trần đầy tù phạm phòng giam bên trong.

"Hắc hắc... Cảnh quan, người thế nào cũng tiến vào á..."

"Các huynh đệ, hôm nay không cần lấy tay, như thế món hàng tốt, khẳng định rất căng..."

"Ha-Ha, ta tới trước..."

Đi ra trại tạm giam sau khi, tiểu yêu tinh mắt nhìn một mực theo ở sau người Kiếm Tiêu, hiếu kỳ hỏi thăm : "Đội trưởng, sau này người dự định..."

Hán tử thiết huyết sống lưng thẳng tắp, thân nhiên nói : "Sau này liền theo Minh ca!"

"A?" Tiểu yêu tinh phảng phất nhìn thấy sấm sét giữa trời quang, tinh miệng rộng nhìn xem Kiếm Tiêu, lại nhìn xem Hoàng Minh, rồi sau đó phốc cười nhạo nói, "không hồ là tỷ coi trọng người."

Cái này nếu để cho quân đội người biết tuyệt đối chấn kinh cái cảm đều đến hỏi đội Diêm Vương, đây chính là Kiếm Tiêu a! Thần bí đặc chủng tổ chức đội trưởng, mạnh đến biến thái tồn tại!

Vậy mà lúc này Hoàng Minh lại dùng lực nắm chặt quyền đầu, trong lòng thầm nghĩ : "Hoài! Diến! Hạo! Người cho lão tử chờ lấy!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: : Nữ nhân chiến trường đao động dập dờn

Hết thầy kẻ cầm đầu là ai? Đương nhiên là Tạ Diến Hạo!

Máu sỏ sách liền muốn dùng trả bằng máu!

Đi vào nhà trọ thời điểm, nha đầu, bàn tử cùng tiểu hồ ly đang dùng cơm, nhìn thấy Hoàng Minh trở về, ba người lập tức vây quanh, Hoàng lộ ra đó có thể thấy được bọn họ thở dài một hơi, nha đầu càng là trực tiếp ôm lấy Hoàng Minh cánh tay, trong mắt ngấm lấy nước mắt.

Hoàng Minh thân mật sờ sờ Băng Dương đầu, cười nói : "Tốt ngốc nha đầu, ca không có việc gì, một hồi ta sẽ chậm chậm nói cho các người nghe Tổng thúc, vẫn là vào đi!"

Cuối cùng nhất câu Hoàng Minh là quay đầu hướng ngoài cửa nói.

"Cái gì!" Nghe vậy, Tổng Giai nhảy dựng lên, mi mắt hơi hơi hồ hào nước mắt, nhìn lấy Hoàng Minh phảng phất muốn tìm kiếm cái gì đáp án, gặp Hoàng Minh gật gật đầu, hần cười, xuất phát từ nội tâm cười, liền muốn hướng ngoài cửa chạy tới.

Lúc này Kiếm Tiêu đỡ lấy sắc mặt trắng bệch Tổng Thiên thành chậm rãi đi tới.

"Cha!" Tổng Giai phù phù một chút quỳ gối Tổng Thiên thành trước mặt, nước mắt cũng không dùng được nữa rơi đi xuống, ôm thật chặt Tổng Thiên thành bắp đùi, như cùng một cái thụ thương tiểu hài tử nhào vào phụ thân ôm ấp.

"Hài tử!" Tổng Thiên thành sắc mặt trắng bệch, hơi có vẻ về già nua trên mặt lộ ra vui mừng nụ cười, lão mắt phù đầy huyết sắc, đục ngầu nước mắt tuôn ra hốc mắt, dọc theo hai bên gương mặt xoát xoát địa chảy, tại Tổng Giai trên đầu.

Nhìn thấy tình cảnh này, nha đầu càng thêm dùng lực ôm Hoàng Minh cánh tay, phảng phất nhớ tới nàng cái kia đang ở nhà thôn cha mẹ, nước mắt ngăn không được chảy xuống

"Cha!" Tổng Giai chảy xuống nước mắt, tiếp lấy thì nghẹn ngào, lập tức biến thành thét dài, như là một thót thụ thương Tiểu Lang, tại đêm khuya cánh

đồng bát ngát tru lên, thâm thương tổn bên trong xen lẫn phần nộ cùng bi thương

"Hoài! Diễm! Hạo!" Tống Giai đứng lên, hai mắt vằn vện tia máu, hai tay dùng lực nắm chặt, trong mắt lóe một cổ không cách nào ngăn chặn lửa giận, như là tảng đầy lòng sông hồng thủy, đột nhiên vỡ ra đê miệng, gầm thét, "Ta không để yên cho ngươi!"

Hoàng Minh chậm rãi đi tới, vỗ nhẹ nhẹ đập Tống Giai bả vai, nhẹ nói nói : "Thù này, chúng ta nhất định sẽ báo, Lão Tống, hiện tại Tống thúc cần muốn nghỉ ngơi thật tốt."

Giọng nói tuy nhẹ, lại làm cho không người nào có thể kháng cự!

Nghe vậy, Tống Giai chậm rãi buông ra quyền đầu, trong mắt tơ máu cũng dần dần tán đi, cẩn thận từng li từng tí vịn Tống Thiên thành ngồi xuống, nhẹ nói nói : "Đến, cha, trước ăn một chút gì!"

Thấy thế Hoàng Minh cười cười, bắt chuyện Kiếm Tiêu cùng một chỗ ngồi xuống : "Nha đầu, nhiều sao điểm đồ ăn, nhiều thịnh điểm cơm, chúng ta một đêm chưa ăn cơm."

Kiếm Tiêu hô : "Cho ta dùng tô lớn!"

Nha đầu nhìn lấy Kiếm Tiêu sững sờ

Sững sờ, che mặt cười một tiếng : "Ca, ngươi bằng hữu này thật có ý tứ, Ha-Ha "

Hoàng Minh nhìn xem Kiếm Tiêu cũng cười, mọi người theo cười to, rất lâu không có như thế thư thái cười qua.

Như thế nhiều người nhìn lấy chính mình, Kiếm Tiêu gãi gãi đầu, lâu dài tại trong đồng người chết sờ soạng lần mò, đã sớm để hấn rời xa nhân tình thế thái, luyện thành một trương tù lạnh mặt, lúc này cũng cứng nhắc gạt ra trên một điểm truyền khỏe miệng.

Nha đầu đi vào rau xào, Hoàng Minh mấy người cũng tất cả ngồi xuống, thừa dịp này Hoàng Minh đem chuyện phát sinh từ từ nói cho bọn hấn nghe, bao quát sau này Kiếm Tiêu theo việc của mình.

"Thượng Tá? Hừ" tiểu hồ ly mắt nhìn Vũ Vi, quay đầu đi chỗ khác nhìn chằm chằm Hoàng Minh, ôm hấn cánh tay, "Lão công, ngươi đi ra cũng không trước tiên cho người ta gọi điện thoại, hừ "

Hoàng Minh mắt phải trực nhảy, xấu hổ nói ra : "Ta ta điện thoại di động cho nha đầu."

Tiểu hồ ly bĩu môi, tại trên cánh tay hấn vừa bấm : "Hừ, vậy ngươi sẽ không mượn người khác điện thoại di động cho người ta đánh một cái a, tí như mượn hồ ly tinh "

Tiểu yêu tinh đỉnh đỉnh 36D trở lên cự ngực, ôm Hoàng Minh khác một cái cánh tay, vũ mị cười một tiếng, tiêu - hồn tại Hoàng Minh bên tai thổi khẩu khí : "Thân ái, hấn là ai a?"

Hoàng Minh cái trán tam điều hắc tuyến xẹt qua, nhìn lấy bàn tử cái kia cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ chân tướng một chân đạp chết hấn : "Ta đến giới thiệu, nàng là ta thường xuyên đề cập với ngươi lên Trịnh Tân Phạm, Tân Phạm, đây là Vũ Vi."

Tiểu hồ ly cùng tiểu yêu tinh quan sát lẫn nhau một phen, tiểu yêu tinh trong lòng âm thầm tán thưởng tiểu hồ ly cái kia tuyệt mỹ khuôn mặt cùng tươi mát khí chất, mà tiểu hồ ly càng là kinh ngạc, tiểu yêu tinh này thân phận tuyệt không đơn giản, mà lại cái kia kinh bạo đáng người, tiêu - hồn khí chất, hoàn toàn giống như là chín mộng chỉ quả, để cho nàng mặc cảm.

Tiểu yêu tinh vũ mị cười híp mắt, vươn tay, Mỹ Đồng bên trong phảng phất có sát khí thoáng hiện : "Ta nghe Minh ca nhắc qua ngươi, không nghĩ tới thật vóc người như thế đẹp mắt, ngươi tốt, ta là Vũ Vi, Hoàng ca vị hôn thê."

"Là sao?" Tiểu hồ ly lại cười, chỉ là cười đến có chút miễn cưỡng, nàng dùng lực ôm chặt Hoàng Minh cánh tay, khuôn mặt nhẹ nhàng dán ở phía trên, một mặt hạnh phúc dí dỏm nói nói, " như thế nào? Ta cũng vậy!"

Phốc phốc

Nghe vậy, Tống Giai kếm chút không có đem miệng bên trong cơm phun ra ngoài, ngữi được nồng đậm mùi khói thuốc súng nói, mọi người nhao nhao rút lui rời hiện trường, trước bàn cơm chỉ để lại Hoàng Minh, tiểu yêu tinh, tiểu hồ ly ba người.

Tiểu hồ ly cùng tiểu yêu tinh hai người lẫn nhau nhìn một chút, trong mắt phảng phất đều phóng ra quang mang, trên không trung đùng chạm lấy, phanh phát ra nồng đậm khói lửa.

"Hừ!" Hai cái cô nãi nãi không ai nhường ai, nhao nhao quay đầu đi chỗ khác.

"Thân ái!" Tiểu yêu tinh vũ mị

Kêu, đem Hoàng Minh cánh tay ôm vào trong ngực, đến vừa đi vừa về cộ lấy

Ta thiên, muốn mạng, tiểu yêu tinh này đáng người cũng không phải đắp, gọi là một cái đại ta đi, thế nào còn có hai khóa thô sáo, cái gì quý, khác cộ

"Lão công!" Tiểu hồ ly không cam lòng yếu thể ôn ôn ôn ên ên ên kêu, học theo, đem Hoàng Minh cánh tay ôm vào trong ngực, đến vừa đi vừa về cộ lấy

Ta thiên, thật muốn mệnh, tiểu hồ ly này bộ ngực mặc dù không có tiểu yêu tinh như vậy kinh bạo, nhưng cũng không nhỏ, mẹ ta a, nơi này thế nào cũng có hai khóa thô sáo, không muốn chơi Bảo Bảo a

Hoàng Minh bắt tri bất giác sau lưng mồ hôi lạnh ứa ra, trên trán cũng có mồ hôi chảy ra, giữa lông mày trực nhảy, trời đánh, người nào đến thu hai cái này yêu nghiệt!

"Lão ca, đồ ăn" lúc này nha đầu bụng đồ ăn đi tới, vừa vận thấy cảnh này, lông mày chau chợn, kém chút không có đem trong tay đồ ăn cho ngã trên mặt đất, đứng tại chỗ nửa ngày mới đem phía sau nói cho hết lời, "xào kỹ"

"Nha đầu, để chị dâu nhìn xem người đuôi cái gì đồ ăn!" Phảng phất nhìn thấy cứu tinh, tiểu hồ ly trừng liếc một chút tiểu yêu tinh hừ lạnh nói.

"Chị dâu nhìn xem, ai u, nhà chúng ta nha đầu thật sự là càng dài càng xinh đẹp" tiểu yêu tinh không cam lòng yếu thể đồng dạng trừng mắt tiểu hồ ly, vũ mị cười híp mắt, lạnh hừ một tiếng.

Hoàng Minh bó tay toàn tập, đưa tay theo hai cái cô nãi nãi trong ngực ước lượng đi ra, cuối cùng nhất tất cả mọi người cùng một chỗ ngồi vây quanh tại trước bàn cơm nhạc vui hòa ăn lên bữa cơm đoàn viên.

Ong ong ong!

Mới từ nha đầu cái kia cầm lại điện thoại di động, vừa mở máy điện thoại di động thì chấn động không ngừng, nhìn màn ảnh, Hoàng Minh cả người đều sùng sốt!

Tiên Giới App nói chuyện phiếm bày toàn màn điểm đỏ, khoảng chừng hơn một ngàn điều chưa nhìn tin tức.

Nhìn lấy mới nhất một số tin tức, Hoàng Minh triệt để ngây người.

Nghiêm Mục Thiên Vương : Đại Thánh cùng Nhị Lang Chân Quân tại Nam Thiên Môn làm

Tăng Trường Thiên Vương : Còn không phải sao, Đại Thánh pháp lực đại tăng, Nhị Lang Chân Quân bị làm té cắt té đá liên chố đều kém chút quên đất.

Tri Quốc Thiên Vương : Lưu Ly huynh Lưu Ly, Nam Phương Tăng Trường Thiên Vương tên thật , Nam Thiên Môn không có bị Đại Thánh mang ra a?

Đa Văn Thiên Vương : Nghe nói sao? Nghe nói sao? Đại Thánh theo Như Lai đại sư ước chiến Bát Lão Sơn!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: : Tôn Ngộ Không đơn đấu Như Lai lão nhĩ

Cái con khi này cùng Như Lai lão nhĩ đơn đấu đến cùng ai có thể thắng đâu?

Nằm ở trên giường, Hoàng Minh tâm lý thâm nghĩ, trong đầu không tự chủ được hiển hiện thật giả Mỹ Hầu Vương đoạn ngắn.

Hoàng Minh trong lòng một mực có nỗi nghi hoặc, đến cùng thật giả Mỹ Hầu Vương cái kia đoạn trong chuyện xưa, bị Như Lai xử lý là Đại Thánh đâu? Vẫn là Lục Nhĩ đâu?

Giả Tôn Ngộ Không chỉ là như tới một người nói, ai cũng không phân rõ đến cùng cái nào là thật, cái nào là giả, âm mưu luận tới nói, Tôn Ngộ Không vốn là Bồ Đề Lão Tổ làm một cái khiêu chiến Như Lai quyền uy đồ đệ, giữ lấy cái này thật Ngộ Không thành Phật, ngày sau đối Như Lai thật không có nửa điểm bất lợi sao? Dù sao nhân cơ hội này, Ly Miêu hoá Thái Tử, sử dụng giả Ngộ Không vơ đũa cả nắm, một đòn chết chắc thật Ngộ Không, thực tế cũng đừng quan tâm cắt ngang Bồ Đề xem thường Như Lai trái tim kia, đạo lý này cũng không phải nói không thông.

Cho con khi phát cái tin, con khi nửa ngày không có về, Hoàng Minh xoát lên bằng hữu vòng, hấn vui, bằng hữu này trong vòng chúng tiên nhà xé xé thành đó là quên cả trời đất.

Nguyên lai là Na Tra phát một đoạn Nhị Lang Thần tại Nam Thiên Môn đất chó, bởi vì không chiếm chó phân bị tuần tra Trì Quốc Thiên Vương nhìn thấy, Trì Quốc Thiên Vương đây chính là "Thành Quân" a, nhìn thấy loại này hành vi bất lương quả quyết muốn cho Nhị Lang Thần mở hóa đơn phạt, kết quả Nhị Lang Thần then quá hoá giận, đánh nằm bẹp Thành Quân Trì Quốc Thiên Vương một hồi.

Trùng hợp việc này bị con khỉ nhìn thấy, con khỉ nhìn Nhị Lang Thần quá mức rầm rĩ trương phi thường khó chịu liền cùng hấn ước cái, kết quả chính là Nhị Lang Thần bị đánh đến té cút té đái, răng rơi đầy đất, liền chó đều quên đất đi.

Bất Lão Sơn trên không, Tề Thiên Đại Thánh cùng Như Lai Phật Tổ kịch chiến say sưa, lấy Bất Lão Sơn làm ranh giới, Sơn hai đầu phân chó đứng Tiên Giới chúng tiên nhà cùng Tây Thiên Vạn Phật.

Tôn Ngộ Không một thân chiến bào phất phới theo gió, Hỏa Nhân Kim Chử để đó kim quang, nhảy lên thật cao, một giây vung bay đi, nhất thời trời đất mù mịt, kếm chút đem Thiên cho vạch trần cái lỗ thủng.

"Như Lai lão nhi, năm trăm năm trước ngươi dám thi quỷ kế hãm hại ta Lão Tôn, hôm nay ta Lão Tôn muốn làm - chết ngươi cái này lão lừa trọc..."

"Bát Hầu, chó có làm càn!" Một tiếng vang dội âm thanh vang lên, nhất thời Phật Quang Phổ Chiếu, vang dội Vạn Phật niệm kinh tiếng điếc tai nhức óc.

Hai người đánh cho khí thế ngất trời.

Trời đang rung, địa tại Chấn, Thương Khung phảng phất đều muốn bị tê liệt.

Thiên Lý Nhân : Lỗ tai, ngươi đoán cái này Đại Thánh theo lão lừa trọc ai sẽ thắng a, nếu không mình hai đánh cược một lần, ta đánh bạc lão lừa trọc, đầu tiên nói trước cũng không giống như ta.

Thuận Phong Nhĩ : Bốn cái mắt, đầu phụng, là ngươi ngốc vẫn là ta đần a? Ngươi có phải hay không không mang kính mắt mờ? Minh Đại Thánh là cái gì người? Ta đánh bạc Đại Thánh thắng, buổi tối đi Thất Tiên Nữ cái kia Di Hồng Lâu phí dụng ngươi ra định.

Thiên Lý Nhân : Vì sao?

Thuận Phong Nhĩ : Thảo, ngươi là thật ngốc a? Đại Thánh dám ở lão lừa trọc trên tay đi tiểu, lão lừa trọc dám sao? Hấn liền quần cũng không dám thoát.

...

Tiên Giới App nói chuyện phiếm bầy đã sớm các loại xoát bình phong, Hoàng Minh ấn mở một cái

coi thường nhiều lần còn chưa xem xong chưa tiêu hơi thở trong nháy mắt đồ đến 99.

Đánh cho ra sao đâu? Như thế nào đâu? Mau nói a!

Ta cái đi, Đại Thánh vậy mà rơi vào hạ phong, a, không đúng, lão lừa trọc cũng chịu một thiết bổng tử.

Ta thiên, đây là muốn quyết nhất tử chiến sao? Đại Thánh cùng con lừa trọc đều muốn sử dụng cuối cùng nhất kích, tránh mau, chó bị tai họa vô tội!

"Cái gì! Quyết nhất tử chiến!" Hoàng Minh nhìn lấy khoe miệng co giật, mi đầu gấp gáp, cái này. . . Cái này còn thật phù hợp con khỉ tính xấu.

"Không nên không nên! Cái này muốn thật chết một cái vậy liền xong!" Hoàng Minh thì thầm trong miệng, phát một mảng lớn mê vụ biểu lộ, rồi sau đó giọng nói nói ". Dừng tay! Chạm đến là thôi là được! Chớ có tái chiến!"

Phát xong, Hoàng Minh khẩn trương nhìn điện thoại di động, không biết cái này có hữu dụng hay không, Thiên Đạo cái thân phận này có thể hay không trấn được tràng diện!

Bất Lão Sơn trên không, Tôn Ngộ Không cùng Như Lai đang tụt lực, chuẩn bị liều chết chọn ra thắng bại.

"Như Lai lão nhi! Đi chết đem!" Tôn Ngộ Không toàn thân chiến bào tăng lên, trên đầu hai cái củ ấu bị thổi làm bay phất phới, Hỏa Nhân Kim Chử kim quang bắn ra bốn phía, Như Ý Kim Cô Bổng giơ cao nơi tay, nhìn qua phảng phất đỉnh thiên lập địa một pho tượng chiến thần, khiến người ta nhìn không được tìm mật đều run.

"A đi đã phạt, ngã phạt từ bi!" Như Lai Phật Tổ hai tay sát nhập, đột nhiên Phật Nhân vừa mở, nhất thời trời đất mù mịt, lòng đất Bất Lão Sơn đều bị chấn động đến vỡ nát, nhất tôn đại Phật đứng thẳng trong hư không, Phật Quang Phổ Chiếu, phương viên nghìn vạn dặm sinh vật không nhìn được muốn chạy ra ngoài hấn phương hướng quỷ bài!

A, a...

Ta muốn hôm nay, lại che không được mắt của ta, muốn đất này, lại chôn không ta tâm, muốn cái này chúng sinh, đều hiểu ta ngoài ý muốn, muốn cái kia chư Phật, đều tan thành mây khói!

Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, một cái bồ nhào chạy vội mà ra, Như Lai cũng không nhìn yếu thế, một tay đánh ra, Vạn Phật triều bái, trên đỉnh đầu

Kim Sí Đại Bàng cũng gấp nhanh bay ra...

Đột nhiên, Bát Lão Sơn trên không mê vụ lộn lờ, thời gian qua một lát liền bao trùm toàn bộ Bát Lão Sơn lĩnh vực, lộ ra Tevai thần bí khó lường.

"Dừng tay! Chạm đến là thôi là được! Chớ có tái chiến!"

Mọi người ở đây kinh dị thời điểm một tiếng vang dội mà trang nghiêm âm thanh vang lên, thanh âm mặc dù bình thản không có gì lạ, lại làm cho chúng Thần Chúng Phật có một loại không cách nào phản kháng lực lượng.

Yên tĩnh, Bát Lão Sơn trong nháy mắt giống như chết yên tĩnh, Thiên Lý Nhân và thuận gió mà thôi liễu mạng muốn tra tìm thanh âm nơi phát ra, lại bắt đắc dĩ lắc đầu, Đại Thánh cùng Như Lai cũng không nhận được dừng lại thể công.

"Vâng... Là Thiên Đạo đại nhân, nhất định là Thiên Đạo đại nhân!"

"Trời ạ, Thiên Đạo đại nhân vậy mà nhúng tay!"

"Chúng Thần a, ta có hay không đang nằm mơ, Mộng Cô, người sẽ không đối với ta thi pháp a?"

Cũng không biết người nào hô một tiếng, nhất thời chúng tiên nhà sôi trào lên, mà phía Tây Chúng Phật lại một mặt mộng nhìn lấy phát như điên chúng tiên nhà, tâm lý thâm nghĩ : Thiên Đạo? Cái gì quý?

"Đầu khi, dừng tay đi! Tiếp tục đánh xuống Thiên

đều nhanh muốn sập."

"Như Lai, cũng mời người thu tay lại đi! Vạn Phật cũng không thể quần long vô thủ a!"

...

Địa Cầu, Tạ gia!

Ngày thứ hai, giám ngục Vương Hạo đi vào Tạ Diễm Hạo văn phòng, Tạ Diễm Hạo mắt nhìn Vương Hạo, nhếch miệng lên, hai mắt sáng lên hiện lên vẻ tàn nhẫn, hưng phấn nói : "Ra sao? Hoàng Minh tiểu tử kia song chân bị đánh gãy không? Các người có hay không để hắn sống không bằng chết a, Ha-Ha..."

"Không có... Không có..." Vương Hạo nom nóp lo sợ nhìn lấy Tạ Diễm Hạo, dọa đến hai chân run rẩy, tại Tạ Diễm Hạo giết người dưới con mắt nhỏ giọng nói nói, " Hoàng Minh bị... Bị thả đi!"

"Cái gì! Thả đi đâu?" Nghe vậy, Tạ Diễm Hạo cọ một chút đứng lên, bóp lấy Vương Hạo cổ nộ hống nói, " người đặc biệt sao cho lão tử lặp lại lần nữa!"

Bịch, Vương Hạo dọa đến trực tiếp té quỵ dưới đất, nom nóp lo sợ nói ra : "Lưu đồn trưởng bị giam vào ngục giam, mà Hoàng... Hoàng Minh tiểu tử kia bị thả đi."

"Cái gì!" Tạ Diễm Hạo giận không nhận nổi, một bàn tay thô hung hăng quất vào Vương Hạo trên mặt, phần nộ bóp lấy cổ của hắn để hắn đem sự việc nói rõ ràng.

"Tốt! Tốt một cái Hoàng Minh! Ha-Ha..." Nghe xong Vương Hạo giảng thuật sự việc chân tướng, Tạ Diễm Hạo đột nhiên theo điên một dạng, đầu tóc rối bời, đối với bầu trời cười khúc khích, "Ha-Ha, tốt một cái Hoàng Minh, người đặc biệt sao khắp nơi đối nghịch với lão tử!"

Tạ Diễm Hạo hai tay nắm lấy tóc, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, bộ mặt tranh cười gằn, quả thực theo như điên...

Vương Hạo nơi nào thấy qua dạng này Tạ Diễm Hạo, ngay sau đó dọa đến run rẩy quỳ trên mặt đất, đầu cũng không dám nhấc, chính mắt cũng không dám nhìn Tạ Diễm Hạo liếc một chút.

Người đang làm, trời đang nhìn!

Dừng không bao lâu, người hội quỷ xuống đi cầu ta bỏ qua cho người Tạ gia vô tri!

Đã người muốn chết, ta liền bồi người tốt nhất chơi đùa!

Mỗi chữ mỗi câu đến nay vẫn như cũ khắc khổ khắc sâu trong lòng.

Tạ Diễm Hạo trong đầu tràn đầy quanh quẩn lấy Hoàng Minh nói chuyện qua, không khỏi mồ hôi lạnh ứa ra, giống như rơi xuống địa ngục, cảm giác trong thân thể huyết dịch bởi vì cái kia đáng sợ cảnh tượng cấp tốc làm lạnh, đóng băng. Trái tim giống như là bị một cái vô hình tay nắm ở, ngạt thở đến kịch liệt. Toàn bộ thân thể cực giống trong gió thu lác lác cảnh khô, trong đầu trống rỗng, run rẩy tứ chi lại giống cầm rế tại nguyên chỗ, không cách nào xê dịch nửa bước, cả người lâm vào vô tận trong tuyệt vọng.

Đột nhiên, hắn như phát điên cười như điên, bộ mặt dữ tợn, băng lãnh trừng Vương Hạo liếc một chút : "Đặc biệt sao, cần người làm gì, cho lão tử đi

chết đi!"

Vừa dứt lời, Tạ Diễm Hạo một chân đạp ra ngoài, theo bàn công tác móc ra một thanh dao nhọn, trực tiếp đâm vào Vương Hạo trái tim, Vương Hạo hoảng sợ thần sắc còn chưa tan đi đi, miệng hé mở lấy, đổ vào vũng máu bên trong.

"Ha-Ha... Cùng ta đối nghịch người đều phải chết! Đều phải chết!" Tạ Diễm Hạo tranh cười gần, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Hoàng! Hoàng!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: : Thu Đại Thánh làm đồ đệ

Hoa Quả Sơn, Thủy Liêm Động.

Tôn Ngộ Không nửa nằm tại trên bảo tọa, ngai vàng phía sau to như vậy "Tề Thiên Đại Thánh" cờ xí theo gió thoảng qua rung động, phảng phất muốn cùng thiên công so độ cao.

"Khụ khụ" nắm lên một cái bàn đào hướng miệng bên trong nhét, một trận chiến này Ngộ Không thương thế nghiêm trọng.

"Đại vương, ngài không có sao chứ?" Lão Hầu tinh tiếp cận tới.

"Không có việc gì, có việc nên cái kia Như Lai lão nhĩ, ta Lão Tôn thân thể này cứng nhắc lấy." Nói Tôn Ngộ Không vỗ ngực một cái, đau đến hấn vò đầu bứt tai nhe răng trợn mắt.

Tôn Ngộ Không : Thiên Đạo lão đầu, ngươi nha thể nào không cho ta Lão Tôn một gậy đánh ngã cái kia Như Lai lão nhĩ.

Lúc này, Hoàng Minh vừa mới tỉnh ngủ, mơ mơ màng màng mở hai mắt ra liền nhìn thấy Tôn Ngộ Không phát tới tin tức, nứt nhếch miệng, cái con khi này thật nha tùy hứng.

"Đầu khi, chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng liền dựa vào ngươi một người thật giỏi giang qua được Như Lai sao?"

Tôn Ngộ Không vụt một chút ngồi xuống : Ai nói ta Lão Tôn chơi không lại hấn a? Ta Lão Tôn dám ở Như Lai lão nhĩ trong tay đi tiểu, hấn dám sao? Ta Lão Tôn cho là hấn liền quần cũng không dám thoát.

Hoàng Minh trên trán một trận hắc tuyến, cái con khi này

"Đầu khi, ngươi tự suy nghĩ một chút, ngươi nếu là đánh ngã Như Lai còn tốt, nếu là làm không ngã làm sao xử lý? Chẳng lẽ còn muốn gây nên Tiên Phật đại chiến sao?"

"Thôi đi, Tiên Phật đại chiến? Quan ta Lão Tôn điều sự a? Năm trăm năm trước ta Lão Tôn một cái đại náo thiên cung, năm trăm năm sau hôm nay, ta Lão Tôn đồng dạng có thể một người lật tung Như Lai lão nhĩ Đại Hùng Bảo Điện!"

"Ngươi không đi Tây Thiên lấy kinh đâu?"

"Đi lấy kinh? Ta Lão Tôn một cái bỏ nhào liền đến Tây Thiên, cái này kinh lấy được có ý gì, Thiên Đạo lão đầu ngươi cũng đừng nói với ta trên đường giết quái lên cấp, những chiến đó 5 cận bã sao đủ ta Lão Tôn nhét kẽ răng."

"Coi là thật phải đại náo Tây Thiên?"

"Thật!"

Hoàng Minh chau mày, không nghĩ tới cái này Tiên Giới vậy mà biến thành dạng này, có điều cũng không sao, thuận tự nhiên đi, nhập gia tùy tục, dù sao cũng không phải hấn có thể chi phối.

Bất quá, thu cái Tề Thiên Đại Thánh làm đồ đệ chắc hẳn Bách Lợi không một hại a?

Hoàng Minh cười cười, trả lời : "Đầu khi, đã như vậy, bôn tọa cũng có thể giúp ngươi một tay, ngươi bái bôn tọa vì sư như thế nào?"

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai cười hắc hắc, này thiên đạo bản lĩnh hần nhưng là lĩnh giáo qua, chỉ là cái kia thiểm điện đều có thể đem hần tu vì bỏ thăng cấp, cứ sao mà không làm đâu?

Tôn Ngộ Không : Thiên Đạo lão đầu, ta Lão Tôn có thể bái ngươi làm thầy, có điều ngươi đến thường xuyên dùng sét đánh ta Lão Tôn.

Ách cái này đầu khi, vậy mà xin để sét đánh!

Tôn Ngộ Không vừa dứt lời một đạo thiểm điện vạch phá bầu trời, chém thẳng vào hướng Hoa Quả Sơn!

A, Thiên Đạo lão đầu, ngươi nha muốn bỏ cũng theo ta Lão Tôn nói một tiếng a, a, ta Lão Tôn dứt khi

Hoàng Minh cười đóng lại nói chuyện phiếm bầy, trên Internet cái gì vô công bí tịch a, tiên pháp bí tịch a một nắm lớn, nào bỏ lấy Tôn Ngộ Không tại Tây Thiên sử xuất Hàng Long Thập Bát Chương bộ đáng, ta đi cái kia được nhiều rung động!

Làm

Ngay tại Hoàng Minh ngáy ngô ý - dâm thời điểm cửa phòng ngủ bị làm đầy ra, Hoàng Minh vô ý thức tựa ở bên tường.

"Ngươi tiểu yêu tinh, ngươi sẽ không gõ cửa a, nhà ngươi gia trưởng không có nói cho ngươi biết không cần loạn xông khác phái phòng ngủ a!"

"Ồ?" Ra ngoài ý định tiểu yêu tinh a một tiếng nhu thuận ra khỏi phòng đóng cửa phòng, ngay tại Hoàng Minh thở một hơi dài nhẹ nhõm thời điểm chỉ nghe thấy tiếng đập cửa thanh âm.

"Có ai không? Ta tiến đến

Rồi..." Vừa dứt lời tiểu yêu tinh vũ mị đi tới, dùng chân nhẹ nhàng đá lên góc cửa đóng cửa lại.

"Hừ, tỷ tỷ tiến phòng ngươi chẳng lẽ không được a?" Tiểu yêu tinh vũ mị cười một tiếng, còn hướng về Hoàng Minh đĩnh đĩnh 36D.

"Ngươi nói ngươi, dù sao cũng là cái Thượng Tá, cả ngày chơi bời lêu lổng, cũng không thấy đến mất mặt." Hoàng Minh bắt đắc dĩ nhún nhún vai, cố ý giễu cợt nói.

Ai ngờ tiểu yêu tinh lại tuyệt không quan tâm, hững hờ nói ra : "Hừ, cái gì câu thí Thượng Tá, tỷ tỷ mới không có thèm."

"Ai, ngươi nói ngươi, thật đúng là ngực to mà không có não."

"Thế nào, ngực Đại Bát Hảo nha, ngươi chẳng lẽ không ưa thích?" Tiểu yêu tinh không lùi mà tiến tới, vũ mị chạy ra ngoài Hoàng Minh đi đến, cặp kia chân trắng, thật muốn mệnh

"Thôi đi, có cái gì rất thích, giống ngươi như vậy lớn, nhìn không thể đi lên liền biết là giả, sờ tới sờ lui lại không xúc cảm." Hoàng Minh làm bộ chừng chạc đang hoàng nói ra.

"Ngươi sờ qua sao? Thế nào biết là giả, sờ tới sờ lui không có xúc cảm! Hừ!" Tiểu yêu tinh bĩu môi, không chịu thua hờn dỗi nói ra, lại một lần nữa đem Hoàng Minh Bích Đông ở trên tường.

"Cái này ta là không có sờ qua, có điều nhìn tựa như là giả" Hoàng Minh cười hắc hắc, tiểu yêu tinh này tới một lần chưa đủ nghiền, còn muốn đến lần thứ hai, khác xem trọng lão tử sự nhẫn nại, ta thế nhưng là rất yếu đuối.

Hoàng Minh ôm tiểu yêu tinh eo nhỏ nhắn, đem nàng chuyển tới, hai tay chống tại nàng hai bên trên vách tường, chậm rãi tới gần nàng, khoảng cách gần trực câu câu nhìn chăm chăm nàng trắng nõn khuôn mặt.

Rất rõ ràng, tiểu yêu tinh hiển nhiên bị cái này đột nhiên nghịch chuyển giật mình, bởi vì khản trương duyên cớ, tiểu yêu tinh hô hấp tăng tốc, 36D càng là không ngừng chập trùng, có điều nhưng vẫn là chứa một bộ không chịu thua bộ đáng nói ra : "Ngươi sờ chớ nói nhảm, ta đây chính là hàng thật giá thật, không tin, chính ngươi sờ một cái xem, tuyệt đối là trời sinh."

Tiểu yêu tinh vừa nói, một bên thẳng từ bản thân bộ ngực dựa vào Hoàng Minh.

Cái này tiểu yêu tinh này ngược lại hiện tại còn không chịu thua, tốt!

Có tiện nghi không chiếm là vương bát đản, bất quá lần này Hoàng Minh có kinh nghiệm, vì không cho tiểu yêu tinh lần nữa chạy mất, Hoàng Minh hai tay trực tiếp đem tiểu yêu tinh dựng lên đến, cười hi hi nhìn lấy tiểu yêu tinh, hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm tiểu yêu tinh đầy đặn 36D, tiện tiện hỏi thăm : "Thật muốn mò?"

"Hừ! Đương nhiên muốn sờ, thế nào, hiện tại thì nhận thua đâu?" Tiểu yêu tinh ngẩng đầu nhìn hằm hằm Hoàng Minh.

Thảo, tiểu yêu tinh thật sự là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, tốt, hôm nay tiểu gia liền để ngươi biết cái gì gọi là sợ hãi.

Hoàng Minh cố ý một mặt Trư ca dạng, cười hắc hắc cười, tự tay hướng tiểu yêu tinh bộ ngực sờ soạng.

Hoàng Minh cố ý đem động tác thả chậm, hẳn cũng không tin tiểu yêu tinh này thực sẽ không phản kháng, thế nhưng là kết quả khiến Hoàng Minh có chút kinh ngạc, tay mình mấy cái có lẽ đã sắp đụng phải ngực nàng, có thể là tiểu yêu tinh lại không có một chút trốn tránh ý tứ, ngược lại nhắm mắt lại chứ.

Mẹ, tiểu yêu tinh này, quả thực là đang gây hấn với a, không thèm đếm xỉa, không mò ngu sao mà không mò.

Mắt thấy liền muốn đến cái Trảo Nãi Thủ, tiểu yêu tinh bỗng nhiên lộ ra làm xấu nụ cười, Hoàng Minh thầm kêu một tiếng không tốt, muốn rút tay về trở về đã tới không kịp.

Chỉ nghe xoạt một tiếng máy chụp hình âm thanh vang lên, tiểu yêu tinh tại Hoàng Minh Bích Đông phía dưới đắc chí cười nói : "Cái này lão nương có tấm hình này, nhìn tiểu hồ ly kia thế nào theo lão nương đâu, Ha-Ha "

Nghe vậy, Hoàng Minh tâm lý một vụn con thảo nê mã bay qua, bắt đắc dĩ lắc đầu, vậy mà lại một lần nữa vừa ngã vào tiểu yêu tinh này trên tay.

Tiểu yêu tinh chiêu này thật đúng là độc, chính mình chỗ tốt gì không có mò lấy vẫn phải

Gây một thân tao.

"Đây chính là nguoi bức ta." Hoàng Minh lộ ra một vòng tà tà nụ cười, một mặt cười xấu xa nhìn lấy tiểu yêu tinh.

"Nguoi nguoi muốn làm cái gì?" Tiểu yêu tinh rốt cục khẩn trương, "Khác khi dễ tỷ tỷ."

"Tỷ tỷ?" Hoàng Minh làm xấu cười một tiếng, hơi hơi nhún nhún vai, "Dù sao nguoi cũng chụp ảnh, ta nếu là không đụng phía dưới không phải rất lợi hại ần thiệt thời?"

"Nguoi tỷ tỷ còn chưa chuẩn bị xong!" Tiểu yêu tinh khẩn trương cúi đầu xuống, không biết sao tâm lý tỏ con tán loạn.

"Ta sớm liền chuẩn bị tốt, hắc hắc" Hoàng Minh một mặt Trư ca giống.

"Nguoi dám!" Lui không thể lui, tiểu yêu tinh một mặt lo lắng lại hưng phấn nhìn lấy Hoàng Minh, "Hiện tại khác nguoi chó làm loạn, không phải vậy tỷ tỷ sẽ không bỏ qua nguoi."

"Hắc hắc, tiểu yêu tinh, nguoi cũng có sợ hãi thời điểm a?" Hoàng Minh hài lòng cười, khiêu khích nhìn lấy tiểu yêu tinh.

"Sợ? Tỷ tỷ mới mới không sợ!" Tiểu yêu tinh tâm lý khẩn trương không thôi, nhưng vẫn là chứa một bộ trấn định bộ dáng, không có chút nào chịu thua.

Hoàng Minh đột nhiên cúi đầu, chóp mũi dán tiểu yêu tinh chóp mũi, dừng nhìn tiểu yêu tinh bình thường tùy tiện, thế nhưng là nàng chỗ nào theo nam nhân như thế tiếp xúc gần gũi qua, ngay sau đó khẩn trương đến hô hấp dồn dập, bộ ngực càng thêm không ngừng run rẩy lên.

"Chuẩn bị kỹ càng không?" Hoàng Minh làm xấu cười một tiếng, hỏi.

"Chính xác chuẩn bị cái gì" tiểu yêu tinh khẩn trương hỏi.

"Nguoi cứ nói đi?" Hoàng Minh làm xấu cười nói.

"Nguoi" tiểu yêu tinh khuôn mặt ửng đỏ, chóp mũi rất nhỏ thở ra hương khí, hai mắt chẳng biết lúc nào thì nhắm lại, ngực miệng không ngừng trên dưới phập phồng.

"Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu!" Hoàng Minh mỉm cười, nhìn lấy như là nụ hoa chớm nở tiểu yêu tinh, không khỏi tâm lý hơi hơi đập dòn, thật đúng là đừng nói, tiểu yêu tinh này nhìn không tồi!

Cúi đầu xuống, Hoàng Minh bờ môi vậy mà thật dán lên tiểu yêu tinh bờ môi, ôn nhu một hôn.

Bất chợt tới hôn lên, tiểu yêu tinh nhất thời toàn thân cứng đờ, cả người hoàn toàn hoá đá, trọn to song mắt thấy Hoàng Minh, trái tim nhỏ bịch bịch nhảy không ngừng, trong lòng có cỗ dị dạng tâm tình

Cái này đây chính là nàng nụ hôn đầu tiên a!

"Nguoi" tiểu yêu tinh gương mặt ửng đỏ, thẹn thùng cúi đầu, hoàn toàn không có vừa mới bá khí, đẩy ra Hoàng Minh, tông cửa xông ra, trong lòng có chút dị dạng, lại có chút hưng phấn, Vũ Vi không khỏi cười, chẳng lẽ mình thật thích nam nhân này?

Nhìn lấy Vũ Vi rời đi bóng lưng, Hoàng Minh mỉm cười, tiểu yêu tinh này còn thật đáng yêu!

Ngay tại Hoàng Minh ngăn người thời khắc, Tân Thị Tạ gia Trương Diễm Lệ thờ phỉ phỉ ngồi ở trên ghế sa lon, đối với Tạ Diễm Hạo chửi ầm lên : "Họ Tạ, nguoi cái không có tiền đồ gia hòa, liền cái người làm công đều đối phó không, ta mặc kệ, ta mặc kệ, nhi tử thù này nhất định phải báo."

Tạ Diễm Hạo sắc mặt tái xanh, bất chợt tới đứng lên, hoảng sợ Trương Diễm Lệ nhảy một cái : "Xú bà nương, hôm nay Tạ gia đại nạn lâm đầu đều là bởi

vì người, bởi vì người cái này bảo bối nhi tử, nếu là cái này một khó không tránh thoát, Tà gia xem như triệt để xong "

Nghe vậy, Trương Diễm Lệ toàn thân khẽ run rẩy, lúc này mới ý thức được sự việc nghiêm trọng : "Lão Tà, cái kia tên tiểu tử nghèo kia từ đâu tới như vậy đại năng lượng, muốn không để ta cha ta xuất thủ?"

Tà Diễm Hạo bắt đầu dĩ gât gât đầu, ngàn vạn lần không nên trêu chọc Hoàng Minh dạng này nhân vật hung ác, bắt quá hấn đột nhiên trong mắt lóe lên một đạo lãnh mang : "Xem ra chỉ có thể phiền phức cha vợ lão nhân gia ông ta."

"Hoàng Minh! Lần này nhất định để người chết không có chỗ chôn! Ha-Ha "

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: : Thiên y môn Gia Cát Thanh Vân

Ào ào ào...

Xông roi đầy bồn tắm lớn nước bắn, Hoàng Minh dễ chịu mở rộng thân thể, người này Tiên quyết tu luyện đã có chút hiệu quả, lúc này hấn đã tiến vào Nhân Tiên cấp hai vậy mà, thấu thị khoảng cách biển Thành Phương Viên mười mét khoảng cách, thánh lực càng là đại đại tăng cường, thân thể tổ chất tốt không thể tốt hơn, nếu là bị người tập võ nhìn thấy tuyệt đối được xưng là tập võ hạt giống tốt.

Mặc quần áo từ tế điện thoại liên vang lên, là Hoàng lão đánh tới, nói là muốn giới thiệu cái đại nhân vật cho mình nhận biết, Hoàng Minh cũng đứng lúc muốn cho Hoàng Minh chữa bệnh, ngay sau đó liền cùng Hoàng lão ước định thời gian địa điểm sau liền xuất phát.

Khiến Hoàng Minh kinh ngạc là hấn cùng Hoàng lão địa điểm ước định cũng không phải là như vậy thần bí, mà là tại một nhà gọi là Trung Hoa đại khách sạn tầng cao nhất.

Trung Hoa đại khách sạn, Tân Thị xa hoa nhất một nhà khách sạn năm sao, tửu chủ tiệm tên là sông phúc, nghe nói là Tân Thị thế giới dưới lòng đất Vương giả.

Hoàng Minh đến Trung Hoa đại khách sạn lúc, người da đen Meger đã đứng tại phục vụ sảnh tiếp tân chờ hấn, Meger thân thể cao một mét chín, hình thể tráng kiện, vừa nhìn liền biết 10 cao thủ, nhưng lại trầm mặc ít nói, để Hoàng Minh đều đoán không ra hấn đến cùng phải hay không sẽ không giăng tiếng Trung.

Làm Meger nhìn thấy Hoàng Minh xuất hiện, cầm lấy đầy miệng sứ sọ Đông Bắc nói tiếng Trung, cung kính nói ra : "Hoàng tiên sinh, ngài khỏe chứ, Hoàng lão mệnh ta tại cái này đón ngài, mời tới bên này."

Hoàng Minh kinh ngạc mắt nhìn người da đen Meger, cười cười, nói : "Làm phiền."

Hai người đi vào thang máy, người da đen Meger đột nhiên nói ra : "Hoàng lão đã bệnh nguy kịch, lần trước Hoàng tiên sinh ngài nói có thể trị hết Hoàng lão bệnh, nếu là Hoàng tiên sinh thật có thể trị hết Hoàng lão, ta Meger đời này đối với ngài nghe lời răm rắp."

Hoàng Minh nhìn lấy người da đen Meger, cười cười : "Yên tâm!"

Người da đen Meger trong mắt lóe lên một đạo hi vọng ánh sáng, lại muốn nói lúc thang máy đã nghe được 28 tầng tầng cao nhất, Meger ở phía trước dẫn đường, đi qua một đầu hành lang, Hoàng Minh bị đưa vào một kiện cổ kính gian phòng.

Đi vào phòng, Hoàng Minh nhìn thấy hai người nam đứng tại cạnh giường, mà nằm trên giường người chính là Hoàng lão, lúc này sắc mặt hấn vô cùng khó coi, xem ra liền biết không còn sống lâu nữa, mà cái kia đứng tại cạnh giường bên trong một cái nam tử đang vì Hoàng lão hành châm.

Trừ cái đó ra, trong phòng còn có bốn cái mặt không biểu tình bảo tiêu, bọn họ đứng trong phòng không nhúc nhích, nhưng ngay cả như vậy, Hoàng Minh cũng có thể cảm giác được một cỗ thiết huyết sát khí.

Hoàng Minh một tiến gian phòng, liền bị bốn hai mắt chữ gấp khóa chặt, loại kia còn như thực chất cảm giác áp bách khiến người ta cảm thấy rất lợi hại không thoải mái.

Người da đen Meger ngăn tại Hoàng Minh trước mặt, trong nháy mắt loại kia cảm giác áp bách thì biến mất, Hoàng lão gặp Hoàng Minh đến, suy yếu nói ra : "Hoàng lão đệ đến a!"

Hoàng Minh hướng mọi người khẽ gạt đầu, liền đi tới bên giường.

Hoàng lão sắc mặt vô cùng tái nhợt, lộ ra nhưng đã nhanh không được, Hoàng Minh không khỏi cảm thán đây thật là bệnh tới như núi sập, vài ngày trước còn theo Hoàng lão tại biển trên bờ sông ăn đồ nướng, bây giờ Hoàng lão lại..

Hoàng lão phảng phất nhìn ra Hoàng Minh ưu sầu, gian nan cười cười, nói : "Hoàng lão đệ, mạng này a do trời không do người, người không cần vì lão ca tiếc hận, lão ca cả đời này cũng coi là hùng hùng hổ hổ, kế tiếp là các người người trẻ tuổi thiên hạ rồi."

"Vị này chính là ta

muốn cho người dẫn tiến đại nhân vật, Thiên y môn cao nhân Gia Cát Thanh Vân."

"Thiên y môn? Gia Cát Thanh Vân?" Nghe vậy, Hoàng Minh không khỏi thì thầm trong lòng, cái này Gia Cát Thanh Vân chắc hẳn tuyệt đối là một Phương đại nhân vật, không phải vậy thân là Trung Hoa y học giới ngôi sao sáng Hoàng lão cũng không có khả năng như vậy trịnh trọng sự tình giới thiệu cho chính mình, hơn nữa nhìn Hoàng như cũ đối trung niên nam tử này vô cùng kính trọng.

Nhìn không được, Hoàng Minh nhiều nhìn trung niên nam tử vài lần, trung niên nam tử này một thân tơ lụa trường bào màu xanh, khí vũ hiên truyền, thân cao chừng một thước tám, một thân khí chất khiến người ta cảm thấy tuyệt đối là cái thể ngoại cao nhân.

Lúc này trung niên nam tử giúp Hoàng lão châm xong trên đầu đệ thất cây ngân châm, Hoàng lão cả người nhất thời tỉnh thần tới, cái này hiệu quả quá thần kỳ, thấy Hoàng Minh một mặt kinh ngạc, tâm lý không khỏi bội phục này trước mắt trung niên nam tử này.

Châm xong ngân châm, trung niên nam tử ngừng đầu, nhân nhạ nhìn lấy Hoàng Minh, trong mắt đột nhiên một đạo vẻ kinh ngạc chợt lóe lên, không khỏi nhìn kỹ Hoàng Minh vài lần, rồi sau đó vừa cười vừa nói : "Hoàng lão, người cái này lão đệ không đơn giản a, khí huyết tràn đầy, Tiên Khí mười phần, là cái đáng làm chi tài a."

Nghe vậy, Hoàng lão cười ha ha, đi qua Gia Cát Thanh Vân cái này bảy cái ngân châm một đám, tinh thần không ít, cười nói với Hoàng Minh : "Hoàng lão đệ, không nổi a, lão phu lớn như vậy rồi số tuổi nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe qua Gia Cát thần y khích lệ qua ai vậy, Ha-Ha?"

Hoàng Minh cười cười từ chối cho ý kiến, thực nội tâm của hắn sớm liền không thể bình tĩnh, cái này Gia Cát Thanh Vân đến cùng là thần thánh phương nào, vậy mà có thể nhìn ra bản thân Tiên Khí mười phần?

Từ khi tu luyện Nhân Tiên quyết, Hoàng Minh trên thân thể Tiên Khí tự nhiên tích lũy không ít, chỉ là làm hắn kinh ngạc là cái này Gia Cát Thanh Vân lại có thể nhìn ra được? Chẳng lẽ hắn... Cũng tu tiên?

Gia Cát Thanh Vân cười cười, phảng phất xem thấu Hoàng Minh ý nghĩ, tiếp tục nói : "Người có thể hay không nhìn ra ta cái này bảy cái ngân châm có gì môn đạo?"

Hoàng Minh đối y học, đặc biệt là Trung y hoàn toàn cũng là người ngoài ngành, liền trong bóng tối mở ra Mỹ Hầu Vương Hỏa Nhân Kim Chử, bí mật quan sát Hoàng lão thân thể, cái này xem xét phía dưới phát hiện Hoàng lão ngũ tạng lục phủ đều vô cùng hồngбет, cơ hồ đều bệnh biến hoại tử, bên trong thân thể có cỗ trục khí trở ngại lấy khí huyết hướng đại não lưu thông.

Mà Gia Cát Thanh Vân cái này bảy châm trình Bắc Đẩu chỉ thể, vừa lúc mở ra Hoàng lão gân mạch, trợ giúp huyết khí lưu thông, có điều Hoàng Minh phát hiện cái này chỉ bất quá trị ngọn không trị gốc, Hoàng lão thật sự là bệnh nguy kịch, Gia Cát Thanh Vân cũng chẳng qua là giúp trì hoãn bệnh tình chuyển biến xấu mà thôi.

Đột nhiên Hoàng Minh tại Hoàng lão bên trong thân thể phát hiện một đạo Tiên Khí tại trong mạch máu chảy xuôi theo, trợ giúp Hoàng lão chữa trị ngũ tạng lục phủ, Hoàng Minh chấn kinh ngừng đầu, nhìn lấy Gia Cát Thanh Vân, nói ra : "Cái này bảy cái ngân châm trình Bắc Đẩu chỉ thể trợ Hoàng lão khí huyết Thuận Thông, mấu chốt nhất là Gia Cát thần y càng là tại Hoàng lão bên trong thân thể rót vào một sợi Tiên Khí trì hoãn Hoàng lão bệnh tình tiếp tục chuyển biến xấu."

Gia Cát Thanh Vân gạt gạt đầu, mỉm cười nói : "Quả nhiên là đáng làm chi tài, Ha-Ha!"

Lúc này, Hoàng Minh nội tâm tuyệt đối là không bình tĩnh, hắn đã là Nhân Tiên cấp hai cảnh giới, có thể là muốn tại thể nội ngưng tụ Tiên Khí căn bản không có khả năng, thể nhưng là cái này Gia Cát Thanh Vân lại có thể tại Hoàng lão bên trong thân thể rót vào Tiên Khí, cái này khiến Hoàng Minh cực kỳ chấn động!

"Vân bối mất vụng về, còn mời Gia Cát tiền bối chỉ điểm sai lầm!" Hoàng Minh nhìn không được mở ra Hỏa Nhân Kim Chử nhìn lấy Gia Cát Thanh Vân, từ khi tu vi đạt tới Nhân Tiên cấp hai, Hoàng Minh

Hỏa Nhân Kim Chử đã không khỏi có thể lột sạch người y phục, còn có thể thấu thị đến bên trong thân thể ngũ tạng lục phủ, lúc này Hoàng Minh phát hiện Gia Cát Thanh Vân bên trong thân thể Tiên Khí quanh quẩn, đặc biệt là vùng đan điền, giống như một cái cự đại đập chứa nước, bên trong tràn đầy đều là Tiên Khí.

"Không tệ, không tệ!" Gia Cát Thanh Vân nhìn Hoàng Minh, càng xem càng ưa thích, đối Hoàng Minh khiêm tốn thái độ cũng phi thường hài lòng, cười cười, nói nói, " người nói đúng một nửa, trận pháp này tên gọi thất tinh châm, chẳng những có thể lấy trợ Hoàng lão khí huyết lưu thông hướng đại não, càng có thể ức chế Hoàng lão bên trong thân thể tà khí tiếp tục sinh ra, có trợ giúp cái kia một sợi Tiên Khí áp chế tà khí, bất quá..."

Hoàng Minh đối với y học tạm thời ❖— không thông, chỉ có thể ý vào có thể thấu thị nói hai câu : "Có điều Hoàng lão bên trong thân thể ngũ tạng lục phủ đã có thể cơ hồ hoại tử, cho dù là Gia Cát thần y xuất thủ cũng chỉ có thể trị hoãn bệnh tình, lại là trị ngọn không trị gốc."

Gia Cát Thanh Vân làm sao biết Hoàng Minh có thể thấu thị, còn tưởng rằng hần thật nhìn ra, cười cười nói : "Không tề không tề, quả nhiên là cái đáng làm chi tài, Ha-Ha, đã như vậy, không biết Hoàng tiên sinh có thể đưa Hoàng lão một đường sinh cơ?"

Hoàng Minh cười cười, vô cùng rõ ràng cái này Gia Cát Thanh Vân tuyệt đối là cái thể ngoại cao nhân, tu tiên đại cự, cũng nghiêm túc, ngay sau đó lấy ra một cái cổ kính cái bình, mở ra nắp bình nhất thời một cỗ nhàn nhạt mùi thơm ngát trong nháy mắt tràn ngập cả phòng, rồi sau đó Hoàng Minh từ đó lấy ra một khóa Tiên Đan, đưa cho Hoàng lão ra hiệu ăn.

Hoàng lão bản thân liền là Trung Hoa y học giới ngôi sao sáng, tự nhiên phát giác cái này Tiên Đan tuyệt vật phi phàm, nhìn xem Hoàng Minh, ngay sau đó cũng không khách khí liền nuốt vào.

Hoàng Minh ra hiệu Gia Cát Thanh Vân vì Hoàng Minh lần nữa rót vào chút Tiên Khí, Gia Cát Thanh Vân mắt nhìn Hoàng Minh, cười cười, phảng phất đem Hoàng Minh cả người xem thấu, bất quá khi phía dưới hần cũng không nói cái gì, hai tay nhanh chóng tại Hoàng lão phía sau điểm mấy lần huyết vị, ba phút sau, hần lộ ra nụ cười, nói ra : "Thành!"

Hoàng lão chỉ cảm thấy bên trong thân thể có một cỗ mát lạnh truyền đến, ngũ tạng lục phủ vô cùng dễ chịu, theo sau tinh thần toả sáng, hần không khỏi lớn lên thở ra một hơi, theo sau vậy mà cười ra tiếng.

Bên cạnh người da đen Meger vội vàng hỏi thăm : "Hoàng lão không có việc gì sao?"

Gia Cát Thanh Vân gật gù đầu, nói : "Thuốc đến bệnh trừ, Hoàng lão bệnh này đã trừ tận gốc, không chỉ có như thế, mà lại sinh mệnh lực càng hơn dĩ vãng."

"Đa tạ Gia Cát thần y!" Meger đại hi, liền liền nói.

Theo sau, Hoàng lão mở hai mắt ra, hần cảm giác chưa bao giờ có tinh thần, cười mở cười rộ lên, đối với Gia Cát Thanh Vân cùng Hoàng Minh nói ra : "Đa tạ Gia Cát thần y cùng Hoàng lão đệ."

Gia Cát Thanh Vân như có điều suy nghĩ mắt nhìn Hoàng Minh, cười cười nói : "Thầy thuốc bản phận, lần này chủ yếu là vị tiểu huynh đệ này công lao , bất quá, đã ta đã xuất tay, xin trả tiền xem bệnh, giúp ta hoàn thành một sự kiện." Nói xong, hần có ý mắt nhìn Hoàng Minh.

Hoàng Minh bị Gia Cát Thanh Vân thấy run rẩy, phảng phất nắm giữ Hỏa Nhân Kim Chữ không phải mình, mà chính là hần Gia Cát Thanh Vân.

Hoàng lão lão hồ ly này tự nhiên hiểu rõ Gia Cát Thanh Vân ý tứ, đối với Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Hoàng lão đệ, vị này là Gia Cát thần y, y học giới truyền kỳ nhân vật, Thiên y môn thứ 3 1 thay truyền nhân, không biết Hoàng lão đệ có hứng thú hay không bái vào môn hạ?"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: : Vô Cực Thung

"Cái gì?" Hoàng Minh kém chút không có nhảy dựng lên, nhìn xem Hoàng lão, lại nhìn xem Gia Cát Thanh Vân, nói nói, " Hoàng lão, ngài không phải nói đùa sao? Ta đối y học cũng là người ngoài ngành, cho dù là ngài tự mình dạy ta, ta chỉ sợ cũng học không được. "

Hoàng Minh nói bóng gió là học y phải thừa dịp sớm, chính mình cũng 20 mấy, hiện tại mới bắt đầu học y chỉ sợ đã muộn.

Hoàng lão nhìn lấy Hoàng Minh, cười : "Lão đệ, lời này của ngươi nói, lão phu sao có thể theo Gia Cát thần y đánh đồng, theo Gia Cát thần y so ra lão phu cũng là ánh sáng đom đóm cùng Hạo Nguyệt Tranh Huy, nếu là Gia Cát thần y có thể chỉ điểm ngươi, chậm thêm đều tới kịp."

Hoàng Minh nghe vậy, không khỏi càng thêm chấn kinh, cái này Hoàng lão là ai a?

Đây chính là Trung Hoa y học giới ngôi sao sáng, đệ nhất nhân! Thế nhưng là hần lại tự xưng hoàn toàn so ra kém Gia Cát Thanh Vân, có thể thấy được cái này Gia Cát Thanh Vân y thuật có bao nhiêu sao thần kỳ sự việc!

Thân là người trong cuộc Gia Cát Thanh Vân nhưng vẫn không có nói, chỉ là nhàn nhạt nhìn lấy Hoàng Minh.

Theo sau Hoàng lão tại Meger cùng bốn cái bảo tiêu hộ tống hạ, trở về tu đường, cáo biệt Hoàng lão, Hoàng Minh bị Gia Cát Thanh Vân cùng một cái khác nam tử đưa đến một gian phòng trọ, cái này gian phòng trọ lộ ra phong cách cổ xưa trang nhã, trừ mấy cái cái ghế trúc cùng một trương Trúc Đằng biên chế bàn trà bên ngoài thậm chí ngay cả cái giường đều không có.

Hoàng Minh cùng Gia Cát Thanh Vân mặt đối diện ngồi xuống, một cái khác nam tử ngồi ở một bên, Trúc Đằng trên bàn trà bày biện một bộ trà cụ.

Gia Cát Thanh Vân ngược lại bị trà, rồi sau đó khẽ cười nói : "Nhân Tiên cấp hai cảnh giới! Không tệ không tệ, là mầm mống tốt." Nói xong, hắn chậm rãi thưởng thức trà, rất có phá hoại phong cảnh khí phách.

Hoàng Minh đồng dạng nâng chung trà lên, uống một hơi cạn sạch, nội tâm vô cùng kinh ngạc, không nghĩ tới trên đời này trừ chính mình bên ngoài, vậy mà thật có tu tiên người.

Gia Cát Thanh Vân lại châm chén trà, từ tốn nói : "Người Tiên Thiên cũng là cái tiên nhân thể chất, vô sự tự thông, chỉ tiếc khuyết điểm chỉ đạo, không biết người quyết định không?"

Một câu bên trong! Hoàng Minh không thể không cảm thán, cái này Gia Cát Thanh Vân thật là một cái thể ngoại cao nhân, ngay sau đó Hoàng Minh quyết định, nói ra : "Quyết định, ta muốn theo tại sư phụ bên người học tập tu tiên, học tập y đạo!"

Gia Cát Thanh Vân cười ha ha một tiếng, hiển nhiên vô cùng vui vẻ, liền liền nói : "Tốt, rất tốt!"

Liền nói hai tiếng tốt sau, Gia Cát Thanh Vân lại tiếp tục nói : "Hoàng Minh, trong lòng ngươi cần phải có rất nhiều nghi vấn a? Hiện tại có thể hỏi ta."

Nghe vậy, Hoàng Minh cười, hắn xác thực có rất nhiều nghi vấn : "Sư phụ ngài y thuật thần kỳ sự việc, thì liền trung hoa y học ngôi sao sáng Hoàng lão đều mặc cảm, có thể là vì sao đồ nhi lại chưa từng nghe qua ngài đại danh đâu?"

Gia Cát Thanh Vân thân nhiên nói : "Thầy thuốc, một không làm tên, hai không vì lợi, chỉ cầu không thẹn thiên địa! Vì sư rất lợi hại

Thiếu hành y, tự nhiên chỉ có số ít người biết vì sư tồn tại."

Hoàng Minh gật gật đầu, hắn tự nhiên rõ ràng Gia Cát Thanh Vân trong miệng số ít người tuyệt đối đều là phi thường trọng yếu nhân vật mới có thể có đến Gia Cát Thanh Vân trị liệu.

Hoàng Minh tiếp tục hỏi thăm : "Không đối gat sư phụ, đồ nhi cái này tu tiên chỉ là mình lung tung tu luyện, xin hỏi sư phụ, trên đời này thật có tu tiên người sao?"

"Tu tiên a xưa nay thì có, chỉ là lưu truyền đến hiện tại càng ngày càng ít, bất quá khi thể giới bên dưới tu tiên vẫn là tồn tại, bọn họ hoặc võ công cao cường, hoặc có một ít đặc thù kỹ năng, tóm lại thể gian to lớn không thiếu cái lạ, có một số việc thời cơ không đến người còn chưa thích hợp biết."

Đang khi nói chuyện Gia Cát Thanh Vân thể mà lộ ra một tia sầu lo, không biết hắn lo lắng chuyện gì.

Hoàng Minh gật gật đầu, như có điều suy nghĩ, rồi sau đó nói ra : "Cuối cùng nhất một vấn đề, sư phụ, ngài đến cùng là ai?"

Gia Cát Thanh Vân cười cười, nhấp hớp trà, hắn không nói gì, mặt khác nam tử kia ngược lại là mở miệng.

"Gia Cát Tiên Sinh chính là Thiên y môn thứ 3 1 thay truyền nhân, y thuật thiên hạ vô song, một thân tu vi càng là thâm bất khả trắc, đã một chân bước vào Tiên Nhân Cảnh Giới."

Sau đó Hoàng Minh mới biết được tu tiên phân là tiên nhân, Địa Tiên, tiên nhân, Tiên Tôn mấy cái đại cảnh giới, mỗi cái cảnh giới còn đều có mười giai đoạn, cái này Gia Cát Thanh Vân vậy mà một chân bước vào Tiên Nhân Cảnh Giới, có thể thấy được tuyệt đối không tầm thường!

Theo sau Hoàng Minh bị Gia Cát Thanh Vân gọi vào một chỗ trống trải chi địa, Gia Cát Thanh Vân cho hắn biểu thị một bộ cơ bản nhất Trạng Thung.

"Đây là Vô Cực Thung, Nhất Sinh Nhị, Nhị Sinh Tam, Tam Sinh Vạn Vật, Vạn Vật Giai Không! Luyện tốt này cái cộc có thể cùng thiên địa dung hợp, cùng tự nhiên đồng bộ." Gia Cát Thanh Vân nói, "tu tiên trước phải tập võ, tập võ trước phải Trạng Thung, cái này Trạng Thung là cơ sở!"

Hoàng Minh cũng nghiêm túc, hắn chỉ có một thân Quan Nhị Gia khí lực, lại không có đường đường chính chính học qua võ công, cũng vèn vèn chỉ có thể coi là một giới măng phu, ngay sau đó mở ra Hỏa Nhãn Kim Chử, nghiêm túc phân tích Gia Cát Thanh Vân động tác.

Gia Cát Thanh Vân gặp Hoàng Minh thật tình như thế phi thường hài lòng, lần nữa cho Hoàng Minh biểu thị một lần : "Thầy thuốc, hai chân đi khắp thiên hạ, nếu là liền năng lực tự vệ đều không có, nói thể nào cứu người? Vì sư một thân tu vi chỉ có thể coi là qua loa, chờ người đem cái này Vô Cực Thung luyện tốt sau, vì sư sẽ an bài cao nhân truyền thụ cho người võ công!"

Hoàng Minh rất nghiêm túc dùng Hỏa Nhãn Kim Chử phân giải lấy Gia Cát Thanh Vân động tác, không nghĩ tới tại Hỏa Nhãn Kim Chử phía dưới, Gia Cát Thanh Vân động tác chẳng những giống như là động tác chậm chiều lại, càng là có thể tùy ý phân giải, cái này khiến Hoàng Minh một trận mừng rỡ, học tự nhiên làm ít công to.

"Tốt, rất tốt! Không nghĩ tới người như thể nhanh thì linh ngộ tinh tú!" Gia Cát Thanh Vân cười đến vô cùng vui vẻ, tiếp tục nói, "Vì sư lại ở bên cạnh

ngươi giúp ngươi đánh một tuần lễ cơ sở, một tuần lễ qua sau, vì sư thì

Muốn rời khỏi Tân Thị, đi cho ngươi tương lai trải đường, hai tháng sau mới có thể trở về, cái này một hai tháng đối với ngươi mà nói phi thường trọng yếu, ngươi muốn đem cái này Vô Cực Thung triệt để luyện ra, tốt để bọn hắc biết ngươi là đáng làm chi tài!"

"Đúng!" Hoàng Minh bắt đầu luyện tuyệt nghiêm túc, "Sư phụ, ngài nói cao nhân là ai?"

"Đến lúc đó ngươi tự nhiên sẽ biết." Nói Gia Cát Thanh Vân nghiêm túc giúp Hoàng Minh điều chỉnh sai lầm động tác.

Cứ như vậy Gia Cát Thanh Vân vốn là muốn tại Hoàng Minh bên người chỉ đạo một tuần lễ, có điều bởi vì Hoàng Minh tiến triển thần tốc, tại ngày thứ ba thời điểm hắc thì sớm rời đi.

Gia Cát Thanh Vân trước khi rời đi đem trước nam tử kia giới thiệu cho Hoàng Minh, nguyên lai nam tử kia cũng là Tân Thị thế giới dưới lòng đất Vương giả, Trung Hoa đại khách sạn lão bản sông phúc.

Bởi vì Gia Cát Thanh Vân quan hệ, cũng bởi vì hai người tính khí đối được, cái này sông phúc cùng Hoàng Minh ngược lại thành bạn bè thân thiết, Hoàng Minh xưng sông phúc một tiếng Giang ca, sông phúc cũng kính thường gọi Hoàng Minh một tiếng huynh đệ.

Chờ đến Hoàng Minh rời đi Trung Hoa đại khách sạn trở lại chỗ ở lúc sau đã là ngày thứ tư, Hoàng Minh vừa tới chỗ ở chỉ chốc lát Tống Giai thì vội vã tìm đến.

Nguyên lai là Hoàng Minh không tại mấy ngày nay Lão Tống nhà gặp được không ít phiền phức, hắc ẩn hiện thời điểm lão có người tìm phiền toái, cuối cùng nhất Lão Tống hoàn toàn bất đắc dĩ đem Tống Thiên Thành Đồ an bài ra Tân Thị, tạm thời tránh một trận phong ba, mà bản thân hắc thì có đến vài lần suýt nữa mất mạng, còn tốt Tống Giai mập mạp này cũng trơn trượt, tránh thoát mấy cái cướp.

Vốn là nếu là một số tiểu côn đồ tìm phiền toái cũng không phải cái gì đại sự, có điều nhìn dạng như vậy, những người kia đều không phải bình thường tiểu côn đồ, từng cái thân thủ đến, đều là người luyện võ, mà lại thủ đoạn độc ác, trọng yếu nhất là bọn họ là Trương Vũ người.

Trương Vũ, Tân Thị thế giới dưới lòng đất nhân vật có tiếng tăm, làm người thủ đoạn độc ác, thế lực cũng hùng hậu, tại Tân Thị lòng đất hoàng đế sông phúc dần dần tẩy trắng sau, có người thậm chí gọi hắc là thế giới dưới lòng đất mới lĩnh quân người, cho dù là chính phủ cũng không làm gì được hắc.

"Trương Vũ?" Hoàng Minh một trận nhớ lại, thế nào cũng không nghĩ ra chính mình chỗ nào đắc tội nhân vật này, theo Tống Giai trong miệng Hoàng Minh biết được cái này Trương Vũ sở dĩ tìm Lão Tống nhà phiền phức, hiển nhiên là muốn muốn ép mình đi ra.

"Cái này Trương Vũ thủ đoạn độc ác, càng là cái kia Tạ Diễn Hạo cha vợ, thế lực ngầm hùng hậu, lại bồi dưỡng Tạ Diễn Hạo cái này một cái thành phố Cục Công An cục trưởng, đen trắng ăn sạch, tại Tân Thị phách lối cực kì."

"Lại là cái này Tạ Diễn Hạo! Tốt, nợ mới nợ cũ, lần này cùng tính một lượt rõ ràng." Hoàng Minh tổng tính toán rõ ràng chuyện này chân tướng, chắc là cái kia Tạ Diễn Hạo cầu trợ ở Trương Vũ, muốn diệt chính mình mệnh.

Nắm chặt quyền đầu, đột nhiên, Hoàng Minh trong mắt một đạo lãnh mang chợt lóe lên, hắc đột nhiên cảm giác được có hai cỗ sát khí, Hoàng Minh đem Lão Tống hộ ở sau người, hai chân phía dưới khuất, bày ra Vô Cực Thung trận địa sẵn sàng đón quân địch, bởi vì hắc cảm giác được người tới tuyệt không đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: : Đến cửa phá quán

"Minh ca!" Lúc này bóng đêm càng thâm, đại mưa hè, nhưng là Tống Giai đã cảm giác được sau lưng một trận lạnh lẽo, cột sống run rẩy, choáng váng, rất rõ ràng cảm giác được một cỗ mãnh liệt sát khí.

Hoàng Minh đem Tống Giai hộ ở sau người, mở ra Hòa Nhân Kim Chữ, nhìn lấy phía trước chậm rãi đi tới hai người, hai người chân khí trong cơ thể cuộn cuộn, đều là nội kinh sơ kỳ cao thủ cấp bậc, bên trong thân thể khí huyết Tevai tràn đầy.

Nhập võ, ngưng khí, Đoán Cốt, nội kinh, Vũ Tôn, Bảo Đan, Nhân Tiên, Địa Tiên, tiên nhân, Tiên Tôn! Những thứ này chính là là Địa Cầu tập võ tu tiên đẳng cấp phân chia, Bảo Đan trước đó chỉ có thể xưng là tập võ, Bảo Đan sau khi mới có thể xưng là tu tiên, mà Bảo Đan tầng thứ chính là người tập võ chuyển hướng ngưỡng cửa tu tiên.

Hoàng Minh trời đưa đất đẩy làm sao mà, bởi vì có Tiên Giới hỗ trợ duyên có tại chưa tập võ trước đó vậy mà liền bắt đầu tu tiên, đây cũng là xưa nay đệ nhất nhân, nhưng là dù sao không có đường đường chính chính học qua võ công, cho dù là Nhân Tiên cấp hai cảnh giới, nhưng là nếu là đụng tới chân chính cao thủ chỉ có thể nhận thua, hoàn toàn không phải là đối thủ, dù sao tu tiên ở chỗ khí, tập võ nặng như cơ, không có cơ sở, chỉ có một hơi, thế nào đánh thắng được người khác.

Trước đó Hoàng Minh gặp được nội kinh đại viên mãn giai đoạn Kiếm Tiêu sở dĩ có đánh, đến một lần bởi vì lúc ấy Kiếm Tiêu thân thể mắc ản tật phát huy ra thực lực tối đa cũng thì Đoán Cốt Đại Thừa cảnh giới mà thôi, thứ hai Hoàng Minh bản thân nắm giữ Quan Nhị Gia Thần lực, mới có thể miễn cưỡng nhất chiến.

Đối mặt hai cái nội kinh sơ kỳ cao thủ, Hoàng Minh không dám chút nào khinh thường, lập tức bày ra Vô Cực Thung trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Ha ha? Vô Cực Thung, tiểu tử này sẽ không muốn dùng trên quảng trường này lão đầu luyện công buổi sáng kỹ năng cho chúng ta đánh đi? Ha-Ha..." Trong hai người người gầy kia một mặt khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, hoàn toàn không có đem để vào trong mắt.

"Người gầy, ngươi nói thì cái này ngu xuẩn, tám Vũ lão đại thế mà như thế coi trọng, vậy mà để cho chúng ta hai tự mình xuất thủ, ta cũng là say." Bàn tử đồng dạng khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, thậm chí chạy ra ngoài hắt nhổ một bãi nước miếng.

"Vô tri!" Hoàng Minh cũng không tức giận, nhàn nhạt xì một câu đột nhiên chạy như bay, chớp mắt đi vào trước mặt hai người, tiên phát chế nhân, đâm ra một quyền, mang theo thoáng qua tin đồn, Hoàng Minh tuy nhiên tập võ cũng không bao lâu thời gian, nhưng là một thân Quan Nhị Gia Thần lực cộng thêm Nhân Tiên cấp hai cảnh giới cảm giác đặc biệt nhanh nhẹn, một kích này đột nhiên như thế, cũng là hoảng sợ bàn tử cùng người gầy nhảy một cái.

Hai người không hổ là nội kinh cao thủ, động tác hơi chút chậm chạp sau liền làm ra phản ứng, tại hai cái nội kinh cao thủ giáp công hạ, Hoàng Minh cũng rất cảm thấy có hết sức, không dám chút nào lãnh đạm, dưới chân Vô Cực Thung đứng yên, lấy bất biến ứng vạn biến, lấy tĩnh chế động, rất nhiều phong cách quý phái.

Đánh lâu không xong, Mập Gầy tỏ hợp hai người cũng gấp, chỉ gấp cái kia mập mập hét lớn một tiếng, hai đầu ngón tay như là xuất động Linh Xà, hung hăng đâm vào Hoàng Minh mi mắt.

Hỏa Nhân Kim Chử phía dưới hai người động tác tuy nhiên có chỗ trở nên chậm, nhưng là dù sao cũng là nội kinh cao thủ vậy mà cũng tương đương nhanh, xem ra cái này tu vi còn có đội đề cao.

Như thế âm ngoan chiêu thức, Hoàng Minh mi mắt nhắm lại một chút, thân thể hơi hơi trầm xuống, hai tay ở giữa không trung vạch ra nửa tròn, lấy tĩnh chế động, đem bàn tử công kích gây hướng bên cạnh, theo sau

hắn đột nhiên động, yên tĩnh như xử nữ động như thỏ khôn, cổ tay gân xanh nổi lên, cấp tốc đem bàn tử cả người nhấc lên, hướng về người gầy thẳng vung đi qua.

Người gầy hít vào trận hàn khí, kinh hô nghẹn ngào.

Cái kia mập mập thân cao 1m75, thể trọng chỉ ít tại 200 cân hai bên, vậy mà đột nhiên bị Hoàng Minh một tay xách đến giữa không trung, coi như vũ khí vung vẩy, cái kia phần lực tay nên lớn bao nhiêu?

Đương nhiên nếu là bọn họ biết Hoàng Minh không chỉ có như thế, hắn nhưng là nắm giữ Quan Nhị Gia Thần lực lời nói, chỉ sợ sớm đã dọa đến cái cảm đến hỏi đội Diêm La Vương.

Cái kia mập mập bị cái này bất chợt tới động tác dọa phát sợ, bị coi như thịt người vũ khí khua tay, một lát sau sắc mặt tăng thành gan heo, ở giữa không trung bối rối vô cùng, song tay nắm thật chặt Hoàng Minh cổ tay, hai chân ở giữa không trung đá lung tung loạn đạp.

Người gầy chỗ nào nghĩ đến cái này Hoàng Minh thân thủ như thế, nhanh chóng thối lui ba bước, quát : "Đem người buông xuống." Bởi vì hắn nhìn thấy cũng không phải là bàn tử thất kinh quên phản kháng, mà chính là không biết Hoàng Minh thủ pháp quỷ dị như vậy, bóp nhả một cái, vậy mà để nội kinh sơ kỳ cao thủ trên tay cũng gãy dựa không.

"Hắc hắc!" Hoàng Minh cười giả dối, trực tiếp đem bàn tử xem như thịt người vũ khí, hung hăng đánh tới hướng người gầy.

Bàn tử trên không trung ngoao ngoao trực khiếu, người gầy kia cuống quýt đuổi ra hai tay muốn đem tiếp được, chỉ nghe thấy xoạt tiếng vang, hai người rút lui mấy bước, cổ tay xoạt đứt gãy, đau đến hắn nhe răng trợn mắt, cảnh giác nhìn lấy Hoàng Minh, phảng phất tại nhìn một cái quái vật.

Hoàng Minh chậm rãi hướng về phía trước bước ra một bộ, nói ra : "Trương Vũ lão già chết tiết kia đâu? Mau dẫn lão tử đi tìm hắn!"

Nghe vậy, người gầy giật mình, rồi sau đó hung hăng quát : "Thằng nhãi con, ngươi miệng đặt sạch sẽ điếm, Trương lão đại lão nhân gia ông ta tục danh, là người từ thiện gọi?"

Cảnh giác về cảnh giác, nghe được trước mắt cái này thằng nhãi con vậy mà đối lão đại của mình lối ra kiêu ngạo, người gầy trong lòng vẫn là không nhịn được toát ra lửa tới.

Tại mập mập này cùng người gầy, thậm chí bọn họ chính cái tổ chức trong lòng tất cả mọi người, Trương Vũ Trương lão đại hoàn toàn là như thần nhân vật, mặc dù bây giờ lớn tuổi, uy phong không giảm năm đó.

"Ồn ào!" Hoàng Minh cũng nghiêm túc, ngay sau đó nhanh chân hướng về phía trước, một bàn tay thô hô tại người gầy trên mặt, đánh cho hấn mắt nổi đom đóm, phần nộ nhìn lấy Hoàng Minh, cũng không dám tái phát âm thanh, trong lòng của hấn vô cùng rõ ràng chính mình cũng không phải trước mắt thẳng ranh con này đối thủ.

"Đi! Mang lão tử đi gặp Trương Vũ lão già đáng chết kia! Không phải vậy lão tử trước diệt các ngươi lại đi diệt hấn!"

"Ngươi!" Người gầy vịn bàn tử, hung dữ trừng Hoàng Minh liếc một chút, có điều lại cắn răng một cái, trừng điệp hừ một tiếng liền đi ở phía trước dẫn đường.

Chờ đến Hoàng Minh cùng Tống Giai dừng bước lại lúc, làm bọn hấn kinh ngạc là hai người được đưa tới địa phương không là tượng tượng bên trong quán Bar, KTV các loại chướng khí mù mịt địa phương, lại là cái vô quán, ở phía trước dẫn đường bàn tử cùng người gầy vừa đến không quan hệ cửa liền xam xẹt chạy vào đi.

"Trương Vũ vô quán! Ha ha, có chút ý tứ." Hoàng Minh nhìn lấy to như vậy băng hiệu, cười cười, mang theo Tống Giai đại cát bước đi vào trong.

Hai người vừa đi vào vô quán đại viện liền truyền đến một

trận tiếng la.

"Thằng nhãi con, Thiên Đường có đường ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi cứng rắn muốn xông tới, Hoàng năm hôm nay cũng là ngươi ngày giỗ, các huynh đệ, nghênh khách!"

Chỉ gặp đại viện chỗ sâu người gầy phát phát tay, trong nháy mắt từ rộng rãi bên trong đường nội bộ, nhất thời lao ra mấy chục người, nện bước chỉnh tề tốc độ nhanh chóng chạy ra đến, mỗi một cái đều là người luyện võ, cao lớn thô kệch, trong nháy mắt liền đem Hoàng Minh cùng Tống Giai bao vây vào giữa.

Những người này, mỗi một cái đều để lộ ra một cổ buru hấn chi khí, Thái Dương huyết hơi hơi nâng lên, hiển nhiên đều là công phu hảo thủ, Hoàng Minh Hòa Nhân Kim Chử phía dưới, nhìn ra cái này mấy chục người vũ lực thấp nhất cũng đã là ngưng khí cảnh giới, vũ lực cao lại có một hai cái đã là nội kinh sơ kỳ.

Bọn họ lạnh lùng trừng mắt Hoàng Minh, một cổ vô hình khí tràng ở giữa không trung ngưng tụ, không khí phảng phất ngưng trệ.

Cái này Trương Vũ chính là là thể giới ngầm nhân vật có tiếng tăm, bản thân vũ lực chỉ sợ không thấp, hấn Trương Vũ vô quán càng là có gần Vạn Môn đồ, mặc dù lớn bộ môn đều là dưới tay hấn tiểu côn đồ, nhưng là đệ tử hạch tâm cũng có mấy cái trăm người, không hô là thể giới ngầm nhân vật có tiếng tăm, dạng này phổ trương cũng là đầy đủ khí phái.

"Có chút ý tứ!" Hoàng Minh cười cười, đem Tống Giai hộ ở sau người, "Vốn là lão tử chỉ là muốn diệt Trương Vũ lão già đáng chết kia, có điều đã các ngươi vội vàng phía trên đi tìm cái chết, lão tử đều tiếp theo, vừa vặn bắt các ngươi thử một chút mấy ngày nay khổ luyện thành quả."

Hoàng Minh quét mắt một vòng bốn phía, mặt không đổi sắc, đại cát bước hướng bên trong đi đến, mấy chục đạo cương châm đồng dạng ánh mắt rơi vào trên người, mơ hồ như chưa phát hiện.

Tống Giai theo ở sau người, đồng dạng quét những người này liếc một chút, Tạ Diễn Hạo làm hại phụ thân hấn không khỏi quan vị khó giữ được, còn lang đang vào tù, hấn đối lại hận không thể đào hấn thịt, uống hấn máu, cái này Trương Vũ là Tạ Diễn Hạo cha vợ, cũng là kẻ cầm đầu một trong, Tống Giai tự nhiên đối với những người này hận thấu xương.

Quét những người này liếc một chút, Tống Giai quát : "Các ngươi cái này dám hỗn trưởng tiểu tử, các ngươi sắc mặt lão tử toàn diện nhớ kỹ, sau này đi ra ngoài đừng để lão tử đụng phải, nếu không chỉ ít cắt ngang các ngươi chân chó."

Bên trong một người giận dữ, người kia là cái ngưng khí võ giả, mắt thấy là phải phóng tới Tống Giai, cho cái tên mập mạp này một hồi đánh dữ dội.

Hoàng Minh khinh thường thoáng nhìn, một tay lấy xông lại người kia nhấc lên, rồi sau đó hung hăng ngã trên mặt đất, nhất thời truyền đến một tiếng thê thảm tiếng giết heo sau người kia trong nháy mắt bất tỉnh đi.

Không có một chiêu một thức, chỉ là đơn giản đầu đường đánh nhau động tác, thì như thế đơn giản một cái ngưng khí võ giả liền chết ngắt.

Mọi người không khỏi giật mình, một lần nữa xem kỹ Hoàng Minh, đặc biệt là mấy cái kia nội kinh sơ kỳ cao thủ, trong mắt đều hiện lên một đạo sát khí.

"Nội kinh cảnh giới phía dưới đều cho lão tử chuẩn bên cạnh đi, nếu không tự tìm đường chết!" Hoàng Minh không chút nào yếu thế, hung hăng trừng mắt mấy cái nội kinh sơ kỳ cao thủ, khinh thường hô.

"Ngươi... Muốn chết!"

"Thằng nhãi con khẩu khí thật là lớn, lão tử diệt ngươi..."

Một đám ngày bình thường cao cao tại thượng võ giả, không nghĩ tới lại bị như thế xem thường, trong nháy mắt nổi trận lôi đình, một đám người gào thét thì muốn xông tới...

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: : Hỏa Nhãn Kim Chử một cái khác công năng

"Thằng nhãi con, ngươi hôm nay đi không ra cái đại môn này!" Đại sảnh chỗ sâu người gầy lạnh lùng nói ra, mấy chục người đen nghịt xông lại.

Hoàng Minh một mặt xem thường cũng coi như, lúc này Tống Giai vậy mà cũng không có chút nào về khản trương, đứng tại Hoàng Minh phía sau, một mặt dứt khoát.

"Tốt, rất tốt, đánh cho ta! Sinh tử bất luận!" Người gầy quyết tâm, nghiêm nghị hô, sắc mặt âm trầm đến như là trước khi mưa bão tới mây đen.

Mấy chục người ngao ngao kêu to, bay thẳng hướng Hoàng Minh.

Những người này đều là Trương Vũ võ quán đệ tử hạch tâm, chí ít cũng luyện đã nhiều năm Quyền Giá tử, thấp nhất cũng có ngưng khí cảnh giới, mấu chốt là nghiêm chỉnh huấn luyện, nói đến đánh nhau ăn ý mười phần, hoàn toàn không là trước kia Hoàng Minh đối phó những tên côn đồ các kẻ kia có thể đánh đồng.

Đúng lúc này, Hoàng Minh Hỏa Nhãn Kim Chử mở ra, trong mắt lóe lên một đạo lãnh mang, hấn động, bên hông Cường Gân bạo phát lực trong nháy mắt bạo phát, hơi nhún chân đạp một cái, thân thể nhảy lên thật cao, một chân lắc tại thủ đương xông một người trên đầu, trong nháy mắt người kia tựa như cùng điều đứt dây bay ra ngoài.

Người kia hung hăng bay ra ngoài, ngã trên mặt đất, lại có một người một quyền đánh phía Hoàng Minh bên hông, Hoàng Minh không có nghiêm túc, dưới thân thể ngồi xổm, Vô Cực Thung giá đỡ bày lên, một thanh đập vào người kia bụng, cái vỗ này, động tác tuy chậm, nhưng lại ngưng tụ một thân khí lực, người kia phát ra một tiếng như giết heo kêu thê lương thảm thiết sau trong nháy mắt bay ra ngoài, đứng ở trên tường, vách tường đều rạn nứt ra, trong miệng thốt ra máu tươi.

Đám người nhất thời bị trấn trụ.

Người này vũ lực vậy mà như thế đến, coi là thật dọa người.

Tuy nhiên những người này đại đa số là ngưng khí, Đoán Cốt cảnh giới võ giả, thậm chí có nội kinh sơ kỳ cao thủ, nhưng là tại Hoàng Minh đơn giản như vậy, thô bạo, lại bá đạo bày ra trước mặt vậy mà đều lòng sinh mấy phần khiếp đảm.

Đứng tại phía ngoài nhất mấy cái nội kinh sơ kỳ cao tay chăm chú nhìn Hoàng Minh, bọn họ trong lòng ngực không được chấp trùng, lửa giận sôi trào, lại tỉ mỉ quan sát lấy Hoàng Minh, tâm lý một trận hồ nghi.

Trong mắt bọn hắn, Hoàng Minh tựa hồ chỉ hội đứng cái Vô Cực Thung, nhiều lắm là cũng là nhập Võ Cảnh giới võ công ngu ngốc, thế nhưng là lúc này bày ra vũ lực lại khủng bố như thế, quả thực có thể cao hơn nội kinh tay, cái này. . .

Đây rốt cuộc là thế nào chuyện?

Mấy người tự nhiên suy nghĩ nát óc đều không nghĩ ra, nếu là bọn họ biết Hoàng Minh chẳng những có một thân Quan Nhị Gia Thần lực còn đã tu tiên đạt tới Nhân Tiên cấp hai cảnh giới lời nói, không biết lại sẽ làm cảm tưởng gì

Đúng lúc này, Tống Giai hét lớn một tiếng, từ bên hông rút ra đã theo ống thép ném về Hoàng Minh.

"Minh ca, vũ khí tiếp lấy!"

Tống Giai hô to một tiếng, giữa không trung một đạo sáng lóng lánh hào quang loé lên, lác sáng tất cả mọi người mi mắt.

Hoàng Minh thân thủ tiếp nhận côn thép, cầm trong tay, trêu đùa mấy lần cảm giác rất là hợp tay, trong lòng suy nghĩ ngày nào đem Đại Thánh Như Ý Kim Cô Bồng lừa qua đến đùa giỡn một chút.

Ống thép chỉ có bốn năm là đực phân tả hữu dài ngắn, nhỏ bé nhanh nhẹn, cũng rất là thuận tay.

"Lão Tống, người nhưng phải chiều cổ tốt chính mình." Nói Hoàng Minh đưa bốn côn thép xông vào trong đám người, côn thép trong tay hấn vù vù rung động, thời gian qua một lát mấy chục người ngược lại hơn phân nửa.

Cái này đều là một đám võ giả a, hoàn toàn không phải ngày xưa tiểu côn đồ có thể so sánh với, ngã xuống đất bên trong không thiếu một số Đoán Cốt Đại Thừa cảnh giới cường giả, thế nhưng là lúc này bọn họ tại Hoàng Minh thủ hạ lại không hề có lực hoàn thủ.

"Thằng nhãi con, muốn chết!"

Lúc này, vẫn đứng tại phía ngoài nhất năm cái nội kinh sơ kỳ cao thủ rốt cục động, mấy người kia đáng người đều không cao lắm, thậm chí có chút làm một chút gầy gò, trên thân không có bao nhiêu cân thịt, nhưng là trên người mấy người lại đều nổi gân xanh, Thái Dương huyết phình lên, vừa nhìn liền biết đều là cao thủ.

Bên trong một người đột nhiên động, một thanh nhảy dựng lên, dùng lực nắm bắt Tống Giai bả vai, mặc cho Tống Giai thế nào liều mạng gãy dựa, lại căn bản là không có cách thoát khỏi một điểm.

Tống Giai đáng người lại cao lại béo, một thân khí lực cũng không nhỏ, lại ở trước mắt cái này thân cao chỉ có 1m6 người một tay ngăn chặn bả vai không có cách nào động đậy.

"Ngũ sư huynh!"

Một đám người nhất thời kêu thành tiếng, thanh âm bên trong tràn ngập kinh hi chỉ ý.

"Ngũ sư huynh xuất thủ!"

Mọi người nhao nhao kinh hi kêu lên.

Cái này thân cao chỉ có 1m6 nam tử, chính là Trương Vũ dưới tay Ngũ Hồ một trong, Trương Vũ võ quán Ngũ sư huynh, rực rỡ phong!

Trương Vũ, sư xuất Hồng quyền, sau đó ** ra đến, dựa vào một đôi tay tại cái này Tân Thị xông ra một phen sự nghiệp, nếu không phải Tân Thị một mực có cái sông phúc cái này lòng đất hoàng đế tại, Trương Vũ đã sớm thống lĩnh Tân Thị hắc đạo, không quá gần năm qua sông phúc dần dần tẩy trắng, cái này Trương Vũ tự nhiên chậm rãi lộ đầu ra đến, hấn thủ hạ mỗi một cái đều là võ giả, đặc biệt là một đôi Mập Gầy song bào thai cùng Trương Vũ Ngũ Hồ, thân thủ đều vô cùng đến, đã sớm tiến nhập nội kinh tầng diện.

Tống Giai tuy nhiên bị bóp đến sắc mặt tái xanh, nhưng là hấn đối đám người này hận thấu xương, ngay sau đó trở tay rút ra một cái côn thép, hung hăng hướng về kia rực rỡ phong bụng đâm tới.

"Con kiến hôi!"

Cái kia rực rỡ phong một tiếng gầm thét, một phát bắt được côn thép, mặc cho Tống Giai dùng lực như thế nào gãy dựa, muốn một lần nữa đoạt lại côn thép, nhưng căn bản làm không được.

"Quả Bí Lùn, thì người thân này cao, còn cả ngày chém chém giết giết, cũng không sợ bị giết chết." Hoàng Minh đi đến Tống Giai bên cạnh, vỗ nhẹ phía dưới Tống Giai bả vai, rồi sau đó một thanh giữ tại côn thép bên trên.

Cái này rực rỡ phong làm thật là mạnh mẽ vô cùng, vậy mà âm thầm dùng lực muốn dùng côn thép đâm về Hoàng Minh.

Chỉ là, hấn hoàn toàn đánh sai bàn tính, muốn theo Hoàng Minh so khí lực? Vậy đơn giản thì là muốn chết, Hoàng Minh khoe miệng giương lên, thủ hạ vừa dùng lực, cái kia rực rỡ phong bỗng nhiên cảm giác được đại sự không ổn, chỉ là muốn phản ứng đã tới không kịp.

Xùy!

Côn thép trực tiếp hung hăng đâm tiến rực rỡ phong bụng, máu tươi trong nháy mắt phun ra ngoài, rực rỡ phong một tiếng hét thảm, kinh ngạc nhìn lấy Hoàng Minh, Hoàng Minh làm theo cười nhạt một tiếng, không đợi rực rỡ phong phản ứng, trực tiếp một quyền đánh vào hấn trên huyết thái dương.

Một cái

nội kinh sơ kỳ cao thủ cứ như vậy về ra trên không trung một đạo thể lương đường vòng cung sau ngất đi.

Mọi người trong nháy mắt ngây người, kinh ngạc nhìn lấy Hoàng Minh, phảng phất tại nhìn một ác ma, đây chính là một cái nội kinh sơ kỳ cao thủ a! Phải biết hiện nay tập võ tu tiên nhân số vốn lại ít, huống chi tu vi có thể đạt tới nội kinh cũng không tại nhiều đếm, mặc dù chỉ là rực rỡ phong chính mình chủ quan, thế nhưng là Hoàng Minh có thể nhất kích xử lý rực rỡ phong, quả thực để mọi người chấn kinh.

"Người..." Mặt khác bốn cái nội kinh cao thủ nổi trận lôi đình, nhưng không ai muốn làm cái này chim đầu đàn, từng cái cảnh giác nhìn lấy Hoàng Minh.

Hoàng Minh đối lại khịt mũi coi thường, hoàn toàn không nhìn, cất bước hướng trong đại sảnh đi đến, Tống Giai bả vai bị rực rỡ phong bóp gãy, sắc mặt tái xanh, nhưng vẫn như cũ cắn răng đi theo Hoàng Minh phía sau.

Hại cha mối thù, không đợi trời chung!

Đại sảnh là chuyên môn phụ trách tiếp đãi sử dụng, bố cục rất lớn, nhưng là chủ yếu là ngăn gọn phong cách làm chủ, thông qua hành lang đi vào phòng chính, lại có một phong vị khác.

Bốn cái nội kinh cao thủ cầm đầu, mấy chục người một mực theo thật sát Hoàng Minh phía sau, lại ai cũng không dám động thủ trước.

Phòng chính cũng tương đương rộng rãi, phong cách cổ kính, vào cửa có một cái bình phong, bình phong phía trên treo một bức họa, phía trên vẽ lấy Ban Lan Mãn Hồ, nổi bật, sinh động như thật, huyết bồn đại khẩu mở ra, lộ ra um tùm rặng nanh, phảng phất tùy thời liền muốn theo họa bên trong nhảy ra, thần kỳ sinh động.

Hoàng Minh lúc này mở ra Hòa Nhân Kim Chữ, liếc nhìn lại, đột nhiên trong đầu hiển hiện một hình ảnh, Đường Đại trứ danh họa sĩ Ngô Đạo Tử tập trung tinh thần treo đèn đánh đêm, cuối cùng nhất vẽ ra này tám trứ danh con hổ bức họa.

"Rõ ràng... Hoàng ca!" Tổng Giai sắc mặt tái xanh, gặp Hoàng Minh giống như Ma nhìn lấy bình phong phía trên bộ kia hổ họa, vội vàng nhẹ nhàng đẩy tới hấn cánh tay.

"Ừm?" Cái này đây, Hoàng Minh nhất thời tỉnh ngộ lại, một mặt ngạc nhiên nhìn xem bình phong phía trên hổ họa, lại nhìn xem Tổng Giai, trong lòng một trận hồ nghi.

Đây rốt cuộc là thế nào chuyện? Vừa mới hình ảnh kia là như vậy rất thật, chẳng lẽ ta có thể nhìn thấy cổ họa, cổ vật kiếp trước?

Cái này. . . Điều này sao khả năng? Chẳng lẽ là bởi vì Đại Thánh Hòa Nhân Kim Chữ?

Tâm lý một trận hồ nghi, sau đó Hoàng Minh lần nữa mở ra Hòa Nhân Kim Chữ, cẩn thận nhìn về phía cái kia bình phong phía trên hổ họa, quả là như vậy, vừa mới hình ảnh kia lần nữa hiển hiện trong đầu.

Quả là như vậy! Hoàng Minh tâm lý một trận mừng thầm! Đây chính là kinh thiên đại sự! Bây giờ cái này Mỹ Hầu Vương Hòa Nhân Kim Chữ chẳng những có thể lấy thấu thị, thậm chí có thể nhìn thấy cổ vật, cổ họa kiếp trước? Như vậy muốn phân biệt thật giả chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Một bộ cổ họa, một kiện cổ vật vậy cũng là đồ cổ, giá cả không ít, thậm chí có đã có giá không thị trường, Hoàng Minh ngẫu nhiên phát hiện mình Hòa Nhân Kim Chữ lại có phân biệt cổ vật thật giả công năng, tâm lý tự nhiên có chút ý nghĩ.

Bất quá, ngay sau đó cũng không phải là xoắn xuýt tại việc này thời điểm, trong lòng của hắn âm thầm đem này tám hổ họa ghi ở trong lòng, rồi sau đó mang theo Tổng Giai trực tiếp đi vào phòng chính.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: : Trương Dương

"Đại sư huynh!"

Đột nhiên tất cả đã uể oải vỡ giả nhất thời tinh thần, cùng nhau hướng về phòng chính bên trong một người trung niên hô, trong mắt tràn ngập chờ mong.

Trung niên nhân kia thân thể mặc một thân màu đen luyện công phụ, giờ phút này đang ngồi ở phòng chính chính giữa trên ghế pha trà, vàng cam cam nước trà chậm rãi chữ sử trắng trong ấm trà chảy ra, rơi vào trong chén, nhất thời một cỗ nhàn nhạt hương trà lượn lờ, từng tia từng tia sương trắng bay lên.

Hoàng Minh liếc nhìn lại, trong lòng giật mình, trung niên nhân này võ công đến, tối thiểu đã là nội kinh cấp năm tầng thứ, cùng vừa mới những nội kinh đó sơ kỳ cao thủ hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

"Đại sư huynh, tên này đến phá quán!" Bên trong một người mặt mũi tràn đầy sùng bái nhìn lấy trung niên nhân, chỉ Hoàng Minh hô.

Hoàng Minh không nói hai lời, nhanh chân hướng về phía trước, một nắm chặt cái kia nhân cánh tay, hơi hơi dùng lực một chút, nhất thời người kia phát ra như giết heo gọi tiếng, xoạt một tiếng, tiếng xương gãy khiến người khác da đầu cũng bắt đầu run lên.

Chẳng ai ngờ rằng tại đại sư huynh cái này nội kinh cấp năm cảnh giới cao thủ trước mặt, Hoàng Minh vậy mà vẫn như cũ ngông cuồng như thế, từng cái vừa giận lại sợ nhìn lấy Hoàng Minh, cuối cùng nhất tất cả mọi người nhìn về phía áo đen luyện công phụ trung niên nam nhân.

Trung niên nhân kia không là người khác, chính là Trương Vũ võ quán đại sư huynh, Tạ Diễm Hạo anh vợ, Trương Diễm Lệ đại ca, Trương Vũ con trai trưởng, Trương Dương.

Trương Dương mi đầu nhú chặt, bỗng nhiên đứng lên, mi mắt thả ra hai đạo tinh quang : "Người chính là Hoàng Minh? Cái kia không biết tốt xấu cùng em rẻ ta đối nghịch nghèo hèn tiểu tử?"

Hoàng Minh chẳng thèm ngó tới, vịn Tổng Giai ngồi xuống : "Em rẻ? A, người nói Tạ Diễm Hạo cái kia thứ hèn nhát a? Thế nào? Người cảm thấy người có năng lực thay hẳn ra mặt?"

"Người!" Không nghĩ tới người tới ngông cuồng như thế, Trương Dương tức giận đến nổi trợn lồi đờn, gằn thét nói, "tốt lắm, giương oai vung đến ta Trương gia đến, tiểu tử, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, hôm nay lão tử để người dựng thẳng tiến đến. Nằm ngang đi ra!"

Trương Dương không nói hai lời, chợt quát một tiếng, mi mắt híp lại, hai tay mười ngón co lại đến, thái độ mười phần nghiêm túc, hung hăng chụp vào Hoàng Minh.

Hoàng Minh thì là hai tay để vào túi bên trong, một mặt chẳng hề để ý, bất quá hần tối tự mở ra Hỏa Nhân Kim Chữ, thấu thị tận xương trong thịt.

Người này nội kinh cấp năm cảnh giới, là ít càng thêm ít cao thủ, riêng là người này luyện thành cái kia một đôi chỉ công, chắc hẳn đã xuất thần nhập hóa, thấu thị phía dưới, Hoàng Minh phát hiện Trương Dương mười ngón xương cốt Tevai tráng kiện lại cũng không thô to, rất lợi hại thích hợp đột nhiên bạo phát, chỉ sợ một trào này đi xuống, không chết cũng tàn phế!

Người này, tuyệt không đơn giản! Hoàng Minh không có chút nào dám khinh thường, bởi vì tu luyện Nhân Tiên quyết, toàn thân cảm tri năng lực trên diện rộng tăng cường, chó nhìn hẳn vẫn như cũ một bộ cả lơ phát phơ bộ dáng, thực đã sớm điều động toàn thân tế bào đang cảm giác.

Trương Dương nắm chỉ thành trào, mang theo tiếng gió vun vút chạm mặt tới, sắc bén chỉ phong,

để Hoàng Minh da thịt đều cảm thấy còn hơi đau.

Hoàng Minh không được sau chân, hai tay vừa đi vừa về tới, dưới chân Vô Cực Thung cái rất vững vàng, lấy Lui làm Tiến, hai tay không ngừng khoan tròn, đón đỡ Trương Dương hung ác công kích.

Trương Vũ, sở hữu có thể tại sông phúc dần dần tẩy trắng sau khi nổi bật đi ra, tự nhiên có hần chỗ hơn người, làm người thủ đoạn độc ác, một thân võ công càng là xuất thần nhập hóa, chưa có người là đối thủ, cái này Trương Dương thân là Trương Vũ con trai trưởng thật đúng là Thanh xuất Vu Lam mà Thăng Vu Lam, vũ lực cường thế.

Tất cả mọi người một hồi chấn kinh, không nghĩ tới trong mắt bọn họ con kiến hôi, không có danh tiếng gì, có thể cùng bọn họ đại sư huynh đánh cho không rơi vào thế hạ phong, thân thủ rất là.

Mà càng khiếp sợ hơn thuộc về tại Hoàng Minh bản thân, từ khi nắm giữ Quan Nhị Gia Thần lực sau khi, đại lực xuất kỳ tích, đã chưa có người là đối thủ của hắn, không nghĩ tới tiến vào tập võ tu tiên vòng sau, liền bị gặp cường địch, không thể không cảm thán trước đó chính mình thật sự là ếch ngồi đáy giếng, bất quá hắn cũng quyết định, nhất định muốn thật tốt theo Gia Cát Thanh Vân tập võ tu tiên, học y chăm sóc người bị thương.

"A ha!"; Trương Dương một tiếng quái khiếu, đột nhiên bay lên trên không, một đôi tay cấp tốc bay múa, hiện lên Ứng Trảo chi thế, lần nữa chụp vào Hoàng Minh, trong không khí nhớ tới tiếng xèo xèo vang.

Nội kinh cấp năm cao thủ, tùy tiện nhất kích đều là khủng bố, có thể không chút nào khoa trương nói, hắn tùy tiện một trào, cục đá lớn chừng quả trứng đều muốn bị bóp nát, huống chi là thân thể máu thịt.

Không đến một phút đồng hồ, hai người đánh cho khó phân thắng bại, dần dần tiến vào gay cấn, không thể không nói trương này dương chân lòng sinh mãnh liệt, thậm chí so với trọng thương sau Kiếm Tiêu cũng không yếu.

Quyền đầu đối quyền đầu!

Bàn tay đối Ứng Trảo!

Hai người đánh cho khó phân thắng bại!

"Đại sư huynh, cố lên!"

"Đại sư huynh, phế tiểu tử này!"

Trương Vũ võ quán các đệ tử lớn tiếng gào thét, từng cái nhìn lấy Trương Dương phảng phất nhìn lấy thần tượng, tràn ngập sùng bái.

"Hoàng Minh! Người thân thủ không tệ, đáng tiếc người đắc tội Tạ gia, hôm nay lão tử thì diệt người!"

Trương Dương khi thế đột nhiên càng thêm cường đại, hai tay vung vẩy ra từng đạo từng đạo hư ảnh, khiến người ta hoa mắt, sát chiêu không ngừng chạy ra ngoài Hoàng Minh tim lặng yên không một tiếng động chộp tới.

Hoàng Minh liền tiếp lùi lại, tựa ở bình phong phía trên né tránh, cước bộ lơ lửng không cố định, Trương Dương đột nhiên tâm lý rồi một chút, cho là hắn phát hiện một trào này đi xuống, nếu là Hoàng Minh tránh thoát, vậy hắn vào xuống đi chính là cái kia bình phong Thượng Cổ họa.

Hồng бет! Trương Dương tâm lý một rồi!

Đây chính là phụ thân thích nhất họa, mà lại là có giá trị không nhỏ đồ cồ! Ngay sau đó Trương Dương cuống quýt dừng thể công.

Chỉ là, cao thủ ở giữa quyết đấu, há lại cho có nửa điểm chần chờ, Hoàng Minh đột nhiên hắc hắc một trận cười xấu xa, cả người giống như bay ra khỏi nòng súng đạn pháo, dưới chân đột nhiên uốn lượn, rồi sau đó hung hăng đạp, thân hình nhảy lên thật cao, cùi chỏ phăng phất thiết chùy giống như đập trúng Trương Dương trán.

lần này tới là như vậy đột nhiên, Trương Dương trở tay không kịp, mắt tối sầm lại, kém chút đã hôn mê.

"Đại sư huynh!"

Gặp Trương Dương ngã xuống đất, còn lại bốn cái nội kinh sơ kỳ cao thủ bị phần hô to trở lên, cuống quýt đại cát bước hướng về phía trước, nhào tới, nhanh chóng cúi người, kiểm tra Trương Dương thương thế, bốn trong lòng người kinh hãi tới cực điểm.

Phải biết vũ lực đạt tới nội kinh sau khi, cấp một ở giữa chênh lệch vậy đơn giản cũng là một trời một vực chi cách, tuy nhiên mấy người bọn họ đều là nội kinh sơ kỳ võ giả, nhưng dù sao vừa đi vào nội kinh tăng diện, thử hỏi mấy người hợp lực cùng Trương Dương luận võ đều không có phần thắng chút nào, không nghĩ tới hôm nay cái này trong mắt bọn họ con kiến hôi vậy mà đánh bại bọn họ đại sư huynh.

"Các ngươi trả thất thần làm gì sao? Còn không tranh thủ thời gian tới đỡ đại sư huynh đi bệnh viện kiểm tra!"

Bốn người người cảm đầu kia hô to, phía dưới mấy người trẻ tuổi vội vàng chạy tới, lái Trương Dương vội vàng tông cửa xông ra, một hồi náo loạn.

Hoàng Minh cười cười, không nhìn mọi người, đỡ dậy Tống Giai tại trước mắt bao người đi ra ngoài, bốn cái nội kinh sơ kỳ cao thủ vốn định nổi lên, chẳng qua là khi bọn họ ánh mắt đụng tới Hoàng Minh ánh mắt, trong nháy mắt thì thối, chỉ có thể cúi đầu xuống, không hề dám nói cái gì.

Mấy cái sư huynh cũng sẽ không tiếp tục nói cái gì, hắn đệ tử hạch tâm tự nhiên liền cái rắm cũng không dám thả một cái, ngay sau đó tự giác nhường ra một con đường để Hoàng Minh rời đi.

Hoàng Minh vịn sắc mặt tái xanh Tống Giai, trịnh trọng mắt nhìn bình phong phía trên bộ kia Bách Thú Chi Vương cổ họa, hôm nay có thể đánh bại nội kinh cấp năm Trương Dương, cũng là mưu lợi, tâm lý âm thầm hạ quyết tâm đến gấp rút tập võ tu tiên.

Gặp Hoàng Minh liền muốn rời khỏi, không biết làm tại sao, mọi người lại có như trút được gánh nặng cảm giác, đột nhiên mọi người sắc mặt lúc trắng lúc xanh, dọa đến mồ hôi lạnh ứa ra, bởi vì sát tinh đó vậy mà dừng bước lại, quay đầu cười cười, cái này cười nhìn trong mắt của mọi người là như vậy khủng bố!

Hoàng Minh đột nhiên dừng bước, quay đầu lại vừa cười vừa nói: "Đúng, vậy mà nhà các ngươi Trương Vũ như thế dễ mất ta, mấy người các ngươi thay ta hướng Trương Vũ gửi lời thăm hỏi, liền nói Giang ca nhớ hắn."

Nghe xong lời này, bốn cái nội kinh sơ kỳ cao thủ dọa đến kém chút nằm rạp trên mặt đất, trên mặt nhất thời trắng bệch như tờ giấy. Sông phúc, Giang ca đại danh, liền Tân Thị ba tuổi tiểu hài tử đều biết, tâm kia võ tuy nhiên gần nhất nổi bật đi ra, phát triển an toàn, có thể là chống lại sông phúc cái này dưới đất Vương giả tôn này Bồ Tát, vẫn là đến cùng bái.

Chẳng lẽ tiểu tử này lại là sông phúc bằng hữu? Bên trong một cái nội kinh sơ kỳ võ giả vội vàng chạy tới, vội vừa cười vừa nói: "Vị đại ca kia, huynh đệ chúng ta có mắt không biết Cự Thần, nhìn nhầm, ngài đại nhân có đại lượng, đừng để trong lòng."

Hoàng Minh cười nhạt một tiếng, lạnh lùng nói: "Ta Hoàng Minh từ trước đến nay ăn oán rõ ràng, cái này Trương Vũ coi trọng như thế ta, ta cũng không thể xem thường hắn không phải? Các ngươi nói cho Trương Vũ, ta ở chính giữa hoa đại khách sạn chờ hắn."

Nói xong Hoàng Minh vịn Tống Giai nhanh chân rời đi, lưu lại một đoàn người nghẹn họng nhìn trân trối, không biết biện pháp!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: : Kiểm lời căn biệt thự

Đón xe trước tiên đem Tống Giai đưa về chỗ ở, Hoàng Minh cái này mới đi đến Trung Hoa đại khách sạn, làm Giang Phúc nghe nói chuyện này sau, cười đến không ngấm miệng được, đối với Hoàng Minh nói ra : "Huynh đệ, không vội Giang ca ta không thể giúp, có điều chuyện này, Giang ca ta giúp định, ngươi muốn thế nào chơi tâm kia võ, ngươi một mực lớn mật nói ra, hân giao cho Giang ca. "

Hoàng Minh đã sớm biết cái này Giang Phúc là cái e sợ cho thiên hạ không loạn chủ, cũng không khách khí nói ra : "Ta muốn tâm kia võ tại Tân Thị không thể dạy được nữa, về phần còn lại cái kia con rết, ta sẽ để hân cũng ném thử lang đang vào tù tư vị."

Giang Phúc gật đầu : "Điểm ấy ngươi yên tâm, cái này Tân Thị thế giới dưới lòng đất, Giang ca ta nói chuyện vẫn có chút phân lượng, Trương Vũ đầu kia ta sẽ bảo đảm hân không thể dạy được nữa, chỉ bất quá huynh đệ, Trương Vũ như thế làm ngươi, ngươi không hung hăng làm thịt hân một đao? Có cái gì điều kiện cứ việc nói ra."

Hoàng Minh cùng Giang Phúc nhìn nhau cười một tiếng, nói ra : "Tiểu đệ ta mới đến, tại cái này Tân Thị cũng không có một chỗ ra dáng chỗ ở, ta đang lo lắng tại Tân Thị làm cái nhà, chỉ là một mực không có thời gian xử lý."

Giang Phúc cười cười, gật đầu nói : "Ha-Ha, chủ ý này không tệ, Trương Vũ tên khốn kiếp kia không có mắt, nhà sự việc liền để chỗ hân ý, huynh đệ ngươi yên tâm, việc này cũng có ta ra mặt."

Hoàng Minh lúc ấy khiêng ra Giang Phúc tôn này Bồ Tát cũng là đánh lấy chẳng những muốn đánh ép Trương Vũ càng phải hung hăng xảo trá hân một khoản chủ ý, hiện tại Hoàng Minh là ai? Đây chính là Gia Cát Thanh Vân tương lai đồ đệ, nếu là không có bộ ra dáng nhà, truyền đi chẳng phải là thật mất mặt? Hắc hắc.

Hai người chính đang thương nghị lấy thế nào hung hăng gõ Trương Vũ một khoản thời điểm, Trương Vũ võ quán phòng chính phía trên, một cái lão đầu ngồi tại trên ghế bành, sắc mặt âm trầm.

Lão nhân này hơn sáu mươi tuổi bộ dáng, làm một chút gầy gò, trên tay gân mạch lại vô cùng rõ ràng, vừa nhìn liền biết là cái người luyện võ, lão nhân này không là người khác, chính là Trương Vũ, Tân Thị thế giới dưới lòng đất nhân vật có tiếng tăm, giờ phút này sắc mặt hân cực độ âm trầm, nhìn qua quỳ trước mặt hân bàn tử cùng người gầy, lạnh lùng nói ra : "Như thế chút ít sự tình đều cho lão tử làm không xong? Thật sự là tiền đồ a? Thậm chí ngay cả Giang Phúc đều cho lão tử trêu chọc."

Trương Vũ bên cạnh một người trung niên ba ba hai bàn tay phiền tại bàn tử cùng người gầy trên mặt, một khi xảy ra chuyện dù sao vẫn cần tìm ra cái đề thể tội, đây là Trung Hoa dân tộc tuyên cổ bất biến truyền thống, mà lúc này đáng thương bàn tử cùng người gầy cũng là cái này truyền thống người bị hại.

"Mẹ, thành sự không có bại sự có dư đồ,vật!" Trung niên hán tử ba ba phiền xong bàn tay sau hung hăng giận dữ hét, rồi mới đối với Trương Vũ nói nói, " Vũ gia, ngài nhìn việc này làm sao đây?"

Trương Vũ chau mày, thật dài ra ngậm trọc khí sau nói ra : "Giang Phúc người này danh xưng lòng đất Vương giả, thực lực không thể khinh thường, mà lại người này từ trước đến nay làm người tâm khoan thủ lạt, không chọc hân không có việc gì, nếu là không cần thận chọc hân, chỉ có thể tự nhận không may, hy vọng có thể của đi thay người đi!"

Trung niên hán tử cắn răng một cái, nói ra : "Vũ gia, không bằng chúng ta cùng hân liều đi? Cái này lòng đất Vương giả vị trí cũng nên biến thành người khác ngồi một chút."

"Cầu thì!" Trương Vũ một tay lấy bên cạnh bàn trà đập mực, gầm thét nói, " các ngươi đặc biệt sao có hay không lớn lên não tử, ngươi coi Giang Phúc vì sao có thể tại Tân Thị sừng sững không ngã?"

Trung niên nam nhân quả thực hoảng sợ kêu to một tiếng, vội vàng im miệng, cúi đầu xuống, một bộ rửa tai lắng nghe bộ dáng.

Trương Vũ thờ dài nói ra : "Không nói vũ lực lão tử chơi không lại hân, coi như thế lực phương diện, muốn trượt chân Giang Phúc? Trừ phi có thể đem toàn bộ Tân Thị thế lực ngấm chỉnh hợp lại, thế nhưng là hiện nay Tân Thị có ai có thể làm được điểm này? Có chút điểm manh mối người đều để Giang Phúc cho diệt."

"Theo Giang Phúc trở mặt, vậy lão tử tại Tân Thị đem không có chút nào nơi sống yên ổn, nhanh, đi chuẩn bị một triệu tiền mặt, Hoàng Thiên mang lên hai cái này tên khốn kiếp, lão tử tự mình đi một chuyến Trung Hoa đại khách sạn." Trương Vũ cắn răng một cái, hạ quyết định, ni đầu không ngừng co quắp, miệng bên trong lẩm bẩm, "Thật sự là đắc tội tên sát tinh, lần này không chừng muốn thế nào đại xuất huyết."

Nghĩ đến hân nữ nhi kia còn có con rết, Trương Vũ cũng một mặt bất đắc dĩ, chính mình cũng không gánh nổi, chỗ nào còn nhớ được người khác a.

Hôm sau trời vừa sáng, Trung Hoa đại khách sạn chính tề ngừng mấy chiếc xe, theo trên xe đi xuống Trương Vũ cùng hân số hai mươi huynh đệ, những người này ngồi thang máy đi vào khách sạn cao tầng một chỗ trong đại sảnh,

Lần này đại sảnh rộng rãi cực kì, trang trí cũng vô cùng tinh xảo, mấy cái cái cự đại hồ cá Tevai dễ thấy, nơi này là Giang Phúc bình thường tiếp khách tràng sở, Giang Phúc không chỉ có là cái này Tân Thị lòng đất Vương giả, càng là cái tại Tân Thị ừng có vài chục ức tập đoàn tổng giám đốc, mà cái này Trung Hoa đại khách sạn cũng là hân dưới cờ tài sản một trong.

Mà lúc này Hoàng Minh đang cùng Giang Phúc trong đại sảnh thành thời thánh thời pha trà, bọn họ đang đợi người, bọn người chính là Trương Vũ.

Tiến vào đại sảnh sau Trương Vũ thì gạt ra nở nụ cười, xa xa nhìn thấy Hoàng Minh cùng Giang Phúc chính trong đại sảnh pha trà, gấp đi mấy bước, xa xa thì chấp tay cười nói : "Giang Phúc huynh đệ, đã lâu không gặp, hôm nay ta Trương lão đầu từ đặc biệt tới bái phỏng, huynh đệ sẽ không để tâm chứ?"

Nghe vậy, Giang Phúc cái này kẻ già đời chậm rãi đứng dậy, cười ha hả nói ra : "Ai u, đây không phải Trương đại ca sao? Hôm nay là thế nào, cái gì gió đem chúng ta Trương đại ca cho thổi tới? Nhanh mau mời ngồi." Trên mặt rất là khách khí, không rõ ràng sự việc người còn tưởng rằng hai người này là nhiều sao muốn hào huynh đệ.

Trương Vũ cười cười, ngồi xuống, nói ra : "Huynh đệ, người nhìn ta Trương lão đầu gần nhất trong tay bạn quá, một mực không rảnh rồi nhìn bái phỏng huynh đệ người, hôm nay lão đầu từ đem sự việc toàn bộ phiết đi sang một bên, cô ý tới bái phỏng huynh đệ, cái này đã lâu không gặp, hôm nay cùng huynh đệ gặp mặt, thật sự là rất cảm thấy thân thiết a."

Giang Phúc cho Trương Vũ đưa chén trà, cười hi hi nói : "Trương đại ca chuyện này, là huynh đệ ta bạn quá, thực sự bạn quá không có thời gian a, người nhìn huynh đệ ta hai mấy cái năm tháng không gặp, tuy nhiên ở như thế gần, có thể thật sự là công vụ quán thân a."

"Còn không phải sao, sau này, sau này chúng ta nhất định phải nhiều đi vòng một chút, tiền tài chính là vật ngoài thân, tình cảm huynh đệ mới trọng yếu nhất, Ha-Ha." Trương Vũ nói ra.

Nửa ngày khách sáo sau, Trương Vũ rồi mới lên tiếng : "Huynh đệ, Trương lão đầu ta nghe nói hôm qua ta bên kia hai cái đùi mù đồ hỗn trướng, đắc tội huynh đệ người người, lão từ nghe xong, nhất thời nổi giận đến không được, cái này không đem người cho huynh đệ người mang tới sao, người này ta là mang đến, mặc cho người xử trí, không cần cho ta mặt mũi."

Vừa dứt lời, bàn tử cùng người gậy bị mang vào, hai cái nội kinh sơ kỳ cao thủ bạch quỳ gối Giang Phúc trước mặt.

Giang Phúc cười cười, nói ra : "Ai nha, Trương Vũ gia, người tại Tân Thị có thể được cho nhân vật có tiếng tăm, tai to mặt lớn, ta người liền xem như bị các người khi dễ, đó cũng là hán sống nên, sao có thể làm phiền ngài tự mình tới đến nhà xin lỗi, Trương Vũ gia người đây thật là đánh huynh đệ ta mặt a."

Giang Phúc lão hồ ly này càng là như thế khách sáo, Trương Vũ tâm lý càng là chột dạ, hải hùng khiếp vía, rống giận, một chân đá vào người gậy trên thân, người gậy kia mặc dù là nội kinh sơ kỳ cao thủ, nhưng là tại mấy cái này sát tinh trước mặt không dám phát lực, bị Trương Vũ một cước này trực tiếp đập đến trên mặt đất.

Sắc mặt trắng bệch người gậy lập tức lại bạch ừ rừ quỳ xuống.

Giang Phúc vội vàng nói : "Trương Vũ gia, ngài đây là làm gì sao, đều là nhà mình huynh đệ đúng không? Không cần thiết như thế làm to chuyện, việc rất nhỏ mà thôi, việc rất nhỏ." Tiếp lấy hán quay đầu nhìn về phía Hoàng Minh , nói, "Đúng không? Huynh đệ!"

Hoàng Minh cười gật gật đầu : "Giang ca nói là, chỉ là việc rất nhỏ mà thôi, cái này không đánh nhau thì không quen biết nha, chỉ là Giang ca, anh em ta một huynh đệ hiện tại còn nằm tại trong bệnh viện, cái này tiểu đệ mới đến, tiền thuốc men xác thực vẫn phải đi trừ trừ a."

Giang Phúc hải lòng gật gật đầu : "Huynh đệ nói tốt, không đánh nhau thì không quen biết, chúng ta cái này lẫn lộn, cái nào không phải như thế nhận biết, Ha-Ha, về phần tiền thuốc men nha."

Trương Vũ càng nghe càng không phải vị đạo, tranh thủ thời gian chạy ra ngoài bên người bên trong

Người đàn ông nháy mắt, trung niên nam nhân lập tức đi tới, mở ra một cái cái rương đen, bên trong chính chỉnh tề để đó một đồng lớn Mao gia gia.

Trương Vũ vội vàng nói : "Huynh đệ người nói là, không đánh nhau thì không quen biết, đã tất cả mọi người là huynh đệ, cái này tiền thuốc men, ta Trương lão đầu bao." Lập tức quay đầu nhìn về phía Hoàng Minh tiếp tục nói, "Vị tiểu huynh đệ này, ta người có mắt như mù, quấy nhiễu tiểu huynh đệ, chút tiền lẻ này cho người an ủi một chút, an ủi một chút."

Hoàng Minh nhìn cũng không nhìn cặp da liếc một chút, nói ra : "Trương Vũ gia, người cái này quá khách khí, cái này tiền thuốc men nhiều lắm là tốn mấy vạn khối tiền, tiền này người vẫn là lấy về, ta cũng không thể thu."

Nghe vậy, Trương Vũ mi đầu nhú chặt : "Tiểu huynh đệ, cái này sai tại bên ta, không nghĩ tới lù lục xong, người trong nhà không nhận người trong nhà, có cái gì điều kiện tiểu huynh đệ cứ việc nói, chỉ cần ta Trương Vũ có thể làm được, cam đoan để tiểu huynh đệ hải lòng."

Hoàng Minh mắt nhìn Giang Phúc, mỉm cười : "Ta cái này mới đến, nào dám theo Trương Vũ gia ra điều kiện a."

Giang Phúc cũng mắt nhìn Hoàng Minh, nhìn nhau cười một tiếng, rất là tùy ý nâng lên : "Ai, đúng, huynh đệ người cái này mới đến, chỉ sợ còn chưa xuống chân địa phương a? Nếu không Giang ca khiến người ta dẫn người đi nhìn xem nhà, Trương Vũ gia liền để anh em ta chiêu đãi liền tốt."

Nghe vậy, Trương Vũ một trận thịt đau, tâm lý tựa như gương sáng, biết điều kiện đến, vội vàng nói : "Ai, huynh đệ, thật sự là trùng hợp, lão già ta dưới tay vừa vận có một chỗ biệt thự để đó không dùng lấy, vị tiểu huynh đệ này nếu là không ghét bỏ lời nói, cầm tới dùng đi, tuyệt đối hoàn toàn mới, còn không người ở qua."

Giang Phúc khoát khoát tay, nói : "Trương Vũ gia nói giỡn, người tốt ý huynh đệ ta tâm linh, bắt quá ta cái này huynh đệ ánh mắt có chút cao, cái này nếu là coi trọng nói ít đều cần cái hơn 10 triệu một căn biệt thự, sao có thể để Trương Vũ gia ngài tốn kém, biệt thự việc này vẫn là ta đến nghĩ biện pháp đi."

Nghe vậy, Trương Vũ tâm lý một trận thịt đau, tâm lý đã sớm ân cần thăm hỏi Giang Phúc gia tộc nữ tính hơn trăm lần, tốt một cái Giang Phúc, đã mở miệng thì hơn 10 triệu, thật đặc biệt nương công phu sư tử ngoạm, cũng không sợ cho ăn bể bụng.

Rồi sau đó siết cười quyền rũ nói : "Huynh đệ người cái này nói chỗ nào lời nói, mình hai ai cùng ai, đừng nói lão già ta trong tay cái này phòng một mực để đó không dùng lấy, cũng là không nhà từ, lấy mình hai cái này cảm tình, lão đầu từ cũng cho người đi chỉnh một bộ không phải? Thì như thế nói định, đợi chút nữa ta cũng làm người ta đem thủ tục xử lý."

Trương Vũ tuy nhiên thịt đau cực kỳ, nhưng là hần vẫn là nắm rất khá, không phải liền là một căn biệt thự nha, nếu là hần không đến theo Giang Phúc yếu thế, khác nói một đằng biệt thự, lấy Giang Phúc tính xấu cùng thực lực, tùy tiện làm điểm ngang chân, tổn thất kia 10 căn biệt thự cũng không chỉ.

Hoàng Minh cười cười, nói ra : "Đã Trương Vũ gia như thế hào sảng, huynh đệ ta thì từ chối thì bất kính, phòng này ta thì nhận lấy, biệt thự hần là Hoàng Kim khu vực a? Ta người này a so sánh sợ phiền phức."

Trương Vũ tâm lý một trận chửi mẹ, cũng chửi mình cái kia bắt tranh khí con rể, gây người nào không tốt vậy mà chọc tên sát tinh này, tâm lý quyết định sau này con rể sự tình cũng không tiếp tục quản, gả đi nữ nhi gọi ra ngoài nước, nào có chính mình như thế vất vả nhiều năm dốc sức làm giải quyết nghiệp trọng yếu, cái gì nhẹ cái gì nặng hần tự nhiên nắm rất vững vàng.

Ngay sau đó Trương Vũ ngoài cười nhưng trong không cười : "Hoàng Kim khu vực, tuyệt đối Hoàng Kim khu vực, hoàn cảnh tốt có phải hay không, cam đoan tiểu huynh đệ hài lòng."

Giang Phúc cùng Hoàng Minh nhìn nhau cười một tiếng, sau người cười nói : "Cái kia liền đa tạ Trương Vũ gia, Trương Vũ gia ngày đó ta đi quý vô quán phát hiện phòng chính bình phong bên trên có Bách Thú Chi Vương bức họa, không biết "

"Ngày!" Trương Vũ ở trong lòng ân cần thăm hỏi vô số lần Giang Phúc cùng Hoàng Minh nữ tính thân thích, rồi sau đó lần nữa đẩy ra một trương cục hoa vẽ mặt vui cười , nói, "Một trương phá họa mà thôi, tiểu huynh đệ như là ưa thích, cầm lấy đi là được!"

Phía dưới quỳ bàn từ cùng người gầy dọa đến mặt đều lục, đây chính là hơn 10 triệu a, còn có Trương Vũ gia yêu nhất cổ vật, nói không có thì như thế không, trở về sau khi Trương Vũ còn không sống lột bọn họ? Hai người khóc không ra nước mắt, chỉ cảm thấy muốn chết không muốn sống.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: : Cổ vật tiết

Sau đó Trương Vũ đi, ở chính giữa hoa đại khách sạn bên trong còn vẽ mặt tươi cười, thế nhưng là vừa lên xe sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống.

"Đem hai tên khốn kiếp này cho làm." Hần lạnh lùng nói ra, rồi sau đó mệnh lệnh tài xế tranh thủ thời gian lái xe, hần một khắc cũng không muốn ở cái địa phương này chờ lâu cho dù là một phút đồng hồ.

Lần này tổn thất nặng nề, hơn 10 triệu biệt thự không có vậy cũng là việc nhỏ, hiện ở trong lòng giận còn muốn xử lý bàn từ cùng người gầy, đây chính là hai cái nội kinh sơ kỳ cao thủ, lại thêm trước đó Hoàng Minh đã thương rục rờ phong cùng Trương Dương, lập tức tổn thất bốn cái nội kinh cao thủ, Trương Vũ thực lực trực tiếp hàng hơn phân nửa, phải biết Trương Vũ chính cái thể lực bên trong cũng có tám cái nội kinh cao thủ.

Bàn từ cùng người gầy vừa mới lên xe liền bị trung niên nam nhân mê đi, hạ tràng có thể nghĩ, bọn họ chẳng mấy chốc sẽ theo trên cái thế giới này biến mất.

Lúc này Trương Vũ lòng như tro nguội, hần biết mình đã không có năng lực tại cái này Tân Thị thế giới dưới lòng đất ngẩng đầu, hiện tại hần chỉ muốn thật tốt nằm sấp, đừng có lại ra cái gì ٪ thiếu thân, về phần Tạ Diễm Hạo hội rơi xuống cái gì hạ tràng, hần đã không rảnh bận tâm.

Cầm điện thoại lên, Trương Vũ âm lãnh nói ra : "Tạ Diễm Hạo, người sự tình lão từ cũng không tiếp tục quản, chính người trên chọc sát tinh, tự giải quyết cho tốt, muốn chạy sớm làm, đừng trách lão từ không nói đến tình người."

Nói xong Trương Vũ thì đưa điện thoại cho treo, đầu bên kia điện thoại Tạ Diễm Hạo tay trượt đi điện thoại di động trực tiếp rơi trên mặt đất lại hồn nhiên không biết, mặt xám như tro co quắp ngồi dưới đất, sắc mặt tái nhợt.

Trung Hoa đại khách sạn bên trong, Giang Phúc đứng tại rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh nhìn đằng trước lấy Trương Vũ xe rời đi, khỏe miệng về lên một đạo cười lạnh, nói : "Huynh đệ, cái này Trương Vũ đã tâm lớn rất a."

"Đúng vậy a!" Hoàng Minh nói nói, " người này hiểu được nằm Gai nếm Mật, quả thực có chút can đảm, hiện tại hắn nằm sắp đến càn ngoan, đến lúc đó khả năng phản công đến càn lợi hại, Giang ca, ngươi cũng phải cẩn thận một chút a."

"Hừ!" Giang Phúc khinh thường hừ một tiếng, "Một nhân vật nhỏ mà thôi, không đáng để lo, huynh đệ, không phải Giang ca ta thôi, chỉ cần ngươi Giang ca ta nguyện ý, vài phút diệt cái này Trương Vũ."

"Vâng vâng vâng!" Hoàng Minh nhún nhún vai, cười nói.

"Ha-Ha!" Giang Phúc cười đến rất lợi hại còi mở, "Lần này cũng coi như huynh đệ giúp ta cái đại ân, bốn cái nội kinh cao thủ nói không có liền không có, hắn Trương Vũ không muốn ngoan ngoãn nằm sắp cũng phải ngoan ngoãn nằm sắp."

"Giang ca thế nhưng là Tân Thị thế giới dưới lòng đất người đứng đầu, sau này có thể được thật tốt chiếu cố huynh đệ ta a." Hoàng Minh cười nói.

Giang Phúc đồng dạng cười đến rất vui vẻ, vỗ vỗ Hoàng Minh bả vai, nói ra : "Huynh đệ lời này của ngươi nói Giang ca có thể không thích nghe, Giang ca ta đây chẳng qua là chuyện nhỏ nhặt, huynh đệ ngươi thế nhưng là Gia Cát thần y tương lai đệ tử, cái kia năng lượng quả thực lớn đến vô biên. Sau này cần bị giam chiếu rọi thế nhưng là ta à, a

A "

Hai người lẫn nhau đứng nhắm rượu chén, song song uống một hơi cạn sạch, theo Giang Phúc trong miệng Hoàng Minh biết rõ, cái này Giang Phúc sở dĩ khẳng khái một mực theo Gia Cát thần y, đó là bởi vì hắn mấy lần một chân đều bước vào Quý Môn Quan, kết quả đều bị Gia Cát Thanh Vân cho cứu trở về, từ đó sau này, Gia Cát thần y nói một, Giang Phúc tuyệt không nói hai.

Theo Giang Phúc trong miệng Hoàng Minh càng là đạt được tin tức động trời, cái này Gia Cát thần y chẳng những y thuật thiên hạ vô song, càng là đã đạt tới tập võ tu tiên Địa Tiên cấp chín cảnh giới, còn kém cách xa một bước thì đi vào tiên nhân lĩnh vực, không chỉ có như thế, cái này Gia Cát Thanh Vân quảng giao thế gian năng nhân dị sĩ, quan to quyền quý, nhân mạch lưới cho dù là quốc gia tổng thống cũng không thể tới bằng được, năng lượng quả thực lớn đến vô biên.

Hoàng Minh không khỏi cảm thán, thế giới này còn có rất nhiều không biết, chính mình vẫn là ếch ngồi đáy giếng, cần làm sự tình còn rất nhiều, bắt qua trong lòng đối Gia Cát Thanh Vân càng thêm kính nể.

Ngày thứ hai Hoàng Minh thì thu đến biệt thự tất cả chìa khoá cùng tám kia Bách Thú Chi Vương cổ họa giống, hết thấy thủ tục cũng toàn bộ làm tốt, tất cả phí dụng đã công việc Trương Vũ toàn bộ giải quyết, Hoàng Minh một chút việc cũng không cần quan tâm.

Biệt thự sang tên xong việc sau, Hoàng Minh mang theo nha đầu Hoàng - Băng Dương, tiểu hồ ly Trịnh Tân Phàm cùng Kiếm Tiêu cùng đi, về phần Tổng Giai cùng Tổng thúc, Trương Vũ uy hiếp đã biết trừ, hai người từ nhưng đã về đến trong nhà.

Biệt thự ở vào Tân Thị biển trên bờ sông, tới gần Tân Thị phần hoa nhất khu vực, nơi này thuộc về Tân Thị Hoàng Kim khu vực bên trong Hoàng Kim, toàn bộ biệt thự chiếm diện tích hơn ba trăm mét vuông, một cộng năm tầng lầu, gian phòng phần lớn là, có thể nói là rộng rãi mười phần.

Biệt thự hoàn toàn trùng tu sạch sẽ, tinh xảo cực kì, Trương Vũ đã cho tới qua hộ trên hợp đồng biểu hiện bộ này phòng giá tiền là 28 triệu, có điều Hoàng Minh tâm lý rõ ràng cái này khu vực, dạng này nhà trọn bộ xuống tới tuyệt đối không chỉ cái giá tiền này.

Đứng ở lầu chót lầu nhỏ cửa sổ bên cạnh, nhìn xem ào ào Hải Hà nước, không thể không nói Hải Hà cảnh đêm ở trong nước cũng coi là số một số hai, Hoàng Minh không khỏi cảm khái cái này nhân sinh, nửa năm trước hắn vẫn là một cái đang làm việc phía trên khắp nơi bị làm khó dễ, không còn gì khác tiểu tử nghèo, mà bây giờ hắn đã ứng có người khác tha thiết ước mơ biệt thự, chính mình cũng có nhỏ hơn mấy trăm vạn tiền tiết kiệm.

Những thứ này nếu là thả trước kia, hắn là nghĩ cũng không dám nghĩ, chỉ là bởi vì Tiên Giới App, Hoàng Minh nhân sinh triệt để phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

"Cái này nhân sinh a, thật sự là biến hóa khó lường." Hoàng Minh không khỏi cảm khái.

Nha đầu thì đứng tại bên cạnh hắn, nhẹ nhàng đem đầu tựa ở trên bả vai hắn, xem xét cái này Hải Hà mỹ lệ cảnh đêm, cười nói : "Ca, nếu là biết cha mẹ biết ngươi bây giờ như thế có tiền đồ bọn họ nên cao hứng biết bao nhiêu a."

"Đúng vậy a! Cha mẹ" Hoàng Minh nhẹ nhàng ôm nha đầu, nói ra "Nha đầu yên tâm, lão ca ta nhất định sẽ

Đề ngươi cùng cha mẹ được sống cuộc sống tốt."

Băng Dương ôm lấy Hoàng Minh cánh tay, cười thật ngọt ngào, rất vui vẻ nói : "Nha đầu hiện tại thì rất hạnh phúc."

"Ngốc nha đầu!" Hoàng Minh cười, đồng dạng cười thật ngọt ngào, từ khi đi vào Tân Thị sau khi sự việc một đợt không yên tĩnh, một cái khác sóng lại lên, hắn đã rất ít không cười đến như thế vui vẻ.

Ngày thứ hai nguyên bản Hoàng Minh là muốn về nhà một chuyến nhìn xem phụ mẫu, có điều nhưng bởi vì gặp được một chút sự tình trì hoãn kế hoạch,

sự việc cũng là Tân Thị cái này mỗi năm một lần cổ vật tiết, cái gọi là cổ vật tiết là cả nước trên trăm nhà cổ vật phương diện công ty lên sản liên hợp tổ chức kích thước to lớn, tại cả nước tới nói cũng coi là chưa từng có.

Cổ vật cao ốc là một tòa cao đến 28 tầng cao ốc, lần này Tân Thị mỗi năm một lần cổ vật tiết chính là tại cổ vật cao ốc vừa đến tám tầng lầu tổ chức.

Nghe nói cổ vật tiết sau khi, Hoàng Minh hai mắt tỏa ánh sáng, từ lần trước tại Trương Vũ vũ quán phát hiện mình Hỏa Nhân Kim Chữ lại có phân biệt cổ vật thật giả năng lực, vừa nghe nói cổ vật tiết, hần lập tức nghĩ được một cổ tiền vị đạo.

Hiện nay Hoàng Minh tuy nhiên có một bộ mấy chục triệu biệt thự, nhưng là trong tay hần phía trên chỉ có trúng xổ số được đến mấy triệu mà thôi, nếu muốn ở bây giờ trong cái xã hội này trở nên nổi bật, hần tài sản còn còn thiếu rất nhiều, sau đó kiếm tiền thành đầu hần các loại đại sự.

Hoàng Minh tới rất sớm, lúc này cổ vật trong cao ốc trừ công tác nhân viên chỉ người ngoại lai còn tương đối ít, bởi vì Giang Phúc chào hỏi duyên cớ, Hoàng Minh được đưa đến một gian Vip trong phòng chung nghỉ ngơi chờ.

Cái này Vip gian phòng rất rộng rãi, bên trong để đó một loạt giá cả đắt đỏ ghế sa lon bằng da thật, Hoàng Minh ngồi ở trên ghế sa lon các loại nửa ngày, cảm giác có chút mệt rồi, lúc này gian phòng cửa bị mở ra, Hoàng Minh mi mắt sáng lên, liền thấy một tên tính lệ thời thượng cô gái trẻ tuổi đi tới.

Cái này cô gái trẻ tuổi ước chừng chừng hai mươi tuổi tác, phía trên mặc lấy xanh nhạt La Y, phía dưới mặc lấy một đầu giả sắc quá gối váy, giữa cổ treo một chuỗi Minh Châu, sắc mặt tái nhợt non vô cùng, giống như bọt, cảm thấy muốn xuất nước đến, hai mắt lưu động, đôi mi thanh tú thon dài.

Thật đẹp, nàng đẹp không giống với tiểu yêu tinh Vũ Vi gọi cảm nóng bỏng, cũng khác biệt tại tiểu hồ ly thanh xuân tú mỹ, nàng đẹp đến từ nàng chính thể khí chất, tươi mát thoát tục, giống như tiểu thư khuê các, tựa như thần tiên tỷ tỷ.

Cô gái trẻ tuổi cao nhã khí chất lập tức hấp dẫn Hoàng Minh ánh mắt, chỉ gặp nàng ưu nhã ngồi vào Hoàng Minh đối diện, đối với Hoàng Minh mỉm cười.

Hoàng Minh nhìn không được mở ra Hỏa Nhân Kim Chữ, liếc nhìn lại, tao nhã như vậy, khí chất cao quý mỹ nữ lửa thể, Hoàng Minh a đánh từ kém chút chảy ra, nhìn không được "A" kêu một tiếng.

Mỹ nữ nghe tiếng, không khỏi xoay người lại nhìn về phía Hoàng Minh, cái này quay người lại, lập tức cho ra một cái chính diện diễn tả

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: : Nữ thần Ngô Mỹ Huyền

Hoàng Minh mãnh liệt hít một hơi hơi lạnh, hai mắt trực câu câu nhìn trước mắt mỹ nữ, lập tức mỹ nữ kia trên thân màu xanh nhạt y phục chậm rãi rút đi, ngay sau đó mỹ nữ phía dưới cái kia giả sắc quá gối váy cũng biến mất, Hoàng Minh có thể nhìn thấy gọi cảm quần lót cùng mề người áo ngực, ngay sau đó nội y cùng quần lót cũng biến mất, cái kia đối với trắng như tuyết ngọc loan trong nháy mắt nhảy ra.

Mặc dù không có tiểu yêu tinh cái kia ngạo nhân 36D, nhưng là cũng tại D áo lót hai bên, mỹ nữ hoàn mỹ uyển chuyển thân thể, để Hoàng Minh trong lòng sinh ra một loại khó nói lên lời xúc động, hần vậy mà phát hiện mình Nhị đương gia vô sỉ cứng.

Mỹ nữ chú ý tới, Hoàng Minh nhìn chăm chăm vào chính mình, đặc biệt là nhìn mình chăm chăm bộ ngực nhìn, không khỏi nhú mày, triển lộ ra một cổ khí tức bén nhọn.

Hoàng Minh lúc này mới chú ý tới, cuống quýt dời chính mình ánh mắt, giải trừ Hỏa Nhân Kim Chữ trạng thái, ho khan vài tiếng che giấu dưới.

"Người không thoải mái sao?" Đột nhiên, một tiếng dễ nghe êm tai âm thanh vang lên đến, nguyên lai là vị mỹ nữ kia gặp Hoàng Minh biểu lộ một mực biến hóa còn một mực ho khan, không khỏi quan tâm hỏi.

Nơi này là cổ vật cao ốc Vip gian phòng, người bình thường là không thể nào tiến vào nơi này nghỉ ngơi, có thể tiến đến chỉ sợ tổ chất sẽ không quá kém, mỹ nữ cảm giác Hoàng Minh trước đó hần không phải là cố ý nhìn mình chăm chăm cái chỗ kia nhìn, không có không nghĩ nhiều nữa.

"Không có không có việc gì, có chút ít cảm mạo mà thôi." Hoàng Minh lấy lại tinh thần, vội vàng giải thích nói.

Mỹ nữ cười cười liền không hề nói cái gì, nàng đánh giá Hoàng Minh, người nam nhân trước mắt này chừng hai mươi hai bên, 1m75 hai bên thân cao,

một thân trang phục giá trị không lên ba trăm khối tiền, không nghĩ tới lại có thể ngồi vào cái này Vip trong phòng chung.

Bởi vậy không khỏi mỹ nữ càng thêm quan sát tỉ mỉ hội Hoàng Minh, gặp hấn dung mạo có mấy phần thanh tú, tuy nhiên không phải loại kia tiểu thị tươi bộ dáng, lại vô cùng nén lòng mà nhìn, mấu chốt là người này cho người ta một loại rất lợi hại cảm giác thoải mái cảm giác, khiến người ta không khỏi rất có cảm giác an toàn.

Nhìn thấy mỹ nữ đánh giá chính mình, Hoàng Minh cười cười, tâm lý thầm nghĩ, muốn là như thế này một cái khí chất cao quý, dung mạo tú mỹ, đáng người cân xứng mỹ nữ có thể ôm vào trong ngực, nằm ở trên giường, vậy đơn giản là Nhân Gian Thiên Đường a!

Cực hạn hưởng thụ.

Mỗi người, bao quát nam nhân cùng nữ nhân, đối với tính đều có chính mình ước mơ cùng khát vọng, chỉ là che giấu tốt hay xấu vấn đề a.

Lúc này Hoàng Minh thì là ở vào dạng này muốn - dân, bất quá hấn cũng không dám lại mở Hòa Nhân Kim Chữ, sợ tại cái kia hoàn mỹ lửa thể trước mặt, chính mình sẽ đem không không được, đối ở trước mắt cái này mỹ nữ, không biết làm tại sao có một loại không khỏi hảo cảm cùng ưa thích, có lẽ đây chính là cái gọi là nhất kiến chung tình a?

Trong lòng hiện lên vô số cái tay cầm mỹ nữ tượng tượng, Hoàng Minh đồng dạng quan sát tỉ mỉ lấy trước mắt mỹ nữ, đột nhiên hấn cảm giác trước mắt cái này mỹ nữ có mấy phần nhìn quen mắt, sau đó mở miệng nói : "Mỹ nữ, mình hai cần phải đã gặp mặt a?"

Mỹ nữ mỉm cười, từ tốn nói : "Cái gì niên đại, còn cần như thế khuôn sáo cũ bất chuyện phương thức a!"

Hoàng Minh cười cười, lại một mặt nghiêm túc lắc đầu nói ra : "Không, chỉ là

Thật có điểm quen mắt, ta cảm giác thực sự từng gặp người."

Nói, Hoàng Minh cúi đầu xuống trầm tư suy nghĩ, đột nhiên hấn dùng lực vỗ xuống đầu, nói ra : "Đúng, ta nhớ tới, người có phải hay không tốt nghiệp ở tân công binh trường?"

Nghe vậy, mỹ nữ nao nao, thật không thể tin nhìn lấy Hoàng Minh, nói : "Người thế nào biết ta là tân công binh trường tốt nghiệp?"

Hoàng Minh làm xấu vừa cười vừa nói : "Hắc hắc, ta không chỉ có biết người là tân công binh trường tốt nghiệp, còn biết người là cấp 10, tên là Ngô Mỹ Huyền, đúng không?"

"A?" Mỹ nữ xác thực gọi Ngô Mỹ Huyền, lúc này hấn một mặt chân kinh nhìn lấy Hoàng Minh.

Hoàng Minh thần bí cười cười, cố ý lộ ra một mặt sùng bái bộ dáng, nói ra : "Ta cũng là tân công binh trường cấp 10, người còn hấn phải biết tại tất cả tân công binh trường nam sinh trong mắt, người thế nhưng là trường học xây trường đến nay thứ nhất hoa khôi a, tất cả tân công binh trường trong suy nghĩ nữ thần!"

Nghe vậy, Ngô Mỹ Huyền phốc xich cười, cười thật ngọt ngào, dung mạo của nàng là như vậy tươi mát thoát tục, cho người ta một loại cao quý trang nhã khí chất, làm người lại vô cùng ngay thẳng, không có chút nào đáng về kịch cỡm, ngay sau đó côi mở nói ra : "Không nghĩ tới ở chỗ này đụng tới đồng học, Ha-Ha."

Không nghĩ tới vậy mà tại nơi này đụng tới ngày xưa nữ thần hoa khôi, Hoàng Minh tâm lý một trận mừng thầm, rồi mới hỏi thăm rất ngu ngốc vấn đề : "Nữ thần, người cũng chơi cổ vật?"

"Đương nhiên, không phải vậy người cho rằng ta đến cổ vật cao ốc chọn y phục?"

Hoàng Minh xấu hổ gãi gãi đầu, vừa cười vừa nói : "Người nhìn ta cái này, vừa thấy được nữ thần thì khả trương, để nữ thần bị chê cười."

Sau đó hai người lại rảnh rỗi trò chuyện một hồi, Ngô Mỹ Huyền biết Hoàng Minh vừa chơi cổ vật không lâu, mà Hoàng Minh biết rõ Ngô Mỹ Huyền đây là thay gia tộc đến xem, thử thời vận nhìn xem có thể hay không thu mua một số cổ vật, gia tộc của nàng chủ yếu cũng là làm nghề chơi đồ cổ nghiệp, mà lại quy mô không nhỏ.

"Nữ thần, ta cái này mới đến, đối cổ vật cái này nghiệp cũng nghiên cứu không sâu, đợi chút nữa có thể hay không theo người được thêm kiến thức?" Hoàng Minh nói là lời nói thật, trừ có thể sử dụng Hòa Nhân Kim Chữ phân biệt cổ vật thật giả bên ngoài, đối với cái nghề này hấn cũng là người ngoài ngành.

Nghe vậy, Ngô Mỹ Huyền nhìn xem Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Hoàng Minh, đã người đối cổ vật như thế cảm thấy hứng thú, chúng ta thì đợi chút nữa thì cùng một chỗ đi, cũng tốt lẫn nhau chiếu ứng." Nói xong nàng theo bên cạnh xuất ra một cái hình vuông hộp.

Mở ra tinh xảo hình vuông hộp, bên trong thỉnh linh để đó một thớt lấy Hoàng, lục, màu trắng làm chủ tuần mã, tuần mã quả thực là sinh động như thật, sắc thái rõ ràng, mấu chốt nhất là cái này con tuần mã đồ sứ đến vô cùng hoàn chỉnh, nhìn qua cơ hồ không có bất kỳ cái gì tỉ vết.

Ngô Mỹ Huyền cười nói : "Cái này con tuần mã thuộc về gốm màu đời Đường, là ta đoạn thời gian trước đi kinh đô kiếm tiền, đã người cũng chơi cổ vật vậy liền giúp ta xem một chút."

Hoàng Minh nhìn một chút Ngô Mỹ Huyền, trong lòng hảo cảm tỏa ra, hẳn tự nhiên đối nghề chơi đồ cổ nghiệp chỉ là người ngoài ngành, nhưng là gồm màu đời Đường đại danh ai cũng rõ ràng, nó giá trị không thể đo lường, nữ thần cứ như vậy đưa cho hắn nhìn, không có chút nào phòng bị, đây là một loại đáng ngưỡng mộ tín nhiệm.

Vốn là đối trước mặt nữ thần nhất kiến chung tình, bây giờ

Lại sinh mấy phần hảo cảm, Hoàng Minh trong lòng không khỏi nổi lên một số dị dạng.

Hắn tiếp nhận hình vuông hộp, cẩn thận từng li từng tí cầm lấy cái kia con tuần mã xem tường tận, Hòa Nhân Kim Chữ mở ra, nhất thời trong đầu hiện ra Đường Đại cái kia phồn vinh hưng thịnh cảnh tượng, nhân dân an cư lạc nghiệp, trong phố xá đông nghịt, vô cùng náo nhiệt.

Theo sau Hoàng Minh đem cái kia con tuần mã gồm màu đời Đường lần nữa cẩn thận từng li từng tí để vào hình vuông trong hộp, đưa cho nữ thần, rồi sau đó vừa cười vừa nói : "Chúc mừng nữ thần, cái này gồm màu đời Đường hẳn là chính phẩm, mà lại như thế nào hoàn chỉnh, giá trị chỉ sợ bất khả hạn lượng a."

Nghe vậy, Ngô Mỹ Huyền cũng là cả kinh rồi sau đó mừng lớn nói : "Thật chứ? Đồ sứ này ta chỉ bắt quá hoa hai ngàn khối Đại Dương mà thôi, đồ sứ này bề ngoài như thế hoàn chỉnh căn bản không giống như là cổ vật, lúc ấy mua thời điểm lão bản kia trong lòng cũng rõ ràng cho nên chỉ bán hai ngàn khối tiền, ta chỉ bắt quá nhìn lấy nó đẹp mắt muốn mua về trang trí mà thôi."

Hoàng Minh cười nói : "Ha-Ha, cái này nếu để cho lão bản kia biết đây chính là hàng thật giá thật gồm màu đời Đường, mà lại đến như thế hoàn chỉnh lời nói, đoán chừng sẽ hối hận chết, nữ thần quả nhiên hảo nhãn lực, Ha-Ha."

Ngô Mỹ Huyền đối cổ vật nhận biết tự nhiên tại Hoàng Minh phía trên, còn muốn nói nhiều cái gì, có điều trong lòng chính nàng cũng không có may mắn tâm lý, quyền đương Hoàng Minh tại lấy lòng hắn, chỉ là cười cười.

Hoàng Minh Hòa Nhân Kim Chữ lại quét về phía Ngô Mỹ Huyền thân thể, còn chưa kịp hưng phấn hắn đột nhiên phát hiện nữ thần xương sống có một nơi huyết nhục cùng chỗ khác không giống nhau, nhìn kỹ lại liền phát hiện nữ thần nơi này khí huyết có chút tắc, cũng không trôi chảy.

"Nữ thần, người xương sống có phải hay không thường xuyên không thoải mái?" Hoàng Minh hỏi.

Ngô Mỹ Huyền kinh ngạc nhìn lấy Hoàng Minh, vừa cười vừa nói : "Đúng vậy a, cũng không biết thế nào, đoạn thời gian gần nhất ta nơi này một mực đau buốt nhức đau buốt nhức, bây giờ còn có chút không thoải mái." Nói nàng dùng lực nắm bóp sau lưng, chân mày cau lại.

Hoàng Minh trong lòng hơi động, hẳn trước kia vì đeo đuổi nữ sinh học tập qua một đoạn thời gian xoa bóp, thủ pháp cũng tạm được, ngay sau đó có Hòa Nhân Kim Chữ phụ trợ, đối với loại này bệnh vật tuyệt đối có lòng tin tay đến bệnh trừ.

"Nữ thần, người nếu là tin được ta lời nói, ta trước kia học qua mấy cái tay, có lẽ có thể giúp người giảm bớt phía dưới thống khổ." Hoàng Minh đối trước mặt nữ thần không có chút nào chống đỡ chỉ lực, trong lòng sắc đậm tự nhiên sinh ra, tưởng tượng lấy như thế bóng loáng da thịt, ngăn cách y phục có thể sờ một chút vậy đơn giản sáng khoái.

Ngô Mỹ Huyền nhìn Hoàng Minh liếc một chút, cười mím nói ra : "Đều là đồng học, vậy liền làm phiền người, ta hiện tại chính đau buốt nhức lấy."

Nói xong, nàng trực tiếp nằm sấp nằm trên ghế sa lon.

Hoàng Minh trong lòng một kích động, Hòa Nhân Kim Chữ phía dưới nữ thần tương đương với trần trường lửa thể nằm trên ghế sa lon, quả thực quá mê người, hắn liền vội vàng đi tới, rồi mới dùng hai tay nhẹ nhàng tại nữ thần trên lưng ấn xuống.

Cách như thế gần, Hoàng Minh có thể ngửi được Ngô Mỹ Huyền thân thể bên trên tán phát ra nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, mà lại trong mắt hắn nữ thần vẫn là trần trường lửa thể, quả thực khiến người ta muốn ngừng mà không được, khó tránh khỏi để trong lòng của hắn vượn ý lập tức.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: : Cùng nhau tặng đá vụn

Ngô Mỹ Huyền da thịt rất trắng mịn, nhìn vô cùng bóng loáng, Hoàng Minh cường chế ức chế lấy trong bụng tà hỏa, chuyên tâm ấn lấy, Hòa Nhân Kim Chữ phía dưới nữ thần xương sống huyết vị cùng cụ thể vị trí nào không thoải mái Hoàng Minh thấy vô cùng rõ ràng, sau đó Hoàng Minh chuyên môn nhẹ nhàng nhào nặn nữ thần lớn nhất không thoải mái vị trí.

Theo Hoàng Minh hai tay khẽ bóp chậm vào, rồi mới chậm rãi hấn đem bên trong thân thể Tiên Khí ngưng tụ tại trên hai tay, tuy nhiên lúc này Hoàng Minh cũng không thể giống Gia Cát Thanh Vân như thế đem Tiên Khí rót vào nữ thần bên trong thân thể, nhưng là như thế này cử động hiển nhiên cũng là hiệu quả rõ rệt.

Bởi vì lúc này Ngô Mỹ Huyền dễ chịu rên rỉ một tiếng, điềm nhiên hỏi : "A, thật thoải mái, thật thoải mái, sẽ giúp ta đều vào một hồi."

Hoàng Minh trong lòng khẽ nhúc nhích, thầm nghĩ : "Không nghĩ tới cái này tùy ý một cái ném thử lại có có hiệu quả, xem ra cái này Tiên Khí quả nhiên với thân thể người rất lợi hại có chỗ tốt."

Nghĩ đến, hấn tập trung thị lực chuyên chú vào Ngô Mỹ Huyền xương sống cái kia huyết khí tắc vị trí, hai tay ngưng tụ càng nhiều Tiên Khí, nhẹ nhàng xoa nắn lấy, hấn nhìn thấy, theo động tác của mình, chính mình trên hai tay Tiên Khí quanh quẩn tại Ngô Mỹ Huyền xương sống không thoải mái vị trí da bên trên, rồi sau đó hấn phát hiện chậm rãi, Ngô Mỹ Huyền bắp thịt cùng mạch máu phát sinh kỳ dị biến hóa, cuối cùng nhất cái chỗ kia huyết khí vậy mà thông thuận lưu thông.

"A... Thật thoải mái!" Theo huyết khí lưu thông, Ngô Mỹ Huyền nhin không được lại lên tiếng rên rỉ một tiếng, thanh âm này nghe vào Hoàng Minh trong tai là như vậy dụ hoặc, nàng cũng cảm thấy phát giác được chính mình thất thố, cúi đầu, gương mặt nhất thời ửng đỏ, thẹn thùng nói nói, "Hoàng Minh, người thủ pháp thật tốt."

"Nữ thần hiện tại cần phải thoải mái một chút a?" Hoàng Minh nói trở lại vị trí của mình.

Ngô Mỹ Huyền đứng dậy, giãn ra mấy lần thân thể, cười nói : "Hoàng Minh, cảm ơn người, hiện tại ta eo đã không đau nhức nữa."

Hoàng Minh cười ha ha : "Có thể vì nữ thần phục vụ, đó là ta vinh hạnh."

Ngô Mỹ Huyền một lần nữa ngồi trở lại ghế xô-pha, xử lý tóc, hơi hơi nghiêng đầu, cười nói : "Thật hoàn toàn không đau, người thủ pháp thật tốt, ta tìm mấy cái thợ đâm bóp chuyên nghiệp điều trị không hết bệnh, không nghĩ tới dưới tay người tốt." Rồi mới nữ thần phảng phất đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi Hoàng Minh nói, "Hoàng Minh, người thủ pháp này như thế cao siêu, không biết đối vết đao có hữu dụng hay không đâu?"

Nghe vậy, Hoàng Minh giật mình, vội vàng hỏi nói : "Vết đao? Thế nào, người thụ thương đâu?"

Ngô Mỹ Huyền gặp Hoàng Minh khẩn trương như vậy, không khỏi tâm có một ít hảo cảm, vừa cười vừa nói : "Không phải ta, là ta một cái thể bá, trước kia lập nghiệp thời điểm thụ bị thương, hiện tại mỗi khi gặp ngày mưa dầm khí thì đau buốt nhức đến không được, ta nhìn người cái này thủ pháp đâm bóp như thế lợi hại, thì thuận tiện hỏi

hỏi."

Hoàng Minh nghĩ đến Gia Cát Thanh Vân, dù sao sớm tối muốn theo cái này thần y cùng nhau luyện võ tu tiên, chăm sóc người bị thương, sau đó vừa cười vừa nói : "Ta ngược lại thật ra học một chút y thuật, có lẽ có thể giúp thể bá chữa trị vết thương cũ."

Ngô Mỹ Huyền mi mắt sáng lên : "Thật chứ? Nếu là người thật có thể chữa trị ta cái kia thể bá vết thương cũ lời nói, tại ta Ngô gia tuyệt đối là đại ân đại đức a, có thời gian thời điểm hi vọng người có thể đi với ta một chuyến Tuyền Thành."

Tuyền Thành? Ha ha, cái kia không phải mình nhà nha, bất quá khi phía dưới Hoàng Minh cũng không có giải thích cái gì, chỉ là cười cười, nói : "Dù sao ta cũng là người rảnh rỗi một cái, tùy thời nghe theo nữ thần triệu hoán."

Hai người lại rảnh rỗi trò chuyện một hồi, lúc này có cái công tác nhân viên tiến đến để bọn hấn, xem ra là cổ vật tiết chính là bắt đầu, làm hai người ra ngoài thời điểm, cổ vật cao ốc đã kín người hết chỗ, xem ra muốn một đêm phát tài người từ trước đến nay không thiếu.

Toàn bộ cổ vật cao ốc bị chia làm bốn cái giao dịch khu, một, lầu hai thuộc về D khu, mấy trăm mấy ngàn khối tiền liền có thể mua kế tiếp cổ vật, ba, lầu bốn thuộc về C khu, những cổ vật này giá tiền đều ước chừng tại vạn nguyên trở lên, năm, sáu lầu thuộc về B khu, nơi này cổ vật giá cả tại 100 ngàn đến 1 triệu không giống nhau, những thứ này khu vực cổ vật đều là công tác nhân viên đại khái sàng chọn qua, theo giá cả phân chia mở, đương nhiên dù sao chưa chuyên gia giám định, đúng trọng tâm định cũng không thiếu có một ít trân phẩm.

Về phần bảy, lầu tám tự nhiên thuộc về A khu, A khu cổ vật so sánh đặc thù, đều là chưa sàng chọn qua, có chút thậm chí là vừa mới đào được, đương nhiên như thế tới nói, khu vực này cổ vật tự nhiên trình độ cũng lớn nhất, người khả năng hoa mấy trăm khối mua được vô giá chi bảo, người cũng có thể hoa hơn 10 triệu mua cái hàng via hè hàng.

Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền đầu tiên tiến vào là D khu, lúc này bọn họ tại lầu một đi dạo, Hoàng Minh chậm rãi đi tới, trong bóng tối mở ra Hóa Nhân Kim Chử nhìn lấy những thứ này đủ loại cổ vật, hy vọng có thể phát hiện một số trước đó cổ vật.

Trước đó bởi vì tương lai tin tức nguyên nhân bên trong mấy triệu, số tiền này đầy đủ hấn mua một số vừa ý cổ vật.

Bốn cái khu, đều phối hữu chuyên nghiệp nhân sĩ tại đặc biệt vị trí Giám Bảo, khách nhân mua vừa ý đồ, vật sau khi có thể hiện trường giám định, Giám Bảo quá trình tự nhiên vô cùng kích thích, đại đa số người mua đều là trừng lớn ánh mắt, nhìn chăm chú Giám Bảo chuyên nghiệp nhân sĩ.

Làm chuyên nghiệp nhân sĩ giám định sau khi, tự nhiên có người cười đến không ngậm miệng được, có thì là cau mày khổ gương, cái trước tự nhiên là cược thắng kiểm lời lật, sau người tự nhiên là đánh bạc thua thiệt bồi thảm.

Thực một đường đi xuống, Hoàng Minh phát hiện vẫn là bởi nhiều người, kiếm lời ít người, cổ vật thứ này xác thực chỉ có người trong nghề mới có thể chơi đến chuyên.

Hoàng Minh cũng đang chuyên tâm nhìn lấy những cổ vật này, hần phát hiện đại đa số đều là hàng nhái, bên trong cũng có một chút nửa hàng nhái, chính phẩm ít đến thương cảm.

quá trình này là phi thường buồn tẻ không thú vị, ngàn vạn kiện cổ vật, mà lại đủ loại, hần cần từng cái thấu thị, rồi mới tuyển ra muốn, có điều Hoàng Minh lại vô cùng kiên nhẫn chọn, từ khi đi vào họ Dương cái kia cắt chó sự kiện bắt đầu đến nay, Hoàng Minh khắc sâu nhận thức đến muốn muốn ở chỗ này trên xã hội đứng vững gót chân lời nói, quyền cùng tiền là phi thường trọng yếu.

Cổ vật cái nghề này là cái không đáy, tự nhiên cũng là phi thường kiếm tiền mua bán, có câu nói rất hay, mười năm không khai trương, khai trương ăn mười năm cũng không phải là không có đạo lý.

Đi qua một phen chọn lựa, Hoàng Minh đã mua xuống ba kiện cổ vật, theo thứ tự là một trưng tranh chữ cùng hai kiện đồ sứ, nắm giữ Hòa Nhân Kim Chữ có thể phân biệt cổ vật thật giả, Hoàng Minh chọn lựa tự nhiên là niên đại tương đối xa xưa cổ vật chính phẩm.

"Người nha có thể hay không lại hồ điệp, còn Minh Đại ngọc tỷ, đây rõ ràng cũng là cùng nhau tảng đá vụn hàng nhái, người lại để cho giá 10 ngàn, thế nào không phóng tới B khu đi a?" Nhìn thấy một cái quầy hàng bên trên, một cái người mua đang cùng người bán lẫn nhau mắng, sau đó hần hiểu kỳ đi qua.

Dưới đường đi đến, Hoàng Minh vô cùng rõ ràng cái này D khu cơ hồ đều là hàng nhái, hàng nhái, có điều có chút hàng nhái mô phỏng cũng là tinh xảo có không ít người mua, dù cho gặp được một số thật đồ chơi, cái kia giá trị cũng tuyệt đối tại giá bán phía dưới, mua xuống cơ hồ đều là vững vàng bởi không kiếm lời.

"Còn tốt lão tử có Hòa Nhân Kim Chữ, chọn lựa ba kiện người bán đều cho rằng là hàng nhái thật đồ chơi." Hoàng Minh tâm lý thầm nghĩ, bước nhanh đi đến cái kia quầy hàng bên trên, cái này mới nhìn đến vừa mới cái kia người mua cùng người bán cãi lộn chính chữ.

Đó là cùng nhau Minh Đại ngọc tỷ, hình ảnh thô ráp, phỏng chế mức độ cũng không thế nào, không dùng Hòa Nhân Kim Chữ đều có thể nhìn ra được cái đồ chơi này tuyệt đối hàng giả, nhiều nhất cũng là cùng nhau tảng đá vụn bị điêu khắc thành cái bộ dáng này, cũng khó trách vừa mới cái kia người mua sẽ ra miệng mắng to.

Có điều Hoàng Minh ngạc nhiên phát hiện, tại cái này nhanh thô ráp trong viên đá vậy mà tối giấu huyền cơ, bên trong thế mà còn có cùng nhau hòn đá nhỏ, mà lại hình dáng cũng là ngọc tỷ bộ dáng.

Hoàng Minh nhìn không được cẩn thận thấu thị lấy tảng đá kia nội bộ, hần ngạc nhiên phát hiện từ phía trên truyền đến một cỗ nồng đậm Long Mạch cùng lịch sử đặc thù khí tức.

Cổ khí tức này xen lẫn Long Mạch, nội liễm thư thái, rất có có phong cách quý phái, một cỗ cấp trên sắc bén, chính là Cổ Đại Hoàng Đế nên có cảm giác.

"Chẳng lẽ bên trong tảng đá kia là thật Minh Đại ngọc tỷ?" Hoàng Minh trái tim mạnh mẽ nhảy, chưa ăn qua thịt heo còn chưa thấy qua heo chạy sao?

Đây chính là ngọc tỷ a, tại cổ đại cũng chỉ cái này cùng nhau ngọc tỷ a, cái kia giá trị quả thực không thể đo lường.

Lần này Tuyệt Bích kiếm lời lật, loại này lịch sử văn vật quốc gia đều đoạt võ đầu muốn đồ cổ, Hoàng Minh tự nhiên tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội lần này.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: : Đánh cược một lần

Hoàng Minh vui không lộ sắc, đến gần quầy hàng lần nữa cẩn thận thấu thị một chút, thỉnh linh phát hiện bên ngoài khối này thô ráp thạch đầu thực nội bộ là trống rỗng, bên trong khảm nạm lấy cùng nhau ngọc tỷ bộ dáng thạch đầu, trong hai cái ở giữa dùng pa-ra-phin bổ sung lấy, phẳng phát lo lắng cả hai va chạm nhau.

"Hắc hắc, cái này Minh Đại ngọc tỷ lão tử mua định." Hoàng Minh cười hắc hắc, chỉ khối kia mục thạch đầu hỏi nói, "lão bản, tảng đá kia bao nhiêu tiền

một cân a?"

Nghe vậy, lão bản kia kém chút một ngụm lão huyết phun ra ngoài, bữu môi nói : "Tiểu huynh đệ, người đây là tới mua cái trắng vẫn là mua cổ vật a? Người gặp qua cổ vật luận cân bán?"

Hoàng Minh cười ha ha, nói : "Được, lão bản người cũng đừng giả vờ thần bí, như thế khối tảng đá vụn, ngu ngốc cũng nhìn ra được là hàng nhái, trong nhà của ta vừa vận thiếu cùng nhau đá mài dao, ta nhìn hấn như thế thô ráp phù hợp."

Lão bản mắt nhìn Hoàng Minh, tâm lý thầm kêu không may, tảng đá kia là hấn mấy năm trước đến nông thôn đi 100 khối tiền thu mua, vốn định kiếm lớn một thanh, không nghĩ tới hôm nay đụng tới như thế cái chủ, thực hấn đã sớm muốn chuyển tay ra ngoài, cũng là một mực không ai muốn, vừa mới chào giá 10 ngàn còn kém chút theo người khác đánh nhau, lúc này một trận tâm hồng.

Ngắm lại, mấy năm cái đồ chơi này một mực chuyển bán không được, sau đó lão bản nói ra : "Được, tiểu huynh đệ hữu dụng ta thì nhịn đau cắt thịt, không nói giá, 1000 khối tiền thành giao?"

Hoàng Minh cười hắc hắc, nhìn cũng không nhìn cái kia Minh Đại ngọc tỷ liếc một chút, quay người liền muốn rời khỏi, phía sau lão bản kia gấp la lớn : "Tiểu huynh đệ đừng bước, 500, 500 nếu không?"

Hoàng Minh cũng không trở về, nói ra : "Ba trăm, không bán ta đi thị trường mua cùng nhau chỉ cần mấy cái mươi đồng tiền, thích bán hay không."

"Được được được" lão bản cắn răng một cái, nghĩ thầm như thế khối tảng đá vụn ép trong tay hấn mấy năm qua, một mực chuyển tay không đi ra, tốt xấu cũng kiếm lời hai trăm khối tiền, sau đó bất đắc dĩ thở dài , nói, "Tiểu huynh đệ tính người lợi hại, ba trăm thành giao, cái đồ chơi này về người."

Hoàng Minh móc ra ba tấm Mao gia đưa cho lão bản, ôm Minh Đại ngọc tỷ xoay người rời đi, miệng bên trong còn nói nói : "Cái đồ chơi này cũng liền hai ba cân, một cân 100 khối tiền, lão bản người kiếm lời lật."

Lời này vừa nói ra, lão bản nghe vậy kém chút không có ngã chết tại trước gian hàng.

Đang lúc Hoàng Minh ôm Minh Đại ngọc tỷ lúc rời đi, Ngô Mỹ Huyền cũng trở về đến, nàng phía sau theo một cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi hai bên âu phục nam tử, kích cỡ cũng liền một mét bảy hai bên, dài đến có chút bì ỏi, sóng vai cùng Ngô Mỹ Huyền đi tới, một cái tay còn như có như không nắm ở nữ thần bên hông, hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm nữ thần trắng như tuyết cân cổ, trong ánh mắt tham lam háo sắc mấy may không có bất kỳ che dấu nào.

Thấy thế, Hoàng Minh tâm lý một trận khó chịu, tên này cái gì đồ chơi, lại dám đánh lão tử nữ thần chủ ý, quả thực là Ngũ Hành thiếu ngâm, hôm nay lão tử muốn người đẹp mặt.

Trong lòng suy nghĩ, hấn chạy ra ngoài Ngô Mỹ Huyền phát phát tay, la lớn : "Nữ thần, ta ở chỗ này."

Nghe vậy, Ngô Mỹ Huyền cười cười chạy ra ngoài Hoàng Minh đi tới, cái kia âu phục nam tử tự nhiên cũng nghe đến Hoàng Minh tiếng là, không khỏi mặt lộ vẻ khó chịu màu sắc, một bên theo Ngô Mỹ Huyền đi tới, vừa nói : "Tên này vậy mà bảo người nữ thần, thật đặc biệt sao không biết xấu hổ."

Ngô Mỹ Huyền cười cười, hỏi ngược lại : "Chẳng lẽ ta không phải nữ thần?" Một câu sắc đến cái kia âu phục nam tử không biết thế nào trả lời, nói

Trong lời nói hai người đã đi tới Hoàng Minh trước mặt.

Ngô Mỹ Huyền còn chưa mở miệng nói chuyện, âu phục nam tử ánh mắt đã rơi vào Hoàng Minh trên tay Minh Đại ngọc tỷ bên trên, khi hấn nhìn thấy cái kia Minh Đại ngọc tỷ cái kia thô ráp chế tác sau khi, lại đến phía dưới dò xét Hoàng Minh trên thân cái kia một thân không đến ba trăm khối tiền trang phục sau, không khỏi trên mặt lộ ra một vòng trào phúng, nói : "Vị huynh đệ kia gần nhất trong tay cần phải có chút túi quần a? Thế nào còn cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, mua như thế khối tảng đá vụn, chỉ sợ lần này lại bị người lừa gạt a."

Khả năng bởi vì cái này âu phục nam tử đối Ngô Mỹ Huyền có ý nghĩ xấu, Hoàng Minh căn bản không muốn cho hấn sắc mặt tốt nhìn, lúc này lại nhìn nam tử này vô lễ như thế, vậy mà như thế rõ ràng khinh bỉ chính mình, không khỏi lạnh lùng nói : "Người nói chuyện thật đúng là đánh rắm, chơi cổ vật bản thân liền là đánh bạc, nếu là sợ thua lời nói vẫn là đừng đùa cái này, sớm làm chạy trở về nhà bú sữa mẹ đi."

Ngô Mỹ Huyền nguyên bản không hiểu nhìn lấy Hoàng Minh, tuy nhiên nhận biết không lâu, nhưng là trong ấn tượng Hoàng Minh làm người rất lợi hại hiền hoà, căn bản sẽ không giống vừa mới nói như vậy sắc người, bất quá khi hấn nhìn thấy bên cạnh âu phục nam tử cái kia một mặt không che giấu chút nào khinh bỉ sắc mặt thì hiểu rõ.

Hoàng Minh thái độ làm cho âu phục nam tử rất khó chịu, tâm lý thầm nghĩ một cái tiểu tử nghèo cũng dám theo lão tử sắc, thật đặc biệt sao chán sống, hôm nay phải để người tại mỹ nữ trước mặt danh dự mất hết.

Trong lòng nghĩ như vậy, âu phục nam tử gạt ra nở nụ cười, nói : "Tiểu huynh đệ, người thật đúng là khác không phục, ta là tân vui cổ vật công ty quản lý chi nhánh, lần này cổ vật tiết trụ tư người một trong, chơi cổ vật cũng có mấy cái năm tháng, nhìn những vật này nhãn lực vẫn là có mấy phần."

Ngô Mỹ Huyền vốn là cũng rất chán ghét bên cạnh cái kia âu phục nam tử, có điều nàng cũng không nguyện ý đắc tội cái này âu phục nam tử, bởi vì các nàng gia tộc cổ vật đại đa số là theo bên cạnh người này trong gia tộc mua sắm, lúc này nàng vội vàng đứng ra hoà giải, vừa cười vừa nói : "Đúng vậy a, rõ ràng, vị này là tân vui cổ vật công ty Vương Quân Minh Vương quản lý, hấn tổ tông đều là nghề chơi đồ cổ nhà, người cần phải nhiều cùng hấn học tập một chút."

Hoàng Minh lông mày nhíu lại, lạnh lùng nói : "Há, xem ra là cái người trong nghề tiền bối." Hắn cười hi hi ước lượng mấy lần trong tay Minh Đại ngọc tỷ, khinh thường nói, " cũng không biết cái này Vương quản lý có hay không dám lượng cùng ta đánh cược một lần, có điều ta nhìn vẫn là quên đi? Một cái người trong nghề bại bởi tay nghiệp dư chuyện này truyền đi cũng không tốt."

Hoàng Minh luôn luôn tuân theo nhân từ đối với địch nhân cũng là tàn nhẫn đối với mình, huống chi là đối phó tình địch, tuyệt đối không thể nhân từ nương tay.

Vương Quân Minh gặp Hoàng Minh vô lễ như thế, đẩy về khinh bỉ thần sắc càng thêm không che giấu, khinh thường nói ra : "Chỉ bằng người dạng nghèo kiết xác này cầm cái gì cùng ta đánh bạc?"

Hoàng Minh nghĩ về lấy trong tay Minh Đại ngọc tỷ, nói ra : "Thế nào? Không có can đảm đâu? Vương quản lý không phải nói chính mình rất lợi hại chuyên nghiệp sao? Thế nào không dám cùng ta cái này nghiệp dư đánh cược một lần?"

Bên cạnh, nữ thần Ngô Mỹ Huyền muốn nói lại thôi, thực nội tâm của hắn cũng muốn để cái kia Vương quản lý ra lần xấu, tâm lý không khỏi khuynh hướng Hoàng Minh bên kia, sau đó vừa cười vừa nói : "Hoàng Minh, thế nào cái đồ pháp?"

Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Rất đơn giản, thì đánh bạc người nào nhãn lực tốt hơn? Vương quản lý không phải cho rằng đây là khối tảng đá vụn sao, chúng ta thì đánh bạc tảng đá kia giá trị, ta thì hoa ba trăm khối tiền mua, bất quá ta cho rằng tảng đá kia giá cả tuyệt đối tại trăm vạn trở lên, không biết Vương quản lý cái này chuyên nghiệp nhân sĩ thế nào nhìn?"

Nghe vậy

, Vương quản lý càng thêm khinh bỉ, tâm lý âm thầm nghĩ : Còn trăm vạn trở lên, loại này tảng đá vụn đầy đường, có thể đáng cái 100 khối tiền cũng không tệ.

Ngay sau đó cười lạnh, nói : "Tiểu đệ đệ, người trẻ tuổi không muốn như vậy xông, nếu không đến lúc đó hối hận cũng không có người cứu rồi."

Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Xem ra cái gọi là chuyên nghiệp nhân sĩ thật đúng là không có có đảm lượng."

"Người" Vương quản lý trong nháy mắt nổi nóng, nói, " đã cho thể diện mà không cần, vậy người liền đợi đến khóc trở về đi, ta đánh cược với người, người tảng đá kia 100 khối tiền đều không đáng, người tiểu tử ngốc này còn 1 triệu, thật sự là si nhân nằm mơ, mau nói, thế nào cái đồ pháp?"

Hoàng Minh nói : "Rất đơn giản, ta thắng, người cho ta trong miệng người cái này tảng đá vụn cùng đồng giá trị tiền."

Vương Quân Minh ánh mắt lạnh lẽo, nói ra : "Khác như vậy nói nhảm nhiều, nếu là người thua đâu?"

Hoàng Minh mỉm cười, nói : "Trong tay ta còn có 3 triệu hai bên, nếu là ta thua, toàn bộ về người."

Nói hắn lấy ra một tấm thẻ ngân hàng, hướng đối phương Lượng Lượng, đây là hắn tất cả tiền tiết kiệm, trước đó bởi vì tương lai thông tin bên trong xổ số thắng tới.

Nghe vậy, Vương Quân Minh khoe miệng giật một cái, nội tâm một trận mừng thầm, nói ra : "Người chắc chắn chứ?"

Ngô Mỹ Huyền đồng dạng giật mình, 3 triệu, đó cũng không phải là cái số lượng nhỏ, trong nội tâm nàng rất rõ ràng những thứ này khẳng định là Hoàng Minh toàn bộ của cải, không khỏi sốt ruột nói : "Hoàng Minh, người khác xúc động."

Hoàng Minh mắt nhìn Ngô Mỹ Huyền, lộ ra mê người mà lại khiến người ta rất có cảm giác an toàn nụ cười, nói ra : "Nữ thần, người tin tưởng ta!"

Không biết làm tại sao, Ngô Mỹ Huyền trong lòng run lên, đột nhiên đối trước mặt biết người không này đến mấy giờ nam nhân rất có lòng tin, cảm giác rất có cảm giác an toàn, nàng thật sâu nhìn Hoàng Minh liếc một chút không nói thêm gì nữa.

Ngược lại, cái kia Vương Quân Minh cũng không biết làm tại sao, tâm lý đột nhiên sinh ra một điểm bất an, tại là có ý khích tướng nói : "Người trẻ tuổi, khác như vậy xúc động, nhìn người mặc đồ này, kiếm tiền không dễ dàng, người nếu là hiện đang sợ, cùng ta nói lời xin lỗi, ta có thể coi như người vừa mới cái gì cũng không nói."

Hoàng Minh lông mày nhíu lại, lạnh lùng nói ra : "Xem ra người sợ."

"Không biết tốt xấu!" Vương Quân Minh phun một cái, theo sau không chút khách khí theo Hoàng Minh trong tay túm lấy khối kia tảng đá vụn, lật qua lật lại từ tế suy nghĩ, một bên nhìn còn vừa nói, "Xem ở mỹ nữ mặt mũi thì để cho ta tới dạy dỗ người một số kiến thức căn bản, khối này tảng đá vụn rất rõ ràng là đi qua Hậu Thiên cho rằng sửa chữa mãi điều khác, rồi mới cố ý đặt ở bờ sông xói mòn, sau đó vùi vào trong đất, vừa nhìn liền biết thạch phổ thông đến không thể lại phổ thông thạch đầu."

Theo sau hắn lại cẩn thận chu đáo rất lâu, nói ra : "Thì tảng đá kia chất lượng đến xem, căn bản không đáng một đồng, trên đường cái ta có thể cho người tìm ra một đồng tới."

Hoàng Minh tuyệt không sốt ruột, vừa cười vừa nói : "Xem ra chúng ta đánh cược thành lập."

Vương Quân Minh vui vẻ trong lòng, nghĩ thầm cái này 3 triệu lão tử kiếm lời định, tên tiểu tử nghèo này hoàn toàn cũng là cái ngoài nghề, còn tại mỹ nữ trước mặt trang B, cái này lão tử để người cả người cả của đều không còn, sau đó hần cười đến rất vui vẻ, nói ra : "Tốt, thì theo lời người nói, ta thua người cho người tặng đá kia giá tiền, người thua cho lão tử 3 triệu."

"Tốt, một lời đã định." Hoàng Minh mi mắt sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: : Thần bí thể ngoại cao nhân

"Tốt, một lời đã định." Hoàng Minh mi mắt sáng lên.

Nhìn lấy tên tiểu tử nghèo này tự tin như vậy, Vương Quân Minh trong lòng không khỏi rồi một chút, nghĩ thầm chẳng lẽ tiểu tử này có cái gì ý vào hay sao?

Chẳng qua là khi hần lần nữa dò xét Hoàng Minh cái kia một thân không đến ba trăm khối tiền trang phục lúc, lập tức bỏ đi đầu năm nay, hần lắc đầu, không phải liền là một cái tiểu tử nghèo nha, có thể có cái gì ý vào.

Theo sau tại nữ thần Ngô Mỹ Huyền chứng kiến hạ, hai người tới Giám Bảo chuyên gia vị trí giám định, Giám Bảo chuyên gia kinh nghiệm rất lợi hại phong phú, tiếp nhận Hoàng Minh trong tay thạch đầu sau cầm kính lúp quan sát tỉ mỉ lên.

Chỉ là hần không ngừng lắc đầu, Vương Quân Minh thấy thể đã sớm cười nở hoa, vô duyên vô cớ kiếm lời 3 triệu, ai cũng không vui, bên cạnh cũng tụ tập không ít người, từng cái bắt đầu nghị luận âm ỉ lên.

"Ai, cái này không phải liền là cùng nhau phổ thông thạch đầu sao? Chế tác như vậy thô ráp, căn bản không đáng một đồng, ta nhìn tiền này là bỏ phí."

"Đúng vậy a, dạng này thạch đầu tại bờ sông khắp nơi đều là, chỉ là không có điều khác a."

Vương Quân Minh nở nụ cười, đối với Ngô Mỹ Huyền nói ra : "Ngô tiểu thư, cái này không có ý tứ kiếm lời người đồng học 3 triệu, vừa vận buổi tối ta mời người ăn cơm như thế nào?"

Ngô Mỹ Huyền tâm lý không cao hứng lắm, đối với Vương Quân Minh dạng này người nàng vô cùng không quen nhìn, bị ỏi gian trá, chỉ là nàng không thể không phản ứng, bởi vì nhà nàng tộc nguồn cung cấp cơ hồ đều là từ nơi này Vương Quân Minh trong gia tộc mua sắm, nhưng là nghĩ đến cái này Hoàng Minh không chỉ có là chính mình đồng học, càng là giúp mình chữa cho tốt xương sống bệnh, tuy nhiên lại bởi vì chính mình tốn thất 3 triệu, ngay sau đó vô cùng xấu hổ, đành phải miễn cưỡng cười cười.

Đúng lúc này, Giám Bảo chuyên gia nói chuyện : "Rất lợi hại đáng tiếc, đây là khối hàng nhái." Rồi mới hần không ngừng lắc đầu, rất lợi hại tiếc hận nói nói, " cái này nếu là thật Minh Đại ngọc tỷ liền tốt."

Nghe vậy, Vương Quân Minh vui vẻ nở hoa, vừa muốn nói chuyện, Hoàng Minh tiến lên một bộ, Hòa Nhân Kim Chử phía dưới, hần nhìn thấy trước mặt cái này Giám Bảo chuyên gia bên trong thân thể Tiên Khí lợi nhuận, có một cổ thường nhân không phát hiện được khí tràng, trong lòng của hần không khỏi cho rằng người trước mặt này có thể là như là Gia Cát Thanh Vân một dạng tồn tại đại năng, tu tiên Đại tiên bối, ngay sau đó cung kính nói ra : "Tiền bối ngài khỏe chứ, không biết cái này bên ngoài thạch đầu có thể hay không cỏi ra?"

Nghe vậy, cái kia Giám Bảo chuyên gia mi mắt sáng lên, lớn tiếng nói : "Chẳng lẽ tảng đá kia bên trong có khác cỏi khôn?" Nói xong hần ngừng đầu nhìn mặt Hoàng Minh, trong mắt lóe lên một tia chán kinh, tuy nhiên chợt lóe lên, nhưng là Hoàng Minh Hòa Nhân Kim Chử lại bắt được, cái trước như có điều suy nghĩ gật gật đầu, cũng không hỏi thăm Hoàng Minh có nguyện ý hay không cỏi ra, ngay sau đó xuất ra một cây tiểu đao, cẩn thận giải phẫu lên.

theo Giám Bảo chuyên gia thuần thực thủ pháp, chỉ chốc lát sau trong viên đá bộ cỏi khôn chậm rãi hiện lên ở trước mắt mọi người, Giám Bảo chuyên gia không khỏi "A" một tiếng, hai mắt tỏa sáng, động tác trên tay càng cẩn thận kỹ càng lên.

"Cái này trong viên đá vậy mà có động thiên khác!"

Vây xem đám người trong nháy mắt hết lên kinh ngạc.

"Đây là ai đồ, vật? Ta nguyện ý ra một triệu mua xuống nó!" Trong đám người, một trung niên hần tử gào lên, trong mắt tràn ngập khát vọng.

"Cái này không phải là thật Minh Đại ngọc tỷ a? 3 triệu! Ta ra 3 triệu? Người nào đồ, vật a, bán cho ta đi!" Trong đám người lại có người hô.

Lúc này Vương Quân Minh nụ cười trên mặt nhất thời cứng đờ, hần không để ý tới mọi người nghị luận, bên trong vọt tới Giám Bảo chuyên gia bên cạnh, trừng lớn ánh mắt muốn nhìn rõ ràng thế nào chuyện, miệng bên trong thì thầm lấy : "Không có khả năng, đây tuyệt đối là hàng nhái."

Theo Giám Bảo chuyên gia động tác, ở trong đó Minh Đại ngọc tỷ bộ dáng dần dần hiện ra ở trước mắt mọi người.

"Ta đi! Ngọc tỷ này nhìn như vậy cao quý phong cách cổ xưa, lại như vậy có Bá khí, không phải là thật Minh Đại ngọc tỷ a? Ta ra 10 triệu! Bán cho ta đi?"

Lại có người ra giá đến 10 triệu, Vương Quân Minh mặt đều lục, không nói một lời. Ngô Mỹ Huyền nhìn lấy đây hết thấy, lớn lên thở phào một hơi, trên mặt lộ ra nhẹ nhõm nụ cười.

Cuối cùng nhất, tại Giám Bảo chuyên gia thuần thực thủ pháp hạ, toàn bộ Minh Đại ngọc tỷ triệt để giải phẫu đi ra, nhìn qua hoàn chỉnh không rãnh, tuyệt đối chính phẩm, Giám Bảo chuyên gia xoa xoa trên mặt kính lão, hai tay run rẩy nâng trong tay Minh Đại ngọc tỷ đi vào Hoàng Minh trước mặt.

Hoàng Minh cười ha ha, Hỏa Nhãn Kim Chử phía dưới đã sớm nhìn ra cái này Giám Bảo chuyên gia bắt phạm, trong lòng nhận định đó là cái theo Gia Cát Thanh Vân một dạng tu tiên đại năng, tại tu tiên cái này tuyệt đối là cái đỉnh cấp nhân vật, Đại tiên bối, ngay sau đó cười ha ha, đối với lão chuyên gia nói ra : "Tiên bối coi trọng cái này Minh Đại ngọc tỷ?"

Lão chuyên gia gật gật đầu, còn không nói chuyện, trong đám người có người hô to : "Vị tiểu huynh đệ này, ta ra 20 triệu, ngươi đem hần bán cho ta đi?"

Hoàng Minh nhún nhún vai, đối người trong đám vị kia thật có lỗi cười cười, rồi sau đó đối với lão chuyên gia nói ra : "Lão tiên bối, ta gọi Hoàng Minh, khỏi này Minh Đại ngọc tỷ vẫn bối hiểu kính ngài."

Nghe vậy, mọi người vỡ tổ, đây chính là 20 triệu a, nói đùa thì như thế đưa ra ngoài đâu? Ngô Mỹ Huyền cũng là mi đầu cau lại, có điều cái này dù sao cũng là người ta đồ, vật, ngay sau đó cũng không nói cái gì.

"Long khí a, thật mạnh Long khí a!" Lão chuyên gia thì thầm trong miệng, đột nhiên ngẩng đầu nhìn kỹ Hoàng Minh liếc một chút, rồi sau đó thần bí cười cười, nói nói, "tốt, rất tốt, sau

sinh đáng sợ a!"

Cái nhìn này, không biết làm tại sao, Hoàng Minh cảm giác mình phảng phất bị liếc một chút nhìn thấu, trong lòng một vì sợ mà tâm rung động, hần trả không nói chuyện, lão chuyên gia lại vừa cười vừa nói : "Lão phu cũng sẽ không lấy không người đồ, vật, sau này có việc đến Thiên Văn Sơn trang tìm ta!" Nói lão chuyên gia không để ý tới mọi người hâm mộ mà lại phức tạp ánh mắt, hữu ý vô ý lại nhìn Hoàng Minh liếc một chút sau, thăm thì trong miệng một câu "Trời sinh Tiên Mạch, thật sự là sau sinh đáng sợ a" rồi mới thì ôm Minh Đại ngọc tỷ rời đi.

Mọi người không hiểu nhìn lấy Hoàng Minh, Ngô Mỹ Huyền đồng dạng sốt ruột nói ra : "Hoàng Minh, ngươi cứ như vậy đem 20 triệu đưa ra ngoài đâu?"

Hoàng Minh cười cười, nói ra : "Nữ thần, ngươi tin tưởng ta, cùng cái kia lão tiên bối kết giao tuyệt đối với không phải 20 triệu có thể đánh đồng." Theo sau hần mắt nhìn một mặt tái nhợt Vương Quân Minh vừa cười vừa nói, "Ta cái này không trả kiếm lời 20 triệu sao?"

Nghe vậy, Vương Quân Minh sắc mặt không biết có bao nhiêu sao khó coi, hồi hận theo gan heo giống như!

Ngô Mỹ Huyền nhún nhún vai, cũng không nói thêm cái gì, Hoàng Minh làm theo đi đến Vương Quân Minh trước mặt nói : "Vương quân lý, không có ý tứ, xem ra là ta thắng, cái này 20 triệu để ngươi tốn kém."

Vương Quân Minh lúc này thật nghĩ chạy tới, hung hăng rút Hoàng Minh một bàn tay, bắt quá hần là bọc nào thân phận người, gấp qua mưa to gió lớn, tại mỹ nữ trước mặt tuyệt không thể mất mặt, ngay sau đó hít một hơi dài, vừa cười vừa nói : "Xem ra ngươi vận khí không tệ, ta có chơi có chịu, 20 triệu lập tức đánh tới ngươi thế bên trên."

Nói hần cầm điện thoại lên, phân phó vài tiếng.

Hoàng Minh cười cười, không hề phản ứng đến hần, đối với Ngô Mỹ Huyền nói ra : "Nữ thần, có muốn cùng đi hay không trên lầu nhìn xem?"

Ngô Mỹ Huyền cười đến rất vui vẻ, chậm rãi hướng đi Hoàng Minh, nàng nụ cười là như vậy cao quý, lại là như vậy phong tình vạn chủng, thấy Hoàng Minh một trận thay lòng đổi dạ.

"Tốt, ta cái này còn cái gì đều không kiếm đến, hy vọng có thể chấm chấm ngươi số may."

Hai người sống vai hướng đi lầu 7, nơi này thuộc về A khu, tất cả cổ vật cũng không đi qua sàng chọn, tương đương với mù đánh bạc, lợi nhuận cao, đương nhiên mạng đến mạo hiểm cũng lớn.

Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền hai người tại khu vực này chọn cổ vật, nói thật Ngô Mỹ Huyền không hổ là cổ vật thế gia người đời sau, nàng nhìn cổ vật vẫn là có mấy phần nhãn lực, trên đường đi tìm mấy cái cổ vật, vẫn là tương đối đáng tin, chỉ là giá tiền đều tương đối so sánh quý, cơ hồ không có tăng giá trị không gian.

Lúc này, Hoàng Minh vừa nhìn trúng một chuỗi phật châu, cái này phật châu cho người ta một loại đặc biệt khí tức, hắn đang chuẩn bị thật tốt tường tận xem xét một chút, đột nhiên phía sau truyền tới một thanh âm quen thuộc.

"Ái chà chà, đây không phải Hoàng Minh cái kia nghèo hèn tiểu tử sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: : Nữ thần cứu tràng

Hoàng Minh mãnh liệt quay người lại, liền thấy một cái trang điểm dày đặc nữ nhân mặc hồ hang quần lấy một người nam nhân cánh tay chạy ra ngoài chính mình đi tới, nam một mét bảy hai bên thân cao, toàn thân đều là hàng hiệu, nữ trang điểm dày đặc nhìn qua tựa như là kỹ - nữ.

Hai người này Hoàng Minh đều biết, nam đứng là bọn họ đại học trong lớp phú nhị đại tên là Diệp Hân Dịch, Chiết Giang Ôn Châu người, nhà rất có tiền, giống như cũng làm cổ vật sinh ý, tại đại học thì luôn luôn vênh vào tự đắc xem thường đồng học, mà cô gái này không là người khác, chính là Hoàng Minh cái kia bạn gái trước Lý Phuong, cái kia hóm hỉnh, thấy tiền sáng mắt mà lại ở văn phòng Hoàng Minh một chiếc điện thoại bị Lưu Sinh tại chỗ bắt gian khai trừ người.

Vừa nhìn thấy hai người này, Hoàng Minh tâm lý thì vô cùng khó chịu, cảm giác rất lợi hại buồn nôn, thực Hoàng Minh có thể hiểu được loại nữ nhân này tâm tính, hắn cũng không ghét loại người này, dù sao người có chí riêng, nhưng là loại người này để hắn cảm giác vô cùng buồn nôn.

Hai người nắm tay đi đến Hoàng Minh trước mặt, Lý Phuong đẩy về khinh bỉ nhìn lấy Hoàng Minh, mà Diệp Hân Dịch cũng tới phía dưới dò xét Hoàng Minh vài lần, nhìn lấy cái kia một thân hàng via hè hàng, nhất thời lòng sinh chán ghét cảm giác, khinh thường nói : "Thật đúng là người a Hoàng Minh, không nghĩ tới ở loại địa phương này có thể đụng tới người, thật sự là có chút ngoài ý muốn, lão đồng học, coi trọng cái gì cứ việc nói, ta có thể giúp người xuất tiền."

Diệp Hân Dịch nói bóng gió cũng là Hoàng Minh loại này nghèo hèn tiểu tử không thích hợp loại trường hợp này, vẫn là sớm làm xéo đi.

Lý Phuong cũng khinh thường giễu cợt nói : "Còn không phải sao, cái gì người nên có cái gì sinh hoạt vòng, gà đất khác nhảy đến Phụng Hoàng trong ổ đi, Hoàng Minh, người cái này nghèo hèn tiểu tử sẽ không còn muốn ở chỗ này một đêm chột giàu a? Ha-Ha "

Hoàng Minh nhất thời phát cáu, trước mặt hai người này vậy mà tại loại trường hợp này công nhiên vũ nhục chính mình, sĩ khí nhẫn nhục bất khả nhẫn, hắn lạnh lùng nói : "Diệp Hân Dịch, ta xác thực bội phục người a."

"Ồ?" Nghe nói như thế Diệp Hân Dịch coi là bởi vì vừa mới chính mình nói chuyện, Hoàng Minh muốn nịnh bợ chính mình ngẩng đầu mừng rỡ không được, Lý Phuong cũng khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, chẳng qua là khi hai người nghe được Hoàng Minh nói "Ta đi qua giày người lại còn có dũng khí tiếp lấy mặt, cũng không sợ chân thối" lời nói sau, sắc mặt hai người trong nháy mắt trở nên vô cùng khó coi.

Bị nói như vậy Lý Phuong càng là khó chịu, trên mặt lộ ra không vui, nghĩ thầm cái này không biết tốt xấu gia hỏa, vừa định muốn nói chút cái gì, lúc này Ngô Mỹ Huyền chậm rãi đi tới.

Ngô Mỹ Huyền cầm trong tay tám Long Phụng Trình Tường tranh chữ, xa xa hô : "Rõ ràng, ta chọn tám tranh chữ, người giúp ta xem một chút tranh chữ này ra sao?"

Cho nàng đi tới thời điểm, lúc này mới chú ý tới Hoàng Minh đứng trước mặt hai người, sau đó cười hỏi thăm : "Rõ ràng, đây là bằng hữu của người?"

Ngô Mỹ Huyền là ai? Tần công bình thường xây trường đến nay thứ nhất hoa khôi, vô luận là khí chất, nhan trị vẫn là bất luận cái gì phương diện đều ưu tú đến không thể lại ưu tú, so sánh dưới, cái này Lý Phuong trong nháy mắt liền bị làm hạ thấp đi, bởi vì cái gọi là người so với người làm người ta tức chết, so sánh với nhau, cái này Lý Phuong liền thành vừa mới trong miệng nàng gà rừng, mà cái kia Phụng Hoàng tự nhiên là Ngô Mỹ Huyền.

Nhìn thấy Ngô Mỹ Huyền, Diệp Hân Dịch trong nháy mắt mi mắt sáng lên, cái này Ngô Mỹ Huyền thật sự là quá đẹp quá ưu tú, trong nháy mắt hấp dẫn hắn nhãn cầu, hắn chăm chú nhìn Ngô Mỹ Huyền, đồng thời đưa tay ra nói : "Ta là Diệp Hân Dịch, Hoàng Minh đồng học!"

Nghe vậy, Ngô Mỹ Huyền nhìn xem Hoàng Minh, thông minh như nàng phảng phất nghĩ được mớ ám, ngay sau đó không có vươn tay, chỉ là nhìn lấy Hoàng Minh.

Diệp Hân Dịch xấu hổ thu tay lại, Hoàng Minh cười cười nói : "Ngô Mỹ Huyền, hai vị này là ta bạn gái trước cùng nàng hiện bạn trai, đều là ta bạn học

thời đại học."

"Ngô Mỹ Huyền?" Lâm Diệp Hân Dịch xấu hổ thu tay lại sau nguyên bản vô cùng nổi nóng, chẳng qua là khi hắn nghe được Ngô Mỹ Huyền tên sau, trong nháy mắt nhớ tới thân phận nàng.

Ngô Mỹ Huyền, tân công binh thường xây trường đến nay thứ nhất hoa khôi, tân công binh thường tất cả nam nhân trong suy nghĩ nữ thần, thân là tân công binh thường một phần tử, Diệp Hân Dịch tự nhiên đối với danh tự này nghe nhiều nên thuộc.

"Nguyên lai là tân công binh thường thứ nhất hoa khôi a, cửu ngưỡng đại danh, chúng ta vẫn là đồng học." Diệp Hân Dịch vẫy vẫy tay, ánh mắt trần trụi nhìn chăm chăm Ngô Mỹ Huyền.

Thế nhưng là lúc này một bên Lý Phuong không cao hứng, trùng điệp tăng hăng một cái, trước mắt cái này hai nam nhân tất cả chú ý lực đều tại Ngô Mỹ Huyền trên thân, thế mà nhìn cũng không nhìn nàng liếc một chút, cái này khiến nàng cảm thấy vô cùng thất lạc cùng nổi nóng.

Lý Phuong tuy nhiên thấy tiền sáng mắt, chỉ mong kiếm lợi, nhưng thế nào nói cũng là năm đó trong đại học hoa khôi lớp, trong lớp tất cả nam sinh nịnh bợ đối tượng, chỉ là hiện tại cùng Ngô Mỹ Huyền cái kia khí chất cao quý cùng tiền nữ dung mạo so ra quả thực là một cái là gà rừng, một cái là Phượng Hoàng, lại thêm Ngô Mỹ Huyền cái kia thứ nhất hoa khôi tên tuổi, đây hết thảy để cho nàng âm thầm phai mờ, trong lòng tỏa ra mãnh liệt ghen ghét cùng chán ghét.

Diệp Hân Dịch lúc này mới ý thức được bạn gái mình ở đây, sau đó xấu hổ cười cười, hỏi thăm : "Ngô tiểu thư là Hoàng Minh bằng hữu?"

Ngô Mỹ Huyền ưu nhã cười cười, thông minh như nàng thế nào khả năng không rõ ràng bên người ba người này quan hệ, nàng cười ôm Hoàng Minh cánh tay nói ra : "Bạn trai."

Hoàng Minh tâm lý nhảy một cái, biết cái này nữ thần lại giúp mình, cúi đầu hướng nàng cười cười, đây hết thảy xem ở Lý Phuong trong mắt hai người là như vậy ân ái, như vậy ngọt ngào.

Người biết ta vì sao như thế nhiều năm cũng không có đụng người sao?

Đó là bởi vì lão tử chê người quá bẩn, hiện tại lão tử chính thức nói cho người, có bao xa lẫn bao xa!

Nhớ tới lúc trước đủ loại, nhìn trước mắt so với chính mình ưu tú không biết bao nhiêu lần Ngô Mỹ Huyền, Lý Phuong không khỏi cảm giác đến trên mặt nóng bỏng, phảng phất bị hung hăng phiến một bàn tay, tức giận đến nàng lôi kéo Diệp Hân Dịch liền muốn rời khỏi.

Nhưng mà Diệp Hân Dịch lại buông tay nàng ra, tham lam nhìn lấy Ngô Mỹ Huyền, gạt ra cúc hoa nụ cười nói ra : "Ngô tiểu thư, tất cả mọi người là đồng học, khó được gặp mặt, đêm nay ta làm chủ, mọi người tụ họp một chút, không biết Ngô tiểu thư hành diện không?"

Ngô Mỹ Huyền cười nhìn lấy Hoàng Minh, ý tứ nàng hết thảy nghe Hoàng Minh, sau người cười cười, nói ra : "Không có ý tứ a, buổi tối chúng ta có chút việc, các người thì chính mình đi ăn cơm đi."

Diệp Hân Dịch trên mặt rõ ràng hiển lộ ra khó chịu màu sắc, chẳng qua là khi phía dưới không tiện phát tác, chỉ có thể tiếc nuối nói ra : "Vậy thì thật là quá không khéo, hôm nào, hôm nào Ngô tiểu thư nhất định muốn hành diện."

Ngô Mỹ Huyền lại vừa cười vừa nói : "Ta nghe Hoàng Minh."

Diệp Hân Dịch nhìn lấy Hoàng Minh tâm lý rất hâm mộ nhưng càng nhiều là phẫn nộ, tại loại người này trong tiềm thức vẫn cảm thấy chính mình cao cao tại thượng, lúc này mình thích không chiếm được lại muốn nhìn xem thường hắn sắc mặt người, tâm lý tự nhiên khó chịu.

Chỉ là loại trường hợp này chắc là không còn hiển lộ vu sắc, nhìn lấy Hoàng Minh nói ra : "Hoàng Minh, đến lúc đó người cũng đừng lại trễ đến." Nói tích tụ ra vẻ mặt tươi cười nhìn về phía Ngô Mỹ Huyền, "Như vậy ta đến lúc đó thì xin đợi Ngô tiểu thư đại giá quang lâm."

Song phương hàm súc một lát, Hoàng Minh căn bản không muốn phản ứng hai người này, Ngô Mỹ Huyền lúc này mới xuất ra nàng chọn trúng Long Phụng Trình Tường tranh chữ, vừa cười vừa nói : "Rõ ràng, ta cần phải đến chăm chăm người cái này Đại Phúc Tinh ánh sáng, mau giúp ta nhìn xem bộ này tranh chữ ra sao? Ta có thể hoa 100 ngàn a!"

Cổ vật nghề này, ba phần nhân lực, bảy phần vận khí, mười năm không khai trương, khai trương ăn mười năm.

Hoàng Minh tiếp nhận tranh chữ, lật qua lật lại nhìn xem, Hóa Nhân Kim Chữ phía dưới, hắn cũng không có gây nên cộng minh, hiển nhiên cái này là một bộ Hậu Thiên hàng nhái, chỉ là phỏng chế đến sinh động như thật, nếu không phải Hoàng Minh có Hóa Nhân Kim Chữ đều cảm thấy đây là thật, cũng khó trách Ngô Mỹ Huyền nhận không ra.

"Bộ này tranh chữ tám chín phần mười là giả, nữ thần, cái này 100 ngàn tiền chỉ sợ muốn nước chảy về biển đông." Hoàng Minh tiếc hận nói.

Ngô Mỹ Huyền mặt lộ vẻ đáng tiếc thần sắc, có điều nàng cũng không khó lắm qua, cổ vật nghề này loại sự tình này là thường xuyên phát sinh, nàng gật đầu đang muốn đem tranh chữ thu lại, lúc này Diệp Hân Dịch lại trong lòng hơi động, vừa cười vừa nói : "Ngô tiểu thư thế nhưng là cổ vật thế gia người đời sau, nhân lực khẳng định vô cùng tốt, làm cho ta xem một chút bức họa này sao?"

Hoàng Minh trong lòng thầm mắng cái này ngốc B, hắn ra hiệu Ngô Mỹ Huyền đem tranh chữ cho hắn, tiếp nhận tranh chữ, Diệp Hân Dịch cẩn thận chu

đáo một hồi, sau khi cười đến rất vui vẻ, nói ra : "Ngô tiểu thư như không ngại lời nói, cái này Long Phụng Trình Tường tranh chữ ta mua, mười một vạn được chứ?"

Nghe vậy, Hoàng Minh trong lòng cười hừ, tâm lý thầm mắng quả nhiên là ngốc B, mặt ngoài lại bất động thanh sắc vừa cười vừa nói : "Đúng vậy a, ta cái này mới vừa vào được khẳng định nhìn lầm, nói không chừng tranh chữ này là đồ thật."

Ngô Mỹ Huyền nhìn Hoàng Minh liếc một chút, thông minh như nàng tự nhiên nhìn ra bên trong mờ ám, nàng vừa cười vừa nói : "Thành giao, chúc người may mắn!"

Diệp Hân Dịch cười ha hả tiếp nhận Long Phụng Trình Tường tranh chữ, cười theo Ngô Mỹ Huyền gật gật đầu liền trực tiếp đi nên tầng Giám Bảo chỗ giám định đi, Lý Phụng thơ phi phi đi theo hần phía sau, nhìn cũng không nhìn Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền liếc một chút.

Hai người sau khi đi Hoàng Minh rồi mới lên tiếng : "Nữ thần, xét thấy người như thế nắm tay tương trợ phân thượng, tiểu cho ngài chọn một kiện như thế nào?"

Ngô Mỹ Huyền đang muốn chăm chăm Hoàng Minh vận khí, vừa cười vừa nói : "Tốt lắm, nếu là đánh bạc tăng, ta cho người hai thành làm"

"Nữ thần nâng đỡ." Hoàng Minh cười ha ha , nói, "Vạn không cần thận đánh bạc hủy đâu?"

"Đó còn cần phải nói? Tự nhiên là người giá tổng cộng là bồi cho ta rồi."

"Đòi tiền không, đòi người ngược lại là một cái "

"Thì người nói nhiều "

Một tới hai đi, hai người cũng là quen thuộc không ít, nói giỡn ở giữa Hoàng Minh cảm lấy vừa mới nhìn trúng này chuỗi Phật châu, Phật châu cùng sở hữu mười tám khóa, mỗi một khóa nhìn qua lại rất là bình thường, thậm chí có chút cũ nát, yết giá 100 ngàn, nửa đường gia đình xem xét đoán chừng sẽ cho rằng đây là một chuỗi cao hàng nhái, vì để Phật châu lộ ra rất thật cố ý biến thành cũ nát bộ dáng.

Làm Hoàng Minh thấu thị cái này một chuỗi Phật châu lúc, trong lòng nhất thời mạnh mẽ nhảy, mồ hôi lạnh trên trán hơi hơi chảy ra, cái kia đập vào mặt Phật gia khí tức quá mức nồng đậm, kém chút để Hoàng Minh nhìn không được quỳ rạp xuống đất, thành kính triều bái.

Cái này đây tuyệt đối là hàng thật giá thật Phật gia Phật châu, hơn nữa còn là mười tám khóa Xá Lợi, cực phẩm trong cực phẩm, cái kia giá trị quả thực không biên giới.

Đây tuyệt đối là một kiện vô giá chi bảo.

Ngô Mỹ Huyền nhìn lấy Hoàng Minh nhìn chăm chăm này chuỗi Phật châu sững sờ đứng tại chỗ ngăn người, thì vừa cười vừa nói : "Thế nào? Nhìn trúng cái này?"

Nghe vậy, Hoàng Minh mới từ vừa mới cái kia nồng đậm Phật gia khí tức bên trong lấy lại tinh thần, đây chính là kiện vô giá chi bảo a, mà lại cái kia nồng đậm Phật Tổ khí tức phảng phất đối tu tiên có chỗ tốt cực lớn, không nói cái này, quang cầm giá cả xuất ra đi bán, tối thiểu cũng phải hơn 10 triệu, hần tự nhiên từng có nhất niệm chi nghĩ, muốn lưu cho bản thân.

Có điều cuối cùng nhất Hoàng Minh vẫn là cười cười, tâm lý thầm nghĩ : "Tiền tài lại nhiều này có trước mắt người này trọng yếu, hãy nói lấy chính mình cái này Mỹ Hầu Vương Hóa Nhân Kim Chữ, chỉ cần một mực đang Giới đồ cổ lẫn lộn, có là mấy sẽ tìm được đồ tốt."

Hần đối với Ngô Mỹ Huyền khẽ mỉm cười nói : "Nữ thần, cái này tuyệt đối là cái cực phẩm, như thế nào? 100 ngàn, ra tay không?"

"Đương nhiên!" Ngô Mỹ Huyền mỉm cười , nói, "Ta thế nhưng là có ý đến chăm người vận khí." Nói cho lão bản khai trương 100 ngàn hóa đơn sau không các loại công tác nhân viên, chính mình cầm này chuỗi Phật châu mang theo Hoàng Minh đi vào nên tầng Giám Bảo chỗ giám định.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 47: : 60 triệu tới tay

Làm hai người tới nên tầng Giám Bảo chỗ lúc, Diệp Hân Dịch vừa mua cái kia Long Phụng Trình Tường tranh chữ đã giám định hoàn tất, làm công tác

nhân viên báo ra giá trị 1000 nguyên thời điểm, chung quanh xem náo nhiệt người cũng không khỏi phát ra một trận tiếc hận âm thanh.

Lý Phương đứng ở một bên, bữu môi quờ trách nói : "Đề người sắc mê tâm khiêu, cái này tốt, 10 10 ngàn khối tiền ngay tại như thế không có."

Diệp Hân Dịch tâm tình tự nhiên cũng vô cùng hồngбет, ngay sau đó nghe được Lý Phương quờ trách càng thêm phần nộ, rống to : "Thối kỹ nữ, không phải liền là 10 10 ngàn khối tiền sao? Lão tử không quan tâm." Lúc này hần nhìn thấy Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền đi tới, tranh thủ thời gian thu hồi cái kia chán ghét sắc mặt, cười hi hi nghênh đón.

"Ngô tiểu thư, người chọn tốt đâu?"

Ngô Mỹ Huyền mắt nhìn Hoàng Minh, rồi sau đó gật đầu nói : "Đề rõ ràng giúp ta chọn một kiện, cũng là 100 ngàn, không biết Diệp tiên sinh vừa mới cái kia Long Phượng Tranh Tường sách tranh định kết quả đi ra không?"

Nghe vậy, Diệp Hân Dịch xấu hổ cười một tiếng còn không nói chuyện, phía sau Lý Phương thì đối với Ngô Mỹ Huyền la hét : "Người còn có mặt mũi đến hỏi, 1000 khối tiền Phá Tự họa dám bán chúng ta 10 10 ngàn khối tiền, người có muốn hay không mặt."

Ngô Mỹ Huyền mi đầu nhú chặt, Hoàng Minh phần nộ đứng ra, bảo hộ ở nữ thần trước người, khinh thường nói : "Cổ vật cái này chơi cũng là một cái đánh bạc chữ, nhà ai chó, không hiểu cũng đừng lôi ra đến sửa loạn."

Nghe được Hoàng Minh lời nói, cái kia Lý Phương tức giận đến nổi trận lôi đình, liền muốn nhảy dựng lên cắn người linh tinh, Diệp Hân Dịch nghe được chính mình nữ nhân bị chửi tự nhiên cũng khó chịu, chỉ là tại nữ thần trước mặt không nguyên ý xấu mặt, ngay sau đó nhún xuống, trừng Lý Phương liếc một chút đề im miệng sau, đối với Hoàng Minh cười lạnh nói : "Hoàng Minh, người cái này vừa từ nông thôn đến mao đầu tiểu tử hiểu cổ vật sao xấu này phạt châu thể nhưng là 100 ngàn tiền a, đừng đề Ngô tiểu thư trắng mắt không 100 ngàn."

Hoàng Minh tâm lý thầm mắng gốc B, người thua thiệt 100 ngàn còn tưởng rằng đều giống như người gốc B a, ngay sau đó từ tốn nói : "Thua thiệt chỉ có thể coi là chính mình chỉ mớ to mắt cứt không có mắt sắc, kết quả lập tức thấy rõ ràng." Nói hần theo Ngô Mỹ Huyền trong tay tiếp nhận này chuỗi phật châu, rồi sau đó đưa cho chuyên gia Giám Bảo.

Cái kia chuyên gia nhìn Hoàng Minh liếc một chút sau liền nghiêm túc cầm kính lúp quan sát, thỉnh thoảng còn gọi hần một số chuyên gia cùng một chỗ giám định.

Cổ vật, chơi cũng là một cái đánh bạc chữ, chơi cũng là kích thích, tại cổ vật không có giám định trước đó nó giá trị đều là không biết, tự nhiên mà vậy mọi người trong lòng đều biết có mong đợi, Ngô Mỹ Huyền tự nhiên cũng là như thế, nàng có chút khần trương nhìn lấy bốn năm cái chuyên gia hết sức chăm chú tại cái kia giám định, hô hấp có chút gấp rút, bên cạnh vậy xem xem náo nhiệt cũng đều từng cái khần trương nhìn chăm chăm bốn năm cái chuyên gia.

Diệp Hân Dịch đồng dạng trừng lớn hai mắt, loại này bốn năm cái chuyên gia cùng một chỗ giám định hoặc cũng là cao hàng nhái hoặc cũng là cổ vật bên trong trần phẩm, trong lòng của hần không khỏi khần trương lên, ám đạo : "Tốt nhất là một kiện cao hàng nhái, đề tiểu tử này tại nữ thần trước mặt sợ hãi."

vậy mà lúc này Hoàng Minh lại một mặt nhẹ nhõm, bởi vì tại hần Hỏa Nhân Kim Chữ phía dưới đã sớm biết đây là kiện tuyệt đối trần phẩm.

Rất nhanh, bốn năm cái chuyên gia mồ hôi đầm đìa, một hồi mi đầu nhú chặt một hồi cười, theo sau bốn năm người phảng phất nhìn thấy lửa thể mỹ nữ một dạng, mi mắt đều sáng lên, rồi sau đó còn kém nhảy dựng lên, hoảng sợ nói : "Trần phẩm a, vạn năm khó gặp một lần trần phẩm a."

Theo sau trước hết nhất lúc trước người chuyên gia đem phật châu đưa cho Ngô Mỹ Huyền, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, hưng phấn đối với Ngô Mỹ Huyền nói ra : "Tiểu thư, chúc mừng người, đây là hàng thật giá thật Đông Hán Thập Bát Xá Lợi phật châu, giá trị cực lớn ước tại 60 triệu hai bên, quan trọng ở chỗ nó đối lịch sử ý nghĩa, chỉ sợ giá trị còn muốn nhắc lên vừa nhắc."

"Sáu... 60 triệu!" Ngô Mỹ Huyền cảm lấy trong tay phật châu, không khỏi có chút run nhẹ, nàng trái tim mãnh liệt gia tốc nhảy lên, liền hô hấp đều có chút gấp rút, nàng xem thấy Hoàng Minh, trong mắt tràn ngập chấn kinh cùng vẻ sùng bái.

Hoàng Minh mỉm cười, đối với nữ thần nói : "Chúc mừng nữ thần, đây chính là kiện trần phẩm a!"

Ngô Mỹ Huyền hưng hăng gật gật đầu, hưng phấn nói : "60 triệu a, không nghĩ tới cứ như vậy tới tay, cảm ơn người, Hoàng." Nói nàng hưng phấn nhào tới, ôm chặt lấy Hoàng Minh, sau người có thể rõ ràng cảm giác được nữ thần tiểu mỹ trên chóp mũi, lúc này bởi vì hưng phấn mà chảy ra tinh mịn mồ hôi.

Chung quanh vậy xem xem náo nhiệt quần chúng sớm đã vỡ tổ, không nghĩ tới vậy mà giá trị 60 triệu, đây chính là bao nhiêu người mấy cái đời đều không đạt được cao độ.

Lý Phương mặt mũi tràn đầy thật không thể tin nhìn lấy Hoàng Minh, đây là trước đây không lâu cái kia bị chính mình vung tiểu tử nghèo sao tùy tiện vừa ra tay, 60 triệu liền đến tay, lúc này nội tâm của nàng đã sớm hối hận, theo sau chuyển thành hăm dọa sau đó lại biến thành ghen ghét phần nộ.

Nữ nhân a chính là như vậy, đặc biệt là loại này ác độc nữ nhân, chính mình không chiếm được thì chán ghét.

Diệp Hân Dịch đồng dạng giật nảy cả mình, vốn là muốn tại nữ thần trước mặt ra lần danh tiếng, không nghĩ tới chính mình đánh bạc thua thiệt 100 ngàn, mà tiểu tử này tùy tiện xem xét, 60 triệu liền đến tay.

60 triệu a! Gia tộc bọn họ tập đoàn công ty mười năm công trạng cũng không gì hơn cái này.

Thực Hoàng Minh đồng dạng chấn kinh, hắn biết cái này phật châu là trân phẩm không giả, thế nhưng là không nghĩ tới vậy mà có thể đạt tới 60 triệu, 60 triệu! Đây tuyệt đối là một cái con số trên trời, là bao nhiêu người mấy chục đời đều với tới không đến cao độ.

Nhìn tới vẫn là xem thường cổ vật cái này nghiệp, không nghĩ tới đến tiền tới như thế nhanh.

Ngô Mỹ Huyền cười nhìn lấy Hoàng Minh, nói ra : "Cám ơn ngươi, Hoàng! Ta trước đó nói qua, cuộc thắng phân ngươi hai thành, Hoàng, ngươi bây giờ cũng là ngàn vạn cấp bậc Tiểu Phú Hào." Nói nàng hữu ý vô ý mắt nhìn Lý Phương.

Nghe vậy, cái kia Lý Phương hồi hận muốn chết, cái này Diệp Hân Dịch tuy nhiên cũng có tiền, nhưng là đó là cha hắn tiền mà thôi, nàng Lý Phương muốn Tiền tổng không đến mức gả cho cha hắn a?

Hoàng Minh ha ha một

cười, trong lòng không khỏi cảm khái, không nghĩ tới cứ như vậy, chính mình cũng phòng thân hơn 10 triệu, nghĩ đến cái này hắn liền nghĩ đến còn tại quê nhà phụ mẫu, các loại trở về nhất định khiến các nàng được sống cuộc sống tốt.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, Ngô Mỹ Huyền gọi tới mấy cái hộ vệ áo đen, làm bọn hắn đem cái này phật châu thu lại, rồi mới đối với Hoàng Minh nói ra : "Thế nào? Không cho mình chọn một kiện? Ta giúp ngươi, Đại Phúc Tinh, ta thật rất chờ mong, nhìn ngươi có phải hay không còn có thể chọn bên trong cực phẩm."

Hoàng Minh xấu hổ cười một tiếng, trong lòng thầm nghĩ, một ngày này liên tục lấy ra hai kiện cực phẩm đã đầy đủ dễ thấy, hắn cũng không muốn gây nên cái này thượng tầng nhân viên chú ý, gây nên không tất yếu phiền phức.

Sau đó hắn xấu hổ cười khổ nói : "Nữ thần nói giỡn, ta đây chẳng qua là mèo mù vớ cá rán, chỉ sợ không có như vậy vận khí tốt."

Lúc này Diệp Hân Dịch mới hồi phục tinh thần lại, lạnh lùng nói : "Không sai, mèo mù sao có thể một mực đụng phải chuột chết, hừ!"

Ngô Mỹ Huyền tự nhiên không có phản ứng đến hắn, cười hi hi lôi kéo Hoàng Minh tay, tiếp tục đi chọn lựa cổ vật.

Nhìn lấy hai người nắm tay rồi đi bóng lưng, Diệp Hân Dịch cắn răng một cái, trong mắt lóe lên không che giấu chút nào lửa giận, cho tới nay, hắn luôn luôn cao cao tại thượng nhìn xuống Hoàng Minh dạng này người, thậm chí đoạt hắn duy nhất có thể đáng giá kiêu ngạo hoa khôi lớp bạn gái, thế nhưng là, không nghĩ tới hôm nay tại nữ thần trước mặt, Hoàng Minh xuất thân danh tiếng, hoàn toàn đem hắn cho làm hạ thấp đi, cái này khiến trong lòng của hắn ghen ghét.

Lý Phương không đúng lúc đột nhiên nói : "Thân ái, chúng ta cũng đi chọn mấy món, không chừng cũng tăng vận."

Nghe vậy, Diệp Hân Dịch nhìn Lý Phương liếc một chút, hắn đột nhiên đối trước mắt nữ nhân cảm giác chán ghét, nguyên bản cùng hắn D nữ nhân so ra, cái này Lý Phương là năm đó hoa khôi lớp, tự nhiên thành trong lòng hắn nữ thần.

Chẳng qua là khi cùng Ngô Mỹ Huyền so ra, vậy đơn giản là gà rừng cùng Phượng Hoàng, nhất thời cảm thấy Lý Phương muốn khuôn mặt không khuôn mặt, muốn chọc giận chất không có khí chất, muốn đáng người cũng không có đáng người, lập tức thì lòng sinh chán ghét.

"Lão tử luôn luôn có tiền có thế, cái kia Hoàng Minh tính là cái gì chứ, lại có thể đạt được Ngô Mỹ Huyền như thế nữ thần trái tim, lão tử không phục. Lão tử muốn tiền có tiền, muốn địa vị có địa vị, chỉ có Ngô Mỹ Huyền dạng này nữ thần mới có thể xứng với lão tử." Diệp Hân Dịch tâm lý thầm nghĩ, không khỏi trong đầu hiển hiện Ngô Mỹ Huyền cái kia khí chất cao quý, tiền nữ dung mạo.

Lý Phương bị Diệp Hân Dịch nhìn chăm chăm vào, không biết hắn đang ngăn người trong đầu hiển hiện là nữ thần hình ảnh, bị nhìn chăm chăm thực sự có chút không được tự nhiên, lập tức nói : "Thân ái, ngươi nhìn chăm chăm vào ta làm gì?"

Bị Lý Phương một câu, Diệp Hân Dịch trong nháy mắt bị kéo về hiện thực, trước mắt lập tức hiện ra Lý Phương cái miệng đỏ mọng, so sánh rõ ràng, Diệp Hân Dịch kém chút không có phun ra một ngụm lão huyết, hung hăng cắn răng một cái, trùng điệp khẽ nói : "Muốn, chính ngươi đi chọn."

Mà lúc này Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền đi đến lầu tám, bọn họ đang chọn trước mắt rực rỡ muôn màu thật giả cổ vật, đột nhiên Hoàng Minh hai mắt tỏa sáng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao* App Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: : Nguy hiểm tới gần

Hoàng Minh đột nhiên đứng ở một cái quầy hàng trước mặt, trợn vện chăm chăm một cái làm bằng gỗ cái rương hai ba phút, Hỏa Nhân Kim Chử hạ, hết thấy không chỗ che thân, hần nhìn thấy cái này làm bằng gỗ cái rương cơ quan trùng điệp , bình thường người chịu vốn mờ không ra, máu chốt là làm bằng gỗ trong rương để đồ cùng nhau khiết bạch vô hạ ngọc thạch.

Nhìn kỹ mới nhìn rõ ngọc thạch này nội bộ có một chút huyết sắc, đột nhiên Hoàng Minh trong lòng giật mình : "Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết Hòa Thị Bích "

Gặp Hoàng Minh biểu lộ vô cùng trầm định nhìn lấy cái kia bề ngoài mới tinh chất gỗ cái rương, Ngô Mỹ Huyền nhin không được hỏi thăm : "Rõ ràng, thế nào? Coi trọng cái rương này đâu?"

Hoàng Minh cười nhạt một tiếng, nói ra: "Đây chẳng qua là một cái cơ quan hộp mà thôi, không nghĩ tới bị thả đến nơi đây."

Ngô Mỹ Huyền nhìn một chút giá cả, vừa cười vừa nói : "10 ngàn khối tiền, đối với người cái này mới lên cấp phú hào tới nói không tính cái gì, quân hần là cái gì, ưa thích thì mua lấy."

"Cũng là!" Hoàng Minh mỉm cười, để lão bản cho hần gói lại, lão bản này tự nhiên nghe được hai người đối thoại, nhìn trước mặt cơ quan hộp, cũng là thức thời không nói cái gì liền giúp Hoàng Minh đóng gói tốt.

Trên thực tế, Hoàng Minh nhìn từ bề ngoài rất lợi hại tùy ý, nhưng là nội tâm đã sớm kích động không thôi, cái này nếu là thật sự trong truyền thuyết Hòa Thị Bích, cái kia giá trị tuyệt đối bất khả hạn lượng.

"Khối này Hòa Thị Bích giá cả, chỉ sợ chỉ ít hơn trăm triệu a?" Hoàng Minh trái tim hưng hăng gia tốc nhảy lên mấy lần.

Hơn trăm triệu nguyên thì như thế tới tay, cho người ta phăng phát giống như nằm mơ!

"Điều nói cái này mười năm không khai trương, khai trương ăn mười năm, quả là thế a! Nhân sinh a" nhớ ngày đó chính mình vẫn là một cái đang làm việc phía trên khắp nơi bị làm khó dễ nghiền ép phổ thông tiền lương giai cấp, không nghĩ tới hôm nay lại lặc mình biến hoá, thành cái Tiểu Phú Hào.

Sau đó Ngô Mỹ Huyền bồi tiếp Hoàng Minh lại đi một đường, hai người đều mỗi người lại mua một số cổ vật, tự nhiên Hoàng Minh có ý mua một số cao hàng nhái, dù sao nếu như hần mua đều là trân phẩm lời nói, cái kia cũng quá bất hợp lý, muốn không làm cho chú ý cũng khó khăn.

Cuối cùng nhất Ngô Mỹ Huyền mua mười mấy món cổ vật, bên trong thật giả nửa nọ nửa kia, mà Hoàng Minh cũng mua 20 kiện hai bên, tổng cộng hoa hai trăm tám mươi vạn, những cổ vật này chỉ có số lượng mấy món hần có ý mua cao hàng nhái, hần đều chỉ ít có thể lặt hơn gấp mười lần giá cả.

Ngay lúc này, cổ vật cao ốc tầng cao nhất một cái gian phòng bên trong, Vương Quân Minh chính cung cung kính kính đứng tại một người trung niên nam tử trước mặt, trung niên nam tử đồng dạng mặc đồ Tây giày da, thần sắc lạnh lùng, nhìn lấy Vương Quân Minh nói ra : "Quân Minh a, người điếm ấy độ lượng sau này thế nào tiếp nhận Vương gia chúng ta gia nghiệp a, theo cái phổ phùng tiểu nhân vật không cần thiết phân cao thấp."

Vương Quân Minh cúi đầu xuống, không cam lòng nói : "Thế nhưng là, cha "

Trung niên nam tử sắc mặt nhất âm, lạnh như băng nói : "Loại này phổ phùng tiểu nhân vật dám theo ta Vương gia đối nghịch, không cần thiết cùng hần phân cao thấp, trực tiếp diệt."

Trung niên nam tử chính là Vương Quân Minh lão ba Vương Phú Quý, Vương gia chương môn nhân, có tiền có thế, Vương Quân Minh ở trước mặt hần không dám chút nào có một chút lãnh đạm.

"Ngô gia thế nhưng là cổ vật thế gia, gia đại nghiệp đại, Vương gia chúng ta muốn tại nghề chơi đồ cổ nghiệp có phát triển thêm một bước, theo Ngô gia quan hệ thông gia là phi thường tất yếu." Vương Phú Quý nói, " quân Minh, vô luận như thế nào, không dùng được cái gì thủ đoạn, người nhất định muốn đem Ngô Mỹ Huyền đuổi tới tay, dạng này Vương gia chúng ta mới có thể lũng đoạn

Thị trường đồ cổ, về phần những cái kia chặn đường a miêu a cầu, trực tiếp diệt."

Vương Quân Minh nhìn lấy Vương Phú Quý trên mặt băng lãnh ánh mắt, lạnh lùng nói : "Không có vấn đề, cha người yên tâm, chuyện này thì giao cho ta xử lý."

Trung niên nam tử hài lòng gật gật đầu, nói : "Tốt, người phía dưới đi làm việc đi."

Vương Quân Minh gật gật đầu thì rời phòng, hần vừa ra môn, thì có có một cái trên mặt có một đạo rất sâu mặt sẹo nam tử đi lên phía trước, thấp giọng nói ra : "Thiếu gia, 20 triệu đã đến tiểu tử kia sổ sách, ta tra phía dưới tiểu tử kia còn tại cổ vật trong cao ốc, muốn hay không thả hần đi?"

Vương Quân Minh cười lạnh, nói : "Thả hần đi? Thật sự là ấu trĩ, coi ta quân Minh là cái gì người, muốn tán tỉnh lão tử cô nàng, già lão tử tiền, muốn chết! Trước hết để cho hần rời đi, phái người trong bóng tối theo, tìm phù hợp cơ hội diệt hần."

Mặt sẹo nam tử trong mắt lóe lên một đạo lãnh mang, nói : "Thuộc hạ hiểu rõ."

Vương Quân Minh lãnh khốc nói ra : "Hành động bí mật điểm, đừng để tiểu nữ tử kia nhìn ra cái gì sơ hở tới."

"Đúng!" Mặt sẹo nam tử lĩnh mệnh gật đầu lui ra.

Mà lúc này Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền đã rời đi cổ vật cao ốc, hôm nay chuyến này có thể nói là thu hoạch tương đối khá, nữ thần trên mặt cũng là vẻ mặt tươi cười, không nghĩ tới hôm nay vậy mà đụng tới đồng học, càng không có nghĩ tới là cái này đồng học vậy mà giúp mình chỉ ít giấy tờ mấy chục triệu.

Lần nhau lưu phương thức liên lạc, Hoàng Minh đưa đi nữ thần Ngô Mỹ Huyền sau, sắc trời còn sớm, sau đó hắn liền định đi chung quanh một chút, liền hướng về công viên phương hướng đi đến.

Giờ khắc này ở Hoàng Minh trái phía sau cách đó không xa một cái trong xe, một tên nam tử áo đen nhìn chằm chằm Hoàng Minh động tĩnh, rồi sau đó cầm điện thoại di động lên, bấm một chiếc điện thoại dây số.

"Mặt sẹo ca, tiểu tử kia xuất hiện, hành động sao?"

"Diệt hắn." Đầu bên kia điện thoại truyền đến mặt sẹo thanh âm lạnh như băng.

Đề điện thoại xuống, nam tử áo đen ma lưu bước xuống xe, chạy ra ngoài Hoàng rõ ràng phương hướng tới gần.

"Cát "

Cùng lúc đó, thẳng gấp, một chiếc xe trực tiếp ngăn trở hắn đường đi, lúc này Hoàng Minh đang tại một cái trong ngõ hẻm, xe này trực tiếp ngăn trở lối đi duy nhất.

Theo sau, Hoàng Minh nhìn thấy bước xuống xe ba cái Mãnh Hán, từng cái cao lớn thô kệch, bọn họ thần sắc hung ác, trong tay cũng đều cầm một cái thiết côn, chạy ra ngoài Hoàng Minh chậm rãi bức tới.

Trong lòng giật nảy cả mình, Hoàng Minh ý thức được có phiền phức, hắn không sợ phiền phức, nhưng cũng không muốn gây chuyện, ngay sau đó mở ra chân muốn từ nay về sau thối lui, thế nhưng là lúc này, vừa mới gọi điện thoại nam tử mặc áo đen kia cũng đuổi tới, đi tới, theo phía sau ngăn chặn hắn đường đi, đồng thời thấp giọng hô : "Các huynh đệ, động tác lưu loát điểm."

Vừa dứt lời, bốn người nhất thời phóng tới Hoàng Minh, Hoàng Minh bất đắc dĩ lắc đầu, đứng tại chỗ tuyệt không bối rối, tỉnh táo nói ra : "Các ngươi là cái gì người?"

Cái kia vừa mới gọi điện thoại nam tử áo đen chậm rãi theo phía sau tới gần Hoàng Minh, lạnh lùng nói : "Tiểu tử, ngươi đắc tội với người, không nên chống cự, vẫn là ngoan ngoãn theo chúng ta đi đi."

Vừa dứt lời, bên trong một cái người một thiết côn liên tục tới, Hỏa Nhãn Kim Chử hạ, người kia động tác theo rùa đen, Hoàng Minh hơi hơi nghiêng người một cái liền né tránh đến, nhân nhát hỏi thăm : "Là ai bảo các ngươi đến?"

Phía sau nam tử áo đen kia gặp Hoàng Minh lại

Không sai dám phản kháng, giận dữ hét : "Mẹ - ! Tiểu tử, đắc tội chúng ta Vương thiếu gia vậy mà còn dám phản kháng, các huynh đệ, cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái."

Hoàng Minh trong lòng giận dữ, nguyên lai là Vương Quân Minh! Tên vương bát đản này nhất định là bởi vì đánh bạc thua, nội tâm không thẳng bằng muốn muốn trả thù chính mình, từ đó thu hồi cái kia 20 triệu.

Đúng lúc này, nơi xa một tên người mặc quần áo thể thao nam tử mắt sáng như đuốc, ngoại hình buru hăn, cầm điện thoại lên nói : "Giang ca, ngài để ta bảo vệ tiểu tử kia, bây giờ bị một đám không rõ lai lịch người chặn lại."

Đầu bên kia điện thoại truyền đến Giang Phúc hùng hậu thanh âm : "Tiểu Triệu, nhất định muốn bảo vệ tốt hắn, người này đối với ta rất trọng yếu."

Triệu Sĩ Bản nói : "Giang ca yên tâm, ta bảo vệ hắn an toàn "

Chỉ là lời còn chưa dứt, hắn ngờ ngác đứng tại chỗ, áp ứng nói : "Sông Giang ca mấy cái kia ngăn chặn người khác bị tiểu tử kia làm nằm xuống, ta "

"Ha-Ha không hổ là tiểu tử kia." Đầu bên kia điện thoại Giang Phúc cười mở cười, bỗng nhiên tiếng nói lạnh lẽo nói, " Tiểu Triệu, tra cho ta rõ ràng là cái gì người làm, bọn họ phía sau là ai chỉ thị."

Hoàng Minh nhẹ nhàng phìu phìu y phục, cười khỏ một tiếng, đi qua chuyện này hắn không có hào hứng, liếc mắt ngă trên mặt đất rên thổng khổ bốn người sau, nhanh chân chạy ra ngoài biệt thự đi đến.

Chờ hắn sau khi đi, cái kia quần áo thể thao trang điểm nam tử đi tới, nắm lên bốn cái nằm trên mặt đất người

Người này lấy điện thoại di động ra, thấp giọng nói : "Giang ca, mấy người kia thì trong tay ta, nên thế nào xử lý." Theo sau hắn càng là kỳ quái hỏi thăm : "Giang ca, tiểu tử kia là ai a, thân thủ cho dù tốt, cũng không đáng đến ngài lão nhân gia như thế coi trọng a? Ngài thế nhưng là Tần Thị thế giới dưới lòng đất Vương giả, cái này không khỏi có chút chuyện bé xé ra to a?"

"Thả người sao cầu thì." Đầu bên kia điện thoại Giang Phúc giận mắng, "lão bản tương lai đồ đệ, đây chính là thiên đại nhân vật, lão tử huynh đệ, Tiểu Triệu ta cho người biết, nếu là dám cho ta mất dấu người, lão tử nhỏ người da."

Triệu Sĩ Bản nghe vậy dọa đến rụt cổ lại, vội vàng nói : "Vâng vâng vâng, Giang ca yên tâm, mất dấu không, mất dấu không, đúng, lão bản mấy người này thế nào xử lý? Muốn hay không "

Giang Phúc bình thần nói ra : "Tiểu Triệu, người cùng ta như vậy nhiều năm, thế nào còn cả ngày chém chém giết giết, làm rõ ràng bọn họ lai lịch, đem chánh thức sau lưng kẻ chủ mưu cho ta bắt tới."

Triệu Sĩ Bản nói : "Vâng, Tiểu Triệu hiểu rõ nên thế nào làm."

Mà lúc này, Hoàng Minh đã trở lại chính mình biệt thự, ngồi tại phòng ngủ trên ghế sa lon, sắc mặt hắn âm trầm, hôm nay phát sinh sự tình để hắn phần nộ, không nghĩ tới cái kia Vương Quân Minh lớn như vậy rồi gan, quang minh chính đại thì xuống tay với chính mình, nếu không phải mình thật sự có tài, không chừng đã sớm đi xuống gặp Diêm La Vương.

"Quá bất cần." Hoàng Minh lầm bầm nói, trong mắt thiếu đốt lên phần nộ chỉ hỏa, "Vương Quân Minh, loại người này làm người âm hiểm xảo trá, lại có tiền có thế, trêu chọc lão tử không có việc gì, nếu là người dám động nữ thân chú ý lời nói, lão tử để người sống không bằng chết."

Tại bây giờ xã hội này, có tiền có thế người chiếm cứ đại đa số tư nguyên, dân chúng bình thường trong mắt bọn hắn cũng là con kiến hôi, tùy tiện chà đạp, muốn duy quyền đều không có đường tắt.

Nghĩ quá nhiều cũng vô dụng, Hoàng Minh ngay sau đó cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại.

"Uy, Giang ca "

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: : Hằng Nga muốn hạ phàm

"Huynh đệ, người bỏ qua cho, đây đều là lão bản ý tứ, mà lại lão bản cũng là lo lắng người a, đã người không cần ta liền để Tiểu Triệu rút lui. " đầu bên kia điện thoại truyền đến Giang Phúc thanh âm.

Hỏa Nhân Kim Chữ phía dưới không chỗ che thân, Hoàng Minh đã sớm phát giác được một mực có người theo dõi lấy chính mình, lại một mực không hạ thủ, xem ra là tại bảo vệ mình an nguy, ngay sau đó hắn liền nghĩ đến Giang Phúc, sau đó liền gọi điện thoại cho hắn.

"Giang ca, không nghĩ tới người cũng có khăn trương thời điểm, Ha-Ha" Hoàng Minh đùa nghịch nói, "đúng, nâng lên sự phụ, hắn ra ngoài cũng có một đoạn thời gian, chỉ sợ mau trở lại."

"Các loại lão bản trở về người ngày tốt liền đến đầu, Ha-Ha" Giang Phúc cười trên nỗi đau của người khác lấy.

Cùng Giang Phúc lại trò chuyện sẽ, Hoàng Minh tắt điện thoại ngồi ở trên ghế sa lon, cách ước định một tháng thời gian nhanh đến, Hoàng Minh quyết định thừa dịp trong khoảng thời gian này dự định về nhà một chuyến.

Hiện tại kiếm tiền đến, là thời điểm để phụ mẫu cũng được sống cuộc sống tốt, nhân sinh thật sự là trần trọc hay thay đổi, nửa năm trước Hoàng Minh chẳng qua là cái đang làm việc phía trên bị tiểu nhân gây khó khăn đủ đường tiểu Lam lĩnh, mà bây giờ lại thành Ngân Vạn Phú Hào, tính toán trong tay hết thảy có 32 triệu NDT, cái này cũng chưa tính những cái kia tạm tồn tại nữ thần Ngô Mỹ Huyền cái kia 20 kiện cổ vật.

Đã quyết định, ngay sau đó Hoàng Minh thì định ngày thứ hai vé máy bay, hắn không có ý định mang theo Băng Dương trở về, bởi vì trời sáng Băng Dương liền muốn khai giảng, về thời gian có chút không sai mờ.

Đặt trước tốt vé máy bay, Hoàng Minh mở ra Tiên Giới App, trong khoảng thời gian này sự tình các loại loay hoay sút đầu mẻ trán, đã có một đoạn thời gian không có theo Tiên Giới các vị đại thần khoác lác, không biết tình huống bây giờ như thế nào, cái kia Ngô Không đồ nhi sẽ không thật theo Như Lai lão nhi làm a?

Vừa mở ra App, Hoàng Minh thì thu đến các lộ thần tiên tin tức, đại đa số đều là đến mua mì tôm, hần cười ha ha, không nghĩ tới thần tiên ăn mì tôm còn ăn được nghiền, sau đó hần xoay xoay đối với đã sớm dự tích trữ đến mì tôm một hồi chụp ảnh, không đến nửa giờ công phu 5000 tiên tệ lại tới tay.

Làm ăn này thật đúng là có lợi, hiện nay hần đã có 10 ngàn tiên tệ, tuy nhiên không nhiều, nhưng là có thể mua một số vừa ý đồ, vật, tí như Nami nội khổ, Robin tình thú áo ngực, còn có Nữ Đế người thật bản búp bê

Thật vất vả xem xong các loại nói chuyện riêng của sở, Hoàng Minh lúc này mới mở ra nói chuyện phiếm bầy, nhìn lấy nói chuyện phiếm trong đám các loại tin tức, cả người hần mãnh liệt một cái giật mình, kém chút từ trên ghế salon nhảy dựng lên.

Đi qua Hoàng Minh khuyên bảo, Songoku ngược lại là không có tiếp tục la hét theo Như Lai lão nhi PK, giống như một mực đang dốc lòng tu luyện, có điều ngược lại là có cái tin tức kinh người, Lục Nhĩ Mi Hầu thay thế Đại Thánh vị trí, mang theo Đường Tăng bọn người tiếp tục Tây Thiên lấy kinh gặp rắc rối.

"Tít tít tít" chính

Đang suy tư thời điểm này phát cái tin tức.

"Ai, tiếp qua bốn ngày cũng là mỗi năm một lần công đức khảo hạch, phiền muộn a!"

"Lão tử một năm này công đức đều tiêu vào mì tôm bên trên, lần này chơi xong, công đức khảo hạch a!"

"Nguyệt Cung, công đức khảo hạch, ta tới, ai sợ ai, một năm sau lão tử lại là một trang hảo hán."

Nhìn lấy chúng tiên nhà tin tức, Hoàng Minh một trận mơ hồ, công đức khảo hạch? Cái gì đồ chơi? Còn có Nguyệt Cung? Chẳng lẽ cũng là trong truyền thuyết nữ Hắc Nga Quảng Hàn Cung sao?

Hoàng Minh tại trong nhóm phát cái tin tức.

"Thiên Đạo đại nhân quyền cao chức trọng, pháp lực cao cường tự nhiên không dùng tham gia công đức khảo hạch, khổ buộc chúng ta a, chuẩn bị tiếp nhận như bạo phong vũ tủy lễ."

"Thiên Đạo đại nhân là như thế này, thực cái gọi là mỗi năm một lần công đức khảo hạch đơn giản cũng là quan chức một lần nữa điều chỉnh, đến lúc đó sẽ có Thiên kiếp xuất hiện tại mỗi cá nhân trên người, kháng đi qua thì bình an vô sự, thậm chí có thể thắng Quan tiền Tước, chống đỡ không nổi đi nhẹ thì liền biến thành Thiên binh, nặng thì đánh rớt trần thế, một lần nữa đầu thai chuyển thế."

"Như thế nghiêm trọng" Hoàng Minh tâm lý giật mình, không biết mình có cần hay không chịu đựng cái này cái gọi là công đức khảo hạch.

Cái này cái gọi là Thiên kiếp đơn giản cũng là sấm chớp đồ chơi kia, cái này hơn 1 triệu năm điện đánh trên người mình, đừng nói sống sót, liền cận bã cũng không thể còn lại a.

Trời ạ, lão tử sẽ không cũng cần kinh nghiệm cái thiên kiếp này a? Vạn nhất ta treo làm sao đây? Ta nhưng vẫn là cái xử nam a, ta nữ thần tiểu yêu tinh còn có tiểu hồ ly

Phía sau lại có người bỏ sung.

"Mẹ, cái này công đức khảo hạch căn bản không công bằng, công đức càng ít Thiên kiếp uy lực càng lớn, nếu là có 100 ngàn công đức thậm chí có thể trực tiếp miễn trừ Thiên kiếp buông xuống, đây là trần trụi xem thường chúng ta những người nghèo này a, Tài Thần, người mau ra đây, phát hồng bao "

Tài Thần bắt đầu đi nằm thương, chỉ có thể âm mặt tranh thủ thời gian bên dưới, lúc này cũng không thể gây nên nhiều người tức giận.

100 ngàn công đức? Ta đi, người thế nào không đi cướp, Hoàng Minh tự nhiên biết công đức cũng là tiên tệ, hần hiện tại cũng liền 10 ngàn tiên tệ, hơn nữa còn thiếu này 100 tiên tệ, đi đâu đi góp cái này 100 ngàn tiên tệ a!

Nãi nãi, lần này chết chắc.

Hoàng Minh khóc không ra nước mắt, có điều là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, thần tiên đều không chiêu, hần lại có thể thế nào xử lý đâu? Ngay sau đó hần cũng không thể không biết sao, sau đó phát cái tin hỏi thăm : "Đã Thiên kiếp là hàng sắp đến mỗi cá nhân trên người, là sao các ngươi đều đi Nguyệt Cung đâu? Chẳng lẽ còn có cố định địa điểm hay sao?"

"Xem ra Thiên Đạo đại nhân thật sự là đàn ông no không biết đàn ông chết đói a, cái này công đức khảo hạch là không có cố định địa điểm không giả, chỉ bất quá lần này công đức khảo hạch thời gian, cũng dừng quan tâm bốn ngày sau, còn có một cái đại sự."

Hoàng Minh có chút như hòa thượng sờ mái không thấy tóc : "Cái gì đại sự?"

"Trung Thu Tiết a!"

"Hàng năm Trung Thu Tiết chúng tiên đều biết đi Nguyệt Cung vì Hắc Nga Tiên Từ tiền đưa."

"Tiền đưa?" Hoàng Minh cả người đều động, không phải ăn Bánh Trung Thu sao? Thế nào nhắc lên tiền đưa? Chẳng lẽ Hằng Nga còn muốn tại trung thu tiết đi xa nhà không được?

Cuối cùng nhất Hoàng Minh tại trong nhóm thu hoạch hữu hiệu tin tức, nguyên lai mỗi năm một lần Trung Thu ngày hội, Tiên Giới cùng nhân gian sẽ xuất hiện một phiên đại môn, đến lúc đó đại môn hội mở rộng, chúng tiên trong nhà chỉ có Hằng Nga Tiên Tử có thể thông qua đại môn xuống đến nhân gian.

"Thì ra là thế" Hoàng Minh như có điều suy nghĩ gật gật đầu, đột nhiên tâm mạnh mẽ nhảy, cả người đều nhảy dựng lên, "Cái gì? Hằng Nga muốn hạ phàm?"

Bốn ngày sau, Hằng Nga muốn hạ phàm, tin tức này lượng quá lớn, để Hoàng Minh trong lúc nhất thời vậy mà quên công đức khảo hạch sự việc, nội tâm vô hạn kích động, Hằng Nga a, đây chính là Hằng Nga a

Cái gì Dương Quý Phi, Tây Thi, cái gì Điều Thiên, Phan Kim Liên, ngạch không là Phan Kim Liên là Vương Chiêu Quân, tại Hằng Nga trước mặt có thể hay không đều là gà rừng a?

Còn có Hằng Nga chân dài không dài, ngực lớn không lớn, có hay không Mã Giáp đây, vạn nhất ta cái này Hóa Nhân Kim Chử liếc một chút nhìn sang ai nha, ta có thể hay không tại chỗ nhìn không được

Còn có còn có, Hằng Nga pháp thuật có cao hay không, ta cái này dùng Hóa Nhân Kim Chử thấu thị nàng sẽ không để cho nàng phát hiện a? Nàng có thể hay không đối với ta trước - gian - sau giết a?

Hoàng Minh trong đầu lập tức hiện ra xem tivi kịch bên trong xuất hiện qua cái kia yếu điệu phong thái uyển chuyển thân ảnh, nhưng là nghĩ lại, không đúng, chính mình thế nào biết ai là Hằng Nga a? Chính mình thế nào đụng tới a? Vạn nhất không có đụng phải cái kia Hóa Nhân Kim Chử há không uổng công?

"Hằng Nga hạ phàm, hẳn là sẽ lấy pháp thuật cải biến dung nhan, đến lúc đó sẽ có hay không có cái gì nhận ra tha phương pháp đâu? Tì như bót? Mỹ nhân chí?"

Chúng tiên cướp nhìn thấy Thiên Đạo phát tin tức đều khóc không ra nước mắt, như thế ** sự việc người nào có thể biết a! Trừ phi đi hỏi Hậu Nghệ.

Lúc này Thái Bạch Kim Tinh phát câu tin tức.

"Hàng năm Hằng Nga Trung Thu hạ phàm cũng không phải là ra ngoài mù chơi, mà chính là hạ phàm ở giữa giúp một mực đang nhân gian luân hồi chuyển thế Hậu Nghệ vượt qua nan quan."

"Đúng vậy a, ngắm lại cái này Hậu Nghệ cũng là đáng thương, chẳng những cần một mực đang nhân gian luân hồi chuyển thế, mà lại mỗi lần Trung Thu Tiết đều sẽ xuất hiện nạn sinh tử quan, ai "

"Đây chính là chộc giặc Ngọc Đế hạ trảng, ai bảo hắn bắn chết Ngọc Đế chín con trai."

"Xuyết nơi này nhưng có Ngọc Đế chó săn tại, nhanh lẹ xuống nước đi "

Đầy trong đầu tưởng tượng lấy Hằng Nga hạ phàm sự việc, lúc này Tiên Giới App đột nhiên bắn ra một đoạn tin tức, Hoàng Minh xem xét nhìn không được chửi ầm lên, còn kém trực tiếp đưa đi động cho ném

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: : Vip hội viên

"Tôn kính Tiên Giới App khách hàng, ngài khỏe chứ, bởi vì ngài tiền kỳ đại lượng phiên mại thương phẩm, nghiêm trọng trái với Tiên Giới App đăng cấp quản lý chế độ, bởi vậy khấu trừ ngài 5000 tiên tệ, hạn chế ngài mỗi ngày Tiêu Thụ Thương phẩm hạn mức cao nhất vì năm kiện, đồng thời hạn chế ngài trực tiếp thu hoạch được Tiên Giới App hân người sử dụng kỹ năng quyền hạn, chờ mong có thể nạp tiền vì Vip người sử dụng đồng thời thăng cấp Tiên Giới App tới mở càng nhiều chức năng!"

"5000 tiên tệ đã thành công khấu trừ!"

"Phốc!"

Nhìn thấy cái này nhắc nhở, Hoàng Minh kém chút không có một ngụm lão huyết trực tiếp phun chết, cả người cũng thiếu chút rút đi qua.

"Đây cũng quá đặc biệt sao hồ đi, 5000 tiên tệ a, nói khẩu trừ thì khẩu trừ, cũng không có cái nhắc nhở cái gì!"

Hoàng Minh tức giận tới mức tiếp nhảy dựng lên, chửi ầm lên, nhưng là sự việc đã như thế, cũng là không có cách nào sự tình, hắn tổng không đến mức thật đưa di động cho ngày a? Cái này không thực tế, ngay sau đó hắn tranh thủ thời gian nhìn kỹ cũng đã đổi mới sách thuyết minh.

Nhìn nửa ngày, Hoàng Minh giờ mới hiểu được cụ thể là thế nào chuyện, thuyết phục tục một điểm chính là, sau này Hoàng Minh tại Tiên Giới App phổ hàng rong, mỗi ngày nhiều nhất chỉ có thể bán năm kiện thương phẩm, điểm chết người nhất là cuối cùng nhất một đầu, sau này Hoàng Minh không thể giống như trước đó như thế, một vệt ánh sáng soi sáng ra đến, Hoàng Minh thì lập tức nắm giữ Hòa Nhân Kim Chữ a, Quan Nhị Gia Thần lực năng lực như vậy, tuy nhiên không thể trực tiếp ứng có năng lực, nhưng là có thể thông qua bảo điển đến học tập cái này khiến Hoàng Minh bao nhiêu vui mừng điểm.

Nhìn thấy cuối cùng nhất Hoàng Minh phát hiện lại còn có thể nạp tiền thăng chức làm Vip hội viên người sử dụng đồng thời còn có thể thăng cấp Tiên Giới App tới mở càng nhiều chức năng, chẳng qua là khi hắn nhìn thấy nạp tiền hội viên lại là một triệu Vạn Tiên tệ cộng thêm mười năm dương thọ sau, Hoàng Minh trong nháy mắt từ bỏ.

"Lão tử Thất Thập Nhị Biến còn không có học a, không chen Tam Thập Lục Biến cũng được a, dầu gì trước hết để cho ta học Hoa Đà thần y y thuật sau đang đóng công năng a "

"5000 tiên tệ, đây chính là một khóa Tiên Đâu a, nói không có liền không có "

Hoàng Minh có loại khóc không ra nước mắt cảm giác, chính mình mệt gần chết, bán như vậy nhiều mì tôm mới gầy đến 10 ngàn tiên tệ, nói không, một nửa trong nháy mắt liền không có, mấu chốt là cái này công đức khảo hạch lửa sém lông mày, tâm hắn tại máu, xong đời, cái này thật chơi xong, vốn là nghĩ đến mấy ngày nay tranh thủ thời gian điên cuồng bán điểm mì tôm nhiều gầy chút tiên tệ, không thể hoàn toàn triệt tiêu mất Thiên kiếp, chỉ ít để sét đánh đến nhẹ một chút a.

Cái này thật chơi xong, tiền tiết kiệm chỉ có 5000 tiên tệ, khẳng định trực tiếp bị đánh đến nổi ngay cả căn bã đều không có còn lại.

"Nữ thần a, thế nào xử lý, ta còn chưa bắt đầu đối người mà ra điên cuồng theo đuổi hành động a" Hoàng Minh lòng như tro nguội nói thầm lẩm, "Còn có tiểu yêu tinh, tiểu hồ ly, ca ca đi sau khi các người sẽ không trống rỗng tịch tịch lạnh đến tự sát a?"

Tuy nhiên nghĩ như vậy, nhưng là Hoàng Minh cũng không hề từ bỏ, năm kiện thì năm kiện dù sao cũng so không có mạnh.

Đột nhiên, Hoàng Minh não động vừa mở, hắn đột nhiên nghĩ đến chính mình phát thiểm điện biểu lộ đều có thể tại Ngộ Không trên thân ứng nghiệm, như vậy muốn là mình phát cái mỹ nữ hình ảnh, Tiên Giới đối phương có thể hay không

Cũng có thể thu đến cái mỹ nữ đâu?

Nghĩ đến cái này Hoàng Minh trong nháy mắt thật hưng phấn, nếu quả thật có thể lời nói, chỉ là 100 ngàn tiên tệ, mấy ngày liền có thể kiếm về tới.

Một ngôi biệt thự lão tử bán 20 ngàn không quý a? Một chiếc xe thể thao 5000 tiên tệ, một cái mỹ nữ bán 10 ngàn tiên tệ, còn có ta còn có thể bán võ công bí tịch a, cái gì Quỷ Hoa Bảo Điển, Như Lai Thần Chú, trên Internet một năm lớn, tùy tiện download xuống tới, hết thấy 20 ngàn tiên tệ, tổng thể không mắc cả!

Tâm động không bằng hành động, Hoàng Minh lập tức phát người bằng hữu vòng, trước mang lên biệt thự, mỹ nữ đẳng hóa phẩm, khoan hãy nói vừa mới phát bằng hữu vòng không đến vài phút, Biển Thước thì phát nói chuyện riêng tới.

"Ừm? Biển Thước thần y có việc?" Hoàng Minh phát nói.

"Thiên Đạo đại nhân, nghe nói ngài cái này có mỹ nữ bán, không biết lão phu có thể mua mười cái không?"

"Ta đi, không nghĩ tới Biển Thước thật đúng là càng già càng dẻo dai a! Vậy mà cũng tốt cái này miệng?"

Hoàng Minh tâm lý tự nhiên đại hỉ, cái này thương phẩm vừa tuyên bố đã có người tới mua, cứ theo đà này, đừng nói là 100 ngàn tiên tệ, một triệu tiên tệ cũng cách không xa.

Mười cái mỹ nữ, một cái 10 ngàn tiên tệ, cũng đừng quan tâm 100 ngàn, cái này không trong nháy mắt thì hoàn thành sao? Chỉ là một ngày này chỉ có thể bán năm cái, sửa cái thì năm cái a? Cũng có 5 ắt không là? Cứ theo tốc độ này, chẳng mấy chốc sẽ có 100 ngàn tiên tệ.

Cuối cùng nhất Hoàng Minh cho Biển Thước phát năm cái mỹ nữ biểu lộ, còn tốt về mặt này trong bọc có năm cái không giống nhau mỹ nữ, không phải vậy thì xấu hổ.

"Thiên Đạo đại nhân, mỹ nữ thu đến, ta rất hài lòng rất hài lòng, Ha-Ha" Biển Thước cao hứng không ngậm miệng được.

Thực cao hứng nhất không còn gì khác Hoàng Minh, không nghĩ tới thật có thể dạng này! Trước đó dự đoán đến là một chuyện, chánh thức thực hiện,

cảm giác kia hoàn toàn không giống, Hoàng Minh hưng phấn kém chút nhảy dựng lên.

"50 ngàn tiền tệ, lão phu lập tức cho Thiên Đạo đại nhân gửi tới, chỉ là cầu Thiên Đạo đại nhân chuyện này "

Hoàng Minh phảng phất nhìn thấy Biển Thước muốn nói lại thôi biểu lộ, bất quá khi phía dưới hắn không có coi ra gì, nhìn lấy phát tới hồng bao quả quyết đi xuống đi, đây chính là cứu mạng tiền a!

Nhưng là ngay sau đó, Hoàng Minh thì mắt tròn tròn, nói tốt 50 ngàn đâu? Thế nào tới tay chỉ có 20 ngàn 5 a?

"Đậu phộng cái này Biển Thước sẽ không đùa nghịch lão tử a?" Hoàng Minh vừa định tìm Biển Thước tính sổ sách, ngay sau đó điện thoại di động bắn ra cái khung chat kém chút không có bắt hắn cho tức chết.

"Phổ thông người sử dụng một ngày chung có thể buôn bán năm kiện thương phẩm, buôn bán đoạt được, chụp thuế phần trăm 50! Xin mau sớm tăng giá trị vì Vip hội viên!"

"Ta XXX người cái bố khi! Như thế hắc!"

Hoàng Minh vậy mà không phản bác được, cái này chụp thuế cũng hung ác a? Phổ thông người sử dụng cùng Vip hội viên chênh lệch sẽ rất lớn sao?

Có điều cũng không thể tránh được, Hoàng Minh không tiếp thụ cũng không được, chụp thuế vậy liền chụp đi, dù sao cũng so không có mạnh a? Nhớ tới vừa mới Biển Thước cái kia muốn nói lại thôi biểu lộ, Hoàng Minh nhin không được hỏi hắn có phải hay không có việc.

Nhưng làm hắn sau khi nghe ngóng, Biển Thước nói sự tình lại là để Hoàng Minh cho giữ bí mật không muốn đem hắn mua năm cái mỹ nữ sự việc cho tiết lộ ra ngoài.

Cái này khiến Hoàng Minh kém chút nhin không được cười phun ra ngoài , bất quá, khách hàng cũng là Thượng Đế, bảo hộ khách hàng ** tại bình thường bất quá.

Sau đó Hoàng Minh lại cùng Biển Thước nói chuyện phiếm sẽ, có điều xem thường chim khách cái kia vô cùng lo lắng tâm tình, Hoàng Minh hiểu ý cười cười, biết điều thả hắn đi, một tới hai đi Hoàng Minh cũng coi là theo Biển Thước có giao tình.

Mà liền tại Hoàng Minh theo Tiên Giới chúng tiên nhà nói khoác vổ mông ngựa thời điểm, Tân Thị một nhà trong biệt thự xa hoa, Vương Quân Minh lại cảm giác mình mới từ Địa Ngục đi một chuyến trở về.

Vương Quân Minh lúc này sắc mặt âm trầm, tâm tình vô cùng khó chịu, vốn là buổi tối hôm nay có cái rất trọng yếu yến hội, hắn mời nữ thần Ngô Mỹ Huyền, không nghĩ tới đối phương vậy mà không để ý hai cái giữa gia tộc lợi ích quan hệ, cho cự tuyệt, cái này khiến hắn cảm giác vô cùng thật mất mặt.

Hắn không khỏi nghĩ đến, Ngô gia hội sẽ không tìm được hàng mới ngọn nguồn, tìm mới hợp tác đồng bọn, không phải vậy lấy Ngô Vương hai nhà từ xa xưa tới nay hợp tác, thế nào dám lãnh lạc như vậy hắn Vương gia đâu?

Vốn là đêm nay muốn thừa dịp cơ hội theo Ngô Mỹ Huyền thổ lộ, đoạt được mỹ nữ trái tim, tốt tiến một bước thôn phệ Ngô gia sản nghiệp, không nghĩ tới đối phương rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ngay sau đó Vương Quân Minh tâm hung ác, đã nhẹ không được, vậy liền tới cứng, các loại gạo nấu thành com, nhìn người Ngô gia là gả vẫn là không gả.

Đang lúc hắn chuẩn bị phân phó người phía dưới đi điều tra Ngô Mỹ Huyền hành tung thời điểm, điện thoại di động đột nhiên vang, là một cái số xa lạ, kết nối sau khi, đầu bên kia điện thoại truyền đến âm trầm lãnh khốc thanh âm : "Vương Quân Minh, lão tử là Giang Phúc, nói cho ngươi, ngươi bày ra sự tình."

Nghe qua Giang Phúc hai chữ, quân khắc sâu trong lòng đầu xiết chặt, cái này Giang Phúc tại Tân Thị thế nhưng là nhân vật có tiếng tăm. Làm người thủ đoạn độc ác, lại vừa nghe nói chính mình bày ra sự tình, trên mặt hắn trong nháy mắt trở nên tái nhợt. Tân Thị Hắc Bạch lưỡng đạo, không ai không biết Giang Phúc đại danh, tại Tân Thị hắn cũng là một cái truyền kỳ.

Vương Quân Minh tại Tân Thị lăn lộn như thế lâu, tự nhiên cũng biết Giang Phúc đại danh, hiểu rõ trêu chọc người này, tuyệt đối không có quả ngon để ăn.

Thiếu niên Giang Phúc nương tựa theo một thân xuất thần nhập hóa võ công, tại Tân Thị đánh xuống một phiến thiên địa, chăm chú dùng thời gian một năm ngay tại Tân Thị đứng vững gót chân, một năm nay không biết có bao nhiêu đại nhân vật nằm tại Giang Phúc song quyền hai dưới đùi.

Mười năm sau, Giang Phúc thành Tân Thị thế giới dưới lòng đất Vương gia, bên người theo nhất đại sóng tiểu đệ, cơ hồ lũng đoạn toàn bộ Tân Thị màu đen thế lực.

Sau đó Giang Phúc không biết cái gì nguyên nhân, bắt đầu tẩy trắng, hơn trăm triệu tiền tài thành lập Giang Phúc tập đoàn, tổng tư sản mấy chục trên 10 tỷ, có thể nói là đen trắng ăn sạch.

Nếu như chỉ là có tiền có thế, quân Minh đương nhiên sẽ không sợ hắn Giang Phúc, hắn Vương gia có là tiền, chỉ là cái này Giang Phúc võ công kỳ cao, làm người thủ đoạn độc ác, đây chính là dùng giết người đánh ra bản thân người trong thiên hạ, ai dám tùy tiện trêu chọc?

Ngắn ngủi kinh hãi sau, quân Minh cố gắng trấn định, nhỏ giọng hỏi thăm : "Nguyên lai là Giang gia a! Có thể tiếp vào Giang gia điện thoại, tiểu đệ thật

sự là sợ hãi chỉ cực, không biết Giang gia lời này ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: : Áo trắng nữ quỷ

Vương gia tuy nhiên tại Tân Thị có tiền có thế, nhưng là cũng không dám theo Giang Phúc cứng nhắc lấy đến, ngay sau đó quân Minh tự nhiên cũng không dám gọi thẳng Giang Phúc tên, mà chính là cung kính gọi là "Giang gia" .

Giang Phúc cũng không ăn bộ này, lạnh hừ một tiếng, nói : "Thằng nhãi con, thiếu theo lão tử giả ngu, lão tử hỏi ngươi, ngươi nha có phải hay không gần nhất tại đối một cái gọi Hoàng Minh người trẻ tuổi ra tay?"

Nghe vậy, quân khắc sâu trong lòng đầu mạnh mẽ nhảy, Hoàng Minh? Chẳng lẽ tên tiểu tử nghèo kia vậy mà nhận biết Giang Phúc? Điều này sao khả năng?

Chấn kinh sau khi, quân Minh cũng là không ngốc, não tử nhanh chóng chuyển động, biết tại Tân Thị cái gì sự tình đều giấu diếm không Giang Phúc cái này dưới đất Vương giả, quyết định thật nhanh thừa nhận, nói ra : "Giang gia, ta theo Hoàng Minh ở giữa quả thật có chút hiểu lầm."

"Đã như vậy! Tốt, lão tử hôm nay thì minh xác nói cho ngươi, Hoàng Minh ngươi không động được, nếu như ngươi không nghe khuyên bảo lời nói, dám động Hoàng Minh một cọng lông mống, lão tử để cho các ngươi Vương gia đều ăn không ôm lấy đi!" Giang Phúc lạnh lùng nói ra, Bá khí như vậy, lời nói nói đến phi thường chém đinh chặt sắt, không để lối thoát!

Quân Minh nghe sau, nghiêng răng nghiêng lợi, lại thật tình không dám công khai theo Giang Phúc không qua được, chỉ có thể nói nói : "Đã Giang gia đã lên tiếng, tiểu đệ tự nhiên nghe lệnh chính là, tuyệt sẽ không lại làm khó Hoàng Minh."

"Tốt, tính toán tiểu tử ngươi thức thời, trưa mai, ngươi đến Trung Hoa đại khách sạn một chuyến." Giang Phúc nói xong, Bá khí thì đưa điện thoại cho treo.

Điện thoại vừa treo, quân Minh sắc mặt biến đến vô cùng tái nhợt, phần nộ đã ngã lặn trước người cái bàn, hấn hiểu được, chính mình phải đi ra mấy người đều bị Giang Phúc cho bắt, chỉ là hấn vạn vạn không nghĩ đến , trong mắt mình con kiến hôi Hoàng Minh lại có thể chuyển ra Giang Phúc tôn đại thần này.

"Đặc biệt sao!" Quân Minh tức giận đến nổi trợn lồi đinh, còn kém giết người tại chỗ.

Hoàng Minh theo trong tay hấn kiểm lời đi 20 triệu, còn theo nữ thần Ngô Mỹ Huyền đi được như vậy gần, cái này đã để hấn vô cùng nổi nóng, vốn định làm cái này con kiến hôi 100, không nghĩ tới lại đá trúng thiết bản.

"Hừ! Hoàng Minh, lão tử cũng không tin ngươi không rời đi Tân Thị." Quân Minh thả ra ngoan thoại, "Các loại tiểu tử ngươi rời đi Tân Thị, lão tử để ngươi sống không bằng chết."

Mà lúc này Hoàng Minh tự nhiên không biết mình trên thân vậy mà như thế trong thời gian ngắn phát sinh như thế nhiều chuyển biến, hấn xin nhờ tiểu yêu tinh Vũ Vi cùng Tổng Giai đi xử lý Tạ Diễn Hạo sự việc, Tạ Diễn Hạo chỗ có chỗ dựa đã bị chặt roi, chứng cứ rành rành, muốn chạy cũng chạy không thoát, trưa hôm đó liền bị phản tham cục người cho bắt, không thu đủ bộ tài sản, tự nhiên mà vậy Tổng thúc Tổng Thiên được không vền vẹn Quan Phục Nguyên Chức mà lại thay thế Tạ Diễn Hạo bị bắt trống chỗ, thành tân nhiệm Tân Thị thành phố Cục Công An cục trưởng.

Bởi vì việc này Tổng Giai kém chút đối Hoàng Minh lấy thân báo đáp, còn có tiểu yêu tinh Vũ Vi ngăn cản hạ, Tạ Diễn Hạo phong ba cũng coi là sự tình.

Mà lúc này Hoàng Minh đang ngồi ở bay hướng Tuyên Thành nhà trên máy bay, thế nào nói hiện tại cũng là phòng thân hơn 10 triệu Tiểu Phú Hào, Hoàng Minh tự nhiên cũng muốn hưởng thụ một thanh, lần này hấn ngồi là khoang hạng nhất, cái này khoang hạng nhất chỉ có cái vị trí, đồng thời tính cả hấn lời nói tổng cộng cũng liền làm năm người.

Ngồi rộng rãi vị trí, hưởng thụ cái này nữ tiếp viên hàng không chăm chú phục vụ, Hoàng Minh ngược lại không có cảm thấy cái gì, nằm tại chỗ ngồi phía trên không cần thận liên ngủ mất.

Đột nhiên, Hoàng Minh bị từng tiếng

Thống khổ rên rỉ âm thanh cho đánh thức, ngồi xuống, mở mắt xem xét, nguyên lai là hấn phía bên phải ngồi một đôi vợ chồng trung niên.

Đối với vợ chồng trung niên xem xét cũng là có tiền có thể chủ, trung niên nam nhân kia dài đến nhả nhặn, mặc đồ Tây giày da lộ ra cả người vô cùng tinh thần, chỉ là bên cạnh hân phụ nữ, khí sắc vô cùng kém, một bộ vô cùng mệt mỏi bộ dáng, có vẻ bệnh, có phải hay không phát ra từng tiếng thống khổ rên rỉ âm thanh.

Hoàng Minh vô ý mở ra Họa Nhãn Kim Chữ, không nhìn còn khá, xem xét giạt mình, hân rõ ràng nhìn thấy phụ nữ trung niên kia đỉnh đầu tung bay một cái bạch y nữ tử, không sai, là tung bay

Một màn này hoảng sợ Hoàng Minh nhảy một cái, hân mãnh liệt tròn to tròn mắt, hoảng sợ nói : "Quý a!"

Cái này một hô trong nháy mắt gây nên mọi người chú ý lực, Hoàng Minh chữa cho tốt xấu hổ cười cười, người khác cũng không hề nói cái gì, cho là hân đang nói đùa.

Hoàng Minh gắt gao nhìn chăm chăm phụ nữ trung niên kia đỉnh đầu, bạch y nữ tử kia nữ không có quý ý thức, chính chậm rãi hướng lên tung bay, mắt thấy liền muốn rời khỏi trung niên phụ nữ thân thể.

Lúc này Hoàng Minh mới bừng tỉnh đại ngộ, cái này áo trắng nữ quý hân là cái này trung niên phụ nữ linh hồn, không biết bởi vì cái gì nguyên nhân lập tức liền phải bay đi, cũng đừng quan tâm cái gọi là linh hồn xuất khiếu, khó trách phụ nữ trung niên kia một mặt có vẻ bệnh.

Không nghĩ tới chính mình vậy mà có thể nhìn thấy linh hồn, Hoàng Minh một trận hải nhiên, bất quá hân cũng muốn thông, khẳng định là bởi vì Họa Nhãn Kim Chữ duyên cớ, Đại Thánh Gia Họa Nhãn Kim Chữ hạ, hết thảy yêu ma quỷ quái không chỗ che thân, cái này sắp ly thể linh hồn tự nhiên cũng có thể nhìn thấy.

Mắt thấy cái kia linh hồn đã nhanh muốn hoàn toàn ly thể, lại không tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp lời nói, phụ nữ trung niên kia liền không có cứu, Hoàng Minh trơ mắt nhìn lấy đây hết thảy, tâm lý nhớ kỹ vô cùng lo lắng.

Trung niên phụ nữ một mặt thống khổ, sắc mặt tái nhợt như sương, trung niên nam tử một mặt đau lòng, đem phụ nữ ôm vào trong ngực muốn giảm bớt hân thống khổ.

Trước đó Hoàng Minh cái kia vừa gọi hô tự nhiên cũng hấp dẫn hân chú ý, lúc này hân nhìn thấy Hoàng Minh ánh mắt rời rạc nhìn lấy vợ mình đỉnh đầu vị trí, phảng phất giống như gặp quý, lại nghĩ tới hân vừa mới đột nhiên gọi hàng.

Người này trà trộn xã hội nhiều năm, đã là lão hồ ly, nhìn sự tình nhìn người luôn có thể nhìn ra chút đoan nghê, sau đó lên tiếng nói : "Vị huynh đệ kia thể nào xưng hô?"

Hoàng Minh lấy lại tinh thần, trên mặt vẫn như cũ treo chán kinh chi sắc, cái này có thể nhìn thấy linh hồn còn tốt, linh hồn phảng phất không có có ý thức, vạn nhất có thể nhìn thấy lời nói dối ta đi, đồ chơi kia tuyệt đối sẽ hù chết Hoàng Minh.

Miễn cưỡng lộ ra nụ cười, Hoàng Minh nói : "Ta là Hoàng Minh, ta nhìn ngài thê tử giống như rất thống khổ bộ dáng, có phải hay không đến cái gì bệnh?"

Nghe vậy, trung niên nam tử thở dài một tiếng, nói : "Hoàng huynh đệ, ta gọi Thạch Đạt Nghĩa, không nói gạt ngươi, thê tử của ta nửa năm trước chẳng biết tại sao đến một loại quái bệnh, thường thường thì toàn thân khó chịu, chúng ta đi mấy chục nhà bệnh viện lớn đều xem bệnh đoán không ra cái gì nguyên nhân."

Hoàng Minh như có điều suy nghĩ gật gật đầu, linh hồn này đều muốn xuất khiếu, tầm thường bệnh viện thế nào khả năng chẩn trị được đi ra, lập tức nói : "Cái kia Thạch huynh lần này ra ngoài, không phải là mang theo chị dâu đi cầu y?"

Thạch Đạt Nghĩa cười khổ nói : "Đúng vậy a, ta nghe nói Tuyền Thành Nam Thiếu Lâm có cái lão hòa thượng, thần thông đến, chuyên trị nghi nan chứng", ta đây không phải muốn mang lấy thê tử

Đi thử thời vận nha."

Hoàng Minh ứng một tiếng, muốn nói lại thôi, cười khổ một tiếng, suy nghĩ một lát cuối cùng nhất không nói cái gì, hân thực muốn nhắc nhở lão bà hân bệnh này chỉ sợ không phải người bình thường có thể trị thật tốt.

Thạch Đạt Nghĩa là cái lão giang hồ, tự nhiên nhìn ra Hoàng Minh manh mối, nói ra : "Hoàng huynh đệ giống như nói ra suy nghĩ của mình? Ta vừa nghe được ngươi thật giống như hô một tiếng quý, chẳng lẽ Hoàng huynh đệ có cái gì phát hiện?"

Hoàng Minh trầm mặc một lát, nói : "Thạch huynh, chúng ta trước đó cũng chưa từng gặp mặt, ta lời nói chỉ sợ ngươi sẽ không tin tưởng, ta nhìn vẫn là tính toán."

Thạch Đạt Nghĩa mi mắt sáng lên, vội vàng nói : "Khác a, Hoàng huynh đệ, có cái gì lời nói cứ nói đừng ngại, nếu là Hoàng huynh đệ có thể chữa cho tốt thê tử của ta quái bệnh, lão ca ta tuyệt đối vô cùng cảm kích."

Hoàng Minh hút khẩu khí, gật gật đầu, nói : "Đã Thạch huynh nói như vậy, ta cũng cũng không dễ từ chối, thực chị dâu đây không phải nhiễm bệnh, mà chính là trúng tà."

Thạch Đạt Nghĩa cúi đầu trầm tư một lát, rồi sau đó gật gật đầu, nói : "Thực trước đó cũng có cái giảng hồ thầy lang nói qua, chỉ là cuối cùng nhất hẳn cũng không trị được bệnh này, cuối cùng nhất thì không phải, gần nhất trong khoảng thời gian này, ta cũng loáng thoáng cảm giác được có cái gì không đúng, Hoàng huynh đệ, xin người nhất định phải giúp ta một chút a!"

Hoàng Minh bắt đầu dĩ cười khổ hạ, tuy nhiên có thể nhìn thấy, nhưng là cũng không thể chứng minh hẳn có thể trị đến a, ngay sau đó cũng không thể tránh được.

Chẳng qua là khi hẳn nhìn lấy phụ nữ trung niên kia một mặt thống khổ bộ dáng nhìn nhìn lại đỉnh đầu nàng tung bay linh hồn, hẳn cắn răng một cái.

Cứu người nhất mệnh thắng tạo cấp bảy phát đà, hướng chỉ hiện tại chính mình sắp thành vì thầy thuốc, chăm sóc người bị thương tự nhiên là thầy thuốc bản chức, còn nước còn tát, hẳn gật gật đầu, nói ra : "Thạch huynh, vậy liền để ta thử một lần đi."

Nghe vậy, Thạch Đạt Nghĩa mi mắt sáng lên, chờ đợi nhìn lấy Hoàng Minh, rồi sau đó vội vàng đối với mình thề tử nói ra : "Trương Kỳ, vị này là Hoàng huynh đệ, có lẽ có thể chữa cho tốt người bệnh, để hẳn nhìn xem."

Hoàng Minh cười cười, lần thứ nhất đụng phải sự việc này, trong lòng của hẳn cũng không có phổ, Hỏa Nhân Kim Chử mở rộng, hẳn vươn tay, lấy tay gánh vuốt ve chường kẻ tiếp kỳ cái trán.

Nhất thời, cái kia tung bay linh hồn phảng phất như giạt điện quay đầu nhìn lấy Hoàng Minh, cái kia dung mạo cùng Trương Kỳ giống như đúc, cái này khiến Hoàng Minh càng thêm kết luận đây tuyệt đối là Trương Kỳ linh hồn.

Áo trắng linh hồn ngẩng đầu, một mặt kinh ngạc nhìn lấy Hoàng Minh, theo sau vậy mà bật thốt lên hướng Hoàng Minh xin giúp đỡ : "Mau cứu ta, van cầu người mau cứu ta, ta còn không muốn chết!"

Hoàng Minh không nhúc nhích đứng tại chỗ, theo Thạch Đạt Nghĩa phảng phất cả người đều ra Thần đồng dạng, chỉ là lúc này Hoàng Minh một mặt kinh ngạc, cuống quýt đối với áo trắng linh hồn hỏi thăm : "Ta thế nào cứu người, người nói cho ta biết nên thế nào làm?"

Chỉ là để Hoàng Minh thất vọng là, áo trắng linh hồn vẫn không có ý thức, chỉ là một mặt kinh ngạc, bắt lực nhìn lấy Hoàng Minh, miệng bên trong một mực lặp lại thấp giọng nói ra : "Mau cứu ta, van cầu người mau cứu ta, ta còn không muốn chết!"

Hoàng Minh bắt đầu dĩ lắc đầu, đột nhiên từ hẳn mắt phải bắn ra một vệt kim quang, kim quang này chiếu vào áo trắng linh hồn trên thân, cái kia áo trắng linh hồn phảng phất vô cùng hừng thụ, theo sau lại cười lấy bay vào Trương Kỳ bên trong thân thể

"Cái này đây là thế nào chuyện?" Hoàng Minh một mặt mờ mịt.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: : Phụ thân xảy ra chuyện

Thạch Đạt Nghĩa một mặt chán kinh nhìn lấy Trương Kỳ thân thể biến hóa, hẳn phát hiện không biết thế nào, Trương Kỳ sắc mặt từ tái nhợt chậm rãi trở nên hồng nhuận, phảng phất làm ảo thuật, cả người trong nháy mắt thì tinh thần tới.

Hắn tự nhiên mừng rỡ trong lòng, vội vàng lôi kéo Trương Kỳ hai tay, vội vàng hỏi thăm : "Tiểu Kỳ, người cảm thấy ra sao đâu?"

Trương Kỳ dài đến rất trắng nõn, được xưng tụng là mỹ thiếu phụ, lộ ra vui vẻ nụ cười nói : "Lão Thạch, ta cảm giác cả người đều tinh thần, giống như tốt, toàn tốt."

Nghe vậy, Thạch Đạt Nghĩa hưng phấn ôm lấy mỹ thiếu phụ, vui vẻ đến cười ha ha, hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, đứng dậy, lôi kéo Hoàng Minh tay, cảm kích nói : "Hoàng huynh đệ, rất cảm tạ người, cảm ơn người cứu lão bà của ta, ta là tuyên thành thị trưởng, để cho ta thế nào báo đáp người cũng được, sau này có cái gì sự tình lão ca có thể giúp được một tay, cứ việc nói."

Hoàng Minh cái này mới tinh hồn lại, thế nào báo đáp đều được? Hắn nhìn không được nhìn liếc một chút Trương Kỳ, phát hiện nữ nhân này 30 vừa mới ra mặt bộ dáng, đáng người có lỗi có lỗi, tuyệt đối được xưng tụng mỹ thiếu phụ.

Vừa mới chỉ lo chữa bệnh, không có chú ý Trương Kỳ đáng người, hiện tại Hoàng Minh cố nén không có dùng Hỏa Nhân Kim Chử thấu thị đối phương, nghiêm mặt nói : "Thạch huynh, người nhìn cái này chị dâu tuy nhiên bệnh căn đã trừ, nhưng là thân thể còn rất yếu ớt, còn cần gia tăng chú ý, cái này một tuần lễ bên trong kị cay kị tươi."

Nghe được Hoàng Minh nói Trương Kỳ bệnh căn đã trừ tận gốc, Thạch Đạt Nghĩa mừng rỡ trong lòng, hưng phấn lôi kéo Hoàng Minh tay, nói : "Huynh đệ, ta hư lớn hơn người vài tuổi, thì hồ thẹn xưng người một tiếng lão đệ, sau này người sự tình cũng là lão ca sự tình, tại Tuyền Thành, phàm là có cái gì khó khăn cứ việc tìm ta, Ha-Ha "

Hoàng Minh nghe vậy, cười ha ha, không nghĩ tới trời đưa đất đẩy làm sao mà kết giao một cái Thị Trưởng, cái này cũng không tệ, ngay sau đó cười nói : "Thạch đại ca nói giỡn, ta cũng coi như nửa cái thầy thuốc, chăm sóc người bị thương bản sự không, hành y tế thế đạo lý ta vẫn là hiểu, Thạch đại ca không dùng như thế khách khí, Ha-Ha "

Thạch Đạt Nghĩa nhìn Hoàng Minh, càng xem càng cảm thấy đó là cái cao nhân, càng xem càng thuận mắt, tâm lý cao hứng không được, người gặp việc vui tình thần thoải mái, hẳn cười đến không ngậm miệng được, lôi kéo làm quen nói : "Hoàng lão đệ, người đây cũng là muốn đi Tuyền Thành?"

Hoàng Minh gật gật đầu : "Đúng vậy a, rất lâu không có về nhà, khó được có rảnh, có một chuyến nhà."

Nghe vậy, Thạch Đạt Nghĩa hai vợ chồng đại hi, không nghĩ tới cái này cao nhân lại còn là đồng hương, sau đó song phương lại lẫn nhau bắt chuyện lên, trên đường đi nói chuyện phiếm, song phương đều có chút giải, cái này Thạch Đạt Nghĩa bản thân cũng là Tuyền Thành người, mấy năm trước nhậm chức tuyền thành thị trưởng, cái này Thạch gia căn cơ tại kinh đô, cái này Thạch Đạt Nghĩa chỉ là Thạch gia bên trong một cái làm quan mà thôi.

Lại qua hơn một giờ, phi cơ tại Tuyền Thành phi trường hạ xuống, Thạch Đạt Nghĩa phu phụ cùng Hoàng Minh cùng một chỗ xuống tới phi cơ, Thạch Đạt Nghĩa vừa xuống phi cơ, thì có hai cái mặc tây trang màu đen trung niên hán tử chào đón, cung cung kính kính nói ra : "Thạch thị trưởng, xe đã chuẩn bị kỹ càng

, mời lên xe."

Thạch Đạt Nghĩa hơi hơi gật gật đầu, quay người khách khí mời Hoàng Minh đi ở phía trước, nói : "Hoàng lão đệ, mời."

Cái kia hai cái trước tới đón tiếp trung niên hán tử trong lòng giật mình, nghĩ thầm người trẻ tuổi kia là thần thánh phương nào, vậy mà để Thị Trưởng đối như thế khách khí, ngay sau đó tự nhiên không dám chậm trễ chút nào, cẩn thận từng li từng tí đem Hoàng Minh mời lên xe.

Đây là một cỗ điển hình phiên bản dài Rolls-Royce, nội bộ hào hoa đến rối tinh rối mù, giống Hoàng Minh loài cỏ này căn xuất thân, nơi nào thấy qua dạng này xe sang trọng, tâm lý hiện lên vẻ kinh sợ, Thị Trưởng đãi ngộ quả lại chính là không giống nhau a!

Trên xe, Thạch Đạt Nghĩa khách khí nói ra : "Hoàng lão đệ, hiện tại thời gian cũng không còn sớm, chỉ ủy khuất người theo chúng ta ở tạm khách sạn một đêm, Hoàng Thiên nếu là không ghét bỏ lời nói, lão ca ta làm chủ, đi trong nhà của ta ngồi một chút."

Hoàng Minh nghĩ thầm dù sao sắc trời xác thực không còn sớm, mình cũng phải phí tinh lực tìm khách sạn ở, ngay sau đó liền đáp ứng, bất quá hán tử sáng sốt ruột về nhà liền nói hôm nào có rảnh lại đến nhà bái phỏng, Thạch Đạt Nghĩa cuối cùng cũng không có miễn cưỡng hắn.

Xe trực tiếp lái vào đẹp hồ đại khách sạn, đây là một nhà hào hoa khách sạn năm sao, ngoại hình độc đáo, cũng coi là Tuyền Thành tiêu chuẩn kiến trúc một trong.

Tiến vào khách sạn, Hoàng Minh được an bài tiến một gian hào hoa trong phòng, cấp bậc xác thực rất cao, đây là Hoàng Minh lần thứ nhất vào ở như thế quán rượu cao cấp, tâm lý không khỏi cảm khái kẻ có tiền thật sẽ hưởng thụ.

Tại khách sạn hơi vút bỏ hơi thở sau, Hoàng Minh theo phụ nữ thông điện thoại, nói cho bọn hắn đã đến Tuyền Thành khu, Hoàng Thiên thì về nhà.

Ngày thứ hai, Hoàng Minh cáo biệt Thạch Đạt Nghĩa phu phụ sau thì ngựa không dừng vó đón xe hướng trong nhà chạy, cha mẹ của hắn còn ở tại trên trần, trải qua bình thường mà đơn giản sinh hoạt.

Xuống xe, Hoàng Minh không khỏi tăng tốc cước bộ, lúc này hắn rời nhà càng ngày càng gần, đột nhiên, Hoàng Minh nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, nàng mặc một bộ tây phát bạch y phục đang đất trồng rau bên trong tưới đồ ăn, ghim lên địa vị phát đã hơi trắng bệch, nàng tưới lấy đồ ăn, mang trên mặt một chút mỉm cười, chỉ bất quá nàng mỗi lần nâng người lên thời điểm tựa hồ cũng có chút gian nan.

"Mẹ!"

Hoàng Tú Mỹ đột nhiên nghe được một tiếng thanh âm quen thuộc, theo sau nàng lắc lắc đầu, thì thảo nói nhỏ : "Ài, thật đúng là lão, lỗ tai cũng không còn dùng được, gần nhất lão cảm giác chúng ta Tiểu Minh đang gọi ta!" Thở dài, nàng tiếp tục khom người tưới đồ ăn.

Hoàng Minh đi đến Hoàng Tú Mỹ bên cạnh, thấy được nàng hơi trắng bệch song tóc mai, trong hốc mắt nước mắt cũng nhịn không được nữa chảy xuống, hắn lại lần nữa nghẹn ngào hô một tiếng.

"Mẹ!"

Hoàng Tú Mỹ lần nữa nghe được tiếng la, nàng hơi gian nan đứng thẳng lưng lên, tại ánh sáng mặt trời hạ, nàng nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, cái kia nàng mỗi ngày đều hôn khiêng mộng nhiều thân ảnh.

Nàng kinh ngạc nhìn lấy Hoàng Minh, run giọng nói : "Tiểu Minh, thật là người a!"

"Mẹ, là ta, nhĩ tử bất hiếu, đến bây giờ mới trở về nhìn ngài." Hoàng Minh một

Đem ôm lấy mẹ, trước đó kinh lịch như vậy gian nan khổ khổ đều không có thể làm cho hắn có lay động, thế nhưng là giờ phút này hắn lại cũng nhận không được nữa, nước mắt như là như nước suối tràn mi mà ra

Mẫu thân cũng cười ôm Hoàng Minh, đục ngầu trong hai mắt quanh quần nước này hơi, vừa cười vừa nói : "Đều bao lớn người, còn khóc sụt nước, trở về liền tốt, trở về liền tốt a!"

Hoàng Minh cười gật gật đầu, giúp mẹ tưới xong trong đất đồ ăn sau, hai người cùng nhau về nhà.

Trong nhà hết thấy đều vẫn là như thế, không có đổi, bốn tầng nhà lầu tử, mấy năm gần đây bị phụ mẫu sửa sang đến ngược lại là ra dáng, Hoàng Minh đi vào chính mình gian kia tâm mười mét vuông phòng ngủ nhỏ, phòng ngủ vẫn như cũ theo mấy năm trước một dạng, thì liền trên bàn để mấy vì tính Hoàng Minh đồ, vật vẫn như cũ còn đặt ở chỗ cũ.

"Tiểu Minh, lớn như vậy rồi sáng sớm đánh xe trở về, người khẳng định đói a? Mẹ cái này nấu cơm cho người đi." Ngoài cửa truyền đến mẫu thân thanh âm, Hoàng Minh bận bịu đi ra ngoài, lôi kéo tay nạng, nói nói, " mẹ, ta không đói bụng, người cũng đừng bận rộn, cha ta đâu?"

Nghe vậy, mẹ hung hăng vỗ xuống bắp đùi, nói ra : "Ai, người nhìn ta trí nhớ này, lão, cha người đi trong tiệm bận rộn, ta cái này gọi điện thoại cho hắn, để hắn đem cửa hàng trước quan về nhà trước." Nói nạng hưng phấn lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại.

Hoàng Minh gia cảnh rất lợi hại phổ thông, phụ mẫu mở tiểu điểm, bán điểm hải sản sống qua ngày, đem hắn cùng nha đầu hai người lôi kéo lớn như vậy rồi đã rất lợi hại không dễ dàng, mấy năm gần đây Hoàng Minh tốt nghiệp, bao nhiêu có thể cho nhà gửi ít tiền, lại thêm bọn họ cặp vợ chồng già chấp vá lung tung, tìm thân thích vay tiền, cái này tiểu điểm mới có thể mở được lên.

Hoàng Tú Mỹ điện thoại đánh nửa ngày sau mới có người tiếp, nạng đối với điện thoại ừ nửa ngày, trên mặt rõ ràng biến đến lo lắng, để điện thoại xuống sau nạng sắc mặt tái nhợt, lo lắng đối với Hoàng Minh nói ra : "Ba ba của người buổi sáng hôm nay vừa đi mở cửa hàng liền bị đe dọa, cửa hàng cũng bị nện, ba ba của người cũng bị người cho đánh, bây giờ còn đang trong bệnh viện, Tiểu Minh, người nói hiện tại nên làm sao đây?"

Trong nội tâm nạng không khỏi cảm khái, này nhĩ tử thật vất vả về lợi nhà, không nghĩ tới vừa mở không bao lâu cửa hàng cũng bị người nện, lão đầu tử còn tiến bệnh viện, cái nhà này thế nào như thế nhiều tai nạn a!

"Cái gì!" Hoàng Minh nghe được cha mẹ mình tâm huyết bị nện, mà lại chính mình baba cũng bị người đánh, trong lòng một đoàn lửa giận trong nháy mắt xông lên đầu, có điều lúc này hắn nhìn xuống, nắm mẫu thân tay nói ra : "Mẹ, người đừng vội, chúng ta nhanh đi bệnh viện nhìn xem."

"Đúng!"

Nghe vậy, Hoàng Tú Mỹ nhìn lấy nhĩ tử gật gật đầu, đúng vậy a, con trai của hiện tại lớn lên, cặp vợ chồng già có dựa vào.

Nói mẫu thân tranh thủ thời gian chạy vào phòng ngủ, theo trong ngăn tủ xuất ra sổ tiết kiệm, lại từ dày đóng quần áo bên trong xuất ra nhất đại xếp tiền mặt, Hoàng Minh nhìn xem, cũng liền ngàn thanh nhanh bộ dáng, tâm lý không khỏi chua chua, cha mẹ tại cuộc sống trong nhà trôi qua khẳng định rất lợi hại từng quân.

Hoàng Minh theo ở sau người, đi vào bên lề đường, cản một chiếc taxi hướng về bệnh viện nhân dân chạy tới

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: : Thành quả nháo sự

Làm Hoàng Minh cùng mẫu thân đi vào phòng bệnh sau, nước mắt ngăn không được chảy xuống, nhìn lấy nằm tại trên giường bệnh phụ thân, cái kia vì cái này nhà vất vả quá độ đã phát tóc trắng, Hoàng Minh tâm lý một trận lòng chua xót, trên giường bệnh nam nhân đã không còn trẻ nữa.

Bây giờ, cái kia bị phơi nắng đen trên mặt nếp nhăn làm sâu sắc, trắng bạch song tóc mai tràn ngập hắn vì cái này nhà nỗ lực cống hiến, chính là như vậy một cái ban đầu nên an hưởng tuổi già nam nhân, lại cứ thế mà dùng cái kia ngày càng gầy gò thân thể, nâng lên cái gia đình này một mảnh bầu trời.

"Cha!"

Hoàng Minh nghẹn ngào hô, nước mắt lại một lần nữa nhận không được rơi đi xuống.

Trên giường bệnh phụ thân, là như vậy mỗi một, như vậy tang thương

"Tiểu Minh!" Phụ thân kinh ngạc nhìn lấy Hoàng Minh, quần lấy băng vải tay trái kích động run rẩy lên, ánh mắt bên trong tràn ngập kinh hi cùng hạnh phúc, chính là như vậy một cái nhô lên một gia đình một mảnh bầu trời nam nhân, trong mắt vậy mà ngậm lấy hơi nước, hần lồi kéo Hoàng Minh tay, kích động đến cả người đều tại run nhè nhẹ.

"Trở về tốt, về nhà tốt!" Phụ thân nắm Hoàng Minh tay, một mực tái diễn câu nói này.

Hoàng Minh nhìn không được nước mắt điên cuồng rơi đi xuống, hần nhìn lấy phụ thân, nghẹn ngào, không biết nên nói cái gì.

"Người tốt, xin hỏi là Hoàng sư phụ sao? Chúng ta là sở cảnh sát!"

Lúc này bên ngoài truyền đến một tiếng giọng nữ ôn nhu, theo sau một nam một nữ trực tiếp đẩy cửa đi tới, hai người đều người mặc cảnh - phục, nữ khuôn mặt nhu mì xinh đẹp, nam ngạo khí mười phần.

"Vị này hẳn là Hoàng sư phụ a? Ta là sở cảnh sát dân cảnh Lưu Lệ Nguyệt, chúng ta tiếp vào báo án, nghe nói ngài chẳng những quấy nhiễu thành quân chấp hành công vụ, càng là theo thành quân phát sinh thân thể xung đột, phiền phức ngài phối hợp xuống chúng ta đến sở cảnh sát lập vụ án đặc biệt, tiếp thu hạ xuống tra."

Cái này Lưu Lệ Nguyệt thanh âm tuy nhiên rất nhẹ nhàng, nhưng là nàng giọng nói cùng nội dung lập tức thì dẫn lửa Hoàng Minh, cái gì gọi quấy nhiễu thành quân chấp hành công vụ, cái gì gọi theo thành quân phát sinh thân thể xung đột, Hoàng Minh khi trong nháy mắt không đánh một chỗ tới.

Sau đó Hoàng Minh mới biết được thành này quân đơn giản thì là mỗi ngày muốn đi Hoàng cha trong tiệm miễn phí đoạt điểm hải sản, kết quả Hoàng cha không đồng ý, vậy mà lọt vào thành quân đe dọa, còn bị quyền đâm cước đá.

"Lăn ra ngoài!" Hoàng Minh đối với hai cảnh sát giận dữ hét.

Lưu Lệ Nguyệt vừa vào cửa đã sớm chú ý tới Hoàng Minh, cái này vóc người có chút thanh tú, trên thân nhưng lại một loại khiến người ta cảm thấy không khỏi áp lực cảm giác.

Nghe được Hoàng Minh nộ hồng, Lưu Lệ Nguyệt đôi mi thanh tú nhíu chặt, nào có điều dân dám theo cảnh sát như thế nói chuyện, ngay sau đó nàng giận, hô : "Không có ý tứ, chúng ta là tại làm theo phép, làm phiền các người phối hợp, chúng ta sẽ không chậm trễ các người thời gian quá dài."

Hoàng Minh tức giận quát : "Không nhìn thấy cha ta đang kiểm tra sao? Các người đi ra ngoài cho ta, muốn lập tức, muốn điều tra tìm đám kia thành quân đi."

Mẫu thân nghe xong, nàng biết rõ con trai của nói gấp, tuy nhiên nàng cũng rất tức giận, nhưng là dân cùng quan viên đâu? Cái kia căn bản cũng là cảm trúng gà đây vào thạch đầu, lấy trúng chọi đá, xem ra lần này chỉ có thể nhận thua, chỉ hy vọng mặt tiền cửa hàng có thể bảo trụ, đây chính là trong nhà duy nhất nguồn kinh tế.

Bất đắc dĩ thở dài, mẫu thân ý vị thâm trường nói ra : "Lưu cảnh quan,

Lão đầu từ nhà ta người cũng nhìn thấy, bị thương không nhẹ, có cái gì sự tình ngay tại cái này hỏi, không biết có thể không?"

Lưu Lệ Nguyệt nhìn xem Hoàng Minh, lại nhìn xem Hoàng cha, bắt đầu do dự, bắt quả hẳn bên người tóc vàng tiểu tử cảnh sát có thể nhìn không được, chỉ Hoàng cha chớp mũi giận dữ hét : "Lão già chết tiệt, người đừng cho lão từ già ngu, người mẹ nó chẳng những dám quấy nhiễu thành quân chấp hành công vụ, còn dám động thủ trước, lão từ nói cho người, người xong, cửa hàng không gánh nổi, người cũng muốn đi vào làm mấy năm tù."

Nghe vậy, Hoàng cha trong lòng giật mình, dọa đến vội vàng nói : "Vị này cảnh quan, không phải ta động thủ trước, mà chính là những người kia, buổi sáng ta vừa mở cửa những người kia liền muốn tiến đến đoạt hải sản, ta không có đồng ý, những người kia liền bắt đầu đoạt, còn động thủ với ta."

"Cái kia người lúc đó vì sao không báo động?" Lưu Lệ Nguyệt hỏi.

Bởi vì cái gọi là đàn ông không dễ rơi lệ, có điều chuyện này liên quan đến ở cái này gia đình nhỏ sinh tử tồn vong, Hoàng cha đục ngầu trong hai mắt nước mắt sắp chảy xuống, nói ra : "Vị này cảnh quan, ta lúc ấy thì báo động, thế nhưng là người ta sở cảnh sát tiếp điện thoại người nói, cái tiểu khu này đường không về bọn họ quản, chúng ta cái này tiểu dân chúng cũng không có cách nào, đứng nhà hàng xóm lúc ấy đều ở đây, đều có thể làm chứng."

Nghe vậy, nữ cảnh sát kia quan viên biết đuôi lý, không hề nói cái gì, có điều cái kia tóc vàng tiểu tử cảnh sát lại lần nữa chỉ Hoàng cha cái mũi nổi giận mắng : "Lão bất tử, người khác đặc biệt sao nói vớ nói vẩn, cẩn thận lão từ lấy tội ô nhiễm ném người vào ngục giam."

Giận, Hoàng Minh triệt để giận, tiểu tử này cũng dám ngay trước chính mình mặt chỉ mình phụ thân cái mũi mở miệng một tiếng lão bất tử mắng.

Hoàng Minh nhìn lấy phụ thân tràn đầy nếp nhăn trên mặt tràn ngập ưu sầu, nguyên bản tranh tranh thiết cốt hán tử đục ngầu trong hai mắt ngậm lấy hơi nước, hần không khỏi cái mũi chua chua, phần nộ từng mất cái kia tóc vàng tiểu tử cảnh sát.

Đụng vào điểm mấu chốt, người có điểm mấu chốt!

Cái này tóc vàng tiểu tử đã triệt để chọc giận Hoàng Minh, Hoàng Minh lập tức nắm hất chỉ Hoàng cha cái tay kia. Nhẹ nhàng một chiết, chỉ nghe được xoạt một tiếng thanh thúy tiếng xương gãy, nhất thời cái kia tóc vàng tiểu tử cảnh quan phát ra một tiếng như giết heo kêu thảm, trực tiếp nằm trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt.

"Ta nói, tranh thủ thời gian cút cho ta!"

Hoàng Minh mỗi chữ mỗi câu hô lên đến, dọa đến hai cảnh sát kém chút té ngã trên đất, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, kinh ngạc nhìn lấy Hoàng Minh.

Tại trước mặt cha mẹ Hoàng Minh không muốn diệt hai người này, chỉ là cái này tóc vàng tiểu tử thực sự quá phận, Hoàng Minh nhìn không được trực tiếp bẻ gãy hất một cái tay.

"Ta lập lại lần nữa! Cút!"

Tóc vàng tiểu tử bị dọa đến bảy hồn Lục Phách tất cả đều ném, cũng không quản được vào tay cánh tay đoạn mang đến đau đớn, tranh thủ thời gian mang theo Lưu Lệ Nguyệt hốt hoảng mà chạy.

Nhìn lấy bị chọc giận Hoàng Minh, Hoàng mẫu muốn nói lại thôi, nước mắt nhìn không được đến rơi xuống, thất thanh nói : "Xong xong, ta đến cùng là làm cái gì nghiệp a, cái nhà này thế nào như thế nhiều tai nạn."

Hoàng cha bắt đầu dĩ thờ dài một tiếng, vỗ vỗ Hoàng Minh bả vai nói ra : "Hải tử, người nhanh đi tự thú đi, đừng quản chúng ta, cửa hàng chúng ta không muốn, hiện tại đi tự thú sự việc còn không có làm lớn."

Hoàng Minh nhìn lấy phụ mẫu dạng này, tâm lý một trận mõi nhừ, ôm mẫu thân nhẹ giọng an ủi : "Cha mẹ, các người yên tâm, chuyện này ta sẽ xử lý

Tốt, cửa hàng sẽ không ném, chúng ta cũng đều không có việc gì!"

Hoàng Minh lời nói tuy nhỏ, nhưng lại cho người ta một loại mãnh liệt sức thuyết phục, nhị lão nhìn lấy Hoàng Minh không hề nói cái gì, tâm lý đều cảm thấy, hiện tại hải tử lớn lên, bọn họ cuối cùng có chỗ dựa vào.

Hoàng Minh nhìn lấy ngày càng thương lão phụ mẫu, cái mũi một trận ê ẩm, hất nhìn xem ngoài cửa sổ, vừa cười vừa nói : "Cha mẹ, các người khẳng định đói a? Muốn ăn cái gì, ra ngoài ta ra ngoài cho ngài mua đi."

Mẫu thân nghe, vội nói : "Mua cái gì, vẫn phải lãng phí tiền, người tại cái này chiếu cổ cha người, ta cái này liền về nhà cho các người nấu điểm cháo , chờ sau đó cho các người đưa tới."

Hoàng Minh vịn mẫu thân ngồi xuống, vừa cười vừa nói : "Mẹ, nhi tử ta ở bên ngoài kiếm tiền, sau này ngài nhị lão thì thật vui vẻ an hưởng tuổi già, ta cái này đi bên ngoài cho các ngài mua chút sớm một chút đi." Nói hất liền đứng dậy đẩy cửa phòng ra, Hoàng cha Hoàng mẫu lẫn nhau đối nhìn một chút, trong mắt tràn ngập, vui mừng, hải tử lớn, hiểu được chiếu cổ người.

Hoàng Minh đi ra cửa bệnh viện, lấy điện thoại di động ra cho Kiếm Tiêu gọi điện thoại.

Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Hoàng Minh để Kiếm Tiêu tới bảo hộ phụ mẫu an toàn, xử lý xong sự việc hất tra rõ ràng buổi sáng cái kia tóc vàng tiểu tử cảnh sát địa chỉ sau liền đánh chiếc sĩ trắng đến mà đi.

Từ từ đi vào tóc vàng tiểu tử cảnh sát chỗ ở cửa, Hoàng Minh trực tiếp thân thủ đập vang đại môn, chỉ chốc lát sau bên trong truyền đến không kiên nhẫn thanh âm : "Đặc biệt sao là ai a, lão tử thật vất vả xuống ca tới trở về."

"Đưa chuyển phát nhanh, ngài khỏe chứ, nơi này bởi ngài chuyển phát nhanh."

Trong phòng người nghe được là đưa chuyển phát nhanh, kéo dài lấy dép lê liền mở ra môn, miệng bên trong còn một lén nói thầm lấy : "Hiện tại chuyển phát nhanh như thế thần tốc, hôm qua mua Aoi Sora người thật bản búp bê bom hơi, cái này sáng sớm sẽ đưa lên môn."

Có điều ngênh đón hất không phải Aoi Sora, mà chính là Hoàng Minh quyền đầu.

"Ta thao, người mẹ nó là ai a "

Hoàng Minh khống chế lực độ không có một quyền đem hất đánh ngất xỉu, theo sau tiến lên cũng là một chân đem hất đập té xuống đất bên trên, theo sau chậm rãi đi ra phía trước, một chân giẫm tại bộ ngực hất, tay phải một bàn tay tất đến hất mấu mũi chảy ròng sau vỗ nhẹ lấy cái kia năm ngón tay ấn khuôn mặt, nói : "Tiểu tử, buổi sáng không phải rất lợi hại can rở sao?"

Tóc vàng tiểu tử cảnh sát trực tiếp bị đánh mộng, run rẩy hỏi thăm : "Người, người là ai a?"

Hoàng Minh gấp hất thế mà không thành thật trả lời chính mình vấn đề, lại một bàn tay theo mặt khác bên kia trên mặt hung hăng đập tới đi, nhất thời hàm răng toàn rơi, mặt sưng phù giống như đầu heo.

"Nói, buổi sáng cái kia hai cái đi cha ta trong tiệm nháo sự thành quán ở đâu?"

Tóc vàng tiêu từ cảnh sát cái này mới phản ứng được, nhìn lấy Hoàng Minh mặt, dọa đến hần hồn đều không, buổi sáng hần trả ngay trước cái này sát tinh mặt nhục mạ phụ thân hần, nghĩ thâm cái này xong, cầm bồ nhào, ngay sau đó cũng không dám theo Hoàng Minh hoành, liền vội xin tha nói : "Vị đại ca kia, van cầu người, đừng đánh, ta nói, ta cái gì đều nói."

"Cho người một canh giờ, mang theo cái kia hai cái đáng chết thành quản đến bệnh viện, mang theo tiền cho cha mẹ ta chịu nhận lỗi, nếu không, lão tử cắt ngang các người chân chó."

Hoàng Minh lạnh lùng ném câu nói này sau liền đi, chỉ để lại cái kia tóc vàng tiêu từ cảnh sát nằm trên mặt đất thống khổ tru lên.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: : Đậu tiên

Hoàng Minh giáo huấn xong cái kia đáng chết cảnh sát sau đánh sĩ trở lại bệnh viện, đến bệnh viện phụ cận bữa sáng quầy hàng phía trên cho phụ mẫu mua một số dinh dưỡng bữa sáng sau liền hướng bệnh viện đi đến.

Làm Hoàng Minh mới vừa đi tới bệnh viện đại sảnh thời điểm, cũng không biết từ nơi nào toát ra ba nam nhân ngăn chặn hần đường, ba người mỗi một cái đều là cao lớn thô kệch, nhìn vô cùng có thể đánh, đứng ở chính giữa cái kia khinh thường nhìn lấy Hoàng Minh, dùng ngón tay trỏ hướng về Hoàng Minh ngoắc ngoắc, chỉ cao khí dương nói : "Tiểu tử, người buổi sáng có phải hay không đánh Lý Hiếu Nam, ta Lý ca?"

Nghe vậy, Hoàng Minh đã nghe đến mờ ám, lạnh lùng nói : "Các người cũng là buổi sáng nháo sự thành quản?"

Triệu Tri không để ý đến Hoàng Minh hỏi lại, khinh thường nói ra : "Đó chính là người, đặc biệt sao, thì một cái tiểu tử nghèo dám cùng chúng ta thành quản đấu? Đặc biệt sao thì là muốn chết, tiểu tử, lão tử nói cho người, người bày ra sự tình, đã thương ta Lý ca, hôm nay lão tử phải cắt ngang người một cái cánh tay, lại cho lão tử bồi cái 100 ngàn 80 ngàn tiền thuốc men, lão tử sau này còn thể nào tại thành quản giới lẫn lộn."

Hoàng Minh trong nháy mắt hiểu rõ, mắt ba người trước bên trong thì có hai cái là buổi sáng nháo sự thành quản, nhìn lấy ba người, Hoàng Minh lửa, triệt đề lửa, cũng là trước mắt mấy cái này gốc B, lại dám đánh cha hần, đây tuyệt đối không có thể tha thứ.

Hoàng Minh lạnh lùng nói : "Tốt tốt tốt, các loại thì là mấy người các người, hôm nay lão tử thì phế các người."

Triệu Tri nghe lời này, giận không chỗ phát tiết, nghĩ thâm : Tên tiểu tử nghèo này có phải hay không gốc B, vậy mà thực có can đảm thành quản đấu, muốn chết lời nói lão tử liền thành toàn người.

"Mấy ca, lên cho ta, phế tên tiểu tử nghèo này, có cái gì sự tình lão tử chịu trách nhiệm."

Triệu Tri rộng giận, mấy người thì chạy ra ngoài Hoàng Minh đánh đi, lúc này cửa bệnh viện đã tụ tập đại lượng vây xem người.

Hoàng Minh lạnh lùng nhìn lấy ba người, sau phát tới trước, một chân ước lượng tại Triệu Tri trên bàn chân, chỉ nghe được xoạt tiếng vang, sau người thì nằm sấp ngã trên mặt đất ngao ngao kêu to, theo sau hai ba lần thì quật ngã hai người bọn họ.

Quần chúng vây xem đều kinh ngạc đến ngây người, cái này lúc này mới vài giây đồng hồ, ba cái cao lớn thô kệch nháo sự cứ như vậy bị thả ngã trên mặt đất, đặc biệt là động tác này, quả thực là quá tuần tú.

Hoàng Minh lạnh lùng đi đến Triệu Tri trước người, một chân giẫm tại sau người đứt gãy trên bàn chân, hơi hơi dùng lực một chút, đau đến hần theo bị giết như heo, làm cho gọi là một cái thê thảm.

Hoàng Minh cúi người, lạnh lùng nói : "Triệu Tri đúng không? Người nói chuyện này nên thế nào giải quyết?" Nói hần trả dùng lực dùng chân vện mấy lần Triệu Tri đứt gãy bắp chân, đau đến hần mồ hôi lạnh ứa ra, kém chút không có đã hôn mê.

"A, ca, đau đau đau đã thương phụ thân ngài, ta bồi thường tiền, ta bồi thường tiền chính là." Triệu Tri thống khổ tru lên, cố nén không có ngắt đi, nhìn lấy Hoàng Minh phảng phất nhìn thấy sát tinh một dạng, dọa đến cái rắm cũng không dám thả một cái.

Hoàng Minh một ba

Chưởng phiên tại Triệu Tri trên mặt, lạnh lùng nói : "Tốt, đã như vậy, đặc biệt sao thì như thế xử lý, trong hôm nay người cầm một triệu đến cha mẹ ta trước mặt chịu nhận lỗi, nếu không lão tử cắt ngang người mặt khác một cái chân."

Nghe sau khi Triệu Trì muốn chết tâm đều có, khúm núm nói : "Đại ca, ta, ta hiện tại thật không có mang như vậy nhiều tiền."

Hoàng Minh cười cầm tay hấn cánh tay, nhẹ nhàng một chiết, nhất thời truyền ra xoạt tiếng vang, rất lợi hại hiển nhiên là cánh tay đứt gãy thanh âm, Triệu Trì sắc mặt lúc xanh lúc trắng, mồ hôi lạnh ứa ra, run rẩy nhìn lấy Hoàng Minh.

Hoàng Minh cười lạnh, một bàn tay dùng lực đập tới đi, nói : "Thiếu đặc biệt sao cho lão tử nói nhảm, tranh thủ thời gian gọi điện thoại gọi người đưa tiền tới, nhớ kỹ, nhất định phải trong hôm nay, nếu không người sẽ biết là cái gì hạ tràng, cút!"

Nói xong, Hoàng Minh ý đều không phản ứng ba người, cầm bữa sáng đi vào bệnh viện, lưu lại một chồng chất trơn mắt hốc mồm vậy xem ăn đưa quần chúng

Hoàng Minh sau khi đi, hai người bọn họ cuống quýt đem Triệu Trì nâng đỡ, mang lấy.

"Triệu ca, tìm người đi, để tiểu tử kia biết biết lợi hại."

Triệu Trì đau đến C-K-Í-T...T răng nhếch miệng, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra : "Cường Long còn không ép Địa Đầu Xà, hừ, tiểu tử này chết chắc, tìm Lý ca, để hấn mang hai ba mươi cái tiểu côn đồ tới, hôm nay liền đem tiểu tử này chặt gần chết, rồi mới lấy tụ dân chúng ầu ẩu tội danh ném vào ngục giam thật tốt tra tấn tra tấn, theo lão tử đầu, muốn chết!"

Trở lại phòng bệnh, Hoàng Minh nhìn lấy mẫu thân ăn bữa sáng, hấn dứt phụ thân ăn, không khỏi tâm lý mỗi như, phụ mẫu luôn luôn là trung thực người có trách nhiệm, từ trước đến nay sẽ không đắc tội người khác, thế nhưng là người quá thành thật lại bị đến bật nạt tới.

"Cha, người vết thương lành điểm sao?" Hoàng Minh ngồi tại cạnh giường, nhẹ giọng hỏi.

"Không có việc gì, thì một chút vết thương nhỏ mà thôi, chỉ là chúng ta tiệm kia không biết còn có thể hay không giữ được." Nói Hoàng cha không khỏi trên mặt lộ ra ưu sầu màu sắc.

"Đúng vậy a, thật sự là không có thiên lý, những thứ này làm quan chuyên môn khi dễ chúng ta dân chúng, vì mở cái tiệm này ta và cha người chấp vá lung tung, đem toàn bộ vốn liếng đều góp đi vào, cũng bởi vì tìm người Tam Bá Phụ vay tiền trở mặt thành thù, tiệm này nếu là ngã vào đi, nhà chúng ta thì xong." Hoàng mẫu vừa nói, một bên im ắng rơi nước mắt, ngoài miệng còn một lén nói thầm lấy, "Ta đến cùng là làm cái gì nghiệt a, cái nhà này thế nào như thế nhiều tai nạn."

Hoàng Minh nghe được một số mờ ám, nhớ tới Tam bá mẫu tám kia bộ đồ sắc mặt âm thầm đem chuyện này để ở trong lòng, lúc này tâm hấn chưa nhìn lấy phụ mẫu, đem hàm răng cắn đến "Khanh khách" vang lên, phụ mẫu bây giờ thân sắc nôn nóng uể oải, phảng phất lập tức già nua rất nhiều.

"Cha mẹ, các người đừng lo lắng, ta biết thị chúng ta bên trong Thị Trường, hấn đáp ứng giúp ta giải quyết chuyện này." Hoàng Minh muốn cho phụ mẫu giải sầu, sau đó nói ra.

Nghe vậy, phụ mẫu hai người mi mắt đều sáng lên, cả người phảng phất tinh thần, liền liền nói : "Tốt tốt tốt, nhất định muốn nghiêm trị những thứ này tham quan

Ô Lại."

Hoàng Minh vui mừng nhìn lấy phụ mẫu, đây chính là phổ thông trung thực bách tính, chỉ cần có thể bình an trải qua thời gian đã cảm thấy vô cùng hạnh phúc, hấn lấy điện thoại di động ra, nhìn lấy trên chợ đen, quả quyết hoa 5000 tiền tệ mua một khóa Dragon Ball bên trong đậu tiên.

Trong nháy mắt một đạo chỉ có Hoàng Minh thấy được ánh sáng từ điện thoại di động bắn ra, rồi sau đó Hoàng Minh trong tay nhiều một khóa lớn chừng hạt đậu hạt đậu.

"Cha, đây là ta mỗi lần bị trở thành thần y bằng hữu đưa cho ta, người đem nó ăn, thân này trước đó liền có thể lập tức tốt." Hoàng Minh hưng phấn đem Tiên Đậu đưa cho Hoàng cha, đang mong đợi phụ thân sớm một chút khôi phục.

Hoàng cha bán tín bán nghi đem Tiên Đậu ăn hết, trong nháy mắt hấn cảm giác cả người đều tinh thần, gãy cánh tay thần kỳ khôi phục, Hoàng Minh mở ra Hóa Nhân Kim Chữ tỉ mỉ quan sát phụ thân thân thể, phát hiện phụ thân nhiều năm tiểu tam Dương Đồ tốt.

Cái này Tiên Đậu quả nhiên thần kỳ, một khóa đi xuống, chữa khỏi trăm bệnh!

Hoàng cha hoạt động một chút cánh tay, thân thể, hấn chưa từng có cảm giác chết đi thể như thế dễ chịu, tinh thần như thế dễ chịu, phảng phất tuổi trẻ mấy tuổi, phụ mẫu đều là trung thực người có trách nhiệm, ngay sau đó cũng không có muốn cái gì, chỉ là vui vẻ cười để Hoàng Minh nhất định muốn thật tốt cảm tạ cái kia thần y bằng hữu.

Hoàng Minh nhìn lấy phụ mẫu trên mặt lần nữa lộ ra nụ cười, vui mừng gật gật đầu.

Lúc này truyền đến " " một tiếng, cửa phòng bệnh bị người một chân đá văng, Hoàng Minh nhìn thấy ngoài cửa đi tới mấy người, cửa còn đen ngịt vậy quanh hai ba mươi con người, từng cái hung thần ác sát, vừa nhìn liền biết không phải người lương thiện.

"Lý ca, đây chính là người nói tiểu tử nghèo sao?"

Một cái không đúng lúc thanh âm đột nhiên truyền đến, theo trong mọi người đi tới một cái một mét chín hai bên đầu đình đại cá nhĩ, toàn thân hoa văn hình xăm, khiến người ta nhìn lấy đều sợ hãi.

Hoàng mẫu không tự chủ được đứng lên thân thể, ngăn tại Hoàng Minh trước người, Hoàng cha xem xét những người này cũng không phải là người lương thiện, bên trong còn có hai cái là buổi sáng đi trong tiệm nháo sự thành quả, hẳn biết chắc là đối phương tìm tới cửa, vội vàng hô : "Tiểu Minh, chạy mau, không cần quản chúng ta."

Hoàng Minh vui mừng cười cười, vịn mẫu thân ngồi xuống, cười nói với phụ mẫu : "Cha mẹ, không có việc gì, mấy cái này bằng hữu là đối diện xem ngài thuận tiện cho các người đưa tiền thuốc men tới."

Đúng lúc này, cửa cái kia trong đám người truyền đến chửi rủa âm thanh, theo sau một người vậy mà như vô sự từ trong đám người đi qua, đi vào phòng bệnh.

Bọn này tiểu côn đồ vốn là muốn ngăn cản, chẳng qua là khi đối đầu người kia mi mắt thời điểm, từng cái tâm đều lạnh một mảng lớn, nơi nào còn dám có cái gì động tác.

Hoàng Minh nhìn người tới, mi mắt sáng lên, cười cười.

"Minh ca!" Người vừa tới không phải là người khác chính là Kiếm Tiêu.

"Ừ" Hoàng Minh gật gật đầu, vỗ vỗ Kiếm Tiêu bả vai, nói nói, "ngươi chiếu cố cho cha mẹ ta, ta đi một chút sẽ trở lại."

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: : Nổi giận bùng bùng

Nghe vậy, Kiếm Tiêu xấu hổ gãi gãi đầu, nhìn xem Hoàng cha Hoàng mẫu, ra hiệu loại tràng diện này hẳn không giải quyết được, xấu hổ nói ra : "Minh ca, vẫn là ngài lưu lại, ta đi một lát sẽ trở lại. "

Hoàng Minh cười vỗ vỗ Kiếm Tiêu bả vai, gật gật đầu.

Đây hết thầy xem ở hai ba mươi hào tiểu côn đồ trong mắt, trong nháy mắt nổi giận, chính mình đến cửa chém người, không nghĩ tới đối phương vậy mà như thế xem thường chính mình, như thế không nhìn?

"Đặc biệt sao, lão tử hôm nay liền chặt chết ngươi." Người cao to rống giận.

Vừa dứt lời, Hoàng Minh đi ra phía trước, lạnh lùng nói ra : "Không tệ a, mấy ca thật dễ mất ta, mang theo như thế nhiều người đến xem chặt ta, nơi này quá nhỏ, không thi triển được, muốn không đi ra bên ngoài chơi đùa?"

Người cao to nghe Hoàng Minh lời nói, trong lòng suy nghĩ : Cũng thế, phòng bệnh này quá nhỏ, ta như thế nhiều người, đợi chút nữa chặt lên, khẳng định không thi triển được, không có ưu thế.

Kiếm Tiêu mắt nhìn Hoàng Minh, bình thần không có gì lạ theo mọi người đi ra phòng bệnh, trước khi đi còn đem cửa phòng bệnh cho mang lên, Hoàng Minh như vô sự ngồi tại cạnh giường theo phụ mẫu nói chuyện phiếm.

Có điều Hoàng cha Hoàng mẫu cũng không phải người ngu, ngay sau đó sột ruột nói ra : "Rõ ràng, ngươi bằng hữu kia không có sao chứ? Khác thật ra cái gì sự tình, chúng ta nhanh đi ra ngoài nhìn xem." Nói, Hoàng Minh vậy mà xoay người xuống giường, thì muốn xông ra đi, đây chính là Hoàng Minh bằng hữu, không thể bởi vì chính mình ra chuyện gì.

Hoàng Minh vui mừng cười cười, an ủi : "Cha mẹ, không có việc gì, ta bằng hữu kia là đặc chủng binh vừa xuất ngũ, nên có việc là mấy người kia mới đứng yên tâm đi, cha mẹ!"

Có điều Hoàng cha Hoàng mẫu vẫn là vô cùng lo lắng, cuối cùng nhất tại Hoàng Minh liên tục khuyên bảo mới vừa rồi không có lao ra.

Lúc này Kiếm Tiêu cùng mọi người đã đi vào phòng cấp cứu đại sảnh, tất cả bác sĩ y tá còn có thân nhân bệnh nhân nhìn thấy tràng diện này đều dọa đến thối lui đến bên tường, đã có người lấy điện thoại di động ra gọi 110 báo động.

"Các ngươi là cái gì người, gọi cái gì xưng tên ra, thật lớn mật cũng dám đối ta Lão Đại động thủ."

Lý Hiếu Nam đứng tại người cao to bên cạnh, đại tiếng rống giận nói : "Tiểu tử, ngươi cái gì người, Cường ca tên cũng là ngươi hỏi, lão tử nói cho ngươi, hôm nay các ngươi xong, trước chặt ngươi lại đi vào chặt tên tiểu tử nghèo kia."

"Cường ca đứng không? Ngươi xong!" Kiếm Tiêu tuy nhiên theo nha đầu bọn người ở cùng nhau thật lâu, bị điều giáo đến có ít người tình điệu, có điều cái kia quân nhân thiết huyết vẫn tồn tại như cũ thực chất bên trong.

Người cao to nghe Kiếm Tiêu lời nói, tròn vện sững sờ hai giây, rồi sau đó cười lên ha ha, đối với phía sau tiểu côn đồ nói ra : "Các ngươi nghe một chút, Ha-Ha, tiểu tử này thật sự coi chính mình là Lý Tiểu Long chuyên thể, dám ngay ở ta như thế nhiều các huynh đệ trước nói ta xong, Ha-Ha" Cường ca cười đến gấp cả người tới.

"Cường ca, ngươi dựa vào sau trạm điểm, loại này ngốc B, giao cho chúng ta ẩm thực là được."

Lời còn chưa dứt, đứng tại Cường ca bên phải một cái hán tử đi tới, dài đến ngược lại là khỏe mạnh, cao lớn thô kệch, chỉ là những người này ở đây Kiếm Tiêu trong mắt, cũng là yếu không trải qua gió con kiến hôi.

Gọi là Cường ca

Rất lợi hại hưởng thụ dạng này bị thôi phồng cảm giác, cười ha ha đứng ở đám người phía sau nhất, dù sao cũng là lưu manh đầu, đánh nhau loại chuyện nhỏ nhặt này, tiểu đệ phía trên là được, rồi sau đó cười hi hi theo trong túi quần móc ra thuốc lá Trung Hoa, chuẩn bị hút thuốc lá xem kịch.

Kiếm Tiêu băng lãnh nhìn lấy mọi người, không có bất kỳ cái gì biểu lộ, có chỉ là quân nhân thiết huyết, đột nhiên khoe miệng của hán miến cường gạt ra một cái cứng ngắt nụ cười, ánh mắt miệt thị nhìn lấy đám người này, thấy đối diện hai ba mươi hảo tiểu côn đồ kinh hồn bạt vía, trong lòng nhất thời đáng sợ ba phần.

Bình bình bang bang, không đến một phút đồng hồ công phu, thấy mọi người và Cường ca sững sờ một chút, hai ba mươi hảo tiểu côn đồ tất cả đều nằm trên mặt đất gào gào kêu to.

Cường ca giờ phút này đã sững sờ, miệng hiện ra 0 hình, vừa mới ngậm tiến miệng bên trong còn không tới kịp châm lửa thuốc lá Trung Hoa rơi trên mặt đất, tay phải giờ cái bật lửa không có nhúc nhích, biểu lộ ngốc trẻ, trông mắt liền muốn theo trong hốc mắt đọng tới.

Trong đại sảnh vây xem tất cả mọi người mắt tròn, bọn họ nơi nào thấy qua như thế nhân vật lợi hại, so Lý Tiểu Long còn muốn dữ dội.

Kiếm Tiêu mặt không biểu tình đi đến Cường ca trước người, một tay lấy nhấc lên, không nói hai lời một quyền thì đánh vào hán bụng, đau đến Cường ca kém chút đem buổi sáng ăn đậu hoa cho thờ ra.

"Mình ca nói, hoặc hiện tại ngươi theo buổi sáng mấy cái kia thành quân cùng Lý Hiếu Nam mang theo một triệu đi vào cho bá phụ bá mẫu chịu nhận lỗi, hoặc, chết!"

Kiếm Tiêu nói chuyện rất lợi hại thiết huyết, dọa đến cái kia Cường ca sững sờ một chút, trong lòng của hắn vô cùng chắc chắn, trước mắt người này tuyệt đối sẽ nói được thì làm được, ngay sau đó đầu gật theo gà con mổ thóc đồng dạng nhanh.

Giờ phút này, Cường ca mấy người muốn chết tâm đều có, cái này đặc biệt sao là thế nào chuyện? Hôm nay xem như bày ra đại sự.

Theo sau Kiếm Tiêu mang theo mấy người đến phòng bệnh cho Hoàng cha Hoàng mẫu quỳ xuống chịu nhận lỗi, có điều Hoàng cha Hoàng mẫu nói cái gì cũng không cần cái kia một triệu, chỉ là tại Hoàng Minh đối xử lạnh nhạt hạ, mấy người theo Chó xù một dạng sắc mặt khó coi đem tiền có gắng nhét cho nhị lão.

Nhị lão một mực là trung thực người có trách nhiệm, đã sự việc đã giải quyết, trên thân thương tổn cũng khỏi hẳn, cũng không truy cứu nữa, mang theo Hoàng Minh cùng Kiếm Tiêu hai người về nhà.

Sau đó Hoàng Minh trong nhà bồi phụ mẫu bồi mấy ngày, vốn là chuyện này đến nước này cũng coi là có cái viên mãn kết cục, chỉ là theo sau một ngày, tại Hoàng Minh đi bãi phóng Tam Bá Phụ thời điểm, trong nhà lại xảy ra chuyện.

Ngày ấy, Hoàng Minh đi bãi phóng Tam Bá Phụ không ở nhà, không nghĩ vào nhà một đồng cảnh sát, thì thâm lấy muốn bắt nhị lão vào ngục giam, còn nện nhị lão mặt tiền cửa hàng, còn tốt Hoàng Minh đem kiếm đánh dấu lưu lại bảo hộ phụ mẫu, nhị lão cái này mới không có bị bắt, cũng không có thụ thương.

Hoàng Minh nghe vậy, cuống quýt gấp trở về, trong lòng một trận tự trách, hàm răng cắn đến "Khanh khách" vang lên, trấn an được nhị lão sau, hắn giữ Kiếm Tiêu lại đến bảo hộ phụ mẫu an nguy, lại có người dám tới cửa, trực tiếp đánh phết, chính mình trực tiếp đi ra ngoài.

Đang điều tra trên đường, Hoàng Minh tâm lý càng nghĩ càng thấy đến không đúng, xem ra chuyện này không nghĩ như vậy đơn giản, thành này quân vì sao hội nện trong nhà mặt tiền cửa hàng, chẳng lẽ chỉ là để tránh phí cộ một số hải sản? Cảnh sát kia vì sao lớn lối như thế, vậy mà không phân tốt xấu phải bắt cha mình vào tù,

Nguyên bản Hoàng Minh coi là chỉ là đơn giản một chút quan viên lán dân xã hội hiện tượng.

Hiện tại càng nghĩ càng thấy đến không thích hợp, thế nào đây hết thấy đều như vậy xảo, toàn đuổi tại chính mình về nhà thời điểm, chẳng lẽ đều là trùng hợp? Hoàng Minh không tin trùng hợp, cuối cùng nhất chỉ có thể nghĩ đến, đây hết thấy căn bản chính là nhắm vào mình.

Có thể là mình tại Tuyên Thành trên cơ bản không có có đặc tội qua người khác a, đột nhiên Hoàng Minh trong đầu hiện ra một người : Vương Quân Minh!

Này người ta bên trong có tiền có thế, trước kia thua cho mình 20 triệu, tại Tân Thị càng là muốn mưu hại mình, không nghĩ tới vậy mà đưa tay chân đuổi hướng cha mẹ mình.

Đụng vào điểm mấu chốt, người nhà cùng bằng hữu Hoàng Minh tuyệt đối không cho phép bắt luận kẻ nào đụng, quyết không cho phép!

"Vương Quân Minh!" Hoàng Minh hàm răng cắn đến kẽo kẹt kẽo kẹt vang, tâm lý âm thầm hạ quyết tâm, chuyện này nhất định muốn tận gốc đều làm rõ ràng.

Dám đối với chúng ta phụ mẫu ra tay người! Chết!

Hồ Dương trấn sở cảnh sát sở trưởng tên là Thang Siêu, hần là Hồ Dương trấn Thổ Hoàng Đế, yêu tài như mạng, dân chúng đều biết, chỉ phải trả tiền, hần chuyện gì đều làm ra được, càng là ánh sáng đang chờ cầu kết địa phương ác thế lực, làm đủ trò xấu, danh tiếng hại vô cùng, cái kia tóc vàng tiểu tử cảnh sát Lý Hiếu Nam cũng là em vợ hần, bởi vì có cái này tỷ phu che chở, đồng dạng làm xằng làm bậy, các loại ức hiếp bách tính.

Hồ Dương trấn bách tính đại đa số đều là trung thực bán phận nông dân, mỗi một cái đều là giận mà không dám nói gì, tâm lý đều vô cùng rõ ràng dân cùng quan viên đấu, cái kia chính là lấy trứng chọi đá, không cần thận liên sẽ làm cái cửa nát nhà tan.

Giờ phút này, Thang Siêu đang chính mình thị trấn biệt thự bên trong vui vẻ lấy, ôm vừa mới bao dưỡng một người sinh viên đại học muội tử, tam hạ lương hạ liền đem đại học sinh muội tốt y phục lột sạch, nằm sấp ở trên người nàng, như là một mực đối chó điên, liều mạng tại đại học sinh muội tử trên ngực gặm lên, gặm đến cái kia đại học sinh muội tử "A a a ta muốn" rên rỉ lấy.

Đang muốn nâng thương làm một vỏ lớn, điện thoại vang, hần cầm điện thoại lên, không nhận được nói : "Uy, cái nào tên khốn kiếp a?"

Hoàng Minh lạnh lùng nói : "Người không cần phải để ý đến ta là ai, ta chỉ là để cho người biết, các người sở cảnh sát cảnh viên Lý Hiếu Nam dính líu cùng thành quân cầu kết địa phương ác thế lực, xảo trá bắt chẹt, hơn nữa còn tại trước mặt mọi người lung tung nện dân chúng cửa hàng, công nhiên cầm dao chém người."

"Người đến cùng là ai?" Nghe vậy, Thang Siêu trong nháy mắt dọa đến dương - liệt, hung hăng bóp một thanh mỹ nữ đại học sinh trước ngực trắng như tuyết, vài phút trầm mặc sau, nổi giận nói : "Lão tử nói cho người, Hiếu Nam luôn luôn tuân thủ luật pháp, cẩn trọng, lão tử mặc kệ người mẹ nó là ai, dám lung tung nói xấu cảnh viên, lão tử "

Hoàng Minh cười nhạt một chút : "Ta hiểu!"

Hoàng Minh nói rõ, ba một tiếng cúp điện thoại, yên lặng điểm một điếu thuốc, hút xong liền về nhà, hần ban đầu vốn còn muốn tự mình đi một chuyến sở cảnh sát, bất quá bây giờ xem ra là không cần thiết.

Điện thoại di động liều mạng vang nhiều lần, chỉ là Hoàng Minh đều không muốn tiếp, cuối cùng nhất trực tiếp kéo hắc dây số, khóa miệng về lên một đạo băng lãnh đường cong.

Người đối lúc chính là như vậy, cho người cơ hội, người không có nắm chặt, cái kia chỉ có một con đường chết!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: : Một quan viên vẫn còn so sánh một quan viên cao

Đánh mười cái điện thoại đều không có người nghe, cuối cùng nhất vậy mà biểu hiện chỗ gọi mã số là khoảng không hào, Thang Siêu trong lòng nhất thời một trận hốt hoảng, nơi nào còn có ba ba ba tâm tình đó, không kiên nhẫn đem trần trường Quốc Thê đại học sinh muội tử đuổi ra phòng ngủ sau, lần nữa gọi một cái mã số.

"Đầu trực, tiểu tử người thế nào làm việc? Không phải nói Hoàng phúc sinh gia nhân kia cũng là tiêu chuẩn nông dân trứng - tử, không có cái gì bối cảnh

sao? Hiện tại có người gọi điện thoại cho ta đe dọa ta, các người thế nào làm?"

Đầu bên kia điện thoại đầu trực chính là Hồ Dương Trần Ác thể lực đầu mục, chủ yếu là dựa vào kinh doanh tiệm uốn tóc, quán mặt chườm mụn sinh, dưới tay ngược lại là có một ít không muốn sống ác ôn, lúc trước Lý Hiếu Nam gọi đi bệnh viện nháo sự Cường ca cũng là hấn thủ hạ tướng tài đặc lực một trong.

Tiếp vào Thang Siêu điện thoại, đầu trực lập tức vừa cười vừa nói : "Canh sở trường ngài yên tâm, chuyện này giao cho chúng ta, lập tức giúp ngài bài bình."

Lấy tiền tài, thay người tiêu tai, cái này Thang Siêu thu đầu trực 100 ngàn nguyên NDT, tự nhiên sẽ điều chỉnh ống kính đầu bọn họ sở tổ sở vì mở một mắt, nhắm một mắt, thậm chí tại đầu trực đem tiền biểu gia tăng đến 200 ngàn sau khi, càng là nổi giáo cho giặc, trực tiếp phải mấy cái thành quân nghe đầu trực điều khiển, lúc này mới cũng có trước thành quân phá tiệm, đã thương Hoàng phúc sinh sự tình.

Cắt đứt Thang Siêu điện thoại sau, tên trực đầu này lập tức bấm một cái mã số, điện thoại vừa mới kết nối, đầu trực liền cười hi hi xu nịnh nói : "Vương thiếu gia, gần đây trời qua vừa vận rất tốt a, tiểu đệ ta là muốn chết người."

Đầu bên kia điện thoại truyền đến nữ nhân mềm mại - tiếng thở, Vương Quân Minh không kiên nhẫn nói ra : "Đầu trực, có chuyện mau nói, có rắc rối mau thả, bản thiếu gia bản giao cho người sự việc giải quyết không?"

Đầu trực cười hắc hắc : "Vương thiếu gia thật sự là tốt thể lực, cái này giữa ban ngày đều..." Nghe tới Vương Quân Minh không kiên nhẫn chửi rủa âm thanh sau đầu trực mới thức thời nói nói, "sự việc gặp được điểm khó khăn, tiểu tử kia ngược lại là thật sự có tài, cái này một triệu có phải hay không..."

"Thiếu đặc biệt sao cũng ta nói nhảm, nếu là trong hai ngày này bản trực gia thiếu gia để tiểu tử kia theo trên thế giới này biến mất, bản thiếu gia tiền thưởng cho người lật gấp năm lần!"

Nghe được Vương Quân Minh lời nói, đầu trực cười đến không ngậm miệng được, liên tục gật đầu cung duy cam đoan để Hoàng Minh không gặp được trời sáng thái dương.

Cúp điện thoại trước, đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng dịu dàng âm "Người nào điện thoại a, Vương thiếu gia nhanh lên, ta muốn... A... Nhanh lên..." Làm đến đầu trực muốn ngừng mà không được, hung hăng đem Nhị đương gia móc ra nhét vào bên cạnh một cái nữ thư ký miệng bên trong, không ngừng ngo ngoặt bụng dưới.

Mà lúc này Hoàng Minh đã về đến nhà, Hoàng phúc sinh cúi đầu, ưỡn oai nói : "Ai, cái này dân là đầu không lại quan viên, Tiểu Minh a, người vẫn là mau chóng rời đi đi, không cần phải để ý đến hai chúng ta, ta và mẹ của người thì hai đám xương già, còn có vương pháp tại, bọn họ không dám đem chúng ta ra sao."

Hoàng Minh hàm răng cắn đến "Khanh khách" rung động, nhìn về mặt bất đắc dĩ phụ mẫu, nhẹ nói nói : "Cha mẹ, các người yên tâm, ta sẽ xử lý tốt chuyện này."

Nói xong

hắn lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại, tâm lý lên cơn giận dữ, nói : "Tốt, hấn cho là mình quan lớn, khi dễ chúng ta, ta liền lấy quan viên nghiền nát hấn!" Nói xong, điện thoại thì kết nối.

Thạch Đạt Nghĩa là vốn là Thị Trưởng, nếu như hấn ra mặt lời nói, không sợ cái này không quan trọng tiểu trấn sở cảnh sát sở trường không thành thật.

Thạch Đạt Nghĩa nói : "Hoàng lão đệ, trở về như vậy lâu cũng không theo lão ca ta gọi điện thoại, làm sao, nhị lão vừa vận rất tốt a?"

Hoàng Minh cười khổ nói : "Thạch huynh, huynh đệ ta gặp được chút chuyện."

Thạch Đạt Nghĩa cười rộ lên, từ khi từ Trương Kỳ quái bệnh tốt sau khi, cả người hấn đều tinh thần, vừa cười vừa nói : "Đều là nhà mình huynh đệ, người cũng đừng cùng ta khách khí, ta đã sớm nói, sau này người sự tình chính là ta Thạch mổ nhân sự."

Sau đó Hoàng Minh đem trong nhà chuyện phát sinh theo Thạch Đạt Nghĩa nói một chút, Thạch Đạt Nghĩa cả giận nói : "Thật đặc biệt sao vô pháp vô thiên, còn cho là mình là Thổ Hoàng Đế hay sao? Hoàng lão đệ người yên tâm, chuyện này thì giao cho lão ca ta."

Hai người lại lẫn nhau trò chuyện hội Thiên, lẫn nhau ân cần thăm hỏi nhà dưới người sau khi, Thạch Đạt Nghĩa lập tức đã thông điện thoại : "Uy, Lão La a, là ta Lão Thạch, ra sao? Gần nhất trôi qua được chứ?"

Đầu bên kia điện thoại Lão La tự nhiên là Tỉnh Sở Công An Cục Cục Trưởng La viêm, tiếp đến bạn học cũ thêm lão chiến hữu điện thoại, vừa cười vừa nói : "Thạch lão đệ a, người nhưng thật lâu không có theo ca ca ta gọi điện thoại, ta tốt lắm, ra sao? Đệ muội bệnh khỏe chưa?"

Thạch Đạt Nghĩa vừa cười vừa nói : "Tốt, năm lão ca người phúc khí đều tốt, Ha-Ha! Đúng, Lão La, ta chỗ này có kiện sự tình khả năng cần người giúp đỡ xuất thủ phía dưới a." Sau đó hấn đem Hoàng Minh sự việc thuận tiện lấy nói một chút.

La viêm kỳ quái nói ra : "Thạch lão đệ, chuyện này người người thị trưởng này thì có thể giải quyết, vì sao muốn lão ca ta xuất mã a?"

"Đây không phải chính không tham can thiệp, vẫn là lão ca người cái này thiết lập đến thuận tiện điểm"

"Ha-Ha, người cái này tính xấu quả nhiên còn không có đôi Ha-Ha, chuyện này không lớn không nhỏ, làm rất dễ, lão ca giúp người, có điều lão ca hiểu kỳ lạ, cái này Hoàng Minh đến cùng là thần thánh phương nào, lại có thể mời được người tôn này Đại Phật, lão đệ người thể nhưng là nhất không thích xen vào chuyện của người khác."

Thạch Đạt Nghĩa nói ra : "Cái này Hoàng Minh thể nhưng là cái thể ngoại cao nhân, Tiểu Kỳ bệnh cũng là hấn chữa cho tốt."

"Là sao?" La viêm nhất thời giật mình, "Cái này Tiểu Kỳ bệnh thể nhưng là rất quái, bao nhiêu bệnh viện lớn danh y đều thúc thủ vô sách, người này thể mà chữa cho tốt?"

"Đúng a, cái này Hoàng Minh thể nhưng là cái kỳ nhân, hấn thậm chí theo truyền thuyết kia bên trong Gia Cát Thanh Vân có chút ngọn nguồn, ta có thể nhận biết cái này kỳ nhân thật sự là gặp may mắn a."

La viêm nhất thời trong lòng nhất động, thân là Tinh Sở Công An Cục Cục Trưởng, hấn tự nhiên nghe nói qua Gia Cát Thanh Vân truyền thuyết, nhớ năm đó ý nghĩ nghĩ cách vận dụng chính mình tất cả tư nguyên muốn Gia Cát Thanh Vân vì chính mình trị liệu nhiều năm vết thương đạn bắn đều gặp không lên mặt người.

Ngay sau đó nghe được Hoàng Minh vậy mà nhận biết trong truyền thuyết Gia Cát Thanh Vân, hấn tự nhiên tâm động, vội vàng nói : "

Thạch lão đệ, người chuyện này lão ca ta giúp định, có điều dạng này kỳ nhân người nhưng phải cho lão ca dẫn tiến dẫn tiến a."

Thạch Đạt Nghĩa vốn là muốn theo La viêm cùng một chỗ tự mình tiến về Hồ Dương trấn xử lý chuyện này, ngay sau đó thì theo La viêm ước định cái thời gian.

Khoảng tám giờ đêm, Hoàng Minh trong nhà.

Lúc này bốn tầng trong lầu chỉ có Hoàng Minh cùng Kiếm Tiêu hai người, hấn mơ hồ cảm thấy đêm nay sẽ phát sinh chuyện gì, không muốn phụ mẫu bị kinh sợ, sau đó lặng lẽ để phụ mẫu vào ở khách sạn, vì lý do an toàn, còn để Giang Phúc phái ba cái có thể đánh thắng đến giúp đỡ, lúc này ba người kia bị Hoàng Minh an bài đến khách sạn bảo hộ phụ mẫu an nguy.

Làm Giang Phúc nghe được chuyện này, kém chút nhảy dựng lên, thì thầm lấy muốn đích thân tới một chuyến, tại Hoàng Minh nói hết lời cuối cùng nhất nâng lên Gia Cát Thanh Vân sắp về Tân Thị, Tân Thị cần hấn bố trí sự việc, Giang Phúc mới không có bay tới.

Lúc này Hoàng Minh cùng Kiếm Tiêu hai người đều một mặt nhẹ nhõm, bụng mì tôm xem tivi, mặt ăn vào đồng dạng thời điểm, hai người đột nhiên ngừng đầu lên, Kiếm Tiêu động tác linh hoạt, một hai bước bên trong liền tới cửa.

Lúc này Hoàng Minh mặc dù không có như vậy Cao Vô công, nhưng là hấn thắng ở Tiên Khí bên trên, hành động cũng là so kiếm đánh đấu kém không nhiều lắm.

...

Hai người nghe được gấp rút tiếng bước chân càng ngày càng gần, nghe thanh âm chỉ ít có 5 mươi mấy người, tại Hoàng Minh Hòa Nhãn Kim Chử phía dưới, cái này 10 năm mười mấy người người từng cái trong tay đều cầm đại đao, hung thần ác sát.

Rất nhanh, hỗn loạn vừa vội gấp rút tiếng bước chân đến ngoài cửa, có người thấp giọng nói : "Quang đầu ca, trực tiếp giữ cửa cho chắc chắn."

Hoàng Minh lặng lẽ đem khoá chìm cho mở ra, rồi sau đó theo Kiếm Tiêu lặng yên không một tiếng động trốn đi, đúng lúc này, ngoài cửa một người dùng lực một đạp, môn vậy mà mở, lại tiến vào trong xem xét, truyền hình tại phát hình, trên mặt bàn còn có hai bát bốc hơi nóng ăn một nửa mặt.

Đầu trục vung tay lên, 5 mươi mấy người toàn bộ tuôn ra vào trong phòng, làm cuối cùng nhất một người vào nhà sau khi, Hoàng Minh cùng Kiếm Tiêu đột nhiên nhảy ra, hoảng sợ mọi người nhảy một cái, có người muốn chuồn đi lại bị Kiếm Tiêu vô tình ngăn trở, đem cửa phòng đóng lại.

Theo sau không đến nửa phút công phu, 5 mươi mấy người tất cả đều nằm xuống, Kiếm Tiêu quật ngã ba mươi mấy cái, Hoàng Minh quật ngã hai mươi mấy cái.

Theo sau Hoàng Minh theo trong từ điểm gọi cái Giang Phúc thủ hạ tới để bọn hấn mở chiếc xe hàng lớn đem trừ đầu trục các loại bốn cái tiểu đầu mục bên ngoài hấn tiêu lâu lâu một người chém đứt một cái chân chĩa vào xe vận tải lớn ném tới thành phố cửa cục công an đi.

Người kia trấn định tự nhiên linh mệnh sau, mở lấy xe lửa nghênh ngang rời đi.

Trong phòng, còn thừa lại đầu trục, Hắc Tử, mặt sẹo, Mã Lục - bốn người, bốn người này cũng là Hồ Dương Trấn Ác thế lực tiểu đầu mục, lần này sự kiện cũng là bốn người này làm chủ.

Kiếm Tiêu nói : "Minh ca , đội lát nữa, ta đi tìm chiếc xe."

Hoàng Minh gật gật đầu, rất khoái kiếm đánh dấu mở ra sáng lên xe hàng tới, đem bốn người ném tới xe phía sau, Hoàng Minh hai người lái xe liền hướng tui có dấu chân người trên núi lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: : Chân tướng rõ ràng

Xe hàng chạy ra ngoài trên núi mờ ra, lúc này đã là đêm tối, cái này nguyên bản thì tươi có dấu chân người trên núi càng là liên cái quỷ ảnh đều không nhìn thấy.

Kiểm Tiêu đem xe nghe được một gò núi nhỏ phía trước, trên xe bốn người trực tiếp bị Hoàng Minh cho ném đến, nện đến bụi đất bay loạn, đau đến mấy người cũng đều tỉnh lại.

Trong đêm tối, lấy đầu trục cảm đầu bốn người nhìn thấy có hai bóng người đứng ở trước mặt mình, lại nhìn chung quanh một chút hoàn cảnh, tâm lý biết không ổn, bên trong một cái càng là bối rối nói ra : "Hai vị đại ca, có chuyện thật tốt nói, ta là đầu trục giúp Hắc Tử."

"Làm!" Hoàng Minh một chân trực tiếp đá vào cái kia Hắc Tử trên mặt, cái mũi đều cho đập lệch ra, xương mũi trực tiếp gãy mất, miệng đầy răng toàn bộ bị đập nát.

Hắc Tử đau đến lăn lộn đầy đất, phát ra như giết heo kêu thảm, chỉ là cái này hoang sơn dã lĩnh, liên Quỷ Đồ nghe không được hấn gọi tiếng, còn lại ba người thấy thế, tâm lý đều nhảy một cái, nghĩ thầm, người này là cái gì địa vị, này trên đường lăn lộn, ra tay như thế hung ác.

Hoàng Minh lạnh lùng nói: "Cứ duy trì như vậy là được các người đầu trục giúp, lão tử để người mẹ nó nói nhảm sao?" Nói xong hấn nhìn về phía đầu trục, lạnh lùng nói, " người chính là lão lớn đầu hói a?"

"Vâng vâng vâng!" Đầu trục hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh ứa ra.

"Thành thật khai báo, là ai chỉ khiến các người đối Hoàng phúc sinh một nhà ra tay?" Hoàng Minh lạnh giọng nói.

Đầu trục biến sắc, biết gặp được chính chủ, nhưng là không hồ là lão đại miệng cũng là quá cứng rắn, nói ra : "Vị huynh đệ kia, chúng ta đều là trên đường lăn lộn, người cần phải rõ ràng quy củ."

"Quy củ người sao!" Hoàng Minh giận dữ, một chân trực tiếp đem đầu trục bấp chân đập gãy, cái kia đầu trục đau đến ngao ngao trực khiêu, đau đến ôm bấp chân lăn lộn đầy đất, lúc này Kiểm Tiêu cũng bắt đầu thăm vấn hai người bọn họ.

Hấn nín lấy mặt sẹo lớn lên đặt câu hỏi : "Ta chỉ hỏi người một lần, là ai chỉ khiến các người ra tay?"

Mặt sẹo ánh mắt hung ác, hung dữ trừng mắt Kiểm Tiêu, nói : "Ta không quản các người là nơi nào xuất hiện mặt hàng, nhưng là cường long không ép địa đầu xà, người dám đụng đến ta, ta cam đoan để người không có thể còn sống rồi đi Hồ Dương trấn."

"Ồ?" Kiểm Tiêu âm lãnh cười một tiếng, "Đến bây giờ còn thẳng càn rỡ."

Hấn lời còn chưa dứt, một cái đại luân tay, nắm lấy mặt sẹo tóc, trong nháy mắt đem cả người hấn cho vung lên đến, đập ầm ầm ở phía trước đột ngột lên trên trụ đá.

Nhất thời máu tươi chảy ròng, bèn nhọn thạch trụ trực tiếp đâm xuyên mặt sẹo toàn bộ cái bụng, hấn còn chưa kịp phát ra một tiếng hét thảm, chỉ để lại một mặt kinh ngạc liền tắt thở.

Một màn này dọa đến hấn mấy người hồn đều ném, trong lòng suy nghĩ, hai người này đến cùng là cái gì đến thần tiên, ra tay như thế ngoan độc.

Dạng này cử động nhất thời dọa đến Mã Lục tè ra quần, không đợi Hoàng Minh đi lên tra hỏi, Mã Lục liền rung động

dốc hết ra quỷ trước mặt hấn, vội vàng nói : "Vị đại ca kia, ta nói, ta nói, là Tân Thị Vương thiếu gia phân phó chúng ta đối phó người nhà ngài tốt để ngài dẫn ra, xử lý ngài, hấn cho chúng ta đầu trục lão đại một triệu, để cho chúng ta chỉ mau ra tay."

Gặp tiểu đệ đều chiêu, đầu trục biết sự việc che không được, cũng vội vàng nói : "Là chúng ta có mắt không biết Cự Thần, còn mời huynh đệ giờ cao đánh khê, buông tha chúng ta, hôm nay Vương thiếu gia còn nói tiền thưởng lật gấp năm lần, cần phải để cho chúng ta hôm nay xử lý ngài, huynh đệ, đều là Vương thiếu gia để cho chúng ta làm, không có quan hệ gì với chúng ta a, cái này. . . Cái này 5 triệu chúng ta đều cho ngài, van cầu ngài tha ta một mạng."

Hoàng Minh nhủ mảy, một chân giẫm tại đầu trục trên đùi, nói : "Vương thiếu gia? Cái nào Vương thiếu gia?" Thực trong lòng của hắn đã sớm đoán được là ai.

"Vương thiếu gia là Tân Thị Vương Quân Minh, trong nhà hắn tiền tài hùng hậu, thế lực lớn cực kì, hắn là Vương gia thiếu gia, Vương gia chuyên môn làm cổ vật sinh ý." Lúc này Hắc Tử lộn nhào quỳ gối Hoàng Minh trước mặt tranh thủ thời gian nói bổ sung, muốn cho Hoàng Minh một điểm ấn tượng tốt.

"Quả nhiên là hắn! Tốt, lần trước sổ sách lão tử còn không có cùng hắn tính toán, hiện tại ngược lại là tính kế đến người nhà của ta trên đầu, người này phải chết!" Hoàng Minh nắm chặt quyền đầu, hai mắt phát hồng, hắn phòng tuyến cuối cùng cũng là nhà hắn người, bạn hắn, cái này Vương Quân Minh thế nào đối phó chính mình cũng không đáng kể, nhưng là hắn vậy mà đưa tay ngã vào cha mẹ của hắn trên thân, Hoàng Minh tuyệt đối sẽ không buông tha hắn!

Hoàng Minh đối với Kiếm Tiêu khoa tay mấy lần cắt cổ động tác, dọa đến đầu trục bốn người cả người đều mềm đi xuống, đối với Hoàng Minh chửi ầm lên, cắt giọng tuyệt đối sẽ không buông tha hắn, Kiếm Tiêu mặt không biểu tình đem ba người đều xách lên, chạy ra ngoài trong núi sâu đi đến...

Lúc này Hoàng Minh bấm điện thoại : "Uy, Giang ca, có chuyện lão đệ muốn cho người giúp đỡ."

Đầu bên kia điện thoại truyền đến Giang Phúc trầm ổn thanh âm : "Thế nào huynh đệ? Sự việc điều tra rõ ràng, có cái gì cần lão ca làm, cứ việc nói."

Sau đó Hoàng Minh đem sự việc nói với Giang Phúc hạ, đồng thời đề Giang Phúc hỗ trợ coi chừng Vương Quân Minh, chờ hắn trở về mới hảo hảo thu thập.

"Đặc biệt sao, lão tử cảnh cáo sau còn dám lại cử động lão tử huynh đệ, lần này lão tử nhất định khiến hắn muốn sống không được muốn chết không xong." Đầu bên kia điện thoại hiển nhiên Giang Phúc tức giận phi thường, hận không thể nuốt sống Vương Quân Minh.

"Giang ca, người người trước giúp ta nhìn là được, lão đệ muốn chính mình động thủ."

Tiếng nói tuy thấp, nhưng lại không thể nghi ngờ, đầu bên kia điện thoại Giang Phúc thở dài, nói : "Tốt, huynh đệ, ta nghe người, người ta cam đoan cho người xem tốt, tuyệt đối sẽ không để hắn chạy mất, đối huynh đệ, lão bản lại không lâu nữa thì muốn trở về, người nhưng phải chuẩn bị sẵn sàng a."

"Ách, Giang ca, có cái gì chuẩn bị cần thận, đến lúc đó ta người đến là được, Ha-Ha."

"Huynh đệ, không có việc gì Ha-Ha, dù sao đến lúc đó có trò vui nhìn rồi..."

Hoàng Minh nghe

Giang Phúc tiếng cười cảm thấy thật đến hoảng, có điều đi qua Giang Phúc trêu chọc, tâm tình của hắn ngược lại là tốt không ít, cúp điện thoại sau Kiếm Tiêu đã xử lý tốt sự việc trở về, loại chuyện nhỏ nhặt này đối với đặc chủng binh tới nói quả thực là một bữa ăn sáng.

Sáng sớm hôm sau, toàn bộ Hồ Dương trấn đều đang nghị luận một kiện hà hê lòng người sự tình, trên trấn ác thế lực đầu trục giúp không biết đắc tội cái gì đại nhân vật, một nhóm người đều bị người chém đứt một cái chân ném tới thành phố cửa cục công an, chuyện này đã đăng lên báo, tin tức trang đầu đầu đề.

Dân chúng tự nhiên vui vẻ, không có những thứ này làm xằng làm bậy ác thế lực, bọn họ thời gian không biết tốt qua bao nhiêu lần, nhưng mà dân chúng là cao hứng, thành phố Cục Công An có thể vỡ lở ra nôi, thành phố Cục Công An cục trưởng giận dữ, vỗ bàn giận nặng, mệnh lệnh Hồ Dương trấn sở cảnh sát lập tức tra rõ việc này, nhất định phải cho đông đảo nhân dân quần chúng một cái công đạo.

Cái này thành phố Cục Công An cục trưởng không thể coi thường a, trong chuyện này các loại trang đầu đầu đề không nói, Tỉnh Sở Công An Cục Cục Trưởng thậm chí lên tiếng, muốn theo Thị Trường cùng nhau tự mình đến Hồ Dương trấn tra rõ việc này, đồng thời trình trọng thanh minh, cùng việc này có liên quan, vô luận quan chức lớn nhỏ, quyết không nhân nhượng!

Hiện tại lớn nhất nổi nóng, nhức đầu nhất thuộc về Thang Siêu, sở cảnh sát sáng sớm thì tiếp vào vô số cái cấp trên điện thoại, hắn nhất thời ý thức được chuyện này theo Hoàng Minh có quan hệ, trong lòng biết lần này mình đã trúng thiết bả, kinh hãi phía dưới, hắn sở cảnh sát có lực lượng cảnh sát, thế sống chết muốn đem Hoàng Minh bắt quy án.

Người khác lập tức vừa vừa xuất phát, hắn lại tiếp vào Huyện cục lớn lên điện thoại, trong điện thoại Huyện cục lớn lên đem hắn nắng máu chó đầy đầu.

"Thang Siêu, người mẹ nó nếu là không muốn làm, thì tranh thủ thời gian cho ta xéo đi, cho người hai giờ, nhất định phải cho ta đem cái này án kiện cho kết!" Đầu bên kia điện thoại Huyện cục thét dài âm đều nhanh muốn tê liệt, chấn động đến hắn mạng nhĩ đều nhanh muốn phá, hiển nhiên Huyện cục lớn lên đã phần nộ tới cực điểm, hơi không cẩn thận, hắn mũi Ô Sa thì khó giữ được.

Thang Siêu tâm lý liên tục kêu khổ, theo cái Ứng Thanh Trùng một dạng liên tục nói là, điện thoại vừa cắt đứt, trong lòng của hắn chửi rủa nói : Dựa vào, mỗi tháng lão tử cho người bao nhiêu tiền, hiện tại xảy ra chuyện, thì mặc kệ lão tử chết sống, cái gì đồ chơi.

"Đặc biệt sao, Hoàng Minh cái này hỗn đản, lão tử không nhỡ người một lớp da, canh chừng liền để người viết ngược lại." Thang Siêu mi mắt huyết hồng, giận dữ hết.

Lúc này Hoàng Minh cùng Kiếm Tiêu đang ở nhà bên trong ăn cơm trưa, một đoàn cảnh sát vô cùng lo lắng xông tới, không nói hai lời trực tiếp đem hai

người còn lại, Hoàng Minh đối với Kiếm Tiêu nhếch miệng cười một tiếng, nói : "Đừng nói, tên này động tác vẫn rất nhanh."

Xe cảnh sát gào thét, hai người trực tiếp được đưa tới sở cảnh sát phòng thẩm vấn, Thang Siêu biết được Hoàng Minh bị bắt sau, một chân đem phòng thẩm vấn đại môn đá văng, nổi giận mắng : "Đặc biệt sao, ngươi cuối cùng ngã quỵ lão tử trong tay."

Hoàng Minh đối với Kiếm Tiêu mỉm cười, trên mặt không hề sợ hãi, nhìn lấy Thang Siêu phảng phất tại nhìn một người chết.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: : Quan viên nghiên nát người

Phòng thẩm vấn, mãnh liệt ánh đèn đâm vào Hoàng Minh cùng Kiếm Tiêu mi mắt đều không mở ra được, có điều lúc này hai người một mặt nhẹ nhõm, tuyệt không sợ hãi.

Ngược lại nhìn lấy hai người như thế nhẹ nhõm, thẩm vấn Thang Siêu tâm lý không khỏi khẩn trương.

"Ba!"

Thang Siêu dùng lực vỗ xuống cái bàn, giận dữ hét : "Tiểu tử, còn đặc biệt sao không tranh thủ thời gian cho lão tử chiêu, thật lớn gan chó, vậy mà chạy đến hoàn khổ gia phía trên động lên đất đến, nói, cái kia hơn năm mươi người có phải hay không các ngươi đã thương, còn có mất tích bốn người bị các ngươi giấu đi chỗ nào, có phải hay không đã chết?"

Hoàng Minh một mặt nhẹ nhõm ngồi trên ghế, nói : "Ta thế nhưng là tuân thủ luật pháp ba tốt công dân, ngươi dạng này nói xấu ta muốn xuất ra chứng cứ đến, nếu không ta có quyền lợi cáo ngươi phỉ báng!"

"Cáo ta? Ha-Ha" Thang Siêu cười đến rất lợi hại phách lối, "Tại Hồ Dương trấn, lão tử cũng là vương pháp, lão tử cũng là Thổ Hoàng Đế, tiểu tử nghèo thức thời lời nói liền mau chiêu, nếu không lão tử để ngươi mở to mắt tiến đến, từ từ nhắm hai mắt ra ngoài."

Nói Thang Siêu phẫn nộ một chân đá đang tra hỏi trên bàn, kém chút không có đem thẩm vấn bàn đá lật.

"Àm!"

"Khẩu khí thật là lớn, quốc gia vương pháp cũng là để loại người như ngươi cho bại hoại."

Gặp có người đập cửa mà vào, Thang Siêu miệng bên trong mắng lấy "Đặc biệt sao, tên cháu trai nào", quay đầu lại phải chửi ầm lên, chẳng qua là khi hắn nhìn thấy một đám người chặn tại cửa ra vào sau trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, đặc biệt là nhìn thấy đứng tại phía sau nhất Huyện cục lớn lên khúm núm cúi đầu, theo cái Chó xù cúi đầu khom lưng bộ dáng, trong lòng nhất thời mát lạnh, xem ra lần này bày ra đại sự.

Hoàng Minh nhìn lấy người tới mỉm cười, nhưng là người tới cũng không dám, trong nháy mắt nổ tung, gào thét.

"Đặc biệt sao, người nào khảo huynh đệ của ta! Lão tử không để yên cho ngươi!"

Thạch Đạt Nghĩa nhìn lấy Hoàng Minh bị trời ngược đang tra hỏi trước bàn, trong nháy mắt giận, thần kinh loạn bên trong địa gào thét, dọa đến phía sau một đám ngày bình thường đại quan nhao nhao cúi đầu xuống, cái rầm cũng không dám thả một cái, đứng tại phía sau nhất Huyện cục lớn lên càng là trực tiếp bị dọa đến té quỵ dưới đất.

Thang Siêu làm sao biết là cái gì tình huống, đứng tại phía trước nhất hai người đều mặc lấy thường phục, hắn loại tiểu nhân này vật nơi nào thấy qua Thị Trưởng Thạch Đạt Nghĩa cùng Tỉnh Sở Công An Cục Cục Trưởng La Viêm, ngay sau đó sững sờ tại nguyên chỗ, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, dùng xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía một mực dứt lốt Huyện cục lớn lên, chẳng qua là khi hắn nhìn thấy Huyện cục lớn lên bị một câu dọa đến trực tiếp quỵ xuống, hắn nhất thời lòng như tro nguội, Hoàng trắng lúc này là triệt để xong.

"Ngươi mẹ nó còn không tranh thủ thời gian cho huynh đệ của ta đem còng tay cho cời ra." Thạch Đạt Nghĩa một chân đá vào Thang Siêu trên bụng, thất kinh Thang Siêu lại bị hắn một cước này trực tiếp đập ngã trên mặt đất.

P phía sau theo một đám đại quan đều dọa cho phát sợ, bọn họ nơi nào thấy qua Thị Trưởng phất lớn như vậy rồi lửa, làm kế tiếp cái cúi đầu, cái rầm cũng không dám thả một cái, những người này đại đa số đều là Thạch Đạt Nghĩa một tay nhắc mang theo đi ra, tự nhiên đối với hắn trung thành tuyệt đối, chỉ có đứng tại phía sau nhất Huyện cục lớn lên bởi vì hồ này Dương trấn tại hắn bên trong phạm vi quản hạt, bị ép bị kéo lên

, lúc này hần đồng dạng lòng như tro nguội, biết rõ Thang Siêu lần này chết chắc, chỉ hy vọng không muốn truy đến cùng, đem hần tham ô sự việc cũng cho móc ra.

"Tốt, Thạch lão đệ, đừng kích động, ta cái này cũng làm người ta cho Hoàng lão đệ coi ra công tay." Đứng tại Thạch Đạt Nghĩa bên cạnh trung niên nam tử, một thân chính khí, cho người ta cảm giác rất cao lớn, rất lợi hại dễ chịu.

"Thạch huynh, không dùng bận rộn." Hoàng Minh cười cười, chỉ nghe được xoạt một tiếng, trên tay hần công tay trong nháy mắt bị cưỡng ép mở ra, mọi người còn chưa theo trong lúc khiếp sợ chậm tới, lại nghe được xoạt một tiếng, Kiếm Tiêu đứng lên, khuôn mặt thiết huyết đứng tại Hoàng Minh bên cạnh.

Mọi người giống nhìn quái vật nhìn lấy hai người, đặc biệt là nằm trên mặt đất Thang Siêu, càng là chưa tỉnh hồn, trong lòng nghĩ hết hy vọng đều có

"Hoàng lão đệ, ngươi không sao chứ?" Thạch Đạt Nghĩa lập tức đi lên trước, Hoàng Minh cười cười, cảm kích nhìn lấy Thạch Đạt Nghĩa.

"Không hổ là kỳ nhân, nghe danh không bằng gặp mặt, Hoàng lão đệ quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a!" Lúc này La Viêm cười đi lên phía trước.

Cuối cùng nhất kết quả có thể nghĩ, Thang Siêu không chỉ có chức vị bị bãi miễn, bị khai trừ Đảng Tịch, càng là lấy ức hiếp bách tính, cấu kết xã hội đen, sát hại đầu trọc bốn người tội danh lang thang vào tù, giết ba người tội danh đã đầy đủ hành quyết hần mấy lần, mà một mực tiếp nhận Thang Siêu hối lộ Huyện cục lớn lên tự nhiên cũng bị bãi miễn.

Bởi vì Hoàng Minh duyên cớ, Dương thân, Trịnh Minh nợ hai người phân biệt lên làm trấn sở cảnh sát sở trưởng, Huyện cục lớn lên vị trí, bọn họ tự nhiên đối Hoàng Minh vô cùng cảm kích, nghe lời răm rắp, Dương thân thậm chí nói Hoàng Minh phụ mẫu sau này cũng là cha mẹ của hần, tại Hồ Dương trấn tuyệt đối sẽ không để bất luận kẻ nào động cha mẹ của hần một cọng lông mống.

Sự việc cuối cùng là có một kết thúc, Hoàng Minh đem phụ mẫu tiếp về nhà ở, đồng thời để bọn hần yên tâm, sau này rốt cuộc không ai dám lại tới nhà nháo sự, buổi tối thời điểm Hoàng Minh ứng Thạch Đạt Nghĩa mời, đi vào trong thành phố một quán rượu, đồng thời tại một gian bao sương bên trong nhìn thấy Thạch Đạt Nghĩa cùng La Viêm.

Thạch Đạt Nghĩa gặp Hoàng Minh đến, đứng dậy giới thiệu nói : "Huynh đệ, vị này là ta lão chiến hữu, lão ca nhóm La Viêm, Tỉnh Sở Công An người đứng đầu, sự tình lần này có thể như thế nhanh giải quyết, vẫn là La lão ca tại phía sau dùng sức a."

Hoàng Minh khách khí lên tiếng kêu gọi, trong bóng tối mở ra Hóa Nhân Kim Chữ, phát hiện cái này La Viêm phần lưng có cái rất nghiêm trọng vết thương đạn bắn, thoát nhìn như là lâu năm vết thương cũ, nghĩ đến chỗ này, Hoàng Minh liền không sai là sao Thạch Đạt Nghĩa như thế đuổi để mình vô luận như thế nào đều phải nhanh tới.

La Viêm cười ha ha, tuyệt không bày kiêu cách nhà quan, vừa cười vừa nói : "Hoàng lão đệ, trăm nghe không bằng một thấy, ta lão nghe Lão Thạch nói về ngươi, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, tuổi còn trẻ vậy mà y thuật đến, thật là khiến người ta bội phục a."

Lúc này Thạch Đạt Nghĩa vội vàng giải thích nói : "La lão ca nghe nói ngươi đem Tiểu Kỳ bệnh chữa lành, vô cùng cảm kích, cố ý mời ngươi tới ngồi xuống."

Nghe vậy, Hoàng Minh ngẫm hiểu, vừa cười vừa nói : "Hai vị lão ca thật sự là quá khen, ta cái này y thuật còn không nhập môn."

Hoàng Minh lời nói này là lời nói thật, hần tuy nhiên tương lai sẽ trở thành Gia Cát Thanh Vân độc nhất vô nhị

Đệ tử, nhưng là bây giờ Gia Cát Thanh Vân chỉ dạy hần một bộ Vô Cực Thung, y thuật còn nửa điểm không dạy qua.

Theo Gia Cát Thanh Vân bản thân lời nói : "Học y trước phải tập võ!"

Thạch Đạt Nghĩa hai người tự nhiên không tin hần lời nói, còn tưởng rằng người này khiêm tốn, La Viêm tâm lý đối trước mặt người trẻ tuổi hảo cảm không khỏi gia tăng mấy phần.

Hần huyền hai câu, Hoàng Minh cảm kích nói : "Lần này nhờ có, Thạch huynh cùng La lão ca hỗ trợ, tiểu đệ thật sự là vô cùng cảm kích a."

"Lão đệ lời này của ngươi nói cũng quá khách khí, ta chỉ chỉ là theo lẽ công bằng xử lý, giống như thế ác liệt sự việc, quốc gia tuyệt không cho phép nhần, ta La nỗ người càng là sẽ không ngồi nhìn mặc kệ." Lâu dài làm quan, nói không đến vài câu, La Viêm cái này nói chuyện quan viên vị không tự chủ được thi xuất hiện.

Hoàng Minh tự nhiên cũng không để ý, nhìn lấy La Viêm, nói ra : "La lão ca, ta nhìn ngài thân thể giống như có chút không tốt lắm, có phải hay không phần lưng có chỗ nào không thoải mái?"

Nghe xong, La Viêm liền vội vàng cười nói ra : "Hoàng lão đệ quả nhiên cao minh, lúc này mới gặp mặt thì nhìn ra ta mao bệnh, không nói gạt ngươi, ta cái này phần lưng là tiền kỳ gìn giữ hòa bình thời điểm lưu lại vết thương đạn bắn, ba mươi mấy năm, một hai ngày thì đau buốt nhức một lần, rồi xuống bệnh cũ."

Thạch Đạt Nghĩa cũng đền bù tổn thất nói : "Đúng vậy a, La lão ca cái này gánh thương tổn đi cả nước mấy nhà bệnh viện lớn, bệnh viện một mực nói cần nhiều sửa dinh dưỡng, nhiều vận động, chỉ là hiệu quả lại đều không thể nào tốt, Hoàng lão đệ, ngươi cho La lão ca nhìn xem rốt cục là cái gì mao

bệnh."

Hoàng Minh gật gật đầu, thông qua Hòa Nhân Kim Chữ phát hiện La Viêm phần lưng vết thương đạn bắn vị trí cốt tủy rõ ràng không giống nhau, ngay sau đó nói ra : "Đây là lâu dài rơi xuống bệnh cũ, thuộc về cốt tủy vấn đề, La lão ca, ngài bệnh này không thể kéo, phải nắm chắc thời gian trị tận gốc a."

La Viêm còn không nói chuyện, Thạch Đạt Nghĩa vội vàng nói : "Hoàng lão đệ, không bằng người giúp La lão ca trị trị?"

Hoàng Minh bắt đầu khoát khoát tay, nói : "Ta cái này y thuật còn chưa nhập môn, loại bệnh này thực sự không trị được, lần trước chữa cho tốt chị dâu là sự tình ra có nguyên nhân." Nói xong hắn dừng một chút, nói tiếp, "Như vậy đi, nếu như La lão ca qua một thời gian ngắn có rảnh, không bằng đi một chuyến Tân Thị, ta mời sư phụ giúp người xem một chút."

Nghe nói như thế, La Viêm mừng thầm trong lòng, hắn biết Hoàng Minh sư phụ là Gia Cát Thanh Vân, truyền thuyết kia bên trong nhân vật, trước kia hắn dù là tiêu hết chính mình một nửa tài sản cũng không mời được người.

Ngay sau đó La Viêm hoan hỉ vội vàng nói : "Vậy trước tiên cảm ơn Hoàng lão đệ, chỉ cần lão đệ có thể, ta tùy thời có rảnh, sau này lão đệ sự tình, chính là ta La lão nhân sự, có cái gì vấn đề lão đệ có thể không nên khách khí."

Hoàng Minh cười cười, nhiều người bằng hữu nhiều con đường đạo lý hắn tự nhiên hiểu, hướng chỉ cái này La Viêm là Tinh Sở công - an bộ môn người đứng đầu, có điều Hoàng Minh sợ dĩ đáp ứng hắn, là bởi vì nhớ lại lúc trước đáp ứng Ngô Mỹ Huyền giúp nàng thế bá trị liệu vết thương đạn bắn, vấn đề này còn chưa làm.

Ăn cơm xong, song phương lẫn nhau lưu số điện thoại, Hoàng Minh nhớ tới trước đó nẫu thân nói qua vì mở tiệm theo tam bá phụ nhà nào không thoải mái sự tình, nghĩ thăm người một nhà làm dĩ hòa vi quý, đã đến trong thành phố, thì xách chút lễ vật đi tam bá phụ nhà đi một chuyến.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: : Đừng nên xem thường người nghèo yếu

Hoàng Minh tam bá phụ tên là Hoàng Phúc Quý, năm nay cũng 40 mấy, là cái cao trung giáo viên, thuộc về quốc gia nhân viên công vụ, trong nhà hơi có chút tư sản, ở tại Tuyền Thành lộng lẫy tiểu khu.

Lộng lẫy tiểu khu cũng coi là Tuyền Thành Hoàng Kim khu vực, giá phòng một mét vuông tại 15 ngàn hai bên, có thể mua được dạng này nhà, Hoàng Phúc Quý gia cảnh tự nhiên không phải Hoàng Minh nhà bọn hắn có thể so sánh.

Bởi vì cái gọi là vật hợp theo loài, Nhân dĩ Quần Phẫn, kẻ có tiền tự nhiên xem thường người nghèo, không nguyện ý cùng người nghèo làm bạn, Hoàng Minh cái này Tam bá nẫu cũng là điển hình dạng này người, lúc trước Hoàng cha bởi vì muốn mở tiệm mặt vấn đề đi tìm bọn họ nhà vay tiền, cái kia Tam bá nẫu chẳng những không nguyện ý, còn khịt mũi coi thường, xem thường Hoàng Minh người một nhà, cho rằng Hoàng Minh nhà cùng bọn hắn nhà lui tới là trào cao bọn họ, muốn chiếm bọn họ tiện nghi.

Đối với những thứ này Hoàng Minh tự nhiên nổi nóng, nhưng là dù sao cũng là người một nhà, tương hận nhất tiểu mẫn ân cừ, hướng chỉ trong ấn tượng tam bá phụ người này còn cũng không tệ lắm, chỉ là có chút bị vợ ăn hiếp, trần không được Tam bá nẫu a.

Lúc này Hoàng Minh dẫn theo lễ vật đi vào cửa tiểu khu, hắn bấm Hoàng Phúc Quý điện thoại, đầu bên kia điện thoại truyền đến Hoàng Phúc Quý thanh âm : "Uy, ai vậy?"

Hoàng Minh nói : "Tam bá phụ, là ta, Hoàng Minh, bây giờ đang ở trong thành phố, muốn đi xem ngài, ngài có ở nhà không?"

Vừa nghe đến là Hoàng Minh, Hoàng Phúc Quý thật bất ngờ, vừa cười vừa nói : "A, nguyên lai là Tiểu Minh a, ta ở nhà, người hiện tại ở đâu đâu? Tam bá phụ cái này lái xe đi tiếp người."

Hoàng Minh nói : "Không dùng, ta đã đến cửa tiểu khu, chỉ là bảo an không cho vào."

"Tốt, Tiểu Minh, bọn người năm phút đồng hồ, ta lập tức tới ngay."

Qua 5 sáu phút, Hoàng Phúc Quý đi tới, Hoàng Minh nhìn thấy sau vội vàng lên tiếng kêu gọi : "Tam bá phụ, ta tại cái này!"

Hoàng Phúc Quý thân thể có cao hay không, mang theo một bộ mi mắt, nhả nhặn, cười ha hả nghênh tới, nói ra : "Tiểu Minh a, người nói người đến cũng

không nói trước lên tiếng kêu gọi, tam bá phụ để cho người bá mẫu chuẩn bị điểm thức ăn ngon."

Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Tam bá phụ không chỉ phí tâm, ta cái này vừa bằng hữu tại khách sạn ăn rồi, thừa dịp có thời gian, tới xem một chút tam bá phụ." Nói Hoàng Minh xuất ra một cái túi, bên trong chứa mười đầu Trung Hoa, chừng một ngàn khối tiền một đầu, Hoàng Minh tổng cộng hoa 10 ngàn khối tiền, như thế làm cũng chủ yếu là muốn làm dịu hai nhà ở giữa mâu thuẫn.

Hoàng Phúc Quý thấy thế, sắc mặt nhất thời biến đổi, nói : "Tiểu Minh a, người nói người chỗ nào mua như thế quý khối, đi, tam bá phụ cùng người thôi lui, quá chà đạp tiền, người cái này vừa tốt nghiệp kiếm tiền không dễ dàng."

Hoàng Minh vui mừng cười cười, nói : "Tam bá phụ, cái này là vừa vận theo bằng hữu tụ hội, bằng hữu đưa, ta cái này không phải cũng không thể nào hút thuốc, cho nên lấy tới hiếu kính ngài lão nhân gia."

Nghe vậy, Hoàng Phúc Quý sững sờ, bán tín bán nghi nói : "Thật? Người từ đâu tới như thế phú quý bằng hữu, xuất thủ lớn như vậy rồi phương, một chút cũng là hơn 10 ngàn."

Hai người cũng không hề xoắn xuýt tại việc này, Hoàng Phúc Quý cao hứng mang theo Hoàng Minh hướng trong nhà đi, trên đường Hoàng Phúc Quý hơi có vẻ xấu hổ nói ra : "Tiểu Minh a, bá phụ người người kia người cũng biết, thời gian trước còn theo trong nhà người nào điểm mâu thuẫn, đợi chút nữa nếu là nói cái gì không xuôi tai lời nói, người có thể ngàn vạn đừng để trong lòng, người bá mẫu a cũng là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ."

Hoàng Minh vội vàng gạt đầu, nói : "Ta hiểu rõ!"

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Phúc Quý liền mang theo Hoàng Minh đi vào trong nhà hán, đó là cái đôi tiểu nhị tầng, sửa sang cũng tương đương khí phái, Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Bá phụ, ngài cái này sửa sang thật đúng là khí phái a, tốn không ít tiền a?"

Hoàng Phúc Quý trên mặt lược mang theo mấy phần đắc ý, nói : "Tặng thêm sửa sang đại khái hoa hơn 4 triệu hai bên, Tiểu Minh a, phòng này lớn, mình gia hai rất lâu không gặp, người nhưng phải nhiều ở vài ngày, chúng ta thật tốt tâm sự, Ha-Ha "

Hoàng Minh cười cười, nói : "Còn nhớ rõ ta khi còn bé thích nhất hướng bá phụ trong nhà chạy "

Hoàng Phúc Quý nói ra : "Xú tiểu tử, tính người còn có chút lương tâm, chưa quên cừu cừu năm đó như vậy thương người, Ha-Ha "

Hai người trong phòng khách trò chuyện sẽ, lúc này theo trong phòng ngủ đi tới một cái trung niên phụ nữ, hình dạng chanh chua, nằng trên dưới dò xét hội Hoàng Minh sau, lãnh đạm nói ra : "Ai u, cái này không phải năm ngoái tới nhà đòi nợ Tứ Đệ nhà đại học sinh sao? Thế nào chạy đến nhà chúng ta đến, không phải đại không muốn đến tiền, tiểu cũng xuất mã a?"

Nghe vậy, Hoàng Minh khó chịu trong lòng, có điều nhìn lấy tam bá phụ một mặt khó xử sắc mặt, ngay sau đó cũng không nói cái gì, nói : "Tam bá mẫu, đã lâu không gặp, ngài vẫn là như trước kia một dạng, một điểm không thay đổi."

Tam bá mẫu luôn luôn chanh chua, trong nhà có tiền sau càng là xem thường Hoàng Minh nhà cái này nghèo thân thích, hận không thể xem như không biết đường người, ngay sau đó nhìn thấy Hoàng Minh tới còn tưởng rằng lại là đến vay tiền, thân nhiên nói : "Không hổ là đại học sinh, nhận qua văn hóa giáo dục, theo cái kia phụ mẫu là không giống nhau."

Cái này trong lời nói có hàm ý, rất rõ ràng vũ nhục cha mẹ mình, Hoàng Minh ngay sau đó hàm răng cắn đến "Khanh khách" rung động, Hoàng Phúc Quý thấy thế, cuống quýt đưa ra khối, vừa cười vừa nói : "Cái này là Tiểu Minh mang đến hiếu kính ta, làm sao, hải tử lớn lên, có tiền đồ."

Bá mẫu sững sờ, liếc mắt liền nhìn ra là hơn một ngàn một đầu Đại Trung Hoa, ngay sau đó chanh chua quát : "Ái chà chà, không hổ là đại học sinh, so phụ mẫu là mạnh hơn một chút, đòi nợ tới thiếu còn hiểu đến tặng lễ, không giống cái kia hai lão gia hòa, tưởng rằng thân thích liền có thể dính vào chúng ta, hừ, đám khối này như thế quý, Tiểu Minh, người từ đâu tới tiền, không phải là giả a? Cảm thuốc giả đến độc hại người tam bá phụ."

Hoàng Phúc Quý nghe xong thì buồn bực, phần nộ quát : "Đầy đủ, ngay trước vẫn bối mặt người còn có chút trường bối bộ đáng không? Tiểu Minh hào tâm đến xem ta, người thì như thế đối đãi hân?"

Bá mẫu gặp Hoàng Phúc Quý vậy mà vì như thế cái nghèo hèn tiểu tử đối với mình rống, ngay sau đó vung lên giọng đến, nói : "Được a Hoàng Phúc Quý, người năng lực a? Người cái kia nghèo hèn đệ đệ cho nhà chúng ta mang đến nhiều đại phiền toái, hân đi theo người đến gần còn không phải nhìn người có tiền, muốn theo trong tay người gõ mấy bút, người nói người có phải hay không gốc a? Người đưa mấy đầu thuốc giả người thì cao hứng quên lão bà a?"

"Năm đó nếu không phải Tiểu Minh ba hân lấy công cung cấp ta sách, người cho rằng ta có thể có cái này bát sắt sao? Chi ân không báo đáp đàn bà thú." Hoàng Phúc Quý mặt đen đến không thể lại hắc.

Bá mẫu hỏa khí lập tức liền lên đến, ngay sau đó khóc sụt sụt nháo, còn cầm đồ, vật nện Hoàng Minh : "Đó là lão gia hòa kia chính mình không có bản sự, không có năng lực người liền nên đi làm thuê cung cấp có bản lĩnh người đến trường, thế nào đâu? Lúc này thiên kinh địa nghĩa, hiện tại người có tiền, hân coi là đây đều là hân sao? Vừa lên đến thì mượn 10 ngàn, nay

Thiên mượn 10 ngàn? Ngày mai là không phải mượn 100 ngàn, coi là dính vào người giàu có đúng không? Ta liền muốn để con của bọn họ nhìn xem, cha mẹ của hân là cái gì dạng sắc mặt."

Nghe vậy, Hoàng Minh tâm lý tức giận không thôi, chỉ cảm thấy một con lừa giận tự tâm bên trong bay lên, nếu không phải tam bá phụ ở đây, hẳn tin tưởng mình không có nắm chắc chính mình có thể nhịn được, nghĩ đến phụ mẫu năm đó đến vay tiền, nhất định bị nhục nhã đến quá sức.

Hắn thân nhiên nói : "Bá mẫu, nói cho người một câu, đừng nên xem thường người nghèo yếu!"

"Ái chà chà, không hổ là đại học sinh, cái này cái miệng nhỏ nhắn a, còn thật lợi hại." Bá mẫu đầy vẻ khinh bỉ, khinh thường nói nói, " vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo, đừng tưởng rằng cầm mấy đầu thuốc giả liền có thể lừa gạt 10, 20 ngàn khối tiền, ta cho người biết, không có khả năng!"

Hoàng Minh tâm lý chua chua, phụ mẫu như thế trung thực bán phận nông dân, cũng không thể nào lại như vậy nói chuyện, năm đó đến vay tiền, thật không biết nhận như thế nào vũ nhục, vốn là muốn lấy chân thành đối người, lấy thiện tâm đối xử mọi người, đến làm dịu hai nhà ở giữa mâu thuẫn, bây giờ xem ra, tất cả đều là trò cười!

Hắn tự giễu cười cười, xoay người đối với Hoàng Phúc Quý chân thành cười cười, gật đầu nói : "Bá phụ, ta đột nhiên nhớ tới ta bằng hữu kia tìm ta còn có một số việc, ta trước hết cáo từ, có thời gian lại đến nhìn ngài, ta đi."

Nói xong, hắn cũng không quay đầu lại đẩy cửa đi ra ngoài, phía sau còn nghe được bá mẫu chanh chua thanh âm : "Cút đi, sớm một chút lăn tót, khác một mực nhớ nhà chúng ta, đừng nghĩ đến nhà chúng ta lừa gạt tiền, tiểu tử nghèo!"

Có câu nói rất hay, giàu không chấm nghèo, nghèo không trào giàu, Hoàng Minh bất đắc dĩ lắc đầu, mặc cho Hoàng Phúc Quý tại phía sau một mực gọi hắn, hắn đều cũng không quay đầu lại rời đi.

Hoàng Minh sau khi đi, Hoàng Phúc Quý phần nộ nhìn chăm chăm bá mẫu, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra : "Cái này tốt, người hài lòng, Tiểu Minh thật vất vả đến một chuyến, người liền không thể nói ít một hai câu, phải như thế vênh váo tự đắc, để tất cả mọi người không thoải mái, người vui vẻ?"

Bá mẫu Lưu Tú Trân hét to : "Tốt, Hoàng Phúc Quý, người học được bản sự a, cũng dám đối với ta rống, thế nào có phải hay không còn muốn động thủ đánh ta a? Người đánh a, người đánh a!"

"Người" Hoàng Phúc Quý tức giận đến đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, phần nộ nói, " người không phải liền là nhìn nhà chúng ta có tiền, xem thường những cái kia nghèo thân thích, ta cho người biết, người lúc này tiểu nhân đắc chí, người ta Tiểu Minh những thứ này khối đều là bằng hữu đưa, lập tức có thể đưa hơn 10 ngàn khối bằng hữu khẳng định không phải người bình thường, người nói người a "

"Hừ, không phải liền là một đồng thuốc giả sao? Có cái gì không nổi." Lưu Tú Trân nói đoạt lấy Hoàng Phúc Quý trong tay khối, tam hạ lưỡng hạ thì mở ra, nửa ngày, nàng mi mắt sáng lên, áp ứng nói, " không có khả năng a, vậy mà đều là thật, tên tiểu tử nghèo kia từ đâu tới tiền mua như thế quý khối, sẽ không thật sự là cái gì đại nhân vật đưa a?"

"Hừ!" Hoàng Phúc Quý tức giận đến ở ngực rất nhỏ chấp trùng, có điều nhìn lấy cái này buru hân lão bà cũng không dám bảo nổi, từ tốn nói, "Cái này biết a? Có thể đưa như thế quý giá lễ, nhất định là cái có thân phận nhân vật, không chừng còn có thể sắp bắt đầu ưu tú nhân viên công vụ bình chọn giúp ta một tay, như thế rất tốt, bị người làm hừ."

"Sao thế nào khả năng" nghe được cái này Lưu Tú Trân có điểm tâm hừ, áp ứng nói nói, " tên tiểu tử nghèo kia có thể nhận biết cái gì người a, ta nói cho người, ta thì xem thường cái kia nghèo hèn toàn gia."

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: : Hằng Nga ăn vụng

Lúc này Hoàng Minh đã trở lại khách sạn, trong lòng của hắn mới như, xã hội này quả nhiên là tàn khốc, có tiền xem thường không có tiền, có quyền ức hiếp không có quyền.

Phụ mẫu đều là trung thực nông dân, bởi vì không có quyền, bởi vậy bị thành quản thậm chí sờ cảnh sát người ức hiếp, bởi vì không có tiền, bị có tiền thân thích xem thường, vũ nhục.

Hoàng Minh cảm thấy mình rất lợi hại uất ức, tâm lý âm thầm thề, nhất định sẽ không để cho phụ mẫu lại thụ đến bất kỳ vũ nhục, hắn thề nhất định phải làm cho chính mình cường đại lên, chỉ có chính mình càng thêm cường đại, mới có thể tốt hơn bảo hộ người nhà, bảo vệ mình quan tâm người.

Ngồi tại khách sạn trong phòng khách, Hoàng Minh điện thoại di động đột nhiên nhớ tới, mở ra xem, ta đi, lại là Ngô Cương phát tới nói chuyện riêng, nhìn lấy hắn phát tin tức, Hoàng Minh nghe vị này giống như không đúng lắm.

"Thiên Đạo đại nhân, ta là Ngô Cương, thoát khỏi ngài một việc, qua mấy ngày Trung Thu Tiết liền muốn đến, Hằng Nga liền muốn hạ phàm, ta biết Thiên Đạo đại nhân ngài pháp thuật cao cường, hi vọng ngài có rảnh chiếu cố nhiều hơn Hằng Nga, tại hạ tự nhiên vô cùng cảm kích."

Nhìn đến nơi này, Hoàng Minh đầy mặt tối sầm, thế gian nữ như thế nhiều, ta nào biết được cái nào là Hằng Nga, lại nói dù cho lão tử biết cái nào mỹ nữ là Hằng Nga, nhốt người Ngô Cương điều sự a? Người Hằng Nga Tiên Từ hạ phàm là muốn giúp một mực đang nhân gian luân hồi chuyển thế Hậu Nghệ vượt qua nan quan, sớm ngày tấn thăng Tiên Ban.

Chẳng lẽ? Chẳng lẽ Hằng Nga theo Ngô Cương có một chân? Đây cũng không phải là việc nhỏ, Hoàng Minh phảng phất người được mờ ám

Cười cười, Hoàng Minh trả lời : "Cái này nhân gian phàm nhân vô số, cái này Hằng Nga hạ phàm cho dù là bốn tọa cũng không nhận ra cái nào là Hằng Nga a, sao là chiếu cố đâu?"

"Hằng Nga Tiên Từ, ngực nàng có một chỗ bớt, bớt là con bướm hình, từ sắc, rất tốt phân biệt, Hằng Nga Tiên Từ hạ phàm cho dù dung mạo sẽ có cái biến, nhưng là cái này bớt chắc chắn sẽ không biến."

"Ta đi, giây về a!" Hoàng Minh nhìn lấy Ngô Cương hồi phục trên trán không khỏi có ba cái quạ đen bay qua, tâm lý một vạn con Dương Đà bước qua, "Cái này bộ ngực bớt người cũng biết? Xem ra thật sự là có một chân a! Ai, hảo nữ bù không được lại nam mại a! Đáng thương Hậu Nghệ còn tại nhân gian chịu khổ gặp nạn."

Cuối cùng nhất Hoàng Minh đáp ứng Ngô Cương thỉnh cầu, bày tỏ nếu có duyên đụng tới Hằng Nga, nhất định sẽ chiếu cố nhiều hơn, gấp đồ nhi Ngô Không ảnh chân dung một mực là màu xám, Hoàng Minh miệng bên trong bĩu trách móc một tiếng : "Cái này Ngô Không cũng không biết làm gì đi."

"Thiên Thiên Đạo đại nhân" lúc này Chung Quỷ phát nói chuyện riêng, xem ra giống như có chuyện gì không có ý tứ mở miệng

"Chung Quỷ, tìm bốn tọa có chuyện gì a?" Hoàng Minh trả lời.

"Gần nhất Tiểu Tiên vợ vẫn muốn chiếc xe thể thao, Tiểu Tiên nhìn Thiên Đạo đại nhân ngài kệ hàng bên trên có chiếc xe thể thao, không biết bán hay không cho Tiểu Tiên, chỉ là cái này công đức khảo hạch lập tức tới, Tiểu Tiên tiền tệ khan hiếm, không biết có thể hay không "

"Móa, không có tiền còn dám tới, thần tiên cũng học được ký số a" Hoàng Minh không còn gì để nói, cái này Chung Quỷ hình dáng cao lớn thô kệch, khuôn mặt xấu xí thô cuồng, không nghĩ tới là cái bị vợ ăn hiếp, ngay sau đó hồi phục nói, " bốn tọa

Cũng không phải cứng nhắc người, đã Chung Quỷ người có chỗ khó, bốn tọa tự nhiên hỗ trợ, như vậy đi, một vật đổi một vật, người cái kia có cái gì có thể dùng để trao đổi."

Chung Quỷ vốn là mặt đen trong nháy mắt càng thêm đen, phát mấy cái vẻ mặt bối rối, nói : "Không đối gat Thiên Đạo đại nhân, Tiểu Tiên tất cả tích súc đều ở bên trong người nào có, Tiểu Tiên trong tay thì có bắt yêu một ít gì đó, tí như khu quỷ phù, diệt sát phù các loại "

"Ta đi, không sợ thần tiên nghèo, liền sợ thần tiên bị vợ ăn hiếp." Hoàng Minh bắt đầu lắc đầu, cho Chung Quỷ phát cái xe đua biểu lộ, "Vậy liền khu quỷ phù đi!"

Tiên Giới, Chung Quỷ hưng phấn nhảy dựng lên, nhìn trước mắt Mui trần tao màu đỏ mờ bóng xe, trong đầu méo mó lấy buổi tối theo lão bà từ xe - Chấn tràng cảnh, trong nháy mắt hưng phấn trái tim nhỏ bịch bịch cuồng loạn, lập tức cho Hoàng Minh phát tám hiện thân phù.

"Thiên Đạo đại ân, Chung Quỷ suốt đời khó quên, ngày sau có cái gì cần ta Chung Quỷ địa phương, Tiểu Tiên ỏn thỏa thịt nát xương tan, không chối từ!"

Nhìn lấy cái này Chung Quỷ hồi phục, Hoàng Minh lắc đầu, cái này mua bán thua thiệt a, 5000 tiên tệ thì đổi tám phá khu quỷ phù, cũng không biết có cái gì dùng, lăm bầm điểm tiếp nhận, trong nháy mắt một đạo mắt thường không thể gặp bạch quang theo điện thoại di động bắn ra, một trương cổ lão phù văn liền xuất hiện tại Hoàng Minh trong tay, phía trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết ba chữ, dù sao Hoàng Minh không biết, đoán chừng thì viết khu quỷ phù a?

Đem cái kia phù văn thu lại, Hoàng Minh vừa muốn đi rửa mặt, lúc này tiếng đập cửa truyền đến, nguyên lai là Thạch Đạt Nghĩa đưa đi La Viêm qua tìm đến mình.

Thạch Đạt Nghĩa vừa cười vừa nói : "Hoàng lão đệ, quấy rầy, ta có thể đi vào ngồi một chút sao?"

Hoàng Minh cười gật gật đầu, nói : "Đương nhiên có thể, mời đến."

Hai người ngồi vào phòng khách sau, Thạch Đạt Nghĩa xấu hổ nói ra : "Như thế khuya còn đến quấy rầy Hoàng lão đệ, thật sự là bản khoản, chỉ là có chuyện chỉ sợ chỉ có thể lão đệ người khả năng giúp đỡ lão ca bạn bậu."

Hoàng Minh nói : "Có cái gì sự tình, Thạch huynh cứ nói đừng ngại."

"Tốt, cái kia lão ca thì không khách khí với người." Thạch Đạt Nghĩa cũng rất sáng khoái , nói, "Là như thế này "

Nguyên lai Thạch Đạt Nghĩa tại xa xôi vùng ngoại thành có tòa cổ trạch, kiểu Trung Quốc đại hộ nhân gia đình viện bộ dáng, bây giờ dạng này tòa nhà là

càng ngày càng ít, chỉ là tòa nhà này cổ quái rất lợi hại, nguyên bản Thạch Đạt Nghĩa một nhà đầu ở ở bên trong, cũng không biết thời điểm nào bắt đầu, mỗi lúc trời tối lão bà hán Trương Kỳ đều biết rất là kỳ lạ nghe được nữ nhân cùng tiểu hài tử thanh âm, cuối cùng nhất thậm chí có thể rõ ràng cảm giác được lúc đang ngủ đợi thân thể của mình bị người giam lên, quả thực là rất cổ quái.

Thạch Đạt Nghĩa tự nhiên mới không ít giang hồ thuật sĩ về đến trong nhà cách làm, chỉ là chẳng có tác dụng gì có, rơi vào đường cùng Thạch Đạt Nghĩa một nhà liền dời xa cổ trạch, từ đó sau này Trương Kỳ thì sinh lúc trước cái kia quái bệnh, còn tốt gặp được Hoàng Minh trị liệu tốt.

Vốn là dạng này cũng coi là sự việc giải quyết, nhưng là Thạch Đạt Nghĩa dù sao cũng là quan trường nhân sĩ, phòng này còn tại chính mình danh nghĩa, hán lo lắng vạn nhất ngày nào lại phát sinh cái gì chuyện ly kỳ, nghĩ trước nghĩ sau, lúc này mới tìm đến Hoàng Minh.

"Cái kia tòa nhà nháo quỷ?" Hoàng Minh cả kinh nói, tuy nhiên nói như vậy lấy, nhưng hán

Tâm lý lại xem thường, hán vẫn như cũ không tin xã hội này có quỷ quái tồn tại, cho dù hán thấy tận mắt linh hồn.

"Đúng vậy a, tòa nhà này rất cổ quái, ta biết lão đệ ngươi là kỳ nhân, không biết có cái gì xử lý pháp có thể giải quyết ta sau chú ý chi lo." Thạch Đạt Nghĩa nói.

"Thạch huynh lo lắng là tòa nhà này tên treo ở người danh nghĩa, sợ ngày nào cổ quái tìm tới cửa, đúng không?" Hoàng Minh gặp Thạch Đạt Nghĩa gật đầu ngầm thừa nhận, nói tiếp, "Đã như vậy, không bằng Thạch huynh đem tòa nhà bán cho ta, không biết có được không?"

"Điều này sao thành" nghe vậy, Thạch Đạt Nghĩa trực tiếp đứng lên, đây không phải hại huynh đệ mình sao? Hán tuyệt đối không thể đáp ứng, chỉ là tại Hoàng Minh một lại kiên trì hạ, Thạch Đạt Nghĩa bày tỏ, "Như vậy đi? Đã lão đệ ngươi không quan tâm, tòa nhà này ta tặng cho ngươi, có thể thực hiện?"

Hoàng Minh lúc này đáp ứng, đây chính là cổ trạch tử a, kiểu Trung Quốc căn phòng cũ, cả nước hiện có đều thành danh lam thắng cảnh, cái này giá trị không thể đo lường.

Tất cả đều vui vẻ, có điều Thạch Đạt Nghĩa vẫn như cũ rầu rĩ nói : "Lão đệ coi là thật muốn tòa nhà này? Ta cũng không thể hại lão đệ ngươi."

"Thạch huynh chuyện này, lớn như vậy rồi lễ, ta thật sự là thụ sủng nhược kinh a, ta cái này không có nhiều tiền, Hoàng Thiên ta thì cho Thạch huynh ngươi chuyển 20 triệu."

Nghe vậy, Thạch Đạt Nghĩa lập tức tức giận, rống to : "Huynh đệ, ngươi đây là không bắt ta Thạch mỗ người làm bằng hữu, xem thường ta Thạch mỗ người a!"

Hoàng Minh xấu hổ giải thích nửa ngày, lại từ chối đi xuống thì lộ ra dối trá, ngay sau đó liền đồng ý, một chỗ kiểu Trung Quốc cổ trạch, không tốn nửa xu cứ như vậy tới tay!

Nháo quỷ? Lão tử cũng không tin cái này tà! Nếu là thật có quỷ, nữ bắt lại, gian!

Theo sau Thạch Đạt Nghĩa lại cùng Hoàng Minh cho tới Tuyên Thành bình chọn một ưu tú nhân viên công vụ sự việc, lần này ưu tú nhân viên công vụ so sánh đặc thù, trong tình mệnh lệnh thông báo, nhất định phải đang giáo sư trong lĩnh vực tuyển bạt, lấy được chọn người không khỏi có thể bình chọn vì ưu tú nhân viên công vụ, càng có thể trở thành đặc cấp giáo viên, tiền lương lật gấp năm lần, đãi ngộ theo ưu, đồng thời cần muốn đi theo trong tình một cái hạng mục lớn, từ đó có thể thu lợi phỏng đoán cần thận 5 triệu!

Thạch Đạt Nghĩa cười nói : "Vốn là loại này hạt vừng lớn nhỏ sự tình không cần ta hao tâm tốn trí, chỉ là trong tình như thế coi trọng, không có cách nào ta cũng vui quên trời đất, đúng, lão đệ, ngươi có người hay không là làm giáo viên cái nghề này, muốn hay không lão ca ta "

Nghe vậy, Hoàng Minh ngược lại là tâm động, như thế tốt đãi ngộ, người khác nện vỡ đầu đều muốn đoạt, không nghĩ tới Thạch Đạt Nghĩa nhân tình này vậy mà bán cho mình.

Ong ong ong

Lúc này điện thoại vang lên, kết nối sau đầu bên kia điện thoại truyền đến tam bá phụ Hoàng Phúc Quý thanh âm : "Tiểu Minh a, tam bá phụ có lỗi với ngươi, ngươi cái kia bá mẫu thật không phải thứ gì, ngươi đừng để trong lòng, bá phụ là cái gì dạng người, ngươi hán là biết."

Hoàng Minh nhìn khỏi Thạch Đạt Nghĩa, xấu hổ cười cười, nói : "Tam bá phụ khách khí, như thế nào đi nữa ta đều là ngài vãn bối, ngài vĩnh viễn là bá phụ ta a! Ta thế nào khả năng cùng ngươi tức giận."

Hoàng Phúc Quý nói : "Tiểu Minh a, ngươi ở đâu, ta bây giờ đi qua tìm ngươi!"

Chương 61: : Phá của đàn bà

Hoàng Phúc Quý đến từ sau nhìn thấy có một người xa lạ tại, hỏi thăm : "Tiểu Minh, vị này là?"

Hoàng Minh liền giới thiệu Thạch Đạt Nghĩa, lại hướng Thạch Đạt Nghĩa giới thiệu Hoàng Phúc Quý, khi hắn nâng lên Thạch Đạt Nghĩa tên lúc, Hoàng Phúc Quý bị kinh ngạc, nói : "Chẳng lẽ ngài là Thạch thị trưởng?"

Thạch Đạt Nghĩa mỉm cười, nói : "Chính là bí nhân!"

Hoàng Phúc Quý tâm lý nhảy một cái, kích động đến không được, không nghĩ tới Hoàng Minh vậy mà nhận biết Thị Trưởng, lại liên tưởng lên trước đó Hoàng Minh nói khó là bằng hữu đưa, chẳng lẽ bằng hữu này cũng là trước mắt Thạch thị trưởng? Nghĩ đến cái này Hoàng Phúc Quý nhất thời không thể bình tĩnh.

Hoàng Phúc Quý tâm tình kích động, trước mắt nam tử có thể Thị trưởng thành phố a, lần này ưu tú nhân viên công vụ bình chọn người cầm đầu, dặm chân một cái toàn bộ Tuyền Thành đều biết động đất nhân vật, không nghĩ tới Hoàng Minh cái gọi là bằng hữu lại là hắn.

"Nguyên lai là Thạch thị trưởng, cửu ngưỡng đại danh, không nghĩ tới tại trường hợp này nhìn thấy ngài, thật sự là vinh hạnh a." Hoàng Phúc Quý vừa cười vừa nói.

"Đâu có đâu có, Hoàng tiên sinh thân thể vì nhân dân giáo sư, vì tổ quốc bồi dưỡng nhân tài trụ cột, Thạch mỗ mới bội phục a." Thạch Đạt Nghĩa nói quan trường lời nói, vừa nhìn Hoàng Minh ánh mắt, lão hồ ly này mới từ Hoàng Minh trong điện thoại giống như nghe ra hai người có chút mâu thuẫn.

Hoàng Minh cười cười, còn chưa nói cái gì, Hoàng Phúc Quý lại xấu hổ cười một tiếng, nói : "Thạch thị trưởng khách khí, ta đây cũng là kiếm miếng cơm ăn, bản chức công tác, bản chức công tác, Ha-Ha..."

Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Thời gian cũng không còn sớm, tất cả mọi người đói a? Ta gọi gọi món ăn, mọi người cùng nhau ăn chút ăn khuya." Nói hắn gọi điện thoại gọi cái thức ăn ngoài, chỉ chốc lát sau khách sạn liền đem thịt rượu đưa ra.

Thạch Đạt Nghĩa cười nói : "Hoàng lão đệ, vậy ta thì không khách khí, Ha-Ha..."

Hoàng Phúc Quý tâm lý tắc tắc lấy làm kỳ lạ, hoàn toàn không nghĩ tới Hoàng Minh vậy mà có thể nhận biết đại nhân vật như vậy, đồng thời hắn cũng vì chính mình cảm thấy may mắn, còn tốt chính mình không để ý lão bà ngăn cản đến tìm Hoàng Minh, không phải vậy thế nào có thể gặp như thế ngàn năm một thuở cơ hội đâu? Lần này ưu tú nhân viên công vụ bình chọn nói không đã có hi vọng.

Trên bàn rượu Hoàng Phúc Quý vô cùng ân cần, liên tiếp theo Thạch Đạt Nghĩa mời rượu, Hoàng Minh cũng bồi mấy chén sau nói ra : "Thạch huynh, trước đó giống như nghe người nói lên thị chúng ta ưu tú nhân viên công vụ bình chọn sự việc."

Nghe vậy, Hoàng Phúc Quý mở to mắt chừ, tâm lý kích động, nghĩ đến rốt cục đi đến quỹ đạo, bằng hắn thực lực tăng thêm mấy năm này công hiến, thực hoàn toàn có năng lực bình chọn bên trên, chỉ là bây giờ xã hội này cái gì đồ, vật đều là dự định, dù cho người có thực lực, không có nhân mạch, đó cũng là không tốt.

Nhưng là bây giờ có Thạch thị trưởng cấp độ này quan hệ, Hoàng Phúc Quý khẳng định cũng có thể xâm nhập dự định mấy người chọn bên trong, đến lúc đó bằng chính mình thực lực nói chuyện, lấy hắn thực lực, bình chọn phía trên căn bản không phải vấn đề, Hoàng Minh đây cũng chỉ là thuận nước đẩy thuyền a.

Thạch Đạt Nghĩa ngẫm hiểu, vừa cười vừa nói : "

lão đệ người yên tâm, đến lúc đó người một câu, ta cam đoan Hoàng tiên sinh nhất định có thể nhận công bình đãi ngộ, Ha-Ha..."

"Đa tạ Thạch thị trưởng!"

Hoàng Phúc Quý kích động đứng dậy mời rượu, ba người cười ha ha, một trận tửu xuống tới, Thạch Đạt Nghĩa được đưa về chính mình phòng, Hoàng Phúc Quý cũng đã có 5 phần say T, hắn đứng dậy đối Hoàng Minh nói : "Tiểu Minh a, người yên tâm, ta nhất định khiến người bá mẩu tự mình qua đến cấp người chịu nhận lỗi, ta vẫn phải để cho nàng đi cho cha mẹ người chịu nhận lỗi."

Hoàng Minh vừa cười vừa nói : "Bá phụ người uống say, ta là văn bối nào có để trưởng bối cho ta chịu nhận lỗi, chỉ cần sau này hai chúng ta nhà ở chung hòa thuận liền tốt."

Hai người ta chê cười lấy, Hoàng Minh liền đem Hoàng Phúc Quý đưa lên s, nhìn lấy bá phụ an toàn rồi đi, hắn lúc này mới lên lầu nghỉ ngơi, tâm lý vẫn muốn nhào quỹ tòa nhà sự việc.

Lại nói cái này Hoàng Phúc Quý vừa về đến nhà, Lưu Tú Trân thì rống to : "Người từ lão đầu này, thế nào lấy, có bản lĩnh ra ngoài liền không có bản sự

không trở lại a? Trả lại cho ta uống cái say khướt, về nhà lôi kéo khuôn mặt, cho ai nhìn a?"

Hoàng Phúc Quý đặt mông ngồi vào trên ghế sa lon, tròng điệp hừ một câu, thờ dài nói : "Đều tại người cái này phá của đàn bà, vốn là tới tay 5 triệu nói không có liền không có, cái này bình chọn không lên ưu tú nhân viên công vụ, người nói ta lôi kéo khuôn mặt cho ai nhìn?"

Nghe vậy, Lưu Tú Trân giật nảy cả mình, vội vàng chạy tới, mi mắt tỏa sáng, nói : "Người chết, người nói cái gì lời say, ta thế nào liền để người ném 5 triệu a? Người tranh thủ thời gian cho lão nương nói rõ ràng."

Hoàng Phúc Quý Thấp Lặng lấy khuôn mặt, sắc mặt âm trầm, nói : "Còn không phải là bởi vì người cái này phá của đàn bà, mắt chó coi thường người khác, người đoán ta vừa đi tìm Tiểu Minh gặp người nào? Thạch thị trường a, thị chúng ta Thị Trường, lần này ưu tú nhân viên công vụ chủ yếu ban giám khảo một trong, cái này xong, đem Tiểu Minh cho đặc tội, người nói cái này Thạch thị trường có thể cho ta cơ hội lần này sao?"

Lưu Tú Trân hoàn toàn sững sốt, ngồi yên nửa ngày, hai mắt không ánh sáng, hồi lâu mới nói : "Không có khả năng a, cái này vừa mới tốt nghiệp tiểu tử nghèo thế nào khả năng nhận biết Thị Trường? Người chết, người có phải hay không say hồ đồ."

Hoàng Phúc Quý một mặt thương tiếc dạng, nói : "Tiểu Minh bá cái thần y vi sư, Thị Trường phu nhân bệnh đều phải xin hẩn trị, người khác không trị được, người nói ta có thể nhìn lầm sao? Như vậy lớn như thế người sống, người nói người cái này phá của đàn bà, ta 5 triệu a."

"Cái này. . . Điều này sao khả năng.." Lưu Tú Trân triệt để ngốc, lúc này nàng hận không thể hung hăng quát chính mình mấy cái miệng rộng, khóc sụt sùi nói, " người cái này chết quý, cũng đừng nói, đau lòng chết ta."

Lưu Tú Trân càng nghĩ càng thịt đau, đột nhiên mở to mắt chửi quát : "Không được, ta phải tìm đệ muội đi, như thế cơ hội tốt tuyệt đối không thể lãng phí, chỉ cần nàng có thể tha thứ ta, Tiểu Minh cái này vẫn bồi kháng định cũng có thể tha thứ ta."

...

Ngày thứ hai, Hoàng Minh sớm thì thu đến thạch

đạt nghĩa đưa tới phòng ốc thủ tục chuyển nhượng còn có tương quan chìa khoá các thứ, khi hẩn cầm chìa khoá trầm tư thời điểm thì tiếp vào lão mục điện thoại, đầu bên kia điện thoại Hoàng mẩu bày tỏ tam bá phụ cùng bá mẫu không biết rút cái gì gân, vậy mà mua một đồng lớn thuốc xịn hảo tửu tới chịu nhận lỗi, mà lại thái độ phi thường tốt, theo người một nhà một dạng thân mật, Tam bá mẫu còn liên tục cường điệu nhất định phải làm cho Hoàng Minh không nên trách nằng.

Hoàng Minh cười cười, nói : "Mẹ, dạng này không thật là tốt sao? Vốn chính là người một nhà, liền nên các loại hòa thuận hòa thuận, ngài nói cho Tam bá mẫu, ta là văn bồi nào có sinh trưởng bồi tức giận nói ý, sự tình qua đi liền đi qua, dù sao cũng là người một nhà."

Chuyện này cũng coi như là có một kết thúc, Hoàng Minh ánh chừng trong tay chìa khoá, trầm tư nửa ngày, nhớ tới trước đó trên máy bay nhìn thấy áo trắng linh hồn, không khỏi lẩm bầm nói : "Chẳng lẽ trên đời này thật có quý?"

Muốn đến nơi này, hẩn lấy điện thoại di động ra cho Gia Cát Thanh Vân gọi điện thoại, rồi mới đem trên máy bay tao ngộ cùng nhà ma sự việc nói với hẩn một lần.

Gia Cát Thanh Vân nghe sau rất rõ ràng trầm tư nửa ngày, nói : "Đồ nhi, người quả nhiên là Chân Tiên Thần Mạch, thế mà liên tinh thần quý vật đều có thể nhìn thấy, nếu vì sư không có đoán sai lời nói, cái kia đúng là quý quái."

Hoàng Minh giật nảy cả mình, không khỏi sau lưng có chút lạnh mồ hôi chảy ra, nói : "Sư phụ, trên đời này thật có quý sao?"

Gia Cát Thanh Vân nói : "Vũ trụ mênh mông, không thiếu cái lạ, liền như người loại này Chân Tiên Thần Mạch đều có, tồn tại một số quý quái cũng chẳng có gì lạ, chỉ là loại này quý quái thường nhân nhìn không thấy, chỉ sợ cũng chỉ có người có thể nhìn thấy, coi như vì sư mấy người cùng nhìn không thấy a."

Hoàng Minh cười ha ha, hẩn tự nhiên rõ ràng mình tại sao có thể nhìn thấy những thứ này quý quái, thế gian hết thấy yêu ma quý quái cái nào có thể trốn qua Tề Thiên Đại Thánh Hỏa Nhãn Kim Chử?

Lại cùng sư phụ Gia Cát Thanh Vân trò chuyện sẽ, sư phụ bày tỏ tiếp qua một tuần lễ liền muốn trở lại Tân Thị, để Hoàng Minh đến lúc đó nhất định muốn trở lại Tân Thị, Hoàng Minh tính toán phía dưới thời gian một tuần lễ sau, cũng đừng quan tâm cái gọi là công đức khảo hạch qua sau, không biết đến lúc đó mình còn có không có mệnh trở về rồi.

Cười khổ sẽ, Hoàng Minh lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, ban ngày vội vàng cho phụ mẫu lại cho cái đại hình mặt tiền cửa hàng sự việc sau, lúc chàng vạng tối, hẩn cầm lấy chìa khoá dựa theo Thạch Đạt Nghĩa cho địa chỉ đánh cái sĩ đi qua, hẩn ngược lại muốn xem xem cái gọi là nhà ma đến tột cùng như thế nào.

Chờ xuống xe, hẩn phóng nhãn nhìn một cái, thoáng chốc kinh ngạc đến ngây người.

Lúc vừa vận hoàng hôn, mặt trời lặn phong cao, phóng tầm mắt nhìn tới, người ở đây một ít dấu tích gấp, thậm chí ngay cả công trình kiến trúc đều thừa thốt, cách đó không xa thành linh đứng sừng sững lấy một tòa kiểu Trung Quốc đình viện, đình viện là Tô Châu phong cách, chiếm diện tích cực lớn, chỉ là pha tạp cổ lão vách tường tại trời chiều chiếu xuống lóe ra âm trầm ánh sáng.

Lúc này rõ ràng là cây cỏ mùa sinh trưởng tiết, nhưng mà đình viện phía trước mấy khóa cổ thụ lại trụi lụi, bay xuống lấy vài miếng khô héo lá cây, phảng phất... Bị hút khô Dương khí... Thấy khô!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: : Nháo quỷ tòa nhà

"Phòng này..." Hoàng Minh vậy mà hơi khản trương nhìn trước mắt đình viện, chính mình nói thầm nói, " đây là bao lâu trước lưu lại đồ cổ a?"

Hoàng Minh dừng lại một hồi, đi qua treo vài miếng lá khô cây khô, không, là cổ thụ, đi vào nhà ma trước cổng chính.

Môn, là loại kia cổ lão màu nâu đại mộc môn, chỉ bất quá niên đại xa xưa, nhan sắc đã cơ hồ rút đi, trên cửa chính mấp mô, xác thực rất có nhà ma cảm giác, trên cửa buộc lấy một cái vết rỉ loang lỗ đại khóa sắt, đại khóa sắt nhìn thật lâu chưa từng dùng qua.

Hoàng Minh xuất ra một đồng lớn chia khoá, trong nháy mắt như cả trứng, như thế nhiều chia khoá, đến cùng này chỉ là đại môn a?

Sau đó hắn chỉ có thể bắt đầu lần lượt chia khoá thử qua đi, đợi đến mở đại khóa sắt sau khi, sắc trời mấy cái có lẽ đã toàn bộ tối xuống.

Mang long đông tâm tình, Hoàng Minh dùng lực đẩy một chút cửa phòng.

"Két" một tiếng đại môn mở.

Nắm trong tay lấy một đồng lớn chia khoá, Hoàng Minh hơi cứng ngắc nhìn một chút đứt gãy chốt cửa, trời chiều ánh chiều tà thông qua hắn thân ảnh chiếu xạ vào nhà bên trong, hắn nhìn thấy khắp nơi trên đất bụi tắng cùng cổ lão đèn treo phía trên phủ đầy tơ nhện, đột nhiên một cái mấp mạp chuột già theo Hoàng Minh trước mắt cấp tốc chạy tới, ngược lại hoảng sợ hắn nhảy một cái.

Hoàng Minh xoa đem mồ hôi lạnh, không thể không thừa nhận cái này nhà cũ trần ngập huyền hoặc khó hiểu không khí quỷ quái.

Chậm rãi mở ra tốc độ đi vào nhà, vào nhà trong nháy mắt, đột nhiên một cổ gió mát theo đỉnh đầu hắn từ trên xuống dưới trút xuống đến, cổ này gió thật sự là không giống bình thường âm lãnh, để hắn từ đáy lòng run rẩy, lạnh lòng đều dựng lên.

Có quỷ? !

Hoàng Minh đánh cái run rẩy, hướng đỉnh đầu nhìn lại, đột nhiên, tòa nhà chỗ sâu có một cái màu trắng bóng đáng sợ lóe lên, chờ hắn lại đi nhìn lên đợi, cái kia màu trắng bóng đáng sợ đã không thấy.

Hoa mắt? Hoa mắt!

Hoàng Minh cẩn thận từng li từng tí đi vào tòa nhà, mặt đất phủ lên cổ xưa mộc sàn nhà, đi phát sinh kêu kệt kệt thanh âm, đồ thêm mấy phần cảm giác quỷ dị cảm giác, dọa đến Hoàng Minh một mặt khản trương, thậm chí ngay cả Hỏa Nhân Kim Chử đều quên mở ra.

Trong tay nắm thật chặt điện thoại di động, miệng bên trong lẩm bẩm các lộ thần tiên phù hộ, các lộ thần tiên phù hộ!

"Kêu kệt kêu kệt..."

Tàn phá mộc sàn nhà phát ra thăm thẳm thậm tiếng người âm, đột nhiên "lầm" một tiếng, Hoàng Minh phía sau đại môn quỷ dị bị nhốt.

"Quý a..." Hoàng Minh quát to một tiếng nhảy dựng lên, khản trương quay đầu nhìn lại, đột nhiên...

Một trương tái nhợt mặt áp sát vào chính mình mặt trước mặt, chớp mũi lẫn nhau dán, Hoàng Minh thậm chí có thể cảm giác được theo cái kia tái nhợt trên mặt thở ra âm u hàn khí.

"Cứu mạng a..." Hoàng Minh quả thực giật mình, liều mạng kêu la sau chân, một cái lão đảo ngã cái ngã nhào, chờ hắn định chữ xem xét, lại cái gì đều không có...

"Cái này. . ." Hoàng Minh trực tiếp dọa sợ, nghĩ đến có quỷ là một chuyện, các loại chánh thức đụng tới lại là một chuyện khác.

Bỗng nhiên... Đối diện lại là một trận âm phong, mới vừa vào cửa cái kia cổ lăm cho người rừng mình hàn ý lại xông tới, Hoàng Minh trong lòng càng thêm dâng lên một cỗ mãnh liệt bất an.

Nay trời quá muộn, vẫn là tính toán, trời sáng giữa trưa lại tới đi!

Chỉ là bỗng nhiên Hoàng Minh cảm giác hần đùi phải bị vấp một chút không cách nào động đậy, giống như là bị cái gì người ôm lấy.

Hần chân trái đã bước ra, đùi phải lại thế nào cũng không động đậy, cúi đầu xuống, nhìn về phía đùi phải, lại cái gì cũng không có thấy.

Rõ ràng cái gì đều không có, nhưng chính là bước không ra chân.

Đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến từng tiếng ngọt thanh âm nữ nhân : "Các ngươi đừng làm rộn, hấn nhưng là Chân Tiên Thần Mạch."

Tiểu hài tử thanh âm nói : "Hừ, ai bảo hấn muốn tới cướp đi nhà chúng ta."

"Đây vốn chính là hấn." Cái kia nữ thờ dài một tiếng , nói, "Nhanh đừng làm rộn, đi mau, cẩn thận hấn thu chúng ta."

Rồi mới, Hoàng Minh đùi phải bỗng nhiên buông lỏng, liền có thể động.

"Quý a!" Hoàng Minh quát to một tiếng, nghĩa vô phản cổ chạy ra ngoài đại môn chạy tới, dưới tình thế cấp bách cái này cũ nát đại môn lại thế nào cũng mở không ra.

"Má ơi!" Hoàng Minh hai chân đều có chút như nhũn ra, vừa nghĩ tới Gia Cát Thanh Vân nói trên đời này thật có quý, dọa đến hấn toàn thân hơi hơi phát run, khẩn trương mở ra Hòa Nhân Kim Chữ, hấn sợ nhìn gấp cái gì thiếu cánh tay gãy chân, không có đầu quý trực tiếp hoảng sợ ngất đi.

Bỗng nhiên, hấn cảm thấy bà vai dị thường đau buốt như, giống như có người dẫm lên trên một dạng, cảm giác kia rất rõ ràng, đến cuối cùng nhất thậm chí phát ra xương cốt kêu kệt kệt thanh âm.

Thế nào chuyện? Hoàng Minh mở ra Hòa Nhân Kim Chữ nghiêng đầu sang chỗ khác, bỗng nhiên khóe mắt quét đến đại sảnh tám gương, hấn lòng to lập tức dựng thẳng lên tới.

Trong gương, trên bà vai hấn, một bên một cái, giẫm lên hai cái chân!

Hoàng Minh nhìn ngum nước bọt, chậm rãi ngẩng đầu, bỗng nhiên, trước mắt trên xà nhà xuất hiện một cái áo trắng nữ quý, cổ bị dây thừng treo, cúi thấp đầu, chính trọn to song mắt thấy hấn, tóc dài che khuất nửa bên mặt, lè lưỡi, dữ tợn nhìn lấy Hoàng Minh.

Hoàng Minh trong nháy mắt toàn thân phát lạnh!

Cái kia nữ quý đột nhiên ngẩng đầu lên, trọn trắng mắt, hướng về phía hấn cười, chậm rãi nói : "Phiền phức một a, ngươi tới đây sập làm cái gì mà!"

"Quý a!"

Hoàng Minh quát to một tiếng, hoảng hốt chạy bừa trực tiếp vào trong đầu phóng đi.

Phía sau truyền đến âm thanh tiểu hài tử tiếng kêu thảm thiết, quay đầu lại, cái kia nữ quý tung bay đuổi theo, hô hào : "Làm cái gì mà!" Không sai, là tung bay...

"Làm cái gì đại gia ngươi!" Vẫn là cái Tử Xuyên nữ quý...

Hoàng Minh hoảng hốt chạy bừa, nhanh như chớp chạy, lộn nhào xông vào một cái phòng.

"Các lộ thần tiên phù hộ, các lộ thần tiên phù hộ..." Hoàng Minh ngồi xổm tại cạnh giường, thân thể nhịn không được hơi hơi phát run...

"Cộc cộc cộc..."

Ngoài cửa truyền đến giầy cùng tàn phá sàn nhà bằng gỗ va chạm phát ra âm thanh, Hoàng Minh tâm lý nhịn không được nắc : "Đây không phải quý nha, thế nào còn có bước đi thanh âm, quá tà dị a?"

Hấn chậm rãi hướng sau tới gần, tay hướng về phía sau chộp tới, bỗng nhiên sờ đến một cái mao hồ hồ đồ, vật!

Hoàng Minh tâm lý mạnh mẽ kinh hãi, cái gì đồ chơi?

Xuống chút nữa xóa đi, a, có hai cái lỗ, cái gì đồ, vật? Cả gan lại sờ sờ, cảm giác này giống như... Trong nháy mắt Hoàng Minh toàn bộ sau lưng toàn ẩm ướt.

Khẩn trương quay đầu lại nhìn lại, ta đi!

Cái kia là một người lỗ mũi!

Đội lấy lại tinh thần, có người tại bên tay hấn cười khanh khách, Hoàng Minh phát hiện, tại bên cạnh hấn có cái tiểu hài tử đầu người, chính toét miệng hướng về phía hấn cười, lúc này Hoàng Minh chính một cái tay nắm lấy hấn tóc, một cái tay khác hai cái đầu ngón tay cắm tại đứa trẻ kia đầu lâu trong lỗ mũi.

Đứa bé kia nhếch miệng cười một tiếng, khanh khách nói : "Còn không mau buông tay, ta đều hô hấp không được."

Đi đại gia ngươi, quý còn muốn hô hấp!

Hoàng Minh phản xạ có điều kiện nhảy dựng lên, một tay lấy đứa bé kia đầu lâu vãi ra, hung hăng đung trên cửa.

"A, đau..." Đứa trẻ kia đầu lâu về mặt cầu xin, một mặt vô tội nhìn lấy Hoàng Minh, biểu lộ vô cùng ủy khuất khóc rống nói, "tỷ tỷ, hấn khi dễ ta!"

Hoàng Minh đều hoảng sợ mộng, bởi vì tại trước mắt hấn chỉ có một cái đầu lâu...

Hấn lập tức nhảy đến trên giường, cùng cửa cái kia tái nhọt tiểu hài tử đầu lâu bốn mắt nhìn nhau, ngồi ở trên giường, miệng lớn thờ hỏn hển, bỗng nhiên một cổ nồng đậm gay mũi mùi máu tươi truyền đến.

Mùi máu tươi!

Hoàng Minh cúi đầu xuống, nhìn về phía khe cửa, trong nháy mắt lông tơ nổi lên, đồ tươi huyết dịch chính thông qua khe cửa hướng gian phòng bên trong chảy đến tới.

Quý dị như vậy tình cảnh, lại thêm một cái tái nhọt tiểu hài tử đầu lâu thê thảm tiếng khóc...

Hoàng Minh không có hoảng sợ ngắt đi đã rất lợi hại không nổi, thiếp tay có thể chạy ra ngoài kéo đèn dây thừng chộp tới, mấy biến thể vang mấy âm thanh, thế nhưng là đèn nhưng vẫn không có phản ứng.

"Đi", "Cộc cộc", "Cộc cộc cộc" ...

Ngoài cửa giày cao gót bước đi thanh âm càng ngày càng gần, càng ngày càng gấp rút.

Hoàng Minh liều mạng kéo các loại dây thừng, hoàn toàn không có có ý thức đến thực đêm tối đối với hấn Hỏa Nhân Kim Chử không có ảnh hưởng chút nào.

"Ba!" Một tiếng, đèn dây thừng đoạn!

Nhìn lấy trong tay nắm lấy một nửa đèn dây thừng, Hoàng Minh bất đắc dĩ cười khổ vài tiếng.

Hấn một bả nhấc lên chân mền, đem chính mình bao trùm, nằm lỳ ở trên giường động cũng không dám động một cái.

Có người nói qua phong bế không gian sẽ cho người có cảm giác an toàn, lúc này Hoàng Minh cũng là đang tìm dạng này cái gọi là cảm giác an toàn.

"Két..."

Phòng cửa bị mở ra, nguyên bản khóc rống tái nhọt tiểu hài tử đầu lâu trong nháy mắt ngừng tiếng khóc, tròn to hai tròng mắt nhìn lấy cái kia trắng nõn đôi chân dài.

Hoàng Minh cảm chân mền bọc lấy chính mình, không nhúc nhích nằm sấp theo khe hở bên trong nhìn ra ngoài.

Hấn nhìn thấy một đôi mặc lấy màu đỏ giày cao gót đôi chân dài, đó là hai nữ người trắng nõn đôi chân dài.

Cân xứng đôi chân dài, da thịt lộ ra trắng muốt, dạng này đôi chân dài vốn là vô cùng mê người, chỉ là...

Dụ người như vậy đôi chân dài bên trên, từng đạo từng đạo tinh hồng huyết châu chính đi xuống...

"Đáp", "Đáp", "Đáp" ...

Những cái kia máu rơi trên sàn nhà, theo trong khe cửa chảy ra đi...

Đột nhiên...

Hoàng Minh cảm giác mình phần lưng bị một cái tay nắm lấy...

Chương 63: : Yêu Hồ mì hoặc ta

"Má ơi!" Hoàng Minh quát to một tiếng, dọa đến trực tiếp đá ngã lăn chần mền từ trên giường nhảy dựng lên, chỉ là...

Thế giới bên ngoài càng đặc sắc, cửa một cái tái nhợt tiểu hài tử đầu lâu chính toét miệng đối với hắc "Khanh khách" cười ngây ngô, trên giường một đôi tay quần quanh đến chính mình gót chân, chậm rãi đi lên bò lên trên.

Hoàng Minh chỉ thấy một đôi trắng nõn ** phía trên "Ngượng ngùng" giữ lấy tinh hồng huyết châu thì chạy ra ngoài chính mình chậm rãi đi tới, ánh mắt đi lên nhìn lại, bỗng nhiên thấy hoa mắt, hắc trong nháy mắt ánh mắt mê ly lên...

Gian phòng đèn không biết thời điểm nào sáng lên, lúc trước nữ quý, mặt đất tiểu hài tử đầu lâu, trên giường tái nhợt hai tay đều biến mất, môn cũng bị khóa lại, Hoàng Minh hai mắt mê ly, tư duy hỗn loạn...

"Hoàng tiên sinh, Hoàng tiên sinh!" Cửa đột nhiên truyền đến nữ nhân tiếng cầu trợ, thanh âm đang phát run, hiển nhiên bị kinh sợ, "Hoàng tiên sinh cứu mạng a, mở cửa nhanh a, cứu mạng a, Hoàng tiên sinh!"

Cái gì tình huống? Hoàng Minh hai mắt mê ly, phảng phất lâm vào nửa trạng thái hôn mê, trong đầu một mực có cái thanh âm truyền đến...

Cái gì tình huống? Chỗ nào nữ nhân? Như thế không muốn sống, cũng dám chạy đến cái này nháo quỷ cổ trạch tới.

"A!" Cửa nữ nhân lại hô, "Cứu mạng a!"

Thấy chết không cứu môn, mà lại đối phương vẫn là cái mỹ nữ, đó là sẽ gặp trời phạt!

Hoàng Minh thêm can đảm một chút tử, hai mắt vẫn như cũ mê ly, nhảy xuống giường đi, từ từ nhắm hai mắt mở cửa.

Theo rít lên một tiếng, ôn hương nhuyễn ngọc phốc cái tràn đầy.

Hoàng Minh lúc này mở mắt ra chữ, một cái tuyệt mỹ nữ nhân khuôn mặt tại trước mắt hắc phóng đại.

"Hoàng tiên sinh, bên ngoài nháo quỷ!"

Nữ nhân dáng người bốc lửa, dung mạo khuynh quốc khuynh thành, điển hình mỹ nhân bại hoại, nàng một bên run rẩy, một bên hướng Hoàng Minh trên thân dán, soạt một tiếng tranh thủ thời gian khóa lại cửa phòng.

Hoàng Minh cái này bảo trì hơn hai mươi năm Đồng Tử chi thân trong nháy mắt có phản ứng, bởi vì dán trên người mình run rẩy nữ nhân chỉ mặc một thân hơi mờ tơ chất đồ ngủ, hóa bạo đáng người mỏng lưng có thể nhìn thấy.

Hoàng Minh một thanh ôm thật chặt trong ngực nữ nhân, cẩn thận từng li từng tí nhìn chung quanh một chút.

Nữ quý không thấy, tiểu hài tử cũng không thấy, trên giường tiểu quý cũng không thấy, thì liền mặt đất tinh hồng huyết dịch cũng không thấy, gian phòng bên trong im ắng.

Nữ nhân ghé vào Hoàng Minh trong ngực, ngẩng đầu, tuyệt mỹ khuôn mặt nhìn lấy Hoàng Minh, thấp giọng hỏi : "Những cái kia quỷ biến mất sao?"

Thanh âm rất ngọt lại dần hơi hơi ôn ền âm thanh, như thế thanh âm, động tác như thế để Hoàng Minh tâm lý không khỏi khuấy động một chút, nói : "Cũng không thấy."

Nữ nhân áp sát vào Hoàng Minh trên thân, ôm thật chặt hắc, đầy đặn hai ngọn núi ngăn cách bạo bạo hơi mờ tơ chất đồ ngủ đè ép ra bất quy tắc hình dáng đều mơ hồ có thể thấy được.

Nàng tròn to ngập nước đại đại mi mắt, mềm mại nói : "Làm sao đây? Ta thật là sợ, ta nóng quá, Hoàng tiên sinh, làm sao đây?" Nói nàng vậy mà bắt đầu chậm rãi rút đi cận tồn một kiện hơi mờ tơ chất đồ ngủ, đồng thời đang thoát lấy Hoàng Minh y phục.

Hoàng Minh sùng sốt, không nghĩ tới trong ngực tuyệt sắc mỹ nữ tại như thế mạo hiểm tình huống dưới vậy mà có thể làm ra như thế rộng rãi có Sáng Tạo Tính cử động.

Vốn là Plato thức tưởng tượng vậy mà giấy biến thành cấp B trở lên hạn chế cấp bậc động tác đại phiến, tuy nhiên theo thân thể ý đến tâm lý cũng còn chưa chuẩn bị xong từ bỏ chính mình thủ thân như ngọc hơn hai mươi năm đồng tử thân.

nhưng Hoàng Minh vẫn như cũ hai mắt nhắm lại, tuyệt đối lấy chính mình đại nam tử thân thể an ủi cái này kinh hãi quá độ nữ tử, chuẩn bị hi sinh bản thân thành tựu đại năng!

Hoàng Minh vui sướng hài lòng, không, khẩn trương chờ lấy nữ nhân tinh tế tú mỹ ngón tay cởi ra chính mình dây lưng.

Dây lưng vừa mới cởi ra một nửa, mỹ nữ bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, uyển chuyển lảo đảo mãnh liệt từ trên người Hoàng Minh bắn ra.

Hoàng Minh kinh ngạc mở mắt ra, nhìn thấy nữ nhân khoe miệng chảy máu, thê thảm nằm rạp trên mặt đất, u oán nhìn lấy hắn.

Hoàng Minh ước lượng tại trong túi quần khu quý phù xanh quang đại tác, ngay sau đó từ trời nổi ở giữa không trung khu quý phù bên trong nhảy ra một cái bê ngoài xấu xí nam tử, đối trên mặt đất nữ nhân thấp giọng quát lớn : "Yêu Hồ, còn không thức thủ chịu trời!"

Yêu Hồ?

Nghe vậy, Hoàng Minh đột nhiên đầu "Ồng" một tiếng vang thật lớn, theo sau thấy hoa mắt, cái này mới tỉnh ngộ lại, lắc lắc đầu, nguyên lai mình vừa mới bị mị hoặc, lâm vào huyền cảnh.

Lúc này mở ra Hòa Nhân Kim Chữ nhìn sang, trước mắt cái kia dung mạo tuyệt mỹ nữ nhân nửa nằm trên mặt đất, cẩn thận nhìn lấy khu quý trên bùa chiếu rọi ra nam nhân, tại nàng phía sau, một cái không đầu tiểu hài tử thân thể hai tay ôm một cái tái nhợt tiểu hài tử đầu lâu, run rẩy trốn ở bị trở thành "Yêu Hồ" nữ nhân phía sau.

Nữ nhân hoảng sợ nói : "Chung Quý, không nghĩ tới trên người ngươi lại có in Chung Quý một đạo ý thức phù văn, không hổ là nắm giữ Chân Tiên Thần Mạch người."

Mới vừa rồi còn chỉ mặc một bộ hơi mờ tởm chất đồ ngủ, rúc vào Hoàng Minh trong ngực nũng nịu mỹ nữ, lúc này sắc mặt khó trông chừng phía sau tiểu... Quý.

Cái kia Chung Quý ý thức nói : "Yêu Hồ, chịu chết đi!" Nói liền muốn nhào về phía Yêu Hồ.

"A..." Yêu Hồ nữ tử kinh hô một tiếng, toàn thân che chở phía sau tiểu quý.

Mất thấy mỹ nữ, không, mỹ lệ Yêu Hồ liền muốn hương tiêu ngọc tẫn, Hoàng Minh một cái cất bước đạp ra đi, ôm chặt lấy cái kia Chung Quý một cái bắp đùi, nói : "Tráng sĩ, mệnh hạ, không thủ hạ lưu nhân, Yêu Hồ."

Cái kia Chung Quý cùng Yêu Hồ đều một mặt mộng nhìn lấy Hoàng Minh, thì liền tiểu quý kia đều kinh ngạc đem đầu lâu mình ném lên mặt đất, trợn to một đôi mắt to chữ, kinh ngạc nhìn lấy hắn.

Hoàng Minh xấu hổ cười cười, đi qua như thế một hồi giày vò, trong lòng của hắn cũng là không lại sợ hãi, vừa cười vừa nói : "Đã hòa vi quý, dĩ hòa vi quý, người nhìn nàng như thế diễm đạm đáng yêu, khẳng định có cái gì ẩn tình, chúng ta đem sự việc làm rõ ràng lại nói."

"Ta chỉ là một đạo ý thức, ngươi nếu là ta chủ nhân, vậy ta liền nghe ngươi, ngươi đem ta cầm ở trong tay, có cái gì nguy hiểm ta sẽ tự hành hiện thân." Chung Quý tuy nhiên hình dạng xấu xí, không nghĩ tới như thế thân mật, nói xong hắn thở dài một tiếng, liền biến mất hóa thành một trương cổ lão phù văn bay tới Hoàng Minh trong tay.

Yêu Hồ nở nụ cười xinh đẹp, đối với Hoàng Minh ném này hôn gió, nói : "Cám ơn ngươi, Hoàng Minh, ngươi thật tốt!"

Thanh âm xốp giòn xốp giòn, rất là mê người, có điều lúc này Hoàng Minh đã đề cao cảnh giác, Hòa Nhân Kim Chữ mở rộng, có ý đề luyện ra Tiên Khí, quanh quần tại quanh thân, tự nhiên là sẽ không lại lần bị mị hoặc.

Tối hôm đó, Hoàng Minh cùng Yêu Hồ kẻ đầu gối nói chuyện lâu, chỉ tới sáng ngày thứ hai thái dương sắp lên núi, Yêu Hồ mới lưu luyến không rời nói ra : "Mình ca, ngươi thật tốt."

Bên cạnh Biên tiểu quý ôm đầu mình, thúc giục nói : "Tốt, tỷ tỷ, khác phạm Hoa Si - mê gái (trai), thái dương mau ra đây, chúng ta tranh thủ thời gian trốn đi đi."

Yêu Hồ ân ý đưa tình nhìn Hoàng Minh liếc một chút,

trong mắt tràn đầy sùng bái về ái mộ, cuối cùng nhất mới lưu luyến không rời mang theo tiểu quý hư không tiêu thất.

Nằm ở trên giường, Hoàng Minh tự giấu cười cười, không nghĩ tới theo Yêu Hồ ngủ một đêm, đương nhiên chỉ là đơn thuần nằm, các vị đừng nghĩ lệch ra.

Đi qua một đêm này cảm được soi dạ đàm, Hoàng Minh hiểu được trên đời này thật đúng là tồn tại yêu ma quỷ quái, chỉ là những vật này thường nhân căn bản nhìn không thấy, bởi vì Hoàng Minh nắm giữ Hòa Nhân Kim Chữ mới có thể nhìn thấy.

Yêu Hồ tên gọi Đồng trong suốt, là Tổng Đại cái này tòa nhà Thiếu phu nhân, dài đến mi thanh mục tú, hoa nhàn nguyệt thẹn, quả thực là đẹp mắt cực kỳ, chỉ là sau đó trời đưa đất đẩy làm sao mà đầu thai thành yêu cáo, sau đó một mực ở tại nơi này cổ trong nhà.

Tiểu quỷ kia gọi âm nhất tinh, là vốn là phú thương một cái con riêng, một năm trước bị người giết hại, Yêu Hồ thương hại hắn, thu lưu hắn cô hồn dã quỷ tại trong nhà ở lại.

"Vụ án này còn không có phá, có thời gian đến làm cho La Viêm thật tốt điều tra điều tra." Nói Hoàng Minh đi ra tòa nhà, chường mắt ánh mặt trời chiếu tới, bắn ra hắc mi mắt đều nhanh muốn không mở ra được.

Một đêm không ngủ, Hoàng Minh dự định trước quay về khách sạn nghỉ ngơi thật tốt một hồi lại về nhà tiếp phụ mẫu, bàn giao cho đại đường ca Hoàng Côn Dương tại trong thành phố tìm giúp phụ mẫu tìm một cái phù hợp mặt tiền cửa hàng sự việc cũng không biết ra sao đâu?

Nằm tại khách sạn trên giường lớn, Hoàng Minh cho đại ca gọi điện thoại, hỏi thăm : "Ca, bữa sáng ăn sao?"

"Ái chà chà, nhà chúng ta tiểu đệ thời điểm nào hội quan tâm người, Ha-Ha, yên tâm, đại ca xuất mã, một cái đỉnh hai, tiểu thúc mặt tiền cửa hàng sự việc ta đã giải quyết, cũng là khá lắm, cái kia anh em chào giá quá ác, vừa ra khỏi miệng liền muốn 2 triệu a!"

"2 triệu thì 2 triệu đi, tiền không là vấn đề, chỉ cần cha mẹ hài lòng là được." Từ khi cổ vật tiết kiệm một món hồi sau khi, Hoàng Minh đối tiền tài thấy thì càng nhạt, tiền không có có thể kiếm lại, thân nhân cùng bằng hữu là trọng yếu nhất.

"Người đại tài chủ này, ta liền biết người sẽ không đau lòng vì, biết người vội vàng gặp đại nhân vật, rất bận rộn, ta đã mang theo tiểu thúc, tiểu thẩm đi xem qua, bọn họ phi thường hài lòng, Tam thúc còn quyết định đêm nay tại nhà hắn tụ hội, đến lúc đó tiểu thúc, tiểu thẩm cũng sẽ đi qua, người tiểu từ thú này có thể chờ tới trễ a."

Lại cùng đại ca hàn huyên vài câu, Hoàng Minh thì cúp điện thoại, đại ca cho cha mẹ nhìn tiệm này mặt hết thấy hơn ba trăm bình, tại mấy cái lớn nhỏ khu phụ cận, hoàn cảnh rất tốt, Hoàng cha Hoàng mẫu dự định mở đại hình siêu thị, mấy ngày nay liền để đại ca Hoàng Côn Dương hỗ trợ thu xếp lấy, tam bá phụ Tam bá mẫu tự nhiên không ít xuất lực.

Nằm ở trên giường, Hoàng Minh cười cười, bắt tri bắt giác liền ngủ, đợi đến hắc khi tinh dậy đã là chạng vạng tối, xem di động, Tiên Giới App nói chuyện phiếm trong nhóm đã vỡ tổ, các lộ thần tiên cũng giống như trên lò lửa con kiến, gấp không được, cả đám đều tại vì ngày mai sẽ phải bắt đầu công đức khảo hạch phát sầu.

Hoàng Minh nhìn xem Tiên Giới App trong ví tiền đáng thương 20 ngàn Ngũ Tiên tệ, bắt đắc dĩ nở nụ cười khổ, cái này kém 100 ngàn tiền tệ còn có cách xa vạn dặm a, làm sao đây? Cái thiên kiếp này sẽ không thật đánh chết lão tử a?

Ta đáng thương Nữ Thần, đáng thương tiểu yêu tinh, đáng thương tiểu hồ ly, đáng thương Hồ yêu a... Ta nếu là thật bị đánh chết các người có thể thế nào xử lý a? Có thể hay không trống rỗng tịch mịch lạnh mà chết a!

Ta... Ta vẫn là hơn hai mươi năm đồng tử thân a!

Cười khổ cũng không thể tránh được, bình đến tướng chán, nước đến đất chặn, Hoàng Minh nhìn nhìn thời gian, cũng kém không nhiều, sau đó đánh cái sĩ chày ra ngoài tam bá phụ nhà chạy tới...

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Tụ hội

Đợi đến Hoàng Minh đi vào Tam bá phụ gia thời điểm lấy thực giặt mình, Hoàng phụ Hoàng mẫu cùng một nhóm lớn thân thích đều ở, mọi người vui vẻ hòa thuận, nhìn qua đều cao hứng phi thường, Hoàng phụ Hoàng mẫu hiển nhiên thành nhân vật tiêu điểm, nguyên một đám thân thích đủ loại lôi kéo làm quen, dù cho bình thường rất ít đi lại thân thích cũng bắt đầu cùng Hoàng phụ Hoàng mẫu quen thuộc .

Hoàng Minh giặt rửa cả mình, cái này tam đại cô tứ đại đi đều ở, thậm chí ngay cả hơn 70 tuổi bà ngoại đều đứng ở trong đám người, cười miệng toe toét .

Đám người nhìn thấy Hoàng Minh tiến đến, đều chen chúc trên tới đón tiếp, nguyên một đám đủ loại khen, mở miệng một tiếng có tiền đồ, mở miệng một tiếng chúng ta Hoàng gia rốt cục ra một đại nhân vật, Hoàng Minh cười theo thứ tự cùng các một trưởng bối chào hỏi, sau đó đi đến Hoàng mẫu bên người, kỳ quái hỏi : "Mẹ, đây là chuyện như thế nào? Thế nào tất cả mọi người tại a? Mọi người xem ta biểu lộ giống như là lạ ."

Hoàng Tú Mỹ cả một đời vất vả ở trên người nàng lưu lại tuế nguyệt dấu vết, lúc này nàng cũng thật cao hứng, cười kéo lấy Hoàng Minh tay nói : "Hài

nhì a, người có tiền đồ, người Tam bá phụ Tam bá mẫu về nhà, trắng trợn tuyên truyền người bây giờ có tiền đồ, không gần như chỉ ở bên ngoài kiếm nhiều tiền, thậm chí ngay cả thị trường lớn như vậy nhân vật đều phải cầu người làm việc, sau này khẳng định tiền đồ vô lượng, nói muốn đem các thân thích đều gọi, hào hào ăn mừng ăn mừng."

Hoàng Minh lập tức dờ khóc dờ cười, liền vội vàng gật đầu nói : "Đối đúng đúng, là nên hào hào ăn mừng ăn mừng, để cha mẹ trên mặt thêm chút ánh sáng, ha ha ..."

"Đứa nhỏ ngốc ..." Hoàng mẩu cười miệng toét, mới vừa cùng Hoàng Minh nói hai câu liền bị tam cô Từ di kêu lên nói chuyện phiếm .

Lúc này đại ca đáp lấy Tam bá phụ bả vai đi tới, nháy mắt ra hiệu nói ra : "Hảo tiểu tử, người không có gấp liền để đại ca người cho người chân chạy, như thế nào? Có phải hay không là nên cho đại ca cái bàn giao a, ha ha ..."

Hoàng Minh ôm chặt lấy đại ca, cái này đại ca nhưng thật ra là Hoàng Minh đường ca, Đại bá phụ Đại bá mẫu phải đi trước, đại ca từ nhỏ đã ở tại Hoàng Minh trong nhà, cũng coi là từ Hoàng Minh phụ mẫu lôi kéo lấy lớn lên, hai tình cảm huynh đệ tự nhiên cùng thân huynh đệ .

Hoàng Minh cười cười, nói : "Nếu nhiều như vậy thân thích đều ở, muốn không được chúng ta ở bên ngoài đặt trước mấy bàn, hảo hảo tụ họp một chút?"

Hoàng Phúc Quý cười nói ra : "Tiểu Minh a, người yên tâm, Tam bá phụ đã sớm tại Hoàng Hạc Lâu đặt trước tốt, chúng ta một hồi liền đi qua hảo sum vầy, ha ha ..."

Khó được nhiều như vậy thân thích tề tụ một đường, Hoàng Minh cũng là thích náo nhiệt người, đem đã sớm chuẩn bị xong lễ vật lấy ra đưa cho ở đây đủ loại trường bối, ngay cả nhất không được chào đón Tam bá mẫu đều cảm tới cấp cao lễ vật .

Cả phòng tiểu thí hải đủ loại chạy loạn, vô cùng náo nhiệt, Hoàng Minh bao mười mấy cái hồng bao, mỗi cái hồng bao đều có hơn năm ngàn, mỗi cái tiểu hải một người một phần, một đồng thân thích tập hợp một chỗ, cũng là vui vẻ hòa thuận .

Ban đêm, tất cả mọi người liên chiến Hoàng Hạc Lâu, thạch đạt bán hàng từ thiện một cái nhân tình, phái mấy chiếc xe sang trọng đưa đón, khiến cái này thân thích cao hứng không được, thể nghiệm một thanh cao đoan nhân sinh, cao hứng nhất không ai qua được Hoàng phụ Hoàng mẫu .

Trong bữa tiệc, Hoàng Minh bị Hoàng phụ kéo đến một bên, nghiêm khắc hỏi : "Tiểu tử thú, cha trả không hỏi người, người Tam bá phụ nói là chuyện như thế nào? Người không phải còn tại hoàn trên chợ ban sao? Thế nào chạy đến tân chợ đi?"

Hoàng Minh đau cả đầu, hấn sợ nhất người ta hỏi cái này, tổng không đến mức nói bởi vì có Tiên Giới a pp từ này nhân sinh phát sinh nghiêng trời lệch đất cái biến a? Nói ra cũng phải có người tin a?

Hấn cười cười, vội vàng nói : "Ta hoàn chợ công việc kia từ, chạy đến tân chợ làm ăn, thuận tiện nhìn xem nha đầu, không nghĩ tới kỳ ngộ tốt, đụng phải mấy cái quý nhân, cứ như vậy kiếm chút tiền, cha người yên tâm, ta làm tuyệt đối là hợp pháp mua bán, con trai của ngài ngài trả không hiểu, chính là cho ta mượn ba cái gan ta cũng không dám làm phạm pháp loạn kỷ cương sự tình a, đúng không?"

Nhìn Hoàng phụ, Hoàng Minh dừng một chút, rồi sau đó tiếp tục nói : "Cha, hiện tại nhì từ có tiền, sau này ngài và mẹ ta liền hảo hảo hưởng thanh phúc, ta biết các người không chịu ngồi yên, mới đồng ý đại ca cho các người nhìn cái mặt tiền cửa hàng, bất quá ngài cũng chớ quá quan tâm, đều mời người, ngài nhân nhàn chán thời điểm đi qua nhìn một chút là được, hiện tại nhì từ có chút tiền đồ, sau này khẳng định để ngài Nhị lão còn có nha đầu được sống cuộc sống tốt ."

Hoàng Phúc Sinh đánh Hoàng Minh một quyền, cười gật gật đầu, hải từ thật lớn lên, hiểu được thương người, cười nói ra : "Nha đầu ra sao đâu? Lần này thế nào không cùng người một khối trở về?"

Hoàng Minh cười nói : "Nha đầu hảo lấy, hiện tại đang ở chuẩn bị chiến đấu ra nước ngoài học, ta liền để nàng ở trường học học tập cho giỏi, không để cho nàng theo trở về ."

Hoàng Phúc Sinh vui mừng gật gật đầu, Hoàng mẫu ở một bên cười nói ra : "Tốt, chúng ta hải từ thật lớn lên ."

Lúc này đại ca Hoàng Côn Dương đi tới, kéo lấy Hoàng Minh đi qua uống rượu, một chén vào trong bụng, Hoàng Minh ôm lấy Hoàng Côn Dương bả vai, cười nói ra : "Tốt, Hoàng Côn Dương đồng chí, nghe nói người thi đậu thị chúng ta bên trong công chức a?"

Hoàng Côn Dương cũng liền so Hoàng Minh lớn cái năm sáu tuổi, từ nhỏ tại Hoàng Minh gia trường lớn, hai người tình cảm tốt không thể tốt hơn nhìn, hấn vỗ vỗ Hoàng Minh bả vai, cười nói ra : "Không có cách nào ai bảo người ca ta nhảy bén lạnh lợi, tùy tiện một kiểm tra liền thi đậu ."

Hoàng Minh đánh hấn mấy quyền, cười nói : "Tốt, bảo người trang 13, nhường người trang 13, như thế nào? Có muốn hay không ta ở thành phố trường trước mặt thay người nói tốt vài câu a? Đảm bảo sau này người ở đây thị chúng ta hoạn lộ trên đường thuận buồm xuôi gió, vài phút liền có thể lên làm đại lãnh đạo, ha ha ... Còn không mau hồi lộ hồi lộ ta!"

Hoàng Côn Dương lập tức đánh trả, hai người từ nhỏ đùa giỡn quen, lớn lên trả vẫn như cũ như thế, đại ca cười nói ra : "Ca của người ta đây sao nhảy bén, tùy tiện lẫn lộn nửa đem tháng liền có thể lên làm lãnh đạo, cái kia cần người thay ta nói ngọt a ."

"Thực không muốn? Ta không riêng nhận biết thị trường, trả nhận biết tình hình trường, bót cục công an người đứng đầu, người xác định không muốn ..." Hoàng Minh cố ý cười nói ra .

"Tốt, tiểu tử thú." Đại ca lập tức đem Hoàng Minh tóc vào rồi, cười nói, "Tiểu tử thú, ngày nào đem ngươi nói mấy cái đại nhân vật kêu đi ra ăn chung cái

Com."

"Hảo!" Nói giỡn về nói giỡn, lúc này Hoàng Minh trịnh trọng gật gật đầu.

Đại ca vui mừng gật gật đầu, trịnh trọng đối lấy Hoàng Minh nói ra: "Tiểu Minh, ta cho ngươi biết, mặc dù ngươi bây giờ có tiền, nhưng nhất định không thể quên cội nguồn, tuyệt đối không thể quên cha mẹ ngươi, bằng không thì đến lúc đó đại ca ta cái thứ nhất nổi nóng với ngươi."

Hoàng Minh thấy đại ca như thế chừng chặc đàng hoàng, hẳn cũng trịnh trọng gật gật đầu, nói ra: "Đại ca, ngươi yên tâm! Ta không phải loại người như vậy!"

Hoàng Côn Dương trong lòng cảm động, cảm khái nói: "Ta cả đời này đều không biết nên thế nào đối tiểu thúc cùng tiểu thẩm ân tình a."

"Được, Hoàng Côn Dương đồng chí, ngươi đừng đùa, tranh thủ thời gian cho ta ngoặt cái tẩu tử mới là ngươi nên cân nhắc sự tình." Hoàng Minh trêu ghẹo nói.

Hai người huynh đệ nói lấy nhàn thoại, bên kia Tam bá mẫu cùng Hoàng mẫu khóc lóc kể lễ đứng lên: "Đệ muội a, ngươi nói ta trước đó thực sự là làm gì sao nghiệt a, nói chút không xuôi tai lời nói, cùng ngài và tiểu Minh huyền nào không thoải mái, ngài có thể cùng tiểu Minh hảo hảo nói một chút, tuyệt đối đừng hận ta cái này làm bá mẫu a!"

Mấy ngày nay, Hoàng mẫu đã bị Lưu Tú trần đủ loại quán quít chặt lấy xin lỗi, đã sớm chết lặng, dù sao cũng là người một nhà, không có cái gì sự tình gây khó dễ, cười nói ra: "Nhìn ngươi nói, đều là người một nhà, nói cái gì có trách hay không, ta trước đó liền cùng tiểu Minh nói, tiểu tử thú kia cần bản không để ở trong lòng."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!" Lưu Tú trần cảm động đến rơi nước mắt nắm lấy Hoàng mẫu tay nhắc tới đứng lên.

Lúc này Hoàng Phúc Quý đi đến Hoàng Minh bên người, ha ha cười nói: "Tiểu Minh a, Thạch thị trưởng bên kia ngươi giúp bá phụ chào hỏi, nếu là lần này có thể tranh cử bên trên, bá phụ sau này tiền đồ liền bùng sáng, lúc này ngươi có thể giúp bá phụ a!"

Hoàng Minh gật gật đầu, cười nói ra: "Bá phụ yên tâm, không có vấn đề!"

Hoàng Côn Dương chống lấy nở nụ cười, nói: "Còn có ta chuyện này cũng đừng, tiểu tử thú, ngươi cũng đừng quên a?"

Hoàng Minh trêu ghẹo nói: "Hoàng Côn Dương đồng chí, ngài không phải có bản lĩnh nha, thế nào còn cần sau khi đi cánh cửa a, ha ha ..."

"Tiểu tử thú, dám chế nhạo lão ca ngươi, nhìn ta không được đánh chết ngươi ..." Hoàng Côn Dương đập Hoàng Minh đầu một chút, hai người truy đuổi rùm beng ...

Ban đêm, Hoàng Minh an bài tất cả mọi người đến khách sạn nghỉ ngơi, tất cả mọi người nằm ngủ sau, Hoàng Minh tại chính mình phòng trọ trong đại sảnh luyện lên Vô Cực cái cọc, trong khoảng thời gian này một bận rộn đợi hẳn mở kiên trì không ngừng luyện tập Vô Cực cái cọc, bây giờ càng ngày càng có thể đem nắm Vô Cực cái cọc ảo diệu.

"Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật! Từ không tới có, hữu hình tức vô hình, vô hình tức hữu hình, sự phụ nói qua, mặc dù ta có được Chân Tiên Thần Mạch, lại có kinh người Thần Lực, nhưng là không có chân chính tập võ qua, đụng tới chân chính tập võ cao thủ cũng chỉ có thể bị đánh phân, không biết ta thời điểm nào mới có thể thực sự trở thành vô lâm cao thủ."

"Nói cái gì cũng phải nhanh một chút tăng thực lực lên, ít nhất có thể để ta bảo vệ thật mong muốn bảo vệ người, dưới Chu sự phụ liền trở lại, không biết biết truyền thụ cho ta cái gì võ công, biết không được sẽ rất lợi hại!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Thiên Kiếp đến

Hôm nay chính là đạo đức công cộng khảo hạch thời gian, Hoàng Minh nhất định phải toàn lực chuẩn bị, đối kháng Thiên Kiếp, bởi vậy mặt tiền của hàng công việc hẳn toàn quyền giao cho đại ca cùng Tam bá phụ xử lý.

Theo Hoàng Minh hiểu, cái này trong nhà cổ ở lấy một cái yêu hồ, một cái nhỏ quý, cổ trạch chiếm diện tích như vậy lớn, lộ ra phá lệ trống trải.

Lúc này Hoàng Minh đứng ở thông hướng cổ trạch đường hẹp quanh co bên trên, phía sau đột nhiên truyền tới một thanh âm hùng hậu.

"Nơi đây phong thủy hiểm ác, âm khí rất nặng, không ổn a không ổn a."

Nghe vậy, Hoàng Minh thân thể chấn động, chậm rãi quay đầu đi, chỉ thấy giữa trưa lớn dưới thái dương, đang đứng một người.

Đó là một cái lão đạo, phủ một kiện rách tung toé tính là mệnh lớn áo khoác, tóc chải thành điển hình hình tròn búi tóc, khoác lên cánh tay trái trên cái kia phá đến chỉ còn lại hai, ba cây phát râu phát trần tung bay theo gió, râu ria xồm xoàm.

Vén vén đứng ở chỗ đó, không được nhìn kỹ còn tưởng rằng là cái Cái Bang cái nào trưởng lão chạy đến.

"Bất quá ngược lại là kỳ quái, cái này cổ trạch mặc dù âm khí trùng điệp, cái kia âm khí lại chỉ có thể quanh quẩn tại cổ trạch trên không, không có ăn mòn đến trong nhà cổ, chẳng lẽ ..." Cổ quái đoán mệnh lão đạo đột nhiên mi mắt sáng lên, nói, "Bên trong nhà có trọng bảo a, tiểu tử ngươi tin không?"

Còn có cái gì không tin? Lão tử khuya ngày hôm trước mới vừa cùng quý gia trách một đêm, vội vàng gặt đầu, trong lòng cảm thấy cái này đoán mệnh lão đạo có thể là cái thể ngoại cao nhân.

Vậy coi như mệnh lão đạo hèn mọn cười một tiếng, nói tiếp: "Tốt, đã ngươi tin tưởng liền tốt a."

"Cái gì?"

"Không, bản đạo nói trừ yêu hàng ma là bản đạo bản phận." Đoán mệnh lão đạo cuống quýt lắc đầu, nói tiếp, "Thí chủ, hôm nay ngươi ta gặp nhau, chính là hữu duyên, ta không thể thấy chết không cứu a, bản đạo xem ngươi Ngũ Hành đoạn chính, trên trán hắc khí nồng đậm, chỉ sợ ít ngày nữa liền sẽ có họa sát thân a."

Nói lấy hẳn không ngừng lắc đầu, cùng giang hồ phiến tử bình thường, cười nói: "Bất quá thí chủ ngươi yên tâm, nếu bị bản đạo đụng vào, đương nhiên sẽ không thấy chết không cứu, chỉ là ... Bản đạo gần đây mới vừa cùng một cái ngàn năm yêu hồ cùng chết, lưỡng bại câu thương, nếu là hiện tại cưỡng ép thi pháp lời nói sợ rằng sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề, bất quá thí chủ ngươi yên tâm, ngày sau chỉ cần liền tiếp theo ăn được bảy bảy bốn mươi chín ngày tổ yến liền có thể khôi phục, bản đạo chính là bên ngoài người, đương nhiên sẽ không thu nhiều ngươi tiền, giá cả vừa phải, già trẻ không gạt, bảo đảm ngài hài lòng."

Đoán mệnh lão đạo chuyện đột nhiên nhất chuyển, nói: "Thí chủ bỏ được tiền trình mới có thể kiếm đồng tiền lớn, chờ bản đạo giúp ngươi rõ ràng quý quái sau, ngươi chẳng những có thể miễn ở họa sát thân, phòng này dương khí vừa lên đến, lớn như vậy chiếm diện tích, như thể thích cổ trạch, đối tốt với ngươi chỗ mười phần, ngoài ra chỉ cần ngươi thanh toán 998 trả tặng kèm phong thủy phục vụ a."

Dựa vào! Hoàng Minh cái trán tối đen, nguyên bản còn tưởng rằng là cái thể ngoại cao nhân, không nghĩ tới, thờ dài, hẳn quay người, trầm mặc hướng trong nhà cổ đi đến.

Đoán mệnh lão đạo ở sau người hô: "Uy uy uy, thí chủ, thế nào đi, không muốn 998, bản đạo bớt cho ngươi 98, làm sao, ngươi phải tin tưởng ta à,

Ngươi thấy ta giống lừa đảo mà?"

Hoàng Minh lắc đầu, để đoán mệnh lão đạo vui vẻ, chỉ là ... Hắn phát ra từ phế phủ nói ra: "Ngài không giống lừa đảo ... Giống bán hàng đa cấp!"

Nhưng sau ba một tiếng, đóng cửa lại!

Vậy coi như mệnh lão đạo đứng ở cửa, nhỏ giọng bĩu nói lớn: "Đáng tiếc cái này Chân Tiên Thần Mạch, trên trán họa sát thân như thể nồng đậm, cái này cổ trạch nếu không nhanh chóng trừ tà, đáng tiếc rồi."

Hoàng Minh tiến cổ trạch tự nhiên không nghe thấy đoán mệnh lão đạo lời nói, hẳn lắc đầu, bất đắc dĩ bĩu nói lớn: "Còn tưởng rằng đụng tới cái thể ngoại cao nhân, nguyên lai là một lừa đảo, thực xúi quẩy."

"Hi hi ..."

Bỗng nhiên phía sau truyền đến một tiếng yêu kiều cười, Hoàng Minh quay đầu lại, yêu hồ Đồng Oánh Oánh một mặt thủy nhãn mông lung đứng tại chính mình phía sau cười mỉm nhìn hắn, ồ ồ lấy thanh âm hỏi: "Minh ca, ngươi coi thật không sợ chúng ta?"

"Sợ? Sợ các ngươi hữu dụng liền muốn canh sát làm gì!" Hoàng Minh liếc mắt Đồng Oánh Oánh, mới phát hiện mình nói có vấn đề, loại tình huống này muốn canh sát cũng ... Vô dụng a!

Yêu hồ Đồng Oánh Oánh vẫn như cũ còn buồn ngủ, đáng yêu cười một tiếng : "Ngài thực hài hước, ta đi ngủ trước, ngài tùy ý, đêm nay xem như nhà mình ." Sau đó quay thân liền biến mất .

"Ta đi ..." Hoàng Minh vẫn như cũ có chút không thích ứng, phía sau mồ hôi lạnh có chút chảy ra, tại trong nhà cổ đi dạo biết, phát hiện trong nhà ngay cả một Quý Ảnh cũng không nhìn thấy, xem ra cái này giữa ban ngày quý đều chạy đi ngủ .

"Dựa vào, ngay cả một thức đêm ... Chịu ngày quý đều không có ." Vừa dứt lời, Hoàng Minh đột nhiên cảm thấy phía sau rừng cả mình, quay đầu nhìn lại, khuya ngày hôm trước đợi lấy cái kia cánh cửa nửa mở lấy, cái kia tên tiểu quý đứng ở cửa, hai tay vuốt ve bản thân trắng bệch đầu, mặt không biểu tình, mi mắt trên lật, âm hiểm nhìn hẩn .

Lại nhìn một cái, tiểu quý cũng biến mất .

"Tiểu quý này xem ra đối ta chiếm hẩn địa bàn trả rất bất mãn a ." Hoàng Minh bữu nói lớn đi vào trong một gian phòng, "Tiểu quý này hàn khí như thế trọng, nhất định là chết thảm, ngày nào rảnh rồi phải thật tốt điều tra điều tra, ai kêu ta đây sao lấy giúp người làm niềm vui, không giúp đỡ quý ."

Trong phòng chỉ có một cái giường cùng một trương bàn trang điểm, trang trí cổ phác lại không thiếu khí chất, nhìn qua hẩn là nữ hài tử phòng ngủ, lập tức Hoàng Minh cũng không nghĩ nhiều, nằm ở trên giường lấy điện thoại di động ra, hẩn quyết định đêm nay độ kiếp ở nơi này trong nhà cổ, vạn không cẩn thận bị đánh đến nổi ngay cả căn bã đều không còn lại, thành cô hồn dã quỷ cũng có một chỗ ở không phải?

Tiên Giới a pp nói chuyện phiếm trong đám an tĩnh lạ thường, Hoàng Minh hoạt động bằng hữu vòng thời điểm mới biết được các lộ Tiên gia đều ở vì là đêm nay sắp xảy ra đạo đức công cộng khảo hạch làm chuẩn bị .

Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, đã như vậy, Hoàng Minh cũng không biện pháp gì, để Thiên Kiếp tới mãnh liệt hơn chút a . Từ trong ngực xuất ra Nhân Tiên quyết, ngồi xếp bằng trên giường bắt đầu tu luyện .

Bất tri bất giác hẩn lâm vào đốn ngộ, cả người quanh thân phát lấy có chút quang mang, mà chỗ có quang mang đều hướng về đan điền vị trí chảy tới, đợi đến Hoàng Minh tỉnh ngộ lại lúc sau đã là buổi chiều .

"Hắc hắc, thể nội tiên khí giống như

Lại nhiều không ít ." Hoàng Minh cười từ trên giường đứng lên, hướng đi cổ trạch đại viện, "Su phụ nói không sai, cái này tiên khí quả nhiên có thể tăng cường Thể Chất vì là tập võ đem định vững chắc cơ sở ."

Lúc này Hoàng Minh đứng ở cổ trạch trong đại viện, trong nhà không có một ai, không được, trống không một quý, vì vì lúc trước Hoàng Minh đã trải qua cùng yêu hồ cùng tiểu quý nói qua muốn ở chỗ này độ Thiên Kiếp, cái này hai hàng tự nhiên né tránh .

Trời rất tối, rất cao, gió đêm gào thét, trong không khí tràn ngập lấy một cổ băng lãnh khí tức, để Hoàng Minh không khỏi lạnh run .

Nhìn xem Tiên Giới a pp bằng hữu vòng, đủ loại khóc cha chửi mẹ, xem ra Tiên Giới bên kia đạo đức công cộng khảo hạch đã bắt đầu, hẩn ngẩng đầu nhìn một chút mệnh mong bầu trời đêm, bầu trời đầy sao, mặc dù là sáu tháng, nhưng là luôn có thấy lạnh cả người thẳng nhập cốt tủy .

"Loại khí trời này thế nào sẽ đánh lòi mà!" Hoàng Minh xi đầy miệng .

Lúc này từ trên điện thoại di động bắn ra một đạo quang mang, quang tại Hoàng Minh trước mặt hình thành một màn ánh sáng, nhàn nhạt thanh âm từ điện thoại chỗ vang lên : "Tôn kính Tiên Giới a pp phổ thông người sử dụng, ngài khỏe chứ, xin hỏi phải chăng sử dụng mười vạn Tiên tệ thông qua lần này đạo đức công cộng khảo hạch?"

"Ngạch, lão tử lấy ở đâu như vậy nhiều Tiên tệ a!" Hoàng Minh kém chút muốn chửi má nó, tại trên màn sáng điểm không cái nút .

Tiếp theo lấy màn sáng trong nháy mắt biến mất, chỗ có quang mang đảo lưu nhập trong điện thoại di động, bất quá lúc này Hoàng Minh cái kia có tâm tư quản những chuyện này, bởi vì hẩn nhìn thấy nguyên bản mệnh mong bầu trời đêm, đột nhiên mây đen dày đặc, nguyên bản Trung thu nên có trăng tròn đều bị mây đen cho che khuất .

"Trà ... Thật đúng là đến a ..." Hoàng Minh có chút im lặng nhìn thiên không, nguyên bản khắp trời đầy sao giờ phút này nhanh chóng biến mất, từng đoàn từng đoàn to lớn mây đen tại bên trên bầu trời nhanh chóng dày đặc đứng lên ..

"xoạt ..."

Đột nhiên, trên bầu trời một tiếng vang thật lớn đem Hoàng Minh lập tức bừng tỉnh .

Lúc này, Hoàng Minh không có mở ra hóa nhãn kim chữ bằng không thì hẩn là có thể nhìn thấy một bóng người tại tia chớp kia bên trong xinh đẹp ngã xuống .

"Ta đi, không phải đâu? Làm thế nào, làm thế nào? Lão tử trả là xử nam a ..." Hoàng Minh khóc không ra nước mắt, tâm loạn như ma, đột nhiên trong đầu hiển hiện trong kịch ti vi Tề Thiên Đại Thánh đại náo thiên cung bị bắt sau bị sét đánh lông tóc không thương trảng cảnh .

"Mặc kệ, còn nước còn tát!" Cẩn rắng một cái, Hoàng Minh đem hóa nhãn kim chữ mở ra, trong nháy mắt "xoạt" một tiếng vang thật lớn, một đạo thiểm điện từ trên xuống dưới bổ xuống .

"Nãi nãi, lão tử không muốn chết a ..." Hoàng Minh cảm giác mình trái tim nhỏ đã đến khó có thể chịu đựng cực hạn, cái này đặc biệt sao thật đúng là bỏ a, cái này không thành cặn bã mà .

"Ngọc Hoàng Đại Đế phù hộ, các lộ thần tiên phù hộ, phi, các lộ thần tiên đều tự thân khó đảm bảo, đồ nhi ngoan ngoãn hóa nhân kim chử có thể phải hữu dụng a!" Hoàng Minh kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay .

Một đạo thiên lôi trực tiếp bổ về phía đầu hắn, Hoàng Minh ngẩng đầu, cuồng kêu một tiếng, đột nhiên hai mắt biến thành ngân sắc, hai vệt kim quang từ trong mắt bắn ra, đem bổ xuống Thiên Lôi tắm rửa ở, rồi sau đó bao vây Thiên Lôi bắn vào Hoàng Minh trong mắt .

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Hằng Nga cái chết

"Tỷ ... Tỷ tỷ ... Đây chính là tên kia nói trời ... Thiên Kiếp a ..." Nơi xa trốn ở trong tủ treo quần áo tiểu quý trọn mắt hốc mồm nhìn đây hết thấy, khỏe miệng nhìn không được rút rút, sắc mặt khó coi, "Cái thiên kiếp này cũng quá ... Quá mạnh, chúng ta nhẹ nhàng đựng một cái liền muốn hôn phi yên diệt a!"

Yêu hồ cũng là gật gật đầu, kinh ngạc nói : "Không nghĩ tới hắn nói là thực, quả nhiên là thần nhân a, tiểu Tinh, không chừng hắn có thể đủ giúp ngươi ."

Ôn Nhất Tinh tiểu quý kinh ngạc nhìn yêu hồ, sắc mặt khó coi, nhưng là trong mắt lại thấu lấy vô cùng khát vọng .

Mà lúc này Hoàng Minh cảm giác hai mắt nóng bỏng, cái kia một đạo thiên lôi lực lượng như là ngàn vạn thốt lao nhanh tuần mã đồng dạng tại hắn trong hai mắt gào thét mà qua, để hắn cảm giác rất khó chịu, lại tựa hồ rất thoải mái .

"Hô ..." Hoàng Minh thở một hơi dài nhẹ nhõm, hắn mở hai mắt ra, trong hai mắt một đạo gai mắt kim quang chợt lóe lên, "Cái này ... Liền xong đâu?"

Hoàng Minh hắc hắc cười ngây ngô lấy, xem ra cái thiên kiếp này cũng không gì hơn cái này đi!

Đương nhiên đây nếu là để Tiên Giới những thần kia Tiên biết rồi, không phải kinh ngạc không thôi, phải biết Thiên Kiếp chính là thiên địa tinh hoa, bọn hắn thân là thần tiên chống cự nhất lượt thiên kiếp trọn vẹn phải hao phí nửa giờ mới có thể miễn cưỡng triệt tiêu .

Mà cái này tư, chẳng những trong nháy mắt triệt tiêu, còn đem Thiên Kiếp cái này thiên địa tinh hoa cho hấp thu .

Đây quả thực là biến thái!

Trên bầu trời mây đen trong nháy mắt biến mất, Trung thu mười lăm trăng tròn xuất hiện, bầu trời đêm lại khôi phục mệnh mông mông bộ dáng .

Hoàng Minh cười ngây ngô lấy : "Liền kết thúc a, xem ra lão tử thực sự là mạng lớn, mệnh không có đến tuyệt lộ, đại nạn không chết tất có sau phúc a!"

Đương nhiên hắn không biết bởi vậy cặp mắt mình phát sinh một chút biến hóa, hắn cũng càng không biết lần này đạo đức công cộng khảo hạch, Tiên Giới phát sinh một kiện đại sự .

Hồi lâu, yêu hồ cùng tiểu quý mới cẩn thận từng li từng tí tới gần, yêu hồ Đồng Oánh Oánh cười tủm tỉm nói : "Minh ca, kết ... Kết thúc đâu?"

Hoàng Minh gật gật đầu, trả không nói chuyện, tiểu quý Ôn Nhất Tinh lại một mặt trầm trọng nhìn Hoàng Minh, rồi sau đó phảng phất dưới quyết định rất lớn, bịch một tiếng quỳ gối Hoàng Minh trước mặt .

Lần này đem Hoàng Minh cùng yêu hồ đều dọa phát sợ, Ôn Nhất Tinh vượt ve đầu lâu mình, trịnh trọng việc nói ra : "Minh ca, van cầu ngươi, giúp ta một chút ."

Hoàng Minh một mặt mừng bực, mà yêu hồ lại ý vị thâm trường thờ dài, nói : "Tiểu Tinh, ngươi quyết định đâu?"

Ôn Nhất Tinh trịnh trọng gật gù đầu, Hoàng Minh người trong cuộc này nhưng như cũ một mặt mừng bực .

Yêu hồ lúc này cũng thu hồi tiểu dung, trịnh trọng nói : "Sự tình là như thế này ..."

Nguyên lai Ôn Nhất Tinh là vốn là một cái phú hào con riêng, một năm trước bị vô tội sát hại, oán khí quá nặng, quỷ hồn một mực lưu ở nhân gian không có thể đi Quỷ giới làm một hộ khẩu bản, sau đó tức thì bị một cái yêu quỷ chém đứt đầu, thành cô hồn dã quỷ, vĩnh thế không được siêu sinh, còn tốt cuối cùng nhất bị yêu hồ cho thu lưu, nếu muốn để tiểu quỷ có thể dưới Quỷ giới đầu thai phải trả hán một cái trong sạch đồng thời tìm tới cái kia yêu quỷ, mới có thể bài trừ oán khí, để tiểu quỷ một lần nữa đầu thai chuyển thế .

"Tốt, ta hết sức nỗ lực ." Hoàng Minh nhìn đáng thương tiểu quỷ, mới bảy tám tuổi khoảng chừng lại kinh lịch dạng này cực khổ, trong lòng tự nhiên có lòng trắc ẩn .

Tiểu quỷ cùng yêu hồ vô cùng cảm kích, yêu hồ thậm chí biểu thị nếu là Hoàng Minh thật có thể trợ giúp tiểu quỷ đầu thai chuyển thế,

Sau này nàng chính là Hoàng Minh người, không được, quỷ, Hoàng Minh sự tình chính là nàng sự tình .

Cuối cùng nhất Hoàng Minh rời đi cổ trạch, dù sao đêm nay giờ dạy học Trung thu ngày hội, nếu trả hoặc là liền chạy trở về cùng phụ mẫu khúc mắc .

Mà lúc này Tiên Giới phát sinh chuyện lớn .

Lăng Tiêu Bảo Điện, các lộ Tiên gia quỷ gười kim loan trước ghế rồng, nguyên một đám sắc mặt khó coi cúi đầu, mà Ngọc Hoàng Đại Đế ngồi ở kim loan long kỵ trên long nhan giận dữ, quát ầm lên : "Các người lại cho trầm nói một lần, người đó chết?"

Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh nom nóp lo sợ nói : "Khởi bẩm Ngọc Đế, là ... Là Quảng Hàn Cung thường ... Hằng Nga Tiên Từ không vượt qua Tiên Giới kết quả ..."

"Kết quả cái gì? Mau nói!" Ngọc Đế giận dữ hét .

"Phù phù!" Ngọc Đế nổi giận, dọa đến chúng tiên gia đều quỷ trên mặt đất, Lý Tinh run rẩy nói : "Bệ hạ chuộc tội, Hằng Nga Tiên Từ không vượt qua Thiên Kiếp, kết quả hồn phi phách tán, cười hặc đi tây phương ."

"Tốt một cái hồn phi phách tán, tốt một cái cười hặc đi tây phương ... Điều là một đám thùng com, trăm nuôi các người đám này thùng com để làm gì ." Ngọc Đế long nhan giận dữ, dọa đến chúng tiên gia ngã nhào xuống đất, liên tục la lên "Ngọc Đế bớt giận!"

Lúc này một vệt kim quang lóe lên mà tới, Tôn Ngộ Không ngồi ở Lăng Tiêu Bảo Điện trụ trời bên trên, gõ lấy chân bắt chéo, cười trêu nói : "Ngọc Đế lão nhi, không phải là một nương môn chết nha, có cần phải như thế nhất kinh nhất sạ sao? Chẳng lẽ ngươi cùng với nàng có nhất cước, ha ha ..."

"Đi đi đi, Bát Hầu ..." Ngọc Đế không kiên nhẫn khoát khoát tay, cũng không dám đối Tôn Ngộ Không quá bất kính .

Lúc này Nhị Lang Thần đứng lên, phần nộ quát : "Bát Hầu, chớ có vô lễ!"

Tôn Ngộ Không nhìn cũng chưa từng nhìn hán một chút, khinh thường nói : "Thế nào, tam nhãn lang, quên Nam Thiên môn sự tình đâu?"

"Ngươi ..." Nhị Lang Thần á khẩu không trả lời được, tức giận đến nghĩ muốn bão nổi, có thể cái con khi này không biết chuyện như thế nào pháp lực đại trưởng, hán nơi đó là đối thủ, lập tức không dám nói lời nào .

Tôn Ngộ Không cười đến trước bộc sau nâng cao, rất là hưởng thụ, nói : "Khó trách Bát Giới đầu kia đồ đàn sẽ bị ngươi biến thành một con lợn, ha ha, nguyên lai là có nội tình, Ngọc Đế lão nhi, ngươi nói nếu là Vương Mẫu biết rồi, có thể hay không đào ngươi da a, ha ha ... Ta lão Tôn có thể nghe nói ngươi là cái thê quân nghiêm a ."

"Bát Hầu ..." Ngọc Đế bị Tôn Ngộ Không trêu ghẹo lấy, tức giận đến mặt mỗ đỏ bừng .

"Không dễ chơi, ta lão Tôn đi ..." Tôi cũng nhanh đi vậy nhanh, Tôn Ngộ Không một cái bỏ nhào liền bay đi, liền để lại một câu nói, "Cái này Hằng Nga còn có một chút hi vọng sống, nhanh đi tìm sư phụ ta a! Có lẽ còn có được cứu ."

Hoàng Minh tự nhiên không rõ ràng vậy mà phát sinh lớn như vậy sự tình, hán cùng phụ mẫu qua hết tết Trung thu sau thừa dịp lấy lễ quốc khánh ở nhà giúp lấy phụ mẫu xử lý mặt tiền cửa hàng các loại sự nghi, Gia Cát Thanh Vân cũng bởi vì có một ít chuyện tri hoãn thời gian trở về .

Bất tri bất giác, Hoàng Minh vậy mà về nhà sắp hai mươi trời, cách Gia Cát Thanh Vân một lần nữa ước định thời gian cũng mau đến, thế là Hoàng Minh cho phụ mẫu lưu năm trăm vạn sau liền quyết định trở về Tân Thị .

Trong nhà sự tình đã trải qua thu xếp tốt, Hoàng Minh tâm tình có chút nhẹ nhõm, tiểu quỷ Ôn Nhất Tinh sự tình không phải trong thời gian ngắn có thể giải quyết sự tình, thế là hán cùng một tay đề bạt đứng lên huyện cục trưởng Trịnh minh siêu lên tiếng, để hán hỗ trợ lưu ý việc này .

Mấy giờ đợi, Hoàng Minh liền đến nơi Tân Thị, cùng Tống Giai, Giang Phúc thông điện thoại sau, lại gọi điện thoại cho Vũ Vi cùng Nha Đầu, kết quả

điện thoại bị tiểu hồ ly cướp đi mở miệng một tiếng thân ái nói, dọa

Đến Hoàng Minh vội vàng nói vài lời liền cúp điện thoại .

Cuối cùng nhất, Hoàng Minh lại cho nữ thần Ngô Mỹ Huyền gọi điện thoại, mới biết được lúc này nữ thần đã trải qua rồi đi Tân Thị, trở về Lan Thị, tựa như là tham gia một cái khẩn cấp hội nghị gia tộc .

Không bị điện giật lời nói không nói vài lời liền bị Ngô Mỹ Huyền vội vàng quải điều, \t chỉ nói là có rảnh thời điểm lại nói chuyện, Hoàng Minh mơ hồ có thể cảm giác được sự tình có chút không đúng, nghe Ngô Mỹ Huyền ngữ khí phi thường lo lắng, không kiên nhẫn, giống như gặp được cái gì không cách nào giải quyết phiền phức .

Lúc này Lan Thị, một nhà cổ kính trong biệt thự, Ngô gia rất nhiều yếu viên đều ở trận, ngồi ở phía trước nhất chính là Ngô Mỹ Huyền Ngô Duyên Chính cùng Nhị thúc Ngô Kiến Cường, trà có thật nhiều gia tộc người quyết định .

Ngô gia đồ cổ sản nghiệp mặc dù khổng lồ, nhưng là là gia tộc xí nghiệp, Ngô Mỹ Huyền lão ba thuộc về trong nhà lão đại, tự nhiên tiếp quản gia tộc tộc trưởng vị trí, chỉ là năm nay đến Nhị thúc Ngô Kiến Cường thực lực chậm rãi bằng lớn, đương nhiên sẽ không cam tâm tình nguyện chỉ làm người đứng thứ hai .

Lúc này, Ngô Mỹ Huyền ngồi trong đám người, cúi đầu, sắc mặt tái nhợt, chăm chú căn môi, ý chí kiên định .

Tộc trưởng Ngô Duyên Chính bốn mươi năm mươi tuổi bộ dáng, dung mạo rất tinh thần, lúc này thẳng tắp ngồi ở chính giữa, sắc mặt có mấy phần âm trầm, lẳng lẳng không nói lời nào, mà bên cạnh hắn Ngô Kiến Cường lại một mặt đặc ý, tình thế bất buộc bộ dáng .

Ngô Kiến Cường khinh thường nhìn Ngô Mỹ Huyền, lạnh lùng nói : "Ngô Mỹ Huyền, mặc kệ ngươi đáp ứng hay là không đáp ứng, vì gia tộc sự nghiệp, ngươi nhất định phải gả cho Vương Quân minh, chỉ có Ngô Vương hai nhà thông gia, chúng ta Ngô gia sự nghiệp mới có thể phát triển không ngừng, ngươi có thể là tộc trưởng nữ nhi, không phải do ngươi tùy hứng, ngươi nói đúng không? Đại ca!"

"Hừ!" Một mực trầm mặc không nói Ngô Duyên Chính trùng điệp lạnh rên một tiếng .

Ngô Mỹ Huyền ngẩng đầu, khuynh quốc khuynh thành trên mặt nước mắt nhỏ xuống, nàng đối lấy Ngô Duyên Chính nói ra : "Phụ thân, ta, ta không muốn trở thành gia tộc sự nghiệp vật hi sinh, ta càng không thích Vương Quân minh người kia ."

"Ngây thơ!" Ngô Kiến Cường cười lạnh nói, "Thân là tộc trưởng nữ nhi, ngươi cho rằng gia tộc bạch bạch bồi dưỡng ngươi hai mươi mấy năm, là nhường ngươi không có chút nào cống hiến sao? Trừ phi ngươi không được là tộc trưởng nữ nhi, lại nói người ta Vương thiếu gia, đáng đáp đáng về đường đường, hơn nữa khí độ phi phàm, Vương gia lại trường kỳ cùng chúng ta Ngô gia trên phương diện làm ăn có hợp tác, ngươi bây giờ không gả cho Vương thiếu gia, đồng đẳng với đem gia tộc sự nghiệp để qua một bên mặc kệ, ngươi dạng này phụ thân ngươi còn có cái gì tư cách làm tộc trưởng này?"

"Hừ!" Ngô Duyên Chính lần nữa trùng điệp hừ một tiếng, nói, "Ngô Mỹ Huyền, ngươi cho tung thúc bá trường bối nói một chút, lần này đi Tân Thị đều làm gì sao, có hay không then đối Ngô gia đối với ngươi vun trồng ."

Ngô Mỹ Huyền hung hăng trừng Ngô Kiến Cường một chút, phải đi Tân Thị đoạt được nói ra, rồi sau đó nói : "Ta đã tìm chuyên gia đoán chừng qua, lần này đi Tân Thị hết thấy lợi nhuận 200 triệu tá hữu!"

"Cái gì? 200 triệu!" Một người hai mươi tuổi ngoi đầu lên người trẻ tuổi cười lạnh nói, "Thật khoác lác, trả 200 triệu, gia tộc tiền nếu có thể không cho ngươi bên ngoài đã nam nhân lừa gạt đi cũng không tệ ."

"Ngô Kiến, ngươi không muốn nói mò!" Ngô Mỹ Huyền tức giận đến nước mắt rầm rầm rơi thẳng, Ngô Kiến lời nói tự nhiên gây nên gia tộc nhân viên nghị luận, cái gì đã nam nhân? Chuyện như thế nào?

Lúc này, đại sảnh cửa bị đẩy ra, một thanh niên đi tới, người này chính là Vương Quân minh!

"Tiểu Kiến nói không sai, nhất định phải làm cho cái kia đã nam nhân chết không yên lành, nếu không ..."

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao* App Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Quỳ xuống đất cầu xin tha thứ

"Các người Ngô gia nuôi con gái tốt, vậy mà cùng nàng bên ngoài đã nam nhân đến lừa gạt ta, trả lừa gạt lão tử hai ngàn vạn!" Vương Quân Minh thái độ phi thường phách lối, đối lấy Ngô Kiến Cương gât gât đầu, rồi sau đó khinh thường liếc nhìn đám người, nói, "Bất quá nếu nàng đều nhanh thành lão bà của ta, ta tự nhiên có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, ta tin tưởng chỉ là bởi vì cái này đã nam nhân tồn tại, ta tương lai lão bà mới có thể nhất thời hồ đồ, lấy các người Ngô gia thực lực, đại khái có thể để cái này đã nam nhân từ trên đời này biến mất."

Ngô Kiến Cương có ý lộ ra giật mình biểu lộ, nói : "Thì ra là thế! Nguyên lai tiểu Mỹ ở bên ngoài có nam nhân, ha ha, liền phiền phức, người nói là a? Đại ca!"

Ngô Duyên Chính giận dữ, nghiêm nghị nói : "Ngô Mỹ Huyền! Vương thiếu gia nói thế nhưng là thực?"

"Thiên chân vạn xác! Ta cũng nghe nói, đường tử còn vì cái kia đã nam nhân lừa gạt Vương thiếu gia hai ngàn vạn." Ngô Kiến một mặt nghiền ngẫm nụ cười nói.

Lúc này Ngô Mỹ Huyền hai mặt thụ địch, trong đầu hiện ra Hoàng Minh bộ dáng, lau khô nước mắt, dứt khoát kiên quyết nói : "Vương thiếu gia thực sự là hảo miệng lưỡi, rõ ràng là người cùng Hoàng Minh đánh cược nhìn đồ cổ nhân lực, kết quả thua không phục, bây giờ lại chạy đến ta Ngô gia đến giường oai, thực sự là buồn cười."

"Ngô Mỹ Huyền!" Ngô Kiến Cương gầm thét, một mặt đạt được kết quả tốt nhìn Vương Quân Minh, rồi sau đó quát, "Thế nào cùng người chồng tương lai nói chuyện, còn thể thống gì, ở bên ngoài trộm đã nam nhân, thực sự là bại hoại chúng ta Ngô gia mặt mũi."

"Ha ha, Nhị thúc hảo chụp mũ, ta một có bạn trai hai chưa có chồng, cùng người bằng hữu tâm sự thế nào đến trong miệng người liền thành trộm đã nam nhân a, ha ha ..." Rồi sau đó bình tĩnh nhìn Ngô Duyên Chính, thần nhiên nói, "Phụ thân, ta biết ngài thân là tộc trưởng có khó khăn khó nói, thường xuyên có tiểu nhân ở bên cạnh nhớ thương lấy, nhưng là xin ngài tin tưởng ta, kết bạn Hoàng Minh quyết định so cùng cái gọi là Vương gia thông gia chỗ tốt hơn rất nhiều."

Nghe vậy, Ngô Kiến cười lạnh nói : "Ha ha, tỷ, người có phải hay không ngốc, hay là si nhân nằm mơ, cha, ta điều tra qua, cái kia Hoàng Minh chính là một tiểu tử nghèo, một không có tiền, hai không bối cảnh, thế nào cùng Vương thiếu gia so?"

Ngô Mỹ Huyền lạnh lùng nhìn về phía Ngô Kiến, nói : "Ngô Kiến, nơi này không có người nói chuyện phần!"

Ngô Kiến giận dữ, còn muốn nói cái gì Ngô Duyên Chính lạnh rên một tiếng, nói : "Ngô Mỹ Huyền, người bằng cái gì như thế nói!"

Kỳ thật Ngô Mỹ Huyền cũng không biết nên nói thế nào, chỉ là nội tâm của nàng không hiểu tin tưởng, Hoàng Minh nhất định sẽ trở nên nổi bật, chỉ là như vậy nói khẳng định thuyết phục không được đám người, lập tức chỉ có thể nói nói : "Ta tin tưởng hẳn!"

"Hồ nháo!" Ngô Duyên Chính gầm thét, "Nếu như vậy, ta sẽ nhường cái kia gọi Hoàng Minh từ trên cái thế giới này biến mất!"

Ngô Mỹ Huyền nước mắt rơi như mưa, nhìn Ngô Duyên Chính, nói : "Tin tưởng ta, cha!"

Đám người nghị luận ầm ỉ, Ngô Kiến Cương cùng Ngô Kiến một mực cười lạnh lấy, lúc này Ngô Duyên Chính nhìn nước mắt rơi như mưa nữ nhi, sinh lòng không đành lòng chỉ tâm, đặc biệt là cuối cùng nhất cái kia "Cha" xưng hô, tâm hấn động, thờ dài, nói : "Tốt, ta cho người thời gian hai năm mà nói phục ta ... Chúng ta!"

"Không được!" Vương Quân Minh không làm, giận dữ hét, "Ta không đồng ý, Vương gia chúng ta không đồng ý!"

Nói xong hắn nhìn về phía Ngô Kiến

Cương, sau người mới vừa muốn nói chuyện, Ngô Duyên Chính liếc hắn một cái, sau đó tuyên bố : "Hai năm, nếu là Ngô Mỹ Huyền không thể thuyết phục đám người, ta tự động thôi vị nhượng chức, không còn làm tộc trưởng này, các vị có thể có ý kiến."

Vương Quân Minh mới vừa muốn nói chuyện, lại bị Ngô Kiến Cương dùng ánh mắt ngăn lại, một trường phong ba kết thúc như vậy.

Ban đêm, Ngô Mỹ Huyền nằm ở trên giường, lúc này nội tâm của nàng ngũ vị tạp trần, Nhị thúc thế lực, phụ thân tình cảnh đều bị nàng lo lắng, nàng trong lòng thầm nghĩ : "Hoàng Minh a Hoàng Minh, hi vọng người có thể ở trong thời gian hai năm mau chóng cường đại lên a."

Nàng bấm Hoàng Minh điện thoại, hỏi : "Hoàng Minh, người thích ta sao?"

"A?" Hoàng Minh ngẩn ngơ, sau đó cười hi hi nói, "Đương nhiên ưa thích, người thế nhưng là trong lòng ta nữ thần a!"

Ngô Mỹ Huyền vừa nói đùa vừa nói thật nói : "Vậy người liền mau chóng cường đại lên!"

Điện thoại treo, đầu bên kia điện thoại Hoàng Minh tim đập rộn lên, nữ thần đây là tại ám chỉ cái gì? Chẳng lẽ nàng cũng thích ta?

Trở lại Tân Thị cũng có mấy ngày, mấy ngày nay tiểu yêu tinh đi quân đội, tiểu hồ ly cũng khai giảng, một mực ở ở trường học, Hoàng Minh mang tai ngược lại là thanh tịnh không ít, Tổng thúc vừa mới lên vị không lâu, lão Tổng cũng một mực giúp lấy Tổng thúc bận bịu trước bận bịu sau phản ứng sự vụ, cùng biến cá nhân một dạng, bất quá trải qua nhiều như vậy sự tình cũng có thể lý giải .

Thả tại biệt thự bên trong hai mươi mấy kiện đồ cổ, Hoàng Minh còn chưa nghĩ ra thế nào xử lý, trong lòng có chút dự định mở tiệm bán đồ cổ .

Mà mấy ngày nay trôi qua không tốt nhất thuộc về Vương Quân Minh, lúc đầu tự mình chạy lợi Lan Thị, muốn nganh bức Ngô Mỹ Huyền thành hôn, không nghĩ tới Ngô Duyên Chính lão đầu kia như thế bao che cho con, mà từ lần thứ hai ám sát Hoàng Minh thất bại sau, nhiều lần nhận Giang Phúc uy hiếp .

Vương gia buồn lậu đồ cổ đội thuyền mới vừa vào Tân Thị bến cảng liền bị kiếp, liền người đều không có sống trở về, không khôi như thế, Giang Phúc thường xuyên đi ra ngoài bị mặc lên bao tải đánh nằm bẹp một trận, từ đó hần đem bảo tiêu tăng lên tới mười tên, chỉ là chuyện quý dị như trước đang phát sinh .

Đây hết thấy để hần gần như sắp điên, cả ngày nom nớp lo sợ, thật sâu minh bạch Giang Phúc chỗ đáng sợ, cuối cùng nhất rốt cục gánh không được, chủ động tới đền bên trong Hoa Đại tửu điểm tìm Giang Phúc .

Lúc này, bên trong Hoa Đại tửu điểm một trong phòng, mười tên bảo tiêu nom nớp lo sợ đứng ở cửa, gian phòng bên trong Giang Phúc tùy tiện ngồi lấy, mà Vương Quân Minh chính đứng ở trước mặt hần .

Vương Quân Minh nhìn Giang Phúc nói : "Giang gia, nói đi, ngươi đến cùng muốn thế nào?"

Giang Phúc cầm lấy dao gọt trái cây nhàn nhã gọt lên chỉ quả, nói : "Vương thiếu gia, ngươi nói cái gì? Lão tử nghe không hiểu a!"

Vương Quân Minh cắn răng một cái, giận dữ hét : "Không sai, ám sát tiểu tử kia sự tình là ta sai sự, thế nào lấy a? Không qua sông gia sẽ không vì dạng này một tên mao đầu tiểu tử cùng Vương gia chúng ta gây khó dễ a?"

Giang Phúc ngừng chút, rồi sau đó tiếp tục gọt lên chỉ quả, lạnh lùng nói : "Không hổ là Vương thiếu gia, có quyết đoán, lão tử nhớ kỹ hần là nhắc nhở qua ngươi một lần, hần là huynh đệ của ta, đừng nhúc nhích hần, nếu không hậu quả tự phụ a?"

"Ha ha ..." Vương Quân Minh phốc xích cười đứng lên, nói, "Giang gia, ngài thật đúng là đừng dọa ta, ta Vương gia tại Tân Thị cũng không phải ăn chay, nếu là ta có cái gì không hay xảy ra, lấy Vương gia thực lực Giang gia ngài cũng không dễ chịu, không được

Có đúng không?"

"Tốt, có loại!" Giang Phúc cười đem dao một thanh cắm vào chỉ quả, đập lên bàn tay, "Không hổ là Vương thiếu gia, có quyết đoán! Dám làm dám chịu."

Vương Quân Minh nổi giận nói : "Giang Phúc, ngươi đến cùng muốn thế nào? Ta cho ngươi biết, nếu là giết ta, ngươi ở đây Tân Thị cũng rất khó đặt chân."

Giang Phúc cười ha ha, nói : "Ta có thể coi như ngươi đây là đang uy hiếp ta mà?"

"Chỉ là nhắc nhở ngươi, Giang gia, cùng Vương gia chúng ta hợp tác, ngươi lấy được lớn khoản tài phú, mà tên tiểu tử nghèo kia có thể cho ngươi cái gì? Ngài là người thông minh, điểm ấy số sách hần là tính toán rõ ràng."

Giang Phúc cười nói : "Thật đúng là mê người mua bán a, bất quá ta Giang Phúc là trung thực bản phận người làm ăn, luôn luôn tuân thủ luật pháp, không giống ngài Vương thiếu gia, y thế hiếp người, động một chút lại phải sát thủ ám sát." Nói lấy Giang Phúc chỉ chỉ phía sau vách tường, "Vương thiếu gia, ngài vừa mới mỗi tiếng nói cử động đều bị võ xuống đến, âm mưu giết người, ít thì cũng phải đi vào mấy năm a?"

Nghe vậy, Vương Quân Minh bị kinh ngạc, đằng một chút đứng lên, nổi giận nói : "Giang Phúc, ngươi dám chơi đùa lão tử."

Môn khẩu mười cái Vương Quân Minh mang đến bảo tiêu gặp chủ tử tức giận, vừa định xông tới, chỉ là sát na mỗi người trên trán đều bị một cây súng lục tiến đến, không ai dám làm loạn .

Thấy thế, Vương Quân Minh mặt xám như tro, cắn răng nói : "Giang gia quả nhiên là cao thủ, ta nhận thua, ngươi đến cùng muốn như thế nào?"

Giang Phúc chậm rãi cắn lên chỉ quả, nói : "Rất đơn giản, bởi vì ngươi hành vi ngu xuẩn, huynh đệ của ta bị kinh sợ, Vương thiếu gia tài đại khí thô, tùy tiện lấy ra một hai ba ức sau đó đi cho huynh đệ của ta đến nhà xin lỗi, việc này coi như xong."

Vương Quân Minh giận dữ : "Hai ba ức, ngươi thế nào không đi cướp? Còn muốn bản thiếu gia cho tên tiểu tử nghèo kia xin lỗi, phí!"

"Không hổ là Vương thiếu gia, lâm nguy không sợ, xem sinh mệnh như cặn bã, bội phục bội phục, không qua sông nào đó phải nhắc nhở một chút ngươi, trong ngục giam tam giáo cửu lưu, thế nhưng là người nào đều có, Vương thiếu gia ngàn vạn bảo trọng a."

"Ngươi ..." Vương Quân Minh trong nháy mắt sợ, sắc mặt trở nên trắng bệch, trong ngục giam người chết, đó là thường có chuyện, lấy Giang Phúc Tân Thị dưới mặt đất Vương giả thân phận muốn tại ngục giam hành hạ chết bản thân, đó là vài phút sự tình, "Tốt, Giang gia, ta đáp ứng ngươi, hi vọng ngươi

có thể hết lòng tuân thủ nhận như vậy."

Giang Phúc khoát khoát tay, Vương Quân Minh tự nhiên ngẫm hiểu bên trong lấy điện thoại cầm tay ra : "Uy, tài vụ, đúng là ta, ta đợi chút nữa cho người phát một số tài khoản, lập tức cho cái kia trên số tài khoản chuyển ba trăm triệu người dân tệ, lập tức!"

Ba ba ba ...

Giang Phúc đập lên bàn tay, cười nói : "Không hổ là Vương thiếu gia, người có thể lẫn." Nói xong một cước đá vào hần phần bụng, bị đá Vương Quân Minh lăn lộn đầy đất, nửa ngày mới có thể miễn cưỡng đứng lên.

Vương Quân Minh miễn cưỡng đứng lên, hung dữ ánh mắt quét mắt Giang Phúc, sau đó không nói một lời quay đầu bước đi, mới vừa tới cửa liền nghe được Giang Phúc thanh âm "Đừng quên, đi cho huynh đệ của ta đến nhà xin lỗi, nếu không người biết có cái gì hậu quả!"

"Hừ!" Vương Quân Minh trừng trừng đập hừ một tiếng xám xịt đi ra khách sạn, vừa mới tiến trong xe, hần liền gào thét, "Hoàng Minh! Ta với người thế bất lưỡng lập!"

Chuyện hôm nay, để hần cảm thấy vô cùng nhục nhã!

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Tảo hóa

Từ khi tiếp Ngô Mỹ Huyền điện thoại sau, Hoàng Minh nghiêm túc chăm chú nửa ngày, hần cho rằng trước mắt năng lực chính mình đi lên, nhưng là địa vị xã hội trả còn thiếu rất nhiều, xã hội ảnh hưởng lực cũng hoàn toàn không đủ.

Ngô Mỹ Huyền lời nói nghe không giống như là nói đùa, nếu muốn cường đại lên, đơn giản chính là có quyền, có tiền!

Cuối cùng Hoàng Minh quyết định trước từ tiền tới tay, muốn kiếm đồng tiền lớn, hần cùng với Giang Phúc trao đổi nửa ngày, cuối cùng nhất quyết định mở một nhà đồ cổ công ty.

Tâm động không bằng hành động, Hoàng Minh từ trước đến nay là làm sự tình gọn gàng mà linh hoạt người, công ty địa chỉ rất nhanh liền chọn tốt, Tân Thị hoàng kim khu vực, bên trên bờ sông, hoàn cảnh tuyệt đối không thể chê, chơi đồ cổ đại đa số đều là cao nhân nhân sĩ, đối hoàn cảnh rất giảng cứu.

Văn phòng tay tiếp theo các thứ chuyện hần toàn quyền giao cho Giang Phúc, dù sao người ta có thể là sinh ý trên chuyên gia, tự nhiên quen việc dễ làm.

Mấy ngày sau!

"Huynh đệ, công ty này qua mấy ngày liền có thể chính thức buôn bán, chúc mừng a!" Giang Phúc cười nói ra.

Hoàng Minh cười khan một tiếng, nói : "Giang ca, trong khoảng thời gian này vất vả người."

Giang Phúc nói : "Chỉ cần sau này huynh đệ cường đại lên, làm sao sẽ nhớ kỹ ta đây cái làm huynh đệ liền tốt, ha ha ..."

Hoàng Minh cười nói ra : "Giang ca, người sao lại nói như vậy, ngài thế nhưng là Tân Thị thế giới dưới đất Vương giả, ta trả trông cậy vào lấy ngài sau này chiếu cố nhiều hơn ta."

"Được." Giang Phúc nói, "Công ty sự tình người yên tâm, có ta, bất quá có kiện sự tình cần người đi làm."

Hoàng Minh nói : "Cái gì sự tình?"

"Gây dựng cái kia trời khằng định cần làm lớn bán hạ giá, nguồn cung cấp phương diện nhất định phải làm thật đầy đủ chuẩn bị, huynh đệ ta liền một đại

lão thô, đối đồ cổ cũng không hiểu, phương diện này liền toàn bộ nhờ người." Giang Phúc nói, "Bất quá ta cũng chú ý xuống, trong nước ngược lại cũng không ít đồ cổ thị trường giao dịch, ta đều cho người tiêu ký một chút, người có thể đi đi." "

Giang Phúc cười lấy ra một tờ địa đồ, quen việc dễ làm ở phía trên vẽ mười cái vòng vòng, trong đó Tân Thị thì có vừa đúng.

"Cái này rồi đi nghiệp không mấy ngày, đi xa địa phương chỉ sợ thời gian không đủ, huynh đệ người trước tiên có thể từ Tân Thị nhà này vào tay!" Giang Phúc nói.

Hoàng Minh liên tục gật đầu, nhìn địa đồ, mi mắt sáng lên, nói: "Giang ca thực sự là dụng tâm, tốt, huynh đệ ta liền từ cái này đồ cổ thành vào tay!"

Thương nghị hảo sau, hai người tại Hoàng Minh biệt thự ăn cơm chiều, ngày thứ hai Hoàng Minh liền xuất phát chạy tới đồ cổ thành.

Hoàng Minh sáng sớm liền mang theo kiểm đánh dấu cùng từ Giang Phúc nơi đó muốn tới mấy người trợ giúp chạy tới đồ cổ thành, cái này đồ cổ thành tọa lạc tại Tân Thị khu vực biên giới, ở một cái gọi Kế huyện

Vị trí.

Kế huyện, ở vào Tân Thị cùng kinh đô giao giới vị trí, mặc dù xa xôi, nhưng là hội tụ người trong thiên hạ mới, cái này đồ cổ sinh ý tự nhiên không nhỏ.

Đồ cổ thành chiếm diện tích rất lớn, bên trong hội tụ trời nam biển bắc đồ cổ thương nhân, thật thật giả giả, hơn ngàn cái to to nhỏ nhỏ đồ cổ quầy hàng, cửa hàng khắp nơi đều là, mỗi ngày chín điểm nơi này mới khai trương, vừa mở trương liền tiếng người huyên náo, xe tới xe đi.

Hoàng Minh một đoàn người đi ở hòn đá nhỏ trái thành hành lang bên trên, hân hòa nhân kim chữ không đứng ở nguyên một đám trong gian hàng đảo qua, từ lần trước Thiên Kiếp qua sau, Hoàng Minh kỳ lạ phát hiện, bản thân hòa nhân kim chữ năng lực nhìn xuyên tường cường đại không ít, trước kia cần nguyên một đám thương phẩm nhìn sang, hiện tại chỉ cần quét qua đều có thể đại khái phân rõ thật giả cùng tính so sánh giá cả.

Thình thoảng lắc đầu, thình thoảng ngừng chân chốc lát, mới vừa buổi sáng công phu, Hoàng Minh liền mua xuống hơn hai ngàn vạn đồ cổ, mà mỗi mua một kiện đều bị người đưa đến sớm liền chuẩn bị trên xe, đồng thời có kiểm đánh dấu ở nơi nào trông coi, đây chính là Hoàng Minh sở dĩ dẫn người đến nguyên nhân.

Loại địa phương này nhiều người phức tạp, Ngư Long lẫn lộn, rất nhiều tiểu nhân vật có vận khí mua bên trong cuối cùng, nhưng không có mệnh hưởng thụ, đây cũng là nơi này lặn - quy tắc.

Đột nhiên, một cái mới tinh chén trà, chén trà chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, tiểu xảo tinh xảo, chỉ là nhìn qua có chút không giống đồ cổ, càng giống là công nghiệp hiện đại chế tác tinh phẩm chén trà.

Chỉ bất quá đây chẳng qua là đang thường trong mắt người mà thôi, Hoàng Minh liếc nhìn lại, trong nháy mắt có cỗ nồng đậm lịch sử khí tức tràn ngập mà đến, Hoàng Minh kết luận đây tuyệt đối là chân chính đồ cổ, hơn nữa còn là đồ cổ bên trong cực phẩm, thuộc về Đại Tống thường thức trà phồn thịnh nhất thời kỳ.

Tại đồ cổ thành chuyển như thế lâu Hoàng Minh còn chưa tìm được giống trước mắt cái này mang theo đậm đà như vậy lịch sử khí tức đồ cổ, lấy lúc trước hân tại đồ cổ cao ốc kinh nghiệm đến xem, chỉ có tìm tới Hòa Thị Bích lúc mới có như thế cảm giác mãnh liệt, trước mắt chén trà này giá trị tuyệt đối bất khả hạn lượng.

Hoàng Minh mặt ngoài chỉ là tùy ý liếc mắt một cái, hỏi: "Lão bản, chén trà này thế nào bán a?"

Lão bản là một gầy còm người trung niên gầy nhom, gặp có người tới hỏi giá, lập tức đến tinh thần, hân trả không nói chuyện, bên cạnh rất nhiều người mua liền nhao nhao khuyên bảo, lão bản này là một lòng dạ hiểm độc chủ, chén trà này xem xét chính là công nghiệp sản phẩm, trả mắng ba trăm vạn như thế quý.

Xem ra lão bản này bị nhìn thành lòng dạ hiểm độc nhà, tất cả mọi người đô tị nhi viễn chi, khó trách Hoàng Minh mới vừa mở miệng, trung niên nhân này như thế hưng phấn.

Hoàng Minh nói: "Lão bản, chúng ta đều đừng nói hư, ngài chén trà này xem xét cũng không phải là đồ cổ, chỉ bất quá ta nhìn trúng, tiện nghi bao nhiêu có thể ra?"

Nghe Hoàng Minh cũng nói hân đồ vật không phải đồ cổ, lão bản lập tức liền không cao hứng, nói: "Huynh đệ, mua

Không mua tại người, bán hay không tại ta, lúc đầu ta còn tưởng rằng người cùng những người kia không giống nhau, xem ra ta cũng nhìn nhầm, thứ này ta không bán."

Thấy thế, Hoàng Minh cười, xem ra lão bản này là một tùy tính người, chắc chắn sẽ không để giá, không thể làm gì khác hơn nói: "Xem ra lão bản là chân chính người trong nghề, được, chúng ta trước lạ sau quen, ba trăm vạn liền ba trăm vạn, ta muốn."

Lão bản như có điều suy nghĩ nhìn Hoàng Minh, gật gật đầu, trong miệng thì thảo lấy không biết nói lấy cái gì, rồi sau đó sắc mặt âm chuyển tinh, cười nói ra: "Tốt tốt tốt, huynh đệ hảo nhân lực, người bằng hữu này ta giao định, sau này có đồ cổ vấn đề liền tới tìm ta." Nói lấy cho Hoàng Minh đem chén trà đóng gói hảo sau, ý vị thâm trường lại cho Hoàng Minh đưa tấm danh thiếp.

Hoàng Minh nhìn xem lão bản, trịnh trọng đem danh thiếp thu hồi đến, sau đó mấy ngày Hoàng Minh một mực ngâm mình ở đồ cổ trong thành tảo hóa, cứ như vậy liên tiếp theo quét bốn ngày, lập tức gây nên không ít người chú ý .

Ngày thứ năm, Hoàng Minh đang chọn đồ cổ thời điểm, nơi xa một già một trẻ hai người đang thấp giọng nói chuyện với nhau lấy, lão già mặt mũi nhăn nheo, nhưng nhìn thân thể rất cường tráng, nói : "Đây chính là Vương thiếu nói người kia?"

Tuổi trẻ ánh mắt rất ngưng cuồng, mang theo khinh miệt nhìn Hoàng Minh, nói : "Không sai, chính là hắn, Vương thiếu nói không tiếc bất cứ giá nào, nhất định phải diệt hắn ."

Lão già ngoại hiệu mặt dạn mày dày, là một tập võ cao thủ, hắn nhìn Hoàng Minh trầm giọng nói : "Người trẻ tuổi kia khí vũ hiên giương, xem ra cũng là người luyện võ a, bánh quẩy, lần này xử lý phải cẩn thận một chút ."

Bánh quẩy nói : "Ta xem hắn chính là một sâu kiến, không phải liền là có Giang Phúc làm chỗ dựa nha, hắn Giang Phúc mặc dù cường thế, nhưng là nếu là dám đưa tay ngả vào chúng ta Kế huyện đến, phía trên khẳng định cũng sẽ không ngồi nhìn mặc kệ, tiểu tử này chết chắc ."

Mặt dạn mày dày âm lãnh cười nói : "Đã nhiều năm không động tới thể cốt, không biết ta bộ xương già này trả động động à không ."

Bánh quẩy nói : "Da mặt thúc, Vương thiếu gia thế nhưng là mở rất mê người đại giới, hơn nữa ta xem tiểu tử này mấy ngày nay tảo hóa, nói ít cũng có một ức, chỉ cần ngài xuất thủ, làm xong cái này phiếu, chúng ta liền có thể hảo hảo hưởng thụ nhân sinh ha ha ."

Mặt dạn mày dày gật gật đầu, suy nghĩ sâu xa nói : "Tốt, bánh quẩy, người đi dò tra người này trừ Giang Phúc, còn có cái gì bối cảnh, hắn là cái gì hoàng thân quốc thích ."

Bánh quẩy nói : "Cái này ngài yên tâm, ta làm việc luôn luôn cẩn thận, sẽ không ra đường rẽ ."

"Còn có bánh quẩy người nhớ kỹ, không muốn trong chuyện này mặt chăm chăm rất chặt, rất xem trọng, nhất định phải làm được sạch sẽ một chút ."
Mặt dạn mày dày đột nhiên nói .

Bánh quẩy cười nói ra : "Ngài yên tâm, ta cam đoan làm thần không biết quỷ không hay!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Tiểu yêu tinh dẫn lửa thiêu thân

Hoàng Minh tự nhiên không biết phát sinh trên người mình sự tình, liên tiếp theo mấy ngày tảo hóa, tiền khí tiêu hao rất lớn, lúc này hắn đang nằm tại khách sạn trên giường nghỉ ngơi .

Hắn điện thoại di động vang một tiếng, phía trên biểu hiện một cái tin nhắn ngắn, tin nhắn chỉ có một hàng chữ : "Vũ Vi, Khang Hoa Tửu Điểm, 502!"

Hoàng Minh trong lòng hơi động, đã lâu không gặp đến Vũ Vi, nghe nói nàng đi bộ đội, thế nào chạy đến cái này Kế huyện đến đâu?

Nhìn tin nhắn, Hoàng Minh do dự một chút, hay là rời giường, mặc xong quần áo, hướng lấy Khang Hoa Tửu Điểm mà đến .

Khang Hoa Tửu Điểm ngay tại Hoàng Minh bên hắn ở khách sạn phụ cận, Hoàng Minh trực tiếp tiến vào khách sạn, trực tiếp lên lầu, đi vào 502 trước cửa phòng .

Khi hắn gõ mở cửa phòng, liền thấy Vũ Vi . Giờ phút này, Vũ Vi phủ một kiện không có tay màu xanh quân đội ngự trang váy liền áo, màu xanh quân đội giày cao gót, trắng nõn ngọc bích lộ ở bên ngoài, tinh tế trắng nõn, để cho nàng nhìn qua càng cao hơn thẳng tắp .

Một đôi bắp chân cũng hoàn toàn bạo lộ ra, hoàn mỹ đường cong bại lộ không thể nghi ngờ, tiểu yêu tinh này đáng người thật sự là quá kinh bạo, mỗi lần Hoàng Minh nhìn thấy cũng nhịn không được mở ra hỏa nhãn kim châu thấu thị một phen .

Nàng xinh đẹp nhìn Hoàng Minh, cười đùa nói : "Lão công, đã lâu không gặp ."

"Ngạch ..." Hoàng Minh mặt im lặng, thuận tay đóng cửa lại, sau đó hỏi, "Ngươi không phải đi bộ đội bồi dưỡng sao? Thế nào chạy tới cái này thâm sơn cùng cốc tới tìm ta đâu?"

Vũ Vi cắn môi, tình tứ trắng nõn cánh tay khẽ vuốt lấy Hoàng Minh cổ, nói : "Ta nói ta nhớ ngươi, ngươi tin không?"

Bị như vậy trêu đùa lấy, Hoàng Minh cái nào đó bộ vị đập mạnh một chút, hai mắt thẳng thắn nhìn chòng chọc tiểu yêu tinh duyên dáng trắng nõn cái cổ, trong mắt phảng phất có hỏa diễm bay lên, hần cường ép ngăn chặn muốn - hòa, trong lòng mắng thầm : "Cái này đáng chết tiểu yêu tinh, năm lần bảy lượt trêu chọc lão tử, sớm muộn đem ngươi làm ."

"Tiểu yêu tinh, ngươi tuyệt đối không nên tái dẫn dụ ta, lão tử thời gian rất lâu chưa ăn qua thịt . Cẩn thận nhóm lửa thân trên ." Hoàng Minh bị tiểu yêu tinh theo ngồi ở trên ghế sa lông, mà Vũ Vi là ngồi tại đối diện, thả dưới bàn một con ngọc - chân nâng lên, nhẹ nhàng giẫm ở Hoàng Minh mẫn cảm vị trí, nàng lông mày hướng lên trên lựa chọn, nói : "Bản tiểu thư rồi đi ngươi như vậy lâu mới phát hiện, có chút hạnh phúc là cần bản thân đi tranh thủ!"

Nói lấy nàng đầu ngón chân càng là rất nhỏ động động, cười tủm tỉm nói : "Bản tiểu thư thế nhưng là hơn hai mươi năm chưa ăn qua ăn mặn, ngươi chịu đựng được sao?"

Lời này nghe vào Hoàng Minh trong tai phảng phất tiên nhạc bình thường, hơn hai mươi năm chưa ăn qua ăn mặn, chẳng lẽ tiểu yêu tinh còn là một xử nữ? Hần cười hắc hắc, nói : "Vậy ngươi phải thử qua mới biết được ."

Tiểu yêu tinh toàn thân run rẩy lấy, kiều hừ một tiếng, đầu ngón chân một mực tại xếp đặt lấy, khiến cho Hoàng Minh muốn ngừng mà không được, nàng con ngươi giống như bể không bể nhìn Hoàng Minh

, ánh mắt mê ly, nói : "Chẳng lẽ ngươi không muốn ta?"

Hoàng Minh hận không thể nhào tới lập tức đưa nàng giải quyết tại chỗ, tiểu yêu tinh này đã không phải là lần thứ hai, lần thứ hai trêu chọc bản thân, một lần hai lần không còn ba đạo lý hiểu không?

Bất quá hần tốt xấu có chút lực khống chế, nhẹ nhàng vuốt ve một cái tiểu yêu tinh ngọc - chân sau, đem đẩy ra, không ngờ tiểu yêu tinh lại đột nhiên quỳ rạp xuống bên cạnh hần .

Hoàng Minh bị kinh ngạc, còn chưa kịp phản ứng, tiểu yêu tinh tay đã trải qua trượt vào hần trong quần đùi, nhẹ nhàng nắm chặt cây kia cứng rắn, nhẹ nhàng xoa bóp, mị nhãn như tơ, muốn nói trả xấu hổ, một màn này thấy Hoàng Minh tim đập thình thịch .

Hoàng Minh mắt nhỏ xem xét, nữ nhân này rõ ràng động tình, trong lòng của hần muốn - hòa thẳng đốt, nửa bên hưng phấn, nửa bên kêu khổ, đây là trên? Hay là không lên đâu?

"Bạo súc một khắc giá trị thiên kim, ngươi nếu như thế muốn ta tại sao còn muốn nhẫn nhịn? Nơi này chỉ có ngươi cùng ta, còn có cái gì hảo lo lắng? Ngươi có yêu mến người? Không quan hệ, ta không quan tâm, hạnh phúc cần bản thân đi tranh thủ, ta sẽ không ảnh hưởng ngươi sinh hoạt, giờ này khắc này, ta chỉ muốn làm một cái bị ngươi chinh phục nữ nhân ."

Tiểu yêu tinh giống như tại nói mớ, nàng hai mắt mê ly, hai tay chăm chú trèo lên Hoàng Minh cổ, đem hần đạp đổ ở trên ghế sa lông .

Giờ phút này tư thế để Hoàng Minh lại không còn gì để nói lại hưng phấn, nữ trên nam dưới, trong lòng của hần đang xoắn xuýt lấy, thấp giọng nói : "Kỳ thật ngươi không nên dạng này, ta ... Ta không nghĩ cô phụ ngươi ."

"Ta không cần ngươi vì ta làm gì sao, cũng sẽ không ảnh hưởng ngươi sinh hoạt, ta chỉ nghĩ đêm nay chiếm hữu ngươi!" Tiểu yêu tinh hai mắt mê ly, tay nhỏ đã giải mở Hoàng Minh dây lưng .

Chốc lát hai người đều không mảnh vải che thân, tiểu yêu tinh phi thường đầu nhập, phi thường chủ động, eo nhỏ không ngừng nhúc nhích, trêu đùa lấy Hoàng Minh, cái này khiến hần rất nhanh liền bảo trì không được .

Theo lấy tiểu yêu tinh một tiếng hạnh phúc mà kích thích tiếng kêu, hai người liền bắt đầu chinh chiến, tiểu yêu tinh phi thường đầu nhập, phi thường chủ động, đêm nay Hoàng Minh cũng phá lệ điên cuồng, đem tiểu yêu tinh chinh phạt lấy đủ thân bất lực, giống đoàn bông giống như nằm trong ngực hần .

Nửa sau đêm, hai người đều an tĩnh, tiểu yêu tinh giống một mực nhu thuận con mèo nhỏ giống như núp ở Hoàng Minh trong ngực, trên mặt ửng hồng dần dần rút đi, mặt mũi tràn đầy thỏa mãn cùng hạnh phúc .

Hoàng Minh nhìn chòng chọc nữ nhân này nhìn xem, lại nhìn xem bị đá ngã xuống đất trên giường đơn một màn kia đồ, qua hồi lâu mới thờ dãi nói : "Ài, lão tử một đời anh danh a, bị ngươi cho hủy ."

Tiểu yêu tinh hưng hăng bóp hần một thanh, sáng giọng : "Chiếm tiện nghĩ trả khoe mẽ!"

Hoàng Minh cười khổ, đây chính là đến người ta lần thứ nhất a, hần nói : "Ngươi tại sao ..."

"Không có vì cái gì!" Tiểu yêu tinh suy ngẫm tóc dài, không có bất kỳ cái gì ngưng ngừng, nói, "Ta năm nay hai mươi lăm, từ nhỏ tại phụ mẫu bộ đội giống như thê chất

Quản giáo dưới trường thành, cho tới bây giờ không làm ra vẻ tự mình nghĩ làm sự tình."

"Từ khi bị người lại nhiều lần cứu, lại như thế thời gian dài nhìn không thấy người, ta khắc sâu nhận thức đến, người một số thời khắc cần vì chính mình mà sống, hạnh phúc cần bản thân đi tranh thủ, ta cũng muốn làm một lần tự mình nghĩ làm sự tình, bằng không thì liền không có cơ hội." Trong lời nói tiểu yêu tình tiết lộ lấy một tia phiền muộn, mặc dù chợt lóe lên, nhưng lại bị Hoàng Minh bắt lại.

"Không có cơ hội? Ý gì?" Hoàng Minh nắm lấy nàng tình tế trắng nõn cánh tay hỏi.

"Phụ thân để cho ta theo bộ đội đi một chuyến hải ngoại, nói là đi đào tạo sâu, đi rèn luyện một chút! Ước chừng sẽ có thời gian một năm."

"Cái này rất tốt, bị người nói cùng sinh lý tử biệt một dạng, ta còn tưởng rằng ra cái gì sự tình." Hoàng Minh thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Có thể ... Thế nhưng là ..." Tiểu yêu tình cấp tốc, hai mắt có có chút hơi nước, nói, "Thế nhưng là liên ý nghĩa phải có thời gian một năm không gặp được người, lúc này mới nửa tháng ta liền thụ không được, đừng nói là một năm..."

Hoàng Minh không còn gì để nói, bỗng nhiên có loại bày ra sự tình cảm giác, hần nhẹ nhàng tại tiểu yêu tình trên mặt chính miệng, nhẹ nhàng thở dài, nói : "Bản thân một người ở nước ngoài cần thận một chút, có việc nhất định phải gọi điện thoại cho ta."

Tiểu yêu tình ghé vào Hoàng Minh trong ngực, gât gât đầu, buột miệng cười, hạnh phúc nói : "Chờ lão nương từ nước ngoài trở về, sau này mỗi tháng, ta đều muốn ba lần!"

Hoàng Minh biết rõ còn cố hỏi, nói : "Muốn cái gì ba lần?"

Tiểu yêu tình tay nhỏ trượt đi, bắt hần lại cứng rắn, bĩu lấy miệng, uy hiếp nói : "Người nếu là không đáp ứng, ta liền đem người bảo bối này gia hỏa cho cắt đứt."

Hoàng Minh cười khò, hần xoa xoa cái mũi : "Đại tiểu thư, người ta hẹn pháo nhiều lắm là hẹn một ngày a! Ngài cái này còn nghiên, trường kỳ hẹn trước a."

Xét thấy tiểu yêu tình nghiêng răng nghiêng lợi, cộng thêm cảm giác bộ vị nhạy cảm tiểu yêu tình lực đạo tăng thêm, Hoàng Minh vội vàng nói : "Được được, chính người ở nước ngoài chiếu cố tốt bản thân, chờ người trở về, chỉ cần ta có thời gian, người nghĩ ta liền đi tìm ta."

Tiểu yêu tình xì một hơi : "Có quý mới muốn người."

Vài phút sau, lại truyền ra tiểu yêu tình gần như điên cuồng tiếng hét chói tai, hạnh phúc không muốn không được, thời gian cảm tiếp theo hơn một giờ, tiểu yêu tình trực tiếp thể lực chống đỡ hết nổi, nằm chết ở Hoàng Minh trong ngực, toàn thân đỏ mề hôi đầm đìa.

Hoàng Minh vui mừng nhìn tiểu yêu tình, đột nhiên hần ánh mắt phát lạnh, cúi người tại tiểu yêu tình trên mặt hôn một cái, nói : "Bảo bối, chờ ta biết."

Tiểu yêu tình thỏa mãn nằm ở trên giường, hoàn toàn thể lực chống đỡ hết nổi, liền mở ra mi mắt thể lực đều không có, chỉ là kiêu - thờ nói : "Hi hi, không cần chạy, ta không cần người phụ trách."

Hoàng Minh cười ha ha, đưa tay tại nàng trên hai vú sờ một thanh, ánh mắt băng lãnh nhìn về phía bên ngoài, lách mình xuống giường.

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Phàm Gian Thập Tiên

Hoàng Minh cười ha ha, đưa tay tại nàng trên hai vú sờ một thanh, ánh mắt băng lãnh nhìn về phía bên ngoài, lách mình xuống giường.

Cửa vừa mở ra, môn khẩu vừa vịn có năm người muốn đi đến đầu hướng, nhất một người trước mặt áo lấy đất đỏ, bất ngờ chính là đồ cổ trong thành

cái kia Du Điều, phía sau bốn cái hiển nhiên là hần mạng đến tay chân, rõ ràng đều là đoán cốt kỳ người luyện võ .

"Anh em, chắc là hướng ta tới đi? Nơi này không thì triển được, muốn không được chúng ta thay cái mà?" Hoàng Minh thân nhiên nói .

Du Điều nghĩ thầm, trong quán rượu này giết người hần là không sợ, bất quá thanh thế quá lớn, Lão Diện Bì cùng cấp trên trách tội xuống, hần có thể ăn không được túi lầy, lập tức nói : "Tính người thức thời, theo chúng ta đi ."

Hoàng Minh rất thức thời cùng ra ngoài, giữ cửa chăm chú khóa lại, xem ra mấy người kia vừa tới, trả chưa phát hiện tiểu yêu tinh, hần có thể không muốn liên lụy Vũ Vi .

Chỉ chốc lát mấy người sẽ đến một khối đất trống, cái này Kế huyện thuộc về Tân Thị khu vực biên giới, mênh mông đất hoang, Hoàng Minh đám người đi tới nơi này hoang vu cực kì, đừng nói người qua đường, chính là cổ đại đều cơ hồ không có .

"Ca mấy vị, vì sao muốn đối phó ta?" Hoàng Minh bị năm người bao vây vào giữa .

Du Điều trẻ tuổi nóng tính, khinh thường nói : "Tiểu tử, có người bỏ tiền mua mạng người, huynh đệ ta chỉ có thể xin lỗi ."

"Ai muốn mua mạng ta?" Hoàng Minh một chút cũng không hoảng hốt, "Nếu như là tiền có thể đủ giải quyết sự tình, vậy thì không phải là sự tình, người kia ra bao nhiêu giá tiền, ta cho người gấp mười lần, các người thả ta, nói cho ta biết ai mua mạng ta, ra sao?"

"Chắc chắn ..." Du Điều chép miệng dính lấy miệng, nói, "Không hồ là kẻ có tiền, nếu không phải là đây là Vương thiếu gia phân phó sống, mấy ca thật đúng là muốn cầm lấy tiền rồi đi, tiểu tử, tính người chút xui xẻo, đặc tội Vương thiếu gia, sang năm hôm nay chính là người ngày giỗ ."

"Vương Quân Minh?" Hoàng Minh cười cười, "Ta sớm nên nghĩ đến là hần ."

Vừa dứt lời, Hoàng Minh hóa nhân kim chữ mở rộng, trong mắt lóe lên một vòng hàn ý, dưới chân cũng nghiêm túc, lập tức bộc phát, một cước đá vào đứng ở phía trước nhất đoán cốt kỳ tay chân phản bụng, sau người nào nghĩ tới Hoàng Minh cũng dám chủ động xuất kích, còn chưa kịp phản ứng liền bị đập bay ra ngoài .

"Người ..." Du Điều kinh hô một tiếng, chỉ là sau đó hần trên mặt trong nháy mắt kính hãi, tại hần không coi vào đâu, bốn cái đoán cốt kỳ tay chân thời gian qua một lát vậy mà đều nằm Hoàng Minh dưới chân, tiếng kêu rên liên hồi .

Hoàng Minh mãnh liệt ngẩng đầu một cái, trong mắt lóe ra một đạo hàn mang, dọa đến Du Điều sinh lòng sợ hãi, không khỏi hướng sau một cái lão đảo, Hoàng Minh mượn cơ hội một cái lao xuống, một tay lấy hần đập ngã xuống đất .

Một cước giẫm ở Du Điều ngực, dùng sức nghiền một cái, đau đến cái kia Du Điều gào gào kêu to .

"Nói! Còn có ai?" Hoàng Minh biểu lộ băng lãnh .

"Đừng giết ta, đừng giết ta ..." Du Điều sợ, bốn cái đoán cốt kỳ người luyện võ trong nháy mắt bị giết, trong lòng của hần chợt dạ, biết rồi đụng tới hung ác gốc rễ, "Người nếu dám đụng đến ta Diện Bì thức sẽ không bỏ qua cho người, Kinh Vũ Đường cũng sẽ không bỏ qua người ."

"Diện Bì thức? Kinh Vũ Đường?"

"Ha ha, biết rồi sợ, cái kia còn không mau vịn gia gia

Đứng lên ..." Du Điều gặp Hoàng Minh nhú mày, cho là hần e ngại Kinh Vũ Đường thanh danh, lập tức lại phải sất đứng lên, "Chúng ta Kinh Vũ Đường tại kinh đô thế giới dưới đất thế nhưng là nắm vị trí đầu tồn tại, tiểu tử, người chính là kẻ thức thời mới là tuân kiệt, miễn cho chết cũng không biết thế nào chết, ha ha ..."

"Kinh Vũ Đường! Trở về nói cho các người biết Kinh Vũ Đường người, ngày khác ta tất đến nhà báai phòng!" Xem ra thế giới này thật là lớn, còn có như vậy nhiều không biết tồn tại, Hoàng Minh một quyền đập choáng Du Điều, đến khách sạn cho tiểu yêu tinh lưu từ giấy liền rời đi .

Buổi sáng, tiểu yêu tinh mặc quần áo tử tế, trong tay nắm lấy tờ giấy, mắt nhìn trên giường đơn một vòng đỏ bừng, cười cười, y nguyên hoàn toàn đập vào quân đường .

"Rõ, ta sẽ vì người tại quân giới đánh xuống một phiên thiên địa, chờ ta!"

Mấy bay xẹt qua bầu trời, mà lúc này kinh đô một cái bên trong võ quán, Du Điều quỳ ở đại sảnh bên trong, muốn chết tâm đều có, Lão Diện Bì đứng ở một bên, sắc mặt đồng dạng khó coi, khẩu trương nhìn ngời ở trung ương nam tử .

Nam tử phủ một thân luyện công phu, lưng hùm vai gấu, cơ bắp như long giống như giao bàn ở trên người, gân xanh nổi lên, sắc mặt âm trầm, băng lãnh nhìn du điều và Lão Diện Bì, lạnh lùng nói : "Đem tiểu tử này kéo ra ngoài cho chó ăn ."

Du Điều nghe vậy, dọa đến té cút té đại, liên tục kêu khóc lấy cầu xin tha thứ, chỉ là rất nhanh liền bị kéo ra ngoài, hần chết cũng không nghĩ ra một cái trong mắt của hần sâu kiến lại có lớn như vậy năng lượng, vậy mà giận chó đánh mèo Kinh Vũ Đường đường chủ Vũ Văn Vũ .

"Lão Diện Bì, người cũng đợi ta sắp có hai mươi năm a? Thế nào cũng như thế hồ đồ ." Vũ Văn Vũ nói .

"Là ta sợ sẩy ." Lão Diện Bì sắc mặt âm trầm, ngẩng đầu thân nhiên nói, "Nếu sự tình đã trải qua liên lụy đến chúng ta Kinh Vũ Đường, đường chủ không bằng hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, diệt tiêu từ kia ."

"Đánh rắm!" Vũ Văn Vũ gầm thét, nhìn Lão Diện Bì lắc đầu, nói, "Lão Diện Bì a, người thực sự là càng sống vượt qua đi, người cũng đã biết tiêu từ kia sự phụ là ai?"

"Ai?" Lão Diện Bì hiếu kỳ nhìn Vũ Văn Vũ, hẳn rất muốn biết đến cùng là thần thánh phương nào, để Vô Tôn tồn tại, tại kinh đô thế giới dưới đất xếp hạng thứ năm Vũ Văn Vũ đều như vậy e ngại .

"Gia Cát Thanh Vân! Bằng vào dưới tay hắn Giang Phúc đều đủ chúng ta Kinh Vũ Đường thụ!" Vũ Văn Vũ thở dài, chỉ là trong mắt lóe lên từng đạo từng đạo hàn mang .

Nghe vậy, Lão Diện Bì kinh hoàng, hồi lâu mới bắt đầu dĩ thời dài, nói : "Phàm Gian Thập Tiên bài danh thứ ba, không nghĩ tới tiêu từ kia lại có lớn như vậy năng lực ."

"Thế nhưng là ... Chẳng lẽ liền như thế buông tha tiêu từ kia! Đây nếu là truyền đi chúng ta Kinh Vũ Đường trả thế nào tại vô lâm lẫn vào!" Bên cạnh một người trẻ tuổi nhảy ra, một đôi mắt ung thâm thùy đến dọa người .

"Gia Cát Thanh Vân chúng ta là không thể trêu vào, nhưng là vô lâm có vô lâm quy củ, đen không được, chúng ta liền đến trắng ..." Vũ Văn Vũ trong mắt loáng ra sát khí, vừa nhìn liền biết là một hung ác sừng .

"Đường chủ ngài là nói bày sinh tử lời?"

Mà lúc này Hoàng Minh căn bản không biết trên người mình phát sinh nhiều như vậy sự tình, hắn mang theo kiếm đánh dấu lại lấy mấy ngày nay tảo hóa trở lại Tân Thị, Vương Quân Minh lập đi lập lại nhiều lần cùng bản thân làm đối

, tuyệt đối sẽ không buông tha hắn, chẳng qua là khi dưới Hoàng Minh không có công phu phản ứng đến hắn, đồ cổ công ty gầy dựng sắp đến .

Ngày thứ hai, Ngô Mỹ Huyền trở về Tân Thị, Hoàng Minh tự mình đi sân bay nghênh đón, Giang Phúc phái chiếc BMW 7 hệ đi theo, cũng cho hắn xứng chuyên môn lái xe .

Nhìn thấy Ngô Mỹ Huyền thời điểm, Hoàng Minh phát hiện nàng xem bản thân ánh mắt có chút né tránh, cái này khiến hắn không khỏi nghĩ tới đối phương tại điện thoại cùng chính mình nói câu nói kia, hắn không khỏi hỏi : "Nữ thần, người để cho ta nhanh cường đại lên là ý gì? Chẳng lẽ muốn cho ta cường đại sau bắt đầu truy người, hắc hắc ."

Ngô Mỹ Huyền quay đầu đi chỗ khác, không để ý nói ra : "Ta thời điểm nào nói qua câu nói này?"

Hoàng Minh thở dài, nói : "Đẹp Huyền, làm người muốn thành tín, nói chuyện qua liền phải giữ lời ." Nói lấy hắn học lên cùng ngày Ngô Mỹ Huyền giọng điệu .

Hoàng Minh, người thích ta sao?

Vậy người liền mau chóng cường đại lên .

Ngô Mỹ Huyền má ngọc bay lên hai mảnh đỏ, cầm đôi bàn tay trắng như phấn tại Hoàng Minh trên bờ vai đánh hai lần, sáng giọng : "Nhuộm người học ta!"

Hoàng Minh một phát bắt được tay nàng, nghiêm túc nói : "Ngô Mỹ Huyền, trong lòng ta, người một mực là cao cao tại thượng nữ thần, hiện tại giảng lâm thế gian, ta nhất định sẽ nắm chặt cơ hội, người tin tưởng ta!"

Ngô Mỹ Huyền cuống quýt rút ra tay, chậm rãi nói : "Hoàng Minh, người biết mà? Ta đây là tại bắt ta một tiếng hạnh phúc làm tiền đặt cược, ép ở trên thân thể người ."

Nghe vậy, Hoàng Minh trong lòng chấn động, nghiêm túc nói : "Đẹp Huyền, ta nhất định sẽ không để cho người thất vọng ."

"Được, không nói những cái này ." Ngô Mỹ Huyền giống như cười mà không phải cười mắt nhìn Hoàng Minh, nói ra, "Ngày mai người đồ cổ công ty liền muốn gây dựng, ta thế nhưng là mang tài chính đến nhập cổ phần a ."

Hoàng Minh cười hắc hắc nói : "Có nữ thần gia nhập, công ty của chúng ta càng thêm rủng rển đến nhà tôm, hắc hắc, nữ thần, ta vừa mới lừa ba cái ức, đều giao cho người, công ty sự tình ta là ngoài nghề, vẫn phải để ngài cái này đại cổ đông nhiều hơn quan tâm a ."

Ngô Mỹ Huyền bị kinh ngạc, liền vội hỏi chuyện như thế nào, Hoàng Minh thì đơn giản nhắc lên nàng lập tức cả giận nói : "Vương Quân Minh lại xuống tay với người? Cái này hỗn đản đồ vật, hắn thực sự là gan to bằng trời ."

Nói xong nàng sầu lo hỏi : "Bá phụ bá mẫu hiện tại không có sao chứ?"

Hoàng Minh cười cười, trêu chọc nói : "Có thể a, nữ thần! Rất dễ bụng, yên tâm ba mẹ ta không có việc gì, trong nhà ta đã an bài tốt, loại sự tình này

sau này sẽ không bao giờ lại phát sinh."

Ngô Mỹ Huyền sắc mặt ửng đỏ, cầm lấy đôi bàn tay trắng như phấn đánh Hoàng Minh, sẵn giọng : "Cái gì ba mẹ ta, liền sẽ chiếm ta tiện nghi."

Hoàng Minh cười cười, rồi sau đó trịnh trọng nói : "Mặc dù một mực có Giang ca trấn lấy, nhưng ta mình nhất định muốn trở nên mạnh mẽ, cái này Vương Quân Minh nhất định phải diệt trừ."

Giọng nói tuy nhẹ, lại ý vị thâm trường, Hoàng Minh nắm tay chặt chẽ cầm lấy, trong lòng đã có tính toán!

Vương Quân Minh, ha ha!

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Long Môn Chân Nhân

Mấy ngày trôi qua, Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền vẫn bận sống đồ cổ công ty gây dựng sự tình, đột nhiên Giang Phúc rất lo lắng cho mình gọi điện thoại, để hẳn tới, chờ Hoàng Minh đi sau khi mới biết được Gia Cát Thanh Vân muốn trở về.

Ngày thứ hai, Hoàng Minh chính đang bận rộn công ty gây dựng sự tình, đột nhiên tiếp vào Gia Cát Thanh Vân điện thoại.

"Sự phụ, ngài trở về đâu?" Hoàng Minh tự nhiên thật cao hứng, hẳn muốn trở nên mạnh hơn.

"Hoàng Minh, người lập tức đi tìm Giang Phúc." Gia Cát Thanh Vân nói.

"Cái gì sự tình? Sự phụ?" Hoàng Minh hỏi.

"Đi người liền biết." Nói xong Gia Cát Thanh Vân trực tiếp cúp điện thoại.

Hoàng Minh nghĩ thầm : "Lúc trước sự phụ nói ra hai tháng vì ta tương lai trải đường, hiện tại đúng giờ trở về, xem ra đường này là đã trải qua trải tốt." Mang theo nghi hoặc, hẳn đem công ty phía sau sự tình giao cho Ngô Mỹ Huyền sau liền đi tìm Giang Phúc, Giang Phúc tự mình mở lấy một cổ việt dã cát phổ liền hướng lấy vùng ngoại ô mở đi ra.

Đường xá ra ngoài ý định xa xôi, mấy giờ trôi qua, xe mới dừng lại, lúc này trời đã đen, Hoàng Minh nhìn không được hỏi : "Giang ca, đây là cái gì địa phương?"

Giang Phúc nói : "Núi Võ Đang, Long Môn Quan!"

Hoàng Minh trả đang nghi ngờ, Giang Phúc âm mộ nói : "Tiểu tử người thực sự là dẫm nhầm cút chó, không nghĩ tới đầu vậy mà vì là tiểu tử người dưới lớn như vậy vốn gốc, bất quá tiểu tử người cũng dừng cao hứng quá sớm, cao nhân cao cao tại thượng, dù cho đầu ra mặt cũng không nhất định để ý người."

"Giang ca, không như thế gièm pha huynh đệ." Hoàng Minh đẩy cửa ra, nhìn đen thui núi Võ Đang.

Lúc này Giang Phúc nhảy xuống xe, nói : "Bớt nói nhảm, tiểu tử đi thôi, không đi người sẽ hối hận cả một đời."

Sắc trời quá tối, còn tốt Hoàng Minh có hỏa nhãn kim châu cũng là khó không được hẳn, chỉ là cái này Giang Phúc leo núi tốc độ thực sự quá nhanh, Hoàng Minh Phí lão đại kinh mới miễn cưỡng sẽ không ném theo, trong lòng không khỏi sợ hãi thần phục, cái này Giang Phúc tuyệt đối là trong cao thủ cao thủ.

Mấy giờ trôi qua, trời đã tăng sáng, cũng không biết lật qua bao nhiêu ngọn núi, hai người mới dừng bước lại.

Ánh sáng mặt trời chiếu xuống, Long Môn Quan kim quang lóng lánh, trên đỉnh phẳng phát bàn lấy một cái Chân Long, Giang Phúc bị lưu tại trong

phòng khách, Hoàng Minh bị một cái tiểu đạo sĩ mang đến đại điện trước, cửa điện lớn to như vậy vô cùng, đóng thật chặt lạy, khí thế hùng vĩ.

"Quán chủ, Hoàng Minh đến." Tiểu đạo sĩ đối lạy đại điện hô to, sau đó truyền ra một tiếng hùng hậu thanh âm, "Đề hấn vào đi!"

Tiểu đạo sĩ đẩy ra cửa điện, nói : "Mời đến a!"

Hoàng Minh gật gật đầu, đi vào đại điện, mới vừa đi vào liền phát hiện Gia Cát Thanh Vân ngồi ở đại điện một bên, nhắm mắt dưỡng thần, giống như thế gian Chân Tiên bình thường, quanh thân phảng phất có tiên khí quanh quẩn, mà trong đại điện ngồi lạy một cái trắng bệch lão giả, thân khoan thể bản, hai lỗ tai cơ hồ rủ xuống tới bả vai, cười ha hả nhìn Hoàng Minh, mi mắt híp lại, lại làm cho người có một loại không hiểu cảm giác áp bách.

Hoàng Minh trong lòng kinh hãi, lão nhân này chỉ sợ không thể so với Gia Cát Thanh Vân yếu bao nhiêu, hấn hướng lạy lão

Đầu gật gật đầu, nhìn Gia Cát Thanh Vân nói : "Su phụ, ta tới."

Nghe vậy, Gia Cát Thanh Vân chậm rãi mở mắt ra, nói : "Hào! Hoàng Minh, vị này là Long Môn Chân Nhân, tiền nhiệm phái Võ Đang chương môn, đức cao vọng trọng, trước mắt người Hoa giới võ thuật tuyệt đỉnh cao thủ, đã nhập Tiên Nhân cảnh giới."

Nghe vậy, Hoàng Minh không khỏi một trận kinh hãi, phải biết Gia Cát Thanh Vân cũng vẹn vẹn Địa Tiên cửu giai cảnh giới, trước mắt lão nhân này lại là Tiên Nhân Cảnh, hấn liền vội cung kính kiến lễ : "Xin ra mắt tiên bối."

Lúc này Gia Cát Thanh Vân cười nói : "Hoàng Minh xuất sư sau, Long Môn Chân Nhân liền không nợ ta cái gì."

Long Môn Chân Nhân mở hai mắt ra, nói : "Gia Cát tiên sinh, cho người ân tình, lúc đầu có thể cho bản đạo làm cang đại sự hơn tình, vì là tiểu tử này trúc cơ, có phải hay không là quá lãng phí."

Gia Cát Thanh Vân mỉm cười : "Tập võ tu tiên, trọng yếu nhất là căn cơ, để chân nhân vì hấn trúc cơ, tương lai tiểu tử này mới có thể có tốt hơn phát triển."

Long Môn Chân Nhân nói : "Gia Cát tiên sinh như thế nhọc lòng, chẳng lẽ muốn bồi dưỡng ra một cái thiên hạ đệ nhất?"

Gia Cát Thanh Vân mắt nhìn Hoàng Minh, mỉm cười : "Có gì không thể?"

Long Môn Chân Nhân cười nói : "Vậy phải xem tiểu tử này tư chất như thế nào."

Gia Cát Thanh Vân cười, nói : "Hoàng Minh, đem vì sư truyền thụ cho người Vô Cực cái cộc biểu thị cho chân nhân nhìn xem."

Hoàng Minh vội vàng nói : "Là!"

Nói xong hấn hai chân hướng trên mặt đất nhất định, trong khoảng thời gian này khổ tâm luyện tập, lại thêm hơn phân nửa chai tiên đan cơ hồ đều bị hấn tiêu hóa, cùng Nhân Tiên quyết tác dụng, lập tức Hoàng Minh động như gió, đứng như tùng, cả người phảng phất dung nhập tự nhiên, như có như không.

Gia Cát Thanh Vân cùng Long Môn Chân Nhân trên mặt đều lộ ra chấn kinh chi sắc, Long Môn Chân Nhân thậm chí đứng lên, có chút hăng hái vây lấy Hoàng Minh chạy một vòng, luôn mồm khen hay.

Cuối cùng nhất hấn đi đến Hoàng Minh trước mặt, liền tục gật đầu, cười nói ra : "Chân Tiên Thần Mạch, tiên khí quanh quẩn, huyết khí vận không tự nhiên, không nghĩ tới tiểu tử này có tư chất như thế, Thiên y môn thật là khiến người ta nhìn mà phát khiếp a."

Gia Cát Thanh Vân cười nói ra : "Ta cũng không nghĩ tới, tiểu tử này tiến bộ như thế thần tốc."

Long Môn Chân Nhân nói : "Ta lúc tuổi còn trẻ bị sư phụ xưng là kỳ tài, thế nhưng là cùng tiểu tử này một so, kém đến không phải một chút điểm, chỉ luyện Vô Cực cái cộc vậy mà có thể một chân bước vào nội kinh sơ kỳ, sau sinh đáng sợ, sau sinh đáng sợ!"

Gia Cát Thanh Vân cười đến rất vui vẻ, nói : "Chân nhân, vậy liền làm phiền người, ta liền đem Hoàng Minh lưu lại cho người, hi vọng người đem hấn nội tình đánh cho càng rắn chắc càng tốt, ha ha ..."

Long Môn Chân Nhân nhìn Gia Cát Thanh Vân, lắc đầu cười nói : "Toàn thế giới cũng chỉ có người dám ra lệnh cho ta cho cái này oa oa phác họa, cái này muốn để tập võ Tu Tiên Giới nhân sĩ biết rồi Thiên y môn lại có người đời sau, lại nên gây nên một trận sóng to gió lớn a ..."

Thiên y môn, mỗi đời chỉ có một cái truyền nhân, nhưng là mỗi cái truyền nhân đều là y thuật cửu thể vô song, tu vi mặc dù so sánh với nhau nhược điểm, nhưng là tuyệt đối mạnh ngoại hạng, quan trọng hơn là Thiên y môn mỗi đời truyền nhân năng lượng

To lớn, để thế nhân không được không được đã e ngại lại kính nể!

Gia Cát Thanh Vân cười cười : "Làm phiền, cái này học y trước phải tập võ, người luyện võ đối kết cấu thân thể hiểu là học y cơ sở a, bản về tập võ tu tiên thế gian có bao nhiêu người có thể cùng chân nhân đánh đồng với nhau."

Long Môn Chân Nhân cười nói : "Gia Cát tiên sinh khiêm tốn, trên đời này Tiên Nhân Cảnh cao nhân mặc dù không nhiều cũng có hai ba mươi con

người, bản đạo cuối cùng cả đời vừa rồi bước vào này liệt, Gia Cát tiên sinh y thuật làm chủ, tập võ tu tiên chỉ là làm phụ, nhưng cũng một chân bước vào Tiên Nhân Cảnh, bản đạo hồ thẹn a, nếu không phải là năm đó ..."

"Sự tình đã qua ..." Gia Cát Thanh Vân trong mắt lóe lên một vòng phức tạp thần sắc, nhưng là chợt lóe lên, cười cười nói .

Mặc dù như thế, Hoàng Minh hóa nhân kim chữ lại bắt được một chút mờ ám, năm đó khẳng định phát sinh cái gì?

Chẳng lẽ cùng sư phó không có đi vào Tiên Nhân Cảnh có quan hệ? Chẳng qua là khi dưới sư phó không nguyện ý tiết lộ, nhất định có hấn cân nhắc, Hoàng Minh cũng không hỏi nhiều! Lập tức nhiệm vụ chính là mạnh lên! Mạnh lên!

Hai vị cao nhân nói chuyện liên quên Hoàng Minh tồn tại, cuối cùng nhất hay là Gia Cát Thanh Vân nói : ", chân nhân, ta ba tháng sau lại đến ." Nói xong cũng không để ý Hoàng Minh liền đi ra cửa điện, cùng Giang Phúc cùng một chỗ xuống núi .

Sau đó ba tháng, Long Môn Chân Nhân ra ngoài ý định, vậy mà tận tâm tận lực dạy Hoàng Minh, Hoàng Minh tự nhiên học được hết sức chăm chú, có hóa nhân kim chữ có thể thấu thị thậm chí phân Giải chân nhân biểu thị động tác cùng huyết khí tiên khí lưu động, học tự nhiên làm ít công to .

Trong lúc đó Hoàng Minh tiếp vào Ngô Mỹ Huyền điện thoại, nói hiện tại tài chính so trước kia tăng gấp đôi, muốn đem công ty quy mô mở rộng, công ty công việc bấp bực ước chừng cần ba tháng, cùng Gia Cát Thanh Vân cùng Long Môn Chân Nhân ước định thời gian cũng không còn nhiều lắm .

Thời gian từng chút từng chút đi qua, Long Môn Chân Nhân đối Hoàng Minh tiến độ vô cùng giật mình, mỗi khi Hoàng Minh chìm vào giấc ngủ thời điểm, hấn liền sẽ nhìn sau người, thầm nghĩ trong lòng : "Tiểu tử này thực là yêu nghiệt a, lúc trước ta học Chân Long quyền trọn vẹn dùng ba năm mới có chút thành tựu, tiểu tử này vậy mà chỉ dùng hai tháng thì đến được có một chút thành tựu, thực sự là nghịch thiên a ."

Hấn lại muốn : "Chính là ta cái kia được vinh dự ngút trời kỳ tài sư phụ cũng còn kém rất rất xa hấn a?"

Nghĩ tới sư phụ, hấn trong mắt lộ ra một vòng ưu thương, lẩm bẩm nói : "Sư phụ, đồ nhi bất hiếu, năm đó nguoi tao ngộ hiểm cảnh, đồ nhi không ở bên người ngài, ngài bây giờ còn đang đòi sao?"

Trong núi không tuế nguyệt, đảo mắt ba tháng trôi qua, Hoàng Minh rốt cục đánh thực căn cơ, thậm chí Chân Long quyền môn tuyệt học này cũng ra dáng, dựa theo Long Môn Chân Nhân thuyết pháp, hấn hiện tại đã trải qua đạt tới nội kinh trung kỳ thực lực .

Gia Cát Thanh Vân lên núi đem Hoàng Minh lĩnh xuống núi, cái này biểu thị hấn xuất sư, trước khi đi Long Môn Chân Nhân không được cảm khái : "Yêu nghiệt a, cái này Gia Cát Thanh Vân thực sự là nhật được báo, xem ra bản đạo cũng nên thu cái quan môn đệ tử ."

Xuống núi sau làm Giang Phúc nhìn thấy Hoàng Minh huyết khí cường thịnh, tâm thần cứng cỏi, cùng lên núi trước quả thực là thoát thai hoán cốt, nhện không được sợ hãi than nói : "Huynh đệ, nguoi cái này công phu đại thành đâu? Đến, hai anh em ta qua mấy chiêu ."

CONVERT BY ㄅThanh ㄅPhong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYÊN ĐẠU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Khai nghiệp đại điển

Hoàng Minh không đợi Giang Phúc phản ứng, một quyền đập tới, nhanh như thiểm điện .

Giang Phúc vội vàng đón đỡ, làm năm đấm đập tới thời điểm, hấn phảng phất nghe được một tiếng long ngâm, cùng quyền kia đầu tiếp xúc thời điểm cảm giác được năm đấm nặng như ngàn cân, hai tay lại có điểm có chút run lên .

"Ông!"

Mặt đất hơi chấn động một chút, nếu không phải là Giang Phúc chân sau vội vàng phát lực, thân thể chắc là phải bị nện đến hướng lùi lại đi, hấn giật mình nhìn Hoàng Minh .

Gia Cát Thanh Vân cười nói : "Giang Phúc, tiếp qua một hai năm, Hoàng Minh liền có thể đưa nguoi cái này Vô Tôn đánh vãi răng đầy đất, ha ha ..."

Giang Phúc lắc đầu, thờ dài nói : "Ai, người so với người làm người ta tức chết a ."

Hoàng Minh xoa xoa nắm đấm, cười nói ra : "Sur phụ, cái này Chân Long quyền cực kỳ mãnh liệt a ."

Gia Cát Thanh Vân nói : "Thiên Thiện đạo nhân bình sinh một trong những tuyệt học Chân Long quyền tự nhiên uy lực vô cùng, nghe nói cái này Chân Long quyền luyện đến cực điểm có thể sinh ra Long khí, cuối cùng Cửu Long hiển linh, hóa thành thực thể hình thành phòng ngự tuyệt đối cùng tuyệt đối công kích, uy lực vô cùng ."

"Hôm nay Thiên đạo người là ai?" Hoàng Minh hiếu kỳ hỏi .

"Thiên Thiện đạo nhân là Long Môn Chân Nhân sư phụ, người quá sư phụ bằng hữu ." Gia Cát Thanh Vân trong mắt một vòng ưu thương lóe lên một cái rồi biến mất, ngược lại nói, "Bất quá hôm nay Thiên đạo người mặc dù đang phong tạo cực cũng không thể đem Chân Long quyền tu luyện tới Cửu Long hiển linh cảnh giới ."

Hoàng Minh không khỏi cảm thán, cái này Chân Long quyền thực sự là dữ dội, lập tức còn rất nhiều nghi hoặc, hần tự nhiên cũng bắt được Gia Cát Thanh Vân cái kia lóe lên một cái rồi biến mất ưu thương, không biết quá sư phụ cùng trong truyền thuyết Thiên Thiện đạo nhân đến cùng phát sinh cái gì sự tình, bất quá nếu sư phụ không nói, hần cũng không tiện hỏi nhiều, chỉ là đem việc này ghi ở trong lòng .

Ba người trở lại Tân Thị, đi vào Hoàng Minh biệt thự, Ngô Mỹ Huyền rất biết đại thể tự mình xuống bếp, làm một bàn lớn mỹ thực, cơm sau, Hoàng Minh nhìn Gia Cát Thanh Vân hỏi : "Sư phụ, ta bây giờ có thể hay không cho ngài chính là học y đâu?"

"Không thể!"

"Còn không được sao?" Hoàng Minh cười khổ nói, "Cái kia phải chờ tới thời điểm nào đâu?"

Gia Cát Thanh Vân nhìn Hoàng Minh, nghiêm mặt nói : "Vi sư trên người liên lụy sự tình quá nhiều, người bây giờ còn chưa đủ mạnh mẽ, trả đảm đương không nổi những chuyện này ."

Hoàng Minh trịnh trọng gật đầu, nói : "Xem ra đồ nhi trả phải nỗ lực mạnh lên a ."

Gia Cát Thanh Vân ôn hòa nói : "Hoàng Minh, tiếp xuống một năm, người nhất định phải tại cửa hàng

, quan trường chậm rãi cường đại lên, có được một chân chi địa ."

Hoàng Minh sững sờ, nói : "Đồ nhi minh bạch!"

Lúc đầu Gia Cát Thanh Vân liền muốn rời khỏi, bất quá ngày thứ hai là Hoàng Minh công ty buổi lễ khai trương, thân sư phụ hần tự nhiên cũng lưu lại cổ động .

Ba tháng không gặp, Hoàng Minh đi vào Ngô Mỹ Huyền trước mặt, sau người cười nói : "Người gầy ."

Nhìn trước mắt nữ thần, Hoàng Minh trong lòng nổi lên âm áp, hần tiến lên nhẹ nhàng ôm lấy nàng, tại bên tai nàng nói : "Lão bà đại nhân, ba tháng không gặp, nghĩ lão công không?"

Ngô Mỹ Huyền kiều hừ một tiếng, vậy mà không có tránh ra Hoàng Minh ý tứ, chỉ là gắt giọng : "Ai là lão bà của người, hừ ."

Nữ thần không có phản kháng, Hoàng Minh trong lòng một trận vui vẻ, đưa tay tại nàng phong bờ hông cong cong đàn hồi trên bóp một thanh, cười ha ha nói : "Người là ta tương lai lão bà, hiện tại trước dự chỉ một chút xiu cũng không quá đáng a ."

"Chán ghét!" Ngô Mỹ Huyền một tay lấy tay hần bắn ra, sắc giọng .

Hoàng Minh cười ha ha lấy, đang chờ tiếp tục cùng nữ thần triền miên, lại bị Ngô Mỹ Huyền đẩy ngồi đến trên ghế sa lon, sau người đi đến ban công sau nói ra : "Rõ, công ty ngày mai sẽ phải gầy dựng ."

Hoàng Minh đi tới, nhẹ nhàng ôm lấy Ngô Mỹ Huyền, trịnh trọng nói : "Đẹp Huyền, người yên tâm, ta nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ ."

Ngô Mỹ Huyền nhẹ nhàng đem đầu tựa ở Hoàng Minh trên vai, ngóng nhìn lấy Hải Hà cảnh đêm, nói : "Ta tin tưởng người, còn nhớ rõ chúng ta mới vừa gặp mặt thời điểm người chính là cái tiểu tử nghèo, không nghĩ tới bây giờ đã có mấy ức thân gia, không biết mười năm sau khi, người lại biến thành cái gì bộ dáng ."

Hoàng Minh ngẩng lên, nhìn Ngô Mỹ Huyền nói : "Mười năm sau khi a! Ta đã là người cha nó ."

Ngô Mỹ Huyền phốc cười ra tiếng, sắc giọng : "Chỉ người nói nhiều ."

Hoàng Minh cười khê vuốt lấy Ngô Mỹ Huyền thuận hoạt tóc dài, sau đó tay chậm rãi trượt xuống dưới, lại một lần nữa tại chỗ tràn ngập co dãn trên hông đất nhỏ, nhẹ nhàng xoa bóp .

Ngô Mỹ Huyền ngậm khế một tiếng, một thanh mở ra tay hần, sáng giọng : "Ngứa da?"

Hoàng Minh cười ngượng ngừng lấy tay lại, nói : "Hắc hắc, không cẩn thận tay trượt một chút ."

Ngô Mỹ Huyền cho hần một cái liếc mắt, khuynh quốc khuynh thành dung nhan gấp nhìn chăm chăm Hoàng Minh, nói : "Thành thật khai báo, ngươi có phải hay không thường xuyên đổi lấy ta ý nghĩ kỳ quái ."

Hoàng Minh lập tức kêu lên đùng thiên khuất, nói : "Ngươi không nên ngậm máu phun người, ta sẽ không thừa nhận ta thường xuyên đổi lấy ngươi ảnh chụp đứng lộn!"

"

Ngô Mỹ Huyền bị trêu chọc đến "Khanh khách" yêu kiều cười, hai người bắt đầu rùm beng .

"A ư!"

Cũng không biết vô tình hay là cố ý, Ngô Mỹ Huyền tay nhỏ tại đánh náo thời điểm, lập tức bắt được Hoàng Minh Nhị đương gia, nữ thần lập tức mặt đỏ tới mang tai, rồi sau đó người lại ưỡn lấy mặt, một mặt u oán nói : "Ngươi, ngươi thế mà sờ ta nơi đó, quá phẫn!"

Ngô Mỹ Huyền xấu hổ vô cùng, hoảng vội buông ra tay, xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, sáng giọng : "Ngươi muốn chết rồi!"

Sau đó nữ thần bắt đầu bão nổi, cả phòng đuổi theo Hoàng Minh đánh, hai người đùa giỡn một hồi, Hoàng Minh vài lần mặt dày mày dạn muốn cùng Ngô Mỹ Huyền ngủ cùng một cái phòng, đều bị nhìn thấu không tốt dụng tâm, không thể toại nguyện .

Ngày thứ hai liền là công ty buổi lễ khai trương, Ngô Mỹ Huyền vì thế thế nhưng là đập trọng kim, các phương diện tuyên truyền, gần thời gian một tuần "Ngô hoàng vạn tuế" đồ cổ công ty gây dựng tin tức tại toàn bộ Tân Thị đều truyền ra, một ngày này ký giả truyền thông đến không ít .

Công ty sự tình một mực là Ngô Mỹ Huyền thu xếp lấy, Hoàng Minh cũng không rõ ràng đến cùng có thể tới mấy người, lúc này hần và Ngô Mỹ Huyền đều mặc lấy chính thức lễ phục đứng tại cửa công ty đón khách .

Cái thứ nhất đến người tự nhiên là sư phụ Gia Cát Thanh Vân, bất quá hần không cùng Hoàng Minh hai người thế nào chào hỏi, bản thân một mình đi vào .

Cái thứ hai tới là Giang Phúc, phía sau đen nghịt theo hai mươi hạo tiểu đệ, người trong nhà Hoàng Minh cũng không khách khí, cùng Giang Phúc chào hỏi sau đề kiểm đánh dấu mang theo cái này chút tiểu đệ đi chào hỏi khách khứa .

Sau đó lục lục tiếp theo tiếp theo lại tới mấy nhóm người, thậm chí ngay cả bị Hoàng Minh dọa dẫm một ngôi biệt thự Trương Vô cũng tới lấy lòng .

Sau đó Hoàng Côn Dương mang theo cha mẹ chờ một đám thân thích, liền bởi vì chính mình quan hệ xích nhỏ lên dương thân cùng Trịnh minh siêu đều đến, hiển nhiên là bảo đoàn đến .

Tiếp xuống đến đây chúc mừng khách nhân càng ngày càng nhiều, bỗng nhiên một cái đội xe trùng trùng điệp điệp lái tới, từ trên xe đi xuống La Viêm cùng thạch đạt nghĩa vợ chồng, bọn hần phía sau theo một số tên chợ lỉnh đạo chính phủ, tại La Viêm cùng thạch đạt nghĩa bên cạnh còn đứng lấy một người nam tử .

Nam tử Hoàng Minh không biết, bất quá hần phía sau thanh niên kia Hoàng Minh tự nhiên nhận biết, không phải liền là Hoàng Minh vừa tới Tân Thị tại trong quán bar ý thể hiệp người Lưu từ vọt mà .

Hoàng Minh cười cười, vội vàng đi lên cùng La Viêm đám người nhiệt tình nắm tay .

Bên cạnh người điều khiển chương trình vội vàng cao giọng giới thiệu nói : "Hoan nghênh nhiệt liệt tuổi thành Thạch thị trưởng, tỉnh thính La bộ trưởng, Tân Thị thị ủy Lưu thư ký cùng các vị lãnh đạo đại giá quang lâm ."

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Thần bí lão đạo ba canh

Thạch Đạt Nghĩa kích động cầm lấy Hoàng Minh tay, cười nói ra : "Huynh đệ, chúc mừng ngươi công ty gầy dựng, làm rất tốt, ta xem trọng ngươi, ha ha ..."

Hoàng Minh cười nói : "Thạch huynh cùng La đại ca có thể không xa vạn dặm chạy đến, ta đây công ty nhỏ nhất định buôn bán chạy bạo cực kì, năm hai vị phúc a ."

La Viêm cười nói : "Hoàng lão đệ, vị này là Lưu An, Tân Thị Thị ủy thư ký, sau này tại Tân Thị có cái gì sự tình tìm hần là được, ha ha ..."

Nói lấy Lưu An đưa tay qua, Hoàng Minh cười nói : "Lưu thư ký đại danh, ta tên tiểu nhân này vật sớm đã có nghe thấy ."

La Viêm hiển nhiên nghe ra Hoàng Minh trong lời nói có hàm ý, lập tức cười nói ra : "Ta nghe nói ngươi cùng Lưu thế tử ở giữa có chút tranh chấp, Hoàng lão đệ, cái này Lưu thư ký làm người phúc hậu, là ta bằng hữu nhiều năm, có thể hay không xem ở lão ca trên mặt mũi, để sự tình qua đi ."

Hoàng Minh nhiệt tình cầm lấy Lưu An tay, cười nói : "La đại ca bằng hữu chính là ta Hoàng mỗ người bằng hữu ."

Song phương cười cười, sự tình cứ như thế trôi qua, thêm một người bạn thêm một con đường .

Sau đó mập mạp lão Tống mang theo Tống thúc cũng tới, bị Hoàng Minh nhiệt tình chiêu đãi, một hồi lại tới cái để Hoàng Minh đau đầu người, cái kia chính là tiểu hồ ly, nàng xem nhìn Hoàng Minh lại nhìn xem Ngô Mỹ Huyền, mới vừa muốn như thế nào còn tốt Tống Giai tay mắt lanh lẹ đem kéo ra .

Ngô Mỹ Huyền trừng Hoàng Minh một chút, dọa đến sau người chạy mau mở đi tiếp đãi khách nhân .

Sau đó Hoàng lão cũng tới, Hoàng Minh nhiệt tình nghênh đón, Hoàng Minh đi vào tìm được Gia Cát Thanh Vân .

Thời gian đem đến giữa trưa, một tên thân lấy phá tàn lão đạo chậm chậm đi tới, trong tay nắm lấy một cái hồng bao, lại là đang nháo quỷ cổ trạch trước cửa gặp vậy coi như mệnh lão đạo, lúc này hần vẫn như cũ phủ cái kia thân đạo bào, chỉ là nói bảo càng thêm rách rưới .

Hoàng Minh vội vàng xông đi lên, chấp tay nói : "Lão đạo, ngài đến, hoan nghênh hoan nghênh ."

Lão đạo nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra một hơi răng vàng, nói : "Cho ngươi, lão phu thích nhất náo nhiệt, ha ha ..." Nói xong hần đưa cho Hoàng Minh một cái hồng bao, cười hi hi đi vào bên trong .

Hoàng Minh xoa bóp hồng bao, hỏa nhãn kim châu thấu thị dưới : "Ta đi, lão nhân này, cũng quá keo kiệt a? Chỉ cấp ta bao 100 khối tiền ."

Tân khách đều tới, theo lấy Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền tại mấy cái đại lĩnh đạo cùng đi cắt bỏ dải lụa màu, tất cả truyền thông đã sớm chờ đợi lâu ngày, nhao nhao ghi chép lại .

Một cái công ty buổi lễ khai trương có thể tới như vậy nhiều quan lại quyền quý tại Tân Thị cơ hồ

Không có, trận này cho phép quá cường đại!

Đối diện một cái trong nhà ăn, Vương Quân Minh gắt gao nhìn chòng chọc nơi này, sắc mặt băng lãnh, nội tâm lại phi thường chấn kinh, hoàn toàn không nghĩ tới bản thân trong mắt một con kiến hôi nhân mạch vậy mà không cường đại như thế, thậm chí đến để hần kiêng kỵ trình độ .

"Sâu kiến, ngươi liền tận lực đắc ý a! Chỉ cần Vũ Văn Vũ xuất thủ, sớm muộn gì ngươi đến rơi đến lão tử trong tay ." Hần trong mắt lóe lên một đạo hàn ý .

Mà ở cùng một nhà hàng bên trong, đồng dạng có cái Hoàng Minh nhận biết người, cái kia chính là Lý Phương, lúc này hần cách ăn mặc gọi cảm, phi phi thường bại lộ, bị một cái năm sáu mươi tuổi lão đầu kéo .

Lão đầu đều có thể làm Lý Phương lão ba, lúc này ôm lấy Lý Phương tay còn không thành thật tại trước ngực nàng bóp mấy cái, bất quá Lý Phương đối với cái này lại không có cảm giác nào, chỉ là gắt gao nhìn chòng chọc lúc này Hoàng Minh .

Mấy tháng trước nàng liền bị Diệp Hân Dịch bị ném vứt bỏ, mặc dù nàng một lần ý đồ vẫn hỏi cái này phú nhị đại, có thể tất cả ngờ ngẩn, Diệp Hân Dịch chơi chán nàng, triệt để đem vứt bỏ .

Rơi vào đường cùng nàng đến hộp đêm lãng phí thân thể của mình mấy cái ban đêm cho những cái kia nguy phú hào, công phu không phụ lòng người, cuối cùng mới bị trước mắt cái này chán heo kẻ có tiền bao nuôi .

Lúc này nàng xem lấy Hoàng Minh, hồi hận không kịp, nàng lung la lung lay đứng lên thân đến, hai mắt vô thần, lẩm bẩm nói : "Ta sai sao? Ta thực sự sai sao?"

Lúc này, Hoàng Minh kính một vòng rượu xuống tới, đã trải qua say chuyển choáng, hần lắc đầu, đi đến lão đạo bên cạnh, cười nói ra : "Đến, lão đầu,

ta mời người một chén ."

Lão đạo thống khoái đem rượu để uống một hơi cạn sạch, nắm lên một cái lớn đùi gà gặm đứng lên, Hoàng Minh hạ giọng nói : "Lão đầu, người cũng quá keo kiệt à? Liền 100 khối tiền, còn chưa đủ mua trong tay người đùi gà ha ha ..."

Đoán mệnh lão đạo lại không có nửa điểm không có ý tứ, ăn đến miếng đầy chảy mỡ, cười nói : "Lão phu hai chân đi khắp thiên hạ, bắt quá tay đâu có chút túng quẩn, muốn không được ta cho người công ty này tính một quẻ, giá cả vừa phải, già trẻ không gạt, chỉ cần 998, ra sao?"

Hoàng Minh trên trán một đạo hắc tuyến, cái này đoán mệnh lão đạo chẳng những đến ăn uống miễn phí, còn muốn lừa gạt tiền, bắt quá hẵn cũng không cùng lão đạo so đo, trêu ghẹo nói : "Ngài chậm rãi ăn, chậm uống, không đủ lời nói có thể đóng gói điểm."

Lão đạo không chút khách khí đem khối thịt lớn hường trong miệng nhét, lộc cộc uống hết trước mắt rượu đế, khoát khoát tay, ra hiệu Hoàng Minh rót rượu .

Hoàng Minh cho hẵn châm vài chén rượu sau, mới vừa muốn rời khỏi, lão đạo lại vào lúc này nói : "Tiểu tử, người học Chân Long Quyền à

? Lão phu nhìn tiểu tử người vận khí tốt, lại có song Tuệ Nhãn, đưa người một cái đại tạo hóa, lão phu dạy người thiên hạ đệ nhất đoán mệnh thần thuật như thế nào?"

Nghe được "Chân Long Quyền" "Tuệ Nhãn" các chữ, Hoàng Minh tối thâm kinh hãi, nhìn chòng chọc lão đạo, càng xem càng cảm thấy lão đạo này tuyệt đối không đơn giản, đi theo đồ cổ cao ốc cái kia giám bảo chuyên gia đồng dạng thần bí, chẳng lẽ lão đạo này cũng là sư phụ cái kia cấp bậc tu tiên đại năng?

Có thể học Hoàng Minh tự nhiên cao hứng không được, chẳng qua là khi hẵn nghe được cần bái nhập nó môn hạ sau khi, Hoàng Minh đánh liền tiêu suy nghĩ đi chiêu đãi khách nhân, lão đạo chính mình lăm bắm nói : "Không nghĩ tới Long Môn tiểu tử kia lại đem Chân Long Quyền dạy cho tiểu tử này, bắt quá cũng tốt, Chân Tiên Thần Mạch à ..."

Nếu là Hoàng Minh nghe nói như thế tuyệt đối phải giật nảy cả mình!

Long Môn Chân Nhân là ai? Đây chính là so sư phó Gia Cát Thanh Vân tu vi cao hơn tồn tại, thế gian số lượng không nhiều chỉ có hai mươi mấy cái Tiên Nhân Cảnh cao nhân! Đang tính mệnh lão đạo trong miệng lại thành long cánh cửa tiểu tử! Lời này nếu là truyền đến tập võ Tu Tiên Giới, tuyệt đối chấn kinh!

Hoàng Minh rời đi không bao lâu, Gia Cát Thanh Vân liền đi sang ngồi, thế mà cùng đoán mệnh lão đạo trò chuyện, hơn nữa nhìn bộ dáng trò chuyện phi thường ăn ý, Gia Cát Thanh Vân liền tiếp gạt đầu, xem bộ dáng là bị lão đạo kia cho lắc lư .

Đúng lúc này, môn khẩu đến mấy chiếc xe sang trọng, bước xuống xe mấy người, cầm đầu là Ngô Duyên Chính cùng Ngô Kiến Cường, phía sau theo mấy tiểu bối, lúc này Vương Quân Minh cũng từ nhà hàng đi ra, gia nhập đám người .

Mấy người đi lên lầu hai, lúc này Hoàng Minh cùng Ngô Mỹ Huyền chính đang chiêu đãi khách nhân, làm Ngô Mỹ Huyền nhìn thấy người tới lúc, trong lòng lập tức khẩn trương, kéo kéo Hoàng Minh ống tay áo, thấp giọng nói : "Cha ta đến ..."

Nghe vậy, Hoàng Minh trong lòng hơi động, ngược lại cũng không sợ, đi cùng Ngô Mỹ Huyền đi lên, chẳng qua là khi hẵn trông thấy Vương Quân Minh cũng trong đám người lúc liền mình bạch kẻ đến không thiện, trong mắt một đạo hàn mang chợt lóe lên .

Hoàng Minh đi lên, một bên phân phó người điều khiển chương trình, một bên cười nghênh đón mà đến : "Hoan nghênh bá phụ, mời vào trong ."

Người điều khiển chương trình lúc này lớn tiếng tuyên bố : "Hoan nghênh Ngô thị tập đoàn tổng giám đốc, Ngô Duyên Chính tiên sinh!"

Rượu đến uống chưa đủ đô, Ngô Gia Nhân lúc này mới tới, người điều khiển chương trình ngọt ngào tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, tất cả mọi người ánh mắt đều bị hấp dẫn tới .

Vương Quân Minh cười lạnh, cùng Ngô Kiến Cường liếc nhau, hai người gật gật đầu, đều âm lãnh cười một tiếng .

Đây hết thầy tự nhiên chạy không khỏi Hoàng Minh hỏa nhãn kim châu ...

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Chương 74: Trư Bát Giới giết đến tận Nam Thiên Môn

Mà lúc này Tiên Giới đã trải qua vỡ lở ra rồi .

Nam Thiên Môn Tăng Trưởng Thiên Vương cầm trong tay bảo kiếm, bay ở giữa không trung, quát lớn : "Thiên Bồng, ngươi nếu là kháng kháng tại Nam Thiên Môn hồ nháo lời nói, chớ có trách ta không niệm tình xưa, cầm xuống ngươi!"

"Hừ! Cái gì cầu thí trời pháp, lưu ly (Tăng Trưởng Thiên Vương danh tự), lão tử chúng quân Thiên Hà mười vạn thiên binh thời điểm ngươi còn tại cùng Đa La Trá ba phải ." Trư Bát Giới tức sùi bọt mép, trên đỉnh đầu mấy cây heo - cọng lông căn dựng ngược đứng lên, tay cầm Cửu Xi Đình Ba, đứng ở Nam Thiên Môn trước mặt, rống to, "Đưa ta Hằng Nga muội muội, đưa ta Hằng Nga muội muội ."

Đa Văn Thiên Vương đỉnh đầu bảo phiến phi tốc xoay tròn lấy, hấn một mặt phức tạp nói : "Trời Bồng ca ca, ngươi hay là mau rời đi Thiên Đình đi, tiếp tục náo loạn đối với ngươi không có chỗ tốt, hiện tại Ngọc Đế bệ hạ chính đang bức bối bên trên, ngươi cũng không nên đến đụng cái này đường dây cao thế a ."

"Đúng vậy a, trời Bồng ca ca, Hằng Nga tỷ tỷ đã trải qua cười hạc đi tây phương, ngươi tiếp tục náo loạn cũng chuyện vô bổ a, vạn nhất đại ca đến, ngươi nghĩ đi đâu đi không được, ngươi cũng biết đại ca tính tình ." Quảng Mục Thiên vương nói ra .

"Tốt, bốn người các ngươi tiểu thí hài có tiền đồ đứng không? Nhớ ngày đó nhìn ngắm cái mộng đi theo ta phía sau, phát hiện giữ chức Tứ Đại Thiên Vương tiền đồ đứng không?" Trư Bát Giới nghe nói Hằng Nga Tiên Từ sau khi chết, đau đến không muốn sống, trọn vẹn khóc vài ngày, cuối cùng náo lên thiên đình, không nghĩ tới bị Tứ Đại Thiên Vương ngăn ở Nam Thiên Môn .

Gió đang thổi! Địa đang điều!

Trư Bát Giới một thân một mình đứng ở Nam Thiên Môn trước, cuồng phong thổi loạn phát tia, hấn hướng về Nam Thiên Môn bên trong rống to : "Hằng Nga muội muội! Hằng Nga muội muội!"

"Thiên binh thiên tướng ở đâu!" Lúc này đông phương Trì Quốc Thiên Vương cầm trong tay tỷ bà bay tới, rống to .

"Tại!" Chúng thiên binh thiên tướng cùng kêu lên đáp, thanh thế cuộn cuộn, để người nhìn mà phát khiếp .

"Thiên Bồng, ngươi nếu là ở chấp mê bất ngộ, đừng trách bản vương không niệm tình xưa, cầm xuống ngươi!" Trì Quốc Thiên Vương quát .

"Đa La Trá, tiểu tử ngươi mọc ra tức đứng không? Ngươi cho rằng chỉ là mấy ngàn thiên binh thiên tướng liền có thể đỡ nổi ta lão Trư sao?" Trư Bát Giới dùng sức đem Cửu Xi Đình Ba đâm trên mặt đất, lập tức tạo nên một trận gợn sóng, hấn bá khí phần nộ quát, "Hôm nay cái này Nam Thiên Môn ta lão Trư là xông định, Hằng Nga muội muội liền tại bên trong, sống phải thấy người chết phải thấy xác! Người nào ngăn ta, chết!"

"Các ngươi trả cứ thế lấy làm gì, trả không được lên cho ta!" Trì Quốc Thiên Vương đứng mũi chịu sào, tay cầm tỷ bà bay ra ngoài, Quảng Mục Thiên vương nhóm người bắt đầu dĩ lực đầu cùng bay ra ngoài, phía sau tuôn ra mấy ngàn thiên binh thiên tướng đem năm người vây lại .

Cát vàng cuộn cuộn che trời tối, sương mù tím bưng bưng che đầy mà bất tỉnh!

Cái này Trư Bát

Giới mặc dù không có Tề Thiên Đại Thánh bảy mươi hai biến, nhưng là ba mươi sáu biến cũng không phải đóng, vậy mà cùng Tứ Đại Thiên Vương đánh cho bất phân cao thấp .

Đánh đến uống chưa đủ độ, Bát Giới rõ ràng thể lực chống đỡ hết nổi, đầu tóc rối bời, trên người đã có nhiều chỗ vết thương, vết máu lổm đổm, một bừa cào nện bay mười mấy Thiên Binh sau, hấn phun ra một ngụm máu tươi, quỳ một chân trên đất, rũ xuống sợi tóc ngăn trở mi mắt .

Tứ Đại Thiên Vương cũng không tốt gì, Quảng Mục Thiên vương cùng Tăng Trưởng Thiên Vương trực tiếp mất đi năng lực chiến đấu, Đa Văn Thiên Vương cũng mất đi một cái chân, Trì Quốc Thiên Vương bụng lấy vết thương, chấn kinh nhìn Trư Bát Giới, nói : "Thiên Bồng, ngươi nếu lại chấp mê bất ngộ, chờ Nhị Lang Chân Quân đến từ sau, tất cả đều muộn, tranh thủ thời gian thu tay lại a!"

Trư Bát Giới tập tễnh đứng lên, gằn từng chữ : "Người nào ngăn ta, chết!"

Nam Thiên Môn bên trên, Tôn Ngộ Không nửa nằm tại cánh cửa đình, một cái tay cầm lấy khóa bàn đào, ngụm lớn cắn, hai mắt có cổ ảm áp chột lóc lên, trong lòng đối người sư đệ này không được không một lần nữa xem kỹ một phen, trêu chọc nói : "Ái chà chà, đại danh đình đình Tứ Đại Thiên Vương cũng không gì hơn cái này, sức chiến đấu cũng liền miễn cưỡng té ngã heo đánh đồng với nhau, lời như vậy liền làm chó giữ nhà tư cách đều không có rồi ."

Nghe vậy, Tứ Đại Thiên Vương gật nảy cả mình, bọn hắn lúc này mới phát hiện Tôn Ngộ Không chẳng biết lúc nào vậy mà trình diện, nghĩ đến Tôn Ngộ

Không cùng Trư Bát Giới quan hệ, Tứ Đại Thiên Vương dọa đến mặt đều lục, nguyên một đám đứng tại chỗ không được dám nhúc nhích, xấu hổ nhìn Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không gãi gãi đầu, nửa nằm lấy ăn lấy bàn đào, một bộ thờ ơ bộ đáng, phảng phất chuyện phát sinh đều cùng hắn không hề quan hệ.

Trì Quốc Thiên Vương khẩn trương nhìn Tôn Ngộ Không, động cũng không dám động, đây nếu là Tôn Ngộ Không giúp lên Trư Bát Giới đến, đừng nói là bọn hắn Tứ Đại Thiên Vương, toàn bộ Thiên Đình chỉ sợ đều muốn bị lật tung.

"Người nào tại Nam Thiên Môn lỗ mãng, Tứ Đại Thiên Vương ở đâu? Còn không mau mau đem nghịch tặc cầm xuống!" Đột nhiên một tiếng to thanh âm truyền đến, chỉ thấy Nhị Lang Thần mang theo Hạo Thiên Khuyển chạy như bay đến.

Khi bọn hắn đến Nam Thiên Môn thời điểm, Nhị Lang Thần lúc này mới phát hiện Tôn Ngộ Không ở đây, dọa đến sắc mặt tối đen, rõ ràng rút lui mấy bước.

Tôn Ngộ Không ăn lấy bàn đào, khinh thường liếc mắt Nhị Lang Thần, tùy ý đem hột đào ném đi, lại thờ ơ xuất ra một khóa bàn đào bắt đầu ăn, căn bản liền không có phản ứng qua bất luận kẻ nào.

Nhị Lang Thần rõ ràng lần trước bị Tôn Ngộ Không đánh sợ, bây giờ trả lòng còn sợ hãi, khẩn trương nhìn Tôn Ngộ Không.

Giờ khắc này bầu không khí trở nên như vậy vi diệu, chúng tiên gia không có người nào dám động thủ, thậm chí ngay cả há mồm thở dốc cũng không dám, sợ gây Tôn Ngộ Không khó chịu, nếu là hắn giúp lên Trư Bát Giới đến, hôm nay chỉ sợ đều muốn sập.

Bất quá Tôn Ngộ Không lại vân đạm phong vân, một mặt thờ ơ, hồi lâu

Nhị Lang Thần gặp Tôn Ngộ Không xác thực không có động thủ ý tứ, không biết sao, thở dài một hơi, trong lòng nhẹ nhõm không ít, rồi sau đó ra lệnh : "Tứ Đại Thiên Vương, Hạo Thiên Khuyển nghe lệnh, ta phụng Ngọc Đế Thánh chỉ, làm các ngươi đem heo này yêu cầm xuống!"

"Tuân chỉ!"

Vừa dứt lời Tứ Đại Thiên Vương liền hợp Hạo Thiên Khuyển lại cùng Trư Bát Giới đánh nhau, Nhị Lang Thần cảnh giới nhìn Tôn Ngộ Không, sợ cái con khi này đột nhiên một cái tâm tình khó chịu, cái kia tất cả mọi người tại chỗ có thể chết chắc.

Còn nhớ kỷ thịnh kinh trên đường, mỗi lần gặp được yêu quái, Trư Bát Giới dù sao cũng là ồn ào lấy "Đại sư huynh, sư phó bị yêu quái bắt đi" "Đại sư huynh, Tam sư đệ cũng bị yêu quái bắt đi".

Còn nhớ kỷ thịnh kinh trên đường, cái kia Trư Bát Giới dù sao cũng là thích ăn lừa làm, muốn lấy lừa biếng, sức chiến đấu không tính năm cận bã cũng không tốt gì...

Thật không nghĩ đến hôm nay ...

"Heo này đầu, có điểm huyết khí, ta lão Tôn ưa thích ..." Tôn Ngộ Không nhỏ giọng lầm bầm nói, ăn một miếng roi bàn đào, đối lấy chiến trường trên chọc nói, "Ái chà chà, ta lão Tôn liền nói con lợn này thể nào như thể nhìn quen mắt, nguyên lai là Nhị sư đệ a."

Tôn Ngộ Không tiếng nói vừa ra, chúng tiên gia dọa đến mặt đều lục, sợ hắn ra tay giúp đỡ, Trư Bát Giới giờ lên Cửu Xi Đình Ba miễn cưỡng ngăn trở Trì Quốc Thiên Vương một kích sau, bị đánh lui mấy bước, quát : "Bát Hầu, ngươi không giúp đỡ cũng coi như, đừng ở chỗ này nói ngời châm chọc."

"Bát Giới, nguyên lai ngươi như thế có thể đánh, liền Tứ Đại Thiên Vương đều không phải là đối thủ của ngươi, vẫn phải mang lên một con chó, xem ra thịnh kinh trên đường ngươi chính là lừa biếng a, không được, việc này ta lão Tôn giống như Lục Nhị tiểu tử kia Bát Quái Bát Quái."

Trư Bát Giới quỳ một chân trên đất, rõ ràng sắp không được, nhưng là trong mắt lại kiên định lạ thường, đối lấy Tôn Ngộ Không quát : "Bát Hầu, có một số việc, có chút tình cảm, không phải ngươi cái này từ trong viên đá đựng tới Hào Tử có thể lý giải."

"Có một số việc, được chăng hay chớ, nhưng là, có ít người, bỏ lỡ, cái kia chính là cả một đời sự tình! Ta lão Trư cũng không muốn lại bỏ lỡ lần thứ hai!" Trư Bát Giới gian nan đứng dậy, "Hằng Nga muội muội đã chết, nếu là ta lão Trư liền làm nàng nhật xác năng lực đều không có lời nói, cái kia sống ở trên đời này còn có ý gì!"

Trư Bát Giới mỗi chữ mỗi câu, rỗng phách là như vậy bi tráng! Ánh mắt phảng phất xuyên thấu qua nặng nề Nam Thiên Môn, xem thấu Lăng Tiêu Bảo Điện đủ loại thị phi, hắn đem theo Cửu Xi Đình Ba, trước mặt phảng phất không có vật gì, từng bước một, đem theo vết máu hướng lấy Nam Thiên Môn bước!

"Cho ta bắt heo này yêu!" Nhị Lang Thần lạnh lùng quát, nói rồi, chúng tiên gia phóng tới Trư Bát Giới.

Tôn Ngộ Không đứng dậy, ngồi ở Nam Thiên Môn bên trên, hai cái chân ở giữa không trung lơ lửng, trong tay trên dưới nghĩ về lấy ăn để thừa hột đào, trong miệng lầm bầm nói : "Đầu heo chính là đầu heo!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYÊN ĐẠU!!! THANKS!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Bá khí vênh váo Tôn Ngộ Không

Hàn phong ào ào, quái sương mù âm hiểm, Thiên Bình cuộn cuộn, bên trong mười vòng, bên ngoài mười vòng đem Trư Bát Giới vây quanh ở bên trong, Trư Bát Giới huyết chiến chúng tiên gia, mặt trời chiều ngã về tây, mặt trời lặn tàn hồng!

Lúc này Trư Bát Giới rõ ràng đã trải qua có mới nói cũ, hết đạn người tuyệt, đã là nỗ lực hết đà, miễn cưỡng ngăn trở Tri Quốc Thiên Vương cùng Đa Văn Thiên Vương liên hợp một kích sau, phun ra ngụm lớn máu tươi.

Máu nhuộm đỏ trường không, chỉ vì hồng nhan!

"Hàng Nga muội muội, ngươi chờ đợi, ta Lão Trư ..." Trư Bát Giới bị trắng găm thét, đột nhiên một đạo hắc ảnh từ phía sau đánh tới, nguyên lai là Hạo Thiên Khuyển gặp Trư Bát Giới kiệt lực, đánh lên mà đến.

Trư Bát Giới nghĩ muốn phản kích, thế nhưng là đã trải qua kiệt lực, một chút khí lực cũng không có.

Cái gì đều không có, chẳng lẽ kết thúc như vậy đâu?

Một vòng màu trắng nổi bật bóng người, giống như trong đầu thoáng hiện, càng ngày càng rõ ràng, từ từ tay áo trắng khê giương lên, trong cõi u minh, giống như có phiêu miểu âm nhạc vang lên, mà thân ảnh uyển chuyển kia, ngay tại băng Hàn Nguyệt Cung phía trên chậm rãi nhảy múa ...

Trư Bát Giới sóng mắt đột nhiên trở nên xa xăm, phiến muộn ...

Máu tươi đang chảy, sợi tóc lộn xộn, Trư Bát Giới rõ ràng cảm giác được sinh mệnh mình tựa hồ tại từng chút từng chút trôi qua, hắc một đời chỉ vì hồng nhan, không cầu hồng nhan thường bạn thân trước, chỉ nguyện hồng nhan cảm mến cười một tiếng.

Ta nguyện dùng mười năm thanh kinh từ từ, đổi lấy ngươi một khắc cảm mến cười một tiếng!

"Đi chết đi!"

Hạo Thiên Khuyển gian trá cười một tiếng, một kích mà ra, mắt thấy lấy liền phải giải quyết rồi Trư Bát Giới, một kích này nếu là trong số mệnh, Trư Bát Giới tuyệt đối không chết cũng tàn phế, đột nhiên Tôn Ngộ Không nhìn như tùy ý dùng ngón tay trở nhẹ nhàng bắn ra, cầm trong tay hột đào bắn ra ...

Hạo Thiên Khuyển bị đau kêu một tiếng, trong nháy mắt ngất đi.

Thấy thế, Nhị Lang Thần lên cơn giận dữ, nhìn hằm hằm lấy Tôn Ngộ Không, muốn động thủ cũng không dám động thủ, chỉ có thể rống to : "Tôn Ngộ Không, ngươi!"

Tôn Ngộ Không gãi gãi đầu, xấu hổ nói ra : "Ai nha, ta lão Tôn quên hòa thượng kia dạy bảo, không cẩn thận lại loạn ném đồ vật."

Tôn Ngộ Không một bộ vân đạm phong khinh, một bộ cái gì sự tình đều cùng ta lão Tôn không quan hệ tư thái, chúng tiên gia lại dọa đến hồn phi phách tán, nguyên một đám cương tại nguyên chỗ, ngơ ngác nhìn Tôn Ngộ Không, vậy mà không người nào dám lại đối Trư Bát Giới động thủ.

Tôn Ngộ Không nhảy lên, từ Nam Thiên Môn trên nhảy xuống, trong miệng bủn nói lớn : "Ném loạn hột đào nếu để cho hòa thượng kia biết rồi, lại nên bút tích nửa ngày nói cái gì, Ngộ Không a ngươi không cần loạn ném đồ vật, ném loạn biết ô nhiễm hoàn cảnh, nện vào tiểu băng hữu làm thế nào, coi như đập không đến tiểu băng hữu, nện vào hoa hoa thảo thảo cũng không để a."

Tôn Ngộ Không cười khổ lắc

Lắc đầu, tự lảm bảm ở giữa, đã trải qua chậm rãi đi tới, chậm rãi ngồi xuống, nhặt lên hạch đào, gãi gãi đầu, cười khổ nói : "Hòa thượng nói không sai, trả thật không nhỏ tâm nện vào con chó!"

Vừa dứt lời, không khí hiện trường trong nháy mắt ngưng kết, chúng tiên gia thờ mẫn cũng không dám một chút, khẩn trương nhìn Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới, bởi vì lúc này Tôn Ngộ Không chính nửa ngồi tại Trư Bát Giới phía trước nhặt hột đào.

Mà vị trí hần vừa vắn đem Trư Bát Giới cản ở sau người, cũng đúng lúc ngăn trở chúng tiên gia!

Hơi trọng yếu hơn là Tôn Ngộ Không phảng phất một cái bầy ngoại nhân, thực chỉ là tới nhặt hột đào, chỉ là cái này đơn giản động tác lại dọa sợ chúng tiên gia .

Lúc này Tôn Ngộ Không nhặt lên hột đào, đứng dậy, mạn bất kinh tâm nói : "Các ngươi đều như thế nhìn ta lão Tôn làm gì? Cái này bàn đào không có, hột đào ta lão Tôn cái này còn có một khóa ."

Vừa dứt lời, chúng tiên gia dọa đến vội vàng đem ánh mắt dời, không dám đặt ở Tôn Ngộ Không trên người .

"Lớn ... Đại sư huynh ..." Trư Bát Giới đã trải qua kiệt lực, nửa tựa ở Tôn Ngộ Không trên bờ vai, Ngộ Không bắt đắc dĩ lắc đầu, hướng Trư Bát Giới trong miệng nhét khóa tiên đan, nói, "Đầu heo chính là đầu heo, ngươi nói ngươi cùng đám gia hoả này phí như vậy nhiều kinh làm gì, có chuyện gì, trực tiếp tìm Ngọc Đế lão nhi đi nói, đi, ta lão Tôn vừa vắn có chuyện tìm Ngọc Đế lão nhi nói chuyện phiếm đi, đầu heo, muốn không cùng lúc?"

Nói lấy Tôn Ngộ Không trong tay trên dưới nghĩ về lấy hột đào thưởng thức lấy, cũng không để ý đám người, phối hợp hướng về Nam Thiên Môn đi đến, chúng tiên gia thấy thế đều dọa sợ, ngừng thở, tự giác hướng hai bên thối lui, nhường ra một cái thông đạo .

Không có bất kỳ người nào dám ngăn trở, không có bất kỳ người nào dám giữ âm thanh, thậm chí không có bất kỳ người nào dám há mồm thở dốc, đều rít từ tự giác tránh ra một cái thông đạo, Tứ Đại Thiên Vương thậm chí tự giác mở ra Nam Thiên Môn ...

Trư Bát Giới cứ thế dưới, trong mắt có hơi nước quanh quẩn, tập tễnh đi theo Tôn Ngộ Không phía sau, lần thứ nhất cảm giác phía trước bóng lưng kia, là như vậy cao lớn ... Như vậy thân thiết ...

Mà lúc này Tân Thị, "Ngô hoàng vạn tuế" đồ cổ trong công ty .

Ngô Mỹ Huyền một thân màu xanh nhạt sùnn xám lộ ra đoạn trang vừa vắn, ôn tồn lễ độ khí chất để cho người ta rất thoải mái, giống như một tiểu thư khuê các, một cái nhàn mày một nụ cười đều rất có khí chất, lúc này nàng vội vàng đi lên phía trước, nói : "Cha, ngài thế nào đến ."

"Thế nào? Chẳng lẽ nữ nhi của ta công ty khai nghiệp đại điển, ta không thể tới sao?" Ngô Duyên Chính mắt nhìn bên cạnh Ngô Kiến Cương, trên mặt có bộc lộ lấy rõ ràng không vui .

"Không được ... Ta không phải ý tứ này ..." Ngô Mỹ Huyền liền vội vàng giải thích nói .

Hoàng Minh đi lên phía trước, cung kính cùng Ngô Duyên Chính nói ra : "Bá phụ, ngài đến, hoan nghênh quang lâm, bên trong có nhã tọa, ngài

Mời đến ..."

Ngô Duyên Chính còn chưa đáp lời, bên cạnh Ngô Kiến Cương lại một mặt nghiền ngẫm nhìn Ngô Duyên Chính, ngữ khí cổ quái nói ra : "Ai u, đại ca thời điểm nào nhận một cái lớn như vậy chất tử, chẳng lẽ tiểu Mỹ nha đầu kia dám như thế trắng trợn đem công ty tiền trộm ra cho cái này dã nam nhân mở công ty, chẳng lẽ đại ca ngài đã sớm biết?"

"Ngươi ..." Ngô Duyên Chính tức giận đến trừng điệp hừ một tiếng, Ngô Kiến Cương tại Lan Thị lấy Ngô Mỹ Huyền lạm dụng gia tộc xí nghiệp tiền một mình mở công ty tổ chức ban giám đốc, nhất định phải để Ngô Duyên Chính cho ra cái thuyết pháp, bằng không thì không xứng làm gia tộc này tộc trưởng, Ngô Duyên Chính bức bách tại gia tộc áp lực lúc này mới theo tới, không nghĩ tới tên này vậy mà tại trước mặt mọi người nói như vậy, lập tức tức giận không nhẹ .

Người sáng suốt đều nhìn xảy ra vấn đề, Hoàng Minh tự nhiên cùng là, hần cười cùng Ngô Duyên Chính gật gật đầu, rồi sau đó nói : "Tại Hoa Hạ, đối với một chút được tôn trọng lớn tuổi người, vẫn bồi đều muốn tôn xưng một tiếng bá phụ, đây là lão tổ tông lưu lại lễ nghi, ta không thể ném, bắt quá ..."

Hần tiếng nói nhất chuyển, lạnh lùng nhìn Ngô Kiến Cương, nói : "Đối với một chút cao tuổi trả ưa thích sửa soạn a miêu a cầu liền không cần khách khí, nên lần đi đâu lần đi đâu ..."

Tại trước mặt mọi người bị một cái thanh niên nói thành a miêu a cầu, hay là cao tuổi khắp nơi sửa soạn a miêu a cầu, Ngô Kiến Cương tức giận đến mặt đều đỏ, trừng điệp hừ một tiếng, chỉ lấy Ngô Mỹ Huyền, phần nộ quát : "Ngô Mỹ Huyền, nhìn ngươi tìm đều là cái gì mặt hàng nam nhân, trộm nam nhân cũng phải trộm cái ra dáng điểm, cầm công ty tiền đến cho dạng này mặt hàng mở công ty, đừng đem gia tộc tiền đều cho bại tận ."

Ngô Mỹ Huyền cười lạnh, giữa cử chỉ nhưng không mất tiểu thư khuê các tư thái, nàng nói ra : "Nhị thúc cho ta cái tốt đại nhất mũi a, chúng ta cái này công ty nhỏ nơi đó cần cầm gia tộc xí nghiệp tiền, ta ra cái kia một phần nhỏ đều là mình tiền riêng, cái công ty này đầu to tất cả đều là Hoàng Minh xuất túi ."

"Là hần? Một cái nghèo kiết hủ lậu tiểu tử lấy ở đâu tiền mở công ty, đẹp Huyền ngươi nói káo cũng phải tìm tốt đi một chút lý do a ." Ngô Kiến Cương hiển nhiên bị giận quá chừng, kể một ít có bạo cú phần lời nói, khinh thường nhìn Hoàng Minh nói .

Hoàng Minh hữu ý vô ý mắt nhìn Vương Quân Minh, thần nhiên nói : "Ta có tiền hay không cái này ngươi liền nên hỏi một chút Vương thiếu gia ."

Nghe vậy, Vương Quân Minh thân thể nhoáng một cái, nhớ tới bị Giang Phúc dọa dẫm ba trăm triệu liền tức giận đến phồng nỏ .

Vương Quân Minh nhìn chung quanh bốn phía một cái, cùng Ngô Kiến Cường liếc nhau sau, khinh bỉ nhìn Hoàng Minh, "Hừ, một cái tiểu ma cà bông vậy mà mở lên đồ cổ công ty, thực sự là con rùa lên bờ, tự tìm đường chết, xã hội này a, cái gì cầu thì đùa không hiểu đồ chơi cũng bắt đầu chơi, thực sự là cười rơi bản thiếu gia răng hàm."

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Đánh cược

Rõ ràng khiêu khích, hơn nữa còn là tại dạng này trường hợp dưới nói lời này, Vương Quân Minh nói rõ là đến gây chuyện, cho Hoàng Minh khó xử.

Người ta đều khi dễ tới cửa, Hoàng Minh tự nhiên cũng sẽ không ngồi nhìn mặc kệ, hần nhàn nhật nhìn Vương Quân Minh, cười nói ra: "Nghe Vương thiếu gia khẩu khí, giống như đối đồ cổ rất có nghiên cứu."

Nghe lời này một cái, Vương Quân Minh liền 鯁 sắt đứng lên, một mặt vênh vào tự đắc, kiêu ngạo nói: "Đồ cổ bản thiếu gia từ bắt đầu biết đi tiểu chơi đến bây giờ, khẳng định so với người cái này cái gì cũng đều không hiểu ma cà bông mạnh quá nhiều, hừ, bản thiếu gia này đôi mi mắt, xem xét liền có thể nhìn ra đồ cổ giá trị."

Thực sự là hảo vết sẹo quên đau, gia hỏa này xem ra là mạng tính lựa chọn chứng mất trí nhớ, quên ở đồ cổ cao ốc bồi bản thân mấy ngàn vạn sự tình, Hoàng Minh cười nhạt một tiếng, nói: "Nếu Vương thiếu gia như thế chuyên nghiệp, đối với mình nhân lực như thế tự tin, không bằng cùng ta cái này tiểu ma cà bông đánh cược một keo nhân lực như thế nào?"

Người cảm thấy mình nhân lực mạnh nhất, vậy lão từ liền cùng người so nhân lực, Hoàng Minh cố ý làm như vậy, làm cho đối phương không được không đáp ứng, trong mắt của mọi người Hoàng Minh là như vậy bá khí, người tới đánh mặt, lão từ sẽ dùng người cảm thấy am hiểu nhất kỹ năng cho người đánh lại.

Cùng Hoàng Minh so nhân lực? Ha ha, vậy đơn giản là tự tìm đường chết.

"Thế nào cược?" Vương Quân Minh bỗng nhiên cảm giác trên mặt nóng bỏng, phảng phất bị hung hăng tát một cái, bắt quá khi dưới đâm lao phải theo lao, nhiều như vậy hai mắt chữ nín, lời nói đều ném ra, tuyệt đối không thể nhận tưng.

Thế nhưng là đột nhiên nghĩ tới trước đó tại đồ cổ cao ốc sự tình, trong lòng của hần liền bắt đầu hốt hoảng, tiểu tử này sẽ không thực như thế có nhân lực a? Không có khả năng a, một cái nửa đường xuất đạo tiểu ma cà bông, thế nào khả năng so ra mà vượt chính mình cái này chuyên nghiệp.

Bắt quá nhìn Hoàng Minh cái kia một mặt tự tin, gấp không sợ hãi, Vương Quân Minh lập tức trong lòng chột dạ, chỉ có thể cố giả bộ trấn định, quát lớn: "Muốn cược thì cược lớn một chút."

Tất cả mọi người tại chỗ cơ hồ đều nhìn về hai người, xem kịch từ trước đến nay là Hoa Hạ quốc dân tốt đẹp truyền thống mỹ đức, đặc biệt là loại này tới cửa đập phá quán sự tình, quốc dân nhóm càng là vui tai vui mắt.

"Người tới là khách, đều nghe người, thế nào cái cược pháp?"

Cược lớn đâu? Hoàng Minh tự nhiên không sợ, có hỏa nhãn kim châu xem như át chủ bài, tuyệt đối là chắc thắng bàn, hần còn sợ cái này Vương Quân Minh không dám đánh cược.

"Rất đơn giản, đã người mở là tiệm bán đồ cổ, cái kia trong phòng triển lãm nhiều như vậy đồ cổ giá tiền không biết người đều có biết hay không, chúng ta liền cược người cái này trong phòng triển lãm tất cả đồ cổ, ta từ đó lấy ra một kiện đắt nhất, nếu là chống đối ta thắng, chống sai tính tiểu tử người tốt số, bất quá khả năng này cơ hồ là không, có dám đánh cược hay không?"

Vương Quân Minh nhìn chung quanh dưới sảnh triển lãm tất cả đồ cổ, hần hiểu ý cười một tiếng, không nói hần nhìn đồ cổ quả thật có có chút tài năng, liền cái này sảnh triển lãm bố cục, hiện lên bốn phía vòn quanh hình, ở giữa duy chỉ có một kiện đồ cổ, chỉ từ cái này bày ra đến xem, đắt nhất đồ cổ cũng rõ ràng, lập tức hần cảm thấy nắm vững thắng lợi.

Nghe vậy, tất cả mọi người phát ra kinh bi thanh âm, có người thậm chí nói ra "Thực đặc biệt sao không biết xấu hổ, từ nơi này bày ra đến xem, ta đây thường dần dần có thể nhìn ra cái nào đắt nhất."

Vương Quân Minh không để ý đám người ánh mắt khi dễ, 斜 mắt nhìn Hoàng Minh, hùng hổ dọa người nói: "Ra sao? Có dám đánh cược hay không, không dám đánh cược lời nói chỉ cần không được cùng bản thiếu gia nhận cái thua, phục cái mềm, đồng thời cho bản thiếu gia bùng cái trà ta liền rời đi."

Hoàng Minh mắt nhìn Vương Quân Minh, lại mắt nhìn sảnh triển lãm chính giữa thờ phật châu Xá Lợi, cười cười, nói: "Tốt, cược thì cược, theo ngươi, bất quá tiền đánh cược là cái gì đâu?"

Vừa dứt lời, ở một bên Giang Phúc nhìn không được, người tình tường này cũng nhìn ra được tất thua cục, hắn vừa muốn nổi giận, bất quá bị Hoàng Minh dùng ánh mắt cho khuyên lui, Hoàng Minh ánh mắt rất chắc chắn, Giang Phúc ngồi xuống, dự định nhìn Vương Quân Minh thế nào tại trước mắt bao người xấu mặt.

Bất quá, liền trước mắt ván này đến xem, Hoàng Minh thế nào nhìn thế nào không có phần thắng, mặc dù Hoàng Minh ánh mắt rất chắc chắn, không qua sông phúc trong lòng ít nhiều vẫn còn có chút lo lắng.

"Tốt, thống khoái! Ma cà bông chính là ma cà bông, sắp chết đến nơi còn muốn mạo xưng là trang hảo hán, đợi chút nữa bản thiếu gia có nhường ngươi khóc." Vương Quân Minh cười đến rất ngông cuồng, nghênh ngang đi đến sảnh triển lãm chính giữa, kinh thường nói, "Hắc hắc, như vậy đi, tiền đặt cược một trăm vạn, nếu như ngươi thua lời còn muốn ở trước mặt mọi người học chó sủa, nếu như sợ lời nói hiện tại hối hận còn kịp."

Mẹ nó, Hoàng Minh nghe giận không chỗ phát tiết, mặc dù cái này đánh cược là chắc thắng, thế nhưng là học chó sủa? 呸!

"Được! Nếu như ngươi thua ta cũng không cần ngươi một trăm vạn, đến lúc đó ta cho ngươi mượn một cái loa lớn, ngươi đòi lấy trên đường cái hô tam sinh minh là chỉ đại vương bắt đồng thời học chó sủa mấy tiếng là được."

Lúc đầu Hoàng Minh không nghĩ cược như thế ngây thơ sự tình, bất quá nếu lời nói đuổi lời nói đuổi đến nước này, tự nhiên cũng không khách khí, muốn học chó sủa? Tốt, lão tử liền thành toàn ngươi.

Làm Vương Quân Minh nhìn thấy Hoàng Minh ánh mắt thời điểm, dọa đến run một cái, trong lòng không hiểu hiển hiện một hơi khí lạnh, hít sâu một hơi, ổn định tâm thần nói: "Ma cà bông, ngươi liền chờ lấy học chó sủa a." Nói xong hắn nhìn về phía Ngô Mỹ Huyền, lạnh lùng nói, "Xú nương môn, đây chính là ngươi xem bên trong nam nhân, học chó sủa nam nhân, ha ha!"

"Ngươi..." Ngô Mỹ Huyền mặt hạnh trọn tròng, vừa định nổi giận, Hoàng Minh ra hiệu nàng lui ra,

Rồi sau đó chỗ thùng nói, "Con rùa chính là bút tích, tranh thủ thời gian bắt đầu tuyển a!"

Đối với Hoàng Minh mà nói lại nói thế nào chính mình cũng có thể nhịn, nhưng là dám động bản thân nữ nhân, cái kia cũng chỉ có một chữ, chết!

Hoàng Minh sảnh triển lãm hiện lên hình chữ phân bố, bốn phía đều dùng pha lê tu trưng bày khảm nam đứng lên, không gian rất lớn, nhưng là ở giữa pha lê tu trưng bày lộ ra phá lệ dễ thấy, bởi vì nó không chỉ có lớn, hơn nữa đặt ở chính vị trí trung ương, trên đỉnh còn có chuyên môn đèn màu chiếu xạ lấy, xem xét chính là tỉ mỉ thiết trí.

Vương Quân Minh giả vờ giả vịt quần lấy bốn phía đi dạo, vừa đi vừa lắc đầu, trong miệng còn tự nhủ: "Ma cà bông chính là ma cà bông, trong phòng triển lãm bày vậy mà đều là dạng này một chút ba đẳng hóa sắc, cứ như vậy còn dám tới mở công ty, thực sự là buồn cười."

Đối với cái này, Hoàng Minh coi như không có nghe thấy, đối với mình trong phòng triển lãm đồ vật chất lượng, không có người so với hắn rõ ràng hơn, hóa nhân kim chữ xem tiếp đi, lịch sử cảm giác mức độ đậm đặc trực tiếp quyết định cái này đồ có chất lượng cùng giá trị lịch sử.

Vương Quân Minh nhử mày lại, đi vào sảnh triển lãm chính giữa, quần lấy cái này to lớn nhất pha lê tu trưng bày đi dạo, đột nhiên mở đầu nói: "Xấu này phật châu còn có chút nhìn giá trị, cho ta đem cái này tu trưng bày mở ra."

Lời nói, hắn là đối phục vụ viên nói, phục vụ viên kia rõ ràng cũng đặc biệt không quen nhìn Vương Quân Minh phách lối, chỉ lấy quỳ hàng, mở miệng nói: "Đồ vật liền tại bên trong, chính mình nhìn."

"Ngươi..." Vương Quân Minh vừa định phản giận, Hoàng Minh nói ra, "Cho hắn lấy ra nhìn, tránh khỏi con nào đó con rùa đợi chút nữa thua chơi xấu."

Nghe Hoàng Minh lời nói, quỳ hàng phục vụ viên cười khúc khích, trong miệng lầm bầm câu "Con rùa" sau, rất chuyên nghiệp mang lên bao tay trắng, cẩn thận từng li từng tí đem phật châu lấy ra.

Cái này phật châu khoan hãy nói, chất lượng không phải bình thường tốt, dù cho không tính trấn điểm chi bảo, cũng là tuyệt rất đúng phẩm, lúc này phật châu bày ở một cái ngọc thạch điêu khắc trên bàn tay, ngọc thạch này điêu khắc bàn tay chế tác đồng dạng phi thường tinh xảo, làm được sinh động như thật, ngọc thạch dưới bàn tay mặt đệm lấy một khối Hoàng Sắc bố trí.

Vương Quân Minh hết sức chăm chú nhìn cái này phật châu, nửa ngày bật thốt lên: "Cái này phật châu bỗng nhiên xem xét giống như là thấp kém hàng nhái, nhưng là tinh tế tường tận xem xét phía dưới lại có một phong vị khác, mỗi một khắc phật châu đều thấu lấy cổ kính, hắn là khó được phật gia Xá Lợi, nếu như cái này Thập Bát khóa đều là đồ thật lời nói, chuỗi Phật châu này..."

Dừng lại nửa ngày, hắn mới tiếp tục nói: "Đại khái giá trị 8 000 ngàn vạn tá hữu, ta dám khẳng định đây là các ngươi trong phòng triển lãm đắt nhất"

một kiện đồ cổ ."

Không thể không nói, cái này Vương Quân Minh mặc dù người đủ buồn nôn, bắt quá đồ đồ cổ quả thật có chút nghiên cứu, nói đến đạo lý rõ ràng, Hoàng Minh hiểu ý cười một tiếng, nhân nhạ hỏi : "Xác định đâu?"

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Khương thái công

Bị Hoàng Minh như thế hỏi một chút, nguyên bản phi thường xác định Vương Quân Minh, không hiểu trong lòng hoảng hốt, tiểu tử này thoát nhìn như thế tự tin, chẳng lẽ còn có cái gì át chủ bài không thành?

Không có khả năng, bắt quá là cái nửa đường xuất gia mà cả bông mà thôi, nhất định là già ra đến .

"Xác định!" Vương Quân Minh phách lối cười to nói, "Tiểu tử, đừng tưởng rằng có thể dùng hắc thủ, cái này xem xét giá cả chuyên gia ta chỉ định, người có dám."

Hoàng Minh cười cười, ra hiệu không có vấn đề, chết, liền để người bị chết tâm phục khẩu phục!

"Hừ! Nhường người chết mình bạch ." Vương Quân Minh lạnh rên một tiếng, vỗ vỗ tay, lập tức mấy cái thanh niên cẩn thận từng li từng tí vây lấy một lão già, mang theo lão già đi tới, hiển nhiên Vương Quân Minh tiểu tử này là trước đó dự mưu tốt, dù cho Hoàng Minh không nói đánh cược sự tình, chỉ sợ hắn cũng có ㄥ thiếu thân muốn dùng .

Lão già thoát nhìn đầu tóc bạc trắng, một bộ đức cao vọng trọng bộ dáng, hắn vừa đi vào đến, Ngô Duyên Chính lập tức mi mắt sáng lên, vội vàng đi ra phía trước, dịu dàng lấy lão già, rồi sau đó cung kính nói : "Không nghĩ tới Khương thái công vậy mà lại tự mình đến, có thể nhìn thấy ngài, thực sự là vạn phúc vinh hạnh a ."

Khương thái công nhìn xem Ngô Duyên Chính, cười nói ra : "Nguyên lai là lão Ngô gia em bé nha, gần nhất lão Ngô thân thể có khỏe không?"

Ngô Duyên Chính nói : "Nhận được Khương thái công quan tâm, gia phụ thân thể vẫn là như cũ, bệnh cũ đều ."

"Trở về mang ta hướng lão Ngô gửi lời thăm hỏi ." Khương thái công nói xong cũng hướng giương trong sảnh đi đến, "Hôm nay ta ứng Hoàng lão mời qua đến đi dạo, thuận tiện nhìn xem những đồ chơi này giá tiền ."

Vừa dứt lời, Hoàng Tri huy Hoàng lão từ trong đám người đi tới, nhiệt tình đánh lấy chào hỏi : "Khương thái công, ta liền theo khẩu nói một câu, không nghĩ tới thực đem ngài tôn này giới cổ vật Đại Phật cho mời đi theo ."

Nói lấy Hoàng lão ra hiệu Hoàng Minh đi qua, cho Khương thái công giới thiệu, nói : "Khương thái công, đây chính là ta thường đề cập với người khỏi ta cái kia bạn vong niên huynh đệ, Hoàng Minh, nhà này 'Ngô hoàng vạn tuế' đồ cổ công ty chính là hắn mở ."

Nói lấy lại cùng Hoàng Minh giới thiệu Khương thái công, nói : "Hoàng lão đệ, vị này là Khương thái công, Hoa Hạ quốc bên trong giới cổ vật người đứng đầu, năm đó ta chiến hữu ."

Nghe vậy, Hoàng Minh liền vội vàng tiến lên, cung kính nói : "Khương thái công ngài khỏe chứ, vạn phúc gọi Hoàng Minh, chào mừng ngài đến ."

Khương thái công nhìn Hoàng Minh, hài lòng gật gật đầu, suy nghĩ sợi râu .

Đây hết thầy đều xem ở Ngô Duyên Chính trong mắt, Hoàng lão cái này Hoa Hạ quốc bên trong y học giới người đứng đầu hắn không biết, nhưng là thân là đồ cổ thể gia gia tộc tộc trưởng, cái này Khương thái công tại giới cổ vật mà

Vị, đối giới cổ vật lực ảnh hưởng, đây tuyệt đối là to lớn, không nghĩ tới cái này một tới hai đi vậy mà cùng Hoàng Minh quen thuộc bên trên, hơn nữa nhìn Khương thái công thần sắc phảng phất trả đối Hoàng Minh rất hài lòng .

Không khỏi, Ngô Duyên Chính đối cái này truyền thuyết bên trong tương lai con rể xem trọng mấy phần .

Lúc này, Gia Cát Thanh Vân cười đi tới, nói : "Khương thái công, thân là ngài y sĩ trưởng, ta cũng nhắc nhở ngài, ngài thân thể có thể không thích hợp dạng này khắp nơi đi loạn a ."

Làm Khương thái công nhìn thấy Gia Cát Thanh Vân thời điểm, cái kia thần sắc rõ ràng trở nên tinh thần, lập tức cười vui nói : "Chư ... Gia Cát tiên sinh, ngài thể nào ở chỗ này ."

Gia Cát Thanh Vân cười chỉ xuống Hoàng Minh, thân nhiên nói : "Đồ nhi ta công ty khai nghiệp đại điển, làm vì sự phó tự nhiên cần phải đương trường đến cổ động ."

Lời nói bị Gia Cát Thanh Vân nói đến vân đạm phong khinh, nhưng Khương thái công nghe rõ ràng một lần nữa nhìn xem Hoàng Minh, liên tiếp hải lòng gật gật đầu, cười nói ra : "Sau sinh đáng sợ, sau sinh đáng sợ a! Không nghĩ tới hần lại là Gia Cát tiên sinh ngài ái đồ, xem ra hôm nay ta bộ xương già này là tới đối ."

Nói lấy hần cười cầm lấy Hoàng Minh tay nói ra : "Tiểu huynh đệ, nếu ngài là ta ân nhân cứu mạng Gia Cát tiên sinh ái đồ, đó cũng là ta Khương lão đầu ân nhân cứu mạng, sau này có chuyện gì cần dùng đến ta lão đầu tử, người cứ việc ngôn ngữ, giới cổ vật sự tình, chỉ cần ta có thể làm được, tuyệt nghiêm túc ."

Chấn kinh! Tuyệt đối chấn kinh!

Câu nói này tuyệt đối đáng giá ngàn vàng!

Ngô Duyên Chính không được không một lần nữa xem kỹ trước mắt cái này thoát nhìn không có danh tiếng gì người trẻ tuổi, không nghĩ tới người trẻ tuổi kia, tuổi còn trẻ vậy mà năng lượng lớn như vậy, trong lòng của hần không biết sao vậy mà nghĩ đến nếu là người trẻ tuổi kia là mình con rể nói, thật là tốt biết bao a!

Đột nhiên, Khương thái công đem Ngô Duyên Chính gọi vào bên người, nói ra : "Tiểu Ngô a, vị này là Gia Cát thần y, thế gian không có cái gì nghi nan tạp chứng là hần trị không được, Gia Cát thần y thể nhưng là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, đã có duyên phận tới, người có thể bắt chút gấp, không chừng lão Ngô đầu cái kia mao bệnh thì có cứu ."

Nghe vậy, không chỉ có Ngô Duyên Chính, bao quát Ngô Mỹ Huyền đều mi mắt sáng lên, hần trả không tới kịp nói chuyện, Gia Cát Thanh Vân cười nói ra : "Tiểu đồ cùng lệnh thiên kim sự tình, ta sớm đã nghe kể một ít, chỉ là chưa từng hỏi đến ." Nói đến đây, hần liền dừng lại .

Ngô Duyên Chính thở dài một tiếng, nói : "Trước đó là ta hồ đồ, ta cách làm xác thực không ổn, sau này, đẹp tuyên sự tình, từ năng tự mình làm chủ, không có bất kỳ người nào có thể can thiệp ." Nói lấy hần trả tận lực mắt nhìn Ngô Kiến Cương, sau người là một lão hồ ly biết rõ đã trải qua thua trận, không có xoay người chỗ trống chỉ là điểm lấy đầu không nói lời nào .

Đứng ở Hoàng Minh bên cạnh Ngô Mỹ Huyền đại hỉ, hướng Hoàng Minh nhìn qua, sau người hướng hần chen chớp mắt chữ, một mặt cười xấu xa, sự tình phát triển cũng hoàn toàn vượt qua Hoàng Minh dự kiến, bất quá tất cả đều hướng địa phương tốt hướng phát triển, cao hứng còn không kịp .

Gia Cát Thanh Vân nói : "Văn bối sự tình, từ bọn hần đi thôi, lệnh tôn sự tình, có rảnh ta sẽ nhường tiểu đồ mang theo ta đi một chuyến ."

Khương thái công hải lòng gật gật đầu, Ngô Duyên Chính mừng rỡ như điên, nghe nói cha mình bệnh tình có thể cứu, phảng phất lập tức tuổi trẻ mười tuổi, không khỏi càng cao hơn nhìn Hoàng Minh mấy phần, trong lòng đã trải qua chắc chắn, người con rể này muốn định, người nào cản trở lấy, ta liền liều mạng với người đó .

Lúc này, một mực bị gát sang một bên Vương Quân Minh khó chịu, trên mặt nóng bỏng, cảm giác phảng phất bị hung hăng tát một cái, nguyên bản trả hao tổn tâm cơ thậm chí được Khương thái công lão nhân gia ông ta không biết chuyện như thế nào muốn tới một chuyến "Ngô hoàng vạn tuế", thế là hần hao tổn tâm cơ cuối cùng đạt được chiêu chờ cơ hội, lúc đầu nghĩ đến mượn hoa hiến Phật, để Ngô Duyên Chính xem trọng bản thân, không nghĩ tới ...

Hoàn toàn ngược lại, bị xem trọng không phải mình, ngược lại thành cái kia đáng giận tiểu ma cà bông, hần trong lòng nhất thời lại âm ức lại sợ, không nghĩ tới trước mắt cái này không chút nào thu hút Hoàng Minh, hần năng lượng vậy mà lớn như vậy, trong lòng càng thêm e ngại đứng lên .

"Hừ, không phải là một giang hồ lang trung nha, nhảy ra giả thần giả quỷ gào to, đặc biệt sao coi là như vậy thì có thể đem đánh cược sự tình đặt xuống đi qua, Hoàng Minh, người cái này học chó sủa gọi là định ."

Giang hồ lang trung? Giả thần giả quỷ gào to?

Gia hỏa này cũng dám như thế nói Gia Cát Thanh Vân, thực sự là vô tri nãi - tàn .

Hoàng Minh phần nộ nói : "Tốt, muốn chết liền để người chết được rõ ràng ." Nói lấy hần cung kính nhìn về phía Khương thái công, nói, "Khương lão, ngài là giới cổ vật Thái Đầu, chuyện này tìm ngài đến công chính cái kia chỉ sợ cũng không ai biết không phục ."

Nói lấy hần đem đánh cược chân tướng cùng Khương thái công nói rõ ràng, Khương thái công nghiền ngẫm mắt nhìn Vương Quân Minh, nói : "Tốt, đã như vậy, nếu là có người mạo xưng là trang hảo hán lời nói, lão già ta mặc dù không có gì bản sự, nhưng ở giới cổ vật phong sát một hai cái công ty tập đoàn năng lực vẫn có ."

Vừa mới nói xong, Vương Quân Minh lập tức cảm thấy Cúc Hoa xiết chặt, trong lòng một trận sợ hãi, trong lòng đã bắt đầu nửa đường bỏ cuộc, thế nhưng là nếu là lúc này xám xịt đi, hắn sẽ vĩnh viễn không ngẩng đầu được lên .

Hắn tranh thủ thời gian lại tiến lên, nghiêm túc nhìn xem sảnh triển lãm mỗi một kiện đồ cổ, đặc biệt là này chuỗi Phật châu càng là chuyên tâm nhìn thật lâu, trong lòng suy nghĩ rất lâu, mới lớn lổ nói : "Hừ, ma cà bông chính là ma cà bông, mạo xưng là trang hảo hán, lần này có người thụ!"

CONVERT BY ๕Thanh ๕Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Một tờ cổ thư

"Hừ! Nhưng người chết mình bạch!" Vương Quân Minh lạnh rên một tiếng, nói lấy cung kính hướng về Khương thái công, siểm cười quyền rũ nói, "Khương lão ngài khỏe chứ, còn mời phiền phức dưới ngài, nhìn xem cái này sảnh triển lãm bên trong cái nào đồ cổ đáng tiền nhất . "

Khương thái công lý đều không để ý Vương Quân Minh, Hoàng Minh cười cười, có chút xoay người, một tay đưa ra, ra hiệu Khương thái công đi vào bên trong, Khương thái công cười gật đầu, liền theo đi vào .

Cái này ở giữa thái độ chênh lệch, rõ ràng có thể thấy được! Vương Quân Minh cảm giác trên mặt nóng bỏng đau, triệt triệt để để đánh mặt!

Bất quá khi dưới hắn quần chẳng nhiều sao nhiều, Khương thái công câu kia "Nếu là có người mạo xưng là trang hảo hán lời nói, lão già ta mặc dù không có gì bản sự, nhưng ở giới cổ vật phong sát một hai cái công ty tập đoàn năng lực vẫn có" một mực quanh quẩn bên tai bên cạnh, trong lòng một trận hốt hoảng, hắn đã trải qua nghĩ chẳng nhiều sao nhiều, chỉ hy vọng lần này cuộc thắng, triệt để lật về một thành!

Khương thái công tại đẹp nhân viên phục vụ nữ cùng Hoàng Minh dưới sự hướng dẫn nghiêm túc xem tường tận, mỗi một kiện đồ cổ đều thấy rất cẩn thận, Khương thái công một bên nhìn một bên liên tiếp gật đầu, thỉnh thoảng rất hài lòng cười nói tiếng "Đồ tốt, đồ tốt a!"

Cuối cùng Khương thái công đem ánh mắt dừng lại ở này chuỗi trên Phật châu, nhìn rất rất lâu, trong miệng liên tục tán thưởng lấy : "Đây chính là hàng thật giá thật Phật giáo Thập Bát khóa Xá Lợi Phật châu a, tuyệt đối có tiền mà không mua được, lão già ta cái này nhìn hơn nửa đời người đồ cổ, thứ này còn là lần đầu tiên gặp, xem như trần điểm chỉ bảo tuyệt đối được xưng tụng a . "

Nghe vậy, Vương Quân Minh mừng rỡ như điên, trong lòng một tảng lớn thạch đầu phảng phất rơi xuống, người vì nắm chắc thắng lợi trong tay, đặc ý nhìn Hoàng Minh, giống như hồ đã thấy hắn trước mặt mọi người học chó sủa tràn diện .

Hoàng Minh mỉm cười, quyết định cho Vương Quân Minh tới một gai lớn kích, cười cùng Khương thái công nói ra : "Khương lão, làm phiền ngài nhìn nhìn lại khối kia đệm bố trí . "

Vương Quân Minh lập tức giật mình, sắc mặt xuất một chút trở nên phi thường khó nhìn, vội vàng xông lên phía trước, trong miệng bĩu nói lớn : "Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng . "

Khương thái công nghe vậy, tự mình mang theo bao tay trắng, cầm lấy kính lúp, cẩn thận chu đáo lên khối kia Hoàng Sắc bố trí, khối này bố trí thoạt nhìn bình thường, bộ dáng còn có chút vàng ó, không thể nói đẹp mắt .

"Thật không biết xấu hổ, không phải liền là một khối vải rách mà thôi nha, cũng dám lấy ra khoe khoang, bản thiếu gia tùy tiện tại trên đường cái đều có thể mua lấy mười mấy hai mươi khối . " Vương Quân Minh hừ lạnh nói .

Khương thái công này may không để ý hắn, cẩn thận chu đáo, nhìn nửa ngày, đột nhiên mi mắt sáng lên, cầm lấy khối kia hoàng bố hai tay nhìn không được run không ngừng, trong miệng run rẩy nói

: "Khó ... Chẳng lẽ trong này khác ngâm huyền cơ?"

Hoàng Minh cười gật gật đầu, mỉm cười nói : "Không hồ là Khương lão, quả nhiên hảo nhãn lực, khối này bố trí là thời cổ chế tác Thánh chỉ tiếp liệu, ở trong vải mặt khác tàng huyền cơ, trả cất dấu một trương vàng ó trong sách xưa một tờ, bên trong ghi chép lấy Thần Nông thị y thuật . "

"Cái gì?" Khương thái công tay càng thêm run rẩy lên, hắn đã trải qua nhìn ra cái này bố trí là thời cổ Thánh chỉ, bên trong trả ôm chặt một tờ cổ thư, riêng một điểm này đã trải qua phi thường có giá trị lịch sử, không nghĩ tới một trang này cổ thư vậy mà ghi chép là Thần Nông thị y thuật .

Khương thái công dùng bức thiết ánh mắt nhìn Hoàng Minh, nghe vậy, Gia Cát Thanh Vân cũng không bình tĩnh, Thiên y môn tổ sư gia chính thức Thần Nông thị bản tôn, sau đó trải qua đại đệ tử đều kinh thế hãi tục, như là Hoa Đà, Biển Thước ... Truyền đến Gia Cát Thanh Vân đã là thứ 31 thay mặt .

Không nghĩ tới cái này trong thánh chỉ vậy mà giấu giếm huyền cơ, cất dấu Thần Nông thị y thuật, đi qua Hoàng Minh đồng ý, Gia Cát Thanh Vân cùng Khương thái công cẩn thận từng li từng tí đem Thánh chỉ giải khai, lấy ra cái kia một tờ cổ thư .

Cổ thư đi qua dòng sông lịch sử tây lễ, chẳng những không có vàng ó phát lâu, ngược lại mới vừa khi rút tay ra đợi một cổ nhân nhặt Trung thảo dược hương khí quanh quần toàn bộ sánh triển lãm, Gia Cát Thanh Vân kích động đem cái kia một tờ cổ thư nâng trên tay, cẩn thận nghiên cứu thật lâu, nhưng là đáng tiếc là cho dù là như là Gia Cát Thanh Vân nhân vật như vậy đều cơ hồ xem không hiểu bên trong ghi chép nội dung .

Bất quá từ khi biết đôi câu vài lời, hắn có thể kết luận đây tuyệt đối là Thần Nông thị tự mình ghi chép y thuật, cùng Thiên y môn từ xưa truyền xuống y thuật không mưu mà hợp .

Lúc này, toàn trường quý khách đã sớm không bình tĩnh, thứ này giá trị đã trải qua không cần nói cũng biết, tất cả chấn kinh sau khi đem ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Vương Quân Minh .

Xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, cái này nhất quán là Hoa Hạ quốc dân truyền thống mỹ đức .

Vương Quân Minh lúc này sắc mặt tái nhợt, mặt đều là sụp xuống, lớn tiếng hét lên : "Điều đó không có khả năng!"

"Có chút tố chất có được hay không, dù sao cũng là cái thấy qua việc đời công tử ca, thế nào liền không nhìn ra liền cái này điểm tâm lý tố chất? Thực sự là ném chúng ta Hoa Hạ quốc dân người ." Bên cạnh có người châm chọc nói .

Vương Quân Minh sắc mặt dọa đến một hồi đỏ một hồi trắng, hắn không khỏi lo lắng là cuộc thua muốn nói mình là đại vương bát còn muốn làm chúng học chó sủa mất mặt, càng làm cho hắn e ngại là Khương thái công câu kia vô cùng đơn giản phong sát lệnh!

Khương thái công là ai? Đây chính là giới cổ vật Thái Đầu, chỉ cần là chơi đồ cổ đều hận không thể nịnh bợ đối tượng, động một động mồm mép, toàn bộ giới cổ vật đều muốn run ba run tồn tại .

Chẳng lẽ Vương Thị tập đoàn liền như thế xong đâu?

Không có khả năng, tuyệt đối không thể có thể!

Đúng, đây hết thảy đều là bởi vì trước mắt cái này căn bản, cái này không chút nào thu hút Hoàng Minh, đúng, là hắn! Nếu không phải là bởi vì hắn, muốn ta Vương Quân Minh muốn cái gì không có cái gì, đã sớm ôm mỹ nhân về, Ngô gia tài sản sau này cũng phải đều là ta, là hắn, đều là bởi vì hắn!

Chỉ một thoáng, Vương Quân Minh mi mắt biến đến đỏ bừng, giống như bị điện hướng lấy Hoàng Minh quát : "Đều là bởi vì ngươi, đều là bởi vì ngươi, bản thiếu gia giết ngươi!"

Hắn giống như bị điện phóng tới Hoàng Minh, đáng tiếc là còn chưa cận thân liền bị Giang Phúc một bàn tay thô cho vỗ bay ra ngoài, đây là Giang Phúc không chê sức mạnh, bằng không thì dùng võ tôn thực lực, một cái tát, cái này nha đã sớm đi cùng Hắc Bạch Vô Thường ép đường cái .

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!" Vương Quân Minh bị tát đến miệng mũi đều là máu, răng đều rơi mấy chiếc, hai mắt đỏ bừng, dữ tợn nhìn Hoàng Minh .

"Ha ha, liền cái này điểm tâm bên trong tố chất, xem ra Vương Thị tập đoàn xong, sau kế không người a!" Bên cạnh có người giễu cợt nói .

Hoàng Minh đã sớm biết kết quả, ở một bên cười nói : "Đến, đại vương bát, học chó sủa mấy tiếng cho tất cả mọi người nghe một chút ."

Vương Quân Minh nhìn hằm hằm Hoàng Minh, muốn quát mắng, chỉ là Hoàng Minh đã sớm lần người đi lên, dùng băng lãnh ánh mắt tiếp cận Vương Quân Minh, lãnh đạm nói : "Thế nào lấy, chúng ta Vương đại thiếu không định thực hiện đồ ước đâu?"

Chung quanh xem nào nhiệt ăn dưa quần chúng cũng nhao nhao ồn ào nói : "Đúng vậy a, có chơi có chịu, nếu như đang còn muốn Hoa Hạ quốc lần vào lời nói liền mau kêu a ."

Hoàng Minh đứng dậy, lạnh lùng nói : "Người đang làm, trời đang nhìn, làm người tìm người ứng phó người nhà của ta thời điểm liền phải biết có cái gì hậu quả, một ngày nào đó ta sẽ nhường người quý ở trước mặt ta đau khổ cầu xin tha thứ!"

Nghe vậy, Vương Quân Minh thân thể run lên, hắn là thực hoảng, đặc biệt là nhìn thấy Khương thái công cái kia một mặt không vui, hắn biết mình không thể lại tiếp tục ở nơi này nào xuống dưới, nhất định phải mau chóng rời đi, thế là oán độc nhìn một chút người chung quanh, la lớn : "Ta là chỉ đại vương bát, gâu, gâu, gâu, gâu, gâu!"

Kêu xong, cúi đầu, nhanh chân đi ra sảnh triển lãm, liền Vương Kiến mới vừa đều không để ý .

Hoàng Minh cười lạnh, bên cạnh có người cố ý giấu cợt nói : "Kỳ quái, nơi nào đến con rùa như thế kỳ hoa, vậy mà lại học chó sủa ."

Vừa đi ra đại môn Vương Quân Minh nghe vậy, thân thể không kim nổi run lên, hiển nhiên là bị tức giận không nhẹ .

Lúc này Gia Cát Thanh Vân hai tay bưng lấy cái kia một tờ cổ thư, run nhè nhẹ, hướng đi đoán mệnh lão đạo, hai người thỉnh thoảng gật đầu, đột nhiên tiếc hận hô : "Đáng tiếc, đáng tiếc a ..."

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Hội kiến nhạc phụ tương lai

Không nghĩ tới cái này đoán mệnh lão đạo vậy mà có thể xem hiểu một trang này sách cổ ghi chép nội dung, chỉ thấy hần thỉnh thoảng hài lòng gật gật đầu, hai mắt kích động phóng ra quang mang, phảng phất đôi một người giống như, thỉnh thoảng mỉm cười đáng tiếc, nhưng là vô luận Khương thái công hay là Gia Cát Thanh Vân như thế nào thỉnh giáo, cái này đáng chết đoán mệnh lão đạo lại bắt đầu giả ngây giả dại đứng lên, lộ ra một hơi răng vàng, giả bộ như cái gì cũng không biết, tiếp tục ăn uống thả cửa .

Đối với cái này, cho dù là Gia Cát Thanh Vân cũng không thể tránh được, bất quá bởi vậy, cái này đoán mệnh lão đạo thân phận thần bí liền chậm rãi giải khai tầng một, Gia Cát Thanh Vân đối với hần cung kính có thừa, phảng phất biết rồi thân phận của hần giống như .

"Cái này cổ thư tốt thì tốt, đáng tiếc đây chỉ là trong đó một tờ thôi, còn thiếu mất tám trang ." Đoán mệnh lão đạo một miệng lớn gặm tiến một khối lớn đùi gà đột nhiên nói ra .

Nghe vậy, Gia Cát Thanh Vân mi mắt lập tức sáng lên, nói : "Đa tạ tiền bối chỉ giáo, không biết cái này trong sách xưa ghi chép lấy cái gì nội dung đâu? Trả xin tiền bối chỉ điểm một hai ."

Nhưng cũng mềm, cái này đoán mệnh lão đạo chỉ tiết lộ cái này đôi câu vài lời sau, vô luận Gia Cát Thanh Vân thế nào khiêm tốn thỉnh giáo, hần cũng bắt đầu giả ngây giả dại đứng lên, hai tay bóng nhảy nắm lên một mực gà quay, nhấc lên một bình rượu để sau, cười nói : "Cơm nước no nê, bản đạo nên đi ."

Nói lấy, hần liền đi ra đi, tới cửa đột nhiên dừng bước, quay đầu nhìn về phía Hoàng Minh nói : "Tiểu tử, nếu là muốn tìm bản đạo xem bói lời nói liền đến chỗ cũ tìm ta, ha ha ..." Nói xong hần liền đi ra ngoài .

"Rượu ngon a rượu ngon, thực sự là sinh một đôi Thiên nhân, Chân Tiên Thần Mạch, không tệ không tệ, đến lúc đó ta đưa ngươi một đại tạo hóa, ha ha ..."

"Chỗ cũ? Chẳng lẽ nói là nháo quỷ cổ trạch?" Hoàng Minh cảm thấy cái này đoán mệnh lão đạo càng ngày càng thần bí, hỏi thăm sư phụ, Gia Cát Thanh Vân chỉ là nhắc nhở Hoàng Minh, nhất định phải cùng đoán mệnh lão đạo lấy quan hệ tốt, nếu có thể từ hần cảm học được một chút điểm tuyệt đối là thiên đại tạo hóa .

Nhìn Gia Cát Thanh Vân vẻ mặt thành thật, có thể làm cho sư phụ nhân vật như vậy coi trọng người, tuyệt đối không đơn giản, nhớ tới vừa mới trà cự tuyệt lão đạo muốn dạy mình thiên hạ đệ nhất tướng thuật, lúc này hần hồi hận phát điên .

Tiếp xuống mặc kệ Hoàng Minh như thế nào hỏi thăm, Gia Cát Thanh Vân liền không tiếp tục tiết lộ, chỉ nói là Hoàng Minh còn chưa tới cấp độ này, có một số việc không tiện biết rồi, chỉ là nói cho Hoàng Minh, cái này đoán mệnh lão đạo là quá sư phụ cấp bậc kia tồn tại, thâm bất khả trắc!

Cuối cùng nhất, Hoàng Minh đem một trang này cổ thư giao cho sư phụ đảm bảo, đến xế chiều các tân khách lục tiếp theo cáo từ rời đi, một chút đường xa mà đến bằng hữu, Hoàng Minh cũng vì bọn họ an bài khách sạn, Ngô Mỹ Huyền nháo sự Nhị thúc Ngô Kiến Cương đã sớm xăm xịt rồi đi, nhưng là phụ thân hần Ngô Duyên Chính thế mà không hề rời đi, hần chuẩn bị tại Tân Thị ở lại một đêm .

Hoàng biết rõ, ban đêm chỉ sợ cũng muốn chính thức cùng nhạc phụ tương lai đại nhân gặp mặt, quả nhiên, ban đêm Gia Cát Thanh Vân đang giúp lấy

Hoàng Minh cho tình hình cục trường cục công an La Viêm trị liệu bệnh cũ lúc, Ngô Duyên Chính quả nhiên gọi điện thoại tới, muốn Hoàng Minh cùng

Ngô Mỹ Huyền đi qua một chuyển .

Ngô Mỹ Huyền có chút khấn trương đối Hoàng Minh nói ra : "Hoàng Minh, làm thế nào?"

Hoàng Minh cười nói : "Sớm muộn muốn qua cửa ải này, đừng lo lắng, binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn, ha ha!"

Ngô Mỹ Huyền nhìn Hoàng Minh, không biết sao, trong lòng hơi yên ổn một chút, cười mang theo Hoàng Minh đi gặp phụ thân .

Ngô Duyên Chính bị Hoàng Minh cố ý an bài tại Giang Phúc bên trong Hoa Đại tửu điểm xa hoa nhất trong phòng, toàn bộ ngày có người hầu hạ lấy, phòng sửa sang phong cách cũng không phải là loại kia xa xỉ phong cách, ngược lại lộ ra cổ điển ưu nhã, đặc biệt thích hợp Ngô Duyên Chính thân phận như vậy người ở lại .

Hoàng Minh đi vào sau khi, có chút nhìn một chút ngồi ở trên ghế sa lông Ngô Duyên Chính, có chút khom người nói : "Ngô bá phụ!"

"Đến!" Ngô Duyên Chính gật gật đầu, nói, "Các người ngồi xuống a!"

Ngô Mỹ Huyền ngồi ở Hoàng Minh bên cạnh, lộ ra đoan trang ưu nhã, Sở Sở hào phóng, nhưng lúc này lại rõ ràng có chút khấn trương, thỉnh thoảng nhìn một chút Hoàng Minh, lại nhìn một chút Ngô Duyên Chính .

Ngô Duyên Chính vì là Hoàng Minh rót chén trà, bản thân nhấp một hớp sau mới chậm rãi nói ra : "Đoạn thời gian trước, coi ta từ nhỏ đẹp Nhị thúc khấu bên trong biết được hai người sự tình, ta phi thường tức giận ." Hắn nói thẳng, "Ta Ngô gia là gia tộc sản nghiệp, là tiểu đệ gia gia hấn dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, một người đánh xuống thiên hạ, đi qua hai đời người không ngừng cố gắng, mới có được hôm nay kích thước này, trở thành có được mấy chục tỷ gia tộc xí nghiệp ."

"Ta nói, Ngô gia là gia tộc xí nghiệp, muốn tiếp tục huy hoàng xuống dưới, Ngô gia mỗi người đều phải ra một phần lực, tiểu Mỹ thân là tộc trưởng nữ nhi càng là không chút ngoại lệ, Ngô gia nếu có thể cùng có được tài nguyên khổng lồ Vương gia hợp tác, đối với hai nhà mà nói không thể nghi ngờ là trăm lợi mà không có một hại sự tình ."

Hoàng Minh không nói gì, chỉ là lẳng lặng nghe lấy Ngô Duyên Chính chậm rãi nói đến, hắn vô cùng rõ ràng Ngô Duyên Chính thái độ, đi qua hôm nay sự tình sau, chắc hẳn ý nghĩ đã trải qua phát sinh cải biến .

Quả nhiên ...

"Bất quá, ta không nghĩ tới người năng lượng như thế cường đại, chẳng những nhận biết như vậy nhiều quan lại quyền quý, quan trường đại quan, hôm nay còn cùng Khương thái công rút ngắn quan hệ, cái kia Khương thái công thân phận đối với giới cổ vật mà nói, một trăm Vương gia cộng lại đều không chống đỡ được Khương thái công một cái ngón tay ."

"Làm Khương thái công nói cho ta biết sự phụ người là một thần bí người tài ba thời điểm, ta liền biết đánh giá thấp người, sự thật chứng minh, người nhân mạch phi thường phổ biến, hơn nữa còn tại giai đoạn khởi bước, đã trải qua từng bước tại kinh doanh bản thân vòng tròn ."

Ngô Duyên Chính mắt nhìn Ngô Mỹ Huyền, thực tình nói ra : "Ta liền biết tiểu Mỹ luôn luôn có nhãn lực, lúc ấy ta từ Nhị thúc người khấu bên trong biết được việc này liền cảm thấy kỳ quái, lấy người ánh mắt, thế nào khả năng nhìn cái trước bình thường tiểu nhân vật ."

Hoàng Minh

Xấu hổ cười cười, nói : "Không dối gạt Ngô bá phụ, ta và đẹp Huyền nhận biết thời điểm đúng là một cái không có danh tiếng gì tiểu nhân vật, bất quá đẹp Huyền xem như ta mệnh trung quý nhân, nhận biết nàng sau chuyển ta nghiệp dần dần có khởi sắc ."

Ngô Duyên Chính nhìn kỹ lấy Hoàng Minh, nói : "Mặc kệ như thế nào, ta sau này sẽ không ngăn cản các người hai cái kết giao, ta cũng sẽ không để gia tộc bất luận kẻ nào ngăn cản các người kết giao, đến cho các người cuối cùng nhất kết quả làm sao, cái kia liền nhìn chính các người ." Hắn ngừng lại, nhìn Hoàng Minh tiếp tục nói, "Có thể ở như thế trong thời gian ngắn, kinh doanh lên khổng lồ như thế nhân mạch vòng tròn, cái này đã chứng minh thực lực người, ta xem trọng người ."

Nghe vậy, Ngô Mỹ Huyền trong lòng cao hứng phi thường, Hoàng Minh cười nhạt một tiếng, nói : "Đa tạ bá phụ khích lệ, bất quá, ta từ bá phụ trong giọng nói nghe ra, Ngô thị xí nghiệp giống như tại nguồn cung cấp trên ra chút vấn đề?"

Ngô Duyên Chính khẽ giật mình, cuối cùng nhất mới thở dài, nói : "Không sai, hiện tại Ngô thị tập đoàn lâm vào bình cảnh, đồ cổ nghề này nghiệp chính là như vậy, một chữ 'Cuộc', hơn nửa năm lão nhị cùng ngoại quốc một công ty ký kết giao dịch hợp đồng, sang năm vì đó cung cấp đại lượng tinh phẩm nguồn cung cấp, ai ngờ người tính không bằng trời tính, chính chúng ta sau vườn hoa cháy, một mực hợp tác với chúng ta to lớn nhất cung hóa nguyên chẳng biết tại sao đóng cửa, liền cái bóng người cũng không tìm tới ."

Nói đến đây Ngô Duyên Chính trên mặt rõ ràng mang theo ưu sầu, uống chén trà sau nói : "Nếu như lại tìm không thấy nguồn cung cấp lời nói, chờ đến đúng lúc, dựa theo hợp đồng, Ngô thị tập đoàn chỉ sợ cũng muốn tuyên bố phá sản ."

"Cha ..." Ngô Mỹ Huyền đứng lên, ngồi vào Ngô Duyên Chính bên người, nắm thật chặt lấy tay hắn .

Hoàng Minh lâm vào trầm tư, lại nghĩ tới Tiên Giới a pp, bản thân nếu có thể từ bên trong bán đồ, vì sao không thể ở bên trong thu phá lạn đâu? Thần tiên rách rưới, đó không phải là đồ cổ mà? Không phải liền là đồ cổ sao? Hơn nữa giá trị tuyệt đối cao hơn, nghĩ vậy hắn mi mắt sáng lên, nói : "Bá

phụ, có lẽ ta có một ít biện pháp giải quyết ngài nguồn cung cấp vấn đề."

Nghe vậy, không khỏi Ngô Duyên Chính, Ngô Mỹ Huyền cũng mi mắt sáng lên, lập tức khẽ giạt mình, nói : "Thế nào? Người có biện pháp?"

Nếu là có thể giúp Ngô gia vượt qua cửa ải khó khăn này, vậy đối với Ngô gia mà nói, tuyệt đối là thiên đại ban ân, nhất định chính là ân nhân cứu mạng, hần phân lượng không cần nói cũng biết!

Giạt mình về giạt mình, bất quá Ngô Duyên Chính một hồi liền khôi phục trấn định, tỉnh táo hỏi : "Hoàng Minh, người nói người có biện pháp, không biết có thể cầm tới bao nhiêu nguồn cung cấp, lại có thể hay không cầm tới bao nhiêu cực phẩm đồ cổ! Kỳ thật chúng ta Ngô gia hàng bình thường nguyên không thiếu, thiếu nhất là cực phẩm đồ cổ!"

Hoàng Minh nhìn Tiên Giới a pp bên trong Lý Thái Bạch, Đỗ Phủ, Ngô Đạo tử đám người ánh chân dung, trong lòng có chút bần tính ...

Những cái này cổ đại đại năng không nghĩ tới đều vũ hóa thành tiên, không biết bọn hần tùy tiện viết một ít chữ vẽ, có tính không đồ cổ, có tính không bút tích thực đâu?

Hắc hắc, muốn không được ta tại Tiên Giới app mở rác rưởi vựa ve chai?

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tinh Vũ Đường Thất Hổ

Kỳ thật tại Hoàng Minh mở cái này "Ngô Hoàng Vạn Tuế" đồ cổ công ty trước đó liền đã có chút dạng này cách nghĩ, Lý Thái Bạch, Ngô Đạo tử đám người tùy tiện viết một chút bản thảo đến hiện đại, chẳng phải trở thành sự thật dấu vết, đồ cổ đâu? Hơn nữa tuyệt đối là cực phẩm!

Lúc đầu chỉ là tưởng tượng, nghe Ngô Duyên Chính ngữ khí rất rõ ràng, bọn hần Ngô gia cũng không thiếu khuyết phổ thông đồ cổ nguồn cung cấp, khan hiếm là đồ cổ cực phẩm! Dù sao cái này đồ cổ không hề giống trong chợ cái trắng, vừa nắm một bó to, đặc biệt là cực phẩm, có thậm chí có tiền mà không mua được! Khan hiếm cực kỳ!

Giờ phút này Ngô Duyên Chính kỳ lạ cùng hoài nghi hoàn toàn ở Hoàng Minh trong dự liệu, giống Ngô gia không lộ như vậy gia tộc xí nghiệp cũng không tìm tới hàng cực phẩm nguyên, Hoàng Minh dạng này một tên mao đầu tiểu tử thế nào có thể có thể làm được đâu? Bản thân cái này quả thật làm cho người không thể hiểu được .

Bất quá đi qua hôm nay phát sinh đủ loại, không biết sao, luôn luôn trầm ổn lão luyện Ngô Duyên Chính, trong nội tâm vậy mà không hiểu lựa chọn tin tưởng Hoàng Minh, cái này cái mao đầu tiểu tử, không hiểu cho người ta một loại rất cảm giác quái dị, tựa như là ... Cảm giác an toàn!

Hoàng Minh mỉm cười, nói : "Hàng cực phẩm nguyên bá phụ không cần lo lắng, chỉ là không biết Ngô gia phát hiện giai đoạn thiếu bao nhiêu dạng này cực phẩm đâu?"

Ngô Duyên Chính ngẫm lại, duỗi ra bốn cái ngón tay nói : "Hàng bình thường nguyên chúng ta liền không cần người hỗ trợ, nếu là có thể lời nói chỉ cần có thể tìm được bốn mươi kiện cực phẩm, Ngô gia liền có thể vượt qua cửa ải khó khăn này, chỉ là người cũng biết, cực phẩm đồ cổ chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, đừng nói bốn mươi kiện, dù cho cùng Vương gia hợp tác mười cái đều không có 100% nắm chắc có thể tìm tới."

"Tốt, không có vấn đề! Chuyện này ta nhất định hết sức làm đến, chờ có tin tức trước tiên thông tri bá phụ ngài, còn mời ngài thoải mái tinh thần, lần này, ta nhất định giúp Ngô gia vượt qua cửa ải khó khăn."

Hoàng Minh nói rất kiên định, Ngô Duyên Chính vốn còn muốn hỏi thăm thế nào cái phương pháp giải quyết, nhưng là nếu Hoàng Minh không nói, hần dạng này cửa hàng lão hồ ly tự nhiên cũng biết không nên hỏi, chỉ là nói : "Nếu quả thật khả năng giúp đỡ Ngô gia vượt qua cửa ải khó khăn này, người chính là Ngô gia đại ân nhân, Tiểu Mỹ a, người nhân lực quả nhiên không sai, ha ha ..."

"Bá phụ khách khí! Vì là Mỹ Huyền ta cũng nhất định sẽ làm đến!"

Tiếp xuống ba người trò chuyện rất thoải mái, tóm lại chuyện này Hoàng Minh đã trải qua ghi ở trong lòng .

Ba người một mực trò chuyện đến khoảng một giờ đêm, Hoàng Minh cho Ngô Duyên Chính lưu lại ấn tượng sâu sắc, làm lúc hần rời đi, Ngô Duyên Chính đối Ngô Mỹ Huyền nói ra : "Tiểu Mỹ, ngươi liền buông ra tay đi làm, sau này Ngô Hoàng Vạn Tuế nếu là có cái gì khó khăn, Ngô thị tập đoàn là các ngươi nhất

Đại hậu thuẫn ."

Ngô Mỹ Huyền đại hì, vuốt ve Ngô Duyên Chính cánh tay, vui vẻ nói : "Cha, chúng ta sẽ không để cho ngài thất vọng!"

Ngô Duyên Chính lộ ra nụ cười hiền hòa, ngữ trọng tâm trường nói : "Tiểu Mỹ a, cha thân vì gia tộc tộc trưởng, lần này gia tộc lại lâm vào dạng này nguy cơ, có đôi khi làm một ít chuyện là có chút bất đắc dĩ, ngươi không nên trách tội ba ba, thế nhưng là ta dù sao cũng là ba ba của ngươi, ngươi cũng vĩnh viễn là ta thương yêu nhất nữ nhi, làm ngươi cần giúp đỡ thời điểm, ba ba biết trước tiên đứng ra ."

Ngô Mỹ Huyền cái mũi chua chua, vành mắt phấp hờng, dùng sức chút gạt đầu, nói : "Cha, ta biết!"

Ngày kế tiếp sáng sớm, Kinh Thành Tinh Vũ Đường bên trong, Vũ Văn Vũ đang ngồi ở hần trên ghế bành, cầm trong tay lấy một phần Hoàng Minh tài liệu căn kế. Lão Diện Bì đứng ở hần bên cạnh một mặt nghiêm túc, bên dưới đại sảnh đồng loạt đang đứng bảy cái nam tử trung niên, nguyên một đám lưng hùng vai gầu, thể trạng cân xứng, ánh mắt có Thần, xem ra đều là nhất đẳng người luyện võ .

Đây là Tinh Vũ Đường bảy kiệt, cũng là Vũ Văn Vũ bảy con hổ, Vũ Văn Vũ căn kế nhìn qua Hoàng Minh tư liệu sau, hần đem tư liệu hướng bên cạnh trên mặt bàn cong lên, hỏi : "Các ngươi thế nào nhìn?"

Lão Diện Bì nói : "Hừ, không được chính là một cái vừa mới tập võ mao đầu tiểu tử, có cái gì trả làm to chuyện, chúng ta Thất Hổ tùy tiện ra một người đều có thể đem diệt ."

Thất Hổ bên trong nhất tuổi nhỏ Hồ Thất nói ra : "Diện Bì thúc nói phải, từ trên tư liệu nhìn, tiểu tử này đơn giản chỉ là có chút nhân mạch mà thôi, liền như thế một tên mao đầu tiểu tử, cái kia cần đường chủ ngài hao tâm tổn trí, Hồ Thất một mình ta liền có thể để hần từ trên cái thế giới này biến mất ."

Cái khác Thất Hổ cũng nhao nhao phụ họa lấy, Vũ Văn Vũ sắc mặt trầm tư, nhìn về phía một mực yên lặng không ra tiếng Hồ Đại cùng Hồ Nhị, nói : "Hồ Đại, Hồ Nhị, hai ngươi già nhất luyện, thế nào nhìn?"

Hồ Đại nói ra : "Đường chủ, Hoàng Minh người này bởi cảnh phi thường thần bí, cùng quan trường từng cái quan lại quyền quý quan hệ mật thiết, đặc biệt là hần sư phụ kia, Gia Cát Thanh Vân năng lượng to lớn, hoàn toàn không phải chúng ta Tinh Vũ Đường có thể rung chuyển, ta cảm thấy lý do ôn hòa, người này không được trêu chọc ."

Hồ Nhị phụ họa nói : "Đúng vậy a, đường chủ, chúng ta Tinh Vũ Đường ở kinh thành thế giới dưới đất mới vừa vận đứng vững gót chân, phía trên đại lão chỉ sợ đối Gia Cát Thanh Vân đều có chỗ e ngại, ta đồng ý đại ca ý nghĩ, lúc này chúng ta không nên động nên cường địch ."

Lão Diện Bì cười lạnh nói : "Gia Cát Thanh Vân, đó đã là ngày nào, chúng ta Vũ Văn đường chủ nhất định sẽ sửa viết thế giới dưới đất bảng xếp hạng, chúng ta Tinh Vũ Đường người bị đánh lại chỉ biết trốn ở

Mụ mụ phía sau khóc nhè, đây nếu là truyền đi chúng ta Tinh Vũ Đường thật vất vả tạo dựng lên uy nghiêm ở đâu? Sau này trả thế nào ở kinh thành thế giới dưới đất lẫn lộn ."

Du Điều là Lão Diện Bì phương xa chất tử, lần này bởi vì Hoàng Minh mà bị luôn luôn tâm ngoan thủ lạt Vũ Văn Vũ cho phế võ công, đã trở thành một tên phế nhân, khẩu khí này Lão Diện Bì tuyệt đối nuôi không trời, hần phi thường hiểu Vũ Văn Vũ, nhìn bề ngoài đi lên trầm ổn lão luyện, thế nhưng là hần làm người chẳng những tâm ngoan thủ lạt, hơn nữa gan to bằng trời, lòng dạ cao cực kì, bị đánh mặt sự tình tuyệt đối sẽ ý nghĩ nghĩ cách đánh lại .

Vũ Văn Vũ đi dạo tay trái trên ngón vô danh thanh đồng giới chỉ, phát ra "Ha ha" cười lạnh, nói : "Ha ha, không sai, Gia Cát Thanh Vân đã là ngày nào, sau này là ta Vũ Văn Vũ thiên hạ, dựa theo quy củ giang hồ, lão tử chiến thư một chút, hần Hoàng Minh nếu là dám không đáp ứng lời nói, chứng minh hần yếu thế, nếu là đáp ứng, tung khiến cho chúng ta đánh chết hần, Gia Cát Thanh Vân cũng không thể nói được gì, hi hi ..."

"Hồ Thất, ngươi tìm mấy người đi thử xem tiểu tử kia sâu cạn, ta phải rõ ràng biết rồi hần ranh giới cuối cùng ở nơi đó, thực lực của hần là cái gì trình độ!"

Hồ Thất cúi đầu xuống, lớn tiếng đáp : "Là! Thuộc hạ cái này phải!"

"Chậm lấy!" Vũ Văn Vũ một đôi đục ngẫu hai mắt hiện lên lãnh mang, lại phản phó nói, "Không nên để lại dưới bất kỳ cái cán nào, nhưng nhất định phải cho hần biết là chúng ta Tinh Vũ Đường làm! Đặc biệt sao lấy tại sao a miêu a cầu đều có thể chọc chúng ta Tinh Vũ Đường!"

Một bên Lão Diện Bì âm hiểm cười cười, Hồ Thất lĩnh mệnh sau khi đám người liền tán đi, đương nhiên đây hết thảy chuyện phát sinh Hoàng Minh tự nhiên còn không biết được .

Tinh Vũ Đường! Kinh Thành thế giới dưới đất tân tân thế lực, mặc dù mới vừa đứng vững gót chân không lâu, nhưng là bởi vì bọn họ đường chủ Vũ Văn Vũ luôn luôn tâm ngoan thủ lạt, ra tay vô cùng ác độc mà nổi tiếng, ở kinh thành thế giới dưới đất sớm đã không ai không biết, đặc biệt là bọn hần đường chủ càng làm cho người kính nhi viễn chi, thế giới dưới đất có đôi lời, khác có thể trêu chọc quá phụ động, không cần thiết nào nhiệt Vũ Văn "Sói" !

Vũ Văn Vũ dưới tay có Thất Hồ, xưng là Hồ Đại, Hồ Nhị, hồ tam đẳng các loại, là Vũ Văn Vũ thủ hạ đắc lực, nguyên một đám thân thủ đến, võ công cao thâm mật trặc, trong đó Hồ Thất trẻ tuổi nóng tính, thủ đoạn cũng đồng dạng ngoan độc, rất có năm đó Vũ Văn Vũ một chút phong phạm, rất được Vũ Văn Vũ tín nhiệm .

Lúc này Hồ Thất đem lòng bàn tay dưới nhất tin được mấy tên thủ hạ kêu tới mình chỗ ở, trịnh trọng phân phó nói : "Đường chủ có cái nhiệm vụ, để chúng ta kiếm một người, thỏa thích kiếm, giết chết hắn, đường chủ đối với chuyện này phi thường trọng thị, tuyệt đối không thể xảy ra bất kỳ chuyện gì!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 81: Ròng có vảy ngược

"Thất ca yên tâm, chúng ta hiểu được!" Hồ Thất thuộc hạ cười gằn nói, nguyên một đám kích động .

"Hảo! Các ngươi cho ta đi tra rõ ràng nhà của tiểu tử kia thuộc tình huống, tiểu tử kia mệnh đường chủ không được để cho chúng ta lấy, nhưng là nhà hắn người, ha ha ..." Hồ Thất chừng hai mươi, trẻ tuổi nóng tính, ngang ngược can rờ quen, hơn nữa đặc biệt tốt sắc, đập đi lấy miếng nói, "Nếu là tiểu tử kia có nhìn kha khá muội muội tiểu tử loại hình, làm qua đến, chờ lão tử thoải mái xong sau khi liền thưởng cho các ngươi, ha ha ..."

"Ha ha, đa tạ Thất ca, đều nói theo Thất ca có thịt ăn, ha ha ..." Mấy người dâm - cười phóng đảng đứng lên .

Ngày thứ hai, Hồ Thất mang theo mấy người tới Hoàng Minh biệt thự, mấy người lên lút từ chỗ khác thự phía sau lật đi vào, trộm đạo đến sau vườn hoa, lúc này Ngô Mỹ Huyền đang ngồi ở sau vườn hoa trên xích đu tắm rửa lấy ánh nắng, nhìn thư .

Động tác kia, kia trường cảnh là như vậy ưu nhã, ôn tồn lễ độ, phảng phất Thiên Tiên hạ phàm, Hồ Thất mấy người trực tiếp thấy nước bọt chảy ròng .

"Bây ... Thất ca, cái kia cô nàng đáng đập chân chính điểm a ..."

"Đúng vậy a, Thất ca, dạng này cô nàng, mấy ca còn chưa chơi qua, chúng ta chơi đều là một chút thả - đừng đưa mặt hàng, không biết dạng này cô nàng làm lại là cái gì cảm giác ."

Hồ Thất đã sớm thấy nước bọt chảy ròng, trong mắt hắn, Ngô Mỹ Huyền xác thực xác thực giống như là tiên nữ hạ phàm kinh điển, hắn bồi một đem nước miếng, gõ gõ thuộc cú đầu, nói : "Đặc biệt sao nói các ngươi không chơi qua, dạng này cô nàng lão tử đều không chơi qua, nếu có thể ép dưới thân thể, tuyệt đối sáng khoái, ha ha ..."

"Đi, mấy ca, đem cô nàng này cho lão tử trở về, trước hết để cho lão tử đùa nghịch mấy ngày, chờ lão tử chơi chán lại cho các ngươi, Vũ Văn Vũ đường chủ để cho ta đo đo Hoàng Minh tiểu tử kia ranh giới cuối cùng ở đâu, cô nàng này thoát nhìn thân phận tuyệt đối không đơn giản, không biết tiểu tử kia sẽ có hay không có ranh giới cuối cùng, ha ha ..."

Đi, Hồ Thất mấy người liền trộm đạo lấy hướng về Ngô Mỹ Huyền mà đến .

Mà lúc này Hoàng Minh đang cùng kiếm đánh dấu tại sau vườn hoa luyện công buổi sáng, từ khi Hoàng Minh cùng Long Môn Chân Nhân tập võ sau, đối võ thuật có càng sâu hiểu, cái này mới chính thức hiểu được kiếm đánh dấu cường đại, mới biết được kiếm đánh dấu lúc ấy trong tù cùng bản thân đánh thời điểm căn bản không phát huy ra đồng dạng thực lực đến .

Hoàng Minh trước mắt vũ lực không sai biệt lắm ở vào nội kinh trung kỳ, cùng nội kinh đại thành kiếm đánh dấu còn có một đoạn ngắn khoảng cách, chẳng qua trước mắt hai người chân chính đánh nhau cũng đã tương xứng, dù sao có hỏa nhãn kim châu cùng Quan nhị gia Thần Lực tăng thêm, cái kia tuyệt đối không phải đồng .

Đặc biệt là hỏa nhãn kim châu, từ lần trước tại Quỷ Trạch đi qua công đức khảo hạch sau, Hoàng Minh cảm thấy lửa này mắt kim châu năng lực nhìn xuyên tường mạnh rất nhiều, trước kia chỉ có thể đơn giản đem người ta động tác thả chậm, hiện tại rất thậm chí đã có thể phân giải đối phương động tác .

Nói đơn giản liền lúc trước chỉ là động tác chậm mau trở về thả, hiện tại đã trải qua có thể đem động tác phân giải thành nhiều cái pha quay chậm đi ra .

Không khỏi như thế, Hoàng Minh trả phát hiện mình nhĩ lực mạnh rất nhiều, phương viên mười mét bên trong, chỉ cần hấn nhĩ, một mực côn trùng thả cái rầm đều có thể nghe được nhất thanh nhĩ sở .

Hai người chính qua được chiêu, đột nhiên kiểm đánh dấu mi mắt sáng lên, dừng động tác lại nói : "Minh ca, ngươi nghe thấy sao?"

Hoàng Minh cười ha ha, lấy hấn bây giờ nhĩ lực, kỳ thật sớm tại Hồ Thất mới vừa tiến vào biệt thự thời điểm, hấn đã phát hiện, bọn hấn mỗi tiếng nói cử động tự nhiên cũng chạy không thoát Hoàng Minh nhĩ lực cùng nhĩ lực, sở dĩ không có xuất thủ, hấn chỉ là muốn biết rõ ràng đối phương là tới làm cái gì .

"Vũ Văn Vũ? Ha ha, Tinh Vũ Đường người muốn chết vậy liền để các ngươi biết rồi chứ chết thế nào viết!" Hoàng Minh tự nhiên không có quên tại tảo hóa thời điểm Du Điều tại chính mình kích tỉnh chính high thời điểm muốn tới giết việc của mình .

Năm lần bảy lượt muốn hại chết bản thân, bây giờ lại đem đầu mâu đều chỉ hướng Ngô Mỹ Huyền!

Giận, Hoàng Minh chân nộ!

Rõng có vậy ngược, người có điểm máu chó!

Tinh Vũ Đường người cũng dám đối với mình trọng yếu nhất người hạ thủ! Cái kia tuyệt đối muốn chết!

Hoàng Minh đã sớm đã thề, ai dám động đến người nhà mình, vậy hấn biết làm cho đối phương bị chết càng khó coi hơn, Hồ Thất tiểu tử này vừa vặn đụng Hoàng Minh đường dây cao thế .

Lúc này, Hồ Thất mang theo sáu cái thuộc hạ chính trộm đạo lấy hướng lấy Ngô Mỹ Huyền mà đến, đột nhiên một cái bóng đen lóe ra đến, một cước trực tiếp đem đi ở đằng trước đầu người kia đập bay ra ngoài, người kia trực tiếp ngã đi, trên mặt đất lưu lại một bãi vết máu .

Hồ Thất lập tức kịp phản ứng, bày lên trận thế, hấn biết rồi đã bị người phát hiện, làm định chờ xem xét mới phát hiện trước mắt bóng đen vậy mà không phải Hoàng Minh, lập tức hung ác phần nộ quát : "Ngươi đặc biệt sao là ai?"

Lúc này, Hoàng Minh chậm chậm từ kiểm đánh dấu phía sau đi tới, ánh mắt băng lãnh đưa mắt nhìn Hồ Thất đám người .

Hoàng Minh vừa xuất hiện, Hồ Thất lập tức nhận ra, ánh mắt hung ác, nhưng vẫn cảnh giác nhìn kiểm đánh dấu, quát lớn : "Hoàng Minh!"

Hoàng Minh lạnh lùng nhìn hấn, lạnh như băng nói : "Hồ Thất đúng không? Ngươi đặc biệt sao không phải là muốn thăm dò ta ranh giới cuối cùng sao? Như vậy ta cho ngươi biết, các ngươi đã trải qua xúc phạm

Chúng ta ranh giới cuối cùng, đợi chịu chết đi!"

Hoàng Minh cũng không phải cái ngậm bồ hòn người, từ lần trước bị Du Điều đám người ám toán sau khi liền đã để cho người ta tra rõ ràng Tinh Vũ Đường ranh giới cuối cùng, lại thêm vừa mới nghe được Hồ Thất lời nói, đối với sự tình đã có đại khái hiểu .

Tinh Vũ Đường, tốt, nếu muốn chơi, lão tử liền bồi các ngươi cố gắng chơi đùa!

"Diệt hấn!" Hồ Thất biết rồi sự tình đã trải qua suy tàn, lập tức hung tính phát tác, mệnh lệnh thuộc hạ hạ tử thủ .

Hoàng Minh căn bản liền cử động cũng không có động, cái kia mấy tên xông lên người vừa định nổi lên, liền bị kiểm đánh dấu cho diệt, nguyên một đám trực tiếp ngã xuống đất khí tuyệt .

Hồ Thất kinh hãi, hấn nổi giận gầm lên một tiếng, triển khai tư thế, hướng về Hoàng Minh mãnh liệt bỏ náo qua, hấn đã trải qua một chân bước vào nội kinh giai đoạn, thực lực không thể bảo là không mạnh .

Kiểm đánh dấu vừa định phát lực, Hoàng Minh ra hiệu muốn tự mình động thủ, thấy thế Hồ Thất mừng rỡ như điên, đối với kiểm đánh dấu hấn phi thường kiêng kị, nhưng là đối với Hoàng Minh hấn cũng đối có lòng tin, trong mắt hấn, Hoàng Minh chính là một mực sâu kiến, nghĩ thế nào giẫm liền thế nào giẫm .

Đáng tiếc hấn hoàn toàn đánh giá thấp Hoàng Minh thực lực, vào lúc này phần nộ Hoàng Minh trước mặt, hấn một chiêu đều ra không được .

"Oanh!"

Đơn giản lại trực tiếp một quyền, Hoàng Minh Chân Long Quyền trực tiếp đánh vào Hồ Thất ngực, vền vền một quyền, Hồ Thất toàn bộ ngũ tạng lục phủ trực tiếp toàn bộ vỡ tan, ngực bao quát phần bụng tất cả xương vỡ vụn .

Một cái nháy mắt, Hồ Thất trực tiếp ngã xuống đất bỏ mình, nửa người trên xương cốt đều nát, mềm oặt co quắp trên mặt đất, trước khi chết mi mắt trợn trừng lên, hấn thực sự không nghĩ ra Hoàng Minh vì là gì lợi hại như thế, giống như có được cùng Vô Tôn thực lực Vũ Văn Vũ đường chủ một dạng bá khí cùng thực lực .

Xử lý thi thể sự tình tự nhiên kiểm đánh dấu đến phụ trách, đi qua việc này, Hoàng Minh cùng kiểm đánh dấu quyết định muốn bắt đầu chiêu binh mãi

mã, thành lập được bản thân thế lực, chỉ có cường đại như vậy đứng lên, mới có thể tốt hơn bảo vệ mình nghĩ muốn bảo vệ một số người cùng sự tình, đương nhiên đây đều là sau lời nói .

Thi thể xử lý hoàn tất sau, Hoàng Minh cùng kiểm đánh dấu ngồi tại biệt thự phòng khách trên ghế sa lon, Hoàng Minh lặc cộc một chút, một hơi đem trong chén rượu đỏ uống một hơi cạn sạch, giờ phút này hần ánh mắt lộ ra nồng đậm sát cơ, khóe miệng kéo ra một tia cười lạnh .

Cái này Tinh Vũ Đường chẳng những nghĩ muốn hại mình tính mệnh, lần này vậy mà vì là dò xét bản thân ranh giới cuối cùng, đem ma trảo đều vurun hướng Ngô Mỹ Huyền .

Người nhà là Hoàng Minh nghịch lân, ai đụng! Cái kia chỉ có một con đường chết!

"Vũ Văn Vũ! Tốt, ngươi nghĩ chơi, ta liền bồi ngươi tốt nhất chơi đùa, thắng đến đem ngươi chơi phế mới thôi!"

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Hạ chiến thư

Kinh Thành Hồ Lục trong chỗ , Hồ Lục chính tùy tiện ngồi ở trên ghế sa lông kéo lấy xì gà, dưới đáy một đám có chút một người cười gằn nói : "Lục ca, ngươi nói Thất ca có thể làm được tiểu tử kia sao?"

"Hừ! Không phải liền là cái mao đầu tiểu tử sao? Chẳng lẽ hần còn rất dài ba đầu sáu tay không thành? Lão Thất thế nào lấy cũng là một chân bước vào Nội Kính, kiểm Hoàng Minh đầu tiểu tử, không được cùng ta giống như . " Hồ Lục chậm rãi phun ra một sợi khói đặc, hai mắt nhắm lại, rất là hưởng thụ nửa nằm lấy .

"Lục ca nói là, ha ha, tiểu tử kia lúc này chết chắc, dám cùng chúng ta Tinh Vũ Đường làm đúng, cũng không nhìn một chút mình là cái kia dễ hành!"

"Đặc biệt sao, lấy Thất ca đi tiểu tính, tiểu tử kia thất đại cô bát đại di đều muốn sáng khoái, ha ha ..."

Hồ Lục lại hút khẩu xì gà, chậm rãi nói đến : "Lão Thất liền tốt cái này khẩu, ha ha ..."

Lúc này, cửa phòng "Àm" đến một tiếng bị người đá văng ra, Hoàng Minh chậm rãi đi tới, ánh mắt băng lãnh đưa mắt nhìn Hồ Lục đám người, đột nhiên tình huống, Hồ Lục dọa kêu to một tiếng, lập tức mở hai mắt ra, biến sắc, hần lập tức nhận ra Hoàng Minh, quát lớn : "Hoàng Minh!"

Hoàng Minh lạnh lùng nói : "Hồ Lục đứng không? Các ngươi không phải tìm ta sao? Ta tự mình tới, chuẩn bị kỹ càng nhận lấy cái chết sao?"

"Diệt hần!" Hồ Lục trong mắt lóe lên băng lãnh, sát khí hiển thị rõ, hần biết rồi Hoàng Minh kẻ đến không thiện, lập tức hung tính đại phát, cầm lấy bên cạnh đại khảm đao liền phóng tới Hoàng Minh .

Loại tình huống này dù cho đem Hoàng Minh giết, Vũ Văn Vũ đường chủ cũng sẽ không trách tội a?

Hoàng Minh căn bản ngay cả nhúc nhích cũng không, kiểm đánh dấu chậm chậm từ hần phía sau đi tới, rồi sau đó đột nhiên bộc phát, Nội Kính cảnh giới đại viên mãn thực lực, có thể hoàn toàn không phải đồng, một quyền một cái, cái kia mấy tên nhào lên tiểu di miểu câu trắc hoàn ngân chuy dụ loạn ý lại br />

"Nội Kính đại viên mãn!" Hồ Lục kinh hãi, hần nổi giận gầm lên một tiếng tăng thêm lòng dũng cảm, giả bộ muốn nhào lên, lại giả thoảng một chiêu biến tiến vì là lui, muốn từ cửa sổ nhảy đi xuống .

"Ha ha, thực sự là chó cùng rứt giậu!" Hoàng Minh lạnh lùng nói, rồi sau đó đột nhiên động .

Nơi này chính là lầu tám, dạng này nhảy đi xuống không chết cũng tàn phế, bất quá Hồ Lục đụng tới Nội Kính đại viên mãn kiểm đánh dấu đã trải qua hoảng, mất đi năng lực suy tính, trong lòng chỉ có một cái tưởng niệm, cái kia chính là trốn!

Hoàng Minh cấp tốc động, Chân Long Quyền oanh ra, mạnh mẽ nện ở đang chuẩn bị nhảy cửa sổ mà ra Hồ Lục trên đầu, lập tức đỏ trắng cùng nhau

Ở giữa, Hồ Lục cả cái đầu đều bay ra ngoài, nửa người dưới còn tại phun máu, thân thể run rẩy mấy lần mới ngã xuống đất .

Hồ Lục ngã xuống đất bỏ mình, trước khi chết mi mắt trợn trừng lên, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới Hoàng Minh thực lực như thế chỉ sợ, một quyền liền diệt bản thân .

Mấy ngày kế tiếp thời gian, Hoàng Minh cùng kiếm đánh dấu lại liên tiếp xuất thủ, Hồ Ngũ, Hồ Tứ, Hồ Tam đều lần lượt bị giết, hơn nữa đều là một chiêu mất mạng, phải biết bên trong mạnh nhất Hồ Tam đã trải qua đạt tới Nội Kính trung kỳ, thế nhưng là làm theo bị một quyền diệt, không hề có lực hoàn thủ .

Phát sinh lớn như vậy sự tình, Vũ Văn Vũ rất nhanh biết rồi thuộc hạ lần lượt tử vong tin tức, bắt quá hẳn lại vô cùng tỉnh táo, phân phó Hồ Đại cùng Hồ Nhị không nên khinh cử vọng động .

Hắn bất động, Hoàng Minh nhưng phải có bước kế tiếp hành động, đừng người kính ta một thước, ta kính người khác một trượng, nhưng là ...

Người nếu phạm ta, ta tất phải giết! Rõ ràng có vậy ngược, người có điểm máu chốt, cái này Vũ Văn Vũ đã trải qua triệt để xúc phạm Hoàng Minh ranh giới cuối cùng, tuyệt không được nhân nhượng!

Lần này Hoàng Minh là thật giận!

Vừa vặn sư phụ nói qua, muốn chân chính cùng hắn học y nhất định phải để cho mình mau chóng cường đại lên, cái này Vũ Văn Vũ tại thể giới dưới lòng đất cũng coi như một thanh bàn chải, vừa vặn nhờ vào đó, diệt hắn tại thể giới dưới lòng đất đó ra!

Hoàng Minh trong biệt thự, Hoàng Minh, kiếm đánh dấu, Giang Phúc ngồi ở trên ghế sa lông, Giang Phúc phẩm lấy trong tay rượu đỏ, chậm rãi nói : "Huynh đệ, cái này Vũ Văn Vũ Thất Hồ bị người diệt hơn phân nửa, lấy hắn đi tiểu tính khẳng định không lâu sau liền không giữ được bình tĩnh ."

"Hừ! Gia hỏa này đã trải qua xúc phạm ta ranh giới cuối cùng, hắn không giữ được bình tĩnh, lão tử trả không định bỏ qua cho hắn ." Đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch, Hoàng Minh lạnh lùng nói .

"Gia hỏa này sở dĩ chậm chạp còn chưa động thủ, nhất định là biết được thân phận của người, kiêng kị lão bản thực lực, bắt quá lấy hắn đi tiểu tính, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, vụng trộm kiếm không được người, chỉ sợ tiếp xuống hắn biết dùng võ lâm quy củ tới đối phó người ." Giang Phúc phân tích nói .

"Võ lâm quy củ?" Hoàng Minh hỏi .

"Hạ chiến thư, ký giấy sinh tử, chỉ cần là tại võ lâm nhân sĩ trước mặt trên lời đài giết người, dù cho lão bản tức giận cũng không thể rõ lấy ứng phó hắn, tiểu tử này âm mưu, huynh đệ người có thể tuyệt đối đừng mắc lừa!"

"Thì ra là thế, xem ra hắn đang chờ đợi cơ hội, bắt quá ta sẽ không liền như thế tùy tiện buông tha hắn ." Hoàng Minh thần nhiên nói, "Nếu hắn có thể hạ chiến thư, lão tử liền tiên hạ thủ vi cường, vừa vặn sư phụ để cho ta mau chóng cường đại lên, cái này Vũ Văn Vũ thế nào lấy cũng coi như đem xoát

Từ, người trong võ lâm biết rồi ta Hoàng Minh người trả rất ít, vừa vặn cầm cái này Vũ Văn Vũ tới khai đao!"

"Huynh đệ! Người muốn đường đường chính chính giết hắn?" Nghe vậy, Giang Phúc giật nảy cả mình, hắn biết rồi Hoàng Minh hiện tại mặc dù thực lực đại trưởng, nhưng cũng bắt quá là một Nội Kính trung kỳ thực lực, có thể cái này Vũ Văn Vũ thế nhưng là rất sớm đã bước vào Võ Tôn hàng ngũ .

Nội Kính trung kỳ đối kháng Võ Tôn, cho dù ở nghịch thiên, một cái đại cảnh giới bày ở cái này, thế nào lấy cũng kiếm bắt quá a!

"Đương nhiên muốn làm lấy chứng võ lâm nhân sĩ trước mặt diệt hắn, nếu không thế nào để thiên hạ nhân tâm phục khẩu phục đâu?" Hoàng Minh nói, "Không qua sông ca không cần phải lo lắng, chỉ cần lên lời đài, ta có 100 loại giết khác phương pháp ."

Giang Phúc mi mắt sáng lên, thờ dài, nói : "Ài, ta thực sự là lão, bây giờ là các người người trẻ tuổi thiên hạ, huynh đệ, người cứ việc dựa theo người ý tưởng đi nào đi, yên tâm ra cái gì sự tình, có Giang ca gánh lấy, Giang ca không được còn có lão bản ."

Hoàng Minh cảm kích gật gật đầu, nói : "Đa tạ Giang ca!"

"Người quá đặc biệt sao khách khí, tại dạng này lão tử sinh khí ." Giang Phúc nói đùa, "Huynh đệ kia bước kế tiếp liền muốn hướng Tinh Vũ Đường đưa chiến thư?"

"Không sai! Ta giết hắn ngũ hổ, Vũ Văn Vũ sớm liền muốn giết ta, giống Giang ca nói một dạng, hắn sở dĩ không được dám động thủ là kiêng kị sư phụ ta thực lực, bởi vậy chỉ cần ta một hạ chiến thư, hẳn chắc chắn sẽ ứng chiến! Ta không chỉ có muốn giết hắn, còn muốn giết hắn còn lại hai cái con mèo bệnh!"

Nghe vậy, Giang Phúc sang sảng cười, lớn tiếng nói : "Tốt tốt tốt! Không hổ là huynh đệ của ta, chính là bá khí, vậy cái này tam phong chiến thư sự tình cùng mời võ lâm đồng đạo sự tình liền giao cho ta ."

Hoàng Minh cũng không được cùng Giang Phúc khách khí, cười gật gật đầu, rồi sau đó hắn nhìn về phía kiếm đánh dấu, nói ra : "Kiếm đánh dấu, lần

trước hai chúng ta thương lượng chiêu binh mãi mã sự tình ra sao đâu?"

Từ khi cùng Hoàng Minh sau, kiếm đánh dấu đã trải qua chậm rãi từ chiến trường mây móc tính cách đi tới, Hoàng Minh phát hiện gần nhất kiếm đánh dấu cùng Nha Đầu thường xuyên thông điện thoại, Nha Đầu xem ra rất ưa thích kiếm đánh dấu, Hoàng Minh trong lòng cũng cao hứng .

Kiếm đánh dấu là một đáng giá tín nhiệm người, Nha Đầu nếu là cùng với nàng, tuyệt đối là một lựa chọn tốt!

"Minh ca, ta gần nhất cùng trước đó chiến hữu liên lạc, có mấy cái bộ hạ biểu thị phi thường vui lòng gia nhập chúng ta ." Kiếm đánh dấu nói .

"Tốt tốt tốt! Nghe vậy, Hoàng Minh cao hứng không được, đứng dưới kiếm đánh dấu cùng Giang Phúc cái chén, bản thân trước cạn, uống một hơi cạn sạch .

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Tiểu diện thần phật

Đêm đó, Vũ Văn Vũ đem Hồ Đại Hồ Nhị còn có Lão Diện Bì đều kêu tới mình chỗ ở, không chỉ có Vũ Văn Vũ thu đến chiến thư, Hồ Đại, Hồ Nhị cũng đều thu đến Hoàng Minh hạ chiến thư .

Vũ Văn Vũ cười lạnh nói : "Hừ, không biết sống chết gia hỏa, Hoàng Minh, ngươi đây là đang tự tìm đường chết!"

Sống Hồ Đại Hồ Nhị hai ngày này một mực trôi qua tâm thần có chút không tập trung, bảy cái huynh đệ lần lượt bị Hoàng Minh cho giết, hơn nữa đều là nhất kích tất sát, mặc dù hấn hai vũ lực cao cường, nhưng là cũng cả ngày trôi qua nom nớp lo sợ .

Lập tức Hồ Nhị ngửa phần diện ung nói : "Đường chủ, tiểu tử này nhất định phải diệt trừ, đặc biệt sao thật sự coi chính mình có cái hảo sự phó liền có thể vô pháp vô thiên, lần này nhất định phải diệt hấn ."

"Không sai, tiểu tử kia mặc dù có có chút tài năng, nhưng là đụng tới võ Tôn đường chủ cũng chỉ có bị treo lên đánh phần, hấn đây là tại muốn chết!" Lão Diện Bì một mặt đa mưu túc trí, trong mắt một vòng xảo trá chợt lóe lên, trong lòng cười lạnh lấy, phảng phất tại nhìn một trận trò cười .

Luôn luôn cay độc Hồ Đại nheo lại mi mắt, lúc này mới lên tiếng nói : "Đường chủ, tiểu tử này nếu dám hạ chiến thư, nhất định kịp chuẩn bị, chúng ta muôn ngàn lần không thể khinh địch, nếu hấn dưới tam phong chiến thư, đến lúc đó ta và lão nhị trước đi chiêu cổ hấn, mò xuống hư thực!"

Nghe vậy, một bên Lão Diện Bì trong mắt lần nữa hiện lên một vòng xảo trá, cười lạnh nói : "Hồ Đại, ngươi đây là trường người khác chí khí, diệt uy phong mình, đó bất quá là cái mao đầu tiểu tử, chẳng lẽ hấn còn có ba đầu sáu tay không thành? Đường chủ thế nhưng là Võ Tôn cường giả, tùy tiện đều có thể bóp chết cái kia sâu kiến ."

"Cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, đường chủ thế nhưng là chúng ta Tinh Vũ Đường trụ cột, tuyệt đối không thể đổ dưới!"

"Hồ Đại, ngươi đây là bị tiểu tử kia hạ phá gan a ."

Vũ Văn Vũ hít lại lấy mắt, lạnh lùng nói : "Tốt, hai người các ngươi chớ quấy rầy, nếu tiểu tử kia muốn chết, lão tử liền để đến chết không có chỗ chôn, cách chiến thư trên thời gian còn có một tuần, trong khoảng thời gian này Tinh Vũ Đường sự tình trước hết giao cho Hồ Đại ngươi, Lão Diện Bì ngươi theo ta đi một chuyến xuôi thành, ta phải đi gặp gặp sư phụ, thỉnh giáo luận võ sự tình ."

Hồ Nhị nói : "Đường chủ, lần này luận võ chúng ta muốn hay không đem thanh thế kiếm lớn một chút, chúng ta Tinh Vũ Đường vừa mới ở kinh thành thế giới dưới đất đứng vững gót chân, danh khí còn chưa đủ vang dội, nếu là lần này chúng ta có thể diệt Gia Cát Thanh Vân đệ tử, cái kia sau này tại thế giới dưới lòng đất ai dám xem nhẹ chúng ta Tinh Vũ Đường ."

Vũ Văn Vũ nhếch miệng lên, lạnh lùng nói : "Những chuyện này có các ngươi đi bố trí, Lão Diện Bì, chúng ta mau chóng chỉnh đốn xuống, chuẩn bị đi nhìn một chút sự phụ ."

Lão Diện Bì trong mắt xảo trá chỉ sắc một thân mà qua, cũng sẽ không nói cái gì, chỉ là gật gật đầu rồi đi ...

Một ngày này, Gia Cát Thanh Vân trở về, cái kia trời khai nghiệp đại điển vừa kết thúc, hân liên rồi đi, nói là vì là Hoàng Minh bước kế tiếp tu luyện đi làm chuẩn bị .

Gia Cát Thanh Vân mới vừa trở lại Tân Thị, Hoàng Minh cùng Giang Phúc liền tự mình đến sân bay đi nghênh đón, ba người ngồi ở Giang Phúc phiên bản dài Rolls-Royce bên trên, Giang Phúc cùng Hoàng Minh hai người đã đem mấy ngày nay chuyện phát sinh cùng Gia Cát Thanh Vân nói khắp .

Gia Cát Thanh Vân trầm tư nửa ngày sau nói ra : "Cái này Vũ Văn Vũ hẳn là khát máu cuồng ma tiểu đồ đệ, bản thân cũng liên Võ Tôn thực lực, không đủ gây sợ, bất quá ..."

Giang Phúc xấu hổ cười cười nói : "Lão bản, cái này Võ Tôn đối với ngài đương nhiên không đủ gây sợ, thế nhưng là Hoàng Minh hân hiện tại nhiều lắm là ở giữa kinh trung kỳ thực lực, kém một cái đại giai đoạn a ."

Hoàng Minh gãi gãi đầu, nhìn Gia Cát Thanh Vân, lập tức không nói cái gì, chỉ muốn lấy mau chóng tăng lên thực lực mình, thực sự không được tìm Ngô Không đồ nhi yếu điểm làm thời tăng lên vũ lực tiên đan diệu dược .

Gia Cát Thanh Vân nhìn xem Giang Phúc, lại nhìn xem Hoàng Minh, rồi sau đó tựa đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ xe, cười nói : "Xem ra lần này hòa thượng đến đối ."

"Hòa thượng?" Hoàng Minh không hiểu nhìn Gia Cát Thanh Vân .

Nhưng mà Giang Phúc có thể không bình tĩnh, kích động kém chút nhảy dựng lên, dọa đến lái xe phía trước lái xe coi là ra cái gì sự tình: "Lão bản, chẳng lẽ người nói hòa thượng là Phàm Gian Thập Tiên bài danh thứ tám tiểu diện thần phật?"

Gia Cát Thanh Vân gật gật đầu : "Hòa thượng này cùng cái kia khát máu cuồng ma luôn luôn bất hòa, xem ra càng ngày càng thú vị ."

Giang Phúc kích động đến không kiềm chế được, rồi sau đó thờ dài, nói : "Ai, thực sự là người so với người làm người ta tức chết a, một hồi có Long Môn Chân Nhân giúp người trúc cơ, hiện tại lại tới cái Phàm Gian Thập Tiên tiểu diện thần phật, huynh đệ, người thực sự là hâm mộ chết ta ."

Hoàng Minh mặt mũi tràn đầy nghi hoặc nhìn Giang Phúc cùng Gia Cát Thanh Vân người một lời ta một câu, nghe được mơ mơ hồ hồ, hoàn toàn nghe không hiểu chuyện như thế nào, cái gì Phàm Gian Thập Tiên? Cái gì khát máu cuồng ma, lại cái gì tiểu diện thần phật!

Long Môn Chân Nhân ta là nhận biết, lão đầu kia mạnh không hợp thói thường, chẳng lẽ cái này khát máu cuồng ma cùng mặt cười Phật cũng là cấp bậc như vậy nhân vật?

Giang Phúc gặp Hoàng Minh một mặt mông bốc cười giải thích nói : "Phàm Gian Thập Tiên là thế giới ngầm bình đi ra hiện nay trên thế giới thực lực tổng hợp mạnh nhất mười cái, theo thứ tự là mặt lạnh sát thủ giết Thiên Thu, thiết diện thư sinh Liễu Tuấn kiệt, tiểu diện thần phật Diệp không tốt, khát máu cuồng ma Vũ Văn nhóm, Hắc Quả Phụ bước Tam nương, Trung Nguyên nữ thần Thượng Quan ký ức man, đông phương Lực Vương úy

Trề cương, hoa Hạ thần y Gia Cát Thanh Vân, lời đình đánh lên Mộ Dung Phong, bất bại kiếm tiên Hồ Nhất Dao!"

"Vô lâm nhân sĩ đều biết cái này tiểu diện thần phật cùng khát máu cuồng ma luôn luôn không hợp, nếu như hai người kia mao hăng hái, vô lâm lại nên nhắc lên một trận gió tanh máu ."

Gia Cát Thanh Vân lại một mặt bình tĩnh, trầm tư chốc lát sau, cười để Giang Phúc trở về sau liền lấy tay chuẩn bị luận võ công việc, tận lực để càng nhiều vô lâm nhân sĩ đến, hẳn muốn mượn lấy thời cơ này hướng vô lâm nhân sĩ tuyên bố Hoàng Minh sẽ thành Thiên y môn 32 thay mặt truyền nhân, là hẳn Gia Cát Thanh Vân đệ tử .

Nghe vậy, Giang Phúc cùng Hoàng Minh tự nhiên không dám thất lễ, bọn hắn rất rõ ràng cái này ý nghĩa cái gì! Chỉ cần chiêu cáo thiên hạ Hoàng Minh là hẳn Gia Cát Thanh Vân đệ tử, sau này vô lâm nhân sĩ muốn dùng tới nào cần liền phải cân nhắc một chút!

Đây là một loại thân phận!

Cái này tiểu diện thần phật rõ ràng mới có thể tới đến, ba người trở về sau, Gia Cát Thanh Vân để Giang Phúc đi chuẩn bị rất nhiều công việc, ban đêm Gia Cát Thanh Vân tự thân vì Hoàng Minh điều tức, sắp xếp như ý tiên khí, mặc dù mặt ngoài hẳn không nói cái gì, nhưng là Hoàng Minh có thể nhìn ra được sự phụ đối với chuyện này nhìn đến rất nặng, bởi vậy Hoàng Minh cũng càng thêm khắc khổ tu hành .

Từ khi cùng Long Môn Chân Nhân học tập Chân Long Quyền đến nay, Hoàng Minh vẫn không có lười biếng, chỉ cần có rảnh rồi liền phải chăm chỉ tu hành, lại thêm lần trước công đức khảo hạch đầy đủ hấp thu Thiên Kiếp năng lượng sau, bây giờ Hoàng Minh nhục thân phá lệ cường tráng .

"Tốt tốt tốt!" Gia Cát Thanh Vân nhìn Hoàng Minh vận kinh cười nói ra, "Không nghĩ tới người đã trải qua rèn luyện ra cường tráng như vậy nhục thân, so với hòa thượng Kim Chung Tráo Thiết Bồ Sam cũng không chút thua kém, rất tốt, rất tốt!"

Cái gọi là Nội Kinh cảnh giới, không thể nghi ngờ chính là điều trị thể nội khí tức, khai phát thân thể vô hạn tiềm năng, cũng là tập võ mấu chốt nhất một cái giai đoạn .

Nhân thể tiềm năng là vô hạn, chỉ cần Nội Kinh tu thành đại viên mãn, đến Võ Tôn cảnh giới mỗi người đều biết khai phát ra một hạng thuộc về mình

tiềm năng, có Võ Tôn nhảy lên trăm mét, có Võ Tôn có thể một quyền có thể đánh nát một ngọn núi giả, võ lâm nhân sĩ xưng là dị năng, chỉ có khai phát ra thuộc về mình dị năng Võ Tôn, mới có thể thực sự trở thành tôn!

Lúc này, Gia Cát Thanh Vân tại vì Hoàng Minh xông quan, Hoàng Minh bản thân cũng cắn chặt răng tu hành, hấn chuẩn bị tại đêm nay trùng kích Nội Kinh hậu kỳ, hảo trên lôi đài nhất minh kinh nhân, miễn cho cho sự phụ mất mặt .

Gia Cát Thanh Vân khẩn trương nhìn nhắm mắt trùng kích Hoàng Minh, lẩm bẩm nói : "Không hổ là Chân Tiên Thần Mạch, rõ Thiên hòa thượng đến sợ rằng phải giết mình, sự tình phát triển được càng ngày càng thú vị, sự phụ, ngài yên tâm, cách ngày đó đến không xa ..."

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Thiên phú kinh người

Gia Cát Thanh Vân tự lẩm bẩm Hoàng Minh tự nhiên không có nghe được, lúc này hấn đã trải qua lâm vào thâm trầm đốn ngộ trạng thái, toàn thân tiên khí ngoại phóng, hiện lấy có chút kim quang .

Gia Cát Thanh Vân tắc lưỡi : "Không hổ là Chân Tiên Thần Mạch, Hoàng Minh a, không biết ngươi tương lai có thể đi bao xa?" Rồi sau đó lại đối lấy hư không nói ra, "Sự phụ, có lẽ Hoàng Minh có thể đạt tới ngươi không bước vào một bước kia a?"

Hoàng Minh lúc này cảm giác toàn thân thư thái, toàn thân cao thấp phi thường dễ chịu, toàn thân lông tơ chuẩn bị lật ngược lại, thân thể cơ bắp trở nên có thể cứng rắn có thể mềm, điều này nói rõ hấn đã đem Nội Kinh trải rộng toàn thân các nơi, đây chính là muốn đạt tới Nội Kinh hậu kỳ dấu hiệu, chỉ cần lại trải qua qua một đoạn thời gian liền có thể đột phá Nội Kinh hậu kỳ, thậm chí đạt tới Nội Kinh đại viên mãn giai đoạn .

Hoàng Minh phi thường minh bạch lúc này vừa lúc đến tu luyện quan khẩu, Ngô Mỹ Huyền cũng rất biết đại thể cũng không đến quá rầy, đồ đệ xông quan, sự phụ tự nhiên muốn giúp hấn một tay, Gia Cát Thanh Vân vận khí, rồi sau đó bàn tay nhẹ nhàng đặt tại Hoàng Minh trên đỉnh đầu .

Trong nháy mắt, Hoàng Minh cảm giác trong thân thể có một cỗ khí lạnh lẽo thể quanh quẩn lấy quanh thân, chạy một cái tuần hoàn, phi thường dễ chịu, thông qua hỏa nhãn kim chú nội thị thân thể, hấn phát hiện biến hóa kinh người, thân thể của mình chẳng những cơ bắp có thể cứng rắn có thể mềm, thậm chí thể nội ngũ tạng lục phủ cũng có thể cứng rắn có thể mềm .

Phải biết Nội Kinh khó khăn nhất luyện đến chính là ngũ tạng lục phủ, lúc này Hoàng Minh cảm giác toàn bộ chỗ không có dễ chịu, bất quá cũng không dám chút nào lười biếng, bởi vì tiếp xuống chính là đột phá thời kỳ mấu chốt .

Trong phòng kim quang bốn phía, không khí đều phát ra "Tư tư" tiếng vang, Hoàng Minh trong cảm giác kinh phòng lên không thôi, toàn thân cao thấp áp dễ chịu, đặc biệt bên ngoài dễ chịu, đột nhiên, hấn mở hai mắt ra, ngửa mặt lên trời một tiếng hét dài, tiếng gào vang động núi sông, lảng giêng sợ kinh, không khí thậm chí ở nơi này một giây hóa thành hư vô, thời gian phẳng phất dừng lại một giây đồng hồ .

Một giây qua sau, Gia Cát Thanh Vân mi mắt sáng lên, cười to nói : "Tốt, rất tốt, thành, không chỉ có thành, hay là đại thành, tiểu tử ngươi trực tiếp tiến vào bên trong kinh đại viên mãn, ha ha ..."

Trong chớp nhoáng này, Hoàng Minh cảm giác toàn thân có dùng không hết lực lượng, hấn nhìn xem bản thân hai tay, cười nói : "Nguyên lai Nội Kinh đại viên mãn là như thế này cảm giác, ha ha, lần này cùng kiếm đánh dấu luận bàn sẽ không luôn bị đánh ."

Nội Kinh đại viên mãn, còn gọi là Võ Đạo, là thông hướng Võ Tôn bình cảnh, mà Võ Tôn sở dĩ dám xưng tôn, chính là bởi vì hấn đã là nhân loại võ học cực hạn, tại đi lên chính là tu tiên, đến Võ Tôn cảnh giới, trong cơ thể nhân loại tiềm năng sẽ bị đầy đủ khai phát, thậm chí có chút chân chính Võ Tôn biết tiềm năng vô hạn, biết mở phát ra dị năng, loại người này lại bị võ lâm nhân sĩ danh hiệu là Tôn giả!

Tất cả

Tôn giả tự nhiên đều là võ học kỳ tài, tương lai tuyệt đối sẽ một bước mây xanh, tiền đồ vô khả hạn lượng!

Hoàng Minh mở mắt ra, từ trong tu luyện tỉnh lại, đối lấy Gia Cát Thanh Vân cười cười, nói : "Sự phụ, ta thành công ."

Gia Cát Thanh Vân vui mừng gật gật đầu, cao hứng nói : "Hào hảo, rất tốt, vì sư cho là người sớm nhất cũng phải chờ cái ba năm ngày mới có thể đột phá, không nghĩ tới mau như vậy, không hổ là Chân Tiên Thần Mạch."

Hoàng Minh "Hắc hắc" cười một tiếng : "Nhờ có thời điểm then chốt sư phụ làm đệ tử đưa vào cái kia một đạo tiên khí, người đi tiên khí quanh quần lấy trong cơ thể ta một đại tuần hoàn, giống như đã thông rất nhiều thứ, đặc biệt là làm tiên khí chảy tới ta trong ánh mắt thời điểm, đồ nhi phảng phất ... Có thể nhìn thấy không khí lưu động."

Nghe vậy, Gia Cát Thanh Vân mi mắt sáng lên, cảm khái nói : "Hiện tại người bạo cú phi thường cường đại, so với hòa thượng Kim Chung Trảo Thiết Bồ Sam đều không chút thua kém, dạng này thể chất là tất cả tập võ tu tiên giả tha thiết ước mơ, cái này trong thiên hạ chỉ sợ chỉ có ba người có thể làm được, một cái người, một cái ngày mai đến hòa thượng, còn có người kia ..."

"Người kia?" Hoàng Minh nghi hoặc hỏi, bởi vì hắn từ Gia Cát Thanh Vân trong mắt nhìn thấy rất nhiều tâm tình rất phức tạp, rất rõ ràng sư phụ có một ít chuyện chưa hề nói.

Gia Cát Thanh Vân thở dài, rồi sau đó cười nói : "Có một số việc thời cơ chưa thành thực, người còn không thể liên quan đến, đợi đến người chân chính cường đại lên thời điểm, vì sư tự nhiên sẽ nói cho người biết, chờ luận võ kết thúc sau người phải chăm chỉ tu luyện, chờ người đột phá đến Vô Tôn cảnh giới, vì sư liền bắt đầu dạy người học y!"

Gia Cát Thanh Vân không muốn nói, Hoàng Minh tự nhiên không miễn cưỡng, hắn gật gật đầu, trong lòng chỉ có một cái suy nghĩ, vậy thì nhanh chóng cường đại lên, không riêng vì chính mình, sư phụ, càng là vì bảo vệ mình nghĩ muốn bảo vệ người!

Rõng có vậy ngược, người có điểm máu chó!

Đi qua đủ loại sự tình, Hoàng Minh cho rằng chỉ có bản thân đủ cường đại, mới có thể bảo vệ tốt chính mình quan tâm người!

"Hoàng Minh!" Đột nhiên Gia Cát Thanh Vân trịnh trọng nói.

Hoàng Minh rất ít nhìn thấy sư phụ nghiêm túc như thế, trịnh trọng như vậy việc, lập tức cũng không dám mập mờ, nghiêm túc nhìn Gia Cát Thanh Vân, nhẹ giọng ứng thanh.

Gia Cát Thanh Vân nói : "Hoàng Minh, người phải nhớ kỹ, đợi đến chiêu cáo thiên hạ sau, người chính là Thiên y môn thứ 32 thay mặt truyền nhân! Thiên y môn có bốn chữ người nhất định phải nhớ cho kỹ."

"Không, thẹn, tại, tâm!"

Hoàng Minh trịnh trọng gật gật đầu, còn muốn hỏi cụ thể ý gì, Gia Cát Thanh Vân lại làm cho chính hắn lúng túng, chờ đến lúc đó hắn tự nhiên biết biết được.

Thiên y môn, bắt đầu sáng tạo tại Thần Nông thị, mỗi một thời đại chỉ có một cái truyền nhân, từng cái truyền nhân đều là do lúc người nổi bật, truyền đến Gia Cát Thanh

Mây thế hệ này đã là thứ 31 thay mặt, Gia Cát Thanh Vân sư phụ người giang hồ danh hiệu quý thủ ma y, là đương thời mà dưới thế giới đệ nhất nhân, trong chốn võ lâm không ai không biết, không người không hiểu, không có hắn không cứu sống người, không có hắn trị không được bệnh, truyền ngôn hắn thậm chí có thể sinh tử thịt người, khởi tử hồi sinh.

Lúc ấy người võ lâm không người không kính ngưỡng, thế nhưng là ... Quý thủ ma y nhưng ở hắn nhất thời kỳ cường thịnh từ trên giang hồ biến mất, từ đó không tin tức ...

Có người nói hắn chết, có người nói hắn đắc đạo thăng tiên, mà biết chân tướng người chỉ có chút ít mấy cái ...

Lúc ấy Gia Cát Thanh Vân vẫn còn con nít, lại đảm đương nổi Thiên y môn trách nhiệm!

Gia Cát Thanh Vân cười cười, uống một chén trà sau, nói : "Hoàng Minh, lần này luận võ chỉ cho phép thắng không cho phép thua, hiểu chưa?"

Hoàng Minh trịnh trọng gật gật đầu, nói : "Đồ nhi minh bạch!"

"Gia Cát Thanh Vân nói : "Minh bạch liền tốt, vì sư vừa vận mượn cơ hội lần này chiêu cáo thiên hạ, công bố thân phận của người, cho nên người chỉ cho phép thắng, không cho phép thua, đến lúc đó ta sẽ mời đến các lộ võ lâm nhân sĩ, thần bí cao nhân, tuyệt không thể để mấy người kia chế nhạo."

Nói đến đây, Gia Cát Thanh Vân cười lạnh một tiếng, nói : "Vừa vận nhờ vào đó để người trong thiên hạ biết rồi ta Thiên y môn cũng không có xuống dốc, để những cái kia yêu ma quỷ quái thu liễm thu liễm!"

Hoàng Minh không được dám lên tiếng, tiếp tục nghiêm túc nghe lấy Gia Cát Thanh Vân phát biểu.

"Luận võ khi đó, nhất định sẽ đến rất nhiều tai to nạn lớn nhân vật, bọn hắn có chút là sư phụ bằng hữu, có chút là sư phụ địch nhân, Hoàng Minh, người nhớ kỹ, đối với những bằng hữu kia, vẫn bồi cấp bậc lễ nghĩa không thể sai sót, đối với những địch nhân kia, người cũng phải muôn vạn cẩn thận, thuận tiện nhớ kỹ bọn hắn tướng mạo!"

"Sự phụ yên tâm, đồ nhi minh bạch!"

"Tốt, sớm nghỉ ngơi một chút a! Rõ Thiên hòa thượng tên kia liền tới, đến lúc đó có người thụ ..." Gia Cát Thanh Vân nghiêng ngẫm mắt nhìn Hoàng Minh liền rời đi ...

Hoàng Minh cái trán một đạo hắc tuyến xẹt qua, sự phụ nộ cười kia thế nào nhìn thế nào ... Quý dĩ, chẳng lẽ cái kia tiểu diện thần phật là một gay? Không muốn a, ta vẫn là cái chỗ ... Tốt a, đã không phải là ...

Nằm ở trên giường, Hoàng Minh từ một bên cầm điện thoại di động lên, đã trải qua vài ngày không có cùng Tiên Giới a pp bên trong đại thần nói chuyện phiếm, không biết Hằng Nga hạ phạm ra sao đâu?

Ai, gần nhất thật sự là quá bận rộn .

Hoàng Minh mới vừa muốn mở điện thoại di động lên, đột nhiên ... Hắn mắt phải thả ra một đạo nhìn bằng mắt thường không gặp ánh sáng nhạt, Hoàng Minh chỉ cảm thấy đầu não "Ồng" một tiếng vang trầm, rồi sau đó lực khí toàn thân đều hao hết, bất lực nằm ở trên giường ...

Chỉ là hắn không có chú ý tới, hắn ánh mắt rào qua chỗ không khí phát sinh biến hóa kinh người!

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Phục Hổ Quyền đã thành

Người, sống cần dưỡng khí!

Hoàng Minh mắt phải bắn ra một đạo ánh sáng nhạt sau, hắn cảm giác thân thể phẳng phất bị móc sạch bình thường, một chút khí lực cũng không có, chỉ là hắn không có chú ý tới, vừa mới ánh sáng nhạt những nơi đi qua dưỡng khí toàn bộ bị hao hết, nửa điểm không dư thừa!

Cái này nếu là có thể không chế lời nói, đây tuyệt đối là cái nghịch thiên năng lực!

Chỉ là lúc này Hoàng Minh nơi nào có khí lực suy nghĩ những cái này, mỗi một nằm ở trên giường, lập tức đi nằm ngủ lấy, liền cùng Tiên Giới a pp bên trong đại thần nói khoác thúc ngựa thời gian đều không có .

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, một người trung niên đại hán tại Giang Phúc dưới sự hướng dẫn đi vào Hoàng Minh biệt thự, người trung niên này đại hán dung mạo rất vui mừng, béo béo mập mập, đầu to tai to, một chút nhìn qua phi thường hiền lành, đặc biệt là cái kia đầu tóc, đặc biệt bên ngoài hấp dẫn người .

Hán tử trung niên tiến biệt thự liền chuẩn xác hướng về Gia Cát Thanh Vân phương hướng đi đến .

Gia Cát Thanh Vân nhìn thấy hán tử trung niên lập tức đứng dậy, hướng về hắn đi đến, nói : "Diệp đại sư, mấy năm không gặp, người tiên khí càng thêm thâm bất khả trắc a!"

Người trung niên hán tử này chính là khuôn mặt tươi cười thần phật Diệp Bất Phàm, nhìn bề ngoài trên lên phi thường vui mừng, hòa hòa khí khí, mập mập, bất quá khi Hoàng Minh mở ra hỏa nhãn kim châu lúc lập tức kinh ngạc đến ngây người, cái này Diệp Bất Phàm không hổ là Phạm Gian Thập Tiên bài danh thứ tám tồn tại, thể nội tiên khí nồng nặc không được, liếc nhìn lại, phảng phất đá chìm đáy biển, căn bản nhìn không thấy cuối cùng .

Diệp Bất Phàm nói : "Chư Cát huynh, lần kia tổn thương vẫn là như cũ?"

Gia Cát Thanh Vân nói : "Thuận theo tự nhiên đi, lúc đầu ta tập võ tu tiên cũng là giải trí giải trí mà thôi, có thể tự vệ là được, mời ngồi!"

Diệp Bất Phàm ngồi xuống, cho người ta cảm giác phi thường vui mừng, nhưng là hán tử đầu đến cuối không có nhìn Hoàng Minh một chút, chỉ là một mực cười cùng Gia Cát Thanh Vân nói chuyện phiếm .

"Thực sự là đáng tiếc, nếu không phải là một lần kia, ai ..." Diệp Bất Phàm muốn nói lại thôi, tiếc hận thở dài nói, "Bằng không thì lấy Chư Cát huynh tu chất ngút trời, tu vi tuyệt đối tại bản tăng phía trên."

"Có một số việc còn chưa tới thời điểm." Gia Cát Thanh Vân nói.

Diệp Bất Phàm nói : "Chư Cát huynh, người lần này sai người đi tìm ta, cần làm chuyện gì?"

Gia Cát Thanh Vân xuất ra một bản cũ nát cổ thư, khẽ cười khò nói : "Lần này ta muốn dùng cái này 'Vui vẻ Đại Bi Chú' Hạ sách đòi lấy người một chiêu Phục Hồ Quyền, không biết có thể thực hiện?"

Nghe được Thiếu Lâm "Vui vẻ Đại Bi Chú", Diệp Bất Phàm cười cười, mặt mũi tràn đầy thịt mỡ lúc ẩn lúc hiện, hắn đem ánh mắt rơi vào Hoàng Minh trên người.

Đó là một đôi

Như thế nào ánh mắt, nhìn bề ngoài vẫn đậm phong khinh, hòa hòa khí khí, rất là vui mừng, trên thực tế cẩn thận nhìn lại, lại phảng phất hai cái không đáy lỗ đen, phảng phất có thể thu nạp thể gian tất cả sinh mệnh cùng hắc ám, tại hắc động kia chỗ sâu, phảng phất ồ lấy hai cái vận sức chờ phát động mãnh hổ, tùy thời muốn vừa nhảy ra, đoạt tính mạng người!

Hoàng Minh đánh rùng mình một cái, hướng lấy Diệp Bất Phàm gật gật đầu, cung kính nói : "Gặp qua Diệp tiên bối!"

Rốt cục, Diệp Bất Phàm cười đòi ánh mắt, nhìn Gia Cát Thanh Vân nói : "Thế gian cũng chỉ có người có thể nghĩ ra, tìm đến Long Môn Chân Nhân vì là tiểu tử này trúc cơ, chính người vì đó đã thông Nội Kinh, hiện tại đến phiên ta, người sẽ không sợ ăn nhiều cho ăn bể bụng tiểu tử này a, ha ha!"

Gia Cát Thanh Vân cười nói : "Liên nhìn hắn tạo hóa, có thể học được bao nhiêu chỉ có thể bằng chính hắn, ta bắt quá là đem dẫn vào cửa mà thôi."

Diệp Bất Phàm trầm mặc chốc lát, mới nói : "Một phần vui vẻ Đại Bi Chú liên muốn đòi bản tăng một thức Phục Hồ Quyền?"

"Nếu như ta cho người biết, chuyện này cùng Huyết Ma tiểu tử kia có quan hệ đâu?" Gia Cát Thanh Vân thản nhiên nói, nói xong bình tĩnh nhìn Diệp Bất Phàm.

Quả nhiên, Diệp Bất Phàm lập tức nhảy dựng lên, hoàn toàn không có một đời tông sư phong phạm, hỏi : "Chuyện như thế nào?"

Sau đó Gia Cát Thanh Vân đem sự tình đơn giản cùng Diệp Bất Phàm tự thuật một lần, nghe xong Diệp Bất Phàm mi mắt trong nháy mắt sáng lên, nhìn về phía Hoàng Minh nói : "Tốt tốt tốt, tiểu tử, có quyết đoán, cái này Phục Hồ Quyền ta dạy định, tiểu tử người lần này nhất định phải hung hăng đánh một lần Huyết Ma mặt."

Hoàng Minh luyện một chút xưng phải, Gia Cát Thanh Vân cười gật gật đầu.

Tiếp xuống Gia Cát Thanh Vân liền cùng Giang Phúc cùng một chỗ rộng phát anh hùng thiếp, mời tai to mặt lớn võ lâm nhân sĩ đến đây quan chiến, mà trong thời gian này Hoàng Minh vẫn theo Diệp Bất Phàm học Phục Hồ Quyền.

Hai người tới biệt thự sau vườn hoa, Diệp Bất Phàm cũng không nói lời nào một câu, lập tức triển khai giá đỡ.

Hoàng biết rõ khuôn mặt tươi cười thân phật đây là muốn diễn luyện Phục Hồ Quyền, vội vàng mở ra hỏa nhãn kim châu, tập trung tinh thần quan sát, cũng thông qua hỏa nhãn kim châu đem Diệp Bất Phàm động tác phân giải thành vô số tiểu động tác pha quay chậm.

Chỉ thấy Diệp Bất Phàm hai chân hơi cong, huy quyền như gió, cường tráng mạnh mẽ, Hoàng Minh phảng phất nhìn thấy một con mãnh hổ xuất hiện, mà là nhảy vọt, thỉnh thoảng vọt mạnh, rất có khí vương giả!

Lúc này nếu như một cái không biết võ công người nhìn thấy, đó là khẳng định nhìn không ra môn đạo, nhưng là Hoàng Minh khác biệt, có Chân Long Quyền làm căn cơ, hắn chậm rãi đã trải qua nhìn ra môn đạo, Hoàng Minh thậm chí thông qua hỏa nhãn kim châu quan sát Diệp Bất Phàm bày quyền thời điểm thể nội tiên khí lưu động, tìm kiếm ảo diệu.

Tiên khí, chính là linh khí của thiên địa, không chỉ có thể cường thân kiện thể, càng là có rất cường năng lượng, trải qua qua một đoạn thời gian tu luyện, mặc dù trước mắt Hoàng Minh vẫn như cũ ở vào Nhân Tiên nhị giai, nhưng là thể nội tiên khí đã trải qua nồng đậm không ít, cái này cũng càng có trợ ở hắn tập võ.

Thu hồi quyền thế, Diệp Bất Phàm nói : "Tiểu tử thú, nhanh dành thời gian đem những này luyện giỏi, biết luyện gọi ta, người cũng không thể bại bởi Huyết Ma tên gốc đó đồ đệ." Nói xong hắn liền ngồi vào vườn hoa trong đình uống trà đi.

Hoàng Minh gật gật đầu, nhắm mắt dưỡng thần, hồi ức hỏa nhãn kim châu bên trong phân giải nguyên một đám động tác chậm, sau đó một chiêu một thức luyện tập, nửa giờ trôi qua sau, đã trải qua hình thần gồm nhiều mặt, vì vậy nói : "Tiên bối, ta đã luyện giỏi."

Diệp Bất Phàm kinh ngạc nhìn Hoàng Minh, hắn hoàn toàn không nghĩ tới ngắn ngủi nửa giờ Hoàng Minh liền có thể biết luyện, vốn cho là thế nào lấy cũng phải một buổi sáng.

Kiểm tra một lần sau, Diệp Bất Phàm càng thêm giật mình, Hoàng Minh diễn luyện không khỏi không có một chút sai lầm, càng là hình thần gồm nhiều mặt, có một chút tùy cảm giác!

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Bất Phàm đều tận tâm tận lực dạy Hoàng Minh Phục Hồ Quyền, một chiêu một thức, không có bất kỳ cái gì lơ lửng, hơn nữa yêu cầu phi thường nghiêm ngặt, Hoàng Minh cũng luyện được hết sức chăm chú, hơn nữa hần ngộ tính rất cao .

Mặc dù có chút thời điểm lại bởi vì dùng sức quá mạnh, không chế lực đạo đến không đủ tinh chuẩn dẫn đến hình giống mà thần không giống, nhưng là cuối cùng cuối cùng là đem Phục Hồ Quyền bảy bảy bốn mươi chín thức toàn bộ học được .

Vào lúc ban đêm, Diệp Bất Phàm gọi tới Gia Cát Thanh Vân, để Hoàng Minh làm lấy hai người mặt đem Phục Hồ Quyền diễn luyện một lần .

Hoàng Minh không dám chút nào lãnh đạm, biết rồi đây là cuối cùng nhất thu quan một bút, lập tức điều vận lên toàn thân tiên khí, nhắm mắt, Diệp đại sư vì chính mình biểu thị Phục Hồ Quyền bộ dáng một chiêu một thức phẳng phát chiếu phim đồng dạng tại trong đầu một tránh một tránh buông tha, sau đó hần triển khai giả đỡ .

Hoàng Minh khom bước giảm mạnh, phẳng phát một con mãnh hổ xuất thế, dữ dội vô cùng, toàn thân hần da dễ thậm chí phát ra bên trong cách cách tiếng vang, nhìn kỹ xuống dưới có thể phát hiện hần cơ bắp vậy mà tại lấy cực cao tần suất nhảy lên lấy, đầm ra một quyền, hồ khiếu ầm ầm, vạn vật thần phục!

"Không sai, không sai!" Gia Cát Thanh Vân liên tiếp gật đầu, cười nói ra : "Võ Tôn trước đó người võ công đã trải qua tiếp cận đỉnh phong, đa tạ Diệp đại sư!"

Diệp Bất Phàm khôi phục mặt cười Phật bộ dáng, khoát tay một cái nói : "Không cần cảm ơn ta, cái kia vui về Đại Bi Chú cũng đừng quên ta, ha ha ..."

"Huyết Ma tiểu tử, đợi nhìn!"

Hoàng Minh nhìn Diệp Bất Phàm, cảm giác sâu sắc bội phục, cảm thấy tiểu diện thần phạt nâng cao chi di cao, thâm bất khả trắc!

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương

Thời gian trôi qua rất nhanh, khoảng cách quyết đấu thời gian chỉ còn lại hai ngày, Giang Phúc đem sản quyết đấu chỗ an bài tại thâm sơn một ngôi chùa cổ bên trong, nơi này tươi có dấu chân người, rất thích hợp tiến hành võ lâm tỷ thí .

Lúc này Hoàng Minh cùng Gia Cát Thanh Vân còn có Diệp Bất Phàm ngồi ở như vậy phòng khách lớn bên trong uống trà, Diệp Bất Phàm cùng Gia Cát Thanh Vân đều ra hiệu đề Hoàng Minh hai ngày này không muốn tại tu luyện, nghỉ ngơi thật tốt, điều chỉnh sinh sống, đem người điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất, dù sao lấy Nội Kinh đại viên mãn cùng kháng Võ Tôn, ngăn cách lấy một cái lớn phương diện, thực lực kia chênh lệch cũng không phải một chút điểm .

Dù cho Hoàng Minh thực lực bây giờ tăng trưởng không ít, phần thắng đã trải qua rất nhỏ, có thể nói cơ hồ là không .

Nói đến đây, Hoàng Minh hỏi : "Sư phụ, mấy ngày nay đều bận bịu tu luyện, không biết Giang ca sự tình chuẩn bị ra sao đâu?"

"Giang Phúc làm việc chừng chặc nhất, người yên tâm ." Gia Cát Thanh Vân nói, "Anh hùng thiếp đã trải qua toàn bộ phát ra ngoài, đến lúc đó tai to mặt lớn võ lâm đồng đạo sẽ đến hơn phân nửa, ngày mai Bộ Tam Nương hẳn là sẽ đến, nàng là lần này luận võ quyết đấu người điều khiển chương trình kiểm người chủ trì ."

"Bộ Tam Nương?" Hoàng Minh giật nảy cả mình, "Chẳng lẽ là Phàm Gian Thập Tiên bài danh thứ sáu Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương?"

Gia Cát Thanh Vân mỉm cười, nói : "Chính là nàng, Hoàng Minh cái này Bộ Tam Nương tính cách quái dị, là sư phụ người nhiều năm lão hữu, đến lúc

đó cũng không nên mất lễ phép ."

Hoàng Minh Bát Quái nhìn sự phụ, bất quá Gia Cát Thanh Vân cũng không có phản ứng đến hấn, chỉ nói là nói : "Ba ngày sau khẳng định rất náo nhiệt, hắc đạo bạch đạo người đoán chừng đều sẽ tới ."

Tiểu diện thần phật cười gât gât đầu, nói : "Lại có một đám ranh con khẳng định muốn mượn này lộ vừa lộ mặt, để cho chúng ta đám này lão cốt đầu xem bọn hấn uy phong ."

Nói đến đây, Gia Cát Thanh Vân cũng cười nói : "Cũng tốt! Cũng nên để người trong thiên hạ biết nói chúng ta Thiên y môn vẫn như cũ huy hoàng!"

Hoàng Minh chỉ cảm thấy ngực có một cổ hào khí, trịnh trọng nói : "Sự phụ, người yên tâm, ta nhất định sẽ không cho chúng ta Thiên y môn mất mặt!"

Đêm đó Gia Cát Thanh Vân cùng Diệp Bát Phàm lại đến Giang Phúc bên trong Hoa Đại tửu điểm trò chuyện rất nhiều chuyện cũ năm xưa, mà bọn hấn phân phó Hoàng Minh cái kia cũng không thể đi, hạo hạo đợi trong nhà nghỉ ngơi .

Mấy ngày nay thần kinh một mực căng cứng lấy, lúc này Hoàng Minh đi vào Ngô Mỹ Huyền gian phòng, trong khoảng thời gian này Hoàng Minh vẫn bận lấy luận võ quyết đấu sự tình, công ty sự tình toàn bộ rơi vào nữ thần trên người .

Hoàng Minh đi vào thời điểm, Ngô Mỹ Huyền mới vừa làm xong da dẻ bảo dưỡng, da thịt nhìn qua càng thêm thủy nhuận có sáng bóng, cho người ta một loại hơi chạm vào là rách cảm giác .

Hoàng Minh nhìn một chút, liền đi bất khai ánh mắt, du côn cười nói : "Nữ thần, người thật đẹp!" Nói lấy liền muốn thân thủ đi vuốt ve Ngô Mỹ Huyền khuôn mặt .

Ngô Mỹ Huyền mở ra tay hấn, sáng giọng : "Hiện tại mới phát hiện ta đẹp a?"

Hoàng Minh thuận thế ngồi vào mép giường, ngồi ở Ngô Mỹ Huyền bên cạnh, nói : "Mấy ngày nay vất vả người, công ty như thế nào đâu?"

"Trước mắt công ty đã trải qua đi vào quỹ đạo, mỗi ngày hiệu quả và lợi ích vẫn là vô cùng có thể nhìn ." Ngô Mỹ Huyền cười cười, nói, "Biết rồi người là người bận rộn, yên tâm, công ty sự tình có ta ."

Hoàng Minh nhẹ nhàng tại Ngô Mỹ Huyền trên trán hôn một cái, Ngô Mỹ Huyền kiều hừ một tiếng, sáng giọng : "Chán ghét, để Vương đi bọn hấn trông thấy ."

"Trông thấy sợ cái gì? Lão công thân lão bà nhiều lần thiên kinh địa nghĩa ." Hoàng Minh làm xấu cười một tiếng .

"Ai cùng lão công người lão bà, liền sẽ chiếm ta tiện nghi ." Ngô Mỹ Huyền mặt đỏ lên, ngượng ngập nói .

Hoàng Minh cười hắc hắc, tay thuận thế lạng lẽ thuận theo nữ thần thiên eo mà qua, đem Ngô Mỹ Huyền một thanh ôm vào trong ngực, rồi sau đó tại nàng bên tai nói khẽ : "Lão bà!"

Ngô Mỹ Huyền má ngọc ửng đỏ, giãy dụa lấy thân thể mềm mại nói : "Người muốn làm gì ."

Hoàng Minh nháy mắt mấy cái chữ, cười nói : "Không làm gì sao, chính là trước dự chi điểm ." Đang khi nói chuyện, hấn không đợi Ngô Mỹ Huyền phản ứng, đã đem niệng đựng lên đi, đem cái kia đôi môi hôn .

Ngô Mỹ Huyền rõ ràng khẽ giạt mình, rồi sau đó đỏ bừng cả khuôn mặt, nóng lên, nội tâm giãy dụa, cuối cùng nhất khốc miệng có chút giương lên, then thùng nhắm lại đôi mắt đẹp .

Hai người lần thứ nhất thân mật, lẫn nhau đều vô cùng gấp gấp, hưng phấn, chỉ chốc lát sau nữ thần đã trải qua có chút thờ gấp khi thô .

Hoàng Minh hưng phấn cười một tiếng, gấp trả không làm gì sao, nữ thần đã trải qua dạng này, hai tay thuận thế ven theo phần lưng đi lên trượt, vuron vào nữ thần trong áo ngủ .

Ngô Mỹ Huyền rõ ràng thân thể cứng đờ, bất quá theo lấy Hoàng Minh động tác, chốc lát sau nàng đã trải qua kiều - thờ có chút, gương mặt xinh đẹp ửng hồng, trong cái miệng nhỏ nhắn không ngừng phát sinh trợn trợn càn ngâm khẽ hát .

Theo lấy Hoàng Minh động tác, Ngô Mỹ Huyền toàn thân run rẩy, hai tay nắm lấy ga giường, đầu chậm rãi hướng sau tới gần, thấy thế, Hoàng Minh mỉm cười, hai tay thuận theo eo nhỏ liền muốn hướng phía trước cắt tới ...

Lập tức, Ngô Mỹ Huyền nguyên bản mê ly hai mắt mở ra, giận dữ nhìn Hoàng Minh, nhẹ cắn môi, lắc lấy đầu, thấp giọng nói : "Đừng như vậy!"

"Thế nào đâu?" Hoàng Minh nói .

Ngô Mỹ Huyền hai tay chậm rãi buông ra ga giường, khuôn mặt đỏ bừng, ngượng ngập nói : "Chỉ có thể thân thiết!"

Hoàng Minh nhìn hai mắt thả lấy khăn cầu quang mang Ngô Mỹ Huyền, chỉ có thể cường chế tà hỏa, đem

Nữ thần ôm vào trong ngực, hai người nhiệt tình thân hôn lên ...

Hôn môi qua sau, Hoàng Minh bị nữ thần đẩy ra khỏi phòng, lắc đầu, hấn làm xấu cười một tiếng, đi vào gian phòng của mình .

Ngày thứ hai, Gia Cát Thanh Vân mang theo Giang Phúc cùng Diệp Bất Phàm đi vào Hoàng Minh biệt thự, ba người bên cạnh còn có một cái nữ nhân theo, kỳ thật nói là nữ nhân, không bằng dùng ít - phụ để hình dung thích hợp hơn .

Cái này ít - phụ là loại kia để cho người ta nhìn một chút, hờn cũng sẽ bị câu đi qua loại hình, một đầu tóc quấn màu vàng kim phảng phất phát ra tia sáng chói mắt, như ma quỷ nhiệt hóa đáng người một chút cũng không thể so với trước mắt đáng người nóng nảy nhất Vũ Vi tới kém, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém, tiền đột hậu kiều, điển hình S hình, đặc biệt là cái kia một đôi trắng tấp chân nhỏ bao khóa tại như ẩn như hiện đen - tia phía dưới, lộ ra càng thêm mê người .

Hai mắt lần thu thủy tránh, bộ ngực sữa thỏ ngọc đỉnh, hai má ửng hồng rắng hồng, xinh đẹp nếu Điều Thuyền . Chân đẹp đạp cao gót, ngọc thủ mười ngón nhọn . Khuynh quốc khuynh thành mạo, kinh rơi nhận bay về phía nam .

Kinh diễm! Tuyệt đối kinh diễm, nóng bỏng mười phần!

Đi vào phòng khách, mấy người tất cả ngồi xuống đến, Hoàng Minh để Vương di bụng tới một chút trái cây tươi cùng mấy bình tốt nhất rượu đỏ còn có một số đồ nhắm .

Gia Cát Thanh Vân nhìn cái kia gọi cảm nóng bỏng phụ nhân nói : "Lần này làm phiền ngươi, Tam nương ."

Gọi cảm ít - phụ nhấp son môi rượu, vũ mị cười đứng lên, nói : "Ái chà chà, nhà chúng ta tiểu Thanh Thanh cũng sẽ cùng người khách khí, hi hi!"

Hoàng Minh đứng ở một bên, giật mình nhìn đây hết thấy, này cá tính cảm giác, đáng người bốc lửa người khó mà nói chính là Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương? Ta đi, dạng này nóng bỏng nữ nhân đều có thể là quả phụ? Cái kia trên đời này trả có bao nhiêu thiếu nữ muốn trở thành thặng nữ a?

Còn có cái gì tiểu Thanh Thanh? Nàng gọi sư phó gọi tiểu Thanh Thanh? Vẫn là chúng ta gia? Cái gì quý? Chẳng lẽ sư phó cùng cái này Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương có nhất cước?

Cuối cùng nhất, là cái nào thiếu ăn đòn lấy cái danh hiệu này, cái gì Hắc Quả Phụ, như thế dẫn lừa ít - phụ nơi đó đen đâu? Rõ ràng da thịt trắng nõn, đặc biệt là ... Hắc hắc, nơi đó ...

Nếu là lúc này Gia Cát Thanh Vân có thể nhìn thấy Hoàng Minh nội tâm độc thoại khẳng định một cây ngân châm đâm chết hấn tính .

Giật mình về giật mình, làm Hoàng Minh mở ra hóa nhãn kim chủ nhìn về phía Bộ Tam Nương lúc, lập tức nhìn thấy này trong thân thể phảng phất có một cái lỗ lút kho, trong đập chứa nước đỏ đầy tiên khí, sâu không thấy đáy, hơn nữa phi thường chói mắt, đâm vào hấn mi mắt đều có điểm không mở ra được .

Mạnh! Tuyệt đối mạnh ngoại hạng! Mạnh đến mức biến thái!

Hoàng Minh ngược lại hít một hơi hàn khí, biết rồi cái này ít - phụ thâm bất khả trắc, liền vội vàng tiến lên cung kính nói : "Văn bô Hoàng Minh, gặp qua Tam nương tiên bô!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 87: Cao thủ tụ tập

Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương nhấp khẩu rượu trong chén, còn cố ý vũ mị le lưỡi, khẽ cắn môi, hàm tình mạch mạch nhìn chòng chọc Hoàng Minh, một cái tay lớn mật vuốt ve tại Hoàng Minh bộ ngực, trêu đùa nói : "Tiểu Thanh Thanh, đây chính là ngươi đồ đệ a? Đáng đáp thực tuần, thực có nam nhân vị, có thể cho ta mượn chơi mấy ngày sao?"

Nghe vậy, Hoàng Minh ghen hờn nhìn trần trối, cái gì? Chơi mấy ngày, không nên đâu? Ta thế nhưng là có gia thất người, bắt quá thân người vật liệu như thế nóng này, cũng không phải là không thể cân nhắc ...

Gia Cát Thanh Vân cười cười, nói : "Tốt, Tam nương, đừng dọa hồng hài tử, thế gian có mấy người trải qua được người giày vò . "

Bộ Tam Nương cười cười, tu lông mi dài phảng phất hai cái nghịch ngợm tiểu nhân, trên dưới nhảy vọt lấy câu dẫn lấy Hoàng Minh, nàng vũ mị nói : "Tiểu suất ca, sơ lần gặp gỡ, cái này tặng cho người, xem như người ta bao nuôi người lễ gặp mặt ."

Nói lấy nàng từ ngực, xác thực nói là trong lồng ngực móc ra một cái bình nhỏ, cái bình cổ kính vừa nhìn liền biết là đồ tốt .

"Bao nuôi ta?" Hoàng Minh sững sờ, nghĩ thầm ta thế nhưng là loại kia tùy tiện người . Bất quá một bên Gia Cát Thanh Vân lại động dung, đối lấy Bộ Tam Nương nói ra : "Tam nương, người lễ này quá nặng, hẳn chẳng qua là một cái văn bối, sao dám chịu đựng nổi như thế trọng hậu lễ ."

"Hi hi, không được có nặng hay không, cũng liền mấy khắc mà thôi ." Bộ Tam Nương cười nói, "Ta từ hòa thượng cái này chết quỷ nói, người dự định đưa người đệ tử bồi dưỡng thành thiên hạ đệ nhất, như thế chơi vui sự tình thế nào ít ta Bộ Tam Nương đâu? Hi hi!"

Mấy người có vẻ mùa đông biết, Hoàng Minh chỉ có thể ngồi ở một bên nghe lấy thú vị chuyện trong chốn giang hồ tình, sau đó Bộ Tam Nương được an bài đến bên trong Hoa Đại tửu điểm xa hoa nhất trong phòng, nàng chết sống nhất định phải ở tại Gia Cát Thanh Vân cùng Diệp Bất Phàm sát vách, nói cái gì muộn như vậy trên chơi thuận tiện, Hoàng Minh nghe được mặt đen lại .

Cái này Bộ Tam Nương thực sự là quá cái kia, một chút không được cũng không giống thân thù đến thế ngoại cao nhân, ngược lại cảm giác giống như là đung đưa - phụ, bất quá Hoàng Minh cũng từ Gia Cát Thanh Vân bọn hắn khẩu bên trong biết được, cái này Bộ Tam Nương đưa cho Hoàng Minh bên trong lấy thực không nhẹ .

Bình nhỏ này từ bên trong là Long Thần dịch, là tu võ người cầu còn không được bảo bối, uống một giọt có thể cường thân kiện thể, một chai nhỏ này xuống dưới cái kia bạo cú sẽ biến thái đến làm cho người giận sôi .

Trong bữa tiệc Hoàng Minh đã trải qua uống xong nguyên một bình, đồng thời có ba đại cao thủ tự thân vì hắn vận công tiêu hóa, ngăn ngừa nửa giờ trôi qua sau, Hoàng Minh chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, thân thể mỗi một tác tế bảo phảng phất sống một dạng, bạo cú hiện lấy có chút kim quang, dựa theo Gia Cát Thanh Vân lại nói "Thân thể này đã trải qua biến thái đến làm cho người giận sôi!"

Tiếp xuống một ngày thời gian, vô lâm tân khách lục lục tiếp theo tiếp theo chạy đến, để Hoàng Minh nghĩ không ra là, thứ

Một cái đến nơi không phải người xa lạ, lại là đồ cổ trong cao ốc cái kia giám bảo chuyên gia!

Giám bảo chuyên gia lúc này mặc đồ Tây, bên cạnh một cái vóc người nóng nảy nữ lang tóc vàng đáp lấy bả vai hắn đi tới, hắn mặt mũi tràn đầy gió xuân nói : "Tiểu huynh đệ, còn nhớ rõ ta đi?"

Hoàng Minh "Ha ha" cười một tiếng, cung kính tiến lên, nói : "Tiền bối, ngài đến ."

"Nghe nói người muốn cùng người đánh sinh tử lời dài, như thế chuyện trọng yếu ta thế nào có thể không đến ." Giám bảo chuyên gia sáu chừng hơn mười tuổi, bất quá lúc này thoát nhìn lại tinh khí thần tràn trề, bá khí cực kỳ, xem xét chính là một thượng vị giả, hắn cười nói, "Đừng tiền bối tiền bối gọi, ta gọi long bang, hư lớn hơn người vài tuổi, nếu như tiểu huynh đệ không ngại lời nói liền kêu ta một tiếng Long đại ca ."

"Long đại ca!" Hoàng Minh cười kêu lên, hòa nhãn kim chữ phát xuống phát hiện cái này long bang thực sự kinh khủng đến mức gấp, dù cho hòa nhãn kim chữ đều nhìn không thấu hắn, liếc nhìn lại, chỉ cảm thấy phảng phất có một cái Chân Long bá khí ngửa đầu, nhìn xuống thương sinh, Hoàng Minh tối thâm kinh hãi .

"Nhờ có Hoàng lão đệ người lần trước đưa ta ngọc tử, lão ca ta nhiều năm bệnh cũ hảo hơn phân nửa, ha ha!"

Hai người lại rảnh rồi trò chuyện một hồi, Hoàng Minh cũng đem an bài đến bên trong Hoa Đại tửu điểm, không bao lâu lại có một thân ảnh quen thuộc đến, không phải người xa lạ chính là đoán mệnh lão đạo, khi hắn tới gần Hoàng Minh lúc, Hoàng Minh trả không nói chuyện, hắn lại trong không khí ngửi ngửi, nói : "A, đầu kia trùng vậy mà cũng tới ."

Hoàng Minh buồn bực hỏi : "Lão đạo, người nói cái gì?"

Cái này đoán mệnh lão đạo vẫn như cũ một thân khoác bụi nuôi cơ đạo bào khoác bụi nuôi cơ đạo bào hấp tập liền hướng trước tửu điểm lên trên bực đi, nói : "Tiểu tử thú, người có thể cho ta chịu đựng, đừng bị đánh chết, lão đạo ta còn không có hãm hại lừa gạt đủ người ."

Hoàng Minh mở lấy liếc mắt nói : "Uy, lão đạo, người có thể nói điểm êm tai sao? Cái gì gọi đừng bị đánh chết?"

Đ đoán mệnh lão đạo không yếu thế chút nào, mi mắt thẳng thắn nhìn chòng chọc sân khấu đẹp nữ tiếp đãi chế phục dưới rò rỉ ra đến câu, đầy mắt sắc mị mị, nói : "Êm tai a? Có a, tiểu tử thú trả không được hầu hạ hảo lão đạo ta, không chừng lão đạo ta hải lòng, đem cái này thiên hạ đệ nhất tướng thuật giao cho người, cam đoan người vận may vào đầu, mỹ nữ vô số, hắc hắc ..."

Hoàng Minh không còn gì để nói, cái này đoán mệnh lão đạo da mặt thực sự đủ dày, thế nào nhìn thế nào không giống như là ẩn thế cao thủ, giống như là cái lão già lừa đảo .

Đoán mệnh lão đạo cũng không được cùng Hoàng Minh khách khí, cũng không biết hẳn dùng cái gì chiêu, lại đem sân khấu mỹ nữ đưa giong đến hắc hắc cười không ngừng, mang theo hẳn tiền xa hoa nhất phòng, trong phòng phảng phất trà truyền ra sân khấu mỹ nữ hưng phấn kiều - thờ .

Sau đó Tống Giai cái kia mập mập cũng vội vã dám đến, Tống thúc cũng tới, hiện tại Tống thúc đã là Tân Thị

Công an giới người đứng đầu, mập mập đã ở công an giới lẫn lộn, hơn nữa ăn sung mặc sướng, trả chết không biết xấu hổ nói đây là tại vì là Hoàng Minh góp nhặt thế lực .

Hoàng Minh đương nhiên sẽ không khách khí với hắn, để hắn mang theo Tống thúc tự tiện, hai người cũng không khách khí bản thân tìm cái gian phòng ở lại .

Tiếp xuống lại tới một nhóm người, tất cả đều là võ lâm nhân sĩ, cái gì Võ Đang, Nga Mi, Côn Luân, hoa sơn đẳng đẳng môn phái chương môn nhân, bất quá những người này Hoàng Minh cũng không nhận ra, mượn cơ hội này, Gia Cát Thanh Vân từng cái vì hắn giới thiệu, cũng coi là đem dẫn vào cửa, dựng một dãy .

Sau đó một cỗ cao cấp việt dã Hummer xa hoa bắn tới, phía sau còn có một đồng lớn việt dã cát phỏ tại hộ giá hộ tống, nhìn trận thế này, tuyệt đối là trong quân nhân vật số một .

Hoàng Minh vội vàng nghênh đón, bước xuống xe một lão giả, thân hình cao lớn, thể trạng tráng kiện, đặc biệt chuẩn bị là cái kia tám khối cơ bụng tại đồ rần rỉ dưới lộ ra đặc biệt bên ngoài loá mắt, trực tiếp đem một nhóm lớn thanh niên cho làm hạ thấp đi .

Người này Hoàng Minh không biết, bất quá kiểm đánh dấu lại lập tức xông đi lên, hướng lấy người kia được cái quân lễ, rồi sau đó nói : "Vũ Tướng quân, ngài thể nào đến ."

Người này không phải người xa lạ, chính là tiểu yêu tinh võ úy lão cha, Hoa Hạ quân đội người đứng đầu, Tổng tư lệnh Vũ Quốc trời!

Hoàng Minh trong lòng run lên, không thường khách khí đem nghênh tiễn đến, an bài kiểm đánh dấu toàn bộ hành trình đi cùng, bất quá hắn phát hiện tại Vũ Quốc trời bên cạnh một mực theo một người trung niên nam tử, trung niên nam nhân kia lông mày chữ nhất, mặt chữ quốc, thần sắc bình thản, quanh thân đã có một cỗ đặc biệt khí chất, phảng phất ... Mang theo nồng đậm sát khí .

Gia Cát Thanh Vân nhìn thấy Vũ Quốc ngày qua, lại nhìn xem Hoàng Minh, hải lòng gât gât đầu, chỉ là những cái này Hoàng Minh đều không có chú ý tới, hẳn là như vậy đến sau đó mới biết được Vũ Quốc trời bên cạnh người kia lại là Hoa Hạ quốc bên trong số một lính đặc chủng, càng là đã từng đệ nhất thế giới lính đánh thuê đội trưởng!

Sau đó như là Thạch Đạt Nghĩa, La Viêm mấy người cũng đến, Hoàng Minh thân bằng hảo hữu cũng đại đa số đều đến, Hoàng Minh từng cái an bài bọn hắn chỗ ở, lúc này nâng đứng ở bên trong Hoa Đại từ điểm môn khẩu, nhìn đèn đuốc sáng trưng Hải Hà, trong đầu vậy mà hiện ra một thân ảnh .

Quý kia Linh tinh cười quái dị cho phép, hoạt bát khuôn mặt, còn có bữu lấy cái miệng nhỏ nhắn, cái kia chính là tiểu hồ ly Trịnh mới bình thường, từ khi Nha Đầu ra nước ngoài học sau, tiểu hồ ly liền cũng không có xuất hiện nữa, không biết hiện tại tại nàng trôi qua như thế nào đâu?

Trôi qua có khỏe không? Cũng đã đi thực tập a?

Hoàng Minh cười khổ mấy tiếng, lắc đầu, tự giễu mấy tiếng, không nghĩ tới bản thân vậy mà lại đột nhiên nghĩ tới nàng, lúc này lại có một đám người đến, bọn hắn vừa xuất hiện liền đưa tới từng đợt bạo động .

Gia Cát Thanh Vân đột nhiên sát khí bắn ra, híp lại lấy mắt nói : "Hắn đến!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẦU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen.v.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Tức quyết thắng thua, lại luận sinh tử

"Người này chính là Thị Huyết Cuồng Ma, tâm ngoan thủ lạt, việc ác bất tận, trước mắt võ lâm một đại ác!" Gia Cát Thanh Vân cho Hoàng Minh giới

thiếu lấy, bất quá Hoàng Minh có thể rõ ràng cảm giác được sự phụ có chút nghiêng răng nghiêng lợi, mặc dù cực lực ẩn tàng, bất quá lại chạy không khỏi Hoàng Minh hóa nhân kim chữ .

Gia Cát Thanh Vân trong mắt rõ ràng phun ra sát ý .

Chẳng lẽ sự phụ cùng cái này Thị Huyết Cuồng Ma cũng có gút mắc không thành? Hoàng Minh trả đang nghi ngờ, bên cạnh tiểu diện thần phật đã vì hắn giải đáp .

"Chư Cát huynh, năm đó lệnh tôn sự kiện kia, máu này Ma cũng là đồng lõa một trong a? Ngày sau ta nhất định diệt hân ." Diệp Bất Phàm nói .

Cái gì? Cái này Thị Huyết Cuồng Ma lại là hại chết quá sự phụ đồng lõa! Năm đó đến cùng phát sinh chuyện gì?

Mấy ngày nay từ Gia Cát Thanh Vân, tiểu diện thần phật còn có Hắc Quả Phụ trong lúc nói chuyện với nhau Hoàng Minh nghe được một kiện kinh người sự tình, năm đó Phàm Gian Thập Tiên vậy mà tại ngăn ngui trong một tháng lần lượt biến mất, hơn nữa từ đó mai danh ẩn tích .

Năm đó đến cùng ra cái gì sự tình? Là ai như thế cường đại, vậy mà có thể ở ngăn ngui trong một tháng đem nhân loại mạnh nhất mười người cho từ trên thế giới này xóa bỏ?

"Ta sẽ không bỏ qua hân!" Gia Cát Thanh Vân thần nhiên nói, mà lúc này Thị Huyết Cuồng Ma đã trải qua đến gần .

Làm Thị Huyết Cuồng Ma đến gần sau, Hoàng Minh nhìn thấy người này thoát nhìn như là trung niên nhân, tướng mạo phi thường phổ thông, bất quá hoàng biết rõ hân số tuổi tối thiểu đã tại sáu mươi trở lên, hóa nhân kim chữ dưới, này toàn thân người huyết khí nồng đậm, hồng quang cuộn cuộn, Hoàng Minh phảng phất đều người được mùi máu tươi .

Người này tuyệt đối giết người vô số! So với từ trong đồng người chết bỏ qua lính đánh thuê càng khủng bố hơn!

Thị Huyết Cuồng Ma đi đến Gia Cát Thanh Vân bên người, cười ha hả nói : "Chư Cát huynh, mấy năm không gặp, không nghĩ tới năm đó lão tử không cẩn thận làm bị thương người địa phương còn chưa tốt a ."

Gia Cát Thanh Vân lạnh lùng nói : "Yên tâm, giết người dư xài!"

Thị Huyết Cuồng Ma liếm liếm bờ môi, cười gần nói : "Thế nào như thế không nhớ lâu, hảo vết sẹo quên đau, chỉ người một người chỉ sợ còn chưa đáng kể, hay là xem thật kỹ người bệnh đi thôi, ha ha!"

"Máu ma tề tử, người 鯢 sát cái gì, hòa thượng ta vài phút diệt người ." Diệp Bất Phàm nói .

Thị Huyết Cuồng Ma cười ha ha, nói : "Hòa thượng mọi nhà, cả ngày chỉ biết là đánh đánh giết giết, cũng không sợ nhà người Phật Tổ trách tội xuống, hòa thượng chúng ta ân oán sau này chậm rãi tính, còn là nói hai người muốn cùng tiến lên?"

Nói lấy hân đột nhiên nhìn về phía Hoàng Minh, trên dưới bắt đầu đánh giá, gật đầu nói : "Không sai, không nghĩ tới lại là Chân Tiên Thần Mạch,

Thực sự là trời không tuyệt người Thiên y môn a, bất quá cẩn thận rồi, qua yêu dễ gãy!"

Hoàng Minh ngẩng đầu lên, không yếu thế chút nào, lạnh lùng nói : "Thị Huyết Cuồng Ma, trong vòng ba năm, ta tất sát người!"

Một lời nói làm tứ phía kinh ngạc! Không khỏi Thị Huyết Cuồng Ma bị kinh ngạc, ngay cả Gia Cát Thanh Vân cùng tiểu diện thần phật cũng kinh ngạc nhìn Hoàng Minh .

Thị Huyết Cuồng Ma trong mắt tinh quang lóe lên, hừ lạnh nói : "Chỉ sợ người qua không ngày mai ."

Bất quá nơi này không thích hợp nổi lên va chạm, song phương đều là có mặt mũi người, lập tức Thị Huyết Cuồng Ma chỉ là lạnh lùng trừng Hoàng Minh một chút sau, không kiên nhẫn gì cả đi vào khách sạn, không nghĩ tới hân lại muốn ở chỗ này!

Thực sự là phách lối quá mức!

Đêm đó Gia Cát Thanh Vân phân phó Giang Phúc chiêu đãi hảo tất cả quý khách khách cùng vô lâm người trong đồng đạo, mà Hoàng Minh là để hân ra lệnh lấy hồi biệt thự nghỉ ngơi dưỡng sức đi .

Ngày mai sẽ là sinh tử quyết đấu, Vũ Văn Vũ! Người chờ đợi!

Ban đêm, Hoàng Minh uống xong Ngô Mỹ Huyền tự tay chế biến ái tâm canh gà sau nằm ở trên giường, Ngô Mỹ Huyền rất là biết đại thể cũng không đến quấy rầy hân, trong lòng trong nội tâm nàng so với ai khác đều muốn lo lắng .

Nằm ở trên giường, Hoàng Minh trong lòng một cỗ hào khí sạch sành sanh, nắm chặt nắm đấm, chiến ý dạt dào!

Ngày mai một trận chiến đấu, can hệ trọng đại, quyết không thể có một chút sai lầm .

Một trận chiến định can khôn, một trận chiến quyết sinh tử! Thắng là sinh, bại là chết!

Nhân sinh tuyệt vời nhất sự tình là cái gì?

Đương nhiên là cùng quan tâm người làm ưa thích sự tình, nhưng là nếu có người xâm phạm quan tâm người, cái kia Hoàng Minh tuyệt không được nhân nhượng!

Một số thời khắc danh khí cũng là phi thường trọng yếu, mặc dù Hoàng Minh cũng không coi trọng những cái này, nhưng là bây giờ xã hội, chỉ có người có danh tiếng, người khác mới sẽ con mắt nhìn người, chỉ có danh tiếng đủ lớn, người khác mới không dám tùy tiện trêu chọc người quan tâm người!

Hiện thực liền là tàn khốc như vậy, đi qua đủ loại sự tình, Hoàng Minh đã trải qua nhận rõ cái này một chút, hẳn hiện tại chỉ riêng có một mục tiêu, cái kia chính là mạnh lên, lại biến mạnh, thẳng đến không người dám trêu chọc hẳn quan tâm người.

Mà lần này sinh tử quyết đấu cũng coi là một cái ngã tư đường, bại, vậy liền tất cả đều kết thúc, thắng, cái kia đem triển khai một tờ tiệm phần mới, từ đó Hoàng Minh hai chữ này sẽ bị vô lâm nhân sĩ nhớ cho kỹ!

Huống lại còn rất nhiều sự tình còn chờ lấy Hoàng Minh đi mở ra, quá sự phụ năm đó đến cùng tào ngộ chuyện gì, lão Phạm Gian Thập Tiên lại tào ngộ hạng gì thiên tai bạo súc, đến mức ngăn ngừ trong một tháng bị từ trên cái thế giới xóa bỏ!

Những cái này cũng chờ lấy Hoàng Minh tự mình đi giải khai, chỉ có hẳn đủ cường đại, mới có thể dính đến những cái này lĩnh vực.

Nằm ở trên giường, Hoàng Minh suy tư rất nhiều, trong vòng kinh đại viên mãn đối kháng Vô Tôn, thể nhân nghĩ cũng không dám nghĩ, phải biết tập võ đến Nội Kinh giai đoạn, nghĩ muốn tăng lên một cái cấp bậc là phi thường khó khăn, đương nhiên một cái nho nhỏ đẳng cấp khác biệt, thực lực đùa chênh lệch cách xa, càng hoảng sợ đây là một cái đại cảnh giới chênh lệch!

Thể nhân không dám nghĩ, mà Hoàng Minh sẽ thành sử thượng cái thứ nhất trong vòng kinh đại viên mãn khiêu chiến Vô Tôn cảnh người!

Xưa nay chưa từng có, sau khó có người đến!

Mấy ngày nay Hoàng Minh thực lực nâng lên rất nhiều, không chỉ có học được tiểu diện thần phạt khủng bố Phục Hổ Quyền, càng đem nhục thân rèn luyện đến cực hạn, biến thái đến làm cho người giận sôi!

Rất lâu không cùng Tiên Giới các đại thần liên hệ, không biết bọn hắn trôi qua thế nào, cảm điện thoại di động lên, mở ra Tiên Giới app, Hoàng Minh lập tức mắt tròn, tràn đầy một đồng lớn nói chuyện phiếm ghi chép, hơn nữa lượng tin tức to lớn!

Ta đi, chuyện như thế nào? Hằng Nga chết? Trả cùng Ngọc Đế có nhất cước?

Cái gì, Bát Giới tên gốc đó vậy mà đánh lên Nam Thiên Môn, hô hô, còn tốt bị Ngô Không đồ nhi cứu, bằng không thì Tiên Giới lại nên thiếu một đầu biết phát tình heo đực.

Lý Thái Bạch? Có phải hay không là thi tiên Lý Bạch a? Thế nào, hẳn tìm ta có việc?

"Lý Bạch thi tiên, thế nào đâu? Tìm lão tử cần làm chuyện gì?" Hoàng Minh cho Lý Bạch phát một tin tức sau, nhìn Bát Giới cái kia một đồng lớn thống khổ biểu lộ, quả là nhanh muốn cười điên.

"Ngốc tử, người thế nào đâu? Khóc thành dạng này, chẳng lẽ heo mẹ cùng người chạy đâu?" Hoàng Minh nói đùa đánh một hàng chữ gửi qua.

Tiên Giới, thi tiên trong phủ, Lý Bạch đã sớm uống chết rồi, không có thu đến Hoàng Minh tin tức, trong tay hắn cầm lấy nửa ấm rượu để còn tại chảy ra ngoài lấy, trong miệng hắn thì thảo lấy: "Cái này gọi là cái gì sự tình nha, ai ... Ông đây mặc kệ!"

Mà lúc này Trư Bát Giới đang núp ở Hoa Quả Sơn Thủy Liêm động sau núi một khối đá lớn phía sau vụng trộm rơi nước mắt, từ lần trước theo Ngô Không đi gặp Ngọc Đế lão nhi sau, vừa về đến hẳn liền mỗi ngày đang khóc, đều nhanh muốn khóc ra một cái Trường Giang.

Bất quá còn tốt Hằng Nga thi thể đã trải qua muốn trở về, lúc đầu Ngọc Đế lão nhi không muốn cho, bất quá xét thấy Hầu Tử dâm - uy không được không đáp ứng, ngồi vào vị trí kia người, cái gì trọng yếu nhất vẫn là vô cùng rõ ràng, làm một cái đã chết nữ nhân vứt bỏ đỉnh đầu mũ ô sa, tuyệt đối không đáng!

Trư Bát Giới khóc lấy, đột nhiên thu đến Hoàng Minh tin tức lập tức mi mắt sáng lên, cả người, không được, cả đầu heo trong nháy mắt nhảy dựng lên, hưng phấn hướng về Thủy Liêm động chạy tới, trong miệng ồn ào lấy.

"Hầu ca, Hầu ca, Thiên Đạo đại nhân hẳn, hẳn hỏi âm!"

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen cv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Linh hồn truyền tống

Ngộ Không ngồi ở ghế đá, vênh lên lấy chân bắt chéo, phía sau "Tề Thiên Đại Thánh" bốn chữ đại kỳ lằn nửa treo lên, theo gió tung bay .

"Đại Vương, Đại Vương, tên ngốc đó đến ." Lão Khi đầu nhảy lấy tiến tới báo cáo .

Vừa dứt lời liền truyền đến Trư Bát Giới thanh âm "Hầu ca, Thiên Đạo hấn cho ta hồi âm, Hầu ca!"

"Cái gì! Sư phụ hấn ..." Nghe vậy Ngộ Không mi mắt sáng lên, nghiêng người, chớp mắt liền nhảy đến Bát Giới trước mặt, "Ngốc tử, ngươi nói cái gì ."

Trư Bát Giới một thanh nước mũi một thanh nước mắt cầm lấy Ngộ Không tay, Ngộ Không ghét bỏ đem hấn móng heo mở ra, Bát Giới nói : "Thiên Đạo đại nhân hấn hồi âm, Hầu ca, ngươi nói Thiên Đạo đại nhân hấn thật có thể đề Hằng Nga muội muội khỏi tử hồi sinh sao?"

"Ngốc tử!" Ngộ Không bạo Bát Giới đầu heo một hạt dê, nói : "Sư phụ ta hấn là ai? Thiên chi tử tôn, Thiên Đạo, có hấn làm không được sự tình sao?"

Nghe vậy, Trư Bát Giới mừng rỡ như điên, lau sạch sẽ nước mắt nói : "Cái kia Hầu ca tranh thủ thời gian giúp ta van cầu Thiên Đạo đại nhân, đề hấn tranh thủ thời gian mau cứu Hằng Nga muội muội, chỉ cần có thể cứu sống Hằng Nga muội muội, Lão Trư ta nguyện ý vì ngươi làm trâu làm ngựa!"

"Làm ngươi một cái đầu heo, ngươi chính là thành thành thật thật làm một con lợn a!"

Ngộ Không gãi gãi đầu, vò đầu bứt tai, gần nhất hấn mắt phải luôn nhảy loạn, hơn nữa trong lòng hoang mang rối loạn, phảng phất có cái gì kinh thiên đại sự muốn phát sinh, chỉ có năm trăm năm trước cùng Như Lai lão nhi đánh cược một lần kia từng có dạng này cảm giác .

Chẳng lẽ có đại sự gì muốn phát sinh đâu?

"Sư phụ, ngươi có ở đó hay không a?"

Lúc này nằm ở trên giường Hoàng Minh đã nhanh phải ngủ lấy, màn hình điện thoại di động đột nhiên sáng lên, nhìn Tôn Ngộ Không phát đến tin tức, cười trả lời : "Ngộ Không, thế nào đâu? Tìm ta là không phải là bởi vì Hằng Nga Tiên Tử sự tình?"

Ngộ Không cùng Bát Giới chấn kinh, Thiên Đạo chính là Thiên Đạo, còn chưa mở miệng liền biết bọn hấn muốn nói cái gì .

"Sư phụ không hồ là Thiên Đạo, nếu ngài cũng biết rồi, cái kia liền thương xót một chút Bát Giới cái này ngốc tử đi, mấy ngày nay hấn sắp khóc thành nước mắt heo, ngươi xem đầu đều khóc ra đầu heo ."

Dựa vào, vốn chính là đầu heo tốt a? Không khóc cũng là ...

"Thiên Đạo đại nhân, cầu ngài lòng từ bi, mau cứu Hằng Nga muội muội đi, chỉ cần ngài có thể cứu Hằng Nga muội muội, sau này ta Lão Trư chính là ngươi người, ngài để cho ta làm cái gì ta thì làm cái gì!"

Đi, ta muốn ngươi con lợn này làm gì sao? Lại không thể ăn, chỉ là Trư Bát Giới mặc dù là đầu heo, tốt xấu trước kia cũng là Thiên Bồng Đại Nguyên Soái, thế nào cũng có chút đồ tốt a?

Không được Hoàng Minh vốn là có dự định cứu Hằng Nga, huống chi Tề Thiên Đại Thánh đều lên tiếng, hấn có thể không đáp ứng sao? Chỉ là ...

Các ngươi để cho ta cứu, ta cũng không biết thế nào cứu a?

Lập tức trang 13 nói : "Đã như vậy, Ngộ Không ngươi ngược lại là nói một chút vì sư nên thế nào làm?"

Mỗi ngày nói đại nhân đáp ứng, Trư Bát Giới cao hứng vừa lớn tiếng khóc rống lên, trương

Mở móng heo muốn ôm chặt Ngộ Không, bị hấn ghét bỏ đẩy ra, nhìn ngươi cái kia không tiền đồ dạng, vì là nữ nhân, về phần mà! Khóc sụt sướt, là một gia môn sao?

Lão Trư vốn cũng không phải là gia môn, là đầu heo, có một số việc, không phải ngươi loại đá này bên trong đụng tới Hầu Tử có thể lý giải .

Một số người, một số việc, là dù cho đánh bạc tính mệnh đều phải bảo hộ!

Ngô Không lác đầu, nhìn một mặt chắc chắn Bát Giới, trong lòng nghi ngờ, chẳng lẽ đây chính là tình yêu? Cái gì lại là ái tình đâu? Ai, thật phiền phức ...

"Hiện tại Hằng Nga Tiên Tử bởi vì Thiên Kiếp không vượt qua, hồn phi phách tán, bất quá còn tốt nhục thân trả hoàn hảo không chút tổn hại, sự phụ ngài chỉ cần vì là Hằng Nga Tiên Tử rót vào linh hồn, sau đó ta lão Tôn vì là ăn vào cái kia chết lão đạo hoàn hồn đan liền có thể ."

Nhìn Ngô Không hồi phục, Hoàng Minh một mặt ngốc manh, nói đơn giản, linh hồn này nói là rót vào liền rót vào? Ta nếu là có biện pháp ta chính là thực Thiên Đạo .

Làm Hoàng Minh đang muốn chửi đồng thời điểm, đột nhiên, màn hình điện thoại di động quang dựng thẳng lên đến, tại Hoàng Minh trước mặt hình thành một vệt ánh sáng tường, rồi sau đó trong điện thoại di động phát ra một đạo dễ nghe êm tai giọng nữ .

"Tôn kính Tiên Giới a pp hộ khách ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài có nguyện ý hay không vì là Tiên Giới Hằng Nga truyền tống linh hồn?"

Tiếp theo lấy, trên màn sáng cho thấy một cái tiêu đề, linh hồn hình ảnh truyền tống, phía dưới phụ lấy một trương Hằng Nga cao thanh không che hình ảnh, phía dưới có hai cái cái nút, là hay không!

Nhìn một màn này, Hoàng Minh chán kinh, cái này ... Cũng được?

Hắc hắc, bất quá cái này Hằng Nga đáng đáp thật là dễ nhìn, không hồ là Tiên Giới đệ nhất mỹ nữ, đặc biệt là cái này cao thanh không che, nhìn chân chính Điện!

Vì sao nói là cao thanh không che hình ảnh đâu? Bởi vì cái này trên hình ảnh Hằng Nga nói đúng ra là cẩn thận tỉ mỉ, đẹp mắt nhắm chặt, Hoàng Minh suy nghĩ nửa ngày chỉ có thể dùng linh hồn là tinh khiết để giải thích .

Hoàng Minh do dự lấy phải chăng yếu điểm kích là cái nút, thân là lão lái xe Hoàng Minh đã sớm quen thuộc sáo lộ, lần này điểm xuống đi không chừng lại phải có cái gì bị trừ đi .

Suy tư một hồi, Tề Thiên Đại Thánh nhân tình này không thể không cấp, huống hồ cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, cái kia cứu Tiên một mạng đâu? Có thể hay không lấy thân báo đáp? Hắc hắc, vóc người này, cái này tướng mạo ...

Tay phải run rẩy điểm "Là" cái nút, lập tức ...

Cái kia dễ nghe ngọt ngào giọng nữ lại vang lên ...

"Thật xin lỗi, ngài trước mắt còn chưa khai thông linh hồn truyền tống công năng, nếu là khai thông linh hồn truyền tống công năng đem khẩu trừ ngài năm trăm vạn Tiên tệ cộng thêm mười năm tuổi thọ, trước mắt vì là ngài miễn phí cung cấp một lần phục vụ, xin hỏi có tiếp nhận hay không?"

Ta đi, năm trăm vạn Tiên tệ? So thẳng cấp VIP hội viên một trăm vạn còn đắt hơn! Người thế nào không đi cướp a? Còn muốn mười năm tuổi thọ, cái này đại giới thật sự là quá lớn!

Mặc dù đi qua trong khoảng thời gian này kinh doanh, Hoàng Minh đã trải qua lừa gần 50 vạn Tiên tệ, nhưng là khoảng cách năm trăm vạn . Cái kia còn kém xa lắm, càng hoảng sợ còn cần nỗ lực mười năm tuổi thọ! Ta trời!

Bất quá cuối cùng nhất Hoàng Minh ngẫm lại linh hồn này truyền tống công năng xác thực

Thực cảm giác bạo cục tạc thiên, chẳng lẽ có chức năng này hẳn có thể cứu sống Tiên Giới a pp mỗi người? Từng cái đại thần?

Ta trời, vậy ta chẳng phải là thực thành Tiên Giới chúa tể Thiên Đạo đâu?

Chức năng này cũng quá nghịch thiên a? Khó trách đại giới như thế cao!

Còn tốt có một lần miễn phí thể nghiệm cơ hội, lập tức Hoàng Minh không chút do dự điểm "Là" cái nút, tiếp theo lấy trên màn sáng xuất hiện một cái truyền tống đầu, hơn nữa Hằng Nga cái kia cao thanh không che hình ảnh đã ở từng chút từng chút biến mất ...

Truyền tống đầu truyền tống đến chín mươi chín phần trăm, Hằng Nga cao thanh không che ảnh chụp cũng chỉ còn lại móng chân, Hoàng Minh cười hắc hắc, cái này ân tình đủ lớn a?

Đột nhiên, bức tường ánh sáng trên cho thấy một đoạn văn tự :

"Thật xin lỗi, bởi vì ký chủ không tồn tại, truyền tống thất bại, xin hỏi phải chăng giữ lại lần này truyền tống thể nghiệm?"

Cái gì? Truyền tống thất bại? Có làm hay không, đùa nghịch cha người đâu? Ký chủ không tồn tại là ý gì? Chẳng lẽ Hằng Nga thi thể xảy ra chuyện gì đâu?

Lập tức Hoàng Minh tranh thủ thời gian điểm "Là" cái nút, bức tường ánh sáng trong nháy mắt biến mất, thu nhập màn hình điện thoại di động bên trong, hiển thị tại chợ đen góc trên bên phải thêm một cái "Linh hồn truyền tống" bốn chữ tiêu cái nút .

Bên trái một cái đồi lầy chưa đến tin tức, bên phải một cái linh hồn truyền tống, cái này chợ đen công năng càng ngày càng cường đại .

Bất quá khi dưới Hoàng Minh không có công phu nghiên cứu những cái này, tranh thủ thời gian ẩn mở Tề Thiên Đại Thánh ảnh chân dung .

"Ngô Không, chuyện như thế nào? Ta linh hồn này truyền tống thất bại? Chẳng lẽ Hằng Nga Tiên Từ thi thể xảy ra vấn đề?"

Mà lúc này Hoa Quả Sơn Thủy Liêm động đều nhanh muốn tạc thiên, Tôn Ngô Không đứng tại một cái băng lãnh trên tảng đá, ngưỡng vọng Trường Thiên, trong tay giờ cao lầy Như Ý Kim Cô Bông, tức sùi bọt mép!

Trư Bát Giới bắt lực sụt ngồi dưới đất, hai mắt rơi lầy nước mắt, cầm trong tay lầy một trang giấy, trong miệng lẩm bẩm nói : "Hầu ca, làm thế nào? Làm thế nào? Hằng Nga muội muội thi thể bị người đánh cắp đi, làm thế nào?"

"A!" Tôn Ngô Không ngửa mặt lên trời thét dài, vừa kêu chân càn khôn, động tứ phương, Thiên Địa cũng vì đó biến sắc, giang hà đảo lư!

Hắn giận, triệt để giận, dám đến Hoa Quả Sơn trộm thi thể! Đó là đối Tề Thiên Đại Thánh miệt thị! Không thể khoan dung! Quyết không thể khoan dung!

Trư Bát Giới hai tay vuốt ve đầu heo khóc rống, tờ giấy kia theo gió bay lên, trên giấy chỉ câu có lời nói chữ .

"Mỹ nhân thuộc về ta Thiên Ma thế giới, súc sinh, muốn mạng sống lời nói tốt nhất kẹp lấy cái đuôi trong núi làm con khi, nếu không, giết không tha!"

"A!" Tôn Ngô Không phẫn nộ sau này, tinh hà vỡ nát, núi đá đều nát, hắn mở trừng hai mắt, cái kia tung bay tờ giấy trong nháy mắt lầy bốc cháy đến, đốt thành tro bụi, Tôn Ngô Không giờ cao Như Ý Kim Cô Bông, giờ thẳng lên trời một chỉ, lông tóc chuẩn bị dựng ngược, lần này hắn động chân nộ!

Nghiến răng nghiến lợi nói : "Thiên Ma thế giới! Ta lão Tôn đâm ngươi một cái úp sấp!"

...

Nơi xa một cái không đáng chú ý chân trời, một cái lỗ đen lặng yên biến mất, lỗ đen sau một đôi mắt chữ phảng phất hỗn độn, lóe lên một cái rồi biến mất!

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Chấn kinh tứ tọa

Một đêm vô mộng, mặc dù linh hồn truyền tống xảy ra vấn đề, Ngô Không thế nào cũng chưa hồi phục, Hoàng Minh tự nhiên không biết Tiên Giới phát sinh đại sự, bất quá tin tưởng Ngô Không hẳn mình có thể giải quyết, đó là ai a? Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không! Có chuyện gì hắn giải quyết không được?

Sáng sớm hôm sau, tất cả mọi người tại Giang Phúc an bài xuống đến trước đó chuẩn bị kỹ càng trong núi chùa miếu .

Chùa miếu luyện võ tràng rất lớn, một cái gỗ thật lồi dài tỷ võ đã bị nhấc lên, dài cao một mét, diện tích lớn hơn một 100 mét vuông, ở vào chính giữa, bốn phía lồi dài cũng dựng lên đài chủ tịch, Quan Chiến Đài, bố trí được phi thường chu đáo .

Hoàng Minh đến nơi thời điểm, Vũ Văn Vũ đã đến, hắn an vị tại đối diện, lạnh lùng nhìn qua, ánh mắt băng lãnh, mặc dù trước đó Hoàng Minh chưa thấy qua hắn, nhưng là từ Giang Phúc tập tranh bên trong đã trải qua biết rồi hắn lớn lên cái dạng gì tử, tự nhiên một chút nhận ra cái nào chợ Vũ Văn Vũ .

Hắn phía sau đang đứng ba người, Hồ Đại, Hồ Nhị đều ở, còn có một cái là Lão Diện Bì, Vũ Văn Vũ bên cạnh có cái đại tọa, ngồi lầy một cái trung niên hán tử, tự nhiên là sư phụ hắn Thị Huyết Cuồng Ma, Phạm Gian Thập Tiên bài danh thứ bảy đại năng!

Lúc này Gia Cát Thanh Vân cũng đến, hắn ngồi vào Hoàng Minh bên cạnh, hai vị đại năng lại lần gặp gỡ, cái kia Thị Huyết Cuồng Ma cười hắc hắc, xa xa ôm quyền hành lý, hắn thanh âm không lớn, lại làm cho ở đây mỗi người đều nghe nhất thanh nhị sở, nói : "Chư Cát huynh, người đồ đệ cũng không

cái gì không dậy nổi sao? Bất quá là một cái nho nhỏ Nội Kinh tiểu tử, làm thế nào đồ nhi ta đối thủ, ai, Thiên y môn quả nhiên xuống dốc ."

Gia Cát Thanh Vân cũng không tức giận, thản nhiên nói : "Để cho ta tiếc hận là ngươi đồ nhi, Huyết Ma huynh, ngươi đồ nhi nửa chân đạp đến nhập bảo đan cảnh, đúng là không dễ, thực không nên như vậy xúc động đến cái gì sinh tử lỗi, lần này lộn thế nhưng là tổn thất nặng nề a!"

Hắn lời nói bên trong ý tứ vô cùng rõ ràng, ngươi đồ đệ thật vất vả sắp bảo đan, đáng tiếc không phải đồ nhi ta đối thủ, hôm nay chắc là phải bị đánh chết, đáng tiếc!

Thị Huyết Cuồng Ma cười lạnh lạnh cười, nói : "Chư Cát huynh, hi vọng ngươi nguyện vọng có thể thực hiện, chúng ta rửa mắt mà đợi a!"

Hai cái đại năng tương hỗ khiêu khích vài câu sau liền không còn nói cái gì, bất quá ở đây vô lâm đồng đạo đều phi thường chán kinh nhìn bọn hắn, đây chính là Phàm Gian Thập Tiên a, ngày bình thường sao có thể nhìn thấy, không nghĩ tới hiện nay hai Tiên vì chính mình đồ nhi bứt lên mồm mép, còn tốt không làm, bằng không thì cái này chùa miếu tuyệt đối khó giữ được!

Sau đó Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương, tiểu diện thần phật Diệp Bất Phàm cũng tới, bọn hắn trực tiếp hướng về Gia Cát Thanh Vân đi đến, hiển nhiên lập trường rất rõ ràng .

Rồi sau đó lại có một người trung niên đến, trung niên nhân này mặt không biểu tình, giữ lấy một đầu cổ đại tóc dài, bên hông xứng lấy một thanh kiếm, cả người tựa như một chuỗi xuất khiếu lợi kiếm, xem xét liền biết là cao thủ .

Hoàng Minh hòa nhãn kim chủ nhìn sang trong nháy mắt chán kinh, cái này vậy mà cũng là Địa Tiên cấp bậc tồn tại! Tuyệt đối đại năng, hơn nữa cũng một chân bước vào Tiên Nhân Cảnh!

"Hừ, Kiếm Ma tiểu tử kia cũng tới ." Hắc Quả Phụ lạnh lùng nói, trong mắt có một ít khiêu khích vị đạo .

"Thế nào Tam nương, nhiều năm như vậy ngươi còn không có bắt hắn cho ngủ?" Diệp Bất Phàm ở một bên trên chọc nói .

"Tiểu tử này cùng một khối bằng một dạng, lão nương nghiêm trọng hoài nghi hắn tuyệt đối là bất lực ."

Kiếm Ma, Tiên Bảng xếp hạng thứ hai mươi, nửa chân đạp đến nhập Tiên Nhân Cảnh tồn tại, thực lực thâm bất khả trắc, một thân kiếm thuật cao thâm mật trắc, đơn thuần kiếm thuật chỉ sợ chỉ có Tiên Bảng xếp hạng thứ mười lăm Kiếm Thần có thể chống lại .

Cái này cái gọi là Tiên Bảng là bày ra trên Địa Cầu tất cả tập võ tu tiên người thực lực tổng hợp một cái bảng danh sách, Phàm Gian Thập Tiên chính là vị trí thứ mười!

Kiếm Ma đến một lần Thị Huyết Cuồng Ma liền hướng lấy hắn gật gật đầu, hai người rất nhanh đứng ở cùng một chỗ, sau đó năm cái lớn già cũng không có nói

Lời nói, đều trực tiếp hướng về đài chủ tịch đi đến, rồi sau đó ngồi xuống, chủ tịch đài này hết thấy có năm cái đại tọa, chỉ có Tiên Bảng cao thủ cấp bậc mới có thể vào tòa, hiện tại năm cái vị trí đã trải qua ngồi đầy!

Từ đó, tất cả trình diện tân khách cùng vô lâm đồng đạo đều vào ngồi, tất cả mọi người tiêu điểm đều tập trung vào đài chủ tịch năm cá nhân trên người, một trận sinh tử lỗi lại có thể xuất hiện năm cái Tiên Bảng thượng nhân vật, cái này tuyệt đối chán kinh!

Hoàng Minh cùng Hồ Đại, Hồ Nhị, Vũ Văn Vũ mấy người đang công chứng viên xem xét hạ lên đài, ký giấy sinh tử, giấy sinh tử một ký, sinh tử do trời định!

Trên đài công chứng viên trong vô lâm thân phận cũng là phi thường cao, hết thấy có mười lăm cái, theo thứ tự là Côn Luân chương môn, Nga Mi chương môn, Thiếu Lâm chương môn, phái Thanh Thành chương môn ...

Mười lăm cái công chứng viên đều là giang hồ danh túc, chương môn các phái, trong vô lâm địa vị phi thường cao thượng, nguyên một đám thực lực cũng phải, chỉ ít đều là bảo đan cảnh cao thủ, có thậm chí một chân bước vào nhân tiên cảnh, có thể mời đến cái này chương môn các phái, có thể thấy được Gia Cát Thanh Vân trong giang hồ địa vị siêu phàm!

Giấy sinh tử một ký, mấy người đều tự trở lại vị trí của mình đi ngồi xuống, người chủ trì Hắc Quả Phụ vừa muốn lên đài, đột nhiên từ Vũ Văn Vũ phía sau đi ra tới một người, người này cao lớn thô kệch, dáng dấp cao lớn vô cùng, thể trạng phi thường tráng kiện, giọng nói như chuông đồng!

"Nghe qua Thiên y môn trong giang hồ địa vị cao cả, y thuật thiên hạ đệ nhất, vũ lực thiên hạ đệ nhị, Hồng quyền tân đương nghĩ muốn lĩnh giáo dưới Thiên y môn tương lai chương môn công phu, không biết Hoàng huynh đệ có nề mặt này hay không?"

Hoàng Minh cười cười, không sợ hãi chút nào, sớm liền nghĩ đến có thể như vậy, cười nói : "Tân huynh cố ý như thế, huynh đệ ta tự nhiên phụng bồi tới cùng!"

Hồng quyền thuộc về Hán tộc truyền thống quyền thuật bên trong nam quyền một trong, thuộc Lĩnh Nam năm quyền mười ba nhà bên trong năm quyền đứng đầu, Hồng khăn thiết giới sáo lộ nhiều mà tạp, kỳ chủ muốn tay không sáo lộ có : Long Quyền, hổ quyền, báo quyền, sư tử quyền, tượng quyền, ngựa quyền, hươu quyền, quyền yêu cầu thân chính bước ổn, hạ bàn trầm thực . Tay hình có quyền, chương, chỉ, trảo, câu, hạc đỉnh tay chờ . Thủ pháp bên trong có chim câu, vòng câu, phong câu, hướng quyền, cấm chương các loại, bước hình lấy Tứ bình ngựa làm chủ .

Cái này tân dương là từ Vũ Văn Vũ phía sau trong đám người đi tới, dụng ý tự nhiên là tiêu hao Hoàng Minh thể lực, thuận tiện đánh thăm dò hư thực, người sáng suốt cũng nhìn ra được, mà tân dương bản thân thể trạng cao lớn, gân lớn xương trường, vừa nhìn liền biết lực lượng kinh người, bản thân cũng là Nội Kinh đại viên mãn cao thủ, thực lực mạnh mẽ!

Hắn một đứng ra, đám người liền bạo động, sinh từ lời sắp đến, cái này tân dương tính cái gì đồ vật, ở thời điểm này đi ra luận bàn, dụng ý cũng quá rõ ràng, có người bất mãn nói : "Tân dương, ngươi luyện quyền cũng có hai mươi ba mươi năm, thể nào liền không biết xấu hổ, người ta đang muốn đánh sinh từ lời, hơn nữa còn là lấy một đổi ba, ngươi bây giờ đứng ra không xấu hổ à?"

Có người nói chuyện trước, những người khác cũng bắt đầu nhao nhao chỉ trích : "Hừ, Vũ Văn Vũ tính cái gì Vô Tôn, như thế không biết xấu hổ, ba cái đánh một cái cũng liền thôi, còn phải ra tiểu đệ đến tiêu hao Thiên y môn người đời sau thể lực, đây coi là cái gì Vô Tôn, thực cho chúng ta giang hồ nhân sĩ mất mặt."

"Đúng vậy a, nghe nói cái này Thiên y môn người đời sau tập võ mới không đến một năm, ngươi Vũ Văn Vũ tại Vô Tôn đã trải qua đời mười năm lâu, trả như thế không biết xấu hổ, cũng không sợ người trong thiên hạ chế nhạo!"

Vũ Văn Vũ đám người dừng nói đến mặt mo tái nhợt, bắt quá lại vô lực phản bác, cái này tân dương đúng là hấn phải ra, mục tiêu chính là tiêu hao Hoàng Minh thể lực, tùy tiện đánh thăm dò hư thực, một trận chiến này, hấn nhất định phải thắng, dù là không từ thủ đoạn!

Tân dương cũng bị nói đến đầu tóc đầy bụi, cúi đầu, không dám cùng đám người đối mặt, lập tức Hoàng Minh đứng ra, đối lấy đám người ôm quyền cảm tạ cười một tiếng, rồi sau đó nói : "Ta Thiên y môn luôn luôn lấy y thuật nổi tiếng giang hồ, dùng võ lực quảng kết giang hồ hào kiệt, hôm nay ta Hoàng Minh lần thứ nhất lấy Thiên y môn sau người thân phận, các vị võ lâm đồng đạo muốn đi ra cùng ta luận bàn một chút cũng thực

Thuộc bình thường, tại hạ đều tiếp theo."

Hoàng Minh ngực một cổ hào tình vạn trượng, nếu muốn biểu diễn, vậy liền lóe sáng đấng tràng!

Tân dương nghe vậy, cười ha ha, nói : "Tốt, không hổ là Thiên y môn người đời sau, có khí phách, mời!"

Hoàng Minh hướng đi giữa đài, một tay chấp sau lưng phía sau, thản nhiên nói : "Tân huynh, là khách, ngươi trước mời!"

Tân dương vốn chính là đi ra giúp Vũ Văn Vũ đánh thăm dò hư thực, lập tức cũng không khách khí, hét lớn một tiếng, nhảy lên lời đài, một cái pháo quyền liền đánh phía Hoàng Minh kiếm môn khuôn mặt, hào không nhường, một quyền này đánh cho rất là dữ dội, thanh âm như bôn lôi, để người đứng xem cũng vì đó chấn động.

Dưới đáy quan chiến đều rít rít nghị luận lên, người trẻ tuổi kia cũng quá khinh thường, ba trận sinh từ lời trước cũng dám hội chiến võ lâm hào kiệt, cái này tân dương thực lực cũng không phải là trung cho đẹp, Nội Kinh đại viên mãn, chưa có đối thủ, thiếu niên này không chỉ có dám chiến, lại còn làm cho đối phương xuất thủ trước?

"Sét đánh quyền, cái này tân dương quả nhiên không phải đối, vậy mà đem Hồng quyền bên trong sét đánh quyền luyện tới mức như thế!" Dưới đáy có người sợ hãi than nói.

Hoàng Minh phản ứng lại làm cho người mở rộng tầm mắt, đối với tân dương hung mãnh một quyền, hấn vậy mà thờ ơ, lẳng lặng đứng tại chỗ, chẳng lẽ là dọa sợ đâu?

Chẳng qua trước mặt mọi người người sợ hãi thán phục thời điểm, Hoàng Minh hóa nhân kim chữ vừa mở, trong mắt tân dương tốc độ liền như là động tác chậm chiều lại bình thường, đợi cho nắm nắm tiếp cận lúc, Hoàng Minh nâng quyền, đâm ra một quyền, đụng vào tân dương nắm nắm.

Nắm nắm đối quyền đầu, một cái tập võ không đến một năm miệng còn hôi sữa tiểu tử cũng dám cùng luyện quyền hơn ba mươi năm quả nắm sư quyền quyền chạm nhau, cái này là bức nào quyết đoán, tất cả mọi người vì đó mướt mồ hôi, trong lòng lo lắng Thiên y môn người đời sau còn chưa trưởng thành liền chết yếu.

Nhưng mà ...

Nắm nắm chạm vào nhau sau, Hoàng Minh bước chân không động, thần sắc như thường, mà cái kia tân dương lại giống đạn pháo một dạng bay ra ngoài, lúc rơi xuống đất trong miệng phun ra búng máu tươi lớn, miệng đầy răng vàng đều rớt xuống đất.

Một chiêu bại, lập tức toàn trường lặng ngắt như tờ!

"Hảo tiểu tử, vậy mà đem Phục Hổ Quyền cùng Chân Long Quyền hòa vào nhau, Chư Cát huynh, ngươi đồ nhi này thực là yêu nghiệt a!" Trên đài hội nghị tiểu diện thần phạt mặt lộ vẻ kính sợ, kích động nói.

"Hi hi, tiểu tử này đây là muốn làm khai tông lập phái Đại Tông Sư a!" Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương cũng một mặt chấn kinh, tán dương, "Long hổ hoà lẫn, hòa thượng, tiểu tử này sau này thành tựu đâu sợ rằng phải tại ngươi phía trên a."

Diệp Bất Phàm chấn kinh gật gật đầu, nói : "So Tam nương như thế nào?"

Bộ Tam Nương khó được chứng chạc đàng hoàng, trịnh trọng nói : "Nếu không được chết yếu, tất nhiên siêu ta, Thiên y môn sau sinh đáng sợ a!"

Gia Cát Thanh Vân tự nhiên cũng lớn kinh, ngẩn ngui một ngày, không nghĩ tới Hoàng Minh vậy mà có thể đem Phục Hổ Quyền cùng Chân Long Quyền dung hội cùng một chỗ, thực là yếu nghiệt đến làm cho người giận sôi!

Ngồi ở một bên Thị Huyết Cuồng Ma giật mình nói : "Kẻ này nếu là trưởng thành, tuyệt đối phải nghịch thiên, chỉ sợ những người kia đều muốn e ngại ba phần a!"

Nghe vậy, Kiếm Ma cũng không nhịn được gật gật đầu, nhìn Hoàng Minh ánh mắt tràn ngập sát khí!

"Đa tạ!" Trên lời đài Hoàng Minh ôm quyền nói .

Một chiêu bại địch! Chấn kinh tứ tọa!

Vừa muốn đi xuống đài, một tên phát râu đều là trắng lão già chậm rãi đi đến đài, người này thân hình cồng xuồng, mặt nhưng vẫn cúi, giống như không cho mọi người thấy rõ hắc chân diện mục .

Hắn đi lên đài, thanh âm khàn khàn!

"Chậm đã!"

CONVERT BY Thanh Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Chiến quần hùng

Hoàng Minh nhìn người tới, cảm thấy người này thâm bất khả trắc, mở ra hỏa nhãn kim châu, quả nhiên, người này lại là một bảo đan cảnh cao thủ, rất thậm chí đã một chân bước vào nhân tiên cảnh, hắn có ý điểm lấy đầu, không cho mọi người thấy rõ hắc mặt, thậm chí ẩn giấu thực lực, đến tột cùng là vì sao .

Còn chưa chờ Hoàng Minh kịp phản ứng, công chứng tịch lên Võ Đang chương môn Trương Bất Tài nhảy lên một cái, sải bước nhảy vọt đến trên lời đài, lạnh lùng nói : "Lý Lương, người ba mươi năm trước đã trải qua nửa bước Nhân Tiên, bây giờ lại nhảy ra khiêu chiến một cái tập võ không đến một năm vẫn bối, không sợ bị người trong thiên hạ chế nhạo sao? Người nghĩ ta, ta Trương Bất Tài tiếp theo!"

Vừa dứt lời, Trương Bất Tài trung bình tấn một đám, Thái Cực Bát Quái quyền liên vung lên đến, không đợi Lý Lương đáp lời, trước người hắn đã trải qua xuất hiện từng đạo từng đạo mắt trần có thể thấy hắc bạch gọn sóng, cái này hắc bạch gọn sóng nhìn như vân đạm phong khinh, lại ẩn ẩn thấu lấy một cỗ sát khí, chỉ cần Lý Lương dám có hành động, tiếp theo cái này tất cả hắc bạch gọn sóng tuyệt đối xuyên qua hắc mi tâm .

Lý Lương nơi đó kịp phản ứng, chờ đợi nhìn về phía trên đài hội nghị Thị Huyết Cuồng Ma, sau đó một giây sau hắn đã không có hô hấp .

Một giây, Trương Bất Tài trước người hắc bạch gọn sóng hóa thành một chuỗi có hình hắc bạch lợi kiếm, trong nháy mắt xuyên qua Lý Lương mi tâm .

Mi tâm là người tập võ yếu ớt nhất địa phương, nếu là mi tâm bị phá, không chết cũng tàn phế!

Cái này Lý Lương rõ ràng là Thị Huyết Cuồng Ma an bài đến, trong bóng tối ẩn giấu thực lực, muốn nhờ vào đó lấy đại cảnh giới nghiền ép, thừa cơ nhất cử giết Hoàng Minh, chỉ tiếc ...

Bị Võ Đang chương môn Trương Bất Tài nhìn thấu, một kích mất mạng, trong nháy mắt nằm trên mặt đất, trên mặt vẫn như cũ tràn đầy kinh khủng .

Người quan chiến trong lòng lặng nhiên, nhìn về phía Võ Đang chương môn Trương Bất Tài ánh mắt đều có chút cho phép kiêng kị, người trong võ lâm đều biết giới này Võ Đang chương môn tính tình táo bạo nhất, nhìn hắn xuất thủ, không nghĩ tới vậy mà cũng đã một chân đạp vào Địa Tiên cảnh!

Võ Đang, thực sự là khủng bố!

Hoàng Minh cái này mới phản ứng được, đầu cho Trương Bất Tài cảm kích ánh mắt, muốn cái này Võ Đang chương môn là từ bản thân ra chiêu trông

được đến Long Môn Chân Nhân cái bóng, cho nên mới thêm để giúp .

Mà Trương Bất Tài đứng trên lời đài, ôm quyền nói : "Cái này Lý Lương là nhiều năm trước từ ta núi Võ Đang phản chạy đi nghịch tặc, hôm nay ta đem giải quyết tại chỗ, để các vị đồng đạo bị chê cười ."

Nói lấy hấn lạnh lùng nhìn Thị Huyết Cuồng Ma một chút, làm cho người kéo đi Lý Lương thì thê sau, mới trở về công chứng tịch .

Hoàng Minh một người đứng trên lời đài, liếc nhìn tất cả võ lâm đồng đạo, thần nhiên nói : "Trà có vị nào đồng đạo muốn lên đến luận bàn

? Ta Thiên y môn đều tiếp theo!"

"Cái gì cầu thí Thiên y môn, tại ta Ninh Viễn dưới nắm tay, cái gì cái gì cũng không phải!" Hoàng Minh vừa dứt lời, một tên thiếu niên đi tới, người này một mặt cuồng vọng, tuổi trẻ khinh cuồng, chính thức đồng phương Lực Vương Uất Trì mới vừa đọc môn đệ tử, Ninh Viễn!

Đồng phương Lực Vương Phàm Gian Thập Tiên bài danh thứ tư, gần như chỉ ở Gia Cát Thanh Vân phía sau, là người thô bạo cuồng dã, nhưng là lực đạo vô tận, một quyền khả kích nát núi đá!

Vừa nhìn thấy Ninh Viễn, ở đây võ lâm nhân sĩ đều mặt lộ vẻ kinh dị chi sắc, cái này Ninh Viễn trong võ lâm có thể nói đã sớm danh tiếng tăng lên, thân là đồng phương Lực Vương môn đệ tử, chẳng những kế thừa Uất Trì mới vừa thô bạo, càng là cái đồ biến thái, khát máu như mạng, thường xuyên lạm sát kẻ vô tội, thường xuyên tự xưng khiêu khích võ lâm nhân sĩ, cuối cùng nhất tấn nhẫn đánh nổ đối phương, tư thái cực tàn nhẫn, hơn nữa cuồng vọng tự đại .

Võ lâm nhân sĩ đã sớm nghĩ diệt trừ hắn, nếu không phải là thế nhân đều biết đồng phương Lực Vương là Tiên Bàng trên nhất bao che cho con tồn tại, một chút giang hồ danh tức đã sớm ra tay .

Lúc này nhìn thấy Ninh Viễn ra sân, trong nháy mắt gây nên công giận!

"Các hạ là?" Hoàng Minh mới vừa tập võ không lâu, tự nhiên nhận không ra Ninh Viễn, nhưng là từ ở đây võ lâm đồng đạo phản ứng hắn cũng đoán ra tiểu tử này tuyệt đối là một võ lâm bại hoại, người người phi nhỏ .

"Tiểu tử, các ngươi Thiên y môn tính cái gì đồ chơi, cũng xứng biết rồi bản thiếu gia danh hào? Chỉ ngươi cái này mao đầu tiểu tử? Liên cho bản thiếu gia rách giấy tờ cách đều không có, trả Thiên y môn người đòi sau, ta nhò vào!" Ninh Viễn một mặt vênh vào tự đắc, ngang ngược can rờ nói .

Người này thực sự là cuồng vọng tự đại, phách lối đến không được, lại nhiều lần vũ nhục Thiên y môn, vũ nhục bản thân, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, Hoàng Minh nhìn về phía trên đài hội nghị Gia Cát Thanh Vân, gấp sự phụ gật gật đầu liên nhưng tại tâm .

Hào! Muốn chết! Vậy ta liền thành toàn ngươi!

Thiên y môn không thể nhục!

Hoàng Minh bình tĩnh đứng tại chỗ, một mặt vân đạm phong khinh, không có chút nào đem vênh vào tự đắc Ninh Viễn khiêu khích để vào mắt, thần nhiên nói : "Ngươi đủ cuồng vọng, bất quá không biết có hay không cuồng vọng vốn liếng, ta không giết không rõ lai lịch a miêu a cầu, ngươi cút đi!"

"Muốn chết!" Ninh Viễn giận dữ, thân hình đột nhiên tăng vọt, một quyền liền oanh ra ngoài, lực lớn vô cùng, không khí đều bị mang theo cơn sóng, không chút khách khí đánh tới hướng Hoàng Minh phản bụng .

Đám người giật mình, cái này Ninh Viễn mặc dù tội ác tày trời, nhưng không thể không thừa nhận thực lực mạnh mẽ, lực lớn vô cùng, rất có năm đó đồng phương Lực Vương bộ dáng .

Cái này Hoàng Minh nguy hiểm!

Hoàng Minh cũng không hoàn thủ, nhìn như tùy ý thân thể bãi xuống, khảm khảm tránh thoát Ninh Viễn cái này bá đạo một kích, thân hình

Vọt đến một bên, lạnh lùng nói : "Ta nói qua, ta không được đánh không rõ lai lịch a miêu a cầu!"

"Đặc biệt sao muốn chết!" Ninh Viễn giận không kèm được, tức giận đến từng sợi tóc dựng ngược đứng lên, thời điểm nào bị người như thế không nhìn qua, lập tức đem hết toàn lực tấn công về phía Hoàng Minh, chiêu chiêu là sát chiêu, chiêu chiêu hung ác độc ác .

"Tiểu tử kia gọi Ninh Viễn, là đồng phương Lực Vương môn đệ tử ." Hắn không đáp lời, có người hô .

Hoàng Minh nhếch miệng lên, lạnh lùng nói : "A, nguyên lai là thà a chó, thế nào chạy tới nơi này giường oai? Ngươi còn không phải cái, gọi sự phụ người đến, ta có lẽ còn có chút hứng thú cùng hắn đánh một chút ."

Lời vừa nói ra, đám người kinh ngạc đến ngây người!

Bá khí! Tuyệt đối bá khí, tiểu tử này vậy mà nói thà hoàn toàn không phải cái, muốn cùng đồng phương Lực Vương đánh một trận, cái này là bực nào khí phách a!

"A, chịu chết đi!" Ninh Viễn đã trải qua phần nộ tới cực điểm, điên cuồng giết tới, chiêu thức hung ác độc ác, so sánh dưới Hoàng Minh chiêu thức liền lộ ra đại khí mệnh mỏng, có một cỗ hạo nhiên chính khí .

"Á!" Lúc này Ninh Viễn hơi không kiên nhẫn, đột nhiên gầm lên giận dữ, thân thể vậy mà bên trong cách cách rung động, toàn bộ hình thể phẳng phát khuếch trương một vòng to .

"Thật mạnh ngoại môn công phu!"

"Không hổ là đông phương Lục Vương độc môn đệ tử, cái này ngoại môn công phu thực sự là biến thái đến làm cho người giận sôi!"

Hoàng Minh hòa nhàn kim chữ mở ra, gặp Ninh Viễn phi thân nhảy lên, một cước bay đập tới, lực lớn vô cùng, hấn cũng không dám thất lễ, Chân Long trung bình tấn một đám, một quyền vung ra đi, một kích toàn lực .

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn!

Lấy lực kháng lực, lập tức phân cao thấp!

"xoạt!"

Một tiếng xương cốt giòn nứt âm thanh, Ninh Viễn lập tức sứt trên mặt đất, hai chân xương gãy nứt, hai tay xương cốt vỡ nát, trong nháy mắt đánh mất sức chiến đấu .

Chấn kinh, tuyệt đối chấn kinh!

Cái này Ninh Viễn là đông phương Lục Vương độc môn đệ tử, lấy lực lượng sở trường, không nghĩ tới Hoàng Minh cứng đối cứng, lấy đạo của người trả lại cho người, vậy mà dùng sức mạnh đem triệt để đánh ngã .

Cái này tuyệt đối triệt triệt để để đánh mặt!

Vừa mới còn kêu gào Ninh Viễn, lúc này thống khổ sứt trên mặt đất, cả người xương cốt đứt đoạn, ở đây vô lâm đồng đạo thờ một hơi dài nhẹ nhõm, gọi thẳng thống khoái!

Trên đài hội nghị, tiểu diện thần phạt nói : "Hắn nên đến ."

Bộ Tam Nương nói : "Hi hi, cái này náo nhiệt, chơi vui chơi vui, Tam nương ưa thích ."

Gia Cát Thanh Vân nhìn không ra bất kỳ biểu lộ, ánh mắt rơi vào cửa chính đạo thân ảnh kia bên trên, thấp giọng nói : "Đông phương Lục Vương!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Tương lai thiên hạ đệ nhất

Ninh Viễn nằm trên mặt đất rên thống khổ lấy, Hoàng Minh tiến lên một bước, liền chuẩn bị đem cầm lên đến, ném ra cửa, dạng này giang hồ bại hoại, không xứng tại dạng này trong trường hợp xuất hiện .

Đột nhiên, một cỗ kinh khủng khí lưu phẳng phát xuyên thấu không khí, khí thể mệnh mỏng, trong không khí giống như phát ra một tiếng Bôn Lôi nổ vang, chấn động đến Hoàng Minh liên tục lùi lại, ý thức đều nhanh muốn bị đánh tan .

Trên đài hội nghị Gia Cát Thanh Vân nhảy lên một cái, trong nháy mắt ngăn tại Hoàng Minh trước mặt, hướng về phía trước vung ra một chương, rồi sau đó trên mặt một trận ừng hồng .

Mang theo khủng bố khí lạng đột kích chính là đông phương Lực Vương, Tiên Bảng bài danh thứ tư tồn tại, hấn lạnh lùng nhìn chòng chọc Gia Cát Thanh Vân, nói : "Gia Cát Thanh Vân, hôm nay vừa vận mượn cơ hội này, làm lấy chúng võ lâm đồng liêu trước mặt, chúng ta phân cái cao thấp như thế nào?"

Người võ lâm đều biết đông phương Lực Vương Uất Trì mới vừa cùng Gia Cát Thanh Vân từ trước đến nay bất hòa, hấn là cái võ sĩ, hơn nữa tính tình cùng với táo bạo, cuồng vọng tự đại, tự nhiên không phục so sánh với nhau thoạt nhìn so sánh vẫn nhược Gia Cát Thanh Vân .

Hoàng Minh lúc này mới ý thức tới, còn tốt vừa mới có sự phụ xuất thủ, bằng không thì cái mạng này tuyệt đối khó giữ được, đông phương Lực Vương Tiên Bảng thứ tư tồn tại quả nhiên không phải nói khoác, làm thật là khủng bố!

Nhưng là, người đều đến bật nạt đến, thế nào có thể chịu?

Hoàng Minh tiến lên một bước, lạnh lùng nói : "Người tính cái gì đồ vật! Chẳng những đánh lên ta, còn muốn cùng sự phụ ta động thủ, có loại trước cùng ta so chiêu một chút!"

"Không biết sống chết đồ vật!" Uất Trì mới vừa đỡ dậy Ninh Viễn, tiếng như hồng chung, híp lại thu hút chữ nhìn Hoàng Minh, trong mắt nổi lên sát cơ .

"Ta tưởng là ai chứ? Nguyên lai là tên bại hoại này đồng bọn, người không có tư cách cùng sự phụ ta động thủ! Sớm làm lẫn! Nơi này không chào đón người!"

Lời vừa nói ra, chân kinh tứ tọa, cái này mao đầu tiểu tử thực sự là ghé con mới sinh không sợ cọp, cũng dám cùng đông phương Lực Vương nói như vậy, hơn nữa giống như căn bản không đem hấn nhìn ở trong mắt .

"Tiểu tử này đây là tại muốn chết a!"

"Có làm hay không, lão thiên, ta có phải hay không là nghe nhầm, tiểu tử này vậy mà tại khiêu chiến đông phương Lực Vương!"

Từ khi công đức khảo hạch sau, Hoàng Minh thính lực mạnh rất nhiều, tự nhiên nghe được dưới trận vậy xem ăn dưa quần chúng thảo luận, lập tức sinh lòng một kẻ, lẩn nữa tiến lên một bước, nói : "Nguyên lai là đông phương Lực Vương tiên bối, người đồ đệ này không được, một quyền liền để cho ta làm nằm xuống, ngài hay là tranh thủ thời gian mang theo hấn xám xịt đi thôi, bằng không thì đỡ phải nói ta Thiên y môn lấy mạng hiếp yếu!"

Hoàng Minh lời nói bên trong rất ý tứ rõ ràng, các người tới vũ nhục Thiên y môn, cái kia ta cho người biết, các người không được, còn không phải ca, Thiên y môn không phải là các người có thể trêu chọc!

Thiên y môn, không thể nhục!

"Tìm đường chết đồ vật!" Uất Trì mới vừa giận dữ, trong mắt sát cơ hiển thị rõ .

Gia Cát Thanh Vân thấy thế muốn ngăn dưới Hoàng Minh, đã thấy hấn quay mặt lại hướng về bản thân nháy mắt mấy cái, liền lui sang một bên .

Hoàng Minh đứng tại chỗ, không chút khách khí nhìn đông phương Lực Vương, nói : "Tôn tử sự phụ, ta liền gọi người lão Tôn tử đi, lão Tôn tử, ta cho người cái cơ

Biết khiêu chiến ta!"

Lời vừa nói ra, ở đây võ lâm đồng liêu lẩn nữa chân kinh, đều dùng quái dị ánh mắt nhìn Hoàng Minh, tiểu tử này tuyệt đối là tìm chết, cũng dám khiêu chiến Tiên Bảng bài danh thứ tư đông phương Lực Vương .

Uất Trì mới vừa từ trước đến nay bị người e ngại, đầu chịu nổi dạng này khí, hấn trán nổi gân xanh lên, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, tiếng như hồng chung, quát lớn : "Tiểu tử, người muốn chết, lão tử một chiêu liền diệt người?"

Hoàng Minh cười hắc hắc, thần nhiên nói : "Ca ngày đánh đánh giết giết, một chút sáng ý đều không có, lão Tôn tử, người không phải mình chết không biết xấu hổ danh xưng cái gì đông phương Lực Vương sao? Có dám theo hay không ta so so khí lực?"

Cái gì? Cùng đông phương Lực Vương dạng này Tiên Bảng lực lượng biến thái đệ nhất so khí lực, tiểu tử này là không phải điên?

Trong nháy mắt, hai người ánh mắt đồng dạng băng lãnh, tại 0.1s bên trong động, đơn chương đối đơn chương, lẫn nhau chống lấy, trung bình tấn ghim lên đến .

Đối mặt Tiên Bảng bài danh thứ tư, vũ lực thậm chí tại sự phụ phía trên biến thái tồn tại, Hoàng Minh vô cùng rõ ràng bản thân thế nào đánh đều đánh không ăn đối phương, nhưng nếu là so khí lực? Hấn hoàn toàn có lòng tin, hơn nữa còn là mười phần tin tức, quần người cái gì đông phương Lực Vương, Tiên Bảng lực lượng xếp hàng thứ nhất, tại Quan nhị gia trước mặt đều là cặn bã!

Đừng quên Hoàng Minh thế nhưng là có được Quan nhị gia Thần Lực người, cùng Quan nhị gia so khí lực? Không biết tự lượng sức mình!

Người không phải lấy lực lượng vẫn lấy làm kiêu ngạo sao? Vậy nếu như tại chúng võ lâm đồng liêu trước mặt, bản thân vẫn lấy làm kiêu ngạo lực lượng bại bởi Thiên y môn vẫn bối đâu? Ha ha!

Cái kia tuyệt đánh nhau mặt, triệt triệt để để đánh mặt!

"Oanh!"

Hai người đồng thời phát lực, Uất Trì mới vừa khinh thường nhìn Hoàng Minh, nhếch miệng lên, trong mắt hấn Hoàng Minh chính là một sâu kiến, tùy tiện sử xuất một thành lực lượng liền có thể nhẹ nhõm nghiền ép cái này không biết trời cao đất rộng mao đầu tiểu tử .

Nhưng rất nhanh thần sắc hấn liền do khinh thường biến thành giật mình, cuối cùng nhất đến chấn kinh, bởi vì hấn phát hiện mình cánh tay kia vậy mà đang khẽ run, hơn nữa bất kể là sử xuất ba thành, năm thành, thậm chí bảy thành lực lượng, đối phương đều một mặt nhẹ nhõm, thần thái tự nhiên nhìn bản thân .

"Thế nào khả năng? Điều đó không có khả năng?" Uất Trì mới vừa nội tâm điên cuồng gầm thét lấy .

Một bên Gia Cát Thanh Vân thấy cảnh này, khóe miệng co quắp rút, trên mặt lộ ra một nụ cười, Hoàng Minh lực lượng hấn là biết rồi, trước đó hấn liền khảo nghiệm qua, so với toàn thịnh thời kỳ đông phương Lực Vương, cái kia tuyệt đối chỉ có hơn chứ không kém .

"A!"

Uất Trì mới vừa cấp tốc, bởi vì hấn vô luận như thế nào thêm đại lực lượng, lại không thể làm gì, trong mắt sâu kiến liền đứng ở nơi đó, đơn chương đối lấy bản thân, không nhúc nhích tí nào, hơn nữa thần thái tự nhiên, giống như rất nhẹ nhàng!

Càng đáng giận là là hấn vậy mà tại đối lấy bản thân cười, không sai, là loại kia trào phúng cười lạnh .

"Lão tử phế cánh tay này của ngươi!"

Uất Trì mới vừa triệt để nổi giận, dùng hết lực khí toàn thân, toàn thân nổi gân xanh, cái trán mồ hôi đầm đìa, một trận rung ra, muốn đem Hoàng Minh cánh tay bạo lực đánh gãy!

Nhưng

Mà ...

Hấn chỉ thấy Hoàng Minh mĩa mai cười một tiếng, rồi sau đó đột nhiên phát lực, vậy mà một tay, lập tức đem giờ lên, rồi sau đó giống ném chó chết một dạng hướng về ngoài cửa ném đi!

Chấn kinh! Tuyệt đối chấn kinh!

Toàn trường lặng ngắt như tờ, không khí tại thời khắc này phảng phất ngưng kết, đám người ngậy ra như phỗng nhìn Hoàng Minh, nửa ngày mới có người kịp phản ứng, sau đó toàn trường vỡ tổ .

"Ta trời ạ, ta có phải là đang nằm mơ hay không, đông phương Lực Vương vậy mà thua ."

"Không phải đâu? Ta tuyệt đối còn chưa tỉnh ngủ, cái này mao đầu tiểu tử vậy mà dùng đông phương Lực Vương đáng tự hào nhất lực lượng chiến thắng hấn ."

Hoàng Minh một mặt nhẹ nhõm đứng trên đài, cười lạnh nói : "Lực Vương? Ha ha ..."

Một câu đơn giản lời nói, xấu hổ Uất Trì mới vừa triệt để nóng nảy, vừa mới bản thân vậy mà giống con chó chết bị trong mắt sâu kiến cho ném ra ngoài cửa .

"A! Lão tử giết ngươi!"

Uất Trì mới vừa triệt để nóng nảy, sát khí vút mà ra, không khí tại thời khắc này phảng phất đình trệ, hấn ở giữa không trung xoay người mà đến, mang theo sát khí nồng nặc, đánh giết hướng Hoàng Minh .

Hấn phần nộ tới cực điểm, thậm chí mất lý trí, muốn không tuân thủ thừa nhượng một kích diệt cái này con kiến hôi .

Soạt soạt soạt!

Đột nhiên ba bóng người cấp tốc chớp động, ngăn tại Hoàng Minh trước mặt, Gia Cát Thanh Vân đơn chương cùng Uất Trì mới vừa cứng đối cứng, bộc phát ra lực lượng kinh khủng gọn sóng, chấn động đến không khí thoáng qua rung động, tiểu diện thần phạt Diệp Bất Phàm trong tay một cây côn sắt giờ cao, chịu lấy Uất Trì mới vừa đầu, chỉ cần đối phương dám động một cái, lập tức đem đầu đập nát, Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương đem Hoàng Minh hộ ở sau người, con mắt màu đỏ tươi!

Đông phương Lực Vương sát khí cuồng bạo, khóe mắt cơ bắp nhảy nhót, nhưng cuối cùng không động thủ lần nữa, đối mặt ba đại cao thủ, hấn nếu dám hạ độc thủ, tuyệt đối không thể có thể sinh sống rồi đi .

Hắn chậm rãi thu hồi nắm đấm, thật sâu nhìn Hoàng Minh một chút, nâng lên dưới mặt đất Ninh Viễn, lạnh lùng nói : "Tiểu tử, mạng ngươi trước ghi lại!" Dứt lời, hắn quay đầu đi ra ngoài .

"Lão Tôn tử, tiểu gia thắng, sau này đừng không biết xấu hổ tự xưng cái gì đông phương Lục Vương ." Hoàng Minh cười lạnh nói .

Môn khẩu Uất Trì mới vừa thân thể rõ ràng hoảng nhất hạ, hiển nhiên bị giận quá chừng!

Đường đường đông phương Lục Vương Uất Trì cương, Tiên Bàng bài danh thứ tư tồn tại, lúc đầu muốn đánh mặt Thiên y môn, lại trái lại bị Thiên y môn một tên mao đầu tiểu tử dùng hãn đáng tự hào nhất lực lượng đánh bại, chuyện này muốn truyền đi, tuyệt đối chấn kinh vô lâm!

Nhất chiến thành danh! Hoàng Minh cái này còn chưa đánh sinh tử lôi đã định trước trong vô lâm danh tiếng tăng lên!

Đám người lúc này nhìn Hoàng Minh ánh mắt trở nên càng thêm không giống nhau, hắn có thể dùng sức lượng chiến bại đông phương Lục Vương, cái này đã nói rõ tất cả .

Kẻ này yêu nghiệt!

Trong khán đài Long Quốc Thiên như có điều suy nghĩ nhìn Hoàng Minh, nói : "Kẻ này sau này định sắp thành liên thiên hạ đệ nhất ."

Đoán mệnh lão đạo ngồi ở nhất nơi hẻo lánh bên trên, khó được chứng chạc đằng hoàng nhìn Hoàng Minh!

"Tiểu tử này, có lẽ thật có thể diệt đi đám người kia!"

CONVERT BY ๔Thanh ๔Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyen.v.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Cùng tiến lên, ta sẵn sàng nghênh tiếp lấy

Phạm Gian Thập Tiên, Tam Đại Tiên vì đó hộ giá hộ tống, thử hỏi trước mắt vô lâm ai có thể có đãi ngộ như vậy?

Hắc Quả Phụ Bộ Tam Nương cùng tiểu diện thân phật Diệp Bất Phạm cùng Gia Cát Thanh Vân gật gật đầu, hai người nhảy lên một cái, trở về đài chủ tịch, Gia Cát Thanh Vân vui mừng nhìn Hoàng Minh, nói : "Như thế nào đâu?"

Hoàng Minh gật gật đầu, nhếch miệng cười một tiếng "Sư phụ, ta không sao!"

Gia Cát Thanh Vân cười cười, quay người nhìn về phía đám người, nói : "Đồ nhi ta thực lực mọi người đã trải qua rõ như ban ngày, nếu là còn có người khiêu chiến, ta Gia Cát Thanh Vân một người sẵn sàng nghênh tiếp lấy!"

Dứt lời, hắn liếc nhìn đám người, đặc biệt là lạnh lùng nhìn về phía Vũ Văn Vũ phía kia vị người, rồi sau đó khí vũ hiên giương nói : "Có hay không!"

Toàn trường thanh nhả tước im ắng! Thậm chí không có bất kỳ người nào dám lớn tiếng thờ! Vũ Văn Vũ vị trí đó ngồi lấy ăn dưa quả chúng trong nháy mắt cảm thấy toàn thân phát run, nguyên một đám sợ hãi rụt rè cúi đầu .

Đùa gì thế? Ai đầu óc nước vào, dám ở thời điểm này ngồi đầu lên, cái kia chỉ có một con đường chết!

Một người chấn nhiếp toàn trường, Gia Cát Thanh Vân bá khí mười phần!

Đột nhiên, trên đài hội nghị một mực giữ im lặng Thị Huyết Cuồng Ma cười lạnh nói : "Chư Cát huynh, tiểu hài tử gia gia nhóm chơi một chút, ngươi thế nào cũng dính vào ."

Hoàng Minh tiến về phía trước một bước, lạnh lùng nói : "Thế nào ngươi muốn trở thành cái thứ hai vịn không dậy nổi Lục Vương?"

"Ngươi ..." Bị Hoàng Minh như thế sắc một câu, Thị Huyết Cuồng Ma tức giận đến thậm chí không biết nên đáp như thế nào .

Chốc lát sau, Thị Huyết Cuồng Ma khoe miệng lạnh lùng hướng lên trên vênh lên, trong mắt sát cơ hiển lộ, lạnh như băng nói : "Tiểu tử, quá mức cuồng vọng là phải trả giá thật lớn."

Gia Cát Thanh Vân đem Hoàng Minh cản ở sau người, bình tĩnh nói : "Ta Thiên y môn có cuồng vọng vốn liếng, Huyết Ma, Tiên Bàng người bài danh thứ bảy, ta bài danh thứ ba, cao thấp lập tức thấy, không phục đến chiến!"

"Chư Cát tiểu nhi, người ..." Thị Huyết Cuồng Ma mới vừa nổi giận hơn.

"Hi hi ha ha, hảo ..." Hắc Quả Phụ xinh đẹp đi xuống đài chủ tịch, dùng cái kia vũ mị thanh âm nói ra : "Tốt, Tam nương ta hôm nay là cái này sinh từ đài chủ cầm, xem ở ta Tam nương trên mặt mũi, trước - hí liền đến nơi đây, hai vị thấy thế nào?"

Gia Cát Thanh Vân hướng lấy Bộ Tam Nương cười cười, nói : "Tất cả theo Tam nương!" Dứt lời hần vồ vồ Hoàng Minh bả vai sau ngồi trở lại đài chủ tịch chính giữa.

"Hừ!" Thị Huyết Cuồng Ma lạnh rên một tiếng, nói, "Nhanh bắt đầu đi, để Thiên y môn biết rồi chữ chết thế nào viết!"

"Hi hi ..." Bộ Tam Nương xinh đẹp cười, nhìn Hoàng Minh nói, "Tiểu Minh rõ, người cần trước nghỉ ngơi một chút sao?"

"Đa tạ tiền bối! Không cần!" Hoàng Minh đối lấy Bộ Tam Nương ôm quyền hành lý, rồi sau đó nhìn về phía trên đài hội nghị Thị Huyết Cuồng Ma, lạnh lùng nói, "Đánh mấy con a miều a cầu không cần thiết như thế già mồm."

"Tốt lắm!" Bộ Tam Nương một thân hơi mờ quần áo, nhìn

Đi lên là như vậy xinh đẹp, như vậy mê người, hần xinh đẹp nói, "Lần này luận võ, giấy sinh tử đã ký, chi luận thắng bại, bất luận sinh tử, có thể dùng tất cả thủ đoạn, vũ khí, chết sống có số, hi vọng các người chơi đến hài lòng, hi hi ..."

"Hiện tại ta tuyên bố, sinh tử đánh ra bắt đầu!"

"Đồng ..."

Theo lấy một tiếng chuông vang, sinh tử lôi chính thức bắt đầu, Hoàng Minh lạnh lùng nhìn Vũ Văn Vũ, cười lạnh nói : "Các người ai trước đi tìm cái chết? Hay là cùng tiến lên? Ta Hoàng Minh sẵn sàng nghênh tiếp lấy!"

Cuồng vọng!

Bất quá lúc này không có người cho rằng Hoàng Minh cái này cách làm là tự đại, nguyên bản nhận vì cái này tập võ không đến một năm mao đầu tiểu tử đụng tới nửa bước bão đàn Vũ Văn Vũ tuyệt đối một con đường chết, nhưng trong lúc bất tri bất giác, trong lòng bọn họ thái bình vậy mà chậm rãi hướng Hoàng Minh bên này nghiêng.

Hồ Đại cùng Hồ Nhị đều nhìn về Vũ Văn Vũ, Hồ Đại nói : "Đường chủ, để cho ta tới trước thay ngài thu thập tên tiểu tạp chủng này!"

"Không được, đại ca, loại này sâu kiến, nơi đó cần người và đường chủ động thủ, để cho ta tới!"

Hồ Đại cùng Hồ Nhị hai người tranh chấp lấy, Hoàng Minh lạnh lùng nhìn, khinh thường nói : "Đừng nói nhảm, hai người các người cùng tiến lên, ta đều tiếp theo!"

"Cuồng vọng!"

Hồ Đại cùng Hồ Nhị hai người hô to một tiếng, trong miệng nói lấy cuồng vọng, trong lòng lại đều không chắc, hai người cùng một chỗ nhảy lên lôi đài.

Hoàng Minh thần sắc khinh miệt, lạnh như băng nói : "Các người đời này phạm sai lầm lớn nhất ngộ chính là trêu chọc ta người nhà! Hôm nay các người phải chết!"

Lấy một chọi hai, trả như thế bá khí, chỉ có Hoàng Minh là ta!

Dưới đài, Vũ Văn Vũ nhú mày, hần không mình bạch Hoàng Minh tự tin từ đâu tới đây, dám can đảm trong vòng kinh kỳ đối kháng mình đã bão đàn cao thủ, hần ý vào là cái gì?

Vừa dứt lời Hoàng Minh động, hần vô cùng rõ ràng, Hồ Đại, Hồ Nhị hai người đều là Nội Kinh đại viên mãn thực lực, lấy một chọi hai, tuyệt đối không thể kéo dài quá lâu, nhất định phải đánh đòn phủ đầu, tốc chiến tốc thắng!

Hồ Đại, Hồ Nhị cũng động, hai người luyện đều là hồ quyền, cùng một chỗ nổi lên, lập tức khí thế hung mãnh, một trước một sau, một người công Hoàng Minh trên bàn, một người lấy Hoàng Minh hạ bàn.

Ba người mới vừa vừa thấy mặt, đánh cho khó phân thắng bại, không thể không nói cái này Hồ Đại Hồ Nhị xác thực không đơn giản, hai người đều là Nội Kinh cảnh giới đại viên mãn, đều là luyện hồ quyền, ở đây trên giồng như hai con mãnh hổ, trước sau tấn công mạnh Hoàng Minh.

Hai người công liền tiếp ra hơn ba mươi chiêu, đều bị Hoàng Minh tránh thoát đi, hòa nhãn kim chữ dưới, Hồ Đại Hồ Nhị tốc độ mặc dù nhanh, nhưng vẫn như cũ biết giống động tác chậm chiều lại giống như bị phân giải mở .

Nhưng là càng khiến người ta chấn kinh là Hoàng Minh, tại hai cái Nội Kinh đại viên mãn cao thủ dưới sự vây công, vậy mà chiêu chiêu đều tránh ra, hơn nữa thoát nhìn phi thường nhẹ nhõm, dưới trận Vũ Văn Vũ nhìn đây hết thấy phi thường rung động .

Muốn nói lúc trước Hoàng Minh bại tân dương, diệt Ninh Viễn, thậm chí lấy lực lượng đánh bại đông phương Lục Vương mọi người đã chấn kinh, lúc này là tuyệt đối rung động, phải biết

Hoàng Minh cũng bất quá là một cái Nội Kinh đại viên mãn thực lực mà thôi, hơn nữa mới tập võ không đến một năm, lấy một chọi hai, hẳn là thể nào làm đến?

Thật sự yêu nghiệt! Kẻ này tương lai định biết phát sáng tỏa sáng .

Trên đài hội nghị Kiếm Ma cười lạnh, thấp giọng nói : "Kẻ này quá mức yêu nghiệt, nếu không sớm ngày diệt trừ, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!"

Trong đám người một cái tóc vàng người nước ngoài thấp giọng nói : "Cái này Hoàng Minh sức chiến đấu quá mạnh, hẳn là đạt tới 6 cấp người đột biến trình độ, thậm chí tiếp cận 7 cấp thực lực ."

Bên cạnh một cái khác người nước ngoài đồng dạng thấp giọng nói : "Hơn nữa hẳn cũng không có tiếp nhận qua biến chủng cải tạo, rất có thể trường thành là 10 cấp chung cực người đột biến, thật không biết hẳn là thể nào làm đến ."

"Đúng vậy a, người này trẻ đang trường thành kỳ, nếu không nhanh chóng diệt trừ, đem đối với nước ta tiếp xuống kế hoạch bất lợi!"

"Trước quan sát rõ ràng, lại báo cáo nhanh cho đầu!"

Hoàng Minh tự nhiên không biết mình đã bị để mắt tới, hẳn tránh thoát hai người hợp lực một kích, đứng ở một bên, lạnh lùng nói : "Cái gì a miêu a cầu đều tự xưng hồ, chỉ bằng các ngươi? Cũng xứng!"

Hoàng Minh cười lạnh lấy, bày lên Phục Hồ Quyền giá đỡ .

Trên đài hội nghị Diệp Bất Phàm nhếch miệng lên, lộ ra nghiền ngẫm ý cười, cười lạnh mấy tiếng, giống như nhìn thấy hai đầu mèo bị mãnh hổ ăn tròng cảnh .

Hoàng Minh đột nhiên nổi lên, dưới chân dùng sức một chút, hai tay hóa thành hồ quyền, vọt mạnh đứng lên, giống như một đầu chân chính bách thú chi vương, trong núi mãnh hổ, trên lời đài thậm chí phát ra một tiếng gầm tai hổ khiêu!

"Oanh!"

Hồ Đại Hồ Nhị hai người chỉ cảm thấy như là hai cái đáng thương mèo con bị mãnh hổ bao phủ giống như, thân thể phát ra bên trong cách cách tiếng vang, quần áo chân thực vỡ vụn, hóa thành Phi Yên, toàn thân trong nháy mắt biến hình, cuồng bạo huyết khí xông phá hẳn cơ bắp da dẻ, từ trong lỗ chân lông phun ra, rất là hùng vĩ .

Hai người trong nháy mắt ngã xuống đất bỏ mình!

Không nghĩ tới đơn giản như vậy liền kết thúc, luyện hồ quyền nhiều năm Hồ Đại Hồ Nhị tại Hoàng Minh Phục Hồ Quyền trước mặt giống như hai cái con mèo bệnh, không hề có lực hoàn thủ!

Dưới trận Vũ Văn Vũ trương lấy miệng rộng, sắc mặt tái xanh, dọa đến trắng bệch trắng bệch, một mặt không thể tin .

Liền kết thúc đâu? Thể nào khả năng!

Rung động! Hùng vĩ!

Nửa ngày chúng người mới kịp phản ứng, cùng nhau phát ra reo hò, trong lòng cảm khái, Thiên y môn thực sự là khủng bố!

"Hảo thủ đoạn, không nghĩ tới Diệp huynh vậy mà đem Phục Hồ Quyền cũng dạy cho tiểu tử này ." Trên đài hội nghị Thị Huyết Cuồng Ma nói .

"Máu ma tề tử, ngươi thua định!" Diệp Bất Phàm khinh thường nói .

Trên lời đài, Hoàng Minh đứng tại chỗ, vân đạm phong khinh, một mặt nhẹ nhõm, nghiền ngẫm nhìn Vũ Văn Vũ, lạnh lùng nói : "Kế tiếp là ngươi! Ta muốn để ngươi biết trêu chọc ta người nhà hậu quả, chỉ có một chữ!"

"Chết!"

CONVERT BY ๖Thanh ๖Phong |||| CẦU ĐÁNH GIÁ 9-10Đ CUỐI CHƯƠNG (sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện)!!! CẦU KIM NGUYỄN ĐẬU!!! THANKS!!!

Có gì đóng góp thì liên hệ mình tại <http://truyencv.com/member/12991> nhé... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiên Giới Hồng Bao App Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.